Úřední věstník C 93

Evropské unie

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 59

9. března 2016

Obsah

EVROPSKÝ PARLAMENT

ZASEDÁNÍ 2013–2014

Dílčí zasedání od 9. do 12. září 2013

Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn v Úř. věst. C 357 E, 6.12.2013

PŘIJATÉ TEXTY

I *Usnesení, doporučení a stanoviska*

USNESENÍ

Evropský parlament

Úterý, 10. září 2013

2016/C 093/01 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o podpoře evropské strategie pro dopravní technologie pro budoucí evropskou udržitelnou mobilitu (2012/2298(INI)) 2

2016/C 093/02 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o zajištění fungování vnitřního trhu s energií (2013/2005(INI)) 8

2016/C 093/03 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o provádění a dopadu opatření na zvýšení energetické účinnosti v rámci politiky soudržnosti (2013/2038(INI)) 21

2016/C 093/04 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o strategii rybolovu v Jaderském a Jónském moři (2012/2261(INI)) 31

2016/C 093/05 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 „Směřování k efektivnějšímu a hospodárnějšímu tlumočení v Evropském parlamentu“ (2011/2287(INI)) 37

2016/C 093/06 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o on-line hazardních hrách na vnitřním trhu (2012/2322(INI)) 42

CS

Středa, 11. září 2013

2016/C 093/07 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o evropských jazycích, jimž hrozí zánik, a o jazykové rozmanitosti v Evropské unii (2013/2007(INI)) 52

2016/C 093/08 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 obsahující doporučení Komisi o právech Parlamentu v rámci postupu jmenování budoucích výkonných ředitelů Evropské agentury pro životní prostředí – změna článku 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ze dne 23. dubna 2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí (2013/2089(INL)) 58

2016/C 093/09 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o provádění strategie EU pro mládež (2010–2012) (2013/2073(INI)) 61

2016/C 093/10 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o řešení problému nezaměstnanosti mladých lidí: možná východiska (2013/2045(INI)) 70

2016/C 093/11 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o vnitřním trhu služeb: aktuální stav a další postup (2012/2144(INI)) 84

2016/C 093/12 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 obsahující doporučení Evropského parlamentu Radě, Komisi a Evropské službě pro vnější činnost k jednání o dohodě o partnerství a spolupráci mezi EU a Malajsií (2013/2052(INI)) 89

Čtvrtek, 12. září 2013

2016/C 093/13 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o podpoře evropských kulturních a tvůrčích odvětví jako zdroje hospodářského růstu a zaměstnanosti (2012/2302(INI)) 95

2016/C 093/14 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o mikrogeneraci – malokapacitní výroba elektřiny a tepla (2012/2930(RSP)) 105

2016/C 093/15 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o uplatňování zásady stejné odměny mužů a žen za stejnou nebo rovnocennou práci (2013/2678(RSP)) 110

2016/C 093/16 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o strategii kybernetické bezpečnosti Evropské unie: otevřený, bezpečný a chráněný kyberprostor (2013/2606(RSP)) 112

2016/C 093/17 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o digitální agendě pro růst, mobilitu a zaměstnanost: čas přeřadit na vyšší rychlost (2013/2593(RSP)) 120

2016/C 093/18 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o situaci v Sýrii (2013/2819(RSP)) 125

2016/C 093/19 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o situaci v Egyptě (2013/2820(RSP)) 127

2016/C 093/20 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o námořním rozměru společné bezpečnostní a obranné politiky (2012/2318(INI)) 131

2016/C 093/21 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o vojenských strukturách EU: aktuální stav a budoucí výhledy (2012/2319(INI)) 144

2016/C 093/22 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o nátlaku Ruska na země Východního partnerství (v souvislosti s nadcházejícím summitem Východního partnerství ve Vilniusu) (2013/2826(RSP)) 152

2016/C 093/23 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o druhé zprávě o provádění strategie vnitřní bezpečnosti EU (2013/2636(RSP)) 154

2016/C 093/24 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o evropské strategii pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci (2013/2685(RSP)) 159

2016/C 093/25 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o přeshraničním kolektivním vyjednávání a nadnárodním sociálním dialogu (2012/2292(INI)) 161

2016/C 093/26 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o situaci nezletilých osob v EU bez doprovodu (2012/2263(INI)) 165

2016/C 093/27 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o situaci v Demokratické republice Kongo (2013/2822(RSP)) 173

2016/C 093/28 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o Středoafrické republice (2013/2823(RSP)) . 178

2016/C 093/29 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o situaci v oblasti lidských práv v Bahrajnu (2013/2830(RSP)) 182

DOPORUČENÍ

Evropský parlament

Čtvrtek, 12. září 2013

2016/C 093/30 Doporučení Evropského parlamentu Radě, Komisi a Evropské službě pro vnější činnost ze dne 12. září 2013 k politice EU vůči Bělorusku (2013/2036(INI)) 186

III *Přípravné akty*

EVROPSKÝ PARLAMENT

Úterý, 10. září 2013

2016/C 093/31 P7_TA(2013)0336

Změna nařízení Rady (ES) č. 850/98 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 850/98 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů (COM(2012)0432 – C7-0211/2012 – 2012/0208(COD))

P7_TC1-COD(2012)0208

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 10. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 850/98 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů 196

2016/C 093/32 Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu nařízení Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství (COM(2011)0127 – C7-0094/2011 – 2011/0060(CNS)) 202

2016/C 093/33 Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu nařízení Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech majetkových poměrů v manželství (COM(2011)0126 – C7-0093/2011 – 2011/0059(CNS)) 251

2016/C 093/34 P7_TA(2013)0340

Právo na přístup k obhájci v trestním řízení a právo na komunikaci po zatčení ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a o právu na komunikaci po zatčení (COM(2011)0326 – C7-0157/2011 – 2011/0154(COD))

P7_TC1-COD(2011)0154

Postoj Evropského patlamentu přijatý v prvním čtení dne 10. září 2013 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/…/EU o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody 294

2016/C 093/35 Pozměňovací návrh přijatý Evropským parlamentem dne 10. září 2013 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o smlouvách o úvěru na bydlení (COM(2011)0142 – C7-0085/2011 – 2011/0062(COD)) ([1]) 295

2016/C 093/36 P7_TA(2013)0342

Obchodování zasvěcených osob a manipulace s trhem (zneužívání trhu) ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (COM (2011)0651 – C7-0360/2011 – 2011/0295(COD))

P7_TC1-COD(2011)0295

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 10. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES 360

2016/C 093/37 P7_TA(2013)0343

Změna nařízení Rady (ES) č. 2187/2005, kterým se stanoví technická opatření pro zachování rybolovných zdrojů ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2187/2005, kterým se stanoví technická opatření pro zachování rybolovných zdrojů ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu (COM(2012)0591 – C7-0332/2012 – 2012/0285(COD))

P7_TC1-COD(2012)0285

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 10. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2187/2005, kterým se stanoví technická opatření pro zachování rybolovných zdrojů ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu 361

2016/C 093/38 Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 navrhující jmenování Luigiho Berlinguera členem výboru zřízeného podle článku 255 Smlouvy o fungování EU (2013/2161(INS)) 364

Středa, 11. září 2013

2016/C 093/39 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 2/2013 na rozpočtový rok 2013, oddíl III – Komise (11693/2013 – C7-0245/2013 – 2013/2056(BUD)) 365

([1]) Text s významem pro EHP

2016/C 093/40 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 3/2013 na rozpočtový rok 2013, oddíl III – Komise (11694/2013 – C7-0246/2013 – 2013/2070(BUD)) 367

2016/C 093/41 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie podle bodu 26 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (COM(2013)0259 – C7-0116/2013 – 2013/2085(BUD)) 368

2016/C 093/42 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 5/2013 na rozpočtový rok 2013, oddíl III – Komise (11697/2013 – C7-0248/2013 – 2013/2086(BUD)) 369

2016/C 093/43 P7_TA(2013)0357

Směrnice o jakosti paliv a směrnice o energii z obnovitelných zdrojů ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (COM(2012)0595 – C7-0337/2012 – 2012/0288(COD))

P7_TC1-COD(2012)0288

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 11. září 2013 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/…/EU, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů ([1]) 371

2016/C 093/44 P7_TA(2013)0358

Opatření pro obnovu populace úhoře říčního ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1100/2007, kterým se stanoví opatření pro obnovu populace úhoře říčního (COM(2012)0413 – C7–0202/2012 – 2012/0201(COD))

P7_TC1-COD(2012)0201

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 11. září 2013 k přijetí nařízení evropského parlamentu a rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1100/2007, kterým se stanoví opatření pro obnovu populace úhoře říčního 395

2016/C 093/45 P7_TA(2013)0359

Celní kodex Unie ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví celní kodex Unie (přepracované znění) (COM(2012)0064 – C7-0045/2012 – 2012/0027(COD))

P7_TC1-COD(2012)0027

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 11. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie 401

([1]) Text s významem pro EHP

2016/C 093/46 P7_TA(2013)0360

Sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropském společenství (COM(2011)0855 – C7-0468/2011 – 2011/0416(COD))

P7_TC1-COD(2011)0416

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 11. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropském společenství 402

2016/C 093/47 P7_TA(2013)0361

Změna směrnic o bezpečnosti potravin, pokud jde o pravomoci, které mají být svěřeny Komisi ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu nařízení Evropského Parlamentu a Rady, kterým se mění směrnice 1999/4/ES, 2000/36/ES, 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES, pokud jde o pravomoci, které mají být svěřeny Komisi (COM(2012)0150 – C7-0089/2012 – 2012/0075(COD))

P7_TC1-COD(2012)0075

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 11. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES a 2000/36/ES a směrnice Rady 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES, pokud jde o pravomoci, které mají být svěřeny Komisi 403

2016/C 093/48 Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zjednodušení vízového režimu pro krátkodobý pobyt občanů Kapverdské republiky a Evropské unie (05674/2013 – C7-0110/2013 – 2012/0271(NLE)) 404

2016/C 093/49 Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob (14546/2012 – C7-0109/2013 – 2012/0268(NLE)) 405

2016/C 093/50 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 4/2013 na rozpočtový rok 2013, oddíl III – Komise, oddíl IV – Soudní dvůr Evropské unie (11696/2013 – C7-0247/2013 – 2013/2084(BUD)) 406

Čtvrtek, 12. září 2013

2016/C 093/51 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o výroční zprávě o činnosti evropského veřejného ochránce práv za rok 2012 (2013/2051(INI)) 408

2016/C 093/52 P7_TA(2013)0370

Třetí země, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (COM(2011)0290 – C7-0135/2011 – 2011/0138(COD))

P7_TC1-COD(2011)0138

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 12. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni 414

2016/C 093/53 P7_TA(2013)0371

Evropský orgán pro bankovnictví a obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), pokud jde o jeho vztah k nařízení Rady (EU) č. …/…, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (COM(2012)0512 – C7–0289/2012 – 2012/0244(COD))

P7_TC1-COD(2012)0244

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 12. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), pokud jde o svěření zvláštních úkolů Evropské centrální bance podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 415

2016/C 093/54 P7_TA(2013)0372

Svěření zvláštních úkolů týkajících se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, Evropské centrální bance *

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o návrhu nařízení Rady, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (COM(2012)0511 – C7-0314/2012 – 2012/0242(CNS))

P7_TC1-CNS(2012)0242

Postoj Evropského parlamentu přijatý dne 12. září 2013 k přijetí nařízení Rady (EU) č. …/2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi 417

2016/C 093/55 Pozměňovací návrhy přijaté Evropským parlamentem dne 12. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání v Unii (COM(2012)0576 – C7-0322/2012 – 2012/0278(COD)) 419

Vysvětlivky k použitým symbolům

*	Postup konzultace
***	Postup souhlasu
***I	Řádný legislativní postup: první čtení
***II	Řádný legislativní postup: druhé čtení
***III	Řádný legislativní postup: třetí čtení

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém v návrhu aktu)

Pozměňovací návrhy Parlamentu:

Nové části textu jsou označeny ***tučně kurzivou***. Vypuštěné části textu jsou označeny buď symbolem ▌ nebo přeškrtnuty. Nahrazení se vyznačují tak, že nový text se označí ***tučně kurzivou*** a nahrazený text se vymaže nebo přeškrtne.

EVROPSKÝ PARLAMENT

ZASEDÁNÍ 2013–2014

Dílčí zasedání od 9. do 12. září 2013

Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn v Úř. věst. C 357 E, 6.12.2013

PŘIJATÉ TEXTY

Úterý, 10. září 2013

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

P7_TA(2013)0339

Evropská strategie pro dopravní technologie pro budoucí evropskou udržitelnou mobilitu

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o podpoře evropské strategie pro dopravní technologie pro budoucí evropskou udržitelnou mobilitu (2012/2298(INI))

(2016/C 093/01)

Evropský parlament,

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Výzkum a inovace pro budoucí evropskou mobilitu – vytvoření evropské strategie pro dopravní technologie“ (COM(2012)0501),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace“ (COM(2011)0808),

— s ohledem na bílou knihu Komise z roku 2011 nazvanou „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje“ (COM(2011)0144),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropa 2020 – strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),

— s ohledem na své usnesení ze dne 27. září 2011 o evropské bezpečnosti silničního provozu v letech 2011–2020 ([1]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro dopravu a cestovní ruch a stanovisko Výboru pro regionální rozvoj (A7-0241/2013),

A. vzhledem k nedostatkům, které Komise zjistila v evropském inovačním systému v oblasti dopravy;

B. vzhledem k tomu, že investice do výzkumu a inovací v odvětví dopravy jsou zároveň investicemi do hospodářství a tvorby pracovních míst, a mohou tak mít trojí účinek;

C. vzhledem k tomu, že inovace jsou nezbytné k vytvoření inteligentnějšího a bezpečnějšího veřejného dopravního systému, ke splnění environmentálních výzev, jež stojí před odvětvím dopravy, a k dosažení nízkouhlíkového hospodářství;

([1]) Úř. věst. C 56 E, 26.2.2013, s. 54.

D. vzhledem k tomu, že cíle stanovené strategií Evropa 2020 v oblasti změny klimatu a energetiky jsou úzce propojené s inovacemi v dopravě: 20 % snížení emisí skleníkových plynů oproti úrovni v roce 1990, 20 % energie z obnovitelných zdrojů, 20 % zvýšení energetické účinnosti a snížení počtu smrtelných dopravních nehod na polovinu oproti roku 2001;

E. vzhledem k tomu, že se musí zásadně změnit chování a nároky spotřebitelů, aby mnoho podniků a poskytovatelů služeb bylo přesvědčeno k tomu, aby změnili své modely a využívali příležitosti k inovacím, jež skýtají kreativní styčné body mezi jednotlivými odvětvími a nekonvenční myšlení, jak je popsáno v bodu 5.3 sdělení Komise COM(2012)0501;

F. vzhledem k tomu, že iniciativy uvedené v bílé knize o dopravě jsou vítané, zejména iniciativy v oddíle 3.2 (nazvaném Inovace pro budoucnost – technologie a přístup) a iniciativy č. 7 („Multimodální doprava zboží: e-Freight) a č. 22 (Hladká přímá mobilita);

G. vzhledem k tomu, že evropská strategie musí zajistit vyvážený poměr mezi úsilím o zmírnění zátěže životního prostředí v důsledku dopravy a o zaručení volného pohybu osob v Evropské unii v zájmu vytvoření jednotného evropského dopravního prostoru, který bude intermodální, propojený a integrovaný a bude hospodárně využívat zdroje;

H. vzhledem k tomu, že v roce 2012 zemřelo na silnicích Evropské unie více než 31 000 osob a více než 1 500 000 osob bylo –v některých případech těžce – zraněno;

I. vzhledem k tomu, že již existují technologie, které pomáhají plnit cíle „evropského prostoru bezpečnosti silničního provozu“, avšak dosud nebyly uvedeny na trh;

Obecné zásady

1. zdůrazňuje, že evropská strategie pro dopravní technologie pro budoucí udržitelnou evropskou mobilitu by měla v první řadě podporovat kvalitu služeb, komfort cestujících a vyhovující podmínky pro podniky a udržitelnou mobilitu a měla by se zakládat na cílech stanovených právními předpisy Unie do roku 2020, 2030 a 2050 pro snížení spotřeby energie, dopravního hluku, látek znečisťujících ovzduší, spotřeby surovin a emisí skleníkových plynů, jakož i na cílech stanovených pro zlepšení zdraví a životní úrovně, zkvalitnění služeb, běžnější nabízení individuálních řešení, jež se budou úžeji zaměřovat na potřeby uživatelů, a zvýšení bezpečnosti a ochrany;

2. vyzývá Komisi a Radu, aby vzhledem k významu výzkumu a inovací pro evropské hospodářství jako celek uznaly důležitost programu Horizont 2020 a náležitě jej financovaly;

3. potvrzuje cíl Komise lépe propojit výzkum a inovace v dopravě s cíli a plány postupu evropské dopravní politiky stanovenými pro každou oblast, avšak domnívá se, že postup, který Komise navrhuje ve svém sdělení, je třeba upravit podle níže uvedených priorit;

4. domnívá se, že evropská strategie v oblasti dopravních technologií by měla zahrnovat všechny regiony EU v zájmu hladkého pohybu zboží a osob, jenž by podpořil vybudování skutečně jednotného evropského trhu;

5. domnívá se, že je velmi důležité, aby při vytváření a provádění dopravní politiky byly efektivněji, soudržněji a cíleněji využívány výzkum a inovace, aby tato politika mohla reagovat na nové skutečnosti, oprostila se od tradičního uvažování a zaměřila se na průkopnické nápady, aby tak uživatelům mohla poskytnout inovativní dopravní řešení, jež by odpovídala jejich potřebám a splňovala nároky na dostupnost, rentabilitu, důvěryhodnost, kvalitu a kontinuitu;

6. vybízí Komisi, aby pomocí spravedlivých, účinných a inovativních systémů tvorby cen pro všechny druhy mobility a dopravy, zejména pomocí internalizace vnějších nákladů a s ohledem na zásady „znečišťovatel platí“ a „uživatel platí“, vytvořila rámec nakloněný vývoji a inovacím;

7. považuje monitorovací a informační systém pro výzkum a inovace v dopravě (TRIMIS) navržený Komisí za užitečný a přeje si, aby zahrnoval i pohled spotřebitelů, neboť by se jednalo o ideální nástroj k odhalování překážek bránících inovacím, jež vznikají v důsledku lpění na zvyklostech, k objevování nových příležitostí a k podpoře šíření nových možností v oblasti služeb, s cílem urychlit a podpořit změny postojů společnosti k udržitelné dopravě;

8. zdůrazňuje, že preferování dominantní technologie (tzv. lock-in) může bránit úplnému rozvinutí potenciálu inovací v oblasti dopravy a hledání nových inovativních řešení; domnívá se proto, že politiky Unie by měly být vzhledem k alternativním technologiím neutrální (tzv. technologická neutralita), kdy o prioritách a přidělování prostředků by se mělo rozhodovat na základě výsledků dosažených za celý životní cyklus technologií v daných oblastech dopravy, a že harmonizační opatření nesmějí bránit vývoji inovativních řešení a alternativ v oblasti dopravy, diverzifikaci skladby energetických zdrojů ani zavádění inteligentních komunikačních technologií;

9. zdůrazňuje, že aby podniky a veřejné orgány mohly přijmout nová řešení a inovativní technologie, je třeba zefektivnit inovační řetězec a více investovat do opatření, jako jsou ekonomické pobídky, s cílem překonat překážky bránící jejich zavádění na trh a širokému uplatňování na trhu („závazky k provedení celého cyklu“); vybízí proto Komisi, aby vycházela ze své myšlenky, že v zájmu uvolnění veškerého inovačního potenciálu v odvětví dopravy a v zájmu podpory inovativních podniků by měla být finanční podpora využívána také k uvádění nových řešení na trh, jejich předvádění a jejich úplnému zavedení, a že pomocí vhodných řídících a finančních nástrojů lze zajistit rychlé využití výsledků výzkumu v praxi;

10. je přesvědčen o tom, že tuto strategii by měly využívat všechny evropské regiony a jejich zdroje pracovní síly, a zdůrazňuje, že je třeba zohlednit regionální zvláštnosti a potenciál, zvláště při vývoji ekologičtějších způsobů dopravy; vyzývá orgány na nižších úrovních, aby se zainteresovanými stranami vytvářely partnerství pro inovace v oblasti udržitelné mobility;

11. žádá, aby malé a střední podniky byly více podporovány v provádění výzkumu a inovací, zejména zjednodušením přístupu k finančním prostředkům EU a snížením administrativní zátěže, a zdůrazňuje, že je důležité prostřednictvím výzkumu a inovací vytvářet a zachovávat pracovní místa a udržitelný růst;

12. zastává názor, že investice ze strukturálních a investičních fondů EU otevírají evropským regionům široké možnosti pro rozvoj inteligentní specializace v oblasti udržitelné mobility;

13. vyzývá vnitrostátní a regionální orgány k vypracování strategií pro výzkum a vývoj, které budou založeny na inteligentní specializaci, s cílem zajistit efektivnější využívání prostředků ze strukturálních fondů a posílit synergie mezi investicemi soukromého a veřejného sektoru;

14. v této souvislosti připomíná, že strategie pro inovativní technologie musí vycházet z územních charakteristik a zvláštností, což znamená, že univerzální řešení nepostačuje; domnívá se například, že regiony se zvláštními územními omezeními, jako jsou ostrovní, hornaté, nejvzdálenější a řídce osídlené regiony, nabízejí specifický, nejen hospodářský potenciál, jenž – má-li být využit – vyžaduje vhodná a inovativní řešení mobility; v této souvislosti zdůrazňuje, že je třeba vyčlenit adekvátní zdroje na udržitelnou dopravní infrastrukturu;

15. zdůrazňuje, že je třeba více zjednodušit administrativní postupy pro financování výzkumu a inovací na evropské, celostátní, regionální, místní a přeshraniční úrovni, aby bylo možné vytvořit jasný a transparentní právní rámec;

16. zdůrazňuje, že nesmí polevit úsilí o snižování počtu osob usmrcených a zraněných při silničních nehodách; naléhavě vyzývá Komisi, aby posoudila a provedla návrhy na zlepšení bezpečnosti silničního provozu, které Parlament přijal velkou většinou hlasů;

17. je toho názoru, že změna dopravní technologie je správná a důležitá; zdůrazňuje však, že tato změna musí být docílena nikoli zákazy, ale pobídkami k používání nových technologií hospodárně využívajících zdroje;

18. zdůrazňuje, že nesmí existovat žádné zákazy, jež by bránily inovativním novým řešením dopravy či uplatňování vyzkoušených postupů v nových kombinacích;

Obecná opatření

19. domnívá se, že výzkum a inovace zaměřené na udržitelnou mobilitu by měly být založeny na zásadě integrace, jíž by se dosáhlo zejména odstraněním chybějících přeshraničních spojení (propojením), lepší kompatibilitou systémů i v rámci jednotlivých systémů (interoperabilitou) a přechodem na kombinaci druhů dopravy, které jsou nejvhodnější a nejudržitelnější pro danou trasu (intermodalitou a kombinovanou dopravou);

20. připomíná, že EU musí vypracovat skutečně společnou dopravní politiku, která by zaručila vhodnou dopravu v jednotlivých evropských regionech i mezi nimi a její propojenost na místní, regionální, vnitrostátní a evropské úrovni; vyzývá členské státy a regiony, aby zajistily, aby se kombinací dopravních modelů zaručil větší důraz na vskutku udržitelnou mobilitu;

21. zdůrazňuje, že tato strategie musí být založena na integračním modelu, v němž je největší důraz kladen na propojení regionů a na chybějící přeshraniční spoje i v geograficky roztříštěných regionech, a na inovativních řešeních pro kombinovanou dopravu, jež mohou snížit regionální rozdíly, stimulovat pracovní mobilitu a posílit územní soudržnost; je si vědom toho, že v současné době existují mezi dopravními sítěmi jednotlivých regionů značné rozdíly, a upozorňuje na to, že je nutné investovat do udržitelných dopravních technologií a řešení v regionech se specifickými problémy a rovněž využít potenciál, který nabízí nástroj pro propojení Evropy;

22. zdůrazňuje, že výzkum a inovace by se měly zaměřit také na vývoj udržitelných prvků infrastruktury s cílem podpořit přechod na používání obnovitelných primárních produktů, např. dřeva, nebo kompozitních materiálů jako prvků železniční infrastruktury (např. jako stožáry pro trolejové vedení či signalizaci, stavební materiál pro nástupiště či mosty); zdůrazňuje, že sem patří také výzkumné a inovační činnosti zaměřené na vývoj impregnačního prostředku pro dřevěné pražce, který by mohl sloužit jako alternativa kreosotu, jehož používání bude právními předpisy EU od roku 2018 zakázáno;

23. zdůrazňuje, že nové koncepce mobility nelze vnucovat a že v zájmu podpory udržitelnějšího chování je nutné zintenzívnit výzkum v oblastech ekosociálních znalostí, plánů městského a územního rozvoje a technologií zaměřených na poptávku po mobilitě a na změnu chování s cílem lépe kontrolovat dopravní toky, mimo jiné pomocí inovativních nástrojů pro řízení mobility, řetězců hladké mobility z výchozího místa až do konečné destinace, které uspokojují požadavky uživatelů, systémů ekologické jízdy a využití informačních a komunikačních technologií pracujících s informacemi v reálném čase;

24. je toho názoru, že do řízení inovační politiky na evropské úrovni je naprosto nezbytné zapojit místní a regionální orgány, neboť se týká dopravy a mobility; poukazuje na to, že tyto veřejné orgány mohou přispět svými zkušenostmi a odbornými znalostmi, pokud jde o integrované technologie, infrastruktury, vozidla a cestující, a mohou podpořit nové sociální návyky v oblasti mobility; konstatuje, že místní a regionální orgány mohou identifikovat akutní problémy s mobilitou a jsou pověřeny jejich řešením, neustále testují a zavádějí osvědčené postupy a inovativní myšlenky a vzhledem k velmi rozmanitým podmínkám, s nimiž se musí vypořádat, jsou nejlépe obeznámeny s inovacemi;

25. zdůrazňuje, že je třeba provést výzkum intramodálmí a intermodální soutěže v odvětví dopravy a překážek, které vznikají v důsledku zvláštních zájmů spojených se stávajícími obchodními modely, a zejména výzkum technických nástrojů potřebných k důslednějšímu a lepšímu vymáhání a kontrole předpisů pro kabotáž, sociálních ustanovení v silniční dopravě a pracovních podmínek zaměstnanců v tomto odvětví;

26. zdůrazňuje, že je naléhavě nezbytné, aby byla nalezena inovativní řešení pro snížení hluku ze všech způsobů dopravy, zejména přímo u jejich zdroje s cílem chránit zdraví a kvalitu života občanů EU a zajistit, aby všechny způsoby dopravy byly pro obyvatelstvo přijatelné; v této souvislosti znovu důrazně připomíná své usnesení o jednotném evropském dopravním prostoru, v němž požadoval, aby byl do doku 2020 snížen hluk a vibrace produkované kolejovými vozidly a jejich spotřeba energie o 20 % v porovnání s rokem 2010, a znovu zdůrazňuje, že emise hluku by měly mít při vývoji nových dopravních technologií, koncepcí a infrastruktur od prvopočátku prvořadý význam;

27. je přesvědčen o tom, že inovativní technologie interakce mezi infrastrukturou a vozidly mohou mít významnou úlohu při snižování počtu nehod, hluku a vibrací, spotřeby energie, emisí plynů a dopadu na klima;

28. potvrzuje, že snahy o získání čistější energie pro technologie používané v dopravě a mobilitě by měly být propojeny s efektivnějšími koncepty a lepší konstrukcí vozidel; upozorňuje na energetické úspory, kterých lze dosáhnout pomocí inovativních řešení, jako jsou postupy pro získávání energie z netradičních zdrojů, které využívají obnovitelné zdroje nebo alternativní paliva;

29. zdůrazňuje, že je nezbytné myslet nejen na výstavbu nové dopravní infrastruktury, ale že strategie pro výzkum a vývoj musí rovněž výslovně zohlednit její opravu, údržbu a modernizaci (např. vybavení prvky pro inteligentní řízení dopravy a komunikační technologií „automobil – infrastruktura“);

30. vyzývá členské státy a Komisi, aby investovaly do výzkumu inteligentních dopravních systémů a dohlédly na jejich vyvinutí, neboť by pomohly zmírnit přetížení dopravní sítě a zvýšily by ekologickou účinnost a bezpečnosti dopravy v Evropě;

31. vyzývá Komisi, aby zvážila normalizaci kontejnerů a dalších přepravních nádob a také rozměrů dopravních prostředků všech druhů dopravy v zájmu posílení interoperability a intermodality;

32. vyzývá Komisi, aby pro členské státy vypracovala příručku s osvědčenými postupy pro dodržování limitních hodnot stanovených ve směrnici o kvalitě ovzduší;

Zvláštní opatření

33. chápe význam výzkumu a vývoje pro individuální mobilitu a zdůrazňuje, že rozhodující je chování uživatelů dopravních prostředků; žádá, aby byly vytvořeny pobídky podporující volbu udržitelných, fyzicky aktivních, bezpečných a zdravých způsobů dopravy a mobility, jež by sloužily k výboji inovativních koncepcí podporujících ekologickou veřejnou dopravu, chůzi a cyklistiku s ohledem na potřeby a specifika městských, příměstských, meziměstských a venkovských oblastí; domnívá se, že je důležité zlepšit interoperabilitu dopravních služeb a že schvalující orgány budou muset věnovat mimořádnou pozornost případným technických nebo administrativním problémům a bezodkladně je řešit, aby se trh otevřel novým způsobům dopravy, které odpovídají výše uvedeným charakteristikám;

34. zdůrazňuje, že je nutné, aby útvary pro řízení mobility orgánů EU šly příkladem v používání správných postupů a aby vyvinuly náležité úsilí a o dosažených výsledcích, jež budou jejich vizitkou, transparentně informovaly;

35. zdůrazňuje, že je nutné podporovat úspěšné postupy udržitelné dopravy a posílit spolupráci a výměnu osvědčených postupů mezi regiony s podobným rozvojovým potenciálem; doporučuje, aby místní orgány vycházely z příkladů osvědčených postupů a aby vytvářely plány udržitelné městské mobility v úzké spolupráci s občanskou společností;

36. zastává názor, že evropské satelitní navigační systémy, jako je Galileo, by měly být nosným pilířem pro rozvoj inteligentní a účinné dopravy v Evropě;

37. podporuje výzkum a vývoj, který může podpořit přechod od vlastnictví dopravních prostředků k netradičnímu chování uživatelů a novým službám souvisejícím s dopravou, jako je např. sdílení osobních vozidel a jízdních kol; vyzývá Komisi, aby intenzivněji podporovala kolektivní formy přepravy jednotlivců a individualizované systémy veřejné a hromadné dopravy;

38. vyzývá k rozšíření výzkumu také na oblast daňovou a správní, tak aby byl připraven terén pro zavedení nápaditých pobídek v oblasti daní, odvodů a veřejných tarifů, jež by byly určeny jak jednotlivcům, tak výrobcům či poskytovatelům produktů, služeb nebo obsahů, s cílem podpořit jízdu na kole a chůzi a případně jejich kombinaci s prostředky hromadné dopravy, jakož i další formy udržitelné mobility;

39. opakovaně zdůrazňuje, že je nutné zlepšit a podpořit multimodální dopravu pomocí integrovaných elektronických systémů poskytování informací a prodeje jízdenek, které používají otevřené datové formáty; poukazuje na to, že výzkum a inovace v této oblasti by měly být zaměřeny především na bezbariérový přístup, interoperabilitu, cenovou dostupnost a transparentnost, vstřícnost vůči uživatelům a účinnost

40. zdůrazňuje, že pro infrastrukturu je třeba vypracovat inovativní a dlouhodobá řešení – včetně intenzivnějšího rozvoje informačních, platebních a rezervačních systémů –, která zohlední zejména bezbariérový přístup pro všechny cestující a zejména osoby se zdravotním postižením a se sníženou pohyblivostí, jako jsou cestující na invalidním vozíku či cestující s kočárky, jízdními koly či těžkými zavazadly;

41. zastává názor, že jízdní řády a informace o zpožděních prostředků hromadné dopravy by měly být volně přístupné, aby třetí strany mohly vyvinout telematické aplikace, jež by cestujícím nabízely větší komfort, např. informace v reálném čase o cestě do konkrétní destinace různými dopravními prostředky nebo porovnání ekologické stopy různých druhů dopravy při cestě do určité destinace;

42. zdůrazňuje, že v souvislosti s rozvojem inovací pro dopravu a mobilitu v městských a obytných zónách by měl být kladen důraz na zdraví a kvalitu života, včetně spravedlivého sdílení prostoru, snížení hluku a čistšího ovzduší;

43. připomíná Komisi, že je nezbytně nutné zlepšit bezpečnost všech účastníků silničního provozu, především těch nejzranitelnějších osob, tedy dětí, starších osob, chodců, cyklistů nebo osob se zdravotním postižením či sníženou pohyblivostí; podporuje vývoj a inovace, které spojují technologická řešení s inteligentním řízením a behaviorálními přístupy řidičů;

44. domnívá se, že má-li se zmírnit přetížení dopravní sítě v městských oblastech a v regionech s hustou zástavbou, je nutné nejen zefektivnit již existující způsoby dopravy, ale pomocí technologických inovací určit alternativní řešení dopravních problémů a podpořit jejich používání;

45. vyzývá Komisi, aby výrazně podporovala inovace zaměřené na lodě s nulovými emisemi, zejména trajekty, lodě pro okružní plavby a námořní lodě, které by využívaly obnovitelné energie z větru, slunce či mořských vln ve spojení s technologiemi palivových článků;

46. vyzývá Komisi, aby výzkumné projekty zaměřila na další zmírňování dopadu emisí ze všech druhů dopravy na lidské zdraví a klima;

47. zastává názor, že ucelená a efektivní evropská strategie pro dopravní technologie musí být v souladu se strategií Evropa 2020 (COM(2010)2020) a s cíli pro snížení emisí oproti úrovním z roku 1990 a že současně musí, plně v souladu s bílou knihou o dopravě z roku 2011 nazvanou „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje“ (COM(2011)0144), usilovat o územní soudržnost a vyvážený rozvoj; věří, že by na jejím základě mělo být možné snížit spotřebu energie, dopravní hluk, potřeby v dopravě, emise látek znečisťujících ovzduší a emise skleníkových plynů; zdůrazňuje, že má-li toho EU dosáhnout, musí za tímto účelem stanovit pevné cíle pro roky 2020, 2030 a 2050;

48. zdůrazňuje, že je nezbytné posílit výzkum a inovace ve vnitrozemské lodní dopravě, zejména s cílem vyvinout ekologické lodě a technologie přizpůsobené pro plavbu s nízkým ponorem, například lodě přizpůsobené pro plavbu po řekách v rámci udržitelné vnitrozemské plavby (*River-Adapted Ships for Sustainable Inland Navigation* – RASSIN), a umožnit tak úspory na infrastruktuře vnitrozemských vodních cest;

49. vítá návrh Komise na vytvoření monitorovacího a informačního systému pro výzkum a inovace v dopravě (TRIMIS); zdůrazňuje, že je důležité, aby byly regionálním tvůrcům politik pravidelně, bezplatně a dostupnou formou poskytovány spolehlivé informace; s politováním konstatuje, že je stále velmi složité získat informace o dotacích poskytovaných EU na dopravní projekty;

50. doporučuje, aby Komise vypracovala iniciativy pro určování a odměňování projektů udržitelného rozvoje měst, např. po vzoru ocenění RegioStars;

51. zdůrazňuje, že komplexní evropská strategie se musí opírat o solidní základ v podobě integrovaných dopravních strategií, které pečlivě připraví místní a regionální orgány a celostátní vlády; domnívá se, že na vypracování těchto strategií by měly být poskytnuty prostředky z evropských fondů;

52. domnívá se, že veškeré financování z veřejných prostředků by mělo splňovat příslušné právní předpisy EU o státních podporách, včetně pravidel upravujících výzkum, vývoj a inovace, financování dopravních služeb a infrastruktury; nicméně se domnívá, že předpisy EU pro poskytování státní podpory by měly taktéž brát náležitý ohled na konkrétní znevýhodnění určitých regionů.

53. poukazuje na to, že Komise musí zlepšit předávání poznatků získaných z výzkumu a inovací zainteresovaným uživatelům (např. MSP nebo výzkumným institucím) a za tím účelem vytvořit souhrnnou databázi, která poskytne jasný přehled všech výzkumných a inovačních projektů financovaných EU, jež budou rozčleněny podle kategorií;

54. zdůrazňuje význam nových iniciativ, jako je sdílení přepravních a logistických kapacit, usilujících o účinnější přepravu zboží; vyzývá Komisi, aby se zabývala možnými překážkami těchto iniciativ;

55. zdůrazňuje význam emisních norem pro určité dopravní prostředky, např. automobily; domnívá se, že by mělo být zváženo zavedení podobné koncepce pro letadla a lodě;

56. podporuje další výzkum a inovace bezpečnostních prvků v dopravě, budou-li zachovány zásady proporcionality, nediskriminace a ochrany údajů;

57. schvaluje a podporuje koncepci navrženou Komisí, jež stanoví opatření pro evropskou strategii pro dopravní technologie; zdůrazňuje však, že tato koncepce neposkytuje právní základ pro akty v přenesené pravomoci ani podobné akty, ale že Komise musí navrhnout opatření pro přijetí postupem spolurozhodování;

58. vyzývá Komisi, aby při přípravě evropského strategického plánu pro dopravní technologie a dalších možných kroků zohlednila priority uvedené v této zprávě;

o

o o

59. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

P7_TA(2013)0344

Zajistit fungování vnitřního trhu s energií

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o zajištění fungování vnitřního trhu s energií (2013/2005 (INI))

(2016/C 093/02)

Evropský parlament,

— s ohledem na sdělení Komise s názvem „Zajistit fungování vnitřního trhu s energií“ a doprovodné pracovní dokumenty (COM(2012)0663),

— s ohledem na svůj postoj ze dne 12. března 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o hlavních směrech transevropské energetické infrastruktury a o zrušení rozhodnutí č. 1364/2006/ES ([1]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010 ze dne 20. října 2010 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice Rady 2004/67/ES ([2]),

---

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0061.
([2]) Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 1.

— s ohledem na nařízení (Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ze dne 25. října 2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií ([1]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem ([2]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou ([3]) a o zrušení směrnice 2003/54/ES,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti ([4]),

— s ohledem na směrnici Rady 2009/71/Euratom ze dne 25. června 2009, kterou se stanoví rámec Společenství pro jadernou bezpečnost jaderných zařízení ([5]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),

— s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 994/2012/EU ze dne 25. října 2012, kterým se zavádí mechanismus výměny informací o mezivládních dohodách mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti energetiky (text s významem pro EHP) ([6]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 15. prosince 2011 nazvané „Energetický plán do roku 2050“ (COM(2011)0885),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. října 2012 s názvem „Akt o jednotném trhu II – Společně pro nový růst“ (COM (2012)0573),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. června 2012 nazvané „Obnovitelná energie: významný činitel na evropském trhu s energií“ (COM(2012)0271),

— s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 nazvané „Směrem k nové energetické strategii pro Evropu 2011–2020“ ([7]);

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. června 2012 o zahájení spolupráce s partnery za našimi hranicemi v oblasti energetické politiky: Strategický přístup k zabezpečeným, udržitelným a konkurenceschopným dodávkám energie ([8]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. prosince 2012 o ocelářském průmyslu EU ([9]),

— s ohledem na doporučení ze dne 12. února 2013 vzešlá z jednání u kulatého stolu na vysoké úrovni o budoucnosti evropského ocelářství,

---

([1]) Úř. věst. L 326, 8.12.2011, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94.
([3]) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55.
([4]) Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 172, 2.7.2009, s. 18.
([6]) Úř. věst. L 299, 27.10.2012, s. 13.
([7]) Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 64.
([8]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0238.
([9]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0509.

Úterý, 10. září 2013

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. března 2012 k plánu přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050 ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 14. března 2013 o energetickém plánu do roku 2050, budoucnosti s energií ([2]);

— s ohledem na své usnesení o průmyslových, energetických a ostatních hlediscích břidličného plynu a ropy ([3]) a na své usnesení o dopadech těžby břidlicového plynu a břidličné ropy na životní prostředí ([4]), jež byla obě přijata dne 21. listopadu 2012,

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a stanovisko Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (A7–0262/2013),

A. vzhledem k tomu, že se členské státy zavázaly dodržet jasné lhůty pro dokončení vnitřního trhu s energií stanovenou na rok 2014 a dosáhnout toho, aby po roce 2015 nebyly v EU žádné „energetické ostrovy“;

B. vzhledem k tomu, že dotvoření vnitřního trhu s energií je nezbytné pro celkovou energetickou bezpečnost a udržitelnost Unie a má zásadní význam pro celosvětovou konkurenceschopnost, hospodářský růst a vytváření nových pracovních míst v Unii, jak uznává Akt o jednotném trhu II a strategie Evropa 2020;

C. vzhledem k tomu, že ve své strategii Energie 2020 Komise vychází z odhadů nezbytné investiční potřeby v oblasti energetiky do roku 2020 ve výši 1 bilionu EUR, přičemž z této částky je 540 miliard EUR určeno na výrobu energie a 210 miliard EUR na elektrické a plynárenské sítě evropského významu;

D. vzhledem k tomu, že energetický plán do roku 2050 zdůrazňuje, že úplná integrace evropských energetických sítí a otevírání trhů s energií jsou nezbytné pro nalezení rovnováhy mezi energetickou bezpečností, konkurenceschopností, nákladovou efektivností, udržitelným hospodářstvím a zájmy zákazníka; vzhledem k tomu, že energetický plán do roku 2050 uvádí, že energetická účinnost, obnovitelná energie a energetická infrastruktura představují dobrou volbu;

E. vzhledem k tomu, že podíl obnovitelné energie v evropské energetické skladbě vzrůstá z krátkodobého, střednědobého i dlouhodobého hlediska; vzhledem k tomu, že rozsáhlejší integrace obnovitelné energie předpokládá úpravu rozvodné sítě a vyšší flexibilitu;

F. vzhledem k tomu, že jednotný trh s energií umožní Unii vystupovat vůči vnějším partnerům jako jeden celek a zajistit rovné podmínky pro všechny společnosti z EU i mimo ni při současném dodržování sociálních a environmentálních norem a usilování o dosažení reciprocity ze strany třetích zemí;

G. vzhledem k tomu, že je třeba vytvořit systém, jenž členským státům umožní, aby si vyměňovaly informace týkající se dohod o dodávkách energie ze třetích zemí;

H. vzhledem k tomu, že vnitřní evropský trh s energií a příslušné vnitrostátní trhy s energií musí být konkurenceschopné a nabízet všem spotřebitelům, kteří hrají na tomto trhu ústřední roli, skutečnou možnost volby a transparentní informace; vzhledem k tomu, že dotvoření vnitřního trhu s energií má v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém výhledu zásadní význam pro snížení nákladů a cen energie na dostupnou a konkurenční úroveň; vzhledem k tomu, že pokles cen na energetických trzích se z hlediska spotřebitele často nijak neprojevuje;

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0086.
([2]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0088.
([3]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0444.
([4]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0443.

I. vzhledem k tomu, že bude-li uplatňována metoda Společenství, musí se Evropské energetické společenství zakládat na silném společném trhu s energií, na koordinaci nákupu energie za hranicemi EU a společném evropském financování nových udržitelných energetických technologií, zejména v oblasti výzkumu a inovací;

J. vzhledem k tomu, že již bylo dosaženo určitého pokroku ve věci zlepšení přeshraniční spolupráce, částečného odstranění energetických ostrovů a předcházení výpadkům dodávek;

1. vítá hlavní body předloženého sdělení a doprovodného akčního plánu, které shrnující pokrok, jehož bylo doposud dosaženo, a výzvy, které zbývá vyřešit k dokončení vnitřního trhu s energií;

2. bere na vědomí, že tendence růstu cen energie bude pravděpodobně trvat i nadále, neboť ceny plynu jsou v současnosti indexovány podle ceny barelu ropy a ceny elektřiny jsou vázány na proměnlivé ceny pohonných hmot, dále se do nich promítá závislost Evropy na dovozu plynu a ropy, dopad intervenčních opatření, nedostatečná opatření na podporu energetické účinnosti, nedostatek investic nezbytných pro údržbu a modernizaci energetických systémů (včetně zpětných toků a propojovacích vedení) a určených k zajištění vysoké úrovně bezpečnosti dodávek a k usnadnění integrace energie z obnovitelných zdrojů; zasazuje se tedy o to, aby se při zachování volného obchodování podařilo oddělit vazbu mezi mechanismem stanovování cen plynu a indexací ropy ve prospěch flexibilnějších alternativ;

3. zdůrazňuje, že rozvoj vlastních zdrojů povede k tomu, že v EU začnou vznikat nová obchodovací střediska a nové krátkodobé trhy s plynem a elektřinou, což bude pro EU a její členské státy představovat skutečnou příležitost k tomu, aby určovaly své vlastní ceny energie, a to i na regionální a místní úrovni;

4. uznává, že evropská přidaná hodnota spočívá v lepší koordinaci a spolupráci v oblasti energetické politiky členských států v duchu solidarity a ve vytvoření účinných a bezpečných přeshraničních energetických systémů, čímž vznikne součinnost díky lepšímu řízení dodávek energie a poptávky po ní, usnadněná využíváním inteligentních technologií na úrovni distribučních soustav;

5. poukazuje na význam regionálních trhů a spolupráce mezi členskými státy, pokud jde o odstraňování překážek v zájmu urychlení integračního procesu a zlepšení efektivnosti sítě;

6. připomíná, že podporuje vytvoření evropského energetického společenství členských států, a žádá Komisi a Evropskou radu, aby podaly zprávu o pokroku, jehož bylo v tomto směru dosaženo;

Trh orientovaný na spotřebitele

7. zdůrazňuje, že transparentní vnitřní trh s energií vstřícný k uživatelům má vždy na zřeteli koncového spotřebitele energie, ať už jednotlivce, malé a střední podniky nebo průmyslové podniky; konstatuje, že spotřebitelé jako takoví musí být náležitě chráněni a řádně informováni a musí jim být zajištěn snadný přístup k informacím, aby byli schopni uplatňovat plně svá práva a zároveň byli vybízeni k tomu, aby hráli aktivnější roli v podpoře hospodářské soutěže na trhu a nebyli pasivními příjemci služeb, nýbrž aktivními, informovanými zákazníky a prozumenty;

8. zdůrazňuje význam zajištění konkurenceschopného, snadno spravovatelného a transparentního trhu s energií, který spotřebitelům nabízí skutečnou možnost volby a konkurenční ceny a všem současným i budoucím spotřebitelům energie v EU zajistí bezpečné, udržitelné, cenově dostupné a spolehlivé způsoby výroby energie zohledňující zájmy příštích generací;

9. domnívá se, že místní družstva zabývající se energií z obnovitelných zdrojů, iniciativy pro kolektivní přechod na obnovitelnou energii a agregátory či jiné prostředky, jako jsou zařízení na decentralizované uchovávání energie a jiná inteligentní zařízení, umožní zvýšit zapojení spotřebitelů; domnívá se také, že díky takovýmto prostředkům budou spotřebitelé lépe chápat a regulovat svou spotřebu energie, a budou tak flexibilnější a interaktivnější (jak z hlediska poptávky, tak z hlediska dodávky), a dále se těmito prostředky posílí přístup k obnovitelným zdrojům a vytvoří potřebné finanční investice;

10. upozorňuje na výhody plynoucí z uplatňování variabilních poplatků za použití sítě, které spotřebitele pobízejí ke spotřebě mimo energetickou špičku, což je v zájmu podpory udržitelného využívání energie;

11. je přesvědčen, že inteligentní technologie musí spotřebiteli poskytovat přesné, srozumitelné a uživatelsky vstřícné informace a mají mu umožnit, aby kontroloval svou spotřebu i výrobu energie; domnívá se proto, že inteligentní technologie tudíž musí být doplněny o dynamické řízení přenosových a rozvodných sítí on-line zahrnující takové služby, jako jsou podpůrné služby pro rozvodné sítě, dobrovolné řízení poptávky, služby v oblasti energetické účinnosti, řešení pro mikrovýrobu a uchovávání energie a místní a domácí zprostředkovatelské služby; poukazuje nicméně na to, že je třeba pečlivě posoudit, při jaké spotřebě energie přinášejí inteligentní měřiče ekonomické výhody, a že spotřebitelé, jejichž spotřeba nebude dosahovat těchto objemů, nebudou mít povinnost do inteligentních měřičů investovat;

12. vyjadřuje své znepokojení nad vývojem, kdy jsou telekomunikační společnosti vybízeny ke spravování údajů o distribučních rozvodných sítích, neboť s takovou odpovědností jsou spojeny závažné otázky týkající se ochrany údajů a riziko, že provozovatelé budou muset kupovat technické údaje nezbytné k tomu, aby mohly plnit svou vlastní funkci provozovatelů distribučních sítí;

13. je si vědom toho, že energetická chudoba představuje v členských státech značný problém; poukazuje na to, že univerzální přístup nebere v potaz rozdílné situace v jednotlivých členských státech; domnívá se proto, že zranitelní spotřebitelé vyžadují zvláštní a účinnou ochranu a že je třeba za tímto účelem zavést vhodné mechanismy, aniž by přitom došlo k narušení trhu; poukazuje na to, že zvláštní opatření, jež vyžaduje třetí energetický balíček, již existují;

14. konstatuje, že revoluce, kterou představuje těžba břidlicového plynu ve Spojených státech, vedla ke snížení emisí CO_2 a současně poskytla průmyslu Spojených států konkurenční výhodu;

Současné výzvy pro dokončení vnitřního trhu s energií

15. zdůrazňuje, že vnitřní trh s energií není dosud dotvořen a že vnitrostátní trhy s energií dostatečně neuspokojují potřeby a neplní očekávání spotřebitelů, neboť v některých členských státech se stále potýkají s vysokými cenami, omezeným výběrem dodavatelů, výrobců a sazeb, obecně nízkou kvalitou služeb, často velmi slabou ochranou spotřebitele a obtížemi při změnách dodavatele; zdůrazňuje proto, že je zapotřebí vytvořit trh, který bude k uživatelům vstřícnější a bude trhem, v němž mohou mít spotřebitelé aktivnější úlohu a mohou fungovat na celoevropském trhu jako prozumenti, a že podmínky jednotlivých dodavatelů musí být spotřebitelům sdělovány způsobem umožňujícím jejich snadné srovnávání; poukazuje v této souvislosti na význam, jaký má pro zlepšení postavení spotřebitelů a pro nabídku nižších výdajů za energii kolektivní přechod na jinou energii;

16. je přesvědčen, že jednou z hlavních překážek pro dokončení budování vnitřního trhu s energií je i nadále nedostatečné provádění právních předpisů, které jsou s tímto trhem spojeny; domnívá se, že součástí nezbytné konsolidace vnitřního trhu je i další rozvoj naší infrastruktury, současné provádění legislativy týkající se vnitřního trhu a prosazování pravidel hospodářské soutěže;

17. zdůrazňuje, že modernizace stávající energetické infrastruktury a vybudování nové, inteligentní a pružné infrastruktury pro výrobu, přenos (zejména přeshraniční propojovací vedení elektřiny a plynu), distribuci a skladování energie je nezbytným předpokladem pro vytvoření stabilního, dobře integrovaného a propojeného trhu s energií, na němž se bude předcházet veškerým negativním účinkům, například neplánovaným tokům energie, na němž budou zajištěny dodávky za dostupnou a konkurenční cenu, který umožní plně rozvinout potenciál všech udržitelných energií a mikrovýroby, kombinované výroby tepla a elektřiny, dosažení vyšší účinnosti, řízení poptávky a udržitelné skladování energie, a na němž nebude nejpozději od roku 2015 žádný členský stát izolován od evropských rozvodných sítí elektřiny a plynu, čehož je možné dosáhnout například souběžnou integrací izolovaných systémů elektrického napájení do evropských kontinentálních sítí; zdůrazňuje, že souběžně s investicemi ve velkém měřítku by se měly provádět také investice do regionálních, či dokonce místních rozvodných sítí, neboť stále více energie se začíná vyrábět i na regionální či místní úrovni;

18. konstatuje v této souvislosti, že decentralizované dodávky energie z obnovitelných zdrojů snižují potřebu výstavby nových přenosových vedení (a tedy i náklady spojené s touto výstavbou), protože decentralizované technologie, které mohou být integrovány přímo v domovech, městech i vzdálených oblastech, mají mnohem blíže ke koncovým spotřebitelům;

19. uznává, že umožnění růstu objemu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, který není provázen úměrným rozvojem nezbytné infrastruktury, může způsobovat nekoordinované přeshraniční kruhové toky a ve svém důsledku může být příčinou neoptimálních cen energie;

20. připomíná, že cíl dohodnutý na summitech Evropské rady v roce 2002 a v roce 2007, podle něhož má každý členský stát dosáhnout takové úrovně propojení elektrických a plynárenských sítí, jež se rovná alespoň 10 % výrobní kapacity na jeho území, nebyl dosud splněn;

21. oceňuje důraz, který Komise klade na flexibilitu budoucích evropských energetických soustav; konstatuje, že ve všech časových rámcích představují dobře fungující přeshraniční velkoobchodní trhy snadno přístupné zdroje flexibility; žádá, aby se vyvíjelo další úsilí v zájmu budoucího uplatnění technologií skladování energie a reagování na straně poptávky, neboť obojí představuje další zdroj flexibility;

22. je přesvědčen, že energetická účinnost je jedním z nejudržitelnějších a nákladově nejefektivnějších způsobu snižování výdajů za energii, zvyšování bezpečnosti dodávek, omezování potřeby dovozu fosilních paliv a předcházení vzniku emisí uhlíku; uznává, že všechna opatření, která prosazují energetickou účinnost, musí být přiměřená potřebám spotřebitelů, nákladově efektivní a podporovaná prostřednictvím vhodně zvolených pobídek;

23. zdůrazňuje, že podle závěrů Mezinárodní energetické agentury mohou náznější opatření v oblasti energetické účinnosti snížit objem plynu dováženého do EU v roce 2035 o jednu třetinu, což odpovídá 100 miliardám kubických metrů plynu;

24. připomíná, že pro naplnění cílů Evropské unie v oblasti energetické účinnosti bude mít klíčový význam součinnost mezi rozvojem, zprovozňováním a údržbou telekomunikační a energetické infrastruktury;

25. zdůrazňuje nutnost pokračovat na evropských trzích s energií v oddělování výroby a přepravy od vlastnictví a provozování distribučních sítí, aby byla zajištěna konkurence a dodávky elektrické energie za nejnižší možnou cenu;

26. je přesvědčen, že je třeba pobízet k investicím do infrastruktury pomocí stabilního a předvídatelného regulačního rámce nakloněného inovacím, který nebude omezovat fungování vnitřního trhu, a že penzijní fondy a institucionální investoři by měli mít možnost investovat do přenosových soustav, přičemž uznává, že jediným způsobem, jak toho lze dosáhnout, jsou tržní prostředky; současně nicméně uznává, že v určitých specifických případech lze infrastrukturu stěží transformovat, pokud nejsou k dispozici finanční prostředky z veřejných zdrojů, kterými by bylo možné podpořit klíčové projekty v oblasti infrastruktury, jež by možná nebyly z komerčního hlediska proveditelné; podtrhuje v této souvislosti úlohu nástroje pro propojení Evropy a vyjadřuje politování nad tím, že rozpočet tohoto nástroje v části „Energetika“ je oproti návrhu Komise nižší;

27. navrhuje, aby byly provedeny studie o možnosti vytvoření evropského fondu pro investice do energetických rozvodných sítí;

28. zdůrazňuje, že racionalizace postupů schvalování v rámci členských států přispěje k rozvoji infrastruktury rozvodných sítí a uvolnění investičního potenciálu; zdůrazňuje, že místní a regionální orgány by v tomto ohledu měly hrát důležitou roli spočívající ve zjednodušování plánovacích postupů a integrování energetické infrastruktury do jejich systémů místního a regionálního plánování;

29. podotýká, že nedostatečně otevřený a nediskriminační přístup k přenosové infrastruktuře je v některých případech i nadále překážkou pro zapojení nových subjektů do sítě nebo dokonce do hospodářské soutěže na trhu za rovných podmínek v porovnání s podmínkami zavedených společností; zdůrazňuje, že je třeba řešit problém strukturálního narušování fungování trhu, který je v některých členských státech příčinou vysoké míry koncentrace;

30. v této souvislosti zdůrazňuje, že pravidla stanovená v rámci třetího energetického balíčku by se měla v celém své rozsahu vztahovat jak na evropské, tak i na zahraniční společnosti; domnívá se, že jakékoli výjimky z těchto pravidel, které Komise udělí, by měly být svým rozsahem i dobou platnosti omezené a měly by podléhat přezkumu Evropského parlamentu a Rady;

Úterý, 10. září 2013

31. zdůrazňuje, že nedostatečná transparentnost a praktiky narušující hospodářskou soutěž na velkoobchodních trzích s energií podrývají důvěru spotřebitelů; domnívá se, že je naléhavě zapotřebí porozumět tomu, jakým způsobem na velkoobchodních trzích vznikají náklady a jaké jsou jejich dopady na spotřebitelské ceny;

32. plně podporuje opatření na zajištění rovných podmínek, a to vytvořením decentralizovanějších a konkurenceschopnějších tržních modelů, vzhledem k tomu, že nabízejí více příležitostí pro místní výrobce energie a nové subjekty v tomto odvětví;

33. připomíná, že má-li se předejít tomu, aby zavedení dominantní dodavatelé zabraňovali otevírání trhu, je třeba umožnit rozvoj nových obchodních modelů, jako je možnost uzavírat smlouvy souběžně s několika dodavateli;

34. konstatuje, že stabilní regulační rámec je – pro výrobce, regulační orgány, provozovatele sítí, dodavatele energie, poskytovatele služeb řízených poptávkou a především pro koncové zákazníky a výrobce/spotřebitele (prozumenty) – klíčový pro dobré fungování vnitřního trhu a pro přilákání dlouhodobých investic do rozvoje infrastruktury; zdůrazňuje, že vypracování kodexů sítě obsahujících rozumná, nediskriminační a vyvážená pravidla by mělo vést k harmonizaci řízení sítí, vytváření tržní koncepce a interoperabilitě; zdůrazňuje, že zásadní význam má to, aby dohody o oddělení přenosových sítí, výroby a distribuce byly respektovány v celé EU, včetně dohod o nezávislém postavení energetických regulačních orgánů a požadavcích na ochranu spotřebitele; zdůrazňuje proto, že je nutné podporovat a dále posilovat úlohu Agentury EU pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER), zvláště pak její schopnost zkoumat rozhodnutí vnitrostátních regulačních orgánů a urovnávat spory;

35. konstatuje, že panují obavy z toho, že některé členské státy již zavedly nebo se chystají zavést vnitrostátní mechanismy finanční podpory pro budování vnitrostátní kapacity, které mají zabezpečit dodávky elektřiny, aniž by náležitě prozkoumaly veškerá možná alternativní řešení, zejména přeshraniční možnosti a flexibilní využívání zdrojů; uznává nicméně, že pokud by tyto mechanismy byly špatně navrženy, mohly by nepříznivě ovlivňovat a narušovat strukturu velkoobchodního trhu, a vést případně k jeho uzavírání, ačkoliv za určitých okolností nezbytné jsou tyto mechanismy; vyzývá Komisi, aby na úrovni EU zajistila koordinovanější přístup, jehož pomocí by zaručila, že veškeré takové mechanismy budou potřebné, účinné, transparentní, technologicky neutrální a nediskriminační;

36. vyjadřuje své politování na tím, že mechanismy spolupráce zavedené směrnicí 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů nebyly doposud využity; poukazuje na zjištění Komise, podle nichž by mohlo přinést lepší využívání stávajících možností spolupráce značný užitek, například podpořit obchod; vyzývá členské státy, by ve vhodných případech tudíž lépe využívaly mechanismy spolupráce a zintenzívnily vzájemnou komunikaci;

37. uznává, že aniž by bylo dotčeno právo členských států zvolit si vlastní skladbu zdrojů energie, a bez ohledu na nutnost lepší koordinace v celé EU, musí EU jako celek plně využívat potenciál všech energetických zdrojů, které jsou členským státům k dispozici, a zcela přitom respektovat tři cíle celkové energetické politiky EU, totiž konkurenceschopnost, udržitelnost a zabezpečení dodávek;

38. konstatuje, že některé členské státy, které jsou označovány za „energetické ostrovy“, jsou dosud naprosto izolovány od evropských rozvodných sítí plynu a elektřiny a i nadále platí za zdroje energie vyšší ceny, což ovlivňuje jejich konkurenceschopnost; poznamenává, že bez výraznějších investic do infrastruktury nebudou tyto členské státy schopny dostát závazku, který zdůraznila Evropská rada, podle něhož by žádný členský stát neměl být v roce 2015 odříznut od energetických sítí EU; domnívá se, pokud o to tyto členské státy požádají, měla by se Komise účastnit jednání s dodavateli energie z nečlenských zemí EU o otázce cen energie, například jednání o nákupu plynu;

39. zdůrazňuje, že solidarita mezi členskými státy, kterou požaduje Smlouva o EU, by se měla uplatňovat ve vnitřní i vnější energetické politice, jak při každodenní práci, tak v rámci krizového řízení; žádá Komisi, aby stanovila jasnou definici „energetické solidarity“ a zajistila tak, že ji budou dodržovat všechny členské státy;

40. zdůrazňuje, že s ohledem na zajištění bezpečnosti dodávek energie, rozložení zátěže a spravedlivé fungování vnitřního trhu je třeba řešit otázku předpokládaného zvyšování objemu dovozu plynu a elektřiny ze třetích zemí do EU, k němuž má dojít v krátkodobém a střednědobém výhledu; znovu připomíná, že pro některé členské státy tato výzva úzce souvisí s jejich závislostí na dovozu plynu a ropy z jediné třetí země a že schopnost vyrovnat se s touto výzvou vyžaduje opatření zaměřená na diverzifikaci portfolia dodavatelů energie, jejích tras a zdrojů; uznává, že jedním ze strategických cílů je v tomto ohledu vybudování jižního koridoru pro přepravu zemního plynu, jehož součástí je i plynovod Nabucco a jeho potenciální propojení se zeměmi střední a východní Evropy, jakož i úkol vybudovat přívodovou trasu do EU, která by byla schopna pokrýt do roku 2020 zhruba 10–20 % poptávky EU po plynu, tak aby všechny evropské regiony měly fyzický přístup alespoň ke dvěma různým zdrojům plynu;

41. je přesvědčen, že otevřený a transparentní vnitřní trh, na kterém všechny společnosti, ať už z EU nebo z třetích zemí, dodržují v oblasti energetiky *acquis communautaire*, může napomoci posílení vyjednávací pozice dodavatelů energie z EU oproti konkurenci ze zemí, které nejsou členy EU, což je zejména důležité pro možnosti koordinace nákupu energie ve třetích zemích na úrovni EU; vyzývá EU, aby zvážila možnost založení společné agentury pro nákup plynu a vytvoření mechanismů, jež by fungovaly jako protiváha vůči monopolnímu postavení dominantních zahraničních dodavatelů; konstatuje, že vodítkem pro vztahy s dodavateli energie z EU i ze třetích zemí musí být zásada vzájemnosti; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby Komise při jednání s dodavateli energie ze třetích zemí brala v úvahu důsledky svých rozhodnutí týkajících se cen a sdělovala je spotřebitelům;

42. je přesvědčen, že Komisi by měly být uděleny pravomoci k tomu, aby vedla jednání o projektech v oblasti infrastruktury strategického významu, které mají vliv na bezpečnost dodávek energie do EU jako celku, a že o udělení těchto pravomocí by se mělo uvažovat i v případech dalších mezivládních dohod považovaných za dohody s významným dopadem na dlouhodobé cíle energetické politiky EU, zvláště pak co se týče energetické nezávislosti; v tomto ohledu vítá pokrok, který Komise učinila v jednáních o smlouvě mezi EU, Ázerbájdžánem a Turkmenistánem o vybudování soustavy transkaspických plynovodů;

43. zdůrazňuje, že pro řádně fungující a účinný vnitřní trh s energií, a to jak velkoobchodní, tak maloobchodní, a pro vytvoření příznivých podmínek pro dlouhodobý rozvoj a rozsáhlé využívání obnovitelných zdrojů energie je nezbytné postupné sbližování pobídek týkajících se obnovitelných zdrojů energie a účinnosti na jedné straně a vedlejších nákladů na energii ve všech členských státech po roce 2020 na straně druhé;

44. domnívá se, že regionální uskupení sousedních členských států by měla být v krátkodobém časovém horizontu vybízena k tomu, aby přecházela od vnitrostátních plánů k harmonizovanému či jednotnému systému regionální podpory obnovitelných zdrojů energie;

45. vybízí členské státy k pravidelným a transparentním přezkumům svých výkupních cen či jiných podpůrných sazeb, které by umožnily jejich úpravy ve shodě s klesajícími cenami technologií a dodávek;

46. uznává, že společné výzkumné projekty EU podporované rámcovými programy a iniciativami, jako je plán SET, nebyly využívány dostatečně k rozvoji nových technologií, které by umožnily zlepšení v oblasti účinnosti, obnovitelných zdrojů, bezpečnosti provozu jaderných elektráren, užívání fosilních paliv při vypouštění malého objemu emisí a inteligentních sítí, přičemž všechny tyto oblasti jsou pro trh s energií klíčové;

47. domnívá se, že je důležité, aby bylo dosaženo výraznějšího pokroku v budování elektrických dálnic budoucnosti, zvláště pak severo-jihovýchodní elektrické dálnice (SENEH), které by mimo jiné napomohly zajistit přenos elektrické energie z fotovoltaických parků, jako je park Helios, z jihovýchodní Evropy do její severní a západní části;

Je zapotřebí přijmout naléhavá opatření

Náležitě integrovaný, otevřený a řádně regulovaný konkurenční vnitřní trh s energií

48. vyzývá členské státy, aby v plném rozsahu provedly a uplatňovaly všechny příslušné právní předpisy EU a co nejdříve obzvláště třetí energetický balíček; naléhavě vyzývá Komisi, aby přijala opatření proti těm členským státům, ve kterých se jejich uplatňování neodůvodněně zpožďuje; vítá skutečnost, že Komise již zahájila formální řízení s cílem vyšetřit porušení pravidel EU;

Úterý, 10. září 2013

49. zdůrazňuje, že je třeba řešit problém strukturálního narušování fungování trhu a nedostatečné transparentnosti trhu; vyzývá Komisi, aby se ve větší míře zasazovala o vymáhání provádění třetího energetického balíčku;

50. žádá Komisi, aby bedlivě sledovala účinné provádění právních předpisů EU v oblasti energetiky, zejména pak ustanovení, která udělují spotřebiteli zásadní práva, a rovněž ta, jež se týkají provozovatelů sítí, vnitrostátních regulačních orgánů a pravidel pro hospodářskou soutěž a státní podporu, a také ustanovení, která usilují o omezení jevu zvaného „kruhové toky", k němuž dochází na vnitřním trhu s elektřinou, neboť tento jev představuje značný problém pro vnitřní trh s energií, jelikož omezováním možností skladování a kapacity sítě narušuje bezpečnost energetického systému; vyzývá Komisi, aby využila nejvhodnějších prostředků, které má k dispozici, k tomu, aby zakročila proti dlouhodobému nedodržování příslušných právních předpisů EU;

51. konstatuje, že všechny dosavadní výpadky byly výsledkem provozních poruch, nikoli nedostatku volné kapacity; uznává, že vlivem hospodářské recese, vysokých cen zemního plynu a rostoucího podílu nepravidelných dodávek elektřiny z obnovitelných zdrojů se investoři v EU ocitají ve značné nejistotě, pokud jde o rozvoj flexibilních kapacit výroby elektřiny; vyzývá Komisi, aby na základě harmonizované metodiky provedla komplexní posouzení přiměřenosti výroby elektřiny a vydala pokyny k tomu, jak zvýšit flexibilitu a zachovat dodávky;

52. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby lépe koordinovaly projekty zaměřené na infrastrukturu a společně plánovaly rozvoj sítě, čímž by zajistily plné propojení a nákladovou efektivitu sítí v rámci celé EU, neboť by těžily z přeshraničních synergií a účinnější infrastrukturní energetické sítě; poukazuje na to, že je třeba podporovat přístup založený na integraci zahrnující provozovatele distribučních soustav; vybízí proto Komisi a členské státy, aby zajistily rychlé posouzení, výběr, schválení a provedení projektů, které jsou ve společném evropském zájmu, zejména pokud jde o přeshraniční propojení rozvodných soustav elektřiny a plynu, včetně mechanismů zpětných toků, infrastruktury pro zkapalněný zemní plyn a skladování energie a inteligentních přenosových a přepravních sítí, jež jsou pro dobře propojený a fungující trh s energií klíčové;

53. doporučuje Komisi, aby při provádění rozpočtu určeného na energii v rámci nástroje pro propojení Evropy upřednostňovala projekty s nejvýraznějším dopadem na fungování vnitřního trhu, a tím stimulovala hospodářskou soutěž, urychlila pronikání energie z obnovitelných zdrojů na trh, vytvářela nezbytná přeshraniční propojení a zlepšila zabezpečení dodávek;

54. vyzývá Komisi, aby provedla nový přezkum současných plánů na energetické projekty, zvláště pak v oblasti výstavby nových terminálů zkapalněného zemního plynu, jejichž dokončení si vyžádá více než deset let, a posoudila jejich hospodářský přínos – a to na základě terminálů zkapalněného zemního plynu, které jsou v jednotlivých členských státech již nyní ve výstavbě nebo ve fázi plánování a které budou v blízké budoucnosti přispívat ke zvýšení bezpečnosti dodávek energie v členských státech označovaných jako „energetické ostrovy" – a aby přispívala k financování projektů tohoto druhu;

55. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby zavedly účinný systém řízení přetížení sítí s cílem podpořit efektivní využívání stávající kapacity pro přenos elektřiny a přepravu plynu a snižování nákladů spojených s rozšiřováním kapacit rozvodných sítí a aby vytvářely podmínky pro snazší a rozsáhlejší připojování obnovitelných zdrojů energie k elektrické síti;

56. vyzývá členské státy, aby co nejdříve přestaly na vnitrostátní úrovni používat cenové stropy či regulovat maloobchodní ceny energie na nižší úrovni, než jaké jsou vzniklé náklady, neboť taková opatření mohou narušit hospodářskou soutěž a vážně ohrozit budoucí investice do kapacit a infrastruktury v odvětví energetiky; zdůrazňuje, že tato politika má nicméně zohledňovat oprávněné zájmy zranitelných spotřebitelů, kteří nemají vždy možnost využívat výhod spojených se skutečnou hospodářskou soutěží na trzích s energií;

57. vítá odhodlání Komise prosazovat antimonopolní pravidla a pravidla pro státní podporu ve vztahu ke všem podnikům a jejich dceřiným firmám působícím na území Evropské unie v odvětví energetiky a zajišťovat rovné podmínky přístupu na trh pro všechny tržní subjekty; vyzývá Komisi, aby vydala pokyny pro posuzování zneužívání dominantního postavení na maloobchodních trzích s plynem a elektřinou jakýmkoliv podnikem a rovněž pokyny v souvislosti s osvědčenými postupy a zkušenostmi získanými z režimů podpory pro energie z obnovitelných zdrojů;

58. žádá Komisi, aby v souvislosti s vnitrostátními opatřeními v oblasti energetické účinnosti a s energetickými projekty spolufinancovanými v rámci politiky soudržnosti přezkoumala pravidla pro státní podporu, a zajistila tak, aby byl větší počet těchto činností způsobilý pro financování ze státních zdrojů a dokončilo se tak více projektů;

59. doporučuje, aby Komise využívala svých pravomocí v oblasti kontroly státních podpor k podpoře rozvoje přeshraniční infrastruktury; domnívá se, že takováto propojení by měla zásadní význam pro zvýšení schopnosti využívat v nouzové situaci či v případě energetické nerovnováhy dodávek ze sousedních zemí a postupem času i pro snižování dotací;

60. důrazně podporuje úsilí Komise založené na koordinované činnosti evropských sítí provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav (ENTSO) a zaměřené na zavedení harmonizovaných kodexů a pravidel sítě do roku 2014 v souladu s plánem a na zajištění stability regulačního rámce vnitřního trhu s energií a jeho větší otevřenosti vůči inovacím;

61. rozhodně podporuje regulační opatření přijatá agenturou ACER a vnitrostátními regulačními orgány s cílem zlepšit a zjednodušit přeshraniční obchod s energií, mj. i na trzích s prodejem na následující den, na denních trzích a vyrovnávacích trzích, a prosazováním transparentního využití propojení překlenout rozdíly mezi energetickými systémy v různých členských státech; zdůrazňuje, že k provádění úkolů spojených se sledováním velkoobchodních transakcí, s určením znaků obchodování zasvěcených osob a pokusů o manipulaci trhu je nezbytné, aby Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) a vnitrostátní regulační orgány měly k dispozici odpovídající počet pracovníků s potřebnými kvalifikacemi, zkušenostmi a odbornými znalostmi;

62. pokud jde o vnitřní trh s elektřinou, vyzývá Komisi, aby bezodkladně předložila důkladnou analýzu, v níž přezkoumá, zda jsou vnitrostátní výrobní kapacity v krátkodobém a dlouhodobém horizontu systémově přiměřené a pružné a zohlednila při tom v plné míře potenciální přínos všech flexibilních opatření, například opatření souvisejících s reakcí poptávky a se skladováním energie a propojováním, a aby podala zprávu o dopadu užitých opatření na vnitrostátní úrovni, která se týkají posouzení kapacity, plánování rozvoje na vnitřním trhu s energií a pravidel hospodářské soutěže, a v této zprávě vzala v potaz jak důsledky pro bezpečnost dodávek, tak i přeshraniční hlediska této doplňující politiky zaměřené na strukturu trhu; v této souvislosti vyzývá k tomu, aby bylo vloženo více úsilí do budoucího uplatnění technologií skladování energie a otázky reakce ze strany poptávky, neboť obojí představuje další zdroje flexibility;

63. vyzývá Komisi, aby připravila pokyny pro využívání a zprovozňování zdrojů flexibility, jako je řízení poptávky, skladování a fyzická infrastruktura včetně infrastruktury přeshraniční, tak aby členské státy mohly připravit a realizovat vnitrostátní strategie, které povedou k využití zdrojů flexibility na jejich území;

64. vyzývá Komisi a síť ENTSO-E, aby vypracovaly jednotnou a harmonizovanou metodiku pro dostatečnost výroby energie v Evropě, která bude zahrnovat i pozitivní přínos obnovitelných zdrojů energie, zvláště pak zdrojů s kolísavou dostupností;

65. vyzývá Komisi, aby se zabývala budoucími způsoby fungování trhu s energií, které by na rozdíl od současných vnitrostátních mechanismů pro budování kapacity umožňovaly investorům získat ve všech formách výroby energie doplňující nediskriminační příjmové toky a zajišťovaly nákladově co nejúčinnější poskytování služeb nabízejících flexibilitu v energetickém odvětví;

66. vyzývá Komisi, aby stanovila pravidla, která podpoří další rozvoj trhu podpůrných služeb, na němž se budou moci uplatnit všechny zdroje energie včetně zdrojů obnovitelných;

67. vyzývá Komisi, členské státy a příslušné zúčastněné strany, aby za účelem hlubší integrace trhu poskytovaly pobídky a podporovaly iniciativy a partnerství na regionální úrovni, a to vytvořením regionálních energetických burz a center pro obchod se zemním plynem, stanovením jednotnějších pravidel obchodu se zemním plynem a mechanismů pro propojování trhů ve všech časových rámcích a uplatňováním dostatečné míry likvidity a transparentnosti trhů;

68. zdůrazňuje, že opatření spjatá s vnitřním trhem by měla napomáhat diverzifikaci zdrojů energie, a to jak domácích, tak i vnějších, a neměla by se primárně zaměřovat na pokračující rozvoj či rozšiřování stávajících tras a dodávek;

69. upozorňuje na vnější rozměr trhu s energií, který by měl všem členským státům umožnit snazší přístup k diverzifikovaným zdrojům energie; vyzývá Komisi, aby v koordinaci s ESVČ využívala své nástroje zahraniční politiky k prosazování pravidel a norem vnitřního trhu s energií ve vztahu ke třetím zemím, zejména v sousedství EU; naléhavě žádá Komisi, aby ve dvoustranných dialozích s příslušnými třetími zeměmi vyřešila problém jasných pravidel pro řízení přetížení při propojování přeshraničního elektrického vedení a přeshraničních plynovodů a otázku přístupu třetích stran k přepravním sítím; naléhavě vybízí Komisi, aby přijala opatření, která společnostem ze třetích zemí zabrání jednat v rozporu se zásadami hospodářské soutěže, neboť takové jednání může vést k omezení hospodářské soutěže, ke zvýšení cen či ke snížení bezpečnosti dodávek energie; žádá Komisi, aby v rámci svých vztahů s vnějšími partnery zajistila, že společnosti v EU budou mít možnost účastnit se celosvětové hospodářské soutěže za rovných podmínek; naléhavě vyzývá Komisi, aby zintenzivnila spolupráci se sousedními zeměmi EU v oblasti jaderné bezpečnosti; vyzývá Komisi, aby sdělila všechny okolnosti, které stále ještě brání provedení třetího energetického balíčku, a jednoznačným způsobem vyčíslila jejich dopady na spotřebitelské ceny;

70. žádá členské státy a Komisi, aby více politicky i finančně podporovaly energetické společenství a přijaly další opatření na podporu rozšíření pravidel vnitřního trhu do jihovýchodní a východní Evropy;

71. v souvislosti s vytvořením mechanismu pro výměnu informací o mezivládních dohodách mezi členskými státy EU a třetími zeměmi v oblasti energetiky vyzývá Komisi a členské státy, aby nadále usilovaly o zajištění toho, že nebudou uzavírány dohody, které jsou v rozporu s právními předpisy o jednotném trhu; je toho názoru, že Komise by měla mít možnost přezkoumávat návrhy dohod z hlediska jejich slučitelnosti s *acquis communautaire* a případně se účastnit jednání;

72. připomíná Komisi, že vnitřní trh není nezávislý na globálním trhu; žádá Komisi, aby při plánování svých opatření v oblasti vnitřního trhu v plné míře zohledňovala doporučení Parlamentu týkající se vnějšího rozměru energetické politiky ([1]); potvrzuje svou podporu myšlence, že pouze plně fungující vnitřní trh umožní EU vystupovat jednotně na globální scéně; žádá Komisi, aby i nadále rozvíjela doplňující opatření v oblasti vnější energetické politiky;

73. domnívá se, že budoucí dohoda o volném obchodu mezi EU a Spojenými státy by měla obsahovat kapitolu zaměřenou na otázky energetiky, které by mohly mít vliv na vnitřní trh, mj. na: velkoobchodní činnost v oblasti energetiky, obchod s komoditami, pravidla pro námořní přepravu energie, systémy pro obchodování s emisemi, normy pro bezpečnost paliv, účetní postupy, státní dotace na poli energetiky a převádění duševního vlastnictví v oblasti energetického výzkumu, výroby, transformace a produktů na konci životního cyklu;

74. podporuje mandát, jímž Evropská rada pověřila Komisi, aby do konce roku 2013 předložila analýzu skladby cen energií a nákladů na energie v jednotlivých členských státech a faktorů, jež je ovlivňují, a to konkrétně se zaměřením na dopad na domácnosti, malé a střední podniky a energeticky náročná průmyslová odvětví a obecně na konkurenceschopnost EU ve srovnání s jejími světovými ekonomickými protějšky; vyzývá Komisi, aby v členských státech neustále sledovala ceny energií a náklady na ně;

75. vyzývá Komisi a členské státy, aby – pokud jde o vnitřní trh s plynem – přezkoumaly všechny smlouvy o jeho dodávkách, které jsou založeny na zastaralých mechanismech určování cen, zejména na principu indexování podle ceny ropy, jejichž důsledkem jsou vysoké spotřebitelské ceny, a naléhavě Komisi vyzývá, aby se podílela na hledání možností, jak opět projednat a změnit smluvní podmínky, a to nejen při prodlužování smluv; zdůrazňuje, že je zapotřebí vyvíjet

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0238.

a podporovat všechny produkty a mechanismy, které jsou zaměřeny na posilování možností krátkodobého obchodování s plynem; zdůrazňuje, že výše zmíněná opatření mají zásadní význam pro zajištění skutečné konkurenceschopnosti, pokud jde o ceny plynu dodávaného všem spotřebitelům na vnitřním trhu s plynem;

Účinná ochrana a podpora spotřebitelů

76. vyzývá Komisi, členské státy a příslušné zúčastněné strany, aby zlepšily transparentnost a kvalitu a dostupnost informací poskytovaných spotřebitelům, tak aby pro ně byly zajištěny jasné a transparentní postupy fakturace a měli díky tomu k dispozici nástroje na porovnávání cen, které jim umožní na základě dostupných informací učinit nejlepší volbu a seznámí je s různými způsoby kontroly spotřeby, možnostmi energetických úspor, energetické účinnosti a malovýroby; naléhavě vyzývá členské státy, aby provedly směrnici o alternativním řešení sporů a nařízení o online řešení spotřebitelských sporů; vítá návrh Komise na založení informační platformy o právech spotřebitele; doporučuje Komisi a členským státům, aby spustily informační kampaně vstřícné ke spotřebitelům, na nichž by se aktivně podílely orgány státní správy a organizace občanské společnosti;

77. poukazuje na to, že i když ceny energie na velkoobchodních trzích s energií v celosvětovém měřítku klesly, spotřebitelé platí i nadále ceny vysoké; vyzývá Komisi, členské státy a jejich regulační orgány k zajištění toho, aby spotřebitelé přímo a náležitě těžili z vývoje cen na velkoobchodních trzích;

78. vybízí členské státy a Komisi, aby vytvořily ucelenou strategii zaměřenou na motivaci spotřebitelů a prozumentů k aktivní účasti na trhu s energií, a to mimo jiné prostřednictvím jejich zahrnutí do stávajících právních předpisů a rovněž provedením příslušných opatření směrnice o energetické účinnosti; navrhuje, aby byly pravidelně upravovány tarifní impulsy signalizující využívání sítí, tak aby jejich stávající, ale i budoucí uživatelé měli nezbytné vodítko, a bylo tak dosaženo souladu mezi rozvojem sítí a individuálním rozhodováním;

79. vyzývá Komisi, aby podpořila další spolupráci mezi energetikou a odvětvím informačních a komunikačních technologií (IKT) a prověřila stávající regulační rámce s cílem motivovat k inovacím v oblasti energetiky, jež by byly ku prospěchu všech spotřebitelů, a usnadnit bezpečné, spolehlivé a k uživatelům vstřícné zavádění inteligentních sítí, při jejichž využití nebudou finančně zatíženi spotřebitelé a bude zohledněna ochrana soukromých údajů spotřebitelů; vyzývá ke spolupráci na rozvoji inteligentních sítí na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni a na vytváření evropských norem pro inteligentní sítě;

80. naléhavě vyzývá členské státy a regionální a místní orgány, aby v souvislosti s inteligentními sítěmi zaváděly a vytvářely finanční pobídky investic do řešení založených na IKT a aby usilovaly o vytvoření trhu prozumentů, čímž bude otevřena cesta ke zvýšení flexibility, energetické účinnosti/energetických úspor a dobrovolné účasti ze strany poptávky;

81. se zájmem očekává pokyny Komise, které pomohou stanovit ambiciózní cíle politiky s ohledem na zranitelné spotřebitele a budou členským státům nápomocny při lepším vymezování přístupu k této kategorii spotřebitelů; vyzývá Komisi, aby tyto pokyny připravovala s patřičným přihlédnutím ke stávajícím vnitrostátním mechanismům a nástrojům na ochranu těchto spotřebitelů, a byla tak schopna soudržnějšího a ucelenějšího přístupu na úrovni EU, přičemž volbu nejvhodnějších podpůrných nástrojů ponechá na rozhodnutí členských států; dodává, že významnou úlohu mohou hrát komplexní poradenské služby nabízené této kategorii spotřebitelů a výměny osvědčených postupů;

82. vítá připravovanou analýzu Komise týkající se energetické chudoby v EU; má za to, že v rámci této analýzy by se Komise měla snažit zajistit, aby se boj proti energetické chudobě stal součástí sociální palety služeb pro Evropu, například za využití sociálních fondů a Fondu soudržnosti; zastává stanovisko, že nynější i budoucí programy v oblasti energetické účinnosti by se měly vždy cíleně zaměřovat i na skupiny obyvatel s nízkými příjmy;

83. naléhavě vyzývá Komisi, aby vypracovala a doporučila vhodný návrh struktury maloobchodního trhu se zaměřením na dodavatele, který by umožnil harmonizaci evropských maloobchodních trhů a zmírnil tak administrativní zatížení spotřebitelů tím, že by účtování veškerých poplatků prováděl dodavatel přímo v rámci vystavování účtů za elektřinu;

Úterý, 10. září 2013

Pomoc při překonávání energetických a klimatických výzev budoucnosti

84. vyzývá členské státy, Komisi a příslušné zúčastněné strany, aby ihned, jakmile to bude možné, transformovaly nezbytné režimy podpory poskytované všem výrobcům elektřiny do podoby transparentních, stejnorodých a tržně orientovaných mechanismů v zájmu vytvoření společného trhu pro žádoucí pomocné prvky – jako jsou energetická účinnost, prozumenti, kombinovaná výroba tepla a elektřiny, obnovitelné zdroje a podpůrné služby rozvodných sítí –, a to způsobem, který zajistí jejich kompatibilitu a zabrání zdvojování těchto prvků; vyzývá Komisi, aby vydala pokyny týkající se účinných a nákladově efektivních režimů podpory spojených s energiemi z obnovitelných zdrojů;

85. vyzývá Komisi, členské státy a vnitrostátní regulační orgány, aby revidovaly ukazatele používané k měření úrovně hospodářské soutěže na trzích s energií a začaly uplatňovat ukazatele, jako je poměrný počet spotřebitelů s nejnižšími tarify, schopnost nových podniků vstoupit na trh a úroveň zákaznických služeb a inovací, které všechny napomohou k vytvoření skutečné představy o úrovni hospodářské soutěže na trhu;

86. co se týče vnitřního trhu s elektřinou, vyzývá Komisi, aby podrobně přezkoumala dopady zapojení rostoucího podílu obnovitelných zdrojů energie na rozvodných sítích energetických zdrojů, a to s ohledem na finanční podporu, technické požadavky týkající se celého systému a strukturu trhu; zdůrazňuje, že dosud zapojení těchto zdrojů do evropských energetických systémů komplikoval nedostatečně koordinovaný přístup k těmto zdrojům; zdůrazňuje, že stávající evropská rozvodná síť a infrastruktura pro skladování musí být přizpůsobeny podílu distribuované výroby využívající energie z obnovitelných zdrojů; podtrhuje význam plynu coby záložního paliva, díky němuž by bylo možné zvládat rozmanitost výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, a žádá Komisi, aby posoudila potřebný stupeň flexibility v elektroenergetickém systému (inteligentní sítě, řízení poptávky, skladovací kapacity a flexibilní záložní kapacity); domnívá se, že přečerpávání bude hrát v souvislosti se skladováním elektřiny významnou úlohu;

87. žádá Komisi, aby v příštím období i nadále využívala fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti a další strukturální fondy EU jako zdrojů podpory vytváření inteligentních plynárenských a elektrických sítí s cílem vstřebávat nové typy a zdroje energie a modernizovat všechny evropské regiony; domnívá se, že je třeba také podněcovat provozovatele distribučních sítí, aby přistoupili k úpravám svých sítí;

88. vyzývá Komisi a členské státy, aby prosazovaly pobídky, které by umožnily uvolnit nevyužitý potenciál mikrovýroby elektřiny, a aby věnovaly pozornost tomu, že je potřeba dále rozvíjet kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, jelikož se jedná o jeden z nejúčinnějších způsobů výroby tepla a elektřiny, a aby tuto možnost podpořily rozsáhlým zaváděním dálkového vytápění a klimatizace;

89. zdůrazňuje potenciál kombinované výroby tepla a elektrické energie/dálkového vytápění a klimatizace, který umožňuje přizpůsobit se vzrůstajícímu podílu nepravidelných dodávek elektřiny tím, že trhu s energií dává větší míru flexibility a odolnosti a možnost hospodárného skladování energie při přebytku elektřiny. Vyzývá Komisí, aby se tímto potenciálem zabývala a ocenila jej ve své chystané iniciativě týkající se rámce pro mechanismy finanční podpory pro budování kapacity a aby podpořila tento způsob integrace napříč odvětvím a hledání rovnováhy v rámci programu Horizont 2020;

90. vyzývá Komisi, aby zahájila studii, která by analyzovala nové nákladově efektivní tržní modely použitelné pro evropský trh s elektřinou, s cílem zajistit, aby spotřebitelé dostávali elektřinu za přiměřené ceny a aby se předešlo přesouvání zdrojů emisí CO_2;

91. oceňuje práci, díky níž se stal výzkum na poli energetiky prioritou programu Horizont 2020, a vyzývá členské státy, aby této programové oblasti v plné míře využily; vybízí Komisi a členské státy, aby podporovaly výzkum a vývoj inovativních technologií v oblasti energetiky a zdokonalovaly stávající technologie, které překračují rámec programu Horizont 2020 i projektů Evropského inovačního a technologického institutu, naléhavě vyzývá členské státy, aby vytvářely synergie mezi výzkumnými programy EU a jednotlivých států, a uznaly tak fakt, že výzkum představuje jedinou možnou cestu ke snižování emisí, zlepšování bezpečnosti dodávek energie, zvyšování konkurenceschopnosti průmyslu EU na světových trzích, udržení vůdčího postavení EU v oblasti technologického vývoje a k přínosu k evropské agendě pro růst a zaměstnanost; upozorňuje na potřebu poskytnout průmyslu právní jistotu na dobu sahající dále než do roku 2020;

92. naléhavě vyzývá Komisi, aby uvolnila dostatečné zdroje pro financování rozvoje inteligentních distribučních sítí, které představují nejekonomičtější způsob co nejrozsáhlejšího rozšiřování distribuované výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, při němž bude současně zajištěna bezpečnost dodávek a budou maximálně využity možnosti energetických úspor;

93. konstatuje, že současný systém, pro který je typický roztříštěný vnitřní trh, staví společnosti a investory před problém dlouhodobé stability, který by mohl vést k uzavírání výrobních zařízení a k nejistotě v oblasti zaměstnanosti a kapacit; žádá Komisi, aby podnikla nezávislé hodnocení budoucnosti vnitřního trhu s elektřinou a plynem, v němž budou mít zásadní význam otázky týkající se investic, zaměstnanosti v daném odvětví, životního prostředí a ochrany spotřebitelů; žádá, aby toto hodnocení bylo dokončeno do března 2014 a aby v něm byla zohledněna stanoviska zúčastněných stran, například sociálních partnerů, zástupců domácností s nízkými příjmy, ekologických organizací a malých a středních podniků;

o

o o

94. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

P7_TA(2013)0345

Provádění a dopad opatření na zvýšení energetické účinnosti v rámci politiky soudržnosti

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o provádění a dopadu opatření na zvýšení energetické účinnosti v rámci politiky soudržnosti (2013/2038(INI))

(2016/C 093/03)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 194 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 37 Listiny základních práv Evropské unie,

— s ohledem na článek 3 Smlouvy o Evropské unii,

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999,

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1084/2006 ze dne 11. července 2006 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1164/94,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov,

Úterý, 10. září 2013

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),

— s ohledem na zprávu Komise ze dne 18. dubna 2013 nazvanou „Finanční podpora energetické účinnosti budov“ (COM (2013)0225),

— s ohledem na 5. kapitolu zprávy (Evropské rozdíly týkající se čisté energie a chudoby v oblasti paliv) Evropského odborového institutu (ETUI) nazvanou „Referenční údaje o pracující Evropě v roce 2013“, Brusel 2013,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách a o zrušení směrnice Rady 93/76/EHS,

— s ohledem na své usnesení ze dne 11. června 2013 o sociálním bydlení v Evropské unii ([1]),

— s ohledem na zprávu Rady ze dne 4. března 2013 nazvanou „Provádění evropského semestru – souhrnná zpráva“ (6754/13),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. ledna 2011 nazvané „Přínos regionální politiky k inteligentnímu růstu v rámci strategie Evropa 2020“ (COM(2011)0017),

— s ohledem na statistickou příručku Komise na rok 2012 nazvanou „Energetika EU v číslech“ ([2]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 16. prosince 2008 nazvané „Politika soudržnosti: investice do reálné ekonomiky“ (COM(2008)0876),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. října 2006 nazvané „Akční plán pro energetickou účinnost: využití možností“ (COM(2006)0545),

— s ohledem na zvláštní zprávu Účetního dvora č. 21/2012 nazvanou „Nákladová efektivita investic do energetické účinnosti v rámci politiky soudržnosti“,

— s ohledem na své usnesení ze dne 11. března 2009 o plánu evropské hospodářské obnovy ([3]),

— s ohledem na zprávu banky Kreditanstalt für Wiederaufbau nazvanou „Dopady podpůrných programů banky Kreditanstalt für Wiederaufbau v oblasti energeticky účinné výstavby a obnovy na veřejné rozpočty“ ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 16. ledna 2013 o úloze politiky EU v oblasti soudržnosti a jejích představitelů v zavádění nové evropské energetické politiky ([5]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 8. března 2011 s názvem „Plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050“ (COM(2011)0112),

— s ohledem na své usnesení ze dne 24. května 2012 o Evropě účinněji využívající zdroje ([6]),

— s ohledem na zprávu Komise ze dne 18. dubna 2013 nazvanou „Politika soudržnosti: Strategická zpráva 2013 o provádění programů na období 2007–2013“ (COM(2013)0210),

---

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0246.
([2]) http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_thinkbooklet.pdf.
([3]) Úř. věst. C 87 E, 1.4.2010, s. 98.
([4]) https://www.kfw.de/migration/Weiterleitung-zur-Startseite/Homepage/KfW-Group/Research/PDF-Files/Energy-efficient-building-and-rehabilitation.pdf.
([5]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0017.
([6]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0223.

— s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 4. května 2012 nazvané „Energetická účinnost ve městech a regionech – zaměření na rozdíly mezi venkovskými oblastmi a městy“ ([1]),

— s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 14. prosince 2011 nazvané „Energetická účinnost“ ([2]),

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru (EHSV) nazvané „Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické účinnosti“ ([3]),

— s ohledem na politický dokument k projektům MARIE/ELIH-MED nazvaný „Hledání lepších možností řešení výzev v oblasti energetické účinnosti budov na základě nadnárodní spolupráce v rámci programu MED“,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 8. března 2011 nazvané „Plán energetické účinnosti 2011“ (COM(2011)0109),

— s ohledem na doporučení strukturálních fondů a Fondu soudržnosti k investicím do udržitelné energetiky (program SF Energy Invest) nazvaná „Praktická doporučení pro zvýšení podílu investic do udržitelné energetiky v nadcházejícím programovém období strukturálních fondů a Fondu soudržnosti v letech 2014–2020“ ([4]),

— s ohledem na zprávu předloženou Komisi společností Ismeri Europa nazvanou „Síť pro odborné hodnocení poskytující politickou analýzu fungování politiky soudržnosti v letech 2007–2013 – souhrn vnitrostátních zpráv za rok 2011 – obnovitelná energie a energetická účinnost bydlení“,

— s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 27. března 2013 nazvanou „Rámec politiky pro klima a energetiku do roku 2030“ (COM(2013)0169),

— s ohledem na studii společnosti Copenhagen Economics nazvanou „Investice do energeticky účinné renovace budov a jejich četné přínosy“ ([5]),

— s ohledem na příspěvek Komise k zasedání Evropské rady dne 22. května 2013 nazvaný „Výzvy v oblasti energetiky a energetická politika“;

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a stanovisko Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (A7–0271/2013),

A. vzhledem k tomu, že lepší energetickou účinností se rozumí využití menších energetických vstupů při zajištění stejné úrovně ekonomické činnosti nebo služby ([6]);

B. vzhledem k tomu, že podpora energetické účinnosti je zakotvena v čl. 194 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) v souvislosti s vytvářením a fungováním vnitřního trhu a potřebou chránit životní prostředí a zlepšovat jeho stav;

C. vzhledem k tomu, že dosažení energetické účinnosti je pro Komisi a členské státy klíčovou prioritou, dokladem čehož je i jeden z cílů strategie EU 2020, podle něhož se má energetická účinnost zvýšit o 20 %;

([1]) Úř. věst. C 225, 27.7.2012, s. 52.
([2]) Úř. věst. C 54, 23.2.2012, s. 49.
([3]) Úř. věst. C 24, 28.1.2012, s. 134.
([4]) http://www.sf-energyinvest.eu/fileadmin/Dateien/Downloads/May2012-Recommendations.pdf.
([5]) http://www.renovate-europe.eu/uploads/Multiple%20Benefits%20Study_Key%20Messages%20Brochure.pdf.
([6]) Sdělení Komise – Akční plán pro energetickou účinnost: využití možností (COM(2006)0545).

D. vzhledem k tomu, že snižování spotřeby pomocí energetické účinnosti je nejudržitelnějším způsobem, jak omezit závislost na fosilních palivech, a že vede ke snižování dovozu zhruba o 25 %;

E. vzhledem k tomu, že velká část energie stále pochází z uhlovodíků, které při spalování uvolňují skleníkové plyny;

F. vzhledem k tomu, že investice do energetické účinnosti mohou mít v evropských regionech svou ekonomickou, sociální a environmentální návratnost;

G. vzhledem k tomu, že včasné a nákladově účinné provedení směrnice o energetické účinnosti má potenciál významně snížit spotřebu energie, snížit závislost na dovozu fosilních paliv, vytvořit nová pracovní místa, zajistit sociální ochranu a vymýtit energetickou chudobu;

H. vzhledem k tomu, že v současném programovém období 2007–2013 bylo v rámci rozpočtu politiky soudržnosti na energetickou účinnost, kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a hospodaření s energií přiděleno 5,5 miliardy EUR;

I. vzhledem k tomu, že v poslední zprávě Komise ([1]) se uvádí, že do konce roku 2011 bylo na konkrétní projekty v oblasti energetické účinnosti přiděleno téměř 3,8 miliardy EUR včetně revolvingových fondů, což představuje 68 % míru plnění; vzhledem k tomu, že ve zprávě se též uvádí, že míra plnění byla v různých částech Unie odlišná;

J. vzhledem k tomu, že Rada ve své souhrnné zprávě z března 2013 ([2]) uvedla mezi faktory, které nepříznivě ovlivňují rozvoj energetické účinnosti, nedostatečné informace a finanční pobídky, malé zviditelnění opatření na podporu energetické účinnosti a nevyhovující provádění stávajících právních předpisů, přičemž konstatovala, že tyto faktory jsou povahy spíše praktické než regulační;

K. vzhledem k tomu, že minimální částka pro financování projektu, která je k dispozici z Evropské místní energetické pomoci (ELENA), je 50 milionů EUR a z programu inteligentní energie je minimální částka vyšší než 6 milionů EUR, což je více než na mnoho projektů v malých a venkovských obcích;

Obecné poznámky

1. zdůrazňuje, že v nynějším krizovém období, ve kterém se do Unie dováží přes 50 % jejích energetických potřeb, může zvyšování energetické účinnosti nákladově účinným způsobem významným způsobem přispět k podpoře konkurenceschopnosti Unie, tvorbě pracovních míst a růstu na místní a regionální úrovni a může představovat všeobecně přínosnou možnost, jak čelit změně klimatu a vysokým nákladům na energii;

2. podporuje závazek EU dosáhnout cíle zvýšení energetické účinnosti do roku 2020 o 20 %; zdůrazňuje, že včasné a řádné uplatňování směrnice o energetické účinnosti a jejích nástrojů v souladu s individuálními vnitrostátními podmínkami by vrátilo členské státy na správnou cestu k dosažení 20 % cíle; v této souvislosti členské státy naléhavě vyzývá, aby v zájmu splnění cíle stanoveného strategií EU 2020 vyvinuly další úsilí a aby vytvořily příznivé předpoklady pro další úspory po tomto datu;

3. konstatuje, že by evropské strukturální a investiční fondy mohly být podnětem pro soukromé investice do energeticky účinných produktů, způsobů dopravy, budov, průmyslu, prací a služeb, včetně služeb v oblasti energetické účinnosti, a že by mohly přispět ke snížení výdajů veřejných orgánů za energii a poskytnout za veřejné peníze vyšší hodnotu; vítá navržené stanovení priorit v oblasti energetické účinnosti v rámci kapitoly iniciativy Horizont 2020 zaměřené na energetický výzkum;

([1]) Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Rady ze dne 18. dubna 2013 s názvem „Finanční podpora energetické účinnosti budov". (COM(2013)0225).

([2]) Souhrnná zpráva Rady ze dne 4. března 2013: Provádění evropského semestru., 6754/13.

4. zdůrazňuje, že zkušenosti ze stávajícího finančního období ukazují, že odpovídající prostředky na energetickou účinnost nelze z evropských strukturálních a investičních fondů plně čerpat; zdůrazňuje proto, že ve finančním rámci pro období 2014–2020, v němž je na energetickou účinnost vyčleněna větší část finančních prostředků než kdykoli předtím, je třeba dbát na to, aby byl místním a regionálním orgánům k těmto prostředkům usnadněn přístup;

5. zdůrazňuje, že využívání evropských strukturálních a investičních fondů v oblasti energetické účinnosti by členské státy měly chápat jako investiční příležitost se značným pákovým efektem, nikoli jako výdaj; vyzývá Komisi, aby dále přezkoumala pravidla státní podpory, a umožnila tak rozsáhlejší vnitrostátní financování projektů v oblasti energetické účinnosti souběžně s evropskými investicemi;

6. zdůrazňuje význam politiky soudržnosti a finančních prostředků, které jsou na ni vyčleněny, aby bylo možné vyvinout inteligentní rozvody a sítě, které by vedly k účinnějším energetickým systémům napříč regiony, což by se odrazilo ve snížení spotřeby energie a v nižších energetických ztrátách;

7. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány musí mít odpovídající kompetence a zodpovědnost nejen ve vztahu k dodávkám a využití energie, ale i k dosahování cílů energetické účinnosti;

8. vyzývá Komisi, aby v souladu s normami energetické účinnosti zlepšila právní jistotu, pokud jde o pravidla regionální státní podpory na výstavbu sociálního bydlení a investic do udržitelných budov a udržitelné energetiky;

9. připomíná, že podle některých akademických výzkumů nebylo v roce 2010 téměř 9 % občanů EU, Norska a Švýcarska (52,08 milionů lidí) schopno dostatečně vytápět své domovy; konstatuje, že energetická chudoba je obzvláště závažným problémem v nových členských státech, přičemž ve většině případů je způsobena špatnou izolací obydlí; vyzývá Komisi, aby se podrobně zabývala souvislostmi mezi podporou energetické účinnosti, energetickou chudobou a zranitelnými spotřebiteli; zdůrazňuje, že úspory, kterých bylo pomocí opatření v oblasti energetické účinnosti dosaženo, se musejí odrazit ve snížení účtů zákazníků;

10. zdůrazňuje, že v některých hospodářských odvětvích, jako například ve stavebnictví a v dopravě, se ještě ne zcela účinně využívá potenciálu energetické účinnosti a že by pracovní možnosti v tomto odvětví mohly být zlepšeny prostřednictvím strukturálního fondu, Fondu soudržnosti či jinou formou investic do vyšší energetické účinnosti;

11. zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby výstavba a opravy sociálního bydlení byly prováděny s cílem dosáhnout cílů a standardů energetické účinnosti; vybízí členské státy a všechny zainteresované strany, aby, při dodržování zásada subsidiarity, ve vnitrostátních programech reforem a při vytváření strategických priorit v rámci partnerských dohod na programové období 2014–2020 zohlednily sociální bydlení; v této souvislosti připomíná členským státům ustanovení článku 20 směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti;

12. uznává, že jednou z největších překážek při dosahování úspor energie na místní a regionální úrovni je nutnost investovat předem; je přesvědčen, že každé opatření přijaté na úrovni EU by mělo náležitě zohledňovat důsledky, jaké přinese obcím a regionům, i jejich rozpočtová omezení; doporučuje proto, aby při vypracovávání pokynů pro rozvoj v oblasti energetiky byli konzultováni místní a regionální zástupci a aby byla poskytována finanční podpora na programy na využití stávajících zdrojů energie na místní a regionální úrovni;

13. připomíná, že Parlament již schválil zprávu o úloze politiky soudržnosti EU a jejích aktérů při uplatňování nové evropské energetické politiky a že se tato zpráva vztahuje také na otázky energetické účinnosti;

Programové období 2014–2020 a legislativní změny

14. konstatuje, že základním cílem politiky soudržnosti zůstává snížení hospodářských, sociálních a územních nerovností mezi regiony, a domnívá se, že politika v oblasti energetické účinnosti by neměla do tohoto cíle zasahovat; poukazuje na to, že některé nejchudší regiony EU by mohly mít odlišné priority a vyžadovat nejdříve investice do jiných oblastí; zdůrazňuje, že síla politiky soudržnosti je v její flexibilitě a decentralizované správě finančních prostředků na místní úrovni;

Úterý, 10. září 2013

15. připomíná, že v roce 2009 bylo změněno nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj (EFRR) týkající se energetické účinnosti, díky čemuž se bydlení stalo způsobilým k podpoře ve všech částech EU až do výše 4 %; konstatuje, že v důsledku opožděné změny ustanovení stanovených během programového období, konkrétně úpravy operačních programů v mnoha členských státech, tato politická činnost nevedla k podstatnému navýšení finančních prostředků poskytovaných na tento cíl; konstatuje, že protože tato změna nebyla spojena s dodatečným financováním EU, některé členské státy tuto možnost z principu odmítají, zatímco v jiných byla zaznamenána významná souvislost mezi nízkým čerpáním prostředků a slabými správními funkcemi; poukazuje na význam zajištění právní jasnosti opatření v oblasti energetické účinnosti ještě před zahájením programového období 2014–2020 a v jeho průběhu;

16. vítá nové možnosti, které nabízejí EFRR a Fond soudržnosti v programovém období 2014–2020, i významnější úlohu, která byla těmto fondům v souvislosti s plněním cílů v oblasti energetické účinnosti přiřčena; podporuje zejména budoucí úlohu Fondu soudržnosti, který má sloužit k financování celého odvětví stavebnictví, včetně bydlení;

17. naléhavě vyzývá členské státy, aby v rámci svých operačních programů zavedly jednoduché a nebyrokratické postupy při využívání prostředků vyčleněných na zvýšení energetické účinnosti domácností;

18. naléhavě vyzývá členské státy, aby v rámci decentralizovaného systému zajistily, aby obecní úřady měly přímý přístup k prostředkům určeným na zvýšení energetické účinnosti domácností;

19. uznává výsledky jednání o regulaci EFRR v souvislosti se stanovením minimálního procentuálního podílu vyhrazených prostředků, jež mají být využity na konkrétní tematické cíle v jednotlivých kategoriích regionů, což umožní zvýšení prostředků přidělených na energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie; připomíná, že ambiciózní minimální podíly mají zásadní význam pro snadnější mobilizaci místních subjektů a přispívá k vytváření stabilních a dlouhodobých programů;

20. vítá návrh Komise, aby inovativní finanční nástroje bylo možné v programovém období 2014–2020 využívat na všechny tematické cíle včetně energetické účinnosti;

21. podporuje Komisí předložené návrhy na zjednodušení evropských strukturálních a investičních fondů v programovém období 2014–2020; je přesvědčen, že uzavření jednání o nařízení o společných ustanoveních (CPR) by mělo vést k úspěšnému zavedení možnosti využívání několika fondů zároveň, což by pro projekty v oblasti energetické účinnosti bylo velkým přínosem;

22. vítá pokrok, jehož bylo při jednání o nařízení o společných ustanoveních (CPR) dosaženo v oblasti dohod o partnerství; vyzývá v této souvislosti členské státy a řídící orgány, aby během příprav operačních programů pracovaly s odborníky působícími v oblasti energetické účinnosti, a mohly tak tohoto mechanismu náležitě využívat;

23. vybízí členské státy k posilování vztahů mezi jejich jednotlivými vnitrostátními akčními plány energetické účinnosti a operačními programy s cílem zajistit, aby se evropské strukturální a investiční fondy staly součástí jednotné strategie, ale odpovídaly přitom i nadále potřebám jednotlivých území; zdůrazňuje, že hlavním cílem v oblasti energetické účinnosti by mělo být dosažení energetické soběstačnosti na regionální a místní úrovni;

24. je přesvědčen, že opatření EU by měla podporovat energetickou účinnost jak ve fázi výroby energie, tak i ve fázi její distribuce a spotřeby; konstatuje, že zatímco se financování energetiky v rámci politiky soudržnosti zaměřuje v současné době především na obnovitelné zdroje energie ([1]), je nutné dosáhnout vyváženějšího přístupu, kde by bylo možné vyčlenit větší část finančních prostředků na projekty v oblasti energetické účinnosti;

([1]) Zpráva předložená Komisi společností Ismeri Europa nazvanou „Síť pro odborné hodnocení poskytující politickou analýzu fungování politiky soudržnosti v letech 2007–2013 – souhrn vnitrostátních zpráv za rok 2011 – obnovitelná energie a energetická účinnost bydlení“, http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/eval2007/expert_innovation/2011_synt_rep_en.pdf)

25. zdůrazňuje, že zbytečná specifikace a závazné cíle, pokud jde o dosahování cílů v oblasti energetické účinnosti, mohou vést v případě regionálních a místních orgánů k vyšším výdajům na uplatňování těchto opatření a představovat pro zákazníky další náklady;

26. zdůrazňuje, že je velmi důležité začlenit hledisko energetické účinnosti do strategií inteligentní specializace v oblasti výzkumu a inovací, které budou muset členské státy a jejich regiony vypracovat, chtějí-li získat přístup k prostředkům na financování inovací v rámci budoucí politiky soudržnosti;

27. připomíná znovu členským státům význam dobře zajištěného rozpočtu víceletého finančního rámce na období 2014–2020, v němž by politika soudržnosti mohla a měla působit jako hnací síla obnovy;

Zvyšování povědomí a význam šíření informací

28. vyzývá Komisi ke zdokonalení kvality praktických informací v oblasti energetické účinnosti a jejich předávání místním a regionálním orgánům, zejména o ziskovosti investic do energetické účinnosti, osvědčených metodách, standardech a finančních pobídkách a poskytovatelích příslušných služeb, včetně smluv o energetické výkonnosti; poukazuje na to, že nedostatek společností poskytujících energetické služby v mnoha regionech a mnoha členských státech by mohl mít vliv na využívání finančních zdrojů poskytovaných na zvyšování energetické účinnosti;

29. zdůrazňuje, že nedostatek podrobných informací o stavu domovního a bytového fondu na regionální úrovni představuje pro celostátní a regionální orgány hlavní překážku, když mají formulovat své strategie a plány; poukazuje na požadavky vytvoření seznamu těchto informací, jak je uvedeno ve směrnici 2012/27/EU, a žádá, aby byly tyto seznamy vytvořeny na regionální úrovni a aby byly zveřejněny;

30. vybízí řídící orgány, aby zlepšily viditelnost operačních programů a příležitostí pro potenciální příjemce podpory v rámci nabízených projektů v oblasti energetické účinnosti; navrhuje, aby byly za tím účelem vytvořeny vnitrostátní internetové stránky, platformy a databáze pro potenciální příjemce a zainteresované subjekty, organizovány semináře a akce, na nichž by se poskytovaly informace cílovým skupinám, a přijata opatření ke zvýšení viditelnosti a přístupnosti již existujících internetových zdrojů (jako je například internetový portál Build Up a příručka programu SF Energy Invest);

31. vybízí řídící orgány, aby v programovém období 2014–2020 podporovaly integrované projekty a uplatňovaly za tím účelem holistický přístup k energetické účinnosti na územní úrovni, zejména skrze využívání nových nástrojů strategického plánování, jako jsou integrované územní investice, a zapojení stávajících iniciativ, jako je Pakt starostů a primátorů, do vytváření integrovaných plánů; doporučuje Komisi a členským státům, aby při přidělování finančních prostředků na základě žádostí orgánů, které jsou signatáři Paktu starostů a primátorů a které plní veškeré jeho požadavky, uplatňovaly zkrácený postup;

32. vítá výroční konferenci v rámci „Otevřených dveří" a řadu seminářů věnovaných místním a regionálním projektům energetické účinnosti; navrhuje, aby Komise, členské státy a řídící orgány navázaly na tuto akci a za účelem provádění a řízení projektů energetické účinnosti financovaných na základě evropských strukturálních a investičních fondů vytvořily platformu pro výměnu informací, která by podporovala tolik potřebný dialog a výměnu osvědčených postupů;

Budování kapacit a technická pomoc

33. vyzývá členské státy, aby postupovaly podle doporučení Komise ([1]) a dbaly ve větší míře o budování kapacit s využitím rozpočtů na technickou pomoc, s cílem posílit účinnou účast subjektů působících na místní a regionální úrovni a v rámci občanské společnosti na navrhování regionálních a místních energetických strategií;

([1]) Sdělení Komise ze dne 26. ledna 2011 nazvané „Přínos regionální politiky k inteligentnímu růstu v rámci strategie Evropa 2020" (COM(2011)0017),

34. uznává, že přechod k energeticky účinným technologiím vyžaduje nové dovednosti, ekologicky uvědomělé odborné vzdělání a specializovanou odbornou přípravu v oblasti stavebnictví a dalších odvětvích; vybízí v této souvislosti členské státy, aby i nadále využívaly fondů k poskytování technické pomoci na všech úrovních (například prostřednictvím nástroje ELENA); vyzývá je dále, aby využívaly evropských strukturálních a investičních fondů k rekvalifikaci a zvyšování dovedností pracovníků pro nově vznikající pracovní místa v rámci nízkouhlíkového hospodářství a vyhnuly se nedostatku kvalifikovaných pracovních sil v daném odvětví;

35. poukazuje na potenciální výhody, které by přinesly iniciativy JESSICA (Společná evropská podpora udržitelných investic do městských oblastí) a ELENA z hlediska udržitelných investic do energetiky na místní úrovni s cílem pomoci městům a regionům rozpracovat realistické investiční projekty v oblasti zvyšování energetické účinnosti, a vyzývá k propagaci těchto iniciativ;

36. doporučuje dále správní podporu místním a regionálním orgánům s cílem napomáhat vytvoření skupin malých a středně velkých projektů zvyšování energetické účinnosti, které by samy nedosahovaly minimální finanční hranice pro přístup k programům ELENA, JESSICA a Inteligentní energie; upozorňuje členské státy a Komisi na to, že malá a středně velká města a venkovská společenství často postrádají nezbytné administrativní schopnosti k tomu, aby mohly plně využívat nové finanční nástroje;

37. poukazuje na to, že kvůli přílišným administrativním požadavkům a nedostatečně jasným postupům při vyřizování žádostí je obtížné prostředky z Fondu soudržnosti a strukturálních fondů získat a že tyto překážky odrazují od podání žádosti o čerpání těchto prostředků subjekty, které je nejvíce potřebují; podporuje proto zjednodušení pravidel a postupů, odstranění byrokratické zátěže a zavedení flexibilnějšího přidělování těchto prostředků jak na úrovni EU, tak i na úrovni jednotlivých členských států; je přesvědčen, že díky takovému zjednodušení se finanční prostředky budou přidělovat efektivněji a více využívat, sníží se počet chyb, zkrátí výplatní lhůty a nejchudší členské státy budou moci tyto finanční nástroje, jejichž cílem je zmenšovat rozdíly mezi regiony a státy, plně využívat; domnívá se, že je zapotřebí dosáhnout rovnováhy mezi zjednodušením pravidel a postupů a jejich stabilitou;

Funkce finančních nástrojů

38. zdůrazňuje, že spojení grantů a finančních nástrojů může sloužit jako úspěšný a inovativní přístup k podněcování soukromého financování, vytváření nových modelů partnerství soukromého a veřejného sektoru a podpoře inovací; zdůrazňuje význam přilákání soukromých investic v oblasti energetické účinnosti jak v EU, tak i ve třetích zemích;

39. poukazuje na to, že úsilí o získání finančních prostředků na investice do projektů v oblasti energetické účinnosti naráží často na překážky vytvářené trhem, právními předpisy či nejistotou, jako jsou vysoké počáteční náklady na straně investorů a obtížná možnost předpovídat, jaký je přesný potenciál k dosažení úspor energie; doporučuje členským státům, aby nalezly vhodné způsoby, jak podpořit investice do zvyšování energetické účinnosti domácností;

40. se znepokojením upozorňuje na to, že současná hospodářská a finanční krize působí členským státům stále větší potíže při hledání finančních zdrojů nezbytných ke spolufinancování programů politiky soudržnosti, které se týkají energetické účinnosti; považuje v této souvislosti za zásadní, aby byly nalezeny nové, inovativní způsoby financování projektů v oblasti energetické účinnosti, a to i v soukromém sektoru;

41. oceňuje, že Komise podporuje významnější roli nových a inovativních finančních nástrojů v programovém období 2014–2020; zdůrazňuje, že jejich opožděné zavádění a právní nejasnosti představují pro členské státy i pro další zainteresované subjekty podílející se na správě těchto nástrojů značný problém; naléhavě vyzývá Komisi, aby neprodleně předložila návrhy, v nichž představí standardizované finanční nástroje dostupné na podporu opatření v oblasti energetické účinnosti;

42. vyzývá členské státy, aby si vyměňovaly osvědčené postupy týkající se struktury vnitrostátních fondů pro energetickou účinnost, v nichž by mohly být jako vlastní či podobný kapitál využity prostředky z evropských strukturálních a investičních fondů, které by byly doplněny o další zdroje financování ze soukromého sektoru;

43. vyzývá Komisi, aby se zasadila o další zlepšování možností cílené finanční podpory projektů v oblasti energetické účinnosti ze strany Evropské investiční banky (EIB), Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD), Rozvojové banky Rady Evropy (CEB) a Evropského fondu pro energetickou účinnost; vyzývá EIB, CEB a EBRD, aby zřídily společnou pracovní skupinu, která se bude zabývat alternativami nových finančních nástrojů, jichž by členské státy mohly využívat společně se svými vnitrostátními fondy pro energetickou účinnost nebo jejich prostřednictvím ke stimulování dodatečných investic ze strany soukromého sektoru;

44. zdůrazňuje, že přidělování finančních prostředků se musí zakládat na zásadě proporcionality, rentability a hospodářské efektivity a nesmí vést k vyšší administrativní zátěži;

Klimatické a zeměpisné podmínky a podmínky hospodářské soutěže

45. zdůrazňuje, že je nutné pravidelně hodnotit, zda požadavky a opatření v oblasti energetické účinnosti jsou vzhledem ke klimatickým podmínkám, k dopadu hospodářské soutěže na průmysl a malé a střední podniky a k jejich dopadu na ceny energie v jednotlivých členských státech a regionech stále přiměřené; vyzývá Komisi, aby tuto okolnost při sestavování souboru výkonnostních ukazatelů pečlivě zvážila;

46. zdůrazňuje, že je nutné přihlédnout také ke specifickým zeměpisným rysům nejvzdálenějších regionů s ohledem na energetickou účinnost, aby bylo možné lépe využít jejich přírodního bohatství, které vyplývá z jejich ostrovní povahy (geotermální, sluneční, větrná a mořská energie);

47. podporuje pokrok, kterého bylo dosaženo v rámci programu MARIE při vytváření strategie zlepšování energetické účinnosti bydlení ve Středomoří; vyzývá v této souvislosti členské státy v oblasti Středomoří, aby sdílely osvědčené postupy, které by jim umožnily vytvořit nákladově optimální model pro jižní Evropu; vyzývá k vytvoření podobných programů v jiných evropských regionech, zejména ve střední Evropě; domnívá se, že podobnou strategii by bylo možné uplatnit v případě nejvzdálenějších regionů, zejména proto, že většina z nich, i když ne všechny, se nachází v tropických oblastech;

Ukazatele a kritéria

48. vyzývá členské státy, aby si vytyčily náročné cíle, jejichž dosažením bude zajištěno, že veřejné budovy a budovy sloužící jiným účelům budou splňovat nejpřísnější normy týkající se energetické účinnosti uvedené ve směrnici 2010/31/EU, a aby stanovily povinnost pravidelného osvědčování jejich energetické účinnosti;

49. vyzývá Komisi, aby vysvětlila, jaké společné ukazatele energetické účinnosti v rámci politiky soudržnosti budou členské státy uplatňovat a používat v programovém období 2014–2020;

50. vyzývá Komisi, aby při stanovování investičních nákladů na dosažení úspory ve výši jedné kWh v každém členském státě nebo regionu řádně přihlédla k jejich hospodářské, zeměpisné a sociální situaci;

51. vyzývá Komisi, aby bez prodlení a v úzké spolupráci s členskými státy a regiony vypracovala pokyny pro posuzování projektů v oblasti energetické účinnosti, které by se mohly stát základem mechanismu hodnocení projektů, jejich monitorování a prověřování, a posoudila jejich rentabilitu;

52. vyzývá členské státy, aby v případě projektů v oblasti energetické účinnosti uplatňovaly ukazatele výsledků, jak jsou definovány v příloze k nařízení EFRR a používaly transparentní kritéria pro výběr projektů a standardní investiční náklady na jednotku ušetřené energie při maximální přijatelné prosté době návratnosti;

53. bere na vědomí poslední zprávu Účetního dvora týkající se nákladové efektivity investic do energetické účinnosti v rámci politiky soudržnosti; zdůrazňuje, že podle doporučení Účetního dvora mají být pro výběr projektů používána transparentní a přísnější kritéria, a to jak na úrovni EU, tak na úrovni členských států; souhlasí se závěrem Účetního dvora, že používaná hodnotící kritéria, na nichž se zakládá investiční rozhodnutí, musí být jasnější a musí jednoznačnějším způsobem určovat, jak mají být zohledňovány aspekty související s energetickou účinností;

54. konstatuje nicméně, že pokud jde o zkušební období a dobu návratnosti investic, je hodnocení Účetního dvora poměrně restriktivní; zdůrazňuje, že politika soudržnosti je politikou integrovanou, a že při posuzování projektů je tudíž nutné uplatňovat komplexní přístup založený na analýze nákladů životního cyklu;

Význam odvětví bydlení

55. poukazuje na to, že spotřeba energie v budovách představovala v roce 2010 v rámci celkové konečné spotřeby energie v EU největší podíl – 40 %, z čehož 26,7 % připadalo na spotřebu domácností, a že spotřeba tvořila 36 % emisí CO_2 Unie; vyjadřuje politování nad tím, že většina členských států v případě budov nedokáže plně využívat jejich potenciál k úsporám energie; vyzývá Komisi, aby našla způsoby, jak zajistit, že největší potenciál k zajištění úspor energie nezůstane nevyužitý tím, že poskytne návrhy na jasné cíle v oblasti spotřeby energie v budovách v členských státech;

56. připomíná, že budovy mají přirozený renovační cyklus v délce 40 let a že tento sektor má dobře vyvinuté technologie na úsporu energie, což znamená, že většina překážek, které brání plnému využití potenciálu energetických úspor, je jiného než technického charakteru; poukazuje na to, že díky povaze projektů renovace zaměřených na zvýšení energetické účinnosti, které jsou často méně vidět, jsou menšího rozsahu a lze je jen těžko slučovat, hrají evropské strukturální a investiční fondy při poskytování finančních prostředků nutných k překonání těchto překážek zásadní úlohu;

57. konstatuje, že potenciál k dosažení úspor energie, který závisí převážně na stavu existujícího domovního a bytového fondu, není ve všech členských státech a regionech stejný; vyzývá členské státy, aby upřesnily definici „důstojného bydlení“ a zahrnuly do ní normy energetické účinnosti;

58. zdůrazňuje, že veřejné investice do energetické účinnosti budov jsou potřebné zejména v nejméně rozvinutých regionech a v členských státech, které jsou příjemci finančních prostředků z politiky soudržnosti, kde jsou značné možnosti snižování spotřeby energie prostřednictvím nákladově efektivních opatření;

59. vybízí členské státy, aby v co největší míře využívaly vnitrostátní a regionální programy, které jim umožní zajistit, aby se s vysokou energetickou účinností počítalo v návrzích nových budov i v úpravách stávajícího domovního a bytového fondu (modernizace), a to i v případě obytných domů pro domácnosti s nízkými příjmy;

60. podotýká, že venkovské a vzdálené oblasti mají ideální podmínky k zavedení účinných forem decentralizované výroby energie, která by vedla ke snížení ztrát energie, k nimž dochází v důsledku jejího přenosu na velkou vzdálenost;

61. vyzývá příslušné veřejné orgány, aby urychlily tempo renovací budov, které mají ve svém vlastnictví, a využívaly k tomu financování v rámci politiky soudržnosti, které poskytuje potřebný pákový efekt a slouží jako vzorový případ;

62. vyzývá členské státy, aby se zabývaly zejména obtížemi, které vznikají na základě společného vlastnictví bytových domů pro více rodin, což představuje závažný problém „parazitování“;

63. vyzývá Komisi, aby vytvářela povědomí o skutečném potenciálu důkladných nebo postupných kompletních renovací domovního a bytového fondu a podporovala za tím účelem členské státy a regiony při vypracovávání jejich renovačních strategií; doporučuje, aby byly tyto strategie sestavovány souběžně s vytvářením návrhů operačních programů a aby se zaměřovaly na to, že v jejich rámci budou využívány inovativní finanční nástroje, a obsahovaly orientační cíle, které budou posilovat důvěru investorů;

o

o o

64. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a Výboru regionů.

P7_TA(2013)0346

Strategie pro rybolov v Jaderském a Jónském moři

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o strategii rybolovu v Jaderském a Jónském moři (2012/2261(INI))

(2016/C 093/04)

Evropský parlament,

— s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Námořní strategie pro Jaderské a Jónské moře“ (COM(2012)0713),

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 ze dne 21. prosince 2006 o opatřeních pro řízení udržitelného využívání rybolovných zdrojů ve Středozemním moři, o změně nařízení (EHS) č. 2847/93 a o zrušení nařízení (ES) č. 1626/94 ([1]) a s ohledem na další změny (*nařízení o Středozemí*“),

— s ohledem na své usnesení o společné rybářské politice ze dne 6. února 2013 ([2]),

— s ohledem na své usnesení o vnější dimenzi společné rybářské politiky ze dne 22. listopadu 2012 ([3]),

— s ohledem na směrnici 2008/56/ES a na povinnost členských států přijmout nejpozději do roku 2020 opatření nezbytná k dosažení či zachování dobrého stavu mořského prostředí,

— s ohledem na usnesení ze dne 3. července 2012 o vývoji makroregionálních strategií EU: stávající praxe a výhled do budoucna, zejména ve Středomoří ([4]),

— s ohledem na svůj postoj ze dne 8. března 2011 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o některých ustanoveních pro rybolov v oblasti dohody GFCM (Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři) ([5]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 21. října 2010 o integrované námořní politice EU – hodnocení dosaženého pokroku a nové výzvy ([6]),

— s ohledem na návrh směrnice o stanovení rámce pro územní plánování námořních prostor a integrovanou správu pobřeží, který předložila Komise (COM(2013)0133),

— s ohledem na své usnesení ze dne 17. června 2010 o novém impulsu pro strategii pro udržitelný rozvoj evropské akvakultury ([7]).

— s ohledem na směrnici o ochraně přírodních stanovišť ([8]),

---

([1]) Úř. věst. L 409, 30.12.2006, s. 11; Úř. věst. L 36, 8.2.2007, s. 6; Úř. věst. L 196, 28.7.2011, s. 42.
([2]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0040.
([3]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0461.
([4]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0269.
([5]) Úř. věst. C 199 E, 7.7.2012, s. 193.
([6]) Úř. věst. C 70 E, 8.3.2012, s. 70.
([7]) Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 132.
([8]) Směrnice Rady 92/43/EHS, Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.

Úterý, 10. září 2013

— s ohledem na prohlášení evropských ministrů odpovědných za integrovanou námořní politiku a Komise o agendě pro růst a zaměstnanost v mořské a námořní oblasti, které bylo vydáno dne 7. října 2012 („Limassolské prohlášení“),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Modrý růst: Možnosti udržitelného růstu v mořském a námořním odvětví“ (COM(2012)0494),

— s ohledem na rozhodnutí Evropské rady ze zasedání, které se konalo ve dnech 23. a 24. června 2011,

— s ohledem na Úmluvu o ochraně Středozemního moře před znečišťováním a na její protokoly ([1]),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),

— s ohledem na stanovisko z vlastní iniciativy předložené Výborem regionů dne 12. října 2011 na podporu rozvoje nového jadransko-jónského makroregionu ([2]),

— s ohledem na prohlášení z Ancony přijaté dne 5. května 2010 na 12. zasedání Jónské rady,

— s ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982 (UNCLOS),

— s ohledem na kodex chování pro odpovědný rybolov přijatý Organizací pro výživu a zemědělství (FAO) dne 31. října 1995,

— s ohledem na doporučení č. 99 Mezinárodní organizace práce (MOP) o práci v odvětví rybolovu,

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov (A7-0234/2013),

A. vzhledem k tomu, že u Jaderského a Jónského moře leží sedm zemí ([3]), z nichž jsou čtyři členskými státy EU (Itálie, Řecko, Chorvatsko a Slovinsko), jedna kandidátskou zemí (Černá Hora) a dvě potenciálními kandidátskými zeměmi (Albánie a Bosna a Hercegovina);

B. vzhledem k tomu, že pro rozvoj společného řízení rybolovu a zaručení udržitelného využívání rybolovných zdrojů má klíčový význam přeshraniční spolupráce;

C. vzhledem k tomu, že ačkoliv několik zemí zavedlo zvláštní zóny, značnou část Jaderského a Jónského moře stále tvoří mezinárodní vody;

D. vzhledem k tomu, že ve svém nedávném usnesení o vývoji makroregionálních strategií Unie Parlament zdůraznil, že makroregionální jadransko-jónská strategie plní významnou úlohu při pokusech o usmiřování jednotlivých zemí západního Balkánu a mohla by přispět k úsilí těchto zemí o přistoupení k Unii, a umožnit tak uplatňování společné politiky v celém Středomoří;

E. vzhledem k tomu, že signatářské země „prohlášení z Ancony“ vyzvaly Komisi, aby vypracovala pro jadransko-jónský region makroregionální strategii a inspirovala se při tom příkladem makroregionálních strategií, které již navrhla pro Baltské moře (2009), Podunají a Atlantský oceán (2011) ([4]);

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0128.
([2]) Stanovisko COTER-V-016, zpravodaj Spacca (ALDE, IT), říjen 2011.
([3]) V definici Mezinárodní hydrografické organizace (IHO) je jako jižní hranice Jónského moře uvedena spojnice mezi mysem Passero (Sicílie) a mysem Tenaron (Řecko).
([4]) COM(2009)0248, COM(2012)0128, COM(2010)0715 a COM(2011)0782.

F. vzhledem k tomu, že Evropská rada ve svých závěrech ze zasedání pořádaného ve dnech 23.–24. června 2011 vyzvala členské státy, aby „ve spolupráci s Komisí pokračovaly v práci na případných budoucích makroregionálních strategiích, zejména co se týče jadranské a jónské oblasti“;

G. vzhledem k tomu, že Výbor regionů nedávno ve svém stanovisku vyzval Parlament, aby podpořil vypracování strategie Unie pro jadransko-jónský makroregion, která by brala v potaz náročné úkoly, jimž tento region čelí, a to zejména v odvětví rybolovu a akvakultury;

H. vzhledem k tomu, že pro většinu oblastí ležících u Jaderského a Jónského moře představuje rybolov již tradičně důležité odvětví a že rybolovná činnost v tomto regionu je v současné době řízena Generální komisí pro rybolov ve Středozemním moři (GFCM) a Mezinárodní komisí pro ochranu tuňáků v Atlantiku (ICCAT);

I. vzhledem k tomu, že z geofyzikálního hlediska má Jadran, zejména v severní části, mělká a písčitá dna, jež dosahují větší hloubky až v několikamílové vzdálenosti od břehu, a že Jónské moře je z geofyzikálního hlediska podobné zbývajícím částem mnohem hlubšího Středomoří, zejména jeho zeměpisné podoblasti 18 a 19 (podle GFCM), v nichž dosahuje hloubky až 2 000 metrů;

J. vzhledem k tomu, že rybolov v jadersko-jónské oblasti má různorodou povahu a že je pro něj charakteristická nutnost používat různá vybavení, jelikož zahrnuje drobný rybolov v malém rozsahu a zároveň rybolov vlečnými sítěmi, pelagický rybolov ve střední hloubce či rybolov rekreační;

K. vzhledem k tomu, že Jadran je oblastí s velmi vysokým endemickým výskytem řady druhů ryb, ale že zvýšená intenzita rybolovu a/nebo silnější znečištění způsobují vážné problémy, pokud jde o rybí populace a odvětví rybolovu obecně, obzvláště na italském pobřeží v severní části Jaderského moře;

L. dále vzhledem k tomu, že jadransko-jónský region zažívá v posledních letech značný rozvoj akvakultury, která nicméně naráží na podstatná ekologická a územní omezení a na skutečnost, že ne všechny oblasti jsou vhodné k instalaci chovných zařízení na volném moři a/nebo ne ve všech oblastech lze chov sladit s jinými činnostmi;

M. vzhledem k tomu, že již existuje několik úspěšných projektů regionální spolupráce v zájmu prosazování vědecké spolupráce, která podporuje odpovědný rybolov v Jaderském moři, například projekt ADRIAMED ([1]);

N. vzhledem k tomu, že v mnohých zemích Unie chybí konkrétní předpisy pro celostátní či regionální územní plánování, které by v pobřežních a přímořských oblastech upravovaly zakládání podniků a transparentně vymezovaly zóny přístupné podnikům věnujícím se akvakultuře tak, aby se zamezilo snadno předvídatelným střetům zájmů s jinými odvětvími hospodářství, jako je cestovní ruch, zemědělství nebo pobřežní rybolov;

O. vzhledem k síti chráněných mořských a pobřežních oblastí Jaderského moře (AdriaPAN), což je iniciativa usilující o partnerskou spolupráci zaměřenou na dosažení účinnější správy a lepších projekčních kapacit v těchto oblastech;

P. vzhledem k tomu, že z důvodu přeshraničního charakteru námořní činnosti a sdílených zdrojů je nutné rozvíjet společně s integrovaným přístupem k námořní politice v oblasti Jaderského a Jónského moře i dialog a partnerství se všemi pobřežními státy;

Obecné úvahy

1. zdůrazňuje, že vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se Parlament stal rovnocenným spoluzákonodárcem pro odvětví rybolovu a akvakultury a má tudíž v úmyslu zcela se zhostit této své úlohy při formulování hlavních směrů rybolovu jednak na úrovni Společenství, jednak na úrovni regionální i nadregionální;

([1]) ADRIAMED je regionální projekt organizace FAO financovaný italským ministerstvem pro zemedelskou, potravinovou a lesní politiku (MiPAAF) a Komisí, jehož účelem je podporovat vědeckou spolupráci mezi zeměmi Jadranu (Albánií, Chorvatskem, Itálií, Černou Horou a Slovinskem) v souladu s kodexem chování pro odpovědný rybolov (OSN FAO).

2. domnívá se, že ve strategii pro Jaderské a Jónské moře by měla být obzvláště zakomponována zmínka o udržitelném rozvoji a růstu odvětví rybolovu a akvakultury, a to včetně zmínky o zaměstnanosti;

3. domnívá se, že strategie pro Jaderské a Jónské moře by měla usilovat o zachování a ochranu životního prostředí;

4. blahopřeje Komisi k přijetí sdělení ze dne 3. prosince 2012 jakožto důležitého základu ke schválení normativního rámce, který by stimuloval intenzivnější spolupráci mezi zeměmi a regiony u Jaderského a Jónského moře zaměřenou na podporu odpovědného a pro pobřežní společenství ekonomicky udržitelného rybolovu;

5. v této souvislosti se domnívá, že integrovaná námořní politika by měla hrát klíčovou roli při rozvoji dlouhodobých strategických postupů pro oblast Jaderského a Jónského moře a jejím cílem by měl být udržitelný růst v mořské a námořní oblasti a zachování mořských ekosystémů pro příští generace;

6. je toho názoru, že další územní plánování mořských oblastí má jakožto veřejný proces analýzy a plánování prostorového a časového rozvržení lidských činností v oblastech Jaderského a Jónského moře, obzvláště na severu Jaderského moře, zásadní význam pro udržitelnou budoucnost odvětví rybolovu ve vztahu k jiným činnostem, jež s rybolovem souvisejí;

7. připomíná, že se sám v zájmu podpory hospodářského rozvoje a evropské integrace zavázal prosazovat zavádění makroregionální strategie pro tento významný přímořský region, a tak čelit úkolům a problémům, jež jsou obyvatelům dotčených pobřežních oblastí společné;

8. domnívá se, že všechny programy a nástroje využívané EU k financování ([1]) jakož i nástroje předvstupní pomoci vztahující se na jadransko-jónskou oblast musí být vzájemně kompatibilní a musí být využívány co nejúčinněji, aby pro pracovníky a podniky působící v místním odvětví rybolovu byly skutečně přínosné;

9. je pevně přesvědčen o tom, že veškerá úsilí o odpovědný a udržitelný rybolov v jadransko-jónském regionu by mohla fungovat jako katalyzátor pro rozvoj pobřežních a venkovských oblastí těchto zemí a přispět k rozvoji kombinovaných výrobních činností, jako je například rybářská turistika provozovaná profesionálními rybáři a spočívající v tom, že rybářská plavidla přibírají na palubu pasažéry, kteří se rybolovu účastní z turisticko-rekreačních či studijních důvodů, což je činnost, jež je tak plně v souladu se zásadami udržitelného rybolovu zcela respektujícího ekologii a biologickou rozmanitost dané mořské oblasti;

10. domnívá se, že by Barcelonská úmluva a Protokol o integrovaném řízení pobřežních zón, který je součástí této úmluvy a vstoupil v platnost v březnu 2011, mohly být vzorem pro zavedení povinné integrované politiky v členských státech ležících u Jaderského a Jónského moře;

11. má za to, že dostupné informace o rybích populacích v jadransko-jónské oblasti, o jejich pohybech a rozmístění, jakož i informace o rekreačním rybolovu nejsou dostačující a vyzývá tedy příslušné orgány a výzkumné ústavy, aby co nejrychleji na tyto požadavky reagovaly a doplnily stávající mezery;

12. vyzývá Komisi k přijetí dalších opatření, která by podpořila výzkumné programy v oblasti mořského prostředí a rybolovu a rovněž motivovala k využívání a šíření výsledků tohoto výzkumu;

13. domnívá se, že pokud jde o oblast obchodu, mohly by pozitivní příklady spolupráce mezi správními orgány v různých regionech ([2]) sloužit jako osvědčené postupy, které by se měly rozšířit i na jiné oblasti, aby tak byla zaručena lepší sledovatelnost a výnosnost produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh, a to zejména produktů místních;

14. podporuje zapojení všech stran zainteresovaných na rozvoji odvětví udržitelného a produktivního rybolovu;

([1]) Strukturální fondy (EFRR, Fond soudržnosti, ESF, ERF/ENRF), ale rovněž 7. rámcový program a LIFE+.

([2]) Například Socio-ekonomické monitorovací středisko pro rybolov a akvakulturu v severní oblasti Jaderského moře.

15. je toho názoru, že za účelem udržitelného rozvoje odvětví rybolovu a akvakultury v celém jadransko-jónském regionu a zvýšení zaměstnanosti pobřežních společenství je zcela zásadní ocenit velmi důležitou úlohu žen pracujících v odvětví rybolovu, podporovat jejich odborné kvalifikace a jejich zapojení do pobřežních akčních skupin a organizací producentů;

16. vyzývá k zavedení pobídek, které by mohly přilákat do odvětví rybolovu a akvakultury v této oblasti mladé lidi a motivovat je k práci v tomto odvětví;

17. konstatuje, že Parlament již v minulosti upozorňoval na nutnost vypracovat jednodušší, koherentnější a transparentnější právní předpisy v oblasti akvakultury, které by odstranily překážky dosud bránící rozvoji plného potenciálu odvětví akvakultury EU, jež potřebuje jednoznačné a neodporující si předpisy na úrovni Společenství a jednotlivých států a „územní plány mořských oblastí", které by byly členskými státy jasně vymezeny a odpovídaly by nedávno přijatým návrhům Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři (GFCM) ([1]);

18. připomíná, že cílený rozvoj akvakultury by mohl v pobřežních oblastech jadransko-jónského regionu, které patří v létě k oblíbeným destinacím cestovního ruchu, vytvářet pracovní příležitosti, jež by nepodléhaly sezónním výkyvům, a mohl by tudíž značně přispět ke zlepšení stavu zaměstnanosti;

19. zdůrazňuje, že rozmach akvakultury nesmí ohrozit úsilí o dosažení dobrého stavu životního prostředí definovaného ve směrnici 2008/56/ES a že při tomto rozmachu musí být zachován naprostý soulad se všemi relevantními právními předpisy Unie platnými v oblasti životního prostředí;

20. podtrhuje, že chránit rybí populace a mořské prostředí před znečištěním a nadměrným a/nebo nepovoleným rybolovem je možné jen prostřednictvím integrované sítě systémů informací o námořních aktivitách a dohledu nad nimi, která by měla být vytvořena za úzké spolupráce příslušných členských států a pobřežních oblastí;

Konkrétní úvahy

21. vybízí pobřežní země jadransko-jónského mořského regionu, aby spolupracovaly na zpracování globálního přehledu geomorfologických zvláštností tohoto regionu, zvláštních způsobů měření jeho mořské hloubky, výskytu a rozšíření různých druhů mořských živočichů a rozličných technik rybolovu, který by poskytl celkový obrázek o tomto regionu, jenž by sloužil jako základ k lepšímu řízení rybolovu a k posílení rybolovných činností v rámci každé další makroregionální strategie;

22. nabádá tedy Komisi, aby co nejdříve a každopádně do roku 2013 přijala příslušný akční plán pro konkrétní uplatňování námořní strategie pro Jaderské a Jónské moře na makroregionálním základě, a současně zdůrazňuje, že odvětví rybolovu by mělo patřit mezi priority této strategie, že by měly být zohledněny geomorfologické zvláštnosti a že tento akční plán aby měl být navázán na regionální politiku, integrovanou námořní politiku Unie a na nástroj pro propojení Evropy s cílem maximálně zvýšit jeho účinnost;

23. důrazně žádá Komisi, aby v brzké době předložila návrh nařízení, které by stanovilo společné technické normy pro rybolov v jadransko-jónském regionu, intenzitu rybolovu, jeho časová omezení, vybavení povolené pro rybolov v tomto regionu a další příslušná opatření pro řízení;

24. s politováním konstatuje, že členské státy nevyužily více těchto individuálních plánů řízení, na jejichž základě je možné upustit od dodržování některých obecných předpisů v zájmu zohlednění zvláštních typických vlastností; domnívá se, že by to značně usnadnilo místní řízení, poskytlo cenné údaje o situaci v různých zónách a v důsledku umožnilo zavedení náležitých změn; žádá proto pobřežní členské státy, aby navzájem a rovněž s Komisí konstruktivně spolupracovaly na aktualizaci a neustálých úpravách opatření pro řízení rybolovu;

25. vybízí Komisi, aby navázala stálý dialog s třetími zeměmi jadransko-jónského regionu, který by vedl k uzavření konkrétních dvoustranných či vícestranných smluv v zájmu pokroku v úsilí o harmonizaci a normalizaci předpisů v oblasti řízení rybolovu za účelem dosažení cílů společné rybářské politiky EU ve Středomoří; v rámci tohoto dialogu by měl být maximálně využíván rámec pro spolupráci, který poskytují mezinárodní a regionální rybářské organizace; poukazuje na to, že strategie pro Jaderské a Jónské moře může být přínosem pouze tehdy, pokud budou zohledněny všechny země ležící u těchto moří, ať už jsou členy EU či nikoliv;

([1]) Rozhodnutí GFCM/36/2012/1 „*Guidelines on Allocated Zones for Aquaculture (AZA)*" (Pokyny k zónám přiděleným pro akvakulturu) přijaté na 36. zasedání GFCM (květen 2012).

26. vyzývá Komisi, aby prosazovala cíle společné rybářské politiky, a to zejména dosažení maximálního udržitelného výnosu všech rybolovných zdrojů nejpozději do roku 2020 a uplatňování takového přístupu ke třetím zemím, který bude založen na ekosystému;

27. vyzývá Komisi, aby zintenzívnila výměnu osvědčených postupů ochrany s pobřežními státy a podporovala vytváření mořských chráněných oblastí sloužících k obnově nejohroženějších druhů;

28. vyzývá Komisi, aby v přístupu k zemím, jež nejsou členy EU a leží u Jaderského a Jónského moře, prosazovala cíle rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí, zejména dosažení či udržení dobrého stavu mořského prostředí nejpozději do roku 2020;

29. v tomto ohledu vyzývá Komisi, aby členské státy ležící u Jaderského a Jónského moře vybízela k vypracování a uplatňování strategií pro mořské prostředí, jež budou založeny na přístupu vycházejícím z ekosystému a povedou k začlenění otázek životního prostředí do různých politik s dopadem na mořské prostředí, přičemž zohlední přeshraniční vliv na kvalitu mořských vod sousedních třetích zemí;

30. připomíná, že financování je možné jak z budoucího Evropského námořního a rybářského fondu (FEAMP) prostřednictvím jeho programů na shromažďování údajů, tak v rámci různých výzkumných programů Unie určených k prohloubení znalostí o mořském prostředí, včetně znalostí o druzích ryb, a k zavedení většího počtu inovací a dokonalejších postupů do rybolovných činností; vyzývá tudíž členské státy, aby předkládaly projekty týkající se těchto oblastí, a domnívá se, že užší spolupráce mezi jednotlivými pobřežními státy, ať už jsou členy EU či nikoli, může podnítit zrod mimořádně zajímavých iniciativ, které by mohly být –prostřednictvím projektů předkládaných členskými státy – prospěšné pro celý jadransko-jónský region;

31. žádá Komisi, aby zvážila možnost vytvořit po dohodě s Evropskou investiční bankou a na základě zkušenosti s nástrojem FEMIP ([1]) finanční linku ad hoc k uskutečnění opatření a cílů této strategie, a aby tak zabránila dalším komplikacím, k nimž by vedlo přijetí nových rozpočtových nástrojů; rovněž Komisi vyzývá, aby jakožto mimořádně vhodné nástroje financování zvážila také projektové dluhopisy a partnerství veřejného a soukromého sektoru;

32. vyzývá Komisi, aby na základě příznivých zkušeností se sítí „distretti del mare“ (námořních obvodů) vytvořenou pro italská moře ([2]) navrhla zřídit v rámci již existujícího regionálního poradního sboru pro Středomoří zvláštní konzultační orgány jednak pro Jaderské a jednak pro Jónské moře (příkladem je severojaderský obvod rybářství založený v roce 2012 za účelem řízení odvětví rybolovu v severojaderském regionu, které by bylo z politického, ekonomického, sociálního a environmentálního společné a spojené);

33. vyzývá Komisi, aby do příštího legislativního návrhu na územní plánování mořských oblastí zahrnula ustanovení, jež budou členským státům ukládat povinnost provést soupis předpisů, které na jejich území platí v oblasti životního prostředí a ochrany cestovního ruchu, a přijmout „územní plány mořských oblastí“ v zónách nepodléhajících omezením, které posoudí přípustnost a slučitelnost využívání a zabrání těchto území, pokud jde o usnadnění přístupu na území vhodná k zakládání podniků akvakultury;

34. vyzývá Komisi, aby zavedla zvláštní pracovní plán pro Jaderské a Jónské moře, v němž budou vytyčeny budoucí cíle pro tento region podobně, jako jsou v současnosti stanoveny pro Středozemní moře (projekt IMP-MED); zdůrazňuje, že tento pracovní plán by měl být vnímán jako projekt způsobilý pro financování z Evropského námořního a rybářského fondu;

([1]) Nástroj pro evropsko-středomořské investice a partnerství.

([2]) Cílem sítě „Distretti del mare“ je posílit spolupráci mezi státem a regiony za účelem rozvoje a podpory odvětví rybolovu a akvakultury, prosazovat partnerství s producenty a podniky spjatými s odvětvím rybolovu.

35. naléhavě vyzývá Komisi, aby vytvořila sadu sankčních opatření, která by mohla uplatnit na členský stát, jenž nesplní povinnost týkající se shromažďování a předávání údajů nebo není schopen vyřešit problémy s nezákonným, nehlášeným a neregulovaným rybolovem, k němuž dochází v jeho vodách nebo který provozují jeho rybářská loďstva;

o

o o

36. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

P7_TA(2013)0347

Efektivnější a hospodárnější tlumočení v Evropském parlamentu

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 „Směřování k efektivnějšímu a hospodárnějšímu tlumočení v Evropském parlamentu“ (2011/2287(INI))

(2016/C 093/05)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 286 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na své usnesení ze dne 5. září 2006 o zvláštní zprávě Účetního dvora č. 5/2005 o výdajích na tlumočení u Parlamentu, Komise a Rady ([1]),

— s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 5/2005 nazvanou „Výdaje na tlumočení u Parlamentu, Komise a Rady“ spolu s odpověďmi institucí ([2]),

— s ohledem na sdělení členům předsednictva nazvané „Zdrojově hospodárná plná mnohojazyčnost v tlumočení – provádění rozhodnutí o rozpočtu Evropského parlamentu na rok 2012“,

— s ohledem na zprávu generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 9. dubna 2013 nazvanou „Příprava na komplexitu – Evropský parlament v roce 2025 – odpovědi“,

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro rozpočtovou kontrolu (A7-0233/2013),

A. vzhledem k tomu, že mnohojazyčnost je jedním ze klíčových prvků Evropského parlamentu a Unie jako celku a zajišťuje respekt ke kulturní a jazykové rozmanitosti a rovné zacházení s občany EU různého původu a z různého prostředí;

B. vzhledem k tomu, že zásada mnohojazyčnosti v Evropském parlamentu představuje základ jeho politické, zákonodárné a komunikační činnosti;

([1]) Úř. věst. C 305 E, 14.12.2006, s. 67.
([2]) Úř. věst. C 291, 23.11.2005, s. 1.

Úterý, 10. září 2013

C. vzhledem k tomu, že zásada mnohojazyčnosti v Evropském parlamentu zajišťuje, že nevznikají zbytečné překážky práva evropských občanů být volen do Evropského parlamentu;

D. vzhledem k tomu, že mnohojazyčnost zaručuje občanům právo komunikovat s Parlamentem v kterémkoli z úředních jazyků EU, díky čemuž mohou uplatňovat své právo demokratické kontroly;

E. vzhledem k tomu, že jazykové služby Evropského parlamentu usnadňují komunikaci, čímž zajišťují, že je Parlament otevřen všem evropským občanům, a jsou tedy zárukou transparentnosti v rámci jedinečné mnohojazyčné struktury Unie s 24 úředními jazyky;

F. vzhledem k tomu, že jednací řád Parlamentu stanoví, že poslanci mohou hovořit úředním jazykem dle svého výběru a že bude zajištěno tlumočení do ostatních úředních jazyků, čímž je zaručeno demokratické právo, že každý může být zvolen do Evropského parlamentu bez ohledu na své jazykové dovednosti;

G. vzhledem k tomu, že v důsledku postupného rozšiřování představuje mnohojazyčnost výzvu, která nabyla zcela nových dimenzí z hlediska velikosti, složitosti a politického významu, a vzhledem k tomu, že rozsáhlá mnohojazyčnost má přirozeně za následek rostoucí náklady pro Parlament, a tudíž i pro občany Unie;

H. vzhledem k tomu, že v rozpočtu Parlamentu na rok 2012 bylo nutné dosáhnout značných úspor, které zahrnovaly snížení nákladů na tlumočnické služby o 10 milionů EUR za rok, aby se růst rozpočtu omezil na 1,9 % oproti předchozímu roku;

Systém tlumočení v Evropském parlamentu

1. uznává, že Evropská unie je jediným subjektem na světě, který uplatňuje oficiální politiku mnohojazyčnosti založenou na 24 úředních jazycích, což představuje celkem 552 jazykových kombinací, jež je třeba pokrýt; vítá v této souvislosti velmi vysokou úroveň kvality tlumočnických služeb Parlamentu, ale domnívá se, že je nutné hledat způsoby, jak snížit zátěž vznikající v důsledku komplexní struktury systému mnohojazyčnosti i značné a rostoucí náklady s ní související;

2. konstatuje, že ze všech jazyků, jimiž se hovořilo na plenárních zasedáních ve Štrasburku a v Bruselu od září 2009 do února 2013, se angličtina používala 26 979 minut (29,1 %), němčina 12 556 minut (13,6 %), francouzština 8 841 minut (9,5 %), estonština 109 minut (0,1 %) a maltština 195 minut (0,2 %);

3. zdůrazňuje, že veřejnost může plenární zasedání i schůze výborů volně sledovat prostřednictvím internetového vysílání („webstreamingu“) nebo videa na vyžádání, tj. nových médií, která zvyšují transparentnost činnosti Evropského parlamentu pro občany EU a jejichž dostupnost ve všech úředních jazycích podtrhuje demokratický a multikulturní charakter Parlamentu;

4. konstatuje, že některé nadnárodní organizace, jako je Organizace spojených národů nebo Severoatlantická aliance, působí jen na mezivládní úrovni a nemají žádnou legislativní funkci; poukazuje v této souvislosti na to, že OSN, která má 192 členů, má jazykový režim s šesti úředními jazyky a NATO, které má 28 členů, používá hlavně angličtinu, přestože má dva úřední jazyky;

5. zdůrazňuje nicméně, že Parlament je přímo voleným politickým orgánem, jehož členové jsou voleni bez ohledu na své jazykové dovednosti; znovu proto poukazuje na právo každého poslance hovořit úředním jazykem dle svého výběru, což je jedna z hlavních zásad pracovního prostředí Parlamentu;

6. konstatuje, že praktické aspekty používání úředních jazyků v Evropském parlamentu jsou upraveny v „pravidlech pro uplatňování mnohojazyčnosti“, která byla v roce 2008 pozměněna; konstatuje, že koncepce „řízené plné mnohojazyčnosti“ stanovená v těchto pravidlech zachovává rovnost poslanců a občanů; poukazuje na to, že i když bude uplatňování plné mnohojazyčnosti založeno na zásadě „tlumočení na požádání“, bude z dlouhodobého hlediska záležet na tom, zda si budou uživatelé jazykových služeb plně vědomi nákladů na poskytování těchto služeb, a zda si tudíž budou uvědomovat svou odpovědnost za to, aby byly využívány co nejlépe;

7. je přesvědčen, že zásadu řádného finančního řízení je třeba uplatňovat také na tlumočení a že v zájmu co nejlepšího zhodnocení peněz evropských daňových poplatníků by měly být průběžně prováděny kritické analýzy, které by vyhodnocovaly, kde a jak by bylo možné zvyšovat efektivitu a řídit nebo omezovat náklady;

Efektivní využití tlumočnických zdrojů

8. bere na vědomí rozhodnutí o „zdrojově hospodárné plné mnohojazyčnosti v tlumočení", které předsednictvo Parlamentu přijalo v roce 2011 a které zvyšuje efektivitu tlumočnických služeb a snižuje strukturální náklady následujícími způsoby:

(i) potřeby tlumočení související s cestami delegací Parlamentu budou odpovídat dostupným finančním a lidským zdrojům,

(ii) během týdnů vyhrazených pro schůze výborů bude upřednostněno tlumočení třístranných jednání,

(iii) schůze výborů budou rovnoměrněji rozloženy během týdne,

(iv) budou přísněji uplatňována pravidla pro trvání večerních schůzí;

9. vítá skutečnost, že rozpočtové prostředky vyhrazené na tlumočnické služby v Parlamentu se v důsledku toho začaly snižovat; poukazuje na to, že v roce 2010 dosáhlo plnění rozpočtu částky 54 990 000 EUR, v roce 2011 pak 56 964 283 EUR a za rok 2012 zatím dosahuje 47 000 000 EUR, avšak konečná výše za rok 2012 bude známa až po 31. prosinci 2013 a může být vyšší;

10. konstatuje, že odhad rozpočtu GŘ pro tlumočení na rok 2013 je 58 000 000 EUR, z čehož 53 000 000 EUR je přímo vázáno na tlumočnické služby; žádá, aby byl podrobně a pravidelně informován o konkrétních výsledcích iniciativy „zdrojově hospodárná plná mnohojazyčnost v tlumočení", pokud jde o rozpočet na rok 2013, a to zejména z hlediska očekávaného snížení či zvýšení nákladů;

11. konstatuje také, že ačkoli náklady na tlumočnické služby Parlamentu za tříleté období, které skončilo na konci roku 2012, činily 157 954 283 EUR, bylo oproti plnění rozpočtu za rok 2010 a za rok 2012 dosaženo snížení o 17 %; konstatuje, že inteligentní úspory v nákladech na tlumočnické služby neohrozily zásadu mnohojazyčnosti, a trvá na tom, že musí být zajištěn rovný přístup poslanců k jazykovým službám a že musí být zachovány řádné pracovní podmínky příslušných útvarů;

12. vítá skutečnost, že v odhadu příjmů a výdajů Parlamentu na rozpočtový rok 2014 se navrhuje snížit během volebního roku náklady na tlumočení o 23 % ve srovnání s rozpočtem na rok 2013, jenž dosahoval výše 58 000 000 EUR; žádá o podrobné informace, které doloží, že navrhované škrty jsou proveditelné a že bude možné zachovat vynikající kvalitu tlumočení;

13. zdůrazňuje, že zavedení „zdrojově hospodárné plné mnohojazyčnosti" přineslo díky rovnoměrnějšímu rozložení schůzí výborů během týdne značné zisky, aniž by se snížil celkový počet schůzí výborů; konstatuje, že ve výsledku se celkový počet dní tlumočení snížil z 105 258 (107 047 386 EUR) v roce 2011 na 97 793 (100 237 825 EUR) v roce 2012, což vedlo k úsporám ve výši 6 809 561 EUR;

14. se znepokojením konstatuje, že podle zpráv o pravidlech pro uplatňování mnohojazyčnosti dochází u žádostí o tlumočnické služby, které podávají výbory, delegace a politické skupiny, často k pozdnímu rušení a tento trend se zesiluje, což je patrné z následujících údajů:

Úterý, 10. září 2013

Výbory	2009	2010	2011	2012
Žádosti	984	1 712	2 213	2 448
Pozdní zrušení	76	172	238	359
%	7,72 %	10,05 %	10,80 %	14,70 %

Delegace	2009	2010	2011	2012
Žádosti	624	813	836	832
Pozdní zrušení	116	93	102	171
%	18,59 %	11,44 %	12,20 %	20,60 %

Politické skupiny	2009	2010	2011	2012
Žádosti	1 922	2 310	2 297	2 146
Pozdní zrušení	285	378	266	292
%	14,83 %	16,36 %	11,60 %	13,60 %

15. se znepokojením konstatuje, že pokud by někteří tlumočníci nebyli na poslední chvíli přesunuti na jiná místa, mohly potenciální náklady vzniklé v důsledku těchto pozdních zrušení tvořit značnou část celkového rozpočtu na tlumočení; konstatuje v této souvislosti, že v roce 2011 by se bývalo za tlumočnické služby, které byly zajištěny, ale následně zrušeny po uplynutí lhůt uvedených v pravidlech pro uplatňování mnohojazyčnosti, zaplatilo 4 350 000 EUR (7,6 % rozpočtu na tlumočení) a v roce 2012 dokonce 5 480 000 EUR (11,9 % rozpočtu na tlumočení); vyzývá proto předsednictvo, aby Výboru pro rozpočtovou kontrolu poskytlo podrobnou analýzu rostoucího trendu pozdních rušení a aby zavedlo mechanismus, který by zvýšil povědomí o plýtvání zdroji v důsledku pozdního rušení žádostí a výrazně snížil počet a procento takových rušení;

16. zdůrazňuje, že jakkoli je nutné udržet vysoký standard práce, je rovněž nutné zvýšit účinnost využívání jazykových zdrojů a kontrolovat náklady na ně a za tím účelem posuzovat celkovou pracovní zátěž jednotlivých jazykových sekcí a zajistit, aby byly sníženy náklady způsobené pozdním rušením žádostí o schůze, návštěv delegací s tlumočením a nedodržováním lhůt pro překlad stanovených v pravidlech pro uplatňování mnohojazyčnosti; trvá na tom, že výbory, delegace a politické skupiny by měly být informovány o pravidlech pro uplatňování mnohojazyčnosti;

17. žádá předsednictvo, aby vypracovalo systém obsahující další opatření, která omezí pozdní rušení rezervací tlumočníků;

18. vyzývá administrativu, aby plně a efektivně využívala aktualizované jazykové profily poslanců při zajišťování jazykových služeb pro výbory, delegace a politické skupiny, a to jak v pracovních místech Parlamentu, tak i mimo ně; trvá na tom, že jazykové profily všech poslanců musí být aktualizovány každý rok; poukazuje také na to, že kopie aktualizovaných profilů by měly být předávány sekretariátům výborů, delegací, politických skupin a pracovních skupin;

19. s ohledem na rozhodnutí předsednictva Parlamentu z prosince 2011 o „zdrojově hospodářské plné mnohojazyčnosti“ požaduje, aby bylo na cestách delegací poskytováno tlumočení do určitého úředního jazyka pouze na výslovnou písemnou žádost zúčastněného poslance Evropského parlamentu; zdůrazňuje, že počet tlumočníků účastnících se cesty delegace by měl být v souladu s platnými pravidly udržován na úrovni absolutního minima;

20. připomíná návrh generálního tajemníka, aby byla zavedena opatření na zvyšování informovanosti uživatelů tlumočnických služeb, včetně výborů, delegací a politických skupin, a očekává další podrobné návrhy na zvýšení informovanosti o nákladech na pozdní rušení rezervací těchto služeb;

21. žádá správu, aby vedoucí tlumočnického týmu po dohodě se sekretariátem schůze i nadále na konci každé schůze sestavoval seznam tlumočnických služeb, o něž bylo zažádáno, ale nebyly využity; podotýká, že kopie tohoto seznamu by měla být předána sekretariátu příslušné schůze; domnívá se, že v tomto seznamu by měli být uvedeni také uživatelé webstreamingu a videa na požádání;

22. bere na vědomí novou službu tlumočení ad personam poskytovanou poslancům, která byla zavedena po pilotním projektu zahájeném v roce 2010; konstatuje, že náklady na tuto službu dosáhly 157 000 EUR v roce 2011 a 115 000 EUR v roce 2012; je přesvědčen, že tato služba by měla být vyhodnocena s cílem nalézt způsob, jak ji zlepšit;

Tlumočení v Evropském parlamentu: další postup

23. vítá zvýšení efektivity a snížení nákladů, jichž tlumočnické služby dosáhly v posledních letech při zachování vynikající kvality odvedené práce; zdůrazňuje, že výdaje na tlumočení a překlad stále představují značnou část rozpočtu Parlamentu, a proto se domnívá, že výzvě, kterou představuje mnohojazyčnost za přiměřené náklady, musí Parlament neustále věnovat pozornost;

24. je přesvědčen, že Výbor pro rozpočtovou kontrolu by měl být pravidelně informován o změnách v nákladech tlumočnických služeb; požaduje, aby výroční zpráva o pravidlech pro uplatňování mnohojazyčnosti, kterou vypracovává tlumočnická služba a která je zasílána generálnímu tajemníkovi, byla zpřístupněna členům výboru;

25. zastává názor, že by se mělo v nejvyšší možné míře předcházet situacím, kdy je tlumočení do některých jazyků poskytováno, aniž by bylo využíváno; zdůrazňuje, že jsou zapotřebí opatření na snižování výdajů za nepotřebné tlumočení schůzí, a žádá proto, aby byl vyvinut a rychle zaveden systém, který by umožnil předcházet situacím, kdy je poskytováno tlumočení do jazyků, jimiž se ve skutečnosti na dané schůzi nehovoří a o něž nežádají ani uživatelé internetového vysílání;

26. očekává, že generální tajemník předloží do konce roku podrobnou analýzu tlumočnických služeb, které byly poskytovány na všech schůzích (pracovních) skupin, výborů a delegací, a analýzu jazyků, jimiž se na těchto schůzích skutečně hovořilo, a rovněž přehled výjimek z obecných pravidel pro tlumočení přijatých předsednictvem dne 12. března 2012 ([1]), o něž delegace požádaly kvůli návštěvám a jež jim byly poskytnuty;

27. žádá předsednictvo, aby do konce roku přijalo další rozhodnutí o mnohojazyčnosti, které by se konkrétně zabývalo možnými scénáři „tlumočení na požádání“ a zvýšením efektivity, jehož by se takto dalo dosáhnout;

28. žádá proto Účetní dvůr, aby Parlamentu poskytl v rozumném časovém rozmezí, nejpozději ovšem do března 2014, zvláštní zprávu o výdajích Parlamentu, Komise a Rady na tlumočení a překlad, ve které vyhodnotí řádnost příslušného finančního řízení a aktualizuje svá zjištění uvedená ve zvláštní zprávě č. 5/2005; dále konstatuje, že tato zpráva by mohla být vypracovávána pravidelně a mohla by být používána v rámci postupu udělování absolutoria; opakuje, že tato zpráva by měla poskytovat informace o tom, zda dotyčné orgány mají vhodné nástroje a postupy k tomu, aby zajistily, že:

— poskytované služby nepřesahují skutečné potřeby,

([1]) Konkrétně bylo rozhodnuto, že zatímco během týdnů vyhrazených pro vnější parlamentní činnost (zelené týdny) budou delegace moci nadále využívat plného režimu tlumočení do pěti jazyků, jak stanoví pravidla pro uplatňování mnohojazyčnosti, bude delegacím, kterým musí být udělena výjimka na cesty během týdnů vyhrazených pro schůze výborů, poskytnut jen omezený režim tlumočení, který nepřesáhne tlumočení do jednoho jazyka.

— mohou být poskytnuty všechny potřebné služby,

— služby jsou poskytovány za nejnižší možné náklady,

— služby dosahují vysoké kvality;

29. konstatuje také, že tato zpráva by měla pečlivě srovnat nákladovou účinnost tlumočnických služeb Parlamentu se službami Rady a Komise a měla by porovnat skutečné náklady na tlumočnické služby těchto tří orgánů s náklady zaznamenanými v období, jímž se zabýval audit;

30. trvá rovněž na tom, aby se Parlament přednostně zabýval značným počtem případů pozdních rušení, a vyzývá předsednictvo, aby předložilo podrobný akční plán snižování jejich počtu;

31. připomíná, že je nezbytná interinstitucionální spolupráce v oblasti výměny osvědčených postupů, které pomáhají zvyšovat efektivitu a umožňují provádět úspory; domnívá se, že by se měla zlepšit interinstitucionální spolupráce v oblasti tlumočení; žádá o provedení důkladného hodnocení, jež by se zaměřilo především na zefektivnění sdílení dostupných zdrojů mezi orgány a na konkrétní opatření v oblasti tlumočení poskytovaného externisty;

32. vyzdvihuje význam softwarových aplikací coby nástrojů pro řízení a žádá, aby na tuto oblast bylo z rozpočtu na příští rok poskytnuto vyšší financování; konstatuje, že pokud budou mít administrativní služby Parlamentu k dispozici přiměřené informace o řízení, lze dosáhnout větší efektivnosti; považuje za politováníhodné, že některá generální ředitelství navzdory zlepšením, k nimž došlo od roku 2010 v oblasti IT, nadále z hlediska dostupných softwarových aplikací zaostávají;

33. vyzývá příslušné útvary, aby vyhodnotily, zda podstatná zlepšení efektivity, jichž bylo dosaženo v oblasti tlumočení, mohou sloužit jako příklad pro zlepšování v rámci ostatních GŘ;

*

* *

34. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

P7_TA(2013)0348

On-line hazardní hry na vnitřním trhu

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o on-line hazardních hrách na vnitřním trhu (2012/2322 (INI))

(2016/C 093/06)

Evropský parlament,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 23. října 2012 nazvané „Příprava uceleného evropského rámce pro on-line hazardní hry“ (COM(2012)0596),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. ledna 2011 nazvané „Rozvoj evropského rozměru v oblasti sportu“ (COM (2011)0012),

— s ohledem na své usnesení ze dne 14. března 2013 o manipulaci s výsledky zápasů a korupci ve sportu ([1]),

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0098.

— s ohledem na své usnesení ze dne 2. února 2012 o evropském rozměru v oblasti sportu ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. listopadu 2011 o on-line hazardních hrách na vnitřním trhu ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2009 o etické nezávadnosti hazardních her poskytovaných on-line ([3]),

— s ohledem na Nikosijské prohlášení o boji proti manipulaci s výsledky zápasů ze dne 20. září 2012,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 10. prosince 2010 a průběžné zprávy francouzského, švédského, španělského a maďarského předsednictví o rámci v oblasti hazardních her a sázek v členských státech EU,

— s ohledem na přípravnou akci s názvem „Evropské partnerství v oblasti sportu“, a zejména na soubor projektů zaměřených na prevenci manipulace výsledků zápasů prostřednictvím vzdělávání a informování zúčastněných stran,

— s ohledem na články 51, 52 a 56 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality, který je připojen ke Smlouvě o fungování EU,

— s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie, v rámci níž Soudní dvůr v oblasti organizace hazardních her zejména uznává jako naléhavé důvody obecného zájmu, které mohou odůvodnit omezení volného pohybu služeb, ochranu spotřebitelů, předcházení podvodům a zabraňování tomu, aby byli občané naváděni k nadměrným útratám za hru, stejně jako všeobecnou potřebu chránit veřejný pořádek ([4]),

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 22. května 2012,

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a na stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro právní záležitosti (A7-0218/2013),

A. vzhledem k tomu, že hazardní hry nepředstavují běžnou hospodářskou činnost, neboť mohou mít negativní sociální dopady, jako je například patologické hráčství, jehož dopady a náklady nelze snadno vyčíslit, organizovaná trestná činnost, praní peněz a manipulace s výsledky zápasů; vzhledem k tomu, že on-line hazardní hry mohou přinášet větší riziko vzniku závislosti než tradiční hazardní hry nabízené off-line, mimo jiné v důsledku snazšího přístupu a nepřítomnosti sociální kontroly, v tomto ohledu je však stále zapotřebí dalšího výzkumu a údajů; konstatuje, že z těchto důvodů některá pravidla vnitřního trhu, včetně svobody usazování, volného pohybu služeb a zásady vzájemného uznávání, ponechávají členským státům možnost stanovovat si vlastní dodatečná opatření na ochranu hráčů;

B. vzhledem k tomu, že článek 35 Listiny základních práv Evropské unie stanoví povinnost chránit lidské zdraví při vymezování a provádění všech politik a činností Unie;

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0025.
([2]) Úř. věst. C 153 E, 31.5.2013, s. 35.
([3]) Úř. věst. C 87 E, 1.4.2010, s. 30.
([4]) viz v tomto smyslu věc C 275/92 Schindler, body 57 – 60; věc C 124/97 Läärä a další, body 32 a 33; věc C-67/98 Zenatti, body 30 a 31; věc C-243/01 Gambelli a další, bod 67; věc C-42/07 Liga Portuguesa, bod 56; spojené věci C 316/07, C 358/07 až C 360/07, C 409/07 a C 410/07, Markus Stoß a další, bod 74; věc C 212/08, Zeturf Ltd, bod 38; věc C-72/10 Costa, bod 71; věc C 176/11 Hit Larix, bod 15; spojené věci C 186/11 a C 209/11 Stanleybet a další, bod 44.

Úterý, 10. září 2013

C. vzhledem k tomu, že podle článku 169 Smlouvy o fungování EU je Evropská unie povinna zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele;

D. vzhledem k tomu, že z důvodu zvláštní povahy odvětví on-line hazardních her by měla být hlavní zásadou při přijímání doporučení a vnitrostátních právních předpisů na úrovni EU ochrana lidského zdraví a spotřebitelů;

E. vzhledem k tomu, že s náležitým ohledem na zásadu subsidiarity mají členské státy právo určit, jak bude nabídka on-line hazardních her organizována a regulována, a to v souladu s jejich vlastními hodnotami a sledovanými cíli obecného zájmu a při dodržení práva Unie;

F. vzhledem k tomu, že z důvodu své zvláštní povahy a v souladu se zásadou subsidiarity nepodléhá poskytování služeb hazardních her on-line odvětvovým předpisům na úrovni Evropské unie a nevztahují se na něj směrnice o službách a právech spotřebitelů, nicméně zůstává předmětem řady sekundárních právních aktů EU, jako je směrnice o ochraně údajů, směrnice o ochraně soukromí a elektronické komunikaci a směrnice o nekalých obchodních praktikách;

G. vzhledem k tomu, že odvětví on-line hazardních her se liší od ostatních trhů, neboť je spojeno s riziky, pokud jde ochranu spotřebitele, a s bojem proti organizované trestné činnosti, jak opakovaně uznal Soudní dvůr Evropské unie;

H. vzhledem k tomu, že Soudní dvůr potvrdil, že poskytování hazardních nebo sázkových her je hospodářská činnost zvláštní povahy, u níž jsou odůvodněna omezení převažujícím veřejným zájmem, jako je ochrana spotřebitele, předcházení podvodům, boj proti praní peněz a zachování veřejného pořádku a veřejného zdraví; vzhledem k tomu, že jakákoli omezení, jež se na tuto činnost vztahují, musí splňovat podmínky stanovené ve SFEU, a musí být tudíž přiměřená sledovaným cílům a nesmí být diskriminační;

I. vzhledem k tomu, že dnes více než kdy jindy sdílejí členské státy společné všeobecné obavy, pokud jde o negativní sociální a ekonomický dopad nezákonných on-line hazardních her na vnitrostátní úrovni, a jejich hlavním cílem je ochrana nezletilých a zranitelných členů společnosti a boj proti závislosti, trestné činnosti a daňovým únikům;

J. vzhledem k tomu, že přeshraniční povaha on-line hazardních her, související rizika v oblasti ochrany spotřebitele, předcházení podvodům a prosazování práva proti nezákonným činnostem, jako je praní peněz a manipulace s výsledky zápasů, ale i potřeba bojovat proti nezákonné činnosti související s hazardními hrami vyžadují lepší koordinaci činnosti mezi členskými státy i na úrovni EU;

K. vzhledem k tomu, že je nutné zavést mechanismy pro kontrolu sportovních soutěží a finančních toků a také mechanismy dohledu;

L. vzhledem k tomu, že v současné době je zapotřebí ucelený přehled o odvětví on-line hazardních her, pokud jde o informace a údaje týkající se domácí a přeshraniční nabídky, nabídky v rámci EU a na celosvětové úrovni a autorizované a neautorizované nabídky;

M. vzhledem k tomu, že podoba reklamy na on-line hazardní hry je v členských státech upravována různě nebo dokonce vůbec;

Zvláštní povaha odvětví on-line hazardních her a ochrana spotřebitele

1. domnívá se, že má-li být zajištěna vysoká úroveň ochrany spotřebitelů, zejména těch nejvíce zranitelných, může spravedlivá a zákonná nabídka služeb hazardních her vymezená jednotlivými členskými státy v souladu s právními předpisy Unie omezit sociální náklady a škodlivé dopady hraní hazardních her;

2. varuje, že hazardní hry mohou vést k nebezpečné závislosti, což je problém, který bude nutné v zájmu spotřebitelů řešit v jakémkoli legislativním návrhu;

3. vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly opatření proti nezákonným hazardním hrám nabízeným na území členských států; v tomto ohledu naléhavě žádá Komisi, aby ve svých plánovaných doporučeních týkajících se ochrany spotřebitele a reklamy vyzvala členské státy k přijetí donucovacích opatření zaměřených proti nabídkám nezákonných hazardních her;

4. je přesvědčen, že existuje nebezpečná souvislost mezi závažnými hospodářskými problémy a intenzivním hraním hazardních her; zdůrazňuje, že současné extrémně nepříznivé sociální a ekonomické podmínky napomohly k obrovskému vzestupu provozování hazardních her, a to zejména mezi nejchudšími vrstvami společnosti, a že je proto nutné pečlivě průběžně sledovat úrovně závislosti na hazardních hrách a návykového hraní;

5. má za to, že on-line hazardní hry představují formu komerčního využití sportu a že zatímco se odvětví on-line hazardních her neustále vyvíjí a drží krok s technologickými inovacemi, členské státy se vzhledem ke specifické povaze internetu potýkají s problémy při kontrole toto odvětví, čímž vzniká riziko porušování práv spotřebitelů a toho, že se odvětví stane předmětem vyšetřování v souvislosti s bojem proti organizované trestné činnosti;

6. trvá na tom, že bez ohledu na způsob, jakým se členské státy rozhodnou organizovat a regulovat nabídku služeb on-line hazardních her na vnitrostátní úrovni, musí být zajištěna vysoká úroveň ochrany zdraví a spotřebitele; vyzývá Komisi, aby se i nadále zabývala opatřeními v oblasti ochrany ohrožených spotřebitelů na úrovni EU, k nimž patří formální spolupráce mezi regulačními orgány členských států; zdůrazňuje, že skupina odborníků na služby hazardních her by měla zajistit, aby nezletilé osoby neměly přístup k hazardním hrám on-line; vyzývá členské státy, aby provozovatelům s licencí členských států nařídily umístit na stálém viditelném místě na svých webových stránkách logo, značku důvěry regulačního orgánu;

7. žádá Komisi, aby prozkoumala, co je možné udělat pro to, aby se zabránilo praxi, kdy některé společnosti se sídlem v jednom členském státě nabízejí služby on-line hazardních her například prostřednictvím satelitní televize nebo reklamní kampaně v jiném členském státě, ve kterém nemají pro nabízení těchto služeb licenci;

8. vyzývá k tomu, aby byli provozovatelé povinni na svých stránkách jasně, zřetelně a výrazným písmem uvádět upozornění pro mladistvé, že hraní on-line hazardních her je pro ně nezákonné;

9. domnívá se, že by měla být přijata opatření s cílem zajistit, aby hraní hazardních her ještě více neohrožovalo živobytí zranitelnějších členů společnosti;

10. domnívá se, že je nutné provést další výzkum a získat další údaje za účelem zjištění míry hráčské závislosti a rizik spojených s různými formami hazardních her; vyzývá všechny členské státy a Komisi, aby koordinovaně vypracovaly další studie směřující k pochopení problémového hraní hazardních her; poznamenává, že je odpovědností provozovatelů hazardních her, aby přispívali k prevenci závislosti na hraní;

11. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy a případně prostřednictvím skupiny odborníků prozkoumala možnost interoperability napříč EU mezi vnitrostátními rejstříky osob vyřazených na základě vlastního rozhodnutí, které obsahují mj. vyřazení na základě vlastního rozhodnutí a osobní limity povolené ztráty a časové limity a které by byly přístupné vnitrostátním orgánům a oprávněným provozovatelům hazardních her, aby mohl být každý zákazník, jenž se rozhodne vyřadit se nebo překročí své osobní limity u určitého provozovatele, automaticky vyřazen z databáze ostatních oprávněných provozovatelů hazardních her; zdůrazňuje skutečnost, že jakýkoli mechanismus pro výměnu osobních informací o problémových hazardních hráčích musí podléhat přísným pravidlům pro ochranu údajů; zdůrazňuje význam skupiny odborníků, pokud jde o její práci v oblasti ochrany občanů před závislostí na hazardních hrách; zdůrazňuje, že pro zvýšení povědomí spotřebitelů o jejich vlastní hráčské aktivitě by měl tento rejstřík vždy, když spotřebitel začne hrát, ukázat všechny informace týkající se jeho historie hraní;

Úterý, 10. září 2013

12. doporučuje, aby se jednoznačně rozlišovalo mezi hazardními hrami a jinými formami on-line zábavy; na služby, jež v sobě zahrnují charakteristické prvky hazardních her, se musí vztahovat náležitá právní úprava v oblasti hazardních her a tyto služby musí být plně v souladu s mechanismy ověřování věku a totožnosti;

13. konstatuje, že samoregulační iniciativy mohou sloužit jako dobrý přínos pro identifikaci obsahu společných norem; znovu potvrzuje své stanovisko, že v tak citlivé oblasti, jako jsou hazardní hry, může samoregulace doplnit, nikoli však nahradit, vnitrostátní právní předpisy;

14. vyzývá Komisi, aby zvážila zavedení povinné identifikační kontroly třetí stranou za účelem vyloučení nezletilých osob nebo osob, které užívají falešnou identitu, z hazardního hraní; navrhuje, že by kontrola mohla spočívat mimo jiné v kontrole čísla sociálního pojištění, informací o bankovním účtu nebo jiného jedinečného identifikátoru a měla by proběhnout před zahájením jakékoli hráčské činnosti;

15. domnívá se, že je nutné zajistit větší bezpečnost softwaru používaného pro služby on-line hazardních her a zavést společné minimální požadavky na certifikaci, aby se zajistilo uplatňování jednotných parametrů a norem;

16. upozorňuje, že je zapotřebí vypracovat účinné metody dohledu nad sázením a zohlednit přitom rychlý vývoj on-line prostředí, avšak zároveň zdůrazňuje význam ochrany osobních údajů uživatelů proti zneužití;

17. zastává názor, že společné normy pro on-line hazardní hry by měly stanovit práva a povinnosti poskytovatelů služeb i spotřebitelů a rovněž zajistit vysokou úroveň ochrany občanů a spotřebitelů, především nezletilých a dalších zranitelných osob, a zamezit klamavé a nadměrné reklamě; vybízí sdružení evropských provozovatelů hazardních her, aby vypracovala a přijala samoregulační kodexy chování;

18. vyzývá Komisi, aby do svého doporučení zahrnula povinnost pro provozovatele hazardních her aktivně podporovat možnost nastavení vlastních omezení při registraci a rovněž v případě opakovaných ztrát;

19. doporučuje zavést jednotné celoevropské společné bezpečnostní normy pro elektronickou identifikaci a pro přeshraniční elektronické ověřovací služby; vítá návrh směrnice o elektronické identifikaci a autentizaci předložený Komisí, který umožní interoperabilitu případných vnitrostátních systémů elektronické identifikace; vyzývá proto ke zjednodušení a zefektivnění postupů registrace a identifikace, a to zejména pro zajištění účinných mechanismů identifikace a s cílem předejít tomu, aby hráči používali několik účtů a ke stránkám s on-line hazardními hrami měly přístup nezletilé osoby; doporučuje členským státům, aby si vyměňovaly osvědčené postupy o donucovacích opatřeních, jako je zřizování bílých a černých listin nelegálních stránek s on-line hazardními hrami, dále aby společně vymezily bezpečná a vysledovatelná platební řešení a zvážily proveditelnost opatření k blokování transakcí s cílem chránit spotřebitele před nezákonnými provozovateli;

20. vyzývá členské státy a provozovatele, aby podporovali odpovědnou reklamu na on-line hazardní hry; vítá iniciativu Komise směřující k přijetí doporučení o odpovědné reklamě na hazardní hry; žádá Komisi, aby do doporučení zahrnula společné minimální normy zajišťující dostatečnou ochranu zranitelných spotřebitelů; zastává názor, že by reklama měla být odpovědná, měla by obsahovat jasná upozornění, pokud jde o nebezpečí závislosti na hazardním hraní, a neměla by být přehnaná ani zobrazována v rámci obsahu konkrétně zaměřeného na nezletilé nebo v souvislosti, kdy existuje vyšší riziko, že se dostane k nezletilým, jak je tomu zejména v případě reklamy v sociálních médiích;

21. vyzývá k vypracování a uplatňování opatření umožňujících dětem a mladým lidem získat a dále rozvíjet počítačovou gramotnost; domnívá se, že pokud by ve školách byly zavedeny kurzy správného používání internetu zaměřené na mladé lidi, mohli by být uživatelé schopni se sami lépe chránit před závislostí na on-line hazardních hrách;

22. zdůrazňuje významnou úlohu vzdělávání, poradenství a rodičů při zvyšování povědomí o problematice on-line hazardních her a o jejich dopadech na mladistvé;

23. vyzývá Komisi a členské státy, aby zavedly účinná opatření ke zvýšení povědomí o rizicích spojených se závislostí na hazardních hrách, která budou zaměřena především na mladé lidi;

24. vyzývá k tomu, aby byla sociálně odpovědná reklama na hraní on-line hazardních her povolena pouze u zákonných hazardních her; domnívá se, že by nemělo být nikdy povoleno, aby reklama na on-line hazardní hry přeháněla pravděpodobnost výhry, a vznikl tak mylný dojem, že hraní hazardních her je rozumnou strategií pro zlepšení finanční situace; domnívá se, že by reklama měla obsahovat jasné informace o důsledcích patologického hráčství;

25. zdůrazňuje skutečnost, že definování neškodlivé formy a distribuce reklamy je klíčové pro prevenci hry osob mladších 18 let a boj proti vzniku problémového či patologického hráčství;

26. zdůrazňuje, že s cílem omezit kontakt občanů s neoprávněnými provozovateli by měla být opatření na ochranu spotřebitele doplněna kombinací preventivních a následných donucovacích opatření; zdůrazňuje, že je důležité společně vymezit pojem zákonných provozovatelů tak, aby členské státy v souladu s právními předpisy EU udělovaly povolení pouze těm provozovatelům, kteří splňují alespoň následující požadavky, a jsou proto považováni za zákonné:

a) provozovatel musí mít licenci, která ho opravňuje k provozování činnosti v členském státě hráče,

b) provozovatel není v souladu s právními předpisy platnými v kterémkoli jiném členském státě pokládán za nezákonného;

27. domnívá se, že při postupu registrace by si měl hráč povinně nastavit a vymezit maximální limit ztrát za určité časové období; tento prvek by měl být přítomen přinejmenším u her s krátkou četností akce;

Soulad s právními předpisy EU

28. zdůrazňuje, že na jedné straně by poskytovatelé on-line hazardních her měli ve všech případech dodržovat vnitrostátní právní předpisy členských států, v nichž působí, a na druhé straně by si měly členské státy ponechat právo ukládat omezení, která považují za nezbytná a oprávněná pro boj s nezákonným provozováním on-line hazardních her, za účelem provádění vnitrostátních právních předpisů a zabránění nezákonným poskytovatelům v přístupu na trh;

29. uznává, že členské státy mají v souladu se zásadou subsidiarity právo určit způsob, jímž bude nabídka on-line služeb hazardních her organizována a regulována na vnitrostátní úrovni, a mají i právo prosazovat veškerá opatření, která považují za nezbytná, proti nezákonným službám hazardních her, a to při dodržení základních zásad Smlouvy o EU; uznává, že taková právní úprava musí být přiměřená, ucelená, transparentní a nediskriminační; bere na vědomí, že s cílem řešit přeshraniční povahu on-line hazardních her je zapotřebí větší soudržnosti politik EU;

30. bere na vědomí, že Komise písemně požádala řadu členských států o podrobné informace o jejich aktuálních právních předpisech v oblasti hazardních her; vyzývá Komisi, aby v dialogu s členskými státy pokračovala; bere na vědomí práci Komise, pokud jde o případy porušení práva a stížnosti namířené proti některým členským státům; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy pokračovala v monitorování a prosazování souladu vnitrostátních právních předpisů a postupů s právem EU a zahájila řízení o nesplnění povinnosti proti členským státům, které zřejmě porušují právní předpisy EU; respektuje rozhodnutí některých členských států zřídit v tomto odvětví monopoly za předpokladu, že v souladu s judikaturou Soudního dvora podléhají přísné státní kontrole a zajišťují zvláště vysokou úroveň ochrany spotřebitele, jejich činnost je v souladu s cíli obecného zájmu a že stabilně omezují možnosti přístupu k hazardním hrám;

31. vyzývá Komisi, členské státy a skupinu odborníků v oblasti služeb hazardních her, aby vypracovaly koordinovaná opatření a strategie, včetně výměny osvědčených postupů, za účelem posouzení a řešení problému vyhýbání se daňovým povinnostem ze strany oprávněných provozovatelů, kteří poskytují služby on-line hazardních her na trhu EU, ale své sídlo mají registrované v daňovém ráji v rámci EU nebo mimo ni;

32. bere na vědomí rizika, která by s sebou mohl nést přístup spotřebitelů ke službám on-line hazardních her; vyzývá Komisi a členské státy, aby v rámci práce skupiny odborníků na služby hazardních her porovnaly sociální náklady v případě, kdy je povoleno regulované provozování hazardních her, se škodlivými dopady situace, kdy by se spotřebitelé uchýlili k nezákonným provozovatelům;

33. zdůrazňuje, že členské státy, které se rozhodnou otevřít své odvětví on-line hazardních her, musí zajistit transparentní a právně jistý postup žádosti o licenci, který bude vycházet z objektivních a nediskriminačních kritérií a bude v plném souladu s právními předpisy EU a s dostatečnou a striktní ochranou občanů a spotřebitelů;

Správní spolupráce

34. vyzývá skupinu odborníků v oblasti hazardních her a Komisi, aby v co největší míře usnadnily pohyb údajů mezi regulačními orgány v členských státech s cílem sdílet osvědčené postupy a informace, a usnadnit tak zavedení společného systému pro identifikaci hráčů a donucovacích opatření proti nelegálním provozovatelům, posílit ochranu spotřebitele a odpovědnou reklamu, zřídit bílé a černé listiny provozovatelů, předcházet manipulaci s výsledky zápasů a uplatnit mechanismy pro vyřazení na základě vlastního rozhodnutí, které obsahují mj. osobní limity povolené ztráty a časové limity, v celé EU; vyzývá Komisi, aby zajistila, že skupina odborníků bude při své činnosti moci využívat co nejrozsáhlejších odborných znalostí; vyzývá členské státy, aby obnovily dialog o službách on-line hazardních her ve fóru pracovní skupiny Rady pro zřizování služeb;

35. vyzývá Komisi, aby do expertních skupin a konzultací vždy zahrnovala odborníky specializující se na problémové a patologické hráčství;

36. domnívá se, že by měla být na evropské úrovni posílena spolupráce a sdílení osvědčených postupů mezi národními experty ze sociálního a zdravotnického sektoru, kteří se specializují na problematiku patologického a problémového hráčství;

37. zdůrazňuje, že pro úspěšné vymáhání práva je důležitá účinná výměna informací mezi vyšetřovacími orgány a že boj proti manipulaci s výsledky zápasů musí být v souladu s vnitrostátními a evropskými předpisy v oblasti ochrany údajů;

38. vybízí členské státy, aby v rámci skupiny odborníků úzce spolupracovaly s Komisí a mezi sebou navzájem s cílem koordinovat opatření k boji proti neoprávněnému poskytování přeshraničních služeb hazardních her a aby prováděly akční plán obsažený ve sdělení Komise o hazardních hrách provozovaných on-line;

39. uznává, že spolupráce mezi členskými státy má zásadní význam, ale zdůrazňuje, že je také velmi důležité, aby skupina odborníků v oblasti hazardních her pracovala v úzké spolupráci se všemi zúčastněnými stranami, včetně zástupců odvětví hazardních her a spotřebitelských organizací;

40. zdůrazňuje, že je důležité, aby skupina odborníků usilovala o větší transparentnost a zjednodušení postupů s cílem odstranit nadměrnou administrativní zátěž, která je kladena na členské státy a zbytečně by mohla zvyšovat náklady zákonných provozovatelů on-line hazardních v těch zemích, které se rozhodly otevřít svůj trh; konstatuje, že odstranění administrativní zátěže nesmí být na úkor ochrany spotřebitelů;

41. domnívá se, že by měla být přijata opatření ke sblížení jednotlivých vnitrostátních daňových režimů pro služby hazardních her s cílem zabránit tomu, aby se v důsledku nepřiměřených daňových zvýhodnění šířily a koncentrovaly služby on-line hazardních her;

42. vybízí vnitrostátní regulační orgány v těch členských státech, které se rozhodly zavést systémy udělování licencí, k výměně osvědčených postupů, které by usnadnily uplatňování vnitrostátních licencí na provozování hazardních her, jejichž součástí by byly technické normy pro hrací zařízení; vyzývá příslušné vnitrostátní regulační orgány, aby povolily činnost společnosti provozující hazardní hry v rámci své jurisdikce pouze tehdy, neprovozuje-li daná společnost svou činnost v rozporu s právem v jiném členském státě, jehož právní úprava nebyla Soudním dvorem označena za nevyhovující;

Praní špinavých peněz

43. poukazuje na skutečnost, že on-line hazardní hry jsou založeny na bezhotovostním styku a že, vzhledem k závislosti na třetí straně, která poskytuje finanční služby, je nutné nalézt další způsoby, jak zajistit ochranu proti praní špinavých peněz; zdůrazňuje potřebu úzké spolupráce mezi vnitrostátními orgány dohlížejícími na hazardní hry, státní policií a vnitrostátními donucovacími orgány při prevenci trestné činnosti;

44. vyzývá Komisi, členské státy a skupinu odborníků, aby podnikly účinné kroky proti praní peněz; v této souvislosti vítá návrh na rozšíření ustanovení směrnice o praní peněz na všechny formy hazardních her a vyzývá příslušné vnitrostátní orgány, aby zajistily, že všechny transakce, u nichž existuje podezření z napojení na praní špinavých peněz nebo jinou trestnou činnost, budou ohlášeny v souladu s ustanoveními této směrnice;

45. vyzývá Radu, aby urychleně pokročila v ambiciózních jednáních o návrhu směrnice Komise o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (COM(2013)0045) a zaměřila se na všechny typy hazardních her, včetně těch on-line, s cílem předcházet zneužívání on-line sázení na sportovní události ze strany zločineckých subjektů za účelem praní peněz;

46. zdůrazňuje, že systémy spolehlivé registrace a jednoznačného ověřování jsou klíčovými nástroji k prevenci zneužití on-line hazardních her například pro praní špinavých peněz; konstatuje, že pro účely takovéhoto ověřování totožnosti lze využívat již existující a vyvíjející se on-line struktury, jako jsou on-line systémy ověřování při použití bankovních služeb nebo kreditních karet;

47. zastává názor, že všechny společnosti nabízející on-line hazardní hry působící v EU musí být v EU registrovány jako legální subjekty;

48. zdůrazňuje, že všechny členské státy musí určit a jmenovat příslušný veřejný orgán, který bude odpovědný za sledování provozování on-line hazardních her; zdůrazňuje, že tento orgán bude rovněž oprávněn zasáhnout v případě jakéhokoli podezřelého provozování on-line hazardních her; společnosti nabízející hazardní hry by měly mít rovněž povinnost orgán informovat o jakékoli podezřelé činnosti v oblasti hazardních her;

Etická nezávadnost sportu

49. zdůrazňuje, že vzhledem k nadnárodní povaze manipulace s výsledky zápasů vyžaduje boj proti tomuto jevu účinnější spolupráci všech zúčastněných stran, včetně veřejných orgánů, donucovacích orgánů, sportovního odvětví, provozovatelů hazardních her, regulačních orgánů v této oblasti, sportovců a fanoušků, a že je třeba v této souvislosti klást důraz na vzdělávací a preventivní opatření; v tomto ohledu vítá nedávnou přípravnou akci Komise z roku 2012, která podporuje nadnárodní vzdělávací projekty zaměřené na boj proti manipulaci s výsledky zápasů; konstatuje, že manipulace s výsledky zápasů dochází jak na off-line, tak i on-line trzích s hazardními hrami a že ve většině případů dochází k ovlivňování výsledků zápasů pro účely on-line sázek prostřednictvím provozovatelů hazardních her usazených na neregulovaných trzích mimo EU;

50. požaduje, aby byl v rámci samoregulační iniciativy přijat kodex chování, který by pro všechny profesionály, kteří se účastní sportovních akcí (zejména hráči, trenéři, rozhodčí, zdravotnický a technický personál, vlastníci a manažeři klubů) a kteří mohou mít přímý vliv na výsledek, stanovil všeobecný zákaz sázet na jejich vlastní zápasy či sportovní akce; v této souvislosti také zdůrazňuje, že je třeba mít na úrovni členských států přísné a spolehlivé systémy ověřování věku a totožnosti; vyzývá sportovní organizace, aby prostřednictvím vzdělávacích kampaní a kodexů chování informovaly – od raného věku – sportovce, rozhodčí i funkcionáře o nezákonnosti manipulace s výsledky zápasů;

Úterý, 10. září 2013

51. uznává, že úsilí v boji proti zapojení sportovních organizací do korupčních aktivit, jako je manipulace s výsledky zápasů nebo praní peněz, zahrnující například kodexy chování by se mělo zaměřit na všechny zainteresované skupiny (sportovní činitelé, majitelé, manažeři, agenti, hráči, rozhodčí a fanoušci) a na všechny organizace (kluby, ligy, svazy atd.);

52. vyzývá členské státy, aby v ještě větší míře učinily svým prioritním zájmem prevenci korupce ve sportu, a zdůrazňuje, že v této souvislosti je třeba se ještě více zaměřit na účinné prosazování práva; vyzývá k přijetí účinných opatření na vnitrostátní úrovni, která zamezí střetu zájmů, zejména tím, že zabrání všem osobám zúčastněným ve světě sportu v sázení na soutěže, do kterých jsou zapojeny; vyzývá všechny řídící sportovní orgány, aby se zavázaly k zásadám dobrého řízení za účelem snížení rizika, že se stanou obětí ovlivňování výsledků zápasů; vyzývá Komisi, aby v této souvislosti zohlednila posouzení rizik určitých typů sázek, které provedla Rada Evropy, a aby posoudila možná rizika sázení na dílčí události („spot-betting"), kdy je možné sázet na některé události v průběhu soutěže a podle toho podnikat příslušné kroky;

53. vyzývá sportovní federace a provozovatele hazardních her, aby do kodexu chování zahrnuli zákaz sázení na tzv. negativní události, jako jsou například žluté karty, penaltové kopy nebo volné kopy během zápasu či události; vyzývá členské státy a provozovatele hazardních her, aby zakázali všechny formy sázení na sportovních akcích naživo, neboť se ukázaly jako velmi náchylné k manipulaci s výsledky zápasů, a představují proto riziko pro etickou nezávadnost sportu;

54. vyzývá k tomu, aby byla stanovena povinnost spolupráce a výměny informací mezi sportovními orgány, veřejnými orgány, Europolem a Eurojustem na vnitrostátní i evropské úrovni ohledně podezřelých činností s cílem potírat přeshraniční trestnou činnost v oblasti on-line hazardních her;

55. vítá záměr Komise podporovat lepší výměnu osvědčených postupů v oblasti boje proti manipulaci s výsledky zápasů; zdůrazňuje význam podpory Evropské unie pro současné snahy Rady Evropy zaměřené na jednání o mezinárodní úmluvě o ochraně a podpoře etické nezávadnosti sportu; zdůrazňuje, že manipulace s výsledky zápasů nesouvisí vždy se sázkami a že tato manipulace s výsledky zápasů nesouvisející se sázkami rovněž představuje problém pro etickou nezávadnost sportu a je třeba se jí zabývat; zdůrazňuje potřebu posílení spolupráce v boji proti manipulaci s výsledky zápasů na úrovni EU i na celosvětové úrovni; vyzývá Komisi, aby se ujala vedení při vytváření globální platformy pro výměnu informací a osvědčených postupů a při koordinaci společných preventivních a donucovacích opatření mezi regulačními subjekty, sportovními organizacemi, policejními a soudními orgány a provozovateli hazardních her;

56. je přesvědčen, že důsledná politika trestních postihů je pro panevropský přístup k regulaci odvětví on-line hazardních her zásadní, a proto naléhavě vyzývá členské státy, aby zajistily zákaz podvodné manipulace s výsledky za finanční nebo jiné výhody tím, že za trestný čin označí jakékoliv ohrožení etické nezávadnosti sportovních soutěží, včetně manipulování v souvislosti s provozováním sázek; naléhavě vyzývá Komisi, aby na úrovni EU učinila kroky proti neregulovaným on-line hazardním hrám a na podporu boje proti manipulaci s výsledky zápasů;

57. uznává, že v některých členských státech představují hazardní hry a loterie značný zdroj příjmů, které lze směřovat na podporu veřejně prospěšných a charitativních účelů, kulturních děl, sportu na místní úrovni, dostihů a chovu koní; dále zdůrazňuje význam tohoto udržitelného příspěvku a jeho zvláštní úlohu, která by měla být potvrzena v diskusích na evropské úrovni; opakuje své stanovisko, že sportovní sázení je jednou z forem komerčního využití sportovních soutěží; s naprostým respektem k příslušnosti členských států v této otázce doporučuje, aby byly sportovní soutěže chráněny před jakýmkoli nepovoleným komerčním využitím, zejména tak, že budou uznána vlastnická práva pořadatelů sportovních soutěží, což zajistí nejen bezpečné a spravedlivé finanční výnosy ve prospěch profesionálního i amatérského sportu na všech úrovních, ale poslouží také jako prostředek k posílení boje proti podvodům ve sportu, zejména manipulaci s výsledky zápasů;

58. vyzývá k větší spolupráci na evropské úrovni koordinované Evropskou komisí, jejímž cílem je označit a zakázat provozovatele on-line sázek, kteří jsou zapojeni do nezákonných činností, jako je mj. manipulace s výsledky zápasů nebo sázky na juniorské soutěže, jichž se účastní nezletilé osoby, a očekává, že odvětví on-line hazardních her bude tento zákaz dodržovat prostřednictvím samoregulace;

59. vybízí členské státy, aby zvážily zákaz všech forem sázení na dílčí události („spot fixing"), jako je sázení na rohové kopy, volné kopy, vhazování či žluté karty, neboť se ukázaly jako velmi náchylné k manipulaci s výsledky zápasů;

60. vyzývá Komisi, aby zřídila evropský systém pro varování regulačních orgánů v oblasti sázení za účelem rychlé výměny informací o zmanipulovaných sportovních soutěžích či zápasech;

61. vítá nadnárodní osvětové projekty zaměřené na boj proti manipulaci s výsledky zápasů na celosvětové úrovni;

62. zdůrazňuje, že sportovci potřebují účinné mechanismy ochrany, aby se mohli bránit proti korupčním vlivům, včetně ochrany morální a fyzické integrity sportovců, řádných pracovních podmínek a mezd či odměn, a to i prostřednictvím zákazů účasti na různých úrovních soutěže pro sportovní organizace, jež tyto povinnosti vůči svým sportovcům řádně neplní;

63. zdůrazňuje, že obvinění z manipulace s výsledky zápasů se často projednává před soudy členských států nebo před sportovními rozhodčími soudy a že u obou typů řízení je třeba dodržovat minimální mezinárodní procesní normy, jak je stanoveno v článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech;

64. vyzývá k tomu, aby byly nebezpečné formy hazardních her po vyhodnocení provedeném na úrovni každého členského státu přísně regulovány nebo zakázány;

o

o o

65. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

Středa, 11. září 2013

P7_TA(2013)0350

Evropské jazyky, jimž hrozí zánik, a jazyková rozmanitost

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o evropských jazycích, jimž hrozí zánik, a o jazykové rozmanitosti v Evropské unii (2013/2007(INI))

(2016/C 093/07)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 2 a čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii,

— s ohledem na čl. 21 odst. 1 a na článek 22 Listiny základních práv,

— s ohledem na studii Evropské komise EUROMOSAIC, která dokládá, že evropské jazyky zanikají, jelikož nástroje platné v současné době neumožňují jejich záchranu,

— s ohledem na Úmluvu Unesco ze dne 17. října 2003 o zachování nemateriálního kulturního dědictví, která zahrnuje i ústní tradice a vyjádření, včetně jazyka jakožto prostředku nemateriálního kulturního dědictví,

— s ohledem na Úmluvu Unesco o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů ze dne 20. října 2005,

— s ohledem na světový atlas ohrožených jazyků Unesco,

— s ohledem na usnesení Kongresu místních a regionálních orgánů Rady Evropy ze dne 18. března 2010 s názvem „Menšinové jazyky: přínos pro regionální rozvoj“ (301/2010) ([1]),

— s ohledem na zprávu 12423/2010, usnesení 1769/2010 a doporučení 1944/2010 Rady Evropy,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. září 2008 nazvané „Mnohojazyčnost: přínos pro Evropu i společný závazek“ (COM(2008)0566),

— s ohledem na doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2006 o klíčových schopnostech pro celoživotní učení ([2]),

— s ohledem na stanovisko Výboru regionů o ochraně a rozvoji historických jazykových menšin v rámci Lisabonské smlouvy ([3]),

— s ohledem na usnesení Rady ze dne 21. listopadu 2008 o evropské strategii pro mnohojazyčnost ([4]),

— s ohledem na Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků Rady Evropy, která byla otevřena k podpisu dne 5. listopadu 1992,

— s ohledem na Všeobecnou deklaraci o jazykových právech (1996),

— s ohledem na Rámcovou úmluvu o ochraně národnostních menšin (1995),

([1]) https://wcd.coe.int/wcd/ViewDoc.jsp?id=1691607&Site=CM.
([2]) Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10.
([3]) Úř. věst. C 259, 2.9.2011, s. 31.
([4]) Úř. věst. C 320, 16.12.2008, s. 1.

— s ohledem na své usnesení ze dne 14. ledna 2004 o ochraně a podpoře kulturní rozmanitosti: role evropských regionů a mezinárodních organizací, jako je UNESCO a Rada Evropy ([1]), a na své usnesení ze dne 4. září 2003 o evropských regionálních a méně používaných jazycích – jazycích menšin v EU – v souvislosti s rozšířením a kulturní rozmanitostí ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 14. ledna 2003 o úloze regionálních a místních orgánů v procesu evropské integrace ([3]), kde je zmiňována jazyková rozmanitost v Evropě,

— s odkazem na své usnesení ze dne 24. března 2009 na téma „Mnohojazyčnost: přínos pro Evropu i společný závazek ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 25. září 2008 o sdělovacích prostředcích v Evropě ([5]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání (A7-0239/2013),

A. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva přikládá větší význam ochraně a podpoře kulturního a jazykového dědictví Evropské unie ve vší jeho rozmanitosti;

B. vzhledem k tomu, že jazyková a kulturní rozmanitost je jedním ze základních principů Evropské unie, jak potvrzuje článek 22 Listiny základních práv, který zni: „Unie respektuje kulturní, náboženskou a jazykovou rozmanitost“,

C. vzhledem k tomu, že jazyková rozmanitost je v článcích 21 a 22 Listiny základních práv uznána jako občanské právo, což znamená, že snahy o zavedení výlučnosti jednoho jazyka představují omezení a porušení základních hodnot Unie;

D. vzhledem k tomu, že k jazykům, kterým hrozí zánik, by se mělo přistupovat jako k součásti evropského kulturního dědictví a ne jako k prostředku dosahování politických, etnických či územních ambicí;

E. vzhledem k tomu, že všechny jazyky v Evropě jsou si co do hodnoty a vážnosti rovné, že jsou nedílnou složkou jejích kultur a civilizací a přispívají k obohacování lidstva;

F. vzhledem k tomu, že soudržné mnohojazyčné společnosti, které ke své jazykové rozmanitosti přistupují demokratickým a udržitelným způsobem, pomáhají podporovat pluralitu, jsou otevřenější a mají větší potenciál k tomu, aby se staly součástí bohatství, které jazyková rozmanitost představuje;

G. vzhledem k tomu, že každý jazyk včetně těch, jimž hrozí zánik, odráží historické, společenské a kulturní znalosti a zkušenosti, a také mentalitu a styl kreativity, které jsou součástí bohatství a rozmanitosti Evropské unie a základem evropské identity; vzhledem k tomu, že jazykovou rozmanitost a přítomnost jazyků, jimž hrozí zánik, je proto třeba v dané zemi vnímat jako přínos, a nikoli jako břemeno, a že je třeba tyto jazyky podporovat a propagovat;

H. vzhledem k tomu, že UNESCO ve svém světovém atlasu ohrožených jazyků uvádí, že jazyku hrozí zánik, pokud nesplňuje nebo splňuje nedostatečně jedno či několik z následujících vědeckých kritérií: mezigenerační předávání jazyka; absolutní počet mluvčích; poměr mluvčích v rámci celkové populace; používání jazyka v různých veřejných a soukromých souvislostech; reakce na nová média; dostupnost materiálů pro učení se danému jazyku a pro jeho výuku; vládní a institucionální postoje a politiky týkající se daného jazyka, včetně jeho oficiálního postavení a používání; postoje členů komunity vůči vlastnímu jazyku; druh a kvalita dokumentů;

([1]) Úř. věst. C 92 E, 16.4.2004, s. 322.
([2]) Úř. věst. C 76 E, 25.3.2004, s. 374.
([3]) Úř. věst. C 38 E, 12.2.2004, s. 167.
([4]) Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 59.
([5]) Úř. věst. C 8 E, 14.1.2010, s. 75.

Středa, 11. září 2013

I. vzhledem k tomu, že úmluva UNESCO z roku 2005 o kulturní rozmanitosti umožňuje smluvním stranám přijímat vhodná opatření na ochranu kulturních aktivit, statků a služeb, včetně opatření týkajících se jazyků používaných pro tyto činnosti, statky a služby, s cílem posílit rozmanitost z hlediska kulturních projevů jak v rámci území smluvních stran úmluvy, tak podle mezinárodních dohod;

J. vzhledem k tomu, že Evropská charta regionálních či menšinových jazyků Rady Evropy, kterou ratifikovalo 16 členských států Unie, poskytuje referenční rámec pro ochranu ohrožených jazyků a prostředek ochrany menšin, což jsou dva body uvedené v kodaňských kritériích, které musí země splnit, mají-li vstoupit do EU;

K. vzhledem k tomu, že podle UNESCO existují ve všech evropských zemích, v evropských zámořských územích a uvnitř kočovných komunit EU jazyky, které jsou předávány pouze ústně z generace na generaci a měly by být považovány za ohrožené; vzhledem k tomu, že úroveň ochrany některých ohrožených evropských jazyků, jimiž mluví přeshraniční komunity, se velmi liší v závislosti na členském státě nebo regionu, v němž mluvčí dotčeného jazyka žijí;

L. vzhledem k tomu, že v některých zemích a regionech tudíž existují menšinové či regionální jazyky, které jsou ohroženy nebo zanikají, přičemž v jiných, sousedních zemích jsou úředními většinovými jazyky;

M. vzhledem k tomu, že rozmanitost evropských jazyků a kultur je stejně jako biologická rozmanitost v přírodě součástí živého dědictví nezbytného pro udržitelný rozvoj našich společností, a je tudíž nutné ji uchovávat a chránit před hrozbou zániku;

N. vzhledem k tomu, že respektování jazykové rozmanitosti přispívá k sociální soudržnosti posilováním vzájemného porozumění, sebedůvěry a tolerance, a vzhledem k tomu, že jazyková rozmanitost usnadňuje přístup ke kulturním statkům a napomáhá rozvíjet tvořivost a osvojování mezikulturních dovedností a podporuje rovněž spolupráci mezi národy a zeměmi;

O. vzhledem k tomu, že článek 167 Lisabonské smlouvy jasně stanoví, že „Unie přispívá k rozkvětu kultur členských států a přitom respektuje jejich národní a regionální různorodost“, a proto vyzývá k činnosti zaměřené nejen na zachování a ochranu bohatosti jazykového dědictví Unie, které je součástí její různorodosti, ale také na další rozšiřování a podporu tohoto dědictví nad rámec politik členských států;

P. vzhledem k tomu, že pojem jazykové rozmanitosti v Evropské unii zahrnuje nejen úřední jazyky, ale i jazyky, které lze použít v úředním styku pouze na úrovni regionů, a to stejně jako celostátní úřední jazyk, regionální jazyky a jazyky, které nejsou v členských státech oficiálně uznány;

Q. vzhledem k tomu, že do kategorie ohrožených jazyků spadají také jazyky, kterým hrozí zánik pouze na konkrétním území, kde počet příslušníků komunity, kteří těmito jazyky hovoří, výrazně klesá, a specifické jazyky, u nichž statistické průzkumy systematicky prokazují dramatický pokles počtu jejich mluvčích;

R. vzhledem k tomu, že úřední jazyky členských států mohou být rovněž ohroženými jazyky v určitých oblastech Unie;

S. vzhledem k tomu, že s ohledem na naléhavou povahu situace, které čelí, by měla být zvláštní pozornost věnována těm jazykům, jimž hrozí vymření, a to uznáním multikulturalismu a mnohojazyčnosti, prováděním politických opatření, která bojují s existujícími předsudky vůči ohroženým jazykům, a přijetím protiasimilačního přístupu na vnitrostátní a evropské úrovni;

T. vzhledem k tomu, že vyučování v mateřském jazyce lidí je nejúčinnějším způsobem učení;

U. vzhledem k tomu, že jsou-li děti od dětství vyučovány v mateřském jazyce a souběžně s tím se učí úřední jazyk, získávají přirozenou dovednost pro pozdější osvojování více jazyků a vzhledem k tomu, že pro mladé Evropany představuje jazyková pluralita výhodu;

V. vzhledem k tomu, že nebezpečí zániku, kterému jsou některé jazyky v Evropě vystaveny, lze omezit tím, že se zaručí dodržování zásady, podle níž se v rámci veřejného života a výkonu spravedlnosti bude s příslušnými jazyky nakládat proporcionálně, rovnoprávně a v zájmu rozmanitosti;

W. vzhledem k tomu, že ochrana a předávání jazyka velmi často závisí na informálním a neformálním vzdělání, a vzhledem k tomu, že je důležité uznat úlohu, kterou v této souvislosti sehrávají dobrovolné organizace, umění a umělci;

X. vzhledem k tomu, že problematice jazyků, jimž hrozí zánik, se v rámci politiky Komise v oblasti mnohojazyčnosti nevěnuje dostatek pozornosti; vzhledem k tomu, že po dobu platnosti dvou posledních víceletých finančních rámců (2000–2007 a 2007–2013) se evropská finanční podpora pro tyto jazyky výrazně snížila, což přispělo k prohloubení jejich potíží, a vzhledem k tomu, že nelze dopustit, aby tato situace přetrvávala i v dalším víceletém finančním rámci (2014–2020);

1. vyzývá Evropskou unii a členské státy, aby věnovaly větší pozornost obrovské hrozbě, které čelí mnoho evropských jazyků zařazených mezi ohrožené jazyky, a aby se zavázaly k důsledné ochraně a podpoře jedinečné rozmanitosti jazykového a kulturního dědictví Unie tím, že zavedou ambiciózní proaktivní revitalizační programy pro dotčené jazyky a na dosažení tohoto cíle vyčlení odpovídající prostředky; doporučuje, aby byly tyto programy rovněž zaměřeny na rozvoj širšího povědomí občanů EU o jazykovém a kulturním bohatství, které tato společenství představují; vyzývá členské státy, aby vypracovaly akční plány na podporu jazyků, jimž hrozí zánik, a to na základě sdílených osvědčených postupů, které již v mnoha evropských jazykových společenstvích existují;

2. vyzývá vlády členských států, aby odsoudily praktiky, které prostřednictvím jazykové diskriminace nebo nucené či skryté asimilace byly v minulosti – nebo jsou nyní – namířeny proti identitě a používání jazyka ohrožených jazykových společenství nebo jejich kulturním institucím;

3. vyzývá všechny členské státy, které tak dosud neučinily, aby ratifikovaly a prováděly Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků; poukazuje na to, že tato charta funguje jako referenční dokument pro ochranu jazyků, jimž hrozí zánik, a jako jeden z mechanismů na ochranu menšin, jak je uvedeno v kodaňských kritériích, jež musí státy splňovat, aby se mohly státy členy EU;

4. vyzývá členské státy a Komisi, aby dostály závazkům, které přijaly přistoupením k Úmluvě UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů z roku 2005, ať už je to na jejich vlastním území nebo v souvislosti s mezinárodními dohodami;

5. vyzývá orgány Unie, aby faktické respektování jazykové rozmanitosti, a zejména ochranu nejohroženějších evropských jazyků, zařadily mezi podmínky, které musí splňovat všechny státy usilující o přistoupení k EU;

6. vyzývá Komisi a vlády a regionální orgány členských států, aby zavedly programy na podporu tolerance ohrožených jazykových nebo etnických společenství, respektování jejich jazykových a kulturních hodnot a respektování těchto komunit ve společnosti;

7. upozorňuje vlády a regionální orgány členských států na skutečnost, že přežití ohroženého jazyka se rovná přežití a rozvoji společenství, které ho používá, a že za účelem formulování politik na jeho ochranu je tudíž třeba zohlednit nejen kulturní a vzdělávací hlediska, ale i hospodářský a sociální rozměr;

8. vyzývá Komisi, aby navrhla konkrétní politická opatření na ochranu jazyků, jimž hrozí zánik; vyzývá rovněž Komisi a Radu, aby v rámci své působnosti podle Smlouvy přizpůsobily politiky EU a naplánovaly programy tak, aby se podpořilo zachování ohrožených jazyků a jazykové rozmanitosti tím, že se využijí nástroje finanční podpory EU na období 2014–2020, včetně programů pro dokumentaci těchto jazyků a pro vzdělávání, odbornou přípravu, sociální začleňování, mládež a sport, výzkum a vývoj, programu pro kulturu a média, strukturálních fondů (Fondu soudržnosti, EFRR, ESF, Evropské

územní spolupráce, EZFRV), a také všech nástrojů a výměnných platforem zaměřených na podporu prosazování nových technologií, sociálních médií a multimediálních platforem, včetně podpory vytváření obsahů a aplikací; zastává názor, že tyto nástroje by se měly zaměřovat na programy a akce přesahující kulturně či ekonomicky hranice daného společenství a jeho regionu; vyzývá Komisi, aby zvážila administrativní a legislativní překážky kladené projektům týkajícím se ohrožených jazyků z důvodu malé velikosti dotčených jazykových společenství;

9. vzhledem k tomu, že již nelze dále otálet, vyzývá k tomu, aby finanční prostředky vyčleněné na ochranu ohrožených jazyků byly snadno dostupné a způsob jejich použití byl jasně stanoven, čímž se zajistí, aby subjekty, které chtějí tyto prostředky využít, mohly v určitém časovém rámci skutečně ohroženým jazykům pomoci;

10. zastává názor, že by Evropská unie měla podporovat a povzbuzovat členské státy, aby prováděly jazykovou politiku, která umožňuje dětem osvojit si jazyk, jemuž hrozí zánik, jako mateřský jazyk od nejútlejšího věku; poukazuje na to, že taková politika podporování dvou nebo více jazyků by, jak je vědecky prokázáno, byla pro děti přínosem a napomáhala pozdějšímu osvojování dalších jazyků, stimulovala mezigenerační přenos jazykových znalostí a poskytla mluvčím ohrožených jazyků konkrétní podporu při předávání jazykových znalostí z generace na generaci v oblastech, v nichž je na ústupu;

11. v zájmu rozvoje skutečného evropanství založeného na multikulturalismu a jazykové pluralitě podporuje intenzivnější výuku ohrožených jazyků pomocí vhodné metodiky pro studenty všech věkových kategorií, a to včetně dálkového studia;

12. bere na vědomí programy Evropské komise na podporu mnohojazyčnosti; domnívá se, že předkladatelé projektů musí mít možnost využít příležitosti, které tyto programy nabízejí, a vzhledem k tomu, že jazyková společenství bojující o záchranu ohrožených jazyků jsou často málo početnými skupinami obyvatelstva, vyzývá Komisi, aby nepovažovala programy týkající se těchto společenství za nezpůsobilé k financování kvůli nízké úrovni finančních závazků, omezenému počtu příjemců nebo malému rozsahu dotčené oblasti, ale aby usnadnila přístup k těmto programům a zveřejnila je a aby poskytla pokyny ohledně způsobilosti k financování; naléhavě vybízí členské státy, aby vystupovaly jako zprostředkovatelé a podporovatelé těchto malých ohrožených jazykových skupin a společenství za účelem jejich financování z evropských fondů, a rovněž připomíná, že finanční prostředky EU vyčleněné na podporu jazykové rozmanitosti by se neměly převádět na jiný než původně zamýšlený cíl, a ani by neměly být používány k podpoře opatření, která ohrožených jazyků využívají jako prostředku k dosažení širších politických cílů;

13. domnívá se, že politika jazykového oživení je během na dlouhou trať a musí se opírat o různorodé, koordinované plánování opatření v různých oblastech, zejména v oblasti vzdělávání (kde má velkou hodnotu předškolní vzdělávání a vzdělávání na úrovni základního školství, jakož i výuka rodičů v jazyce samotném), ve správě, v oblasti mediálních programů (rovněž s možností zřídit a rozvíjet rozhlasové či televizní stanice), v oblasti umění a ve všech oblastech veřejného života, což znamená potřebu zdrojů, které budou k dispozici v dlouhodobém horizontu; je toho názoru, že by se měla podpořit se příprava těchto programů, výměna osvědčených postupů mezi jazykovými společenstvími a zavedení postupů pro hodnocení;

14. připomíná, že je důležité pokračovat v úsilí o standardizaci převážně mluvených jazyků;

15. vyzývá členské státy, aby věnovaly zvýšenou pozornost vysokoškolskému vzdělávání a výzkumu se zvláštním zaměřením na jazyky, jimž hrozí zánik, a aby takové vysokoškolské vzdělávání a výzkum podporovaly;

16. zastává názor, že nové technologie mohou být nástrojem pro podporu znalostí, šíření, výuku a zachování evropských jazyků, jimž hrozí zánik;

17. zdůrazňuje, že je důležité, aby se znalost ohrožených jazyků předávala uvnitř rodin z generace na generaci, a upozorňuje na důležitost podpory výuky ohrožených jazyků, případně i v rámci zvláštního vzdělávacího systému; vybízí členské státy a regionální orgány, aby za tímto účelem vypracovaly vzdělávací politiky a výukové materiály;

18. domnívá se, že za účelem oživení jazyků je také důležité, aby jazyky, které se staly okrajovými a používají se převážně v rodinném kruhu, měly právo být používány veřejně ve společnosti;

19. vyzývá Komisi, aby postupovala společně s mezinárodními organizacemi, které zavedly programy a iniciativy na ochranu a podporu ohrožených jazyků, včetně např. UNESCO a Rady Evropy;

20. doporučuje, aby členské státy sledovaly vývoj nejohroženějších jazyků a aby do této činnosti zapojily státní orgány i orgány oblastí, jejichž obyvatelé mají vlastní jazyk, bez ohledu na to, zda se jedná o jazyk úřední, či nikoli;

21. zastává názor, že sdělovací prostředky, především nová média, mohou hrát důležitou roli při ochraně ohrožených jazyků, zejména pro budoucí generace; zdůrazňuje dále skutečnost, že ve prospěch těchto cílů by mohly být také využity nové technologie;

22. vzhledem ke skutečnosti, že smrt posledního mluvčího nějakého jazyka znamená obvykle zánik tohoto jazyka, naléhavě žádá zejména místní orgány, aby přijaly revitalizační opatření s cílem dosáhnout změny tohoto stavu;

23. konstatuje, že digitalizace může být jedním ze způsobů, jak ochránit jazyky před vymřením; naléhavě proto žádá místní orgány, aby shromáždily knihy a záznamy v těchto jazycích, jakož i veškeré další projevy jazykového dědictví, a zpřístupnily je na internetu;

24. navrhuje, aby komunitám, jejichž jazykům hrozí zánik, byla dána mezinárodním společenstvím a členskými státy možnost uznat, že používání a zachování jejich vlastního jazyka představuje přínos pro ně samotné i pro Evropu;

25. vyzývá Komisi, aby prostřednictvím různých programů nadále podporovala nadnárodní sítě i iniciativy a akce evropského rozměru, jejichž cílem je propagovat ohrožené jazyky, a zdůrazňuje, že je nezbytné se aktivně podílet na doplňování a ustálení světového atlasu ohrožených jazyků UNESCO a dále rozvíjet sourodý soubor ukazatelů, které umožní monitorovat stav každého jazyka a výsledky politik prováděných v zájmu prevence jeho zániku;

26. vyzývá Komisi, aby pokračovala ve výzkumu, jenž byl zahájen studií Euromosaic, a aby vybrala příklady proaktivních opatření na vnitrostátní úrovni, kterými se podařilo výrazným způsobem snížit míru nebezpečí zániku některého z evropských jazyků; doporučuje, aby v zájmu podpory výměny znalostí, odborností a osvědčených postupů mezi různými jazykovými společenstvími provedly evropské jazykové sítě posouzení politik zavedených v členských státech s cílem zachovat, chránit a prosazovat ohrožené jazyky, a aby Komise vydala odpovídající doporučení;

27. vyzývá Komisi, aby podpořila výzkum v oblasti osvojování a oživování ohrožených jazyků a výzkum týkající se výhod, které mají ze společenského a kognitivního hlediska evropští občané hovořící dvěma a více jazyky;

28. vyzývá členské státy, které tak dosud neučinily, aby podepsaly a ratifikovaly Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků (1992) a Rámcovou úmluvu o ochraně národnostních menšin (1995);

29. vyzývá Komisi, aby stanovila možná opatření týkající se ochrany ohrožených jazyků v Unii;

30. vyzývá Komisi, aby podpořila pilotní projekty napomáhající propagování používání ohrožených jazyků a akční plány vypracované samotnými jednotlivými jazykovými společenstvími;

31. zastává názor, že by Unie měla podporovat jazykovou rozmanitost ve vztazích s třetími zeměmi, zejména těmi, které si přejí stát se členy EU,

32. vyzývá Komisi, aby posoudila, zda by mohla stanovit zvláštní evropská opatření na zachování, ochranu a podporu ohrožených jazyků;

33. zastává názor, že programy na podporu mnohojazyčnosti mají zásadní význam pro politické strategie týkající se sousedství EU a kandidátských a případných kandidátských zemí;

34. domnívá se, že snahy, které Komise vyvíjí na podporu oživení jazyků, by se měly zaměřovat především na iniciativy v oblasti digitálních sdělovacích prostředků, včetně sociálních médií, a jejich cílem by mělo být zajistit, aby se mladší generace o jazyky, jimž hrozí v Evropě zánik, zajímaly;

35. domnívá se, že by se Komise měla zaměřit na to, že některé členské státy a regiony svými politikami snižují šanci na přežití jazyků používaných na jejich území, ačkoli jim zánik v celoevropském kontextu nehrozí;

36. upozorňuje na užitečné internetové stránky, které nabízejí informace o programech EU, jichž lze využít k financování projektů na podporu ohrožených jazyků, a vyzývá Komisi, aby vyhlásila nové výběrové řízení na modernizaci těchto internetových stránek pro období, kdy budou na nich prezentovány nové programy na léta 2014–2020, a aby o této záležitosti poskytovala více informací, zejména dotčeným jazykovým společenstvím;

37. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

P7_TA(2013)0351

Práva Parlamentu v rámci postupu jmenování budoucích výkonných ředitelů Evropské agentury pro životní prostředí

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 obsahující doporučení Komisi o právech Parlamentu v rámci postupu jmenování budoucích výkonných ředitelů Evropské agentury pro životní prostředí – změna článku 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ze dne 23. dubna 2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí (2013/2089(INL))

(2016/C 093/08)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 225 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ze dne 23. dubna 2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí ([1]),

— s ohledem na společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady EU a Evropské komise o decentralizovaných agenturách ze dne 19. července 2012,

— s ohledem na společný přístup ve věci decentralizovaných agentur EU připojený ke společnému prohlášení ze dne 19. července 2012,

— s ohledem na články 42 a 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A7-0264/2013),

([1]) Úř. věst. L 126, 21.5.2009, s. 13.

A. vzhledem k tomu, že žádné ustanovení nařízení (ES) č. 401/2009 nezaručuje Evropskému parlamentu formální právo vyslechnout kandidáta vybraného na jmenování do funkce výkonného ředitele Evropské agentury pro životní prostředí;

1. žádá Komisi, aby na základě čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a v souladu s podrobnými doporučeními uvedenými v příloze tohoto návrhu usnesení co nejdříve předložila návrh aktu, kterým se změní nařízení (ES) č. 401/2009, pokud jde o postup jmenování výkonného ředitele Evropské agentury pro životní prostředí;

2. potvrzuje, že doporučení jsou v souladu se základními právy a zásadou subsidiarity;

3. domnívá se, že požadovaný návrh nemá žádné finanční dopady;

4. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení a připojená podrobná doporučení Komisi, Radě a Evropské agentuře pro životní prostředí.

PŘÍLOHA K USNESENÍ

PODROBNÁ DOPORUČENÍ K VYPRACOVÁNÍ NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ (ES) Č. 401/2009 O EVROPSKÉ AGENTUŘE PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A EVROPSKÉ INFORMAČNÍ A POZOROVACÍ SÍTI PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, POKUD JDE O POSTUP JMENOVÁNÍ VÝKONNÉHO ŘEDITELE

A. ZÁSADY A CÍLE POŽADOVANÉHO NÁVRHU

1. Cílem tohoto návrhu je sjednotit postup jmenování výkonného ředitele Evropské agentury pro životní prostředí s postupy užívanými pro jmenování výkonných ředitelů jiných agentur, jako je například Evropská agentura pro chemické látky, Evropská agentura pro léčivé přípravky a Evropský úřad pro bezpečnost potravin, a to zejména za účelem zaručení formálního práva Evropského parlamentu na vyslechnutí kandidáta, kterého správní rada Evropské agentury pro životní prostředí pro tuto pozici vybrala, ještě před jeho jmenováním do funkce.

B. ZNĚNÍ POŽADOVANÉHO NÁVRHU

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kterým se mění nařízení (ES) č. 401/2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí, pokud jde o postup jmenování výkonného ředitele

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na žádost, kterou Evropský parlament předložil Evropské komisi ([1]),

s ohledem na návrh Evropské komise,

([1]) Úř. věst. …

Středa, 11. září 2013

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Čl. 9 odst. 1 první pododstavec nařízení (ES) č. 401/2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí ([3]) neobsahuje žádné ustanovení, které by Evropskému parlamentu zaručilo formální právo vyslechnout kandidáta vybraného na pozici výkonného ředitele Evropské agentury pro životní prostředí ještě před jeho jmenováním do funkce.

(2) V souladu s rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí ([4]) by se měli kandidáti na funkci výkonného ředitele regulačních agentur dostavit na slyšení před parlamentními výbory.

(3) Nařízení (ES) č. 401/2009 je kodifikovaným zněním nařízení Rady (EHS) č. 1210/90 ze dne 7. května 1990 o zřízení Evropské agentury pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací sítě pro životní prostředí ([5]). Ode dne vstupu tohoto aktu v platnost stanovují ostatní nařízení, kterými se zřizují jiné agentury, jako například zejména nařízení (ES) č. 1907/2006 ([6]) o Evropské agentuře pro chemické látky, nařízení (ES) č. 726/2004 ([7]) o Evropské agentuře pro léčivé přípravky a nařízení (ES) č. 178/2002 ([8]) o Evropském úřadu pro bezpečnost potravin, že kandidát zvolený správní radou agentury je vyzván, aby před Evropským parlamentem učinil prohlášení a zodpověděl dotazy poslanců.

(4) Kandidát vybraný správní radou Evropské agentury pro životní prostředí na pozici jejího výkonného ředitele je obvykle bezodkladně vyzván, aby se dostavil na slyšení před příslušným výborem Evropského parlamentu.

(5) Na rozdíl od nedávných nařízení, kterými se zřizují jiné agentury, jako například Evropská agentura pro chemické látky, Evropská agentura pro léčivé přípravky a Evropský úřad pro bezpečnost potravin, článek 9 nařízení (ES) č. 401/2009 ani neobsahuje požadavek, aby Komise vybírala kandidáta na funkci výkonného ředitele Evropské agentury pro životní prostředí po zveřejnění výzvy k vyjádření zájmu v *Úředním věstníku Evropské unie* a v jiném tisku či na internetu.

(6) Je proto vhodné, aby se postup jmenování budoucích výkonných ředitelů Evropské agentury pro životní prostředí sjednotil s postupem jmenování výkonných ředitelů jiných agentur, zejména pokud jde o práva Evropského parlamentu.

([1]) Úř. věst. …
([2]) Úř. věst. …
([3]) Úř. věst. L 126, 21.5.2009, s. 13.
([4]) Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.
([5]) Úř. věst. L 120, 11.5.1990, s. 1.
([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), o zřízení Evropské agentury pro chemické látky (*Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1*).
([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (*Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 1*).
([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (*Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1*).

(7) Nařízení (ES) č. 401/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna nařízení (ES) č. 401/2009

V čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 401/2009 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. V čele agentury stojí výkonný ředitel jmenovaný správní radou na základě seznamu kandidátů navrženého Komisí po zveřejnění výzvy k vyjádření zájmu v *Úředním věstníku Evropské unie* a v jiném tisku nebo na internetu. Funkční období výkonného ředitele je pětileté a jednou obnovitelné.

Před jmenováním je kandidát vybraný správní radou vyzván, aby co nejdříve učinil prohlášení před Evropským parlamentem a aby zodpověděl otázky jeho poslanců.

Před slyšením ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin kandidát poskytne písemně vypracovaný plán obsahující jeho strategii na pětileté funkční období.“

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda nebo předsedkyně	*předseda*

P7_TA(2013)0364

Provádění strategie EU pro mládež 2010–2012

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o provádění strategie EU pro mládež (2010–2012) (2013/2073(INI))

(2016/C 093/09)

Evropský parlament,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. září 2012 nazvané „Předloha společné zprávy Rady a Komise za rok 2012 o provádění obnoveného rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže (strategie EU pro mládež 2010–2018)“ (COM (2012)0495) a příslušný pracovní dokument útvarů Komise (SWD(2012)0256),

— s ohledem na své usnesení ze dne 18.5.2010 o „Strategii EU pro mládež – investování do mládeže a posílení jejího postavení“ ([1]),

([1]) Úř. věst. C 161 E, 31.5.2011, s. 21.

Středa, 11. září 2013

— s ohledem na články 165 a 166 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. listopadu 2011, kterým se zavádí „ERASMUS PRO VŠECHNY" – program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport (COM(2011)0788), který předložila Komise,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. listopadu 2012 nazvané „Přehodnocení vzdělávání: investice do dovedností pro dosažení lepších socioekonomických výsledků" (COM(2012)0669),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 15. září 2010 s názvem „Mládež v pohybu – Iniciativa zaměřená na rozvinutí potenciálu mladých lidí, aby mohla Evropa růst rozumným a udržitelným způsobem, ze kterého budou mít prospěch všichni" (COM(2010)0477),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 29. dubna 2009 s názvem „Strategie EU pro mládež – Investování do mládeže a posílení jejího postavení. Obnovená otevřená metoda koordinace přístupu k problémům a příležitostem mládeže" (COM(2009)0200) a příslušný pracovní dokument útvarů Komise (SEC(2009)0549),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 5. prosince 2012 s názvem „Vytvoření rámce pro kvalitu stáží – Druhá fáze konzultace se sociálními partnery na evropské úrovni" (COM(2012)0728),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění" (COM(2010)2020),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 16. prosince 2010 nazvané „Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení: evropský rámec pro sociální a územní soudržnost" (COM(2010)0758),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy („ET 2020") ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. května 2011 o iniciativě „Mládež v pohybu – rámec pro zlepšení evropských systémů vzdělávání a odborné přípravy" ([2]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání a na stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a Výboru pro regionální rozvoj (A7–0238/2013),

A. vzhledem k tomu, že budoucnost Evropy spočívá v její schopnosti rozvinout potenciál mladých lidí;

B. vzhledem k tomu, že krize vedla k nárůstu nejistých forem zaměstnání pro mladé lidi, kdy jsou stávající pracovní místa až příliš často nahrazována krátkodobými smlouvami, smlouvami na částečný úvazek a neplacenými programy pracovních stáží;

C. vzhledem k tomu, že v únoru 2013 dosahovala celková míra nezaměstnanosti mladých lidí v EU 23,5 %; vzhledem k tomu, že se v roce 2011 se 7,5 milionu mladých lidí ve věku od 15 do 24 let a 6,5 milionu mladých osob ve věku od 25 do 29 let neúčastnilo vzdělávání či odborné přípravy ani nemělo zaměstnání;

D. vzhledem k tomu, že hospodářské ztráty způsobené neúčastí mladých lidí na trhu práce v roce 2011 byly odhadovány na 153 miliard EUR, což odpovídá 1,2 % HDP EU ([3]);

E. vzhledem k tomu, že všichni mladí lidé jsou nedílnou součástí společnosti a měli by tak být vnímáni; vzhledem k tomu, že nerovnosti i všechny formy diskriminace nadále přetrvávají a mají velký dopad na život mladých lidí a jejich pozdější vývoj ve společnosti;

([1]) Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.
([2]) Úř. věst. C 377, 7.12.2012, s. 77.
([3]) Eurofond (2012), NEET – mladí lidé, kteří nemají zaměstnání, ani se neúčastní vzdělávání či odborné přípravy: charakteristika, náklady a politická řešení v Evropě, Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk.

F. vzhledem k tomu, že přetrvávající hospodářská krize má závažný dopad na život mladých lidí, pokud jde o jejich dobré životní podmínky a sociální začleňování, zaměstnanost, přístup k bydlení, zdraví, vzdělávání a odbornou přípravu, kulturní činnosti, volný čas a sport, a vede k nebývalému nedostatku příležitostí pro mladé lidi v EU; vzhledem k tomu, že hrozí vážné riziko, že v podstatné části Evropy vznikne tzv. „ztracená generace"; vzhledem k tomu, že tato znepokojivá situace si žádá okamžitá opatření, politiky a kroky, jakož i strukturální reformy; vzhledem k tomu, že zhoršující se hospodářské podmínky mohou, zejména v zemích vážně zasažených hospodářskou krizí, donutit mladé lidi k nedobrovolné migraci, která se může projevit ve formě masivního „odlivu mozků", jenž ve střednědobém až dlouhodobém horizontu snižuje růstový, rozvojový a inovační potenciál země původu;

G. vzhledem k tomu, že v reakci na hospodářskou krizi řada členských států zavedla přísná úsporná opatření, včetně závažných škrtů ve výdajích na vzdělávání, odbornou přípravu a programy celoživotního učení; vzhledem k tomu, že tato opatření mají nepříznivý vliv především na zaměstnanost mladých lidí v některých členských státech, zejména ve státech jižní Evropy, což v mnoha případech vede k výraznému odlivu mozků z těchto oblastí a zvýrazňování nerovností v rámci EU;

H. vzhledem k tomu, že stávající nástroje na úrovni EU je třeba dále rozvíjet s cílem řešit problémy, kterým nová generace čelí, že ale dosud bylo v této souvislosti podniknuto jen málo kroků, ačkoli dalšímu zlepšování těchto nástrojů nic nebrání; vzhledem k tomu, že strategie EU pro mládež představuje komplexní rámec a členské státy ji musí naplno využít;

I. vzhledem k tomu, že v celé EU nebezpečně roste počet mladých lidí, kteří nejsou ve vzdělávání, v zaměstnání nebo v profesní přípravě; vzhledem k tomu, že míra nezaměstnanosti mládeže je v řadě členských států nepřijatelně vysoká, přičemž průměrná míra nezaměstnanosti v celé Unii dosahuje rekordních hodnot a skutečný údaj může být zastřen výrazným zvýšením migrace mladých lidí, což je ještě znepokojivější, vezmeme-li v úvahu nejisté pracovní podmínky nebo nehlášené zaměstnávání, přičemž se doba trvání nezaměstnanosti nepřetržitě zvyšuje;

J. vzhledem k tomu, že mladé ženy musí i nadále čelit nevyhovujícím podmínkám na trhu práce, ačkoli představují jednoznačnou většinu zaměstnanců na částečný úvazek a s dočasnou smlouvou;

K. vzhledem k tomu, že v roce 2011 byla ztráta vyplývající z neúčasti mladých lidí na vzdělávání, zaměstnanosti či odborné přípravě odhadována na 153 miliard EUR, což odpovídá 1,2 % HDP EU ([1]); vzhledem k tomu, že to představuje závažnou sociální a ekonomickou zátěž;

L. vzhledem k tomu, že hospodářská krize v EU prohlubuje chudobu a sociální vyloučení, což postihuje zvláště mladší generace; vzhledem k tomu, že dopad krize na mladé lidi nerozvíjí jejich schopnost vést samostatný život a v krajních případech vede k podvýživě nebo psychickým problémům;

M. vzhledem k tomu, že míra nezaměstnanosti mladých lidí ve věku do 25 let v březnu dosáhla 23,5 % a že více než 2 miliony pracovních míst zůstávají v Evropě volné kvůli nesouladu mezi požadavky a kvalifikací, zejména v odvětví IKT a ve zdravotnictví; vítá iniciativu Komise „Přehled dovedností EU";

N. vzhledem k tomu, že geografickou nerovnováhu mezi nabídkou a poptávkou pracovních míst a kvalifikací lze pozorovat uvnitř jednotlivých členských států i mezi nimi;

O. vzhledem k tomu, že mnoho mladých lidí je zaměstnáno za neformálních podmínek, dočasně či v nejistých formách zaměstnání, a to nezávisle na jejich kvalifikaci či stanovených cílích profesní dráhy a bez jednoznačného dlouhodobého výhledu; vzhledem k tomu, že řada mladých lidí přichází o možnost získávat dovednosti a sebedůvěru potřebné pro kariérní postup;

([1]) Eurofond (2012), NEET – mladí lidé, kteří nemají zaměstnání, ani se neúčastní vzdělávání či odborné přípravy: charakteristika, náklady a politická řešení v Evropě". Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk.

P. vzhledem k tomu, že mladí lidé čelí rostoucím obtížím při přechodu ze vzdělávacího systému do zaměstnání v důsledku nedostatku součinnosti mezi dostupnými vzdělávacími programy a trhem práce; vzhledem k tomu, že iniciativy celoživotního vzdělávání a mezigenerační projekty představují užitečné nástroje, díky nimž mohou být mladí lidé v celé EU vybaveni dovednostmi potřebnými pro vstup na trh práce;

Q. vzhledem k tomu, že mezi demografické skupiny, které jsou nedostatečně zastoupeny mezi podnikateli, zejména mezi zakladateli začínajících podniků, patří mladí lidé, ženy, osoby se zdravotním postižením a migranti;

R. vzhledem k tomu, že osobní a sociální rozvoj mladých lidí je stejně důležitý jako jejich akademický a profesní rozvoj; vzhledem k tomu, že mladí lidé hrají v sociální infrastruktuře členských států aktivní úlohu a mají stěžejní význam pro udržitelná a živá společenství;

S. vzhledem k tomu, že v členských státech je třeba zlepšit zavádění širokopásmového připojení, aby se zajistilo, že školy budou digitálně vybavené;

T. vzhledem k tomu, že otevřené vzdělávací zdroje zlepšují kvalitu, přístupnost a spravedlnost systémů vzdělávání a umožňují, aby byl proces učení díky informačním a komunikačním technologiím a využití nových technologií interaktivní, kreativní, flexibilní a individualizovaný; vzhledem k tomu, že otevřené vzdělávání zlepšuje trvalou zaměstnatelnost tím, že podporuje celoživotní vzdělávání;

U. vzhledem k tomu, že důležitým prostředkem, jak oslovit mladé lidi a zlepšit jejich schopnost podílet se na chodu společnosti a ovlivňovat politické a sociální procesy, je využívání nových technologií a platforem sociálních médií;

V. vzhledem k tomu, že hospodářské a sociální problémy, které byly umocněny zavedením úsporných opatření jakožto reakcí EU na krizi, prohlubují u občanů euroskepticismus; vzhledem k tomu, že mladí lidé jsou nejzranitelnější částí společnosti;

W. vzhledem k tomu, že politika zaměřená na mládež může přispět k rozvoji občanské uvědomělosti mezi mladými lidmi, která je pro jejich individuální emancipaci a aktivní účast ve společnosti nanejvýš důležitá;

X. vzhledem k tomu, že strukturovaný dialog by měl být považován za první krok směrem k navázání účinného a plodného dialogu mezi mladými lidmi, organizacemi mládeže a EU a vnitrostátními orgány, který je třeba neustále zlepšovat a rozvíjet;

Posouzení účinnosti strategie EU pro mládež

1. vítá sdělení Komise o provádění obnoveného rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže (strategie EU pro mládež 2010–2018);

2. připomíná návrh Komise, že v souvislosti s probíhajícími jednáními o novém víceletém finančním rámci by měly být navýšeny finanční prostředky určené na politiky zaměřené na mládež a vzdělávání, aby bylo možné řešit současné i budoucí problémy; zdůrazňuje, že komunikace mezi pracovními skupinami pro mládež má zásadní význam a měla by být podporována, stejně jako komunikace o dosud přijatých opatřeních a dosažených výsledcích;

3. domnívá se, že rozpočtové prostředky přidělené na boj proti nezaměstnanosti mladých lidí v budoucím víceletém finančním rámci, tj. 6 miliard eur, nejsou dostatečné a měly by být v průběhu jednání výrazně navýšeny;

4. vyzývá Radu, aby dále zaměřovala pozornost na mladé lidi a považovala je za prioritu ve všech programech EU v rámci budoucího víceletého finančního rámce;

5. s politováním konstatuje, že smělá prohlášení Evropské rady, pokud jde o její závazky vůči mládeži, se neodrážejí v příslušných finančních závazcích; podotýká, že značná část „balíčku opatření na podporu růstu“ vyhlášeného v roce 2012 představuje částečné přerozdělení prostředků ze strukturálních fondů, které již byly přislíbeny a vyčleněny;

6. lituje nejednoznačného postoje Rady, která na jedné straně prosazuje vyčlenění dalších zdrojů pro mládež, na druhé straně však zdržuje jednání ohledně prostředků na platby v rámci opravného rozpočtu na rok 2013, což ohrožuje přidělování stipendií v rámci programu Erasmus; vyzývá Komisi, aby zaujala konstruktivnější přístup a přestala v každém ročním rozpočtu zvyšovat rozdíl mezi prostředky na platby a prostředky na závazky;

7. považuje otevřenou metodu koordinace za vhodný prostředek pro rozhodování o politikách zaměřených na mládež; znovu opakuje svou výzvu k užší spolupráci orgánů EU v oblasti otázek týkajících se mládeže; vyzývá k širšímu zapojení Evropského parlamentu; zdůrazňuje, že pokud má otevřená metoda koordinace přinést maximální výsledky, musí být aplikována se silnou politickou vůlí ze strany členských států;

8. vyjadřuje své zklamání nad tím, že ačkoli členské státy byly v prvním cyklu strategie EU pro mládež vyzvány k přijetí konkrétních opatření, bylo dosaženo jen velmi omezeného pokroku; konstatuje, že v několika případech se situace zhoršila a v mnoha členských státech nebyla vytvořena žádná konkrétní strategie pro mládež;

9. bere na vědomí dopad prvního cyklu strategie pro mládež (2010–2012); zdůrazňuje, že rámec pro meziodvětvové zapojení Komise, členských států a příslušných zúčastněných stran považuje za dobré východisko, které je však v budoucnu třeba posílit zlepšením přístupu k zaměstnanosti, vzdělávání a odborné přípravě, čímž by se bojovalo proti chudobě a sociálnímu vyloučení a zároveň by byl využit meziodvětvový přístup k šíření osvědčených postupů napříč příslušnými odvětvími;

10. zdůrazňuje význam strukturovaného dialogu; vyzývá Komisi a členské státy, aby tuto koncepci rozvíjely a zajistily přijetí smysluplných a komplexních opatření v návaznosti na doporučení mladých lidí vypracovaná s jejich ministerskými a institucionálními protějšky; dále navrhuje, aby přímo oslovily organizace mládeže a neorganizované jednotlivce na místní a regionální úrovni a zajistily tak, aby byli mladí lidé vyslyšeni a aby uplatňovaná politická opatření vedla k jejich pozitivnímu rozvoji a k posílení jejich postavení;

11. domnívá se, že rozvoj jasných a uživatelsky vstřícných ukazatelů ohledně situace mladých lidí a politiky zaměřené na mládež je možné dále zlepšit, zejména pokud jde o samostatnost a zapojení mladých lidí, s cílem lépe vyhodnotit dopad opatření přijatých v rámci strategie EU pro mládež;

12. vyzývá členské státy, aby vydaly zprávy založené na informacích a důkazech týkající se sociální situace a životních podmínek mladých lidí a aby vypracovaly národní akční plány a důsledně je prováděly;

13. zdůrazňuje, že je třeba od útlého dětství věnovat zvláštní pozornost zranitelným skupinám, jimž hrozí velké riziko sociálního vyloučení, včetně osob, které nejsou ve vzdělávání, v zaměstnání nebo v profesní přípravě, a znevýhodněných mladých lidí, poskytovat jim skutečné a hmatatelné pracovní příležitosti a podporovat jejich aktivní zapojení do společnosti;

14. uznává, že je zapotřebí meziodvětvový a vyvážený přístup k osmi oblastem činnosti v rámci strategie EU pro mládež; vyzývá k tomu, aby byly v době krize vytyčeny politické priority zaměřené na mládež, které budou ovlivňovat a vytvářet samotní mladí lidé na základě svých postojů a cílů;

Výzvy pro příští cyklus:

Vzdělávání, odborná příprava, inovace a financování

15. vítá nový program EU pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport; zdůrazňuje, že pro stabilní financování tohoto programu a pro oblast mládeže je zapotřebí vytvořit samostatnou kapitolu a samostatný rozpočtový příděl;

16. zdůrazňuje, že členské státy a podniky by měly více investovat do správných dovedností a diverzifikovat nabídku odborného vzdělávání pro profese, po nichž je poptávka, zejména v technologických odvětvích, a to vytvořením pružnějších osnov a začleněním podnikatelských a průřezových dovedností s cílem lépe se přizpůsobit budoucímu vývoji na trhu práce; vyzdvihuje význam posílení mobility mládeže, zejména učením se cizích jazyků od raného věku; vyzývá členské státy, aby vytvořily duální systémy vzdělávání a odborné přípravy jakožto účinný prostředek k propojení požadavků v oblasti vzdělávání s požadavky trhu práce a ke snížení nezaměstnanosti mladých lidí;

17. vyzývá členské státy, aby zajistily úplnou převoditelnost získaných sociálních výhod, aby nebyla ohrožena sociální ochrana mladých pracovníků, kteří se rozhodli pro mobilitu;

18. zdůrazňuje přínos znalostního trojúhelníku a naléhavě vyzývá členské státy, aby podnikaly více iniciativ a posílily interakci mezi třemi stranami trojúhelníku, aby se interakcí mezi výzkumem, vzděláváním a inovacemi přispělo k vytváření pracovních míst a k posílení růstu;

19. uznává, že nový program Horizont 2020 je vhodným rámcem pro podporu výzkumu, inovací a excelence ve vědě; upozorňuje však, že škrty ve výdajích na vzdělávání v některých členských státech ohrožují jeho cíle; vyzývá členské státy, aby stanovily hlavní priority programu a plně jej využívaly;

20. vyzývá Komisi a členské státy, aby posoudily a navrhly způsoby, jak zvýšit inovaci ve vnitrostátních osnovách na úrovni škol;

21. naléhavě vyzývá členské státy, aby posílily a odstranily současné přeshraniční překážky, pokud jde o odbornou přípravu, orientační a učňovskou přípravu a stáže, aby se tato forma vzdělávání oceňovala rovným způsobem, zvýšilo se její propojení s dalšími formami vzdělávání s perspektivou celoživotního vzdělávání, a lépe se tak sladila nabídka a poptávka po možnostech odborné přípravy pro mladé lidi přímo na pracovišti, a zvýšila se tak mobilita a zaměstnatelnost, zejména v příhraničních regionech;

22. zdůrazňuje, že je nutné zabývat se otázkou zeměpisného nesouladu mezi nabídkou pracovních míst a poptávkou po nich jak v členských státech, tak i mezi nimi, zejména na základě změny Evropského portálu pracovní mobility EURES, s cílem zlepšit možnosti zaměstnávání mládeže;

23. zdůrazňuje význam strategického investování prostředků ze strukturálních fondů EU do regionálního rozvoje, zvyšování konkurenceschopnosti a do vytváření kvalitní učňovské přípravy, kvalitních stáží a trvalých pracovních míst, což by mladým lidem poskytlo co nejširší možnosti zaměstnání, kdy by byla dodržována práva zaměstnanců ve všech členských státech, aby bylo možné výrazně zlepšit jejich složitou situaci a snížit riziko chudoby; zdůrazňuje dále význam diverzifikace hospodářství v odvětvích s vysokou přidanou hodnotou, příp. nutnost klást důraz na venkovské a znevýhodněné oblasti;

24. domnívá se, že k tomu, aby mohl být řešen problém nezaměstnanosti mladých lidí, je při navrhování a provádění správné kombinace politik zásadní zapojit místní a regionální orgány;

25. domnívá se, že stávající vysoké míře nezaměstnanosti v některých členských státech bylo možné zabránit prostřednictvím intenzivních celostátních a regionálních strategií zaměřených na vybízení podniků k přijímání mladých pracovníků;

26. konstatuje, že města a regiony hrají vedle strategií EU zaměřených na zvýšení zaměstnanosti důležitou úlohu při posuzování místního trhu práce, odhadování jeho potřeb a přizpůsobování programů pro mládež tomuto trhu, a klade důraz na význam mladých lidí pro jejich společenství, včetně ostrovních a nejvzdálenějších regionů; vyzývá místní a regionální orgány, aby podporovaly aktivní občanství a zajistily účast zástupců mládeže nebo mládežnických organizací v různých iniciativách navržených Evropskou unií;

27. zdůrazňuje kladnou úlohu, již hrají otevřené vzdělávání a otevřené univerzity ve vzdělávacím procesu a ve vybavování studentů, včetně mladých lidí, novými dovednostmi, které jsou v boji proti nezaměstnanosti zásadní; zdůrazňuje, že celoživotní vzdělávání je dynamickým prostředkem k získávání vědomostí, který bude reagovat na současné potřeby a zájmy účastníků;

28. zdůrazňuje, že je důležité získávat průřezové dovednosti, např. dovednosti v oblasti IKT, řídící schopnosti, kritické myšlení a jazykové dovednosti, a to i prostřednictvím studia v zahraničí, mají-li být zlepšeny vyhlídky mladých lidí na trhu práce a jejich přizpůsobení budoucímu vývoji na trhu práce;

29. zdůrazňuje význam informálního a neformálního vzdělávání pro rozvoj hodnot, schopností a dovedností mladých lidí a také pro osvojení občanského cítění a demokratické účasti; vyzývá Komisi a členské státy, aby vytvořily systém, který by uznával dovednosti získané v průběhu neformálního a informálního vzdělávání, dobrovolnické činnosti, stáží a sociální práce, a aby tyto činnosti podpořily v rámci nových programů pro vzdělávání, mládež a občanství;

30. domnívá se, že stále existuje prostor pro rozvoj meziodvětvové spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy jako prostředku k usnadnění výměny osvědčených postupů mezi členskými státy;

31. vítá současné odhodlání členských států a Rady zahájit nové iniciativy s konkrétními finančními opatřeními; vyzývá Radu, aby podněcovala podobné politiky ve všech členských státech pod záštitou iniciativy „New Deal" pro mladé lidi;

32. zdůrazňuje, že je zapotřebí podporovat ženy a umožňovat jim, aby se věnovaly profesním drahám, které jsou obecně považovány za typicky „mužské", zejména v odvětví informačních technologií;

33. je přesvědčen, že včasný zásah a proaktivní politika na pracovním trhu znamenají posun od zabývání se příznaky strádání více generací k rozpoznávání a řešení rizik v raných fázích života, který má zabránit nezaměstnanosti a usnadnit opětovné začlenění mladých lidí do pracovního procesu; upozorňuje zejména na nejvíce marginalizované osoby, kterým hrozí nejvyšší riziko nezaměstnanosti;

34. poukazuje na problémy nerovností na úrovni škol, záškoláctví a potřebu snížení míry předčasného ukončování školní docházky v celé EU; zdůrazňuje význam navýšení financování s cílem zajistit rovný přístup ke vzdělání, jakož i omezit předčasné ukončování školní docházky; upozorňuje na potřebu zlepšit provázanost a spolupráci mezi subjekty v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a práce s mládeží; požaduje, aby vzdělávací procesy na úrovni EU i členských států byly flexibilní;

35. považuje přechod z procesu vzdělávání na trh práce za obzvláště významný okamžik pro mladé lidi, jelikož začátek jejich profesní dráhy má významný dopad na jejich budoucí vývoj; zdůrazňuje v této souvislosti významnou úlohu, kterou může hrát u znevýhodněných dětí rozvoj v raném dětství, pokud jde o vystoupení ze začarovaného kruhu mezigeneračního předávání vzorce nízkého lidského rozvoje; vyzývá členské státy, aby posílily poskytování poradenských a konzultačních služeb v rané fázi, a zvýšily tak schopnost mladých lidí činit dostatečně informovaná rozhodnutí o svém budoucím povolání, čímž pro ně bude snazší získat nezbytné dovednosti a nalézt práci, která odpovídá potřebám pracovního trhu; zdůrazňuje potenciál k vytváření pracovních míst v odvětvích, jako je ekologické hospodářství, zdravotnictví, sociální služby a IKT;

36. zdůrazňuje význam zlepšování politik zaměřených na usnadnění přechodu ze školy do zaměstnání zajištěním kvalitního učňovského vzdělávání a stáží;

37. vyzývá členské státy, aby se zaměřily na mladé lidi, kteří nejsou zapojeni do vzdělávání či odborné přípravy ani nejsou zaměstnaní, s cílem poskytnout jim kvalitní výuku a odbornou přípravu umožňující získat dovednosti a zkušenosti nezbytné k pracovnímu začlenění a usnadnit návrat některým z nich do vzdělávacího systému;

38. žádá, aby byla věnována zvláštní pozornost mladým lidem ve výkonu trestu odnětí svobody s cílem usnadnit jejich znovuzačlenění do společnosti;

39. žádá Komisi, aby posílila stávající stěžejní iniciativu „Mládež v pohybu" pomocí nových sloganů jako „Žádný mladý člověk nezůstane bez vzdělání" a „Žádný mladý člověk nebude vyřazen z trhu práce";

40. připomíná riziko, že některé členské státy mohou přijít o své talentované mladé lidi, což může vést k odlivu mozků; zdůrazňuje, že takový odliv mozků může členským státům zkomplikovat dosažení hospodářské obnovy a životaschopného růstu; vyzývá Komisi a Radu, aby to při navrhování a uplatňování politik v budoucnu plně zohlednily;

41. zdůrazňuje, že tvůrčí odvětví mohou mladým lidem nabídnout další a nové možnosti rozvoje jejich talentu a dovedností; připomíná Komisi a členským státům, že nové technologie podporují tvořivost mladých lidí;

42. zdůrazňuje, že kultura v Evropě představuje značný podíl HDP, a vyzývá členské státy, aby dále prosazovaly iniciativy podporující udržitelná pracovní místa pro mladé lidi v tomto odvětví;

Zaměstnanost mládeže a podnikání

43. v kontextu probíhajících opatření ke snížení dluhu, narůstající nezaměstnanosti mládeže a rozdílné úrovně dosaženého vzdělání a odborné průpravy zdůrazňuje význam socio-ekonomické a územní soudržnosti Evropské unie, jak je stanoveno v článku 174 Smlouvy o fungování Evropské unie, při dosahování cílů strategie EU pro mládež, konkrétně při vytváření nových a rovných příležitostí pro všechny mladé lidi, které by podporovaly sociální začleňování, rovnost mezi muži a ženami a solidaritu všech mladých lidí, snižovaly riziko chudoby a zvyšovaly podíl zaměstnaného obyvatelstva;

44. naléhavě vyzývá členské státy, aby plně využily strukturální fondy EU na období 2007–2013, zejména Evropský sociální fond (ESF); žádá Komisi, aby Parlament pravidelně informovala o pokroku dosaženém členskými státy;

45. žádá Komisi a členské státy, aby uvolnily všechny dostupné finanční prostředky, zvláště pak v rámci strukturálních fondů, na program, který by podpořil investování do odborné přípravy a vytváření pracovních míst za účelem boje s nepřijatelně vysokou mírou nezaměstnanosti mladých lidí, zejména tím, že by podporou jejich podnikatelského ducha vybídl mladé lidi k rozvoji podnikání; vítá iniciativu zaměstnanosti mládeže a naléhavě vyzývá příslušné členské státy a regiony, aby plně využívaly prostředky z ESF a zvláštní příspěvky;

46. vítá novou iniciativu EU týkající se systému záruk pro mladé lidi, do níž by měli být zahrnuti mladí lidé do věku 30 let a která by je měla vybavit dovednostmi vyžadovanými na trhu práce tím, že jim zajistí kvalitní, smysluplné a relevantní příležitosti; vyzývá členské státy, aby se zavázaly, že budou tento systém provádět efektivně a včas, a aby plně využívaly možností, které nabízí nový fond na podporu zaměstnanosti mladých lidí v budoucím víceletém finančním rámci; upozorňuje, že je nezbytné, aby ESF a ostatní stávající i budoucí strukturální fondy EU vyčlenily na tuto iniciativu dostatečné finanční prostředky; domnívá se, že rozpočet navržený Radou na sedmileté období je nedostatečný;

47. zdůrazňuje nicméně skutečnost, že systém záruk pro mladé nemůže nahrazovat strukturální úsilí a reformy, jež jsou nezbytné k tomu, aby vzdělávací systémy a pracovní trhy v některých členských státech byly připraveny na výzvy budoucnosti;

48. žádá Komisi, aby zajistila pobídky a technickou podporu, které by mladým lidem umožnily zakládat své vlastní podniky pod heslem „Když se ti nedaří najít pracovní místo, tak si ho vytvoř!“;

49. navrhuje podporovat podnikatelského ducha mladých lidí tím, že jim usnadní přístup k nástrojům mikroúvěrů a mikrofinancování;

50. domnívá se, že fiskální konsolidace by neměla být prováděna způsobem, který má dopad na pracovní místa pro mladé lidi; žádá členské státy, aby zajistily více pobídek na podporu kvalitního zaměstnání pro mladé lidi, jako jsou daňové úlevy a sociální příspěvky, a aby přijaly příslušné právní předpisy pro trh práce;

51. je si vědom toho, že sociální podniky mohou hrát při podpoře kvalitních pracovních míst a v boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení důležitou úlohu například tím, že budou investovat do vzdělávání a odborné přípravy mladých Evropanů;

52. zdůrazňuje, že je třeba, aby členské státy zajistily záchrannou síť pro neúspěšné začínající podniky; vyzývá je, aby odstranily byrokratickou zátěž;

Nové technologie a sociální média

53. žádá Komisi, aby zahájila průzkum za účelem sledování dopadu nových technologií a sociálních médií na životy mladých lidí;

54. zdůrazňuje, že je třeba, aby členské státy uplatňovaly strategie podporující přístup mladých lidí k řešením IKT;

55. vyzývá Komisi, aby využila dynamiku sociálních médií ve vzdělávání, odborné přípravě a ke zvýšení účasti mladých lidí s cílem zvýšit jejich zaměstnatelnost a posílit podnikání, inovaci a kulturu;

56. zdůrazňuje potřebu chránit mladé lidi před všemi formami zneužívání, včetně on-line útoků a zneužití souvisejících s jejich osobními údaji a zdravím;

57. zdůrazňuje, že je třeba zlepšit komunikaci a rozšířit iniciativy Komise v oblasti mládeže (např. evropského portálu pro mládež) prostřednictvím sociálních sítí a zvýšeného zapojení organizací mládeže a zástupců mladých lidí;

58. vítá sdělení Komise o „otevření systémů vzdělávání", jehož cílem je zlepšit účinnost, dostupnost a spravedlnost systémů vzdělávání, odborného vzdělávání a učení intenzivnějším začleněním IKT a nových technologií do vzdělávání a odborného vzdělávání; vyzývá všechny členské státy, aby podporovaly iniciativy směřující k otevírání systémů vzdělávání, například otevřených on-line kurzů (Massive Open Online Courses, MOOC);

Účast mladých lidí a evropské občanství

59. vítá skutečnost, že rok 2013 byl vyhlášen Evropským rokem občanů; zdůrazňuje, že je třeba lépe zapojit mladé lidi tím, že budou vybízeni ke sdílení své představy o budoucnosti EU;

60. vyzývá Komisi, aby nadále podporovala Evropskou kartu mládeže a tuto podporu zvyšovala s cílem usnadnit mladým lidem přístup ke kultuře prostřednictvím EU;

61. zdůrazňuje zásadní význam sportu, tělesného pohybu a společenských aktivit při podpoře zapojení mladých lidí jakožto nástroje, který může mít značný vliv na místní společenství a pomáhat při řešení mnohých společenských problémů, jimž mládež čelí, jako například při překonávání sociálního vyloučení a získávání sebedůvěry a sebeúcty; zdůrazňuje dále, že přínosem pohybových aktivit po fyzické i psychické stránce je kromě toho připravenost mladých lidí pro zaměstnání;

62. zdůrazňuje, že je nutné, aby EU před evropskými volbami v roce 2014 poskytovala důvěryhodná sdělení zaměřená na mladé lidi, která budou podpořena aktuálními politikami;

63. vyzývá Komisi, aby vytvořila více iniciativ na posílení integrace EU; naléhavě žádá členské státy, aby začlenily předmět evropských studií do učebních osnov;

64. zdůrazňuje význam využívání informačních a komunikačních technologií, včetně sociálních sítí, s cílem dosáhnout hlubšího zapojení do společnosti;

65. poukazuje na potřebu vytvořit více kontaktních programů zaměřených na oslovování marginalizovaných skupin a poskytovat podporu oblasti mládeže s cílem rozvíjet související struktury a komunikační kanály, a oslovit tak více mladých lidí, zejména těch, kteří jsou ohrožení sociálním vyloučením;

66. zdůrazňuje význam programu „Mládež v akci", který podporuje aktivní občanství mladých lidí, rozvíjí solidaritu a podporuje toleranci mezi mladými lidmi;

67. zdůrazňuje význam organizací mládeže, které jsou hlavním nástrojem zapojení mladých lidí, a úlohu dobrovolníků, kterou je třeba posilovat prostřednictvím podpůrných mechanismů, vhodných právních rámců a jasně formulovaných práv a povinností dobrovolníků, jak stanoví evropská charta práv dobrovolníků; vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily politickou a finanční podporu práce s mladými lidmi, zejména organizacím mládeže zapojeným do projektů EU;

68. považuje možnost mladých lidí žít nezávislý život za hlavní prioritu, kterou by měla řešit strategie pro mládež v nadcházejícím období; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby se při spolupráci v oblasti mládeže zaměřily na nezávislost mladých lidí a zapojení všech mladých lidí do společnosti;

Obecné zásady

69. zdůrazňuje, že je důležité odstranit všechny typy diskriminace mezi mladými lidmi, včetně diskriminace založené na pohlaví, rasovém nebo etnickém původu, náboženském vyznání, zdravotním postižení, věku a sexuální orientaci;

70. zdůrazňuje, že boj proti nerovnosti žen a mužů a stereotypům by měl být nedílnou součástí účinné politiky zaměřené na mládež s cílem předcházet zejména násilí páchanému na ženách a potírat jej;

71. zdůrazňuje, že v rámci sociální vize EU je důležité uznat, že mladí lidé představují prioritní skupinu, kterou je třeba přímo zapojit, čímž se posílí jejich vliv, rozvoj, dobré životní podmínky a sociální začleňování;

72. zdůrazňuje, že je třeba zajistit individuální účinnou podporu mladým lidem se zdravotním postižením;

o

o o

73. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

P7_TA(2013)0365

Řešení problému nezaměstnanosti mladých lidí: možná východiska

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o řešení problému nezaměstnanosti mladých lidí: možná východiska (2013/2045(INI))

(2016/C 093/10)

Evropský parlament,

— s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2010 o podpoře přístupu mladých lidí na trh práce, posílení statusu praktikantů, stáží a odborné přípravy ([1]),

— s ohledem na sdělení Komise s názvem „Iniciativa, Příležitosti pro mladé““ (COM(2011)0933) a na své usnesení ze dne 24. května 2012 o iniciativě „Příležitosti pro mladé“ ([2]) a svou otázku k ústnímu zodpovězení položenou Komisi o iniciativě „Příležitosti pro mladé“ ([3]),

— s ohledem na sdělení Komise o provádění iniciativy „Příležitosti pro mladé“ (COM(2012)0727),

([1]) Úř. věst. C 351 E, 2.12.2011, s. 29.
([2]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0224.
([3]) O-000106/2012; B7-0113/2012.

— s ohledem na sdělení Komise s názvem „Mládež v pohybu“ (COM(2010)0478),

— s ohledem na závěry Rady o podpoře zaměstnanosti mládeže v zájmu dosažení cílů strategie Evropa 2020 přijaté dne 17. června 2011 v Lucemburku,

— s ohledem na závěry Rady o iniciativě na podporu zaměstnanosti mladých lidí přijaté dne 7. února 2013,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 5. prosince 2012 nazvané „Vytvoření rámce pro kvalitu stáží. Druhá fáze konzultace se sociálními partnery na evropské úrovni podle článku 154 Smlouvy o fungování Evropské unie“ (COM (2012)0728),

— s ohledem na návrh doporučení Rady o zřízení záruky pro mladé lidi ze dne 5. prosince 2012, který předložila Komise (COM(2012)0729),

— s ohledem na zprávu nadace Eurofound ze dne 13. června 2012 s názvem „Zřízení záruky pro mladé lidi: zkušenosti z Finska a Švédska“,

— s ohledem na své usnesení ze dne 16. ledna 2013 o zřízení záruky pro mladé lidi ([1]),

— s ohledem na politickou dohodu, jíž bylo dosaženo v Radě dne 28. února 2013, týkající se doporučení Rady o zřízení záruky pro mladé lidi,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 27. dubna 2009 s názvem „Strategie EU pro mládež: investování do mládeže a posílení jejího postavení. Obnovená otevřená metoda koordinace přístupu k problémům a příležitostem mládeže“ (COM(2009)0200),

— s ohledem na návrh na změnu návrhu nařízení o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1081/2006, který předložila Komise (COM(2011)0607),

— s ohledem na prohlášení členů Evropské rady ze dne 30. ledna 2012 s názvem „Na cestě ke konsolidaci podporující růst a k růstu podporujícímu zaměstnanost“,

— s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2011o o mobilitě a začlenění osob se zdravotním postižením a o Evropské strategii pro pomoc osobám se zdravotním postižením 2010–2020 ([2]),

— s ohledem na Evropskou chartu kvality stáží a učňovství, která byla vypracována Evropským fórem mládeže ve spolupráci se sociálními partnery a dalšími zúčastněnými stranami,

— s ohledem na zprávu nadace Eurofound ze dne 22. října 2012 s názvem „NEET: mladí lidé, kteří nejsou v zaměstnání, ve vzdělávání ani v profesní přípravě: charakteristiky, náklady a politická řešení v Evropě“ ([3]),

— s ohledem na zprávu nadace Eurofound ze dne 21. prosince 2012 s názvem „Účinnost politických opatření ke zvýšení zaměstnanosti mladých lidí“ ([4]),

— s ohledem na zprávu nadace Eurofound ze dne 29. dubna 2011 s názvem „Pomoc mladým pracujícím během krize: příspěvek sociálních partnerů a veřejných orgánů“ ([5]),

---

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0016.
([2]) Úř. věst. C 131 E, 8.5.2013, s. 9.
([3]) Eurofound (2012), NEET – mladí lidé, kteří nemají zaměstnání, ani se neúčastní vzdělávání či odborné přípravy: charakteristika, náklady a politická řešení v Evropě), Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk.
([4]) Eurofound (2012), Účinnost politických opatření ke zvýšení zaměstnanosti mladých lidí, Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk.
([5]) Eurofound (2011), Pomoc mladým pracujícím během krize: příspěvek sociálních partnerů a veřejných orgánů, Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk.

Středa, 11. září 2013

— s ohledem na své usnesení ze dne 14. března 2013 o integraci migrantů, jejích dopadech na trh práce a vnějším rozměru koordinace systémů sociálního zabezpečení v EU ([1]),

— s ohledem na zprávu nadace Eurofound ze dne 7. února 2012 s názvem „Nejnovější politický vývoj, pokud jde o osoby, které nejsou v zaměstnání, ve vzdělání nebo v profesní přípravě (NEET)“ ([2]),

— s ohledem na zprávu nadace Eurofound ze dne 15. ledna 2013 nazvanou „Aktivní začleňování mladých lidí s postižením či zdravotními problémy“ ([3]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a stanoviska Výboru pro regionální rozvoj, Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0275/2013),

A. vzhledem k tomu, že v červnu 2013 bylo 23,5 % aktivních mladých lidí bez práce, přičemž míra nezaměstnanosti se pohybuje v Rakousku a Německu do 10 % a v Řecku dosahuje až 64,2 %, z čehož jsou patrné značné zeměpisné rozdíly, a to jak mezi jednotlivými členskými státy, tak v jejich rámci; vzhledem k tomu, že nejnovější údaje a prognózy naznačují pokračující zhoršování situace mladých lidí v některých členských státech;

B. vzhledem k tomu, že se nezaměstnanost žen mladších 25 let zvyšuje (z 18,8 % v roce 2009 vzrostla na 22,1 % v roce 2012) a podle posledních dostupných údajů nyní dosahuje 22,9 %; vzhledem k tomu, že postoje, jako je odrazování, sebevylučování a nespokojenost s prací, jsou stále častější; vzhledem k tomu, že mladé ženy i nadále mají na pracovním trhu horší podmínky než mladí muži, a vzhledem k tomu, že v důsledku této skutečnosti vznikají významné ztráty v oblasti potenciálu k hospodářskému růstu v Evropě, neboť se nedostatečně využívají schopnosti vysoce kvalifikovaných žen;

C. vzhledem k tomu, že v roce 2011 celkem 7,5 milionu mladých lidí ve věku 15–24 let a 6,5 milionu ve věku 25–29 let nemělo zaměstnání a ani nebylo zapojeno do vzdělávání či odborné přípravy (tzv. NEET), přičemž mezi ně patřili i příslušníci zranitelných skupin; vzhledem k tomu, že tato situace by mohla mít závažné osobní a sociální důsledky, například nejisté vyhlídky na zaměstnání v budoucnu, chudobu a sociální vyloučení, nebo dokonce psychické a tělesné poruchy; vzhledem k tomu, že tyto problémy se budou v blízké budoucnosti pravděpodobně prohlubovat a že mají závažné finanční dopady na sociální systémy členských států;

D. vzhledem k tomu, že situace, kdy je 14 milionů osob bez zaměstnání, přičemž ani neprocházejí vzděláváním či odbornou přípravou, vyžaduje, aby členské státy a evropské orgány a instituce vyvinuly větší úsilí o znovuzačlenění mladých lidí na pracovní trh; vzhledem k tomu, že mladí lidé v různých částech Evropy mají rozdílné potřeby, a proto je třeba, aby veškerá opatření k začleňování na pracovní trh byla uzpůsobena potřebám každé jednotlivé skupiny a případně zahrnovala rovněž politiky zaměřené posuzování jednotlivých případů;

E. vzhledem k tomu, že v roce 2011 byly hospodářské ztráty způsobené neúčastí mladých lidí na trhu práce odhadovány v členských státech na 153 miliard EUR, což odpovídá 1,2 % HDP EU ([4]); vzhledem k tomu, že tato částka zdaleka přesahuje odhadovaných 10 miliard EUR, kterých by bylo třeba k vytvoření 2 milionů nových pracovních míst pro mladé lidi ([5]); vzhledem k tomu, že tato situace představuje pro EU jako celek dlouhodobou velkou sociální a hospodářskou zátěž;

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0092.
([2]) Eurofound (2012), Nejnovější politický vývoj, pokud jde o osoby, které nejsou v zaměstnání, ve vzdělání nebo v profesní přípravě (NEET), Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk (http://www.eurofound.europa.eu/docs/erm/tn1109042s/tn1109042s.pdf)
([3]) Eurofound (2013), Aktivní začleňování mladých lidí s postižením či zdravotními problémy, Úřad pro publikace Evropské unie, Lucembursko (http://www.eurofound.europa.eu/areas/socialcohesion/illnessdisabilityyoung.htm).
([4]) Eurofound (2012), „NEET- mladí lidé, kteří nemají zaměstnání, ani se neúčastní vzdělávání či odborné přípravy: charakteristika, náklady a politická řešení v Evropě.“ Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk.
([5]) Rakouské federální ministerstvo práce, sociálních věcí a ochrany spotřebitelů, leden 2012.

F. vzhledem k tomu, že nezaměstnanost mladých lidí významně přispívá k prudkému nárůstu migrace v řadě členských států; vzhledem k tomu, že jen velmi malá část lidí si volí migraci dobrovolně, neboť ve většině případu se jedná o reakci na hospodářskou situaci;

G. vzhledem k tomu, že v EU je zapotřebí značných investic na dosažení růstu, vytvoření pracovních míst a podporu domácí poptávky; vzhledem k tomu, že je zapotřebí investiční balíček ve výši 2 % HDP EU k tomu, aby se v krátké době výrazněji zlepšila hospodářská situace a situace na trhu práce členských států; vzhledem k tomu, že toto opatření by bylo přínosem především pro mladé lidi, kteří představují skupinu, na niž má krize největší dopad;

H. vzhledem k tomu, že mladí lidé bývají během hospodářských krizí obzvláště znevýhodněni, více než většina ostatních skupin; vzhledem k tomu, že u mnohých mladých lidí lze očekávat změnu aktuální nezaměstnanosti v nezaměstnanost dlouhodobou, což výrazně zvyšuje riziko sociálního vyloučení; vzhledem k tomu, že tato situace má alarmující důsledky jak pro mladé lidi, neboť se tak snižuje jejich sebeúcta, jejich ambice zůstávají nenaplněny, snižují se jejich výdělky i vyhlídky v oblasti profesní dráhy a odsouvá se zahájení samostatného dospělého života, včetně založení rodiny, tak i pro společnost jako celek, protože to má v krátkodobém i dlouhodobém měřítku nepříznivé dopady na sociální, hospodářskou i demografickou situaci v Evropě a zvyšuje se riziko, že mladí lidé budou ve stáří trpět chudobou v důsledku toho, že nejsou schopni platit důchodové příspěvky během pracovního života;

I. vzhledem k tomu, že článek 13 Smlouvy o ES zmocňuje Společenství k boji proti diskriminaci na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo světového názoru, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace; vzhledem k tomu, že mladé ženy stále navzdory směrnici 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, trpí při vstupu na trh práce diskriminací na základě věku a pohlaví;

J. zhledem k tomu, že navzdory obecně vysoké nezaměstnanosti mladých lidí jsou přibližně čtyři miliony pracovních míst v EU neobsazeny ([1]) v důsledku nesouladu mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi; vzhledem k tomu, že v některých odvětvích, jako je odvětví IKT a výzkum a vývoj, neustále roste poptávka po vysoce kvalifikovaných pracovnících, která není uspokojována;

K. vzhledem k tomu, že MOP doporučila rozpočet ve výši 21 miliard EUR, což odpovídá 0,5 % všech výdajů v eurozóně, který by umožnil plné provádění záruk pro mladé lidi v EU;

L. vzhledem k tomu, že v souvislosti se strategií Evropa 2020 se EU zavázala zvýšit úroveň vzdělání, snížit do roku 2020 míru předčasného ukončování školní docházky na méně než 10 %, zvýšit podíl absolventů dokončeného terciárního či ekvivalentního vzdělávání ve věkové kategorii 30–34 let na nejméně 40 % a zvýšit míru zaměstnanosti ve věkové kategorii 20–64 let na 75 %;

M. vzhledem k tomu, že krize vedla ke zvýšení počtu lidí, zejména mladých, s nejistým pracovním poměrem, a že stávající pracovní místa byla často nahrazena pracovními smlouvami na dobu určitou, smlouvami na částečný úvazek a neplacenou prací;

N. vzhledem k tomu, že mladí lidé musí stále častěji přijímat jak placené, tak neplacené stáže, což je situace, v jejímž důsledku dochází k diskriminaci těch, kteří jsou ve slabší sociální situaci; vzhledem k tomu, že je nutné uznat existenci problému vykořisťování stážistů jakožto levné pracovní síly, a že je tudíž zapotřebí stanovit soubor kvalitativních kritérií pro stáže;

O. vzhledem k tomu, že malé a střední podniky a mikropodniky, které jsou hnací silou hospodářského růstu a tvorby pracovních míst a plnění cílů strategie Evropa 2020, v důsledku hospodářské krize zrušily přes 3,5 milionu pracovních míst a výrazně omezily přijímání nových zaměstnanců, přičemž rušení pracovišť mělo dopad na všechny zaměstnance, nejvíce pak na mladé lidi;

([1]) http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-380_cs.htm

Středa, 11. září 2013

P. vzhledem k tomu, že mladí lidé mají právo na kvalitní zaměstnání odpovídající jejich dovednostem; vzhledem k tomu, že kvalitní zaměstnání je zásadní podmínkou důstojného a autonomního života mladých lidí v Evropě;

Q. vzhledem k tomu, že hospodářská krize, která se začala projevovat v roce 2008, nepříznivě ovlivnila jak poptávku, tak nabídku na trhu práce, čímž se dramaticky zvýšila nejistota pracovních vyhlídek a pro všechny nezaměstnané se stalo zásadním to, aby byli lépe informováni o pracovních příležitostech; vzhledem k tomu, že vzdělávání, odborná příprava a rozvoj dovedností jsou často pro nejchudší skupiny obyvatel nedostupné, a to včetně mladých lidí se zdravotním postižením;

R. vzhledem k tomu, že v době krize se díky důrazu na praktické dovednosti osvědčily duální systémy, které kombinují teoretickou výuku a odbornou přípravu, a vzdělávací programy kombinující akademicko-pracovní výuku, které jsou využívány v některých členských státech; vzhledem k tomu, že Komise opakovaně konstatovala, že účinné systémy duálního vzdělávání mohou zaručit plynulé zajišťování kvalifikovaných pracovníků a současně to, aby se míra nezaměstnanosti udržovala na nízké úrovni;

S. vzhledem k tomu, že přechod ze školního vzdělávání na trh práce je v životě mladých lidí rozhodujícím okamžikem, který určuje budoucí kariérní možnosti, celoživotní příjmy a dlouhodobou sociální situaci těchto mladých lidí; vzhledem k tomu, že v této souvislosti představuje vzdělávací politika součást politiky týkající se trhu práce;

T. vzhledem k tomu, že hospodářská krize, která začala v roce 2008, negativně ovlivnila jak poptávku, tak nabídku na trhu práce, čímž došlo k dramatickému nárůstu nejistoty pracovních vyhlídek a vyvstala nutnost zabývat se otázkou investic členských států do vytváření pracovních míst, vzdělávání a odborné přípravy; vzhledem k tomu, že mezi důsledky krize mohou patřit i rostoucí sociální konflikty a nepokoje;

U. vzhledem k tomu, že pracovní agentury hrají klíčovou roli na trhu práce, a musí tudíž plnit normy vysoké kvality, které musí kontrolovat příslušné orgány; zdůrazňuje, že tyto normy týkající se kvality a příslušné kontroly musí být uplatňovány ve stejné míře vůči veřejným i soukromým agenturám práce;

V. vzhledem k tomu, že součástí řešení nezaměstnanosti může být rozvoj kvalitních systémů odborného vzdělávání a odborné přípravy, které budou zajišťovat vysoce kvalifikovaní učitelé a školitelé, jež budou využívat inovativní učební metody a vysoce kvalitní infrastrukturu a zařízení vykazující vysokou relevantnost z hlediska trhu práce a umožňující další vzdělávání a odbornou přípravu;

W. vzhledem k tomu, že mladí lidé tvoří 40 % pracovníků zaměstnaných na dobu určitou, avšak z celkového počtu zaměstnaných tvoří pouze 13 %, a že každý pátý mladý člověk se obává ztráty svého zaměstnání;

X. vzhledem k tomu, že v některých členských státech lze pozorovat zvětšující se mezeru mezi dovednostmi absolventů vysokých škol a dovednostmi požadovanými na trhu práce;

Y. vzhledem k tomu, že zohledňování požadavků pracovního trhu by nemělo dětem znemožňovat získání co nejširší platformy znalostí, což je nejlepší způsob, jak zajistit, aby byly schopny přizpůsobit se zvratům na trhu práce i v životě vůbec; vzhledem k tomu, že většina studií prokázala význam nabídky kvalitního vzdělávání od prvních školních let pro předcházení předčasnému ukončení školní docházky a zajištění plné integrace dětí ze sociálně nejvíce znevýhodněných prostředí do školního života;

Z. vzhledem k tomu, že otevřené vzdělávací zdroje zlepšují rovnost ve vzdělávání, jeho kvalitu a dostupnost a prostřednictvím informačních a komunikačních technologií a nových technologií podporují interaktivní, kreativní, pružný a individualizovaný proces učení; vzhledem k tomu, že otevřené vzdělávání zlepšuje podporou celoživotního učení trvalou zaměstnatelnost;

AA. vzhledem k tomu, že pedagogové na základních, středních a vysokých školách čelí nebývalým výzvám vznikajícím v důsledku rychle se měnícího globálního hospodářského prostředí, v němž je rozvoj nových dovedností a schopností, inovativních přístupů a moderních metod výuky klíčovým faktorem pro zajištění efektivního vzdělávání a zaměstnatelnosti mladých lidí;

AB. vzhledem k tomu, že 60 % absolventů vysokých škol jsou ženy, které jsou často obsazovány do funkcí s nižšími kvalifikačními požadavky či s nižším platovým ohodnocením; vzhledem k tomu, že na mladé ženy mají rovněž dopady genderové rozdíly v zaměstnání i mimo něj, což má za následek rozdíl v platech (v současnosti 16,2 %) i v důchodech;

AC. vzhledem k tomu, že pružnost a nejistota zaměstnání mají větší dopad na zaměstnanost žen než mužů: vzhledem k tomu, že ve třetím čtvrtletí roku 2012 představovaly ženy zhruba 60 % osob pracujících na částečných úvazek ve věkové skupině pracovníků 15-24 let, přičemž ve stejné věkové skupině představovaly ženy 64 % všech pracovníků na částečný úvazek s vysokoškolským vzděláním (magisterský titul nebo postgraduální vzdělání);

AD. vzhledem k tomu, že navzdory článku 19 SFEU, směrnici 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000 a směrnici 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 mladé ženy při vstupu na pracovní trh nadále trpí věkovou a genderovou diskriminací; vzhledem k tomu, že přístup na oficiální trh práce je obtížnější pro ženy ze zranitelných sociálních skupin, a to včetně etnických menšin;

AE. vzhledem k tomu, že mateřství mladým matkám často brání ve vstupu na trh práce a přispívá tak ke zvětšování rozdílů v zaměstnanosti mužů a žen;

AF. vzhledem k tomu, že je zapotřebí začlenit opatření na podporu zaměstnanosti mladých lidí do ucelené a na budoucnost a investice zaměřené makroekonomické strategie, která by zajistila podmínky pro vytváření udržitelných míst ve 21. století a účinný přechod ze vzdělání do pracovního života;

1. zdůrazňuje, že politická opatření na úrovni států a EU určená k podpoře zaměstnanosti mladých by měla být soudržná a měla by se vzájemně posilovat, přičemž by měla klást zvláštní důraz na vysoce kvalitní (profesní) vzdělávání, odbornou přípravu a nabídku pracovních zkušeností, což by mladým lidem umožnilo získat stabilní a kvalitní zaměstnání; zdůrazňuje, že vytváření příležitostí v oblasti spravedlivě odměňovaných stáží a dobrovolnických činností ve veřejném zájmu by mladým lidem umožnilo, aby se zapojili do společensky přínosných činností a získali pracovní zkušenosti;

2. vyjadřuje hluboké politování nad tím, že již nyní mají stávající krizová opatření namířená na snižování veřejných výdajů v zemích postižených krizí negativní dopad na mladé lidi v důsledku škrtů v oblasti vzdělávání, vytváření pracovních míst a podpůrných služeb;

3. zdůrazňuje, že existují různé skupiny nezaměstnaných mladých lidí a k tomu, aby byla přijatá opatření prováděna s co největším přínosem, je třeba je zaměřit podle jejich potřeb a schopností; je zapotřebí určit klíčové dovednosti, jež těmto mladým lidem umožní rychleji, trvaleji a udržitelněji vstoupit na trh práce; je nutné věnovat zvláštní pozornost mladým lidem, kteří nemají žádnou kvalifikaci, nemají zaměstnání a ani nejsou v procesu vzdělávání či profesní přípravy;

4. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy, které mají v regionech více než 25 % nezaměstnanost mladých lidí, pomohla s řešením nezaměstnanosti mladých lidí prostřednictvím vytvoření pracovních míst pro alespoň 10 % postižených mladých lidí;

5. zdůrazňuje, že je třeba vytvořit aktivní, komplexní a integrované politiky pracovních trhů zaměřené na vytváření pracovních míst, jejichž součástí by byla zvláštní opatření určená pro mladé lidi, aby se zabránilo plýtvání dostupnými zdroji a současně se podařilo snížit nezaměstnanost mladých lidí a nedocházelo pouze k její „recyklaci“; vyzývá členské státy, aby posoudily příklady osvědčených postupů z jiných členských států z hlediska proveditelnosti na vlastním trhu práce a využily ty z nich, které jsou vhodné pro boj proti nezaměstnanosti mladých lidí; zdůrazňuje dobré zkušenosti v oblasti odborné přípravy a vzdělávání a duálních vzdělávacích systémů získané v jiných zemích při zlepšování podmínek pro přechod z procesu vzdělávání do pracovního prostředí, díky nimž se zmenšují mezery mezi dovednostmi získanými v rámci odborné přípravy a požadavky pracovního trhu; zdůrazňuje, že úkolem Komise je poskytovat aktivní podporu takovémuto úsilí, a vyzývá Komisi, aby pravidelně podávala zprávu o reformním úsilí členských států v souvislosti se systémy odborné přípravy a vzdělávání; zdůrazňuje, že je třeba věnovat zvláštní pozornost zranitelným skupinám, jimž hrozí velké riziko sociálního vyloučení, včetně osob, které nepracují, nestudují a ani nejsou zapojeny do odborné přípravy;

6. vyzývá Komisi, aby shromáždila úspěšné příklady v oblasti vzdělávání a vypracovala z nich příručku pro ostatní členské státy;

7. vyzývá Komisi, aby vypracovala výroční zprávu o reformě systémů odborné přípravy v členských státech, a strukturálně a dlouhodobě tak přispěla ke zlepšení zaměstnatelnosti mladých lidí;

8. vyzývá Komisi, aby vypracovala kvalitativní pokyny pro moderní systém duálního vzdělávání podložené seznamem široce definovaných neakademických klíčových povolání v Evropě;

9. zdůrazňuje, že je důležité zlepšit normy kvality a přístupnost v oblasti vysokoškolského vzdělávání a odborného vzdělávání a přípravy; zdůrazňuje rovněž význam výuky jazyků na základních a středních školách a během odborného vzdělávání a přípravy;

10. zdůrazňuje, že pro úspěšné a celistvé navrhováni, provádění a monitorování celé škály opatření na podporu zaměstnanosti a zaměstnatelnosti mladých lidí má zásadní význam zapojení všech relevantních zúčastněných stran na místní, regionální, celostátní a evropské úrovni, včetně sociálních partnerů, služeb v oblasti zaměstnanosti, poskytovatelů odborné přípravy a vzdělávání, jednotlivých zaměstnavatelů, nevládních organizací a především také studentských a mládežnických organizací; zdůrazňuje, že opatření na podporu kvalitní a udržitelné zaměstnanosti mladých lidí musí být pružná, aby dokázala reagovat na neustále se vyvíjející potřeby trhu práce; připomíná, že je zapotřebí flexibilních a zároveň spolehlivých smluvních vztahů, účinných politik pro znovuzačleňování a moderních systémů sociálního zabezpečení; zdůrazňuje, že poradenství pro mladé lidi týkající se jejich kariéry poskytované zavčas, v dostatečném předstihu před ukončením základního středoškolského vzdělání. je velmi cenné, neboť vyžaduje, aby rodiče a školy zlepšily své kapacity, pokud jde o pomoc a poradenství pro žáky ohledně výběru jejich vzdělání a následné kariéry;

11. vyzývá členské státy, aby přijaly opatření s cílem stanovit jako prioritu v rámci svých vzdělávacích programů odvětví vědy, technologií, inženýrství a matematiky, aby bylo možné v budoucnu držet krok s očekávaným vývojem na trhu práce;

12. zdůrazňuje, že kolektivní vyjednávání hraje klíčovou úlohu při posilování a zlepšování pracovních podmínek mladých pracujících;

13. uznává, že investice do správných dovedností jsou významným faktorem, který členským státům pomáhá při inovování a znovuposílení konkurenceschopnosti;

14. vyzývá členské státy, aby uznaly nebývalé výzvy rychle se měnícího globálního hospodářského prostředí, jimž musí čelit pedagogové na základních, středních i vysokých školách; poukazuje na to, že klíčovým faktorem pro úspěšné vzdělávání mladých lidí a jejich pracovní vyhlídky je rozvoj nových dovedností a souboru kompetencí, inovativních přístupů a moderních metod výuky a učení;

15. vyzývá členské státy, aby vybízely a podporovaly mladé lidi, zejména ženy, aby se prostřednictvím vzdělávání, občanské společnosti a kvalitních iniciativ mládeže zapojili do demokratického života a aby využili stávajících a nových nástrojů a přispívali tak k politickému rozvoji, čímž podpoří rozvoj, životní úroveň a sociální začlenění mladých lidí;

16. je vážně znepokojen tím, že členské státy provádějí rozpočtové škrty v oblasti politiky vzdělávání, odborné přípravy a mládeže, v důsledku čehož by mladí lidé mohli přijít o přístup ke vzdělání i zaměstnání, a připomíná, že rozpočtové výdaje určené na vzdělávání a odbornou přípravu jsou nezbytnou a neocenitelnou investicí do budoucnosti;

17. žádá, aby pedagogové měli více možností odborného vzdělávání a přípravy, zejména pokud jde o moderní metody výuky a používání nových technologií; upozorňuje, že celoživotní učení začíná vzděláváním v raném věku, a zdůrazňuje, že především jazykové dovednosti je třeba rozvíjet zábavnou formou;

18. upozorňuje na úlohu, kterou sehrává systém záruk EU za úvěry pro studenty denního magisterského studia v EU a ve třetích zemích, pokud jde o další podporu mobility mladých lidí a vícerozměrného postavení univerzit;

19. domnívá se, že je třeba zohledňovat místní potřeby a územní specifika, aby se umožnilo nalezení pracovních míst, především v inovativních odvětvích, jako jsou tzv. zelená odvětví a sociální podniky, a to v rámci integrovaných strategií územního rozvoje;

20. vyzývá členské státy a regionální a místní orgány, aby vytvořily integrované strategie územního rozvoje zahrnující i otázky odborné přípravy a zaměstnanosti, přičemž by se mělo začít u opatření zamezujících předčasnému ukončování školní docházky, a aby vytvořily pracovní příležitosti pro mladé lidi;

21. uznává, že situace je zvlášť obtížná v určitých regionech, kde míra nezaměstnanosti mezi mladými lidmi přesahuje 25 %; vítá skutečnost, že podpora poskytovaná EU na zaměstnanost mladých lidí bude dále navýšena prostřednictvím navrhované iniciativy EU na podporu zaměstnanosti mladých lidí, která v sedmiletém období let 2014–2020 disponuje rozpočtem v maximální hodnotě 8 miliard EUR; zároveň zdůrazňuje, že podle MOP bude na účinné provedení Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí jen v eurozóně zapotřebí 21 miliard EUR; souhlasí s tím, aby byla na tuto iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí předběžně vyčleněna odpovídající částka z prostředků ESF;

22. zdůrazňuje, že je důležité neprodleně přijmout opatření pro boj proti nezaměstnanosti mladých lidí a dlouhodobé nezaměstnanosti; vyzdvihuje také, že je zapotřebí, aby mladí lidé nalezli dlouhodobá, udržitelná a kvalitní zaměstnání;

23. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby vnitrostátní právní předpisy, které mají dopad na mladé lidi, a zejména vnitrostátní právní předpisy na základě směrnice o rovném zacházení v zaměstnání (2000/78/ES), nebyly zneužívány k diskriminaci mladých zaměstnanců, pokud jde o přístup k dávkám sociálního zabezpečení; domnívá se, že je třeba učinit mnohem více pro to, aby si zaměstnanci i zaměstnavatelé uvědomovali svá práva a povinnosti vyplývající z tohoto právního předpisu;

24. vyzývá členské státy, aby aktualizovaly své strategie pro regionální rozvoj s cílem zohlednit v nich opatření na podporu zaměstnanosti, včetně zaměstnanosti mladých lidí;

25. vítá rozhodnutí Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO) ze dne 28. února 2013 dohodnout se na doporučení Rady ohledně provádění záruky pro mladé lidi, a vyzývá členské státy, aby přijaly opatření s cílem provádět ambiciózním způsobem záruky pro mladé lidi na vnitrostátní úrovni; vyzývá k rozšíření cílových skupin, tak, aby zahrnovaly mladé lidi mladší 30 let, včetně absolventů škol i těch, kteří vzdělávací systémy opouštějí bez získání kvalifikace; zdůrazňuje, že úspěšnost tohoto opatření bude do velké míry záviset na další široké škále politik a rámcových podmínkách, jako jsou například investice do vzdělávání a odborné přípravy, infrastruktura a kapacita služeb zaměstnanosti, dostupnost míst pro studenty a absolventy, a kvalitní učňovské přípravy a stáže, a také na obecných politikách podněcujících k vytváření pracovních míst; vyzývá k odpovídajícím navazujícím opatřením prostřednictvím vnitrostátních programů reforem členských států a v rámci evropského semestru, aby se usnadnilo monitorování, hodnocení a průběžné zlepšování vnitrostátní systémů záruk pro mladé; zdůrazňuje, že systémy záruk pro mladé lidí by měly tvořit nedílnou součást širšího rámce vnitrostátních aktivních politik týkajících se trhu práce;

26. oznamuje členským státům, že Parlament má v úmyslu pečlivě sledovat veškeré kroky členských států vedoucí ke skutečnému zavedení záruk pro mladé lidi, a vyzývá mládežnické organizace, aby Parlament průběžně informovaly o svých analýzách opatření členských států;

27. vyzývá vnitrostátní parlamenty, aby společně s mládežnickými organizacemi učinily své vlády zodpovědnými za vytvoření záruk pro mladé lidi a aby zajistily přijetí seriózních kroků pro zajištění toho, aby každý mladý člověk (který je nezaměstnaný nebo který ukončil formální vzdělávání) do čtyř měsíců obdržel kvalitní nabídku zaměstnání, dalšího vzdělávání, odborné přípravy nebo stáže;

28. zdůrazňuje však, že úsilí a financování související s prováděním systémů záruk pro mladé by nemělo odrazovat od strukturálního úsilí a reforem, které jsou v některých členských státech nutné s cílem připravit jejich vzdělávací systémy a trhy práce na budoucí výzvy;

29. vyzývá Komisi, aby v rámci svých programů přijala opatření zaměřená konkrétně na řešení problému nezaměstnanosti mladých lidí a uplatňovala integrovaný globální přístup, jenž bude v souladu se stěžejní iniciativou strategie Evropa 2020 „Mládež v pohybu“;

Středa, 11. září 2013

30. připomíná Komisi a členským státům, že se zavázaly ke splnění cílů strategie Evropa 2020 týkajících se dosažení 75 % míry zaměstnanosti žen i mužů, a upozorňuje na to, že důsledkem současné úrovně nezaměstnanosti mladých lidí může být generace žen vyloučených z pracovního trhu, přičemž může dojít ke zvýšení jejich přehlížení a zranitelnosti;

31. vyzývá Evropskou Komisi a členské státy, aby sledovaly a zveřejnily veškeré údaje týkající se politik boje proti nezaměstnanosti mladých lidí (včetně provádění záruk pro mladé lidi), sestavovaly regionální statistiky podle jednotlivých členských států a věnovaly zvláštní pozornost genderovým hlediskům;

32. vyzývá Komisi a členské státy, aby vytvořily jednoznačné standardy a ukazatele kvality týkající se rozvoje vnitrostátních systémů záruk pro mladé a aby zvýšily svou podporu všem aktérům, kteří mají zásadní význam pro realizaci systémů záruk pro mladé lidi, jako jsou vnitrostátní sociální partneři, místní a regionální orgány, služby zaměstnanosti a hlavní subjekty působící v oblasti vzdělávání a odborné přípravy; vyzývá k tomu, aby bylo fungování systémů záruk pro mladé lidi usnadněno prostřednictvím finančních pobídek, včetně pobídek při veřejných zakázkách, a financováním odborné přípravy v praxi, díky čemuž by se podpořily podniky ve vytváření vysoce kvalitních a udržitelných pracovních míst a nabídek odborné přípravy, které budou představovat účinné a cílené investování do potenciálu mladých lidí; zdůrazňuje, že je zvláštní odpovědností podniků takové nabídky poskytovat;

33. vyzývá Komisi a členské státy, aby ve spolupráci se zúčastněnými stranami zastupujícími mladé lidi a Parlamentem vypracovala akční plán zaměstnanosti mladých lidí, který by stanovil krátkodobá, střednědobá a dlouhodobá opatření; lituje skutečnosti, že v rámci stávající diskuse jsou dlouhodobá opatření prezentována jako krátkodobá řešení; zdůrazňuje, že v krátkodobém horizontu by se pozornost měla soustředit na bezprostřední cestu z krize, a to pro osoby na trhu práce i mimo něj, se zaměřením na zajištění příjmu nutného k životu a příležitostí na trhu práce; zdůrazňuje, že investice do vzdělání a odborné přípravy, vytváření pracovních míst, systémů učňovského vzdělávání a pobídek určených pro zaměstnavatele jsou převážně střednědobými, ale také dlouhodobými opatřeními, jež musí být pevně dohodnuta mezi všemi subjekty alespoň na dobu pěti let; zdůrazňuje, že zejména vybudování systému duálního vzdělávání, učňovského školství, odborné přípravy a začleňování mladých lidí na trh práce jsou dlouhodobými opatřeními, která vyžadují dlouhodobý závazek, nikoli pouze závazek zaměřený na současnost;

34. doporučuje, aby v členských státech, ve kterých existuje duální systém vzdělávání, byl pro mladistvé do 18 let, kteří nenajdou učňovské místo, vytvořen systém „alternativního učení“, tedy záruka vzdělání v podobě odborné přípravy ve více podnicích; v zemích, kde duální systém vzdělávání není zaveden, by měla být přijata opatření k zavedení vhodně uzpůsobeného systému;

35. zdůrazňuje, že různé věkové skupiny vyžadují odlišné přístupy k řešení otázek zaměstnanosti, které budou u nižších věkových skupin zaměřeny na vstup na trh práce a u vyšších věkových skupin na zlepšení jistoty práce a sociálního zabezpečení;

36. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly sbližování světa práce a vzdělávání, aby tak mohly být vytvořeny způsoby odborné přípravy, jako je duální vzdělávání, které kombinují teoretické koncepce s praktickými zkušenostmi a jejichž cílem je vybavit mladé lidi požadovanými obecnými dovednostmi a konkrétními odbornými znalostmi; vybízí Komisi a členské státy, aby rovněž investovaly do podpory informační kampaně týkající se odborného vzdělávání a přípravy a technických a podnikatelských studií;

37. vyzývá evropské instituce a orgány, aby šly samy příkladem a odstranily inzeráty na neplacené stáže ze svých internetových stránek a aby vyplácely minimální příspěvek vycházející z životních nákladů v místě, kde má stáž probíhat;

38. vyzývá členské státy, aby zavedly nové začleňující a cílené politiky trhu práce, které zajistí důstojné začlenění a smysluplné zaměstnání mladých lidí, např. prostřednictvím zřízení inspirativních sítí, programů pro stážisty zahrnujících finanční pomoc, která jim umožní cestovat a žít v blízkosti místa, kde stáž probíhá, mezinárodních profesních center a středisek poskytujících mladým lidem individuální poradenství, jež se zaměří především na témata, jako je kolektivní organizace a znalost právních hledisek týkajících se jejich stáže;

39. vyzývá členské státy, aby vypracovaly konkrétní informační strategie zacílené na osoby, které nejsou zaměstnány, ani neprocházejí procesem vzdělávání či odborné přípravy, které by měly kombinovat účinné formy opětovného začleňování osob, které předčasně ukončily školní docházku, zpátky do zaměstnání nebo vzdělávání; vyzývá proto členské státy, aby v rámci evropského semestru předložily návrhy, jakým způsobem dosáhnou pokroku při lepší integraci osob, které nemají zaměstnání ani nejsou zapojeny do vzdělávání či odborné přípravy, pomocí záruk pro mladé lidi a dalších nástrojů; zdůrazňuje, že je nutné zvýšit zaměstnatelnost a účast mladých lidí tím, že se podpoří rozvoj celoživotního vzdělávání a zajistí se, aby byly systémy sociálního zabezpečení ve větší míře zaměřeny na začleňování a aktivaci; vyzývá k tomu, aby byly odstraněny veškeré praktické a logistické překážky, jimž čelí mladí lidé s komplexnějšími potřebami nebo se zdravotním postižením při vstupu na pracovní trh;

40. vyzývá členské státy, aby zintenzívnily své úsilí, jehož cílem je omezit předčasné ukončování školní docházky tak, aby bylo do roku 2012 dosaženo cíle stanoveného v rámci strategie EU 2020, podle nějž nemá počet osob předčasně ukončujících školní docházku překročit 10 %; vyzývá členské státy, aby využily celé škály opatření v boji proti předčasnému ukončování školní docházky a negramotnosti, například snížení počtu studentů ve třídách, zajištění pomoci žákům, kteří z ekonomických důvodů nemohou dokončit povinnou školní docházku, posílení praktického rozměru školních osnov, zavedení poradců do všech škol a vytvoření okamžitých opatření pro osoby předčasně ukončující školní docházku; upozorňuje na příklad Finska, které úspěšně snížilo počet studentů, kteří předčasně ukončili školní docházku, tím, že jim bylo poskytnuto poradenství, pokud jde o jejich další možnosti; vyzývá Komisi, aby koordinovala projekt zaměřený na osvědčené postupy;

41. připomíná, že rané vzdělávání založené na hře může dětem dát správný směr k úspěšné cestě vzdělávacím procesem, a zdůrazňuje, že zvlášť v této souvislosti je velice důležité výchozí pedagogické vzdělání, jakož i další odborná příprava učitelů;

42. naléhavě žádá členské státy, aby vzhledem k výjimečné sociální situaci vyvolané krizí vypracovaly strategii pro poskytování pobídek – včetně finančních – pro zranitelné skupiny žáků, kteří by tak mohli dokončit středoškolské vzdělání;

43. zdůrazňuje význam kvalitní veřejné sítě studentských ubytoven;

44. podporuje zřízení programu Erasmus pro všechny a vytvoření samostatné kapitoly a zvlášť vyčleněných rozpočtových prostředků pro mladé lidi spolu se zvýšenou podporou pro ty, kdo jsou činní v práci s mladými lidmi, a to jak v institucionalizované formě, tak i jiným způsobem; domnívá se, že nabývání dovedností, zejména pak průřezových dovedností (např. v oblasti IKT a cizích jazyků), například formou studia, práce či dobrovolnické činnosti v zahraničí, může podpořit aktivní zapojení mladých lidí do společnosti a tudíž i do procesu evropské integrace a může zlepšit jejich vyhlídky na trhu práce a obecně pracovní mobilitu v rámci Unie;

45. zdůrazňuje, že Evropský sociální fond by měl hrát klíčovou úlohu při boji proti nezaměstnanosti mladých lidí, a vyzývá členské státy a řídící orgány všech operačních programů, aby přijaly opatření pro dosažení tohoto cíle;

46. vyzývá členské státy, aby prováděly opatření stanovená v jejich vnitrostátních programech záruk pro mladé lidi, přičemž by ve všech fázích přípravy, plánování a provádění těchto opatření měly zohledňovat genderová hlediska; vyzývá členské státy, aby vytvořily střediska pro zaměstnanost s vhodně vyškolenými pracovníky, která by mohla účinně provádět politiky zvyšující informovanost a poskytovat a zajišťovat specifické podmínky pro ženy, aby se mimo jiné zabránilo dlouhodobé nezaměstnanosti a riziku sociálního vyloučení;

47. zdůrazňuje, že zavedení záruk pro mladé do praxe vyžaduje dodržování kolektivního vyjednávání mezd a zásady stejné odměny za stejnou práci nebo za práci stejné hodnoty;

48. zdůrazňuje, že mají-li se zlepšit vyhlídky mladých lidí na trhu práce i jejich schopnost přizpůsobit se budoucímu vývoji na pracovním trhu, je důležité, aby mladí lidé získávali všeobecné dovednosti v oblastech, jako je IKT, vedení a kritické myšlení a jazykové a podnikatelské dovednosti, a to i díky studiu v zahraničí; vyzývá členské státy, aby na tyto dovednosti kladly větší důraz v rámci svých učebních osnov;

Středa, 11. září 2013

49. uznává problémy, jimž mladí lidé čelí při zakládání a rozvoji vlastních podniků; vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly mladé podnikatele a mladé osoby, které provozují samostatně výdělečnou činnost, tím, že usnadní a zjednoduší přístup k financování, omezí administrativní zátěž, vyřeší otázky spojené se zákony o úpadku a vytvoří obecně příznivé podmínky, což by mělo zahrnovat účinné poradenství a mentorství a poskytování podnikatelských inkubátorů;

50. vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly opatření, jejichž cílem je podněcovat, prosazovat a podporovat mladé ženy v zakládání nových podniků a samostatné výdělečné činnosti, a to tím, že jim zajistí vzdělávání, poradenství a snazší přístup k úvěrům a mikroúvěrům s výhodnějším podmínkami a fiskální nástroje, především pak pro MSP;

51. vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly nezbytná opatření k boji proti stereotypu, že podnikání je riziková a převážně mužská činnost; zdůrazňuje, že za účelem celkového posílení postavení žen na trhu práce a účinnější podpory podnikání by měla být přijata opatření k prosazování regionální a mezinárodní spolupráce podnikatelek a mělo by být povzbuzováno vytváření sítí platforem pro výměnu zkušeností a osvědčených postupů;

52. v souvislosti s podporou samostatné výdělečné činnosti mladých lidí vítá navrhovaného nástupce nástroje mikrofinancování Progress, který je součástí programu pro sociální změny a inovace na období 2014–2020 a jehož účelem je lépe uspokojit poptávku, a to i mezi mladými lidmi, kteří začínají v malém podnikat, včetně nových podniků vysokoškolských studentů; vítá závazek EIB, že bude věnovat zvláštní pozornost investicím, které zlepšují příležitosti mladých lidí získat přístup k produktivnímu zaměstnání; zdůrazňuje, že všechny tři osy programu pro sociální změny a inovace nabízejí způsoby, jak bojovat proti nezaměstnanosti mladých;

53. zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že v internetové ekonomice připadá na každé pracovní místo zaniklé v běžném – „off-line" – hospodářství 2,6 pracovního místa, je důležité, aby mladí lidé své počítačové dovednosti v oblasti programování, designu či sociálního marketingu proměňovali v pracovní místa, a to za využití dostupného evropského a vnitrostátního financování;

54. vyzývá k zaujetí ambiciózního a uceleného přístupu – stejně tak na evropské jako na vnitrostátní úrovni –, zaměřeného integrovaným způsobem na iniciativy v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, kvalitní zaměstnanosti, samostatné výdělečné činnosti a pracovní mobility pro veškeré mladé lidi na všech nejrůznějších úrovních; naléhavě žádá členské státy, aby zahájily široké konzultace s univerzitami a dalšími vzdělávacími institucemi s cílem lépe přizpůsobit své vzdělávací osnovy a náplň odborné přípravy tak, aby co nejlépe vyhovovaly potřebám trhu práce; vzhledem k nadcházejícímu programovému období 2014–2020 vyzývá Komisi, aby vypracovala komplexní analýzu programů EU a finančních zdrojů investovaných do vzdělávání, odborné přípravy a řešení problému nezaměstnanosti mladých lidí v programovém období 2007–2013, a aby v této věci podala zprávu Parlamentu a Radě; zdůrazňuje, že nezaměstnanost mladých lidí souvisí s nízkým hospodářským růstem ve většině členských států; zdůrazňuje proto naléhavou potřebu vytknout si jako prioritu formy růstu podporující zaměstnanost, z nichž budou mít prospěch i mladí lidé, a řešit strukturální překážky pro vstup mladých lidí na trh práce;

55. vyzývá Komisi, aby předložila návrh na program evropských jednotek mladých, který by mladým lidem z celé Evropy ve věku do 30 let poskytoval možnost vykonávat po dobu až tří měsíců dobrovolnickou práci v jiném členském státě; má za to, že účelem evropských jednotek mladých lidí je poskytnout mladým lidem příležitost, aby využili a zdokonalili své studijní a sociální dovednosti, a posílit znalosti mladých lidí o jiném členském státě a podporovat přátelství a integraci v celé EU; zdůrazňuje, že práce těchto jednotek mladých lidí musí být dobrovolnická a neplacená a nesmí nahrazovat již existující pracovní místa v přijímající zemi; je přesvědčen, že evropské jednotky mladých lidí by měly být koncipovány jako partnerství veřejného a soukromého sektoru s cílem vytvořit program, v jehož rámci by mladí lidé mohli získat individuální grant, který pokryje náklady na cestování a živobytí na období nejvýše tří měsíců;

56. je toho názoru, že zařízení poskytující vzdělávání nebo odbornou přípravu by měla organizovat mimoškolní stáže, aby studentům poskytla možnost získat zkušenost ve zvoleném oboru a umožnila jim tak prohloubit své znalosti a vytvořit vazby k pracovišti;

57. vyzývá členské státy, aby zlepšily spolupráci a posílily partnerství mezi podniky a odvětvím vzdělávání na všech úrovních s cílem těsněji provázat osnovy s požadavky trhu práce, například rozšířením aliancí pro odvětvové dovednosti a znalostních aliancí;

58. zdůrazňuje význam zvyšování kvality odborného vzdělávání a přípravy v zájmu zajištění správné rovnováhy mezi vzděláváním a poptávkou na trhu práce; domnívá se, že podpora odborného vzdělávání a přípravy by neměla být na úkor vysokoškolského vzdělávání; zdůrazňuje, že je třeba zlepšit součinnost odborného vzdělávání a přípravy a vysokoškolského vzdělávání a více otevřít možnosti přechodu z odborného vzdělávání a přípravy k vysokoškolskému vzdělávání; zdůrazňuje, že pro zlepšení přístupu mladých lidí na trh práce a jejich přizpůsobení se budoucímu vývoji na trhu práce je zapotřebí, aby byly vyučovací osnovy pružnější;

59. vyzývá Komisi, aby předložila návrh rámce pro kvalitu stáží, přičemž by měla vycházet ze svého předchozího návrhu Evropské charty kvality stáží a učňovské přípravy ([1]), včetně definice kvalitních stáží s kritérii pro odpovídající odměny, pracovní podmínky a zdravotní a bezpečnostní normy; vyzývá členské státy a sociální partnery, aby zajistili odpovídající standardy kvality pro stáže, díky nimž by stáže odpovídaly potřebám mladých lidí, pokud jde o rozvoj příslušných dovedností, a které by byly povinně monitorovány, a aby zajistili standardy kvality pro pracovní pobyty, mimo jiné s cílem zabránit tomu, aby byli mladí lidé vykořisťováni jakožto levná náhrada pracovní síly; zdůrazňuje, že je třeba takovéto standardy aktivně propagovat a zvýšit v této věci informovanost;

60. vyzývá členské státy, aby věnovaly zvláštní pozornost vysoké nezaměstnanosti mladých lidí mezi migranty a aby si jako prioritu vytkly začlenění na trh práce a zohledňování integračních politik ve všech oblastech, neboť práce je klíčem k úspěšné integraci; zdůrazňuje, že problémy, kterým čelí mladí migranti při získávání poradenství ohledně povolání, by měly být zohledňovány a že integrace mladých migrantů do společnosti a na pracovní trh by měla být monitorována a hodnocena;

61. vyzývá Komisi, členské státy a evropské sociální partnery k zaujetí ambiciózního přístupu, pokud jde o rozvoj aliance pro učňovskou přípravu, která bude zahájena v červenci 2013, a k podpoře evropských, celostátních, regionálních a místních kampaní, jejichž smyslem je změnit způsob, kterým je vnímáno odborné vzdělávání; je přesvědčen, že aliance by měla pořádat pravidelné diskusní fórum o monitorování evropské strategie pro učňovské vzdělávání za účasti evropských, celostátních, regionálních a místních zúčastněných stran; zdůrazňuje, že by také měl být poskytnut přístup k financování s cílem usnadnit přeshraniční činnosti v oblasti odborné přípravy, které společnostem a organizacím sociálních partnerů umožní podílet se na zřizování systémů duálního vzdělávání;

62. vyzývá členské státy, aby se souhlasem Komise zavedly opatření a úlevy pro učňovské smlouvy a zvýhodnění pro nové podniky mladých lidí mladších 35 let;

63. zdůrazňuje, že je zapotřebí posílit rámec sociálního partnerství a sociální odpovědnosti společností a podniků s cílem umožnit, aby mohly lépe do svého fungování začlenit chartu kvality stáží a učňovské přípravy a záruky pro mladé lidi;

64. žádá Komisi a členské státy, aby při přijímání rozhodnutí o programovém období 2014–2020 určily přísnější a vyčíslitelná kritéria pro stanovení, sledování a hodnocení cílů strukturálních fondů se zvláštním zaměřením na boj s nezaměstnaností mladých lidí, které by rovněž mělo být měřitelné z genderového hlediska (v období let 2007–2011 představovaly 52 % příjemců finančních prostředků ze strukturálních fondů ženy);

65. vyzývá Komisi, aby zvážila další úpravu ESF s cílem zajistit dodatečnou podporu v oblasti vzdělávání mladých žen, jejich přístupu k zaměstnání a k péči o děti;

66. je přesvědčen, že politika soudržnosti EU představuje díky podpoře a doplňování úsilí členských států o oživení hospodářské činnosti a o zvýšení zaměstnanosti na celém jejím území zásadní nástroj, díky němuž může Unie pomoci s překonáním stávající situace tím, že poskytne vedení při provádění a stanovování nezbytných strukturálních reforem a nasměruje investice na prioritní opatření s cílem dosáhnout co největšího dopadu investic na socioekonomickou situaci daného regionu nebo členského státu, díky němuž se podpoří hospodářství a poskytne podpora při vytváření nových pracovních míst pro mladé lidi; vyzývá proto členské státy, aby v plné míře a koordinovaným způsobem využívaly

([1]) COM(2012)0728.

dostupné finanční prostředky EU (EFRR, ESF, Fond soudržnosti, EZFRV a Evropský námořní a rybářský fond) a mladým lidem umožnily aktivně se zapojit do hospodářství a společnosti; zdůrazňuje, že je třeba zohlednit specifika jednotlivých regionů, neboť mohou rozhodovat o úspěchu či neúspěchu iniciativ mladých lidí, a to v celé EU a především v nejvíce znevýhodněných a nejvzdálenějších regionech, kde je třeba provádět investice, aby se zaručila hospodářská, sociální a územní soudržnost;

67. vybízí členské státy, aby podporovaly možnosti zaměstnání mladých lidí na místní úrovni a aby toto úsilí doprovázelo usnadnění mobility mladých pracovníků, kteří chtějí pracovat v jiném členském státě EU nebo mimo EU ([1]); vybízí k přijetí opatření k posílení jejich odborné přípravy a pracovních zkušeností, včetně odstranění stávajících překážek bránících přeshraničnímu učňovskému vzdělávání, odborné praxi a stážím; přeje si, aby se dosáhlo dalšího pokroku v oblasti vzájemného uznávání kvalifikací a dovedností, posílení koordinace vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení, zejména důchodových systémů, a dalších značných investic do výuky jazyků již od raného věku;

68. vyzývá členské státy, aby pokračovaly procesu reforem a rozvoji účinných veřejných služeb zaměstnanosti, aby tak dokázaly lépe cílit své aktivity a přístupy na mladé lidi, což je zásadní prvek každé vnitrostátní strategie záruk pro mladé lidi; zdůrazňuje, že je zapotřebí reformovat síť EURES s cílem aktivně propojovat ty, kdo hledají zaměstnání nebo jej chtějí změnit, s existujícími nabídkami volných pracovních míst, a rovněž s cílem zvýšit informovanost o síti EURES, včetně její poradní sítě, a posílit její viditelnost a dostupnost jakožto systému kariérního poradenství, který studentům pomáhá získat informace o existujících pracovních příležitostech; dále zdůrazňuje nutnost větší koordinace mezi sítí EURES a jinými portály a službami pro občany a podniky (příkladem čehož je „EURES moje první zaměstnání“, informační místa Europe Direct nebo síť European Enterprise Network pro malé a střední podniky) s cílem zajistit větší účinnost a účelnost poskytovaných služeb; vítá práci vedoucích představitelů veřejných služeb zaměstnanosti (HoPES) a podporuje jejich institucionalizaci;

69. vzhledem k tomu, že chybí konkrétní údaje o migračních tocích mladých lidí, vyzývá členské státy, aby vytvořily mechanismy pro výzkum, sledování a posuzování této mobility, které bude možno přenést do sítě EURES, aby lépe řešila tyto jevy;

70. zdůrazňuje dále význam zvyšování informovanosti mladých lidí o možnosti využít poradenství nabízené v rámci veřejných služeb zaměstnanosti, posilování partnerství se školami a univerzitami a úsilí o lepší začlenění do sítě EURES;

71. vyzývá členské státy, aby patřičně uznávaly a potvrzovaly informální a neformální učení a vzdělávání a získané schopnosti, společně s jinými pracovními zkušenostmi coby formu, jak zhodnotit dovednosti, aby tak mladí lidé mohli lépe prokazovat své vzdělání a schopnosti požadované v okamžiku, kdy hledají uplatnění na trhu práce;

72. vyzývá Komisi a členské státy, aby uznávaly kvalifikace v rámci Unie skutečně harmonizovaně a transparentně, a to zejména prostřednictvím evropského systému kreditů pro odborné vzdělávání a odbornou přípravu, nástroje Europass a evropského rámce kvalifikací, a aby v plném rozsahu uplatňovaly doporučení Rady týkající se validace neformálního a informálního vzdělávání, a zejména aby zajistily přeshraniční uznávání neformálního a informálního učení; zdůrazňuje význam včasného provedení těchto iniciativ a podávání zpráv o těchto iniciativách;

73. zdůrazňuje, že je třeba řešit problém „plýtvání mozky“, neboť vykonávají-li vysoce kvalifikovaní a schopní mladí lidé práci, která zdaleka neodpovídá jejich potenciálu, vede to k nevyužívání jejich skutečných dovedností a kvalifikace a současně to na ně má nepříznivý sociální a psychologický dopad;

74. uznává, že přeshraniční pracovní mobilita může být součástí účinného řešení, neboť by umožňovala sladit poptávku a nabídku na pracovním trhu v rámci Unie; vyzývá současně členské státy, aby přijaly veškeré nezbytné kroky k prevenci „odlivu mozků“ prostřednictvím udržitelných opatření, která zajistí pracovní příležitosti pro vysoce kvalifikované pracovníky v jejich vlastních členských státech nebo regionech;

([1]) Prostřednictvím iniciativ, jako je program MobiPro.

75. považuje přechod ze školy do zaměstnání za okamžik, který je pro mladé lidi zásadní; zdůrazňuje význam opatření, která zajistí, aby tento přechod proběhl bezpečně; vyzývá proto členské státy, aby vytvořily personalizované kariérní poradenství a posílily vedení a poradenství a služby zprostředkování pracovních míst podle individuálních potřeb, a to již od prvních let střední školy, s cílem umožnit mladým lidem informovaně se rozhodovat o svém budoucím vyšším vzdělávání nebo odborné přípravě, a aby současně zřídily mechanismy pro sledování nabízených příležitostí a posuzování míry úspěšnosti následného přechodu těchto mladých lidí do zaměstnání;

76. zdůrazňuje, že je nutné motivovat každý podnik, jenž dosáhl určité velikosti k nabízení stáží v rámci duálního vzdělávacího systému (s výjimkou případů, kdy se podnik nachází ve velkých hospodářských potížích), a v rámci něhož, by podniky stážisty po skončení stáže zaměstnávaly;

77. žádá členské státy, aby mladí lidé, pokud si to přejí, mohli získat účinnou pomoc především při výběru povolání a získávání informací o svých právech a minimálním příjmu;

78. vyzývá členské státy, aby zajistily, že součástí univerzitního studia bude i základní školení zaměřené na dovednosti užitečné při hledání zaměstnání;

79. je přesvědčen, že systémy vzdělávání v EU by měly prosazovat zásadu spravedlivých a rovných příležitostí; vyzývá k podpoře všech nezbytných dovedností s cílem usnadnit přístup k celoživotnímu učení, jež je základním předpokladem znalostní společnosti.

80. zdůrazňuje, že veškeré finanční zdroje investované do aktivního boje proti nezaměstnanosti mladých lidí by měly být vynakládány účelně; vyzývá členské státy, aby zavedly veřejný a občanům srozumitelný systém kontroly a hodnocení provedených opatření v oblasti zaměstnanosti spolu se systémem ověřování účelnosti těchto opatření, s cílem postupně směřovat k politikám založeným na důkazech, které lze sdílet na úrovni EU; v tomto ohledu konstatuje, že vytvoření společného systému ukazatelů výsledků a dopadů by přispělo ke kvantitativnímu a kvalitativnímu posouzení pokroku dosaženého v rámci různých programů;

81. zdůrazňuje, že mládežnickým organizacím by měla být přiznána úloha při sledování a případně při provádění politik a iniciativ zaměřených na řešení nezaměstnanosti mladých lidí;

82. zdůrazňuje, že je zapotřebí investovat do vytváření stabilních a kvalitních „zelených pracovních míst" jakožto způsobu, jak mladým lidem umožnit důstojný život; kromě toho žádá Komisi a členské státy, aby v rámci boje proti nepřijatelně vysoké míře nezaměstnanosti mladých lidí mobilizovaly veškeré dostupné prostředky pro stimulaci investic, a to především do zelených pracovních míst;

83. domnívá se, že je třeba vytvořit atraktivnější strategie výuky lépe zohledňující regionální potřeby a zahrnující sítě platforem pro výměnu zkušeností a osvědčených postupů mezi regiony a členskými státy, přičemž je třeba zohlednit rozmanité situace a poskytnout flexibilitu odpovídající potřebám a charakteristikám každého jednotlivého regionu, a že je třeba definovat prioritní oblasti rozvoje každého regionu

84. vyzývá členské státy, aby prováděly opatření řešící genderové nerovnosti, která by zohledňovala zranitelné sociální skupiny, včetně osob s postižením, migrantů a svobodných matek;

85. vyzývá členské státy, aby prováděly politiky k podpoře účasti žen v sektorech a na pracovních místech, kde jsou nedostatečně zastoupeny, jako je například oblast vědy a technologií (v roce 2009 tvořily v EU ženy pouze 33 % výzkumných vědeckých pracovníků) a v hospodářském a finančním sektoru, neboť pokud by si ženy volily takovouto profesní dráhu, zvýšilo by to jejich konkurenceschopnost na pracovním trhu;

86. vyzývá Komisi a členský státy, aby bojovaly proti genderové segregaci, jak v oblasti vzdělávání, tak na pracovním trhu stanovením zvláštních vzdělávacích a školících kurzů a výuky založené na neustálé zpětné vazbě, a splnily tak závěry stanovené ve sdělení Komise ze dne 28. listopadu 2012 nazvaném „Přehodnocení vzdělávání" (COM(2012)0669) kombinováním politik týkajících se vzdělávání a odborné přípravy s cílenými politikami zaměstnanosti pro mladé ženy a prosazováním a poskytováním pobídek k zaměstnávání žen ve strategických rozvojových sektorech;

87. vyzývá členské státy, aby podporovaly zpřístupnění pracovního trhu mladým ženám a přijaly opatření, která by jim umožnila na něm setrvat, přičemž je třeba se zaměřit se na kvalitní pracovní příležitosti a profesní růst s cílem odstranit nedostatky v oblasti přístupu k pracovním a profesním příležitostem a mzdové rozdíly, které na pracovišti vždy představovaly výrazný rys vztahu mezi ženami a muži;

88. zastává názor, že pomoc ženám při návratu na trh práce vyžaduje vícerozměrná politická řešení zahrnující celoživotní vzdělávání a opatření k boji proti nejistým pracovním místům a k podpoře míst, která zaručují práva pracovníků a na žádost žen i přizpůsobené postupy v oblasti organizace práce, díky nimž ženy nemusí odcházet ze zaměstnání či přerušovat kariéru;

89. vyzývá členské státy, aby vytvořily vhodné politiky, které budou v plném souladu s evropskými a vnitrostátními právními předpisy, a přijaly zvláštní opatření zahrnující programy odborné přípravy zaměřené na praktické uplatnění a programy pracovního uplatnění cílem zajistit mladým mužům i mladým ženám rovné příležitosti při získávání skutečných pracovních zkušeností;

90. vyzývá Komisi a členské státy, aby začleňovaly hledisko genderu do všech politik a zavedly politiky sledování umožňující přístup nezaměstnaných občanů k náborům a službám sociální pomoci;

91. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě a Komisi.

P7_TA(2013)0366

Vnitřní trh služeb

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o vnitřním trhu služeb: aktuální stav a další postup (2012/2144(INI))

(2016/C 093/11)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 3 Smlouvy o Evropské unii,

— s ohledem na články 9, 49 a 56 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Provádění směrnice o službách – Partnerství pro nový růst ve službách na období 2012–2015“ (COM(2012)0261) a doprovodné pracovní dokumenty útvarů Komise,

— s ohledem na studii Komise nazvanou „Hospodářský dopad směrnice o službách: první hodnocení po provedení“ (Economic Papers č. 456),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Cesta k lépe fungujícímu jednotnému trhu služeb vycházející z výsledků postupu vzájemného hodnocení podle směrnice o službách“ (COM(2011)0020) a s ohledem na doprovodný pracovní dokument útvarů Komise o procesu vzájemného hodnocení podle směrnice o službách (SEC(2011)0102),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Akt o jednotném trhu II – Společně pro nový růst“ (COM(2012)0573),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Lepší správa pro jednotný trh“ (COM(2012)0259),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Akt o jednotném trhu – Dvanáct nástrojů k podnícení hospodářského růstu a posílení důvěry“ (COM(2011)0206),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Na cestě k Aktu o jednotném trhu“ (COM(2010)0608),

— s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 14.–15. března 2013 o přínosu evropských politik k růstu a zaměstnanosti,

— s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 28.–29. června 2012 o Paktu pro růst a zaměstnanost,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 10. března 2011 o lépe fungujícím jednotném trhu služeb – postup vzájemného hodnocení podle směrnice o službách,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 7. února 2013 obsahující doporučení Komisi týkající se správy jednotného trhu ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2012 k dvaceti nejdůležitějším připomínkám evropských občanů a podniků k fungování jednotného trhu ([3]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2011 o postupu vzájemného hodnocení podle směrnice o službách ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 6. dubna 2011 o správě a partnerství na jednotném trhu ([5]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 5. července 2011 o účinnějším a spravedlivějším maloobchodním trhu ([6]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. února 2011 o provádění směrnice o službách (2006/123/ES) ([7]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a stanovisko Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A7-0273/2013),

A. vzhledem k tomu, že jednotný trh je základním kamenem budování Evropy a jeho dobré fungování má zásadní význam pro řádné provádění politik EU a je základem pro obnovu;

B. vzhledem k tomu, že odvětví služeb se na HDP a celkové zaměstnanosti v EU podílí z více než 65 % a je pilířem našeho hospodářství; vzhledem k tomu, že služby, na něž se vztahuje směrnice o službách, představují 45 % HDP EU;

C. vzhledem k tomu, že úplné provedení směrnice značně zlepší fungování jednotného trhu v oblasti služeb, zejména tím, že usnadní přístup na trh malým a středním podnikům a samostatně výdělečně činným osobám, rozšíří možnost výběru pro spotřebitele a pomůže posílit konkurenceschopnost v EU, růst a zaměstnanost;

([1]) Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36.
([2]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0054.
([3]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0395.
([4]) Úř. věst. C 131 E, 8.5.2013, s. 46.
([5]) Úř. věst. C 296 E, 2.10.2012, s. 51.
([6]) Úř. věst. C 33 E, 5.2.2013, s. 9.
([7]) Úř. věst. C 188 E, 28.6.2012, s. 1.

D. vzhledem k tomu, že fungující, efektivní a konkurenceschopnější trh služeb je nezbytný pro evropský průmysl, evropské podniky (zejména malé a střední podniky) a spotřebitele;

E. vzhledem k tomu, že směrnice o službách přinesla od svého přijetí v roce 2006 konkrétní výhody a usnadnila přístup na trh podnikům i spotřebitelům, ale z důvodu nedostatků při jejím provádění nebylo dosud dosaženo všech očekávaných výsledků;

F. vzhledem k tomu, že roztříštěný výklad a nedostatečné provedení této směrnice stále brání volnému pohybu služeb přes hranice;

G. vzhledem k tomu, že podniky, a zejména malé a střední podniky, musí stále dodržovat rozsáhlou škálu administrativních a byrokratických požadavků, které pro ně představují velkou zátěž, zvláště pokud se spojí s obtížemi souvisejícími s přístupem k financím;

H. vzhledem k tomu, že riziko vzniku „únavy" ze směrnice o službách by nemělo vést ke snížení našeho úsilí plně využít jejího potenciálu;

I. vzhledem k tomu, že nastal čas jednat, neboť s rostoucí nezaměstnaností a zhoršujícím se stavem veřejných financí představuje odvětví služeb více než kdy jindy zdroj konkurenceschopnosti, růstu a zaměstnanosti, který nelze opomíjet;

Nevyužitý potenciál služeb pro růst a zaměstnanost

1. upozorňuje na to, že zbytečná a nepřiměřená administrativní zátěž, diskriminační postupy a neodůvodněná omezování poskytování služeb napříč EU stojí v cestě významným zdrojům růstu, zabraňují vytváření pracovních míst a připravují podniky o příležitosti;

2. zdůrazňuje, že pokud by členské státy byly připraveny náležitě a v plné míře provést směrnici o službách a odstranit neoprávněná omezení, mohla by se podle ambiciózního odhadu Komise během 5 až 10 let zvýšit hospodářská výkonnost EU až o 2,6 % HDP;

3. konstatuje, že Komise by měla zaměřit své úsilí na odvětví služeb, která jsou hospodářsky velmi významná a mají nadprůměrný potenciál růstu, jako jsou služby pro podniky, služby v oblasti stavebnictví, cestovního ruchu a maloobchodu, aby v krátké době dosáhla hmatatelných výsledků pro růst a zaměstnanost;

4. zdůrazňuje, že účinné prosazování stávajících předpisů představuje inteligentní a rychlou cestu, jak přispět k růstu bez veřejných výdajů; upozorňuje, že je naléhavě zapotřebí, aby směrnice fungovala v praxi a mohl tak být uvolněn její nevyužitý potenciál, kterým by přispěla k evropskému modelu vyváženého a udržitelného sociálně tržního hospodářství;

5. zdůrazňuje význam vytvoření lepších ukazatelů výkonu jednotného trhu založených na skutečných zkušenostech a očekáváních podniků a spotřebitelů s cílem zvýšit funkčnost a jejich znalosti různých práv, která lze uplatňovat pro zajištění přístupu na jednotný trh služeb;

6. vítá rozvoj digitálního jednotného trhu a nových typů služeb, jako jsou digitální a mobilní služby a kombinované balíčky zboží a služeb; zdůrazňuje, že v zájmu podpory inovací je třeba provést směrnici v plném rozsahu – v liteře i duchu – způsobem, který obstojí v budoucnosti;

7. vybízí rovněž k postupnému otvírání vnitřního trhu služeb v oblasti sociálního zabezpečení, jež by respektovalo ustanovení směrnice o službách;

8. připomíná, že směrnice o službách nenutí k liberalizaci služeb, nýbrž připravuje půdu pro podniky i spotřebitele, aby mohli plně využít potenciálu jednotného trhu v rámci konkurenceschopného sociálně tržního hospodářství;

9. vítá sdělení Komise o provádění směrnice o službách nazvané „Partnerství pro nový růst ve službách na období 2012–2015" (COM(2012)0261), kterým Komise plní svou povinnost předkládat pravidelně zprávu, jež je stanovena v článku 41 směrnice; znovu poukazuje na to, že působení směrnice o službách na zaměstnanost v EU je třeba zkoumat i ze střednědobého a dlouhodobého hlediska;

Překážky, hranice a zátěž pro volný pohyb

10. lituje, že byl zaznamenán značný počet případů, kdy členské státy nepatřičně využívají naléhavé důvody obecného zájmu (článek 15 směrnice o službách) s jediným cílem ochránit a upřednostnit své domácí trhy; domnívá se, že využívání naléhavých důvodů obecného zájmu je třeba vždy objektivně ospravedlnit a že v souladu s judikaturou Evropského soudního dvora musí být striktně přiměřené sledovanému cíli; upozorňuje na skutečnost, že zatěžující požadavky na právní formu a držení podílů, územní omezení, testy ekonomické potřebnosti a pevně stanovené tarify vytvářejí neodůvodněné překážky pro účinné přeshraniční usazování a poškozují vnitřní trh služeb;

11. lituje, že jen zřídka se provádí posouzení proporcionality; žádá Komisi, aby objasnila pojem proporcionality a vydala pro členské státy praktické pokyny pro její uplatňování, které se budou opírat o existující judikaturu Evropského soudního dvora;

12. naléhavě vyzývá členské státy, aby účinně a plně uplatňovaly ustanovení o volném pohybu služeb (článek 16 směrnice o službách) a odstranily dvojí regulační zátěž;

13. upozorňuje, že v případech, kdy je počet povolení, která jsou pro určitou činnost k dispozici, omezen z důvodu nedostatku přírodních zdrojů nebo technických možností, stanoví směrnice o službách, že je třeba poskytovateli umožnit získat zpět investiční náklady a získat přiměřený výnos z investovaného kapitálu, aniž by byla omezena nebo narušena volná hospodářská soutěž;

14. je znepokojen rostoucím počtem případů diskriminace hlášených spotřebiteli; naléhavě vyzývá členské státy, aby řádně a v plném rozsahu prosazovaly čl. 20 odst. 2 směrnice o službách, a žádá podniky, aby upustily od neoprávněných diskriminačních postupů na základě státní příslušnosti nebo místa bydliště; poukazuje nicméně na to, že jakákoli povinnost prodávat odporuje základní zásadě smluvní svobody; vítá proto skutečnost, že Komise pokračuje v práci na zprávě obsahující pokyny týkající se zákazu diskriminace, která nastoluje náležitou rovnováhu ku prospěchu spotřebitelů i podniků; vítá rovněž působení evropských spotřebitelských center při odhalování pochybení a jejich řešení;

Inteligentní správa vnitřního trhu služeb

15. zdůrazňuje, že hladké fungování vnitřního trhu služeb vyžaduje souhru s odvětvovými předpisy, které mohou vyžadovat dodatečná povolení a vést ke kumulativním nákladům pro podniky; upozorňuje, že také závisí na provedení dalších legislativních aktů EU; vyzývá proto členské státy, aby za účelem zajištění právní jistoty pro spotřebitele a podniky – zejména malé a střední podniky – zaujaly k vnitřnímu trhu služeb integrovaný přístup;

16. vyzývá Komisi, aby zajistila soulad mezi vzájemným hodnocením podle směrnice o službách a vzájemným hodnocením podle směrnice o odborných kvalifikacích; zdůrazňuje, že je třeba provést posouzení jednotlivých případů – včetně odůvodnění předložených členskými státy, proč uchovávají v platnosti některé požadavky – a určit konkrétní oblasti, v nichž členské státy nepřiměřeně regulují výkon povolání nebo brání přístupu k určitým povoláním; naléhavě žádá členské státy, aby tyto neodůvodněné požadavky odstranily;

17. žádá členské státy, aby více využívaly vzájemné uznávání, a usnadnily tak volný pohyb služeb tam, kde harmonizované předpisy ještě nejsou zavedeny;

18. podotýká, že rozmanitost vnitrostátních norem vede k roztříštěnosti a nejistotě; vybízí k vytvoření dobrovolných evropských norem pro služby, na něž se vztahuje směrnice o službách, s cílem zlepšit přeshraniční srovnatelnost a obchod;

19. domnívá se, že Evropská komise a evropské normalizační organizace by měly v případě potřeby úzce spolupracovat ve snaze zajistit soudržnost používané terminologie, tak aby byla pravidla uplatňována po celé EU konzistentně;

20. zdůrazňuje také skutečnost, že velkou překážkou volného pohybu je nedostatečné přeshraniční pojistné krytí poskytovatelů služeb; naléhavě žádá zúčastněné strany, aby prostřednictvím dialogu nalezly řešení;

Středa, 11. září 2013

21. vybízí k širšímu využívání systému IMI mezi členskými státy ke kontrole souladu s požadavky směrnice, zejména v případech přeshraničního poskytování služeb, a evropských spotřebitelských center a sítě SOLVIT k pomoci podnikům a spotřebitelům s protichůdnými předpisy a nedodržováním požadavků; zdůrazňuje v této souvislosti význam zajištění plného přístupu k síti SOLVIT na technické úrovni pro přidružené partnery;

22. podotýká, že nástroje jednotného trhu včetně sítě SOLVIT by měly pracovat lépe, pokud jde o čas potřebný k vyřešení případů; zdůrazňuje v tomto ohledu význam zdokonalených cílů a hlavních ukazatelů výkonnosti; vítá iniciativu Komise revidovat právní rámec sítě SOLVIT;

23. naléhavě vyzývá členské státy, aby modernizovaly jednotná kontaktní místa a vytvořily z nich kontaktní místa druhé generace, která budou plně funkčními, vícejazyčnými a uživatelsky vstřícnými portály elektronické veřejné správy; zdůrazňuje, že je důležité zaujmout přístup, podle nějž se poskytování služeb vztahuje na celý hospodářský cyklus; domnívá se, že elektronické postupy povedou ke zjednodušení, sníží náklady na dodržování požadavků a zvýší právní jistotu; žádá členské státy, aby zajistily plnou interoperabilitu svých jednotných kontaktních míst, aby tato místa zviditelnily za hranicemi a aby informovaly všechny evropské občany a podniky o jejich právech a příležitostech pramenících ze směrnice o službách; dále žádá Komisi, aby stanovila jasná referenční kritéria pro hodnocení jednotných kontaktních míst, včetně údajů o míře jejich využívání, a pravidelně podávala Parlamentu zprávy o dosaženém pokroku;

Lepší prosazování za účelem maximalizace hospodářského dopadu

24. vyzdvihuje skutečnost, že pokud byla řádně prosazována, přinesla směrnice o službách konkrétní výsledky v oblasti zaměstnanosti a růstu; podporuje proto výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy, včetně výměny inovativních řešení mezi příslušnými orgány v pohraničních oblastech;

25. poukazuje na to, že nedostatečné provedení má „bezhraniční" dopad, jehož cenu zaplatí občané z celé EU; zdůrazňuje, že všechny členské státy nesou odpovědnost vůči sobě navzájem a vůči Unii za účinné prosazování směrnice a měly by dostát svým povinnostem za stejných podmínek;

26. vyzývá Komisi, aby členským státům pomohla s hlavními problémy, které objevily při provádění a uplatňování právních předpisů EU v oblasti jednotného trhu, včetně toho, jak zlepšit nedostatky v transpozici a souladu a dosáhnout rychlé a účinné soudní nápravy;

27. zdůrazňuje, že příslušné regionální a místní orgány musí rovněž přijmout sdílenou odpovědnost za úplné a kvalitativní prosazování litery i ducha této směrnice, přičemž celkovým cílem je stimulace hospodářské činnosti a zaměstnanosti; zdůrazňuje v tomto ohledu význam snížení administrativní zátěže;

28. plně podporuje politiku nulové tolerance Komise, pokud jde o neoprávněná omezení; vybízí Komisi, aby využila všech prostředků, které má k dispozici, k zajištění úplného a řádného uplatňování platných předpisů, a to v rovnocenném dialogu s členskými státy; požaduje, aby se při každém odhalení nesprávného nebo nedostatečného uplatňování nebo porušení směrnice ze strany členských států uplatnilo zrychlené řízení o nesplnění povinnosti, které by bylo ukončeno nejpozději do 18 měsíců;

29. vyzývá Komisi, aby využila „měsíc jednotného trhu" jako příležitost pro předvedení přínosů jednotného trhu pro služby podnikům;

Posílení transparentnosti a odpovědnosti

30. žádá Komisi, aby na základě výsledků vzájemných hodnocení sestavila seznam omezení, která představují největší zátěž, navrhla cílené reformy a průběžně informovala Radu a Parlament;

31. vybízí Komisi, aby v ročních analýzách růstu a ve zprávách o integraci jednotného trhu věnovala náležitou pozornost odvětví služeb a aby služby zahrnovala do doporučení pro jednotlivé země; domnívá se, že Komise a Rada by prostřednictvím těchto podrobných doporučení pro jednotlivé země měly i nadále povzbuzovat členské státy k přijetí a provádění dlouhodobých politik růstu;

32. vyzývá vnitrostátní parlamenty, aby se aktivně zapojily do podpory prosazování směrnice a využily svých kontrolních pravomocí ve vztahu k vnitrostátním orgánům na všech úrovních;

33. naléhavě vyzývá zúčastněné strany, podnikatelskou sféru a sociální partnery, aby svým dílem přispívaly k vytváření tlaku na vlády, aby se nevyhýbaly odpovědnosti za oživení evropského odvětví služeb a vytváření stabilních pracovních míst;

34. žádá Radu a její předsednictví, aby pravidelně zařazovaly vnitřní trh služeb na pořad jednání zasedání Rady pro konkurenceschopnost; navrhuje, aby byly opětovně zavedeny zprávy Komise o dodržování předpisů jako prostředek měření pokroku dosaženého při usnadňování přístupu na trh;

35. naléhavě vyzývá členy Evropské rady, aby se plně přihlásili k politické odpovědnosti za dobře fungující vnitřní trh služeb; vybízí předsedu Evropské rady, aby ponechal toto téma na pořadu jednání Evropské rady tak dlouho, jak to bude nutné, a to se společně dohodnutým plánem, který bude zahrnovat konkrétní referenční hodnoty a časový harmonogram určený pro členské státy a který dodá nový impuls a odstraní zbývající překážky bránících úplnému provedení směrnice o službách;

o

o o

36. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Evropské radě, Radě, Komisi a parlamentům a vládám členských států.

P7_TA(2013)0367

Jednání o dohodě o partnerství a spolupráci EU-Malajsie

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 obsahující doporučení Evropského parlamentu Radě, Komisi a Evropské službě pro vnější činnost k jednání o dohodě o partnerství a spolupráci mezi EU a Malajsií (2013/2052(INI))

(2016/C 093/12)

Evropský parlament,

— s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1440/80 ze dne 30. května 1980 o uzavření Dohody o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím a Indonésií, Malajsií, Filipínami, Singapurem a Thajskem – členskými zeměmi Sdružení národů jihovýchodní Asie ([1]),

— s ohledem na jednání o dohodě o partnerství a spolupráci mezi EU a Malajsií, která v listopadu 2004 povolila Rada a jež byla zahájena v Bruselu v říjnu 2010 u příležitosti osmého summitu EU–Asie (ASEM8),

— s ohledem na summit ASEM9, který se uskutečnil ve Vientianu (Laos) ve dnech 5. a 6. listopadu 2012,

— s ohledem na summit Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN), který se uskutečnil v Kambodži ve dnech 18. až 20. listopadu 2012,

([1]) Úř. věst. L 144, 10.6.1980, s. 1.

Středa, 11. září 2013

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. února 2007 o návrhu rozhodnutí Komise o strategických dokumentech a orientačních programech pro Malajsii, Brazílii a Pákistán ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 16. prosince 2010 o Malajsii: bití holí ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 21. ledna 2010 o nedávných útocích na křesťanské komunity ([3]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 27. září 2011 o nové obchodní politice pro Evropu v rámci strategie Evropa 2020 ([4]),

— s ohledem na přistoupení Evropské unie ke Smlouvě o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii v červenci 2012 ([5]),

— s ohledem na právě probíhající jednání o dohodě o volném obchodu mezi EU a Malajsií,

— s ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a vládou Malajsie o některých aspektech leteckých služeb podepsanou v roce 2007 ([6]),

— s ohledem na jednání o dobrovolné dohodě o partnerství s Malajsií ve vztahu k akčnímu plánu pro prosazování práva, správu a obchod v oblasti lesnictví (FLEGT) zahájená v roce 2007,

— s ohledem na strategický dokument Evropského společenství pro období 2007–2013 týkající se Malajsie,

— s ohledem na čl. 90 odst. 4 a článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a na stanovisko Výboru pro mezinárodní obchod (A7-0235/2013),

A. vzhledem k tomu, že Malajsie je zakládajícím členem sdružení ASEAN a bude tomuto sdružení v roce 2015 předsedat; vzhledem k tomu, že Malajsie je ve sdružení ASEAN druhým nejvýznamnějším obchodním partnerem EU;

B. vzhledem k tomu, že Malajsie je aktivním členem fóra Asijsko-tichomořské hospodářské spolupráce (APEC), Organizace islámské spolupráce (OIC), hnutí nezúčastněných zemí (NAM), Asijské rozvojové banky, Asijské a tichomořské hospodářské a sociální komise Organizace spojených národů (UNESCAP), Colombského plánu pro spolupráci v ekonomickém a sociálním rozvoji v Asii a Tichomoří, Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO), setkání Asie-Evropa (ASEM) a východoasijské oblasti hospodářského růstu zahrnující Brunej Darussalam, Indonésii, Malajsii a Filipíny; vzhledem k tomu, že Malajsie je rovněž členem Světové obchodní organizace (WTO) od jejího založení v roce 1995 a členem skupiny 77 rozvojových zemí G77, skupiny osmi rozvojových zemí D-8, skupiny 15 rozvojových zemí G15 a Rady OSN pro lidská práva (2010–2013);

C. vzhledem k tomu, že se v říjnu 2010 Malajsie připojila k transpacifickému partnerství (TPP), založenému v roce 2005 za účelem uzavření dohody o volném obchodu, která by mohla mít významné dopady na obchodní politiku EU; vzhledem k tomu, že se jednání vedená transpacifickým partnerstvím po připojení Spojených států amerických v únoru 2008, Mexika v červnu 2012 a Kanady v říjnu 2012 naprosto zásadně změnila;

([1]) Úř. věst. C 287 E, 29.11.2007, s. 507.
([2]) Úř. věst. C 169 E, 15.6.2012, s. 132.
([3]) Úř. věst. C 305 E, 11.11.2010, s. 7.
([4]) Úř. věst. C 56 E, 26.2.2013, s. 87.
([5]) Úř. věst. L 154, 15.6.2012, s. 1.
([6]) Úř. věst. L 414, 30.12.2006, s. 85.

D. vzhledem k tomu, že se Malajsie často podílí na misích OSN a jiných mírových misích, včetně misí do Libanonu, Východního Timoru, Filipín, Indonésie, Pákistánu, Sierry Leone, Súdánu, Západní Sahary, Nepálu a Kosova, a že zřídila zdravotní středisko v Afghánistánu;

E. vzhledem k tomu, že Malajsie je multikulturní, mnohojazyčnou a multietnickou společností mnoha vyznání s malajsko-muslimskou většinou a menšinovými společenstvími Indů, Číňanů a obyvatel, kteří původem nepocházejí z Malajsie;

F. vzhledem k tomu, že dne 5. května 2013 proběhly v Malajsii parlamentní volby;

G. vzhledem k tomu, že Malajsie, která patří mezi rozvíjející se země, zavedla postupné socioekonomické restrukturalizační programy počínaje novou hospodářskou politikou (NEP) z roku 1971, která byla nahrazena národní rozvojovou politikou v roce 1991 a následně politikou národní vize v roce 2001 v souladu s „Novým hospodářským modelem", jehož dlouhodobým rozvojovým cílem je, aby se Malajsie stala do roku 2020 rozvinutou zemí („Vize 2020");

H. vzhledem k tomu, že Malajsie přijala dne 20. prosince 2011 zákon o pokojném shromažďování;

I. vzhledem k tomu, že spolupráce EU a Malajsie v oblasti práv žen, práv dětí, práv domorodých obyvatel, migrace, svobody tisku a zastánců lidských práv byla posílena o pravidelné kontakty s občanskou společností a malajsijskou komisí pro lidská práva (SUHAKAM); vzhledem k tomu, že EU s Malajsií také postupně zakládá spolupráci v oblastech spadajících pod společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (SZBP), jako například v oblasti námořní bezpečnosti a nešíření zbraní hromadného ničení;

J. vzhledem k tomu, že malajsijský parlament založil za účelem prohloubení vztahů v listopadu 2010 v rámci Meziparlamentní unie (IPU) společné uskupení EU-Malajsie, v němž jsou zastoupeni představitelé vládní koalice i opozice;

1. předkládá Radě, Komisi a Evropské službě pro vnější činnost tato doporučení:

Jednání o dohodě o partnerství a spolupráci

a) doporučuje zlepšit vztahy EU se zeměmi jihovýchodní Asie, mezi něž patří zejména Malajsie, pomocí včasného uzavření jednání o dohodách o partnerství a spolupráci se sedmi zeměmi sdružení ASEAN; zvýšit v EU povědomí o důležitosti, významném potenciálu a mnohotvárné povaze těchto vztahů;

b) zdůraznit, že dohoda o partnerství a spolupráci mezi EU a Malajsií poskytne jedinečné možnosti k vytvoření nové úrovně strategického a politického rámce pro dvoustranné vztahy, k rozšíření závazků EU v mnoha oblastech společného zájmu, jako například v oblasti obchodní spolupráce, energetiky, vědy a technologie, migrace, boje proti terorismu, lidských práv a základních svobod, řádné správy věcí veřejných, sociálních norem a pracovních podmínek, boje proti korupci, obchodu s lidmi a nešíření jaderných zbraní, a k posílení politického dialogu mezi EU a Malajsií o životním prostředí, zelené technologii a změně klimatu;

c) rozšířit v rámci jednacích kol vyjednávací tým EU, aby po odborné stránce tématicky odpovídal malajsijské straně, čímž se umožní usnadnit jednání a zároveň prokázat, že o ně má EU náležitý zájem;

d) vyzvat k jednotnému přístupu k jednáním o dohodě o partnerství a spolupráci a dohodě o volném obchodu; připomenout, že každá z těchto dohod musí podporovat cíle druhé dohody;

e) zdůraznit, že tato dvě jednání by měla být na sobě navzájem závislá a probíhat souběžně;

Středa, 11. září 2013

Politický dialog

f) vyjádřit uznání za založení malajsijského námořního donucovacího orgánu, který slučuje veškeré činnosti v oblasti vynucování práva federálních zákonů na moři do jednoho úřadu; vyjádřit uznání za subregionální spolupráci Malajsie se Singapurem, Indonésií, Filipínami, Thajskem, Iniciativou pro námořní bezpečnost Asie (AMARSECTIVE) a Regionální dohodou o spolupráci v boji proti pirátství a ozbrojeným loupežím na lodích v Asii (ReCAAP), a také spolupráci s regionálním fórem ASEAN (ARF), díky níž se výrazně zlepšuje námořní bezpečnost jak v Malackém průlivu, kudy ročně propluje více než 50 000 plavidel, tak v pobřežních vodách Malajsie; vyjádřit uznání za to, že se malajsijské ozbrojené jednotky účastnily protipirátských operací při somálském pobřeží; vidí prostor pro užší spolupráci mezi EU a Malajsií v oblasti zvyšování námořní bezpečnosti, zejména v oblasti budování kapacit pobřežních hlídek, sdílení informací, námořní interoperability a řešení právních otázek;

g) znovu zdůraznit celosvětový význam Jihočínského moře a vyzvat všechny dotčené strany, aby urovnaly prostřednictvím mezinárodního rozhodčího řízení své neslučitelné územní nároky včetně těch, které se vztahují na Spratlyovy ostrovy, v souladu s mezinárodním právem (zejména s Úmluvou OSN o mořském právu), s cílem zajistit mezinárodní stabilitu a mír; odsoudit nedávné násilné události v Sabahu a vyzvat k mírovému řešení situace; vyjádřit uznání Malajsii a Singapuru za to, že v roce 2010 nenásilně vyřešily dlouhotrvající územní spory týkající se jejich teritoriálních vod;

h) uvítat spolupráci s Malajsií a ocenit posílení schopnosti boje proti terorismu, praní špinavých peněz, obchodování s drogami a zbraněmi a proti padělání cestovních dokladů;

i) připomenout, že se Malajsie po dlouhou dobu těšila neobyčejně vysokému stupni politické stability; poblahopřát k velmi vysoké voličské účasti u parlamentních voleb konaných dne 5. května 2013, která poukazuje na zájem občanů o účast na politickém dění; vzít na vědomí, že nedávné volby ukázaly, že se Malajsie přibližuje k pluralitnější demokracii; vyzvat malajsijské orgány, aby v reakci na údajné nesrovnalosti provedly nezávislé a nestranné hodnocení voleb; vyzvat novou vládu, aby reagovala na rostoucí etnické a politické napětí, na širší podporu občanů napříč politickými stranami a na rostoucí občanský neklid a zvyšující se počet demonstrací, a zahájit aktivní dialog s opozicí a se všemi etnickými skupinami; zdůraznit také, že je důležité přijmout opatření v reakci na nespokojenost veřejnosti kvůli korupci; vyzvat vládu k tomu, aby pokračovala v programu hospodářských a politických reforem, včetně reforem volebních;

j) usilovat o to, aby se Malajsie zavázala nadále rozvíjet sociální a hospodářské politiky, které zajistí spravedlivé zacházení se všemi etnickými a náboženskými skupinami a zaručí všem jejím obyvatelům veškerá práva včetně přístupu k veřejným službám a k možnostem vzdělávání a soukromého podnikání; podporovat zapojení nejchudších skupin do hospodářského růstu Malajsie a zároveň ocenit výsledky dosažené v oblasti rozvoje země a snižování chudoby;

k) podpořit vládu, aby více zapojila malajsijskou produktivní a aktivní občanskou společnost do rozhodovacího procesu prostřednictvím konzultací a zrušila omezení vztahující se na občanskou společnost; udělit pochvalu občanské společnosti za to, že upozorňuje na problematiku životního prostředí, práva žen, ochranu spotřebitelů, práva původního obyvatelstva a jiných etnických skupin, svobodu sdělovacích prostředků, sociální spravedlnost, lidská práva a práva náboženských menšin;

l) zdůraznit, že je třeba, aby se EU aktivně a často účastnila setkání na vysoké úrovni a summitů organizací v regionu, do nichž byla EU přizvána k účasti;

m) připomenout, že pokrok v politické oblasti má zásadní význam pro volný a spravedlivý obchod, stejně jako liberalizace obchodu napomáhá prosazovat politickou liberalizaci, demokracii a lidská práva;

Lidská práva a základní svobody

n) uvítat prohlášení Malajsie ze zasedání Rady OSN pro lidská práva v roce 2009 o tom, že Malajsie zvažuje nahrazení trestu smrti odnětím svobody na doživotí, a v roce 2011 i vytvoření nezávislé malajsijské právní komise s cílem posuzovat zákony určené ke zrušení; naléhavě vyzvat vládu, aby vyhlásila okamžité moratorium na popravy a podnikla právní kroky ke zrušení fyzických trestů a trestu smrti;

o) v průběhu jednání o dohodě o partnerství a spolupráci mezi EU a Malajsií chránit a prosazovat lidská práva a základní svobody, zejména svobodu projevu, shromažďování a sdružování, svobodu sexuální orientace a generové identity, a prosazovat sociální a pracovní normy MOP; zajistit, aby součástí jakékoli dohody byla doložka o lidských právech; vyzvat vládu, aby učinila nezbytné kroky k podepsání, ratifikaci a faktickému provedení Úmluvy OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, jejího opčního protokolu a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech;

p) zdůraznit význam dosažení pokroku, pokud jde o svobodu sdělovacích prostředků, jelikož hlavní sdělovací prostředky stále podléhají cenzuře; uvítat rozsudek vrchního soudu z roku 2012, který ve věci internetového zpravodajského portálu Malaysiakini rozhodl, že oprávnění ke zveřejňování tištěných sdělovacích prostředků je jedním z práv, nikoli výsadou; vyjádřit politování nad tím, že svoboda shromažďování je stále omezená, zejména v městských oblastech; vyjádřit znepokojení nad zákonem o důkazech, který vytváří právní odpovědnost majitelů, správců a kontrolorů počítačů, které jsou používány ke zveřejňování publikací;

q) uvítat pokrok dosažený v mnoha oblastech nahrazením zákona o vnitřní bezpečnosti (ISA) zákonem o zvláštních opatřeních proti útokům ohrožujícím bezpečnost (SOSMA), který byl vydán v červenci roku 2012 a který omezuje maximální dobu zadržení ve vazbě bez soudního řízení nebo obvinění na 28 dní; vyjádřit nicméně znepokojení nad tím, že některá ze zvláštních opatření proti útokům ohrožujícím bezpečnost mají stále nedostatky, například pokud jde o odvolací systém, který by navzdory provedeným změnám mohl vyústit v neomezené zadržování osob, pokud by nebylo povoleno propuštění na kauci, anebo o skutečnost, že SOSMA omezuje základní práva, jako je právo na soukromí při komunikaci, a povoluje zatajovat zdroj důkazů, čímž zabraňuje křížovým výslechům během soudního řízení;

r) vyjádřit spokojenost s tím, že malajsijští právníci prokazují odvahu a samostatnost tím, že brání stěžejní hodnoty právního státu a nezávislost soudní moci, a jsou schopni obhajovat a bránit občanská a politická práva, ačkoli s omezeným účinkem; vyjádřit zvláštní uznání za vykonanou práci radě malajsijské advokátní komory; poukázat na to, že došlo k napjaté situaci mezi soudní mocí a právními odborníky, a vyjádřit obavy nad institucionálním rámcem, který se zároveň stal zdrženlivějším, pokud jde o plné dodržování nezávislosti právních postupů a výlučnost pravomocí soudů; navrhnout, aby vláda vyslechla obavy, které se týkají napětí vzniklého souběžným působením soudů šaría řízených státem a národního systému zvykového práva, a zabývala se jimi;

s) vyzvat Malajsii, aby dodržovala mezinárodně sjednané sociální normy; zdůraznit význam dodržování a urychleného uplatňování veškerých pravidel Mezinárodní organizace práce, včetně práva na svobodné zakládání nezávislých odborových svazů; vyzvat jak malajsijské orgány, tak evropské investory a společnosti působící v Malajsii, aby dodržovaly mezinárodní pracovní normy a zajišťovaly v Malajsii důstojný plat a pracovní podmínky;

t) vyzvat Malajsii k tomu, aby chránila ústavní práva všech Malajsijců včetně svobody náboženství či přesvědčení a aby podporovala dobré vztahy a toleranci mezi různými náboženstvími; odsoudit v této souvislosti zničení hinduistických chrámů v roce 2006 a útoky na křesťanské kostely a znesvěcení mešit v roce 2010 a odsoudit nedávné politické a soudní zásahy v souvislosti s tradičně používanými jazyky; vyzvat křesťany, aby byli schopni plně uplatňovat své ústavní právo na vyznávání svého náboženství podle svých tradic, a to aniž by se museli obávat vnějšího zásahu nebo strachu z pronásledování; vyzvat všechny Malajsijce k tomu, aby užívali právo na svobodnou volbu náboženského vyznání; vyzvat k tomu, aby se urychleně odstranily stávající správní a právní překážky, s nimiž se potýkají muslimové, kteří

konvertovali ke křesťanství či hinduismu, a vyzvat vládu k tomu, aby takovýmto konvertitům nabídla ochranu před trestním stíháním; vyzvat Malajsii k tomu, aby v zájmu svobody náboženského vyznání revidovala zákony uplatňované v 10 ze 13 států Malajsie, které zakazují nemuslimům misionářskou činnost a které ukládají dlouhé tresty odnětí svobody a tresty bičováním těm, kteří je poruší;

u) vybídnout vládu k tomu, aby s cílem dosažení rovnosti žen a mužů posílila práva žen, zejména v souvislosti s ustanoveními práva šaría a rodinným právem; dále vybídnout vládu k tomu, aby přestala používat bití holí jako způsob trestu;

Hospodářská, vědecká a kulturní spolupráce

v) uvítat úsilí Malajsie o zvýšení energetické účinnosti, používání obnovitelných energií a investování do technologií šetrných k životnímu prostředí v oblasti dopravy, energie a budov, a to i přesto, že je Malajsie významným producentem ropy a plynu; uvítat také skutečnost, že Malajsie uznala potřebu přechodu na nízkouhlíkové hospodářství v rámci své odpovědnosti vůči celosvětovému boji proti změně klimatu; zdůraznit, že obnovitelné energie, jako například palmový olej a hydroelektrická energie, musí být vyrobeny ekologicky udržitelným způsobem, bez snižování plochy tropických lesů, bez omezování biologické rozmanitosti či nahrazováním výroby potravin výrobou paliv;

w) vyjádřit názor, že i přesto, že je Malajsie nepochybně jednou z nejúspěšnějších ekonomik jihovýchodní Asie, potřebuje postupně investovat do akademické a vědecké oblasti s cílem dosáhnout vyšší životní úrovně, a stát se tak vysoce rozvinutou zemí; podpořit snahu o častější akademické výměny a spolupráci s využitím programu Erasmus Mundus a projektu MYEULINK, a navrhnout, aby byly tyto výměny oboustranné; vybídnout k užší kulturní spolupráci, a to i prostřednictvím seznámení evropské veřejnosti s malajsijskou kulturou;

x) vyjádřit Malajsii uznání za to, že byla jednou z prvních zemí, která započala vyjednávání s EU o dobrovolné dohodě o partnerství FLEGT, která by měla zajistit, že dřevo vyvážené z Malajsie do EU pochází ze zákonných zdrojů; naléhavě vyzvat k tomu, aby byla jednání uzavřena včas vzhledem k tomu, že EU patří mezi hlavní zájemce o výkup malajsijského dřeva;

y) připomenout diskusi, která se v samotné EU vede o rizicích rozšiřování produkce biopaliva na úkor produkce potravin, a zdůraznit, že palmový olej na výrobu biopaliva musí být pěstován udržitelným způsobem, aby nedocházelo k přeměně lesních porostů a ke ztrátě biologické rozmanitosti, přičemž by měla být respektována pozemková práva původních obyvatel, a nejchudším společenstvím by mělo být umožněno zvýšit svou životní úroveň;

z) podpořit rozvoj cestovního ruchu mezi EU a Malajsií; uvědomit si, že ekoturistika má v Malajsii široký potenciál;

Ostatní ustanovení

aa) vést konzultace s Parlamentem ohledně ustanovení o parlamentní spolupráci;

ab) stanovit jasná kritéria a závazné lhůty pro uplatňování dohody o partnerství a spolupráci a poskytovat mechanismy pro monitorování, včetně předkládání pravidelných zpráv Parlamentu;

ac) vyzvat vyjednávací tým EU, aby pokračoval v úzké spolupráci s Parlamentem a poskytoval aktuální informace o pokroku jednání na základě čl. 218 odst. 10 SFEU;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení, které obsahuje doporučení Parlamentu, Radě, Komisi, místopředsedkyni Evropské komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Evropské službě pro vnější činnost a vládě a parlamentu Malajsie.

P7_TA(2013)0368

Kulturní a tvůrčí odvětví jako zdroje hospodářského růstu a zaměstnanosti

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o podpoře evropských kulturních a tvůrčích odvětví jako zdroje hospodářského růstu a zaměstnanosti (2012/2302(INI))

(2016/C 093/13)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 167 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na Úmluvu Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO) o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů ze dne 20. října 2005 (Úmluva UNESCO o ochraně kulturní rozmanitosti),

— s ohledem na rozhodnutí Rady 2006/515/ES ze dne 18. května 2006 o uzavření Úmluvy o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů ([1]),

— s ohledem na závěry ze zasedání Rady konané ve dnech 13.–14. listopadu 2006 a 24.–25. května 2007 ([2]), především pokud jde o přínos kulturních a kreativních odvětví k dosažení lisabonských cílů, a na usnesení Rady ze dne 16. listopadu 2007 o evropském programu pro kulturu ([3]),

— s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1855/2006/ES ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí program Kultura (2007–2013) ([4]),

— s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1718/2006/ES ze dne 15. listopadu 2006 o provádění programu podpory evropského audiovizuálního odvětví (MEDIA 2007) ([5]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 10. dubna 2008 o Evropském programu pro kulturu v globalizovaném světě ([6]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 7. června 2007 o sociálním postavení umělců ([7]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 10. dubna 2008 o kulturním průmyslu v Evropě ([8]),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 12. května 2009 o kultuře jako katalyzátoru tvořivosti a inovací ([9]),

— s ohledem na sdělení Komise „Autorské právo ve znalostní ekonomice“ (COM(2009)0532) ze dne 19. října 2009,

([1]) Úř. věst. L 201, 25.7.2006, s. 15.
([2]) Úř. věst. C 311, 21.12.2007, s. 7.
([3]) Úř. věst. C 287, 29.11.2007, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 12.
([6]) Úř. věst. C 247 E, 15.10.2009, s. 32 .
([7]) Úř. věst. C 125 E, 22.5.2008, s. 223 .
([8]) Úř. věst. C 247 E, 15.10.2009, s. 25 .
([9]) Dok. 8749/1/09 REV 1 a 8749/1/09 REV 1 COR 1.

Čtvrtek, 12. září 2013

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),

— s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 27. dubna 2010 nazvanou „Uvolnění potenciálu kulturních a tvůrčích odvětví“ (COM(2010)0183),

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 30. června 2010 nazvané „Evropa jako přední světová destinace cestovního ruchu – nový politický rámec pro evropský cestovní ruch“ (COM(2010)0352),

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. května 2011 o kulturních dimenzích vnější činnosti EU ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. května 2011 o uvolnění potenciálu kulturních a tvůrčích odvětví ([2]),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 10. prosince 2012 o aktualizaci sdělení o průmyslové politice: silnější evropský průmysl pro růst a hospodářskou obnovu ([3]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. prosince 2012 o obsahu na jednotném digitálním trhu (COM(2012)0789),

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 26. září 2012 nazvaný „Konkurenceschopnost evropských průmyslových odvětví produkujících luxusní zboží“ (SWD(2012)0286),

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 26. září 2012 nazvané „Podpora kulturních a tvůrčích odvětví pro růst a zaměstnanost v EU“ (COM(2012)0537),

— s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 30. května 2013 ([4]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání a stanovisko Výboru pro regionální rozvoj (A7-0248/2013),

A. vzhledem k tomu, že tvůrčí a kulturní odvětví podporují šíření inovací v jiných odvětvích, a sehrávají tak důležitou úlohu v hospodářském (zejména s ohledem na malé a střední podniky) a sociálním rozvoji Unie a jsou nedílnou součástí strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelnou ekonomiku podporující začlenění;

B. vzhledem k tomu, že tvůrčí a kulturní odvětví významně přispívají k podpoře sociální soudržnosti, tvořivosti a kulturní a jazykové rozmanitosti v Unii;

C. vzhledem k tomu, že kulturní odvětví patří mezi odvětví, která pocítila dopady hospodářské krize nejméně, a že se prokázalo, že se jedná o strategickou oblast pro rozvoj společnosti;

D. vzhledem k tomu, že tvůrčí a kulturní odvětví by měla být uznána pro svou podstatnou kulturní hodnotu a také pro svůj významný přínos ve prospěch dobrých životních podmínek veřejnosti, sociální integrace a soudržnosti a ekonomiky Unie v oblasti růstu a zaměstnanosti a pro příznivý dopad na cestovní ruch;

([1]) Úř. věst. C 377 E, 7.12.2012, s. 135.
([2]) Úř. věst. C 377 E, 7.12.2012, s. 142 .
([3]) Dok. 17566/12.
([4]) CdR 2391/2012.

E. vzhledem k tomu, že evropská kulturní a tvůrčí produkce má významný hospodářský dopad na mnohá odvětví, jako jsou cestovní ruch, prodej, digitální technologie atd.;

F. vzhledem k tomu, že součástí tvůrčích a kulturních odvětví je celá řada tvůrčích činností a služeb, které se vyznačují zvláštními charakteristikami z hlediska modelů financování a rozvoje; vzhledem k tomu, že je tudíž důležité přihlížet k této rozmanitosti při sestavování strategií pro podporu či spolupráci, včetně mezinárodní spolupráce;

G. vzhledem k tomu, že evropské festivaly jsou příležitostí, jak podporovat evropskou kulturní produkci a vytvořit kulturní, sociální, hospodářskou a turistickou hodnotu na evropské úrovni;

H. vzhledem k tomu, že tvůrčí a kulturní odvětví jsou tvořena především malými a středními podniky, které představují páteř hospodářství Unie;

I. vzhledem k tomu, že Komise ve svém pracovním dokumentu ze dne 26. září 2012 ([1]) uznala význam špičkových kulturních a tvůrčích hospodářských odvětví (móda, šperky, hodinky, parfémy a kosmetika, doplňky, kožené zboží, nábytek a bytové zařízení, vybavení domácností, gastronomie, vína a lihoviny, automobily, čluny, hotely a volnočasové činnosti, maloobchod, aukční síně a vydavatelství), a vzhledem k tomu, že společnosti zaměřené na špičkové výrobky mohou být hnací silou všech tvůrčích a kulturních odvětví;

J. vzhledem k tomu, že zajištění stabilnějšího postavení pracovníků v tvůrčích a kulturních odvětvích přispívá ke strukturování, životaschopnosti a věrohodnosti hospodářské činnosti a k upevnění zaměstnanosti;

K. vzhledem k tomu, že významným prvkem tvůrčích a kulturních odvětví je mobilita, která ovšem čelí mnohým překážkám, jež se mezi jednotlivými zeměmi a regiony liší a jsou spojeny s potížemi při získávání víz, nedoceňovaným postavením umělců a zvláštními a různorodými podmínkami umělecké produkce;

L. vzhledem k tomu, že stávající pilotní projekt „Ekonomika kulturní rozmanitosti“ by měl poskytovat přehled výzev a řešení v oblasti tvůrčích a kulturních odvětví;

M. vzhledem k tomu, že je nutno zajistit kulturní a umělecké vzdělávání občanů EU již od raného věku, aby se rozvíjelo jejich porozumění umění a kultuře, aby se mohli vyjádřit a získali povědomí v souvislosti s obrovskou kulturní rozmanitostí v Evropě a aby se podpořila jejich tvořivost a projevy a také kulturní rozmanitost;

N. vzhledem k tomu, že je třeba posílit vazby mezi vzdělávacími institucemi a podniky v tvůrčích a kulturních odvětvích, aby bylo možné zohlednit změny v pracovních místech a potřebu specifických schopností a podpořit tak výměnu informací a vznik smíšených schopností;

O. vzhledem k tomu, že tvůrčí a kulturní odvětví v Evropě jsou evidentně bohatší a rozmanitější než v jiných částech světa, což by mělo být využito k podpoře růstu;

P. vzhledem k tomu, že přechod na digitální technologie představuje pro tvůrčí a kulturní odvětví příležitost, neboť vyvstanou nové požadavky a vzniknou služby, které povedou k rozvoji nových ekonomických modelů;

Q. vzhledem k tomu, že rozvoj nových ekonomických modelů pro on-line přístup ke kulturním dílům zažívá vzestup a měl by být podporován pomocí stabilního právního rámce, který prosazuje investice do tvůrčích a kulturních odvětví;

R. vzhledem k tomu, že je naprosto nezbytné zaručit tvůrčím a kulturním odvětvím přístup ke stabilním způsobům financování upraveným pro jejich potřeby, aby byl zajištěn jejich budoucí rozvoj;

([1]) SWD(2012)0286.

S. vzhledem k tomu, že tvůrčí a kulturní odvětví představují důležitý prvek v rámci strategií územního rozvoje na místní a regionální úrovni za účelem dosažení cílů sociální soudržnosti a hospodářského rozvoje;

Podmínky nutné pro rozkvět tvůrčích a kulturních odvětví

1. připomíná, že tvůrčí a kulturní odvětví mají dobré hospodářské výsledky, zásadním způsobem přispívají k sociální soudržnosti a nadále vytvářejí pracovní místa, zejména pro mladé lidi, a představují významný potenciál pro inovace, a to navzdory složité situaci, v níž se ekonomika Unie v souvislosti s požadavky rozpočtové kázně momentálně nachází;

2. trvá na tom, že musí být k dispozici aktuální a spolehlivé statistické údaje týkající se tvůrčích a kulturních odvětví, zejména jejich skutečné situace, jejich charakteristických vlastností včetně v souvislosti se statusem, a jejich potenciálu v oblasti tvorby pracovních míst a růstu a jejich hospodářského dopadu na ostatní odvětví, aby bylo možné rozhodovat o nejvhodnějších politických opatřeních v zájmu účinné podpory těchto odvětví; doporučuje zřídit centrum nebo databázi se zaměřením na tvůrčí a kulturní odvětví;

3. žádá Komisi, aby nadále vypracovávala studie a shromažďovala údaje o hospodářské a sociální úloze tvůrčích a kulturních odvětví, zejména jakožto prvořadého prvku napříč různými hospodářskými odvětvími;

4. vyjadřuje politování nad tím, že opatření navržená Komisí v jejím sdělení věnovaném tvůrčím a kulturním odvětvím ([1]) mají jen omezený výhled a rozsah; zdůrazňuje, že je třeba uvažovat o dlouhodobějších výhledech těchto odvětví a vytvořit program strukturovaných a konkrétních opatření v souladu se strategií Evropa 2020; podotýká, že je zásadní, aby kulturní tvorbu podporovaly Unie, členské státy a místní orgány;

5. vyzývá Komisi, aby na základě existující platformy o potenciálu tvůrčích a kulturních odvětví svolala rozšířené fórum zahrnující osoby činné v těchto odvětvích, aby zvážily konkrétní řešení a aktivně se tak podílely na vytváření střednědobého a dlouhodobého strukturovaného politického programu;

6. vyzývá Komisi a členské státy, aby kladly důraz na ústřední roli tvůrčích a kulturních odvětví v oblasti inovací s cílem vytvářet meziodvětvové vazby, aglomerační a klastrové účinky a zajistit nové příležitosti pro investice a zaměstnanost;

7. poznamenává, že by měl být podporován výzkum zaměřený na inovace s cílem expandovat na nové trhy s nabídkou inovativních tvůrčích produktů;

8. domnívá se, že ke stimulaci hospodářského růstu je zásadní podporovat a prosazovat rozvoj synergií s dalšími odvětvími; v souvislosti s tím zdůrazňuje úlohu, již ve vytváření bohatství má kulturní cestovní ruch, který má podobu seznamování se s kulturním dědictvím, navštěvování kulturních akcí, jako jsou festivaly, či cestování spojeného s učením se jazykům;

9. zdůrazňuje obrovskou různorodost kulturního a tvůrčího ekosystému a trvá na tom, že je nutno tuto situaci napravit tím, že se bude podporovat vytvoření společné identity podporou společné produkce a vytvořením oblastí společného dialogu a výměn mezi nejrůznějšími subjekty činnými v kulturních a tvůrčích odvětvích s cílem vytvořit nové vazby mezi subjekty a umožnit vzájemnou výměnu dovedností a znalostí s jinými hospodářskými odvětvími; zdůrazňuje skutečnost, že tyto iniciativy by měly umožnit vznik společných zájmů při zohlednění kulturní rozmanitosti, která by měla být uznávána pro svou bohatost, inspirující sílu a potenciál pro rozvoj, jenž jako celek umožňuje vznik společné evropské identity;

10. zdůrazňuje, že je důležité podporovat výměnu znalostí a předávání dovedností a znalostí, které jsou zásadní pro spolupráci mezi tvůrčími podniky, v rámci klastrů pro konkurenceschopnost, iniciativ zaměřených na excelenci a sítí, a vytvořit tak společnou kulturu tvůrčích a kulturních odvětví, která podpoří spolupráci mezi různými odvětvími, aby bylo možné účinněji se vypořádat s novými hospodářskými a sociálními výzvami;

11. vybízí k rozvoji územního zakotvení, ke sdílení dovedností napříč odvětvími prostřednictvím vytváření klastrů a zlepšení vztahů s cílem přilákat investory, a umožnit tak různým kulturním a tvůrčím podnikům (velmi malým podnikům, malým a středním podnikům, nevládním organizacím a kulturním institucím) pokračovat v podpoře růstu a vytváření pracovních míst;

([1]) COM(2012)0537.

12. podotýká, že většinu společností v tvůrčím a kulturním odvětví představují malé a střední podniky, a zdůrazňuje proto, že je nutné poskytnout jim v této souvislosti zvláštní podporu;

13. důrazně žádá EU a členské státy, aby podpořily a uznaly zviditelnění kulturních a tvůrčích odvětví, což je základem výjimečnosti kultury v Evropě;

14. upozorňuje na rozmanitost právních předpisů, které se týkají tvůrčích a kulturních odvětví, a doporučuje, aby byla provedena opatření na harmonizaci předpisů a postupů v Unii;

Pracovní podmínky pro odborníky z tvůrčích a kulturních odvětví

15. poukazuje na to, že odborníkům z tvůrčích a kulturních odvětví musí být zaručeno takové sociální postavení, aby se mohli těšit uspokojivým pracovním podmínkám a využívat vhodná opatření, pokud jde o daňové systémy, jejich právo na práci, práva v oblasti sociálního zabezpečení a autorská práva, s cílem zlepšit jejich mobilitu v celé EU;

16. vyzývá, aby byla zvážena opatření pro spravedlivé financování a odměňování nezávislých umělců; zdůrazňuje navíc, že je nutné zlepšit koordinaci mezi jednotlivými evropskými systémy sociálního zabezpečení pro tyto umělce vzhledem ke značně mobilní povaze jejich práce;

17. vyzývá členské státy, aby své systémy sociálního zabezpečení přizpůsobily oblastem tvůrčí činnosti, zejména v digitálním odvětví, a náležitě zohlednily skutečnost, že osoby pracující v tvůrčích odvětvích často musí střídat status zaměstnance a osoby samostatně výdělečně činné nebo vykonávat oba druhy činnosti současně;

18. vyzývá Komisi a členské státy, aby pracovníkům v tvůrčích a kulturních odvětvích umožnily přístup ke zdravotnímu pojištění a (dobrovolnému) pojištění pro případ nezaměstnanosti a také k zaměstnaneckým penzijním systémům a k individuálním penzijním systémům v případě samostatně výdělečně činných osob, a to za přijatelných podmínek;

19. vyzývá Komisi a členské státy, aby v tvůrčích a kulturních odvětvích prosazovaly minimální standardy sociálního zabezpečení a kolektivní smlouvy mimo jiné podmíněním veřejné podpory dodržováním těchto standardů;

Vzdělávání a odborná příprava

20. zdůrazňuje, že je třeba, aby členské státy zlepšily systémy vzdělávání, odborné přípravy a kvalifikací, zejména tím, že studentům v kulturních a uměleckých oborech bude nabídnuta komplexní odborná příprava zohledňující současné profesní prostředí, a to s cílem sblížit podnikatelský a vzdělávací svět a zajistit účinné provádění ve všech členských státech; zdůrazňuje, že v kurzech zaměřených na informační technologie by měla být věnována dostatečná pozornost příležitostem, které existují v odvětví on-line obsahu (např. počítačové hry);

21. zastává názor, že v rámci odborné přípravy v kulturních, uměleckých a tvůrčích oborech je nezbytné vyučovat také dovednostem, které jsou nezbytné pro založení podniku, jenž bude působit v tvůrčích a kulturních odvětvích;

22. domnívá se, že je nezbytné posílit atraktivitu a vnímání manuální, umělecké a kulturní odborné přípravy mezi studenty, rodiči a institucemi, a poskytovat informace o aktuální situaci, pokud jde o příležitosti a vytváření bohatství, a to i zřízením centra nebo databáze;

23. zdůrazňuje význam, jejž má chránit a podporovat řemeslné živnosti spojené s kulturními a tvůrčími odvětvími;

24. vyzývá Komisi, aby uznala zvláštní povahu mistrovských řemesel, která jsou skutečným zdrojem pro tvorbu pracovních míst v Evropě a jsou založena na čtyřech kritériích, jež jsou společná pro všechna špičková tvůrčí a kulturní odvětví: inovace a tvořivost; excelence a estetika; know-how a technologie; učení se v průběhu celé kariéry a rozšiřování znalostí;

25. domnívá se, že je třeba posílit vazby mezi vzdělávacími systémy (včetně vysokých škol, jejichž nezávislost by měla být zachována), výzkumnými středisky, vzdělávacími organizacemi a společnostmi činnými v tvůrčích a kulturních odvětvích (včetně malých a středních podniků) s cílem zvýšit konkurenceschopnost těchto odvětví nabízejících četné pracovní příležitosti, vytvořit inkluzivnější meziodvětvové a mezioborové synergie, zejména zřízením platformy pro

výměny, znalostních aliancí, aliancí pro odvětvové dovednosti a partnerství, pomoci účastníkům přemýšlet a jednat tak, aby dosáhli společného úspěchu, nadále zvyšovat hodnotu lidského kapitálu Unie, zajistit subjektům lepší znalosti, určit specifické dovednosti, zlepšit porozumění vývoji v oblasti pracovních příležitostí a dovedností a podpořit podnikatelského ducha;

26. vyzývá Komisi, aby zřizovala znalostní aliance mezi vyšším vzděláním a podniky v tvůrčích a kulturních odvětvích;

27. vyzývá Komisi, aby zřizovala aliance pro odvětvové dovednosti mezi institucemi odborného vzdělávání a přípravy a podniky působícími v tvůrčích a kulturních odvětvích;

28. důrazně vyzývá Komisi a členské státy, aby dosáhly pokroku při vzájemném uznávání oborů, profesních kvalifikací a diplomů týkajících se kulturního a uměleckého studia;

29. připomíná význam podpory v oblasti přístupu ke kulturní a mediální gramotnosti a vzdělávání již od raného věku a během celého života, aby se podpořil rozvoj tvořivosti, rozvinul talent a předával smysl pro kulturu;

30. zdůrazňuje, že je naléhavě nutné podporovat tvořivost mladých tvůrců a propagovat účast veřejnosti na tvorbě kultury;

31. domnívá se, že umělecké a kulturní vzdělávání je nezbytné pro rovné příležitosti, pro demokratizaci přístupu ke kultuře a pro sociální soudržnost, jelikož je prostředkem individuálního a kolektivního projevu a dialogu a umožňuje napomoci vzájemnému porozumění; dále zdůrazňuje, že školákům pomáhá se kultivovat tím, že rozvíjí jejich umělecké schopnosti, umožňuje jim setkávat se s umělci, prohlížet si umělecká díla a navštěvovat místa s kulturní hodnotou;

32. vyzývá Komisi a Radu, aby zvážily zřízení evropského registru odborných znalostí s cílem chránit a podporovat evropské odborné znalosti; vyzývá členské státy a zúčastněné strany v oblasti tvůrčích a kulturních odvětví, aby zavedly kurzy odborné přípravy zaměřené na tyto znalosti;

Financování tvůrčích a kulturních odvětví

33. domnívá se, že je naprosto nezbytné zavést a zabezpečit odpovídající systémy financování a poskytnout tvůrčím a kulturním odvětvím, zejména malým a středním podnikům, účinné prováděcí nástroje; zdůrazňuje, že je nutné zachovat a posílit vládní politiky na podporu tvůrčích a kulturních odvětví, a zajistit tak budoucí životaschopnost vysoce kvalitní nezávislé tvůrčí činnosti; vyzývá Komisi a Radu, aby vytvořily prostředky k hodnocení nehmotných děl, zejména prostřednictvím zřízení centra nebo databáze, a zvážily možnost zřídit kulturní investiční banku;

34. v této souvislosti také vyzdvihuje nové možnosti, jako je skupinové financování (tzv. crowdfunding) a skupinové investování (tzv. crowd-investment);

35. naléhavě vyzývá členské státy, aby v rámci svých sociálních a hospodářských politik zvážily odpovídající podporu a financování tvůrčích a kulturních odvětví;

36. zdůrazňuje, že je nutné podporovat financování tvůrčích a kulturních odvětví z evropských prostředků, a to i v době hospodářské krize; výslovně žádá Parlament, aby usiloval o vyjednání ambiciózního a významného rozpočtu na kulturu; vyzývá proto Radu, aby nesnižovala rozpočet, který Komise vyčlenila na program Kreativní Evropa;

37. zdůrazňuje, že je důležité rozvíjet konzultační a poradenské služby ohledně financování a řízení podniků s cílem pomáhat malým a středním podnikům a velmi malým podnikům osvojit si nástroje nezbytné pro dobré řízení společností, aby bylo možné zlepšit vytváření, produkci, propagaci a distribuci kulturního zboží a služeb;

38. zastává názor, že členské státy a příslušní odborníci by měli zlepšit schopnosti zainteresovaných subjektů působících v tvůrčích a kulturních odvětvích, pokud jde o přípravu projektů, a to zajištěním odborné přípravy nebo zřízením subjektů, které budou nápomocny při sestavování finančních plánů;

39. vítá navrhované úvěrové nástroje předjímané v programu Kreativní Evropa, Programu pro konkurenceschopnost podniků s důrazem na malé a střední podniky (COSME) a programu Horizont 2020, neboť tyto nástroje nabízí tvůrčím a kulturním odvětvím rozmanitější možnosti financování;

40. zdůrazňuje, že je důležité zvyšovat v rámci finančních institucí znalosti o zvláštních charakteristikách tvůrčích a kulturních odvětví s cílem zlepšit přístup těchto odvětví k soukromým zdrojům financování;

41. žádá Radu, Komisi a členské státy, aby přijaly nezbytná opatření na podporu smíšených forem financování, jako jsou partnerství veřejného a soukromého sektoru, které by podléhaly požadavkům na transparentnost a nenarušovaly by nezbytné financování z veřejných financí, a to zavedením systémů úvěrových záruk pro malé organizace a prozkoumáním alternativních způsobů financování, jako je skupinové financování (tzv. crowdfunding);

42. naléhavě vyzývá členské státy, aby hledaly alternativní způsoby financování tvůrčích a kulturních odvětví, zejména v době krize; v této souvislosti se domnívá, že schůdnou alternativou by bylo sponzorství;

43. je toho názoru, že v audiovizuálním odvětví je důležité, aby audiovizuální služby přispívaly k financování evropských audiovizuálních děl v zájmu podpory tvůrčího úsilí, a tento přístup by měl být posílen prostřednictvím jasného a kvantifikovaného provedení směrnice o audiovizuálních mediálních službách ([1]);

44. naléhavě žádá Radu, Komisi a členské státy, aby vytvořily příznivý právní rámec, zejména vytvořením podnikatelského prostředí, které bude příznivé pro malé a střední podniky působící v tvůrčích a kulturních odvětvích, a to prostřednictvím snížení jejich administrativní a regulační zátěže;

45. naléhavě vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby usilovaly o další pokrok v daňové harmonizaci, zejména aby zrušily odchylky ve zdaňování kulturních produktů mezi jednotlivými členskými státy;

46. podotýká, že v rámci těchto odvětví působí velké množství malých a středních podniků; domnívá se, že je pro ně třeba vytvořit vhodná daňová pravidla s cílem podpořit jejich růst a zajistit jejich přežití;

47. připomíná, že strukturální fondy nabízejí velké možnosti v oblasti financování kultury, tvorby a inovací v Unii vzhledem k tomu, že investice do kultury mohou být financovány v rámci všech tří cílů politiky soudržnosti, konkrétně se jedná o konvergenci, regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost;

48. vyjadřuje politování nad tím, že některé členské státy navrhují, aby byly prostředky v nadcházejícím víceletém finančním rámci vyčleněné na nástroj pro propojení Evropy sníženy o 8,2 miliardy EUR, což bude mít nepříznivý dopad na podporu rozšiřování infrastruktury pro širokopásmové připojení, a tedy na rozvoj on-line obchodních modelů pro tvůrčí a kulturní odvětví;

49. vyzývá proto členské státy a Komisi, aby využívaly stávající a budoucí nástroje a programy, jako je MEDIA nebo mechanismus záruk programu Kreativní Evropa, a přijaly zvláštní opatření, aby usnadnily přístup osob činných v tvůrčích a kulturních odvětvích k financování prostřednictvím těchto nástrojů, se zvláštním důrazem na maximálně účinné využití digitalizace platforem k usnadnění podávání žádostí, hodnocení a řízení a ke snížení administrativní zátěže na minimum;

50. vybízí orgány EU, aby ve víceletém finančním rámci (2014-2020) zajistily ambiciózní úroveň nové složky MEDIA;

Příležitosti a problémy spojené s digitalizací, globalizací a přístupem na mezinárodní trhy

51. domnívá se, že digitální a on-line nástroje a platformy nabízejí tvůrčím a kulturním odvětvím nebývalé příležitosti pro vývoj nových obchodních modelů, získání nového publika a rozšíření svých trhů v Unii i ve třetích zemích;

([1]) Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1. Opravené znění zveřejněno v Úř. věst. L 263, 6.10.2010, s. 15.

52. zdůrazňuje, že mimořádnou zátěží pro evropská tvůrčí a kulturní odvětví je existence 27 různých systémů pro správu práv duševního vlastnictví a že stávající roztříštěný režim musí být reformován tak, aby byl usnadněn přístup k obsahu a bylo možné posílit jeho (globální) oběh, a to takovým způsobem, který umělcům, tvůrcům, spotřebitelům, podnikům a publiku umožní využít vývoje v digitální oblasti, nových distribučních kanálů, nových obchodních modelů a dalších příležitostí;

53. domnívá se, že moderní a vyvážený systém ochrany práv duševního vlastnictví, který umožní zajistit odpovídající odměnu všem kategoriím držitelů práv a zároveň zaručit spotřebitelům snadný přístup k různorodému, legálnímu obsahu a skutečnou možnost volby v oblasti jazykové a kulturní rozmanitosti, je v digitální éře základní podmínkou pro zajištění konkurenceschopnosti tvůrčích a kulturních odvětví;

54. zdůrazňuje, že ochrana práv duševního vlastnictví by neměla ohrožovat neutralitu internetu;

55. zdůrazňuje exponenciální růst ve využívání inovativních digitálních služeb, pokud jde o přístup ke kulturním dílům, a podtrhuje potřebu zajistit stabilní ekosystém, který podporuje investice do tvůrčích a kulturních odvětví, tvorbu pracovních míst v Evropě a prosazování inovativních obchodních modelů;

56. žádá proto Komisi, aby v souvislosti s právy duševního vlastnictví vytvořila právní rámec odpovídající specifické povaze jednotlivých odvětví a harmonizovala a reformovala rámec autorských práv s cílem zlepšit přístup k obsahu a posílit postavení a možnost volby tvůrců, a zasazuje se o lepší sdílení povinností v rámci celého digitálního hodnotového řetězce, přičemž je třeba věnovat náležitou pozornost konkurenceschopnosti tvůrčích a kulturních odvětví;

57. v této souvislosti zdůrazňuje významnou úlohu, kterou mají kolektivní správci, v zajišťování přístupu ke kulturnímu dědictví tím, že účinně vymáhají práva duševního vlastnictví a zjednodušují formality, jimž jsou vystaveni uživatelé;

58. upozorňuje na mezinárodní spolupráci a potenciál tvůrčích a kulturních odvětví v oblasti vývozu a na skutečnost, že je v zájmu Unie podporovat výměny mezi povoláními v tomto odvětví, a to i se třetími zeměmi, a přilákat a rozvíjet tvůrčí talenty, zdůrazňuje významnou úlohu tvůrčích a kulturních odvětví při šíření atraktivity a propagaci evropské kultury;

59. zdůrazňuje, že je nutné usilovat o vzájemné uznávání postavení umělců, zabývat se tím, jak zajistit příležitosti k mobilitě a jak nejlépe využívat vzdělávací programy, vytváření sítí a volný pohyb odborníků v tvůrčích a kulturních odvětvích, zejména v případě zúčastněných subjektů v oblasti kultury, umělců, ale také děl;

60. domnívá se, že je zásadní, aby si EU a její členské státy zachovaly možnost chránit a rozvíjet své kulturní a audiovizuální politiky a aby tak činily v rámci svých stávajících právních přepisů, norem a dohod, včetně Úmluvy UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů; žádá proto, aby bylo vyloučení kulturních a audiovizuálních služeb, včetně služeb poskytovaných on-line, jasně uvedeno v dohodách mezi Unií a třetími zeměmi; v této souvislosti podtrhuje nutnost nezahrnovat oblast kulturních a audiovizuálních služeb do mandátu k jednání o dohodě o volném obchodu mezi EU a USA a zároveň zdůrazňuje, že kulturní a tvůrčí díla nejsou typickým zbožím;

61. zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby EU a její členské státy v souladu s úmluvou UNESCO z roku 2005 vypracovaly a navrhly politiky podporující kulturní rozmanitost, které jsou uzpůsobeny digitální éře;

62. zdůrazňuje nutnost posílit politiky týkající se digitalizace děl, a podpořit tak přístup k co největšímu počtu děl evropského kulturního dědictví;

63. zdůrazňuje význam kulturní diplomacie a nutnost, aby EU vystupovala jako globální hráč, s cílem posílit celosvětovou konkurenceschopnost jejích tvůrčích a kulturních odvětví;

64. vyzývá Komisi, aby navrhla vhodné nástroje, které tvůrčím a kulturním odvětvím umožní vyvážet na mezinárodní trhy, a to za dobrých podmínek;

65. vyzývá, aby k podpoře tvůrčích a kulturních odvětví byla využívána Evropská služba pro vnější činnost;

66. poukazuje na to, že kultura nepřímo působí na jiná hospodářská odvětví; žádá proto, aby tvůrčí a kulturní odvětví zintenzivnila spolupráci s jinými odvětvími, jako jsou informační a komunikační technologie (IKT) a cestovní ruch, aby bylo možné čelit výzvám, jež představuje digitální technologie, globalizace a přístup na mezinárodní trhy;

Místní a regionální rozvoj

67. zdůrazňuje význam regionálních politik v oblasti kultury a tvorby, a tedy ústřední roli místních, regionálních a makroregionálních orgánů při propagaci a podpoře tvůrčích a kulturních odvětví, a to i s řádným zohledněním lidové kultury, za využití vhodných nástrojů a finančních opatření; vítá iniciativy subjektů veřejné správy přijaté v zájmu rozvoje regionálních struktur na podporu podnikání v tvůrčích odvětvích, a to i prostřednictvím projektů financovaných z prostředků EU;

68. zdůrazňuje, že kulturní a tvůrčí odvětví by se měla stát součástí socioekonomických strategií EU a jednotlivých států; zdůrazňuje potřebu další koordinace různých politik, včetně průmyslových, vzdělávacích a inovačních politik, politik v oblasti cestovního ruchu a regionálního, městského, místního a územního rozvoje; rovněž vybízí místní a regionální orgány, aby v souladu se zásadou subsidiarity začleňovaly kulturní a tvůrčí odvětví do svých střednědobých a dlouhodobých hospodářských strategií;

69. zdůrazňuje meziodvětvový charakter kulturních a tvůrčích odvětví sloužících jako poutavý komunikační nástroj a jejich globální význam nejen pro světovou ekonomiku, ale i pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, inovaci, podnikání, sociální soudržnost a společný rozvoj; vyzdvihuje skutečnost, že tato odvětví mají bohatý místní a regionální potenciál růstu představující nové tržní příležitosti pro podnikatele v kulturních a tvůrčích odvětvích, tedy zaměstnanosti v oblasti kultury;

70. domnívá se, že různé schopnosti, jichž je v těchto odvětvích zapotřebí, a také interakce mezi tvůrci a technologiemi jsou často úzce spjaty s místním prostředím, a proto by měly být podporovány vytvářením místních a regionálních platforem, sítí, klastrů, podnikatelských inkubátorů a partnerství, které by posilovaly synergie, pomáhaly nalézt mechanismy k financování tvořivosti a inovací a podporovaly správu volných pracovních míst a možností financování;

71. zdůrazňuje význam kultury pro sociální a hospodářské oživení měst; naléhavě vyzývá Komisi, aby podporovala vzájemné učení subjektů městské správy, a podpořila tak sdílení osvědčených postupů mezi tvůrci politik na místní úrovni;

72. domnívá se, že modernizace kulturní infrastruktury může napomoci k oživení městských oblastí, a může tak být přínosná také ze sociálního a hospodářského hlediska;

73. doporučuje využívat skrytý hospodářský potenciál tvůrčích odvětví s cílem zlepšit kvalitu života ve městech a regionech;

74. prosazuje přístup založený na územní dynamice s cílem zapojit všechny zúčastněné subjekty (umělce, místní orgány, zástupce odborníků atd.) do správy kulturních záležitostí na místní a regionální úrovni;

75. poukazuje na to, že kulturní a tvůrčí odvětví jako zdroj potenciálu pro vytváření většího počtu lepších pracovních míst v regionech mohou přispívat k sociální a územní integraci; je znepokojen tím, že tyto aspekty kulturních a tvůrčích odvětví nejsou dostatečně zanalyzovány a podporovány; zdůrazňuje, že sběr statistických údajů v těchto odvětvích je na všech úrovních nedostačující, přičemž nejhorší situace je na úrovni regionální a místní; zdůrazňuje, že je třeba analyzovat dopad IKT na kulturní a tvůrčí odvětví, aby se tato odvětví mohla přizpůsobit novému technologickému prostředí a být v kontaktu s technologickým vývojem;

76. zdůrazňuje, že tvůrčí a kulturní odvětví, zejména malé a střední podniky, představují významný přínos pro růst a rozvoj na místní a regionální úrovni a napříč hranicemi (členských států) zejména tím, že podporují kulturní dědictví, cestovní ruch a centra excelence, zvyšují přitažlivost území, věnují zvláštní pozornost regionům s významným kulturním dědictvím, podporují sociální a ekonomickou restrukturalizaci, vznik nových činností a tvorbu stabilních a udržitelných pracovních míst; poznamenává, že se to týká především cestovního ruchu, neboť města a regiony s rozvinutým kulturním odvětvím jsou pro turisty zvláště přitažlivé;

77. vyzdvihuje význam vzdělávacích programů pro to, aby byla podporována kreativita již od raného dětství, a pro rozvíjení uměleckého a kulturního vzdělávání tím, že bude během základního a středního vzdělávání probouzen zájem o práci a výstupy tvůrčího odvětví; zdůrazňuje, že místní a regionální orgány by měly vzhledem k tomu, že jsou často odpovědné za předškolní a základní vzdělávání, hrát významnou vzdělávací a kulturní úlohu v tomto procesu, jehož cílem je zabývat se kulturou a tvořivostí jakožto nedílnou součástí regionálního a městského rozvoje; zdůrazňuje význam neformálního vzdělávání dospělých pro rozvíjení dovedností, které jim umožní přizpůsobit se neustále se měnícím požadavkům trhu práce;

78. zdůrazňuje, že financování dostupné z příštího víceletého finančního rámce, konkrétně z ESF a EFRR, by mělo být využito tak, aby pomohlo posílit kulturní a tvůrčí odvětví a také vnitrostátní, regionální a místní institucionální a administrativní kapacity pro spolupráci, čímž se zvýší hospodářský, sociální, vzdělávací a kulturní přínos z těchto odvětví; upozorňuje na nejvzdálenější regiony, kde je situace pro vytváření a rozvoj kulturních a tvůrčích odvětví složitější;

79. zastává proto názor, že požadavky na vazbu na dané území stanovené v některých regionálních nebo vnitrostátních opatřeních na podporu kinematografie pomáhají tuto vazbu mezi kulturou a územím zachovávat a v souladu s podmínkami stanovenými ve sdělení z roku 2001 o filmu ([1]) by měla být zachována;

80. poznamenává, že v tvůrčích a kulturních odvětvích často dochází k dynamické přeměně a že umožňují vytváření klastrů, které jsou hnací silou pokroku a rozvoje měst a regionů;

81. poukazuje na skutečnost, že kulturní a tvůrčí odvětví přispívají k zachování a zušlechťování rozsáhlého kulturního, historického a architektonického dědictví Evropy; zdůrazňuje význam movitého kulturního dědictví, tj. artefaktů jakožto výsledku lidské tvořivosti v průběhu historie až po současnost; zdůrazňuje, že kulturní a tvůrčí odvětví jsou důležitá pro rozvoj odvětví cestovního ruchu EU a těší se obrovskému zájmu turistů z EU i z jiných zemí; domnívá se, že s ohledem na tuto přidanou hodnotu a vzhledem k tomu, že s sebou přinášejí významné hospodářské příležitosti, by kulturní a tvůrčí odvětví měla být významně podpořena v příštím rozpočtu EU a prostřednictvím vnitrostátních a regionálních programových dokumentů vypracovaných na období 2014–2020;

82. zdůrazňuje, že je třeba chránit národní dědictví a propagovat kulturní bohatství daného regionu doma i v zahraničí;

83. domnívá se, že kreativní lidé, výrobky a služby by jakožto součást kulturní rozmanitosti EU měli být základem silného evropského jednotného trhu a dobře rozvinutých regionů, ale také místních ekonomik, kde mohou přispívat k vytváření nových oblastí hospodářské činnosti a nových pracovních míst; vyzývá k lepšímu využívání kulturních a tvůrčích odvětví při lákání nových investic a různorodých talentů do Evropy; zdůrazňuje, že podnikatelé v kulturním a tvůrčím odvětví nemají snadný přístup k finančním zdrojům; vyzývá členské státy, aby přijaly příslušná sociální a fiskální opatření s cílem podpořit tvůrčí hospodářství a aby prosazovaly nové obchodní modely pro kulturní a tvůrčí odvětví uzpůsobené evropskému trhu, což by umožnilo mobilitu umělců a osob pracujících v kulturních a tvůrčích odvětvích a pomáhalo jim překonávat překážky související s rozdílnými daňovými nebo sociálními systémy a jazykové bariéry, a aby podporovaly lepší porozumění mezi zeměmi a kulturami;

o

o o

84. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

([1]) Úř. věst. C 43, 16.2.2002, s. 6.

P7_TA(2013)0374

Mikrovýroba energie

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o mikrogeneraci – malokapacitní výroba elektřiny a tepla (2012/2930(RSP))

(2016/C 093/14)

Evropský parlament,

— s ohledem na čl. 192 odst. 2 a článek 194 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES ([1]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES ([2]) a na její důsledky pro výrobu tepla a elektřiny,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie ([3]) , na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku ([4]) a na jejich prováděcí nařízení;

— s ohledem na sdělení Komise s názvem „Zajistit fungování vnitřního trhu s energií“ a doprovodné pracovní dokumenty (COM(2012)0663), SWD(2012)0367, SWD(2012)0368,

— s ohledem na sdělení s názvem „Obnovitelná energie: významný činitel na evropském trhu s energií“ (COM(2012) 0271),

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. prosince 2010 o revizi akčního plánu pro energetickou účinnost ([5]),

— s ohledem na otázku Komisi o mikrogeneraci (E-010355/2011),

— s ohledem na otázku Komisi o investičních projektech občanského partnerství v oblasti solárních elektráren (E-011185/2012),

— s ohledem na otázku Komisi o mikrogeneraci (O-000074/2013 – B7-0217/2013),

— s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že právo na přístup k dodávkám energie, které postačují ke slušnému životnímu standardu, je základním právem pro všechny, a vzhledem k tomu, že ceny energie v posledních letech výrazně vzrostly;

B. vzhledem k tomu, že Evropská unie je stále více závislá na dovozech ze třetích zemí pro pokrytí svých energetických potřeb, což se musí změnit, má-li EU dosáhnout svých cílů v oblasti klimatu, energie a růstu;

([1]) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.
([2]) Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10.
([4]) Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 1.
([5]) Úř. věst. C 169 E, 15.6.2012, s. 66.

Čtvrtek, 12. září 2013

C. vzhledem k tomu, že používání fosilních paliv jako zdroje energie zvýšilo množství CO_2 v atmosféře a přispělo tudíž ke změně klimatu; vzhledem k tomu, že Evropská unie si stanovila cíle výroby energie z obnovitelných zdrojů, které mají být dosaženy do roku 2020, a v současné době pracuje na politickém rámci v oblasti klimatu a energie do roku 2030; vzhledem k tomu, že ustanovení o malokapacitní výrobě energie (mikrogenerace) sice existují, avšak jsou rozptýlena v různých legislativních a nelegislativních iniciativách, jako je směrnice o obnovitelných zdrojích energie a směrnice o energetické účinnosti;

D. vzhledem k tomu, že čelní představitelé EU by měli zaujmout vedoucí úlohu při přechodu na novou energetiku, přičemž je třeba dbát na zapojení všech evropských občanů, bez ohledu na jejich příjem či finanční situaci; vzhledem k tomu, že malokapacitní energetika může přispět ke zvýšení soudržnosti komunit, snižovat energetickou chudobu a vytvářet nová pracovní místa a hospodářský růst a může rovněž představovat nový způsob, jak čelit současné finanční krizi;

E. vzhledem k tomu, že malokapacitní a decentralizovaná výroba energie představuje příležitost pro domácnosti, malé a střední podniky a obce v městských i venkovských oblastech, aby se staly výrobci energie a bojovaly tak ve vzájemné spolupráci proti změně klimatu; vzhledem k tomu, že spotřebitelé by měli získat povědomí o účinných metodách výroby a spotřeby energie; vzhledem k tomu, že budou-li mít spotřebitelé příležitost vyrábět vlastní energii a teplo, bude naše společnost možná udržitelnější a participativnější; vzhledem k tomu, že sdělení Komise o vnitřním trhu s energií se zabývá otázkou, jak posílit postavení těchto spotřebitelů-výrobců; vzhledem k tomu, že spotřebitelé již mají mnoho příležitostí k aktivní účasti na účinné výrobě a spotřebě energie, ačkoli dosud existuje mnoho nevyřešených problémů;

F. vzhledem k tomu, že mikrogenerace energie může mít rovněž význam v celosvětovém měřítku;

G. vzhledem k tomu, že pobídky na podporu rozvoje malokapacitní výroby energie a tepla se v jednotlivých členských státech velmi liší; vzhledem k tomu, že pokud se má využít potenciál malokapacitní výroby energie v celé EU, musí se zlepšit provádění politik EU;

Definice

1. pro účely tohoto usnesení se pojmem „mikrogenerace“ rozumí 1) malokapacitní výroba tepla/chladu a energie dodávané ve formě elektřiny z strany jednotlivců a malých a středních podniků za účelem pokrytí jejich vlastních potřeb a 2) různé formy skupinové nebo kooperativní malokapacitní výroby na místní úrovni za účelem pokrytí místních potřeb; podotýká, že mikrogenerace zahrnuje různé technologie (vodní, geotermální, solární, mořská a větrná energie, tepelná čerpadla, biomasa), se zvláštním zaměřením na aspekt obnovitelnosti a udržitelnosti;

Úvod

2. tvrdí, že mikrogenerace se musí stát zásadní složkou budoucí výroby energie, pokud má EU dosáhnout svých dlouhodobých cílů v oblasti obnovitelných zdrojů energie; připomíná, že mikrogenerace přispívá ke zvyšování celkového podílu obnovitelných zdrojů energie v energetickém portfoliu EU a umožňuje spotřebovávat energii účinným způsobem v blízkosti místa její výroby, přičemž se omezují ztráty při přenosu;

3. připomíná, že úspěšný rozvoj mikrogenerace závisí na mnoha různých faktorech, jako je řádně fungující evropský vnitřní trh s energií, technický vývoj mikrogeneračních jednotek, vybudování inteligentní energetické infrastruktury zvláštně na úrovni distribuce, účinné krátkodobé, střednědobé i dlouhodobé politiky a podpůrné systémy, které vytvářejí pobídky pro mikrogeneraci na evropské, státní a místní úrovni;

4. uznává, že významnou úlohu pro zlepšování účinnosti a nákladů mikrogenerace hraje věda a technika;

5. poukazuje na to, že rozvoji mikrogeneračních technologií ve velkém rozsahu brání určité překážky, jako jsou mimo jiné vysoké počáteční investice, velmi složité správní postupy spojené s připojením a přístupu k elektrické síti a nedostatečná informovanost o úsporách energie a nákladů u různých mikrogeneračních technologií za dobu jejich životnosti;

6. upozorňuje na skutečnost, že energetická chudoba je čím dál tím větším problémem; zdůrazňuje, že usnadnění mikrogenerace na úrovni jednotlivců a obcí může spotřebitelům pomoci, aby se stali aktivními činiteli v odvětví energetiky, získali více kontroly nad svou spotřebou energie a snížili množství energie, kterou musí nakupovat, a tím vyloučili riziko energetické chudoby; podotýká, že mikrogenerace je příležitostí k přeměně společnosti tak, aby se stala udržitelnější, kooperativnější a spravedlivější; žádá, aby byla zvláštní pozornost věnována nájemníkům, kteří jsou často odrazováni od investic do energetické účinnosti a od výroby vlastní energie;

7. zdůrazňuje, že technologie mikrogenerace, jako jsou malé kogenerační jednotky a malokapacitní obnovitelné zdroje umožňují provozovat budovy s nulovou a pozitivní energetickou bilancí, které přebytečnou energii, kterou vyrábějí, dodávají do elektrické sítě;

8. poukazuje na to, že je důležité podporovat místní družstva pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů ve venkovských i městských oblastech s cílem zvyšovat veřejnou podporu obnovitelných zdrojů, posilovat povědomí občanů o malokapacitní výrobě energie a jejich účasti na ní, zlepšovat přístup k obnovitelné energii a vytvářet investice; bere na vědomí význam podpory místních a regionálních agregátorů, které by napomáhaly bezpečné a účinné účasti občanů na trhu s elektřinou a zajišťovaly spravedlivé ceny pro spotřebitele-výrobce za služby poskytované energetickému systému; připomíná, že významnou úlohu při podpoře mikrogenerace u občanů, malých a středních podniků a zúčastněných stran a vytváření příslušných pobídek hrají místní orgány;

9. zastává názor, že evropští občané si nedostatečně uvědomují, jaké výhody mikrogenerace skýtá, a vyzývá Komisi a členské státy, aby učinily kroky k zajištění publicity mikrogeneračních řešení a osvědčených postupů v této oblasti;

10. konstatuje, že existuje jen málo dostupných informací ohledně kapacity a budoucího potenciálu mikrogenerace v EU; je přesvědčen, že širší povědomí o mikrogeneraci by Unii umožnilo hrát klíčovou úlohu v rámci klimatické, energetické a průmyslové politiky;

11. podotýká, že k rozvoji mikrogenerace elektrické energie jsou zapotřebí inteligentní měřiče, které dokáží vypočítat jak elektřinu, již spotřebitel využívá pro svou vlastní potřebu, tak i podíl odváděný do sítě, a měřiče tepelné energie, které monitorují teplo vstupující do budovy připojené k teplovodní síti a teplo tuto budovu opouštějící, takže je možné započítávat vyrobenou tepelnou energii;

12. konstatuje, že v mnoha případech je možné dodávat teplo vyrobené v procesu kombinované výroby tepla a elektřiny elektrárnám i při mikrogeneraci, neboť to často výrazně zlepšuje energetickou účinnost;

13. konstatuje, že pokud by se mikrogenerace rozvinula ve velkém měřítku, znamenalo by to významný krok na cestě od tradičně centralizovaného energetického systému ke spíše decentralizovanému, flexibilnímu systému, který je zapotřebí k dosažení cílů EU v oblasti energetiky a klimatu; zdůrazňuje, že mikrogeneraci je třeba podporovat právě nyní, a současně je třeba vyváženým způsobem řešit otázky spojené s provozovateli distribučních sítí, včetně sdílení nákladů a investičních potřeb v oblasti inteligentních technologií; zdůrazňuje, že je třeba řádně definovat a spravedlivě posuzovat pozitivní dopad doplňkových služeb poskytovaných mikrogenerátory, které přispívají z bezpečnému provozu systémů; poukazuje proto na to, že třeba již nyní přijmout správná rozhodnutí a stanovit správné cíle a dále neodkládat vhodné investice a náročné normy;

14. zdůrazňuje, že zvýšení mikrogenerační kapacity v Evropě může být velmi nákladné a že navýšení investic individuálních spotřebitelů-výrobců do mikrogenerace povede k tomu, že budou rovněž nutné investice na jiných úrovních energetického systému, například investice do distribučních a přenosových soustav, které usnadňují používání mikrogenerace; zdůrazňuje, že tím nesmí být žádným způsobem narušeny dodávky energie a nesmí dojít k umělému zvyšování cen energie; souhlasí s Evropskou radou, že energetická politika EU musí zajišťovat dodávky energie do domácností a firem za dostupné a konkurenceschopné ceny a náklady;

Právní rámec

15. vyzývá Komisi, aby na základě osvědčených postupů vypracovala pro regulační orgány a provozovatele energetických systémů doporučení, jak zkracovat a zjednodušovat správní postupy spojené s provozem mikrogeneračních jednotek a jejich připojováním do sítě, přičemž zvláštní pozornost by měla být věnována postupům využívajícím jediné kontaktní místo; zdůrazňuje, že je třeba podporovat ambiciózní provádění stávajících pokynů, jako jsou například ustanovení směrnice o energetické účinnosti týkající se malých kogeneračních jednotek;

16. konstatuje, že díky tomu, že se energie vyrobená mikrovýrobci spotřebovává ihned na místě, je možné vyhnout se přenosům energie a souvisejícím ztrátám v systému a spotřebitelé-výrobci tak spíše přijmou systém za vlastní; vyzývá proto Evropskou komisi a členské státy, aby vyvinuly zvláštní mechanismy na podporu soběstačnosti ve spojení s celkovým snížením spotřeby;

17. vyzývá Komisi a vnitrostátní regulační orgány, aby vypracovaly regulační rámce, které vymezí úlohu a odpovědnost každého z aktérů ve vztahu k distribučním sítím se zvláštním zaměřením na podmínky, které umožní vytvářet uskupení příslušných subjektů, jež by měla v budoucnu hrát klíčovou úlohu, pokud jde o aktivní účast mikrogenerace v systému;

18. upozorňuje na to, že v decentralizovanější energetické síti budou mít rostoucí význam provozovatelé distribučních sítí, pokud jde o zabezpečení dodávek a stabilní a spolehlivý provoz sítě, kdy jsou současně chráněny osobní údaje spotřebitelů; vyzývá Komisi a vnitrostátní regulační orgány, aby tuto úlohu provozovatelů distribučních sítí uznaly a usnadnily jim investování do distribučního systému s cílem zvýšit celkovou účinnost energetického systému; dále požaduje, aby byla lépe vymezena úloha, kterou provozovatelé distribučních sítí hrají při vyrovnávání poptávky a jiných doplňujících službách;

19. je přesvědčen, že v rámci vytváření evropského vnitřního trhu s energií je nezbytné provádět účinné a koordinované kroky v oblasti malokapacitní výroby energie v Evropě;

20. konstatuje, že fiskální systémy a právní ustanovení týkající se mikrogenerace mají v jednotlivých členských státech různé cíle a různou strukturu, což může být překážkou širokému uplatnění mikrogenerace; vyzývá Komisi k tomu, aby stanovila příslušné rozpočtové položky v rámci programu Inteligentní energie – Evropa a spolu s členskými státy usilovala o odstraňování překážek ve vnitrostátním právu, které brání projektům mikrogenerace předkládaným jednotlivci a družstvy v přístupu k financování, vytváření nových cílených finančních nástrojů (např. mikroúvěrů) a šíření osvědčených postupů týkajících se těchto činností;

21. vyzývá členské státy, aby zohlednily zvláštní povahu mikrogenerace při vytváření a změnách vnitrostátních systémů pobídek a podpory s cílem zajistit, aby tyto systémy byly vhodné pro malokapacitní výrobu energie;

Infrastruktura, produkty a standardy

22. žádá, aby byl neprodleně plně proveden třetí energetický balíček, zejména předpisy týkající se měřičů, aby se usnadnila činnost spotřebitelů-výrobců na síti a zefektivnilo se řízení distribuce; požaduje, aby bylo umožněno převádět technologii mezi výrobcem a spotřebitelem i v malém měřítku, např. v mezi sousedy či v rámci družstva; vyzývá členské státy, aby v případech, kdy je to podle analýzy nákladů a přínosů v zájmu spotřebitele, urychlily zavádění inteligentních elektroměrů s cílem pomoci domácnostem při získávání přesných údajů a plném zhodnocení energie vyrobené v jejich prostorách;

23. navrhuje, aby Komise přezkoumala možnost zavedení mikrogeneračních systémů do projektů územního plánování; je přesvědčen, že by to mohlo vést ke zvýšení účinnosti a snížení výdajů na rozvoj přenosu a rozdělování obnovitelné energie v malém měřítku;

24. poznamenává, že klíčem k dalšímu racionalizovanému a nákladově efektivnímu rozvoji zařízení pro masovou výrobu, která se používají pro mikrogeneraci, je vytváření technických norem; vyzývá evropské normalizační orgány, aby urychlily svou činnost v oblasti vytváření norem;

25. připomíná, že interakce malokapacitních zařízení na výrobu energie s distribuční sítí probíhá jiným způsobem, než je tomu u zařízení velkých, a mělo by se k ní tudíž v budoucích právních předpisech přistupovat odlišným způsobem;

26. je si vědom toho, že široké využívání mikrogenerace způsobí problémy při řízení distribučních sítí v souvislosti s vyrovnáváním poptávky a nabídky, což bude vyžadovat inovativní investice do vylepšené distribuční sítě; poukazuje na to, že pro dosažení tohoto cíle mají velký význam inteligentní technologie; vyzývá členské státy, aby drobným výrobcům energie usnadnily přístup k elektrické síti a současně vyřešily problém nákladů spojených se sítí, které vznikají malým výrobcům energie, a otázku zachování účinné správy sítě; vyzývá vnitrostátní regulační orgány, aby vytvářely pobídky k inovacím a investicím do místních distribučních sítí;

27. konstatuje, že bylo prokázáno, že projekty, které zúčastnění aktéři přijmou za vlastní, mají vyšší úroveň přijatelnosti, a jejich zavádění by proto mělo být usnadňováno; připomíná, že ačkoli významnou úlohu při podpoře těchto projektů by mohla hrát uskupení příslušných subjektů, zůstává jejich úloha v evropských právních předpisech nejasná; vyzývá tudíž k rychlému a ambicióznímu provedení ustanovení směrnice o energetické účinnosti týkajících se reakce na poptávku;

28. vybízí Komisi, aby přezkoumala možnosti podpory modelů crowdfundingu (dlouhodobých investičních systémů, v nichž jsou investoři a podnikatelé v přímém kontaktu prostřednictvím zvláštní platformy), čímž vytvoří příležitosti k zakládání mikrogeneračních družstev a bude vytvářet příslušné pobídky;

29. poznamenává, že pozornost veřejnosti se stále více zaměřuje na možnost financování projektů prostřednictvím otevřených výzev adresovaných širší veřejnosti, tzv. crowdfundingu; vyzývá Komisi, aby prosazovala možnost společného provádění místních projektů, a tím zlepšovala mobilizaci místní pomoci;

30. vyzývá Komisi, aby posoudila, do jaké míry již pravidla EU, jako jsou směrnice o prospektu (směrnice 2003/71/ES), MiFID (směrnice 2004/39/ES) a směrnice o elektronických penězích (směrnice 2009/110/ES), umožňují, aby určité projekty byly prováděny na základě společného vlastnictví místních struktur;

31. uvádí, že veškeré iniciativy v oblasti mikrogenerace by měly odpovídat kodexům sítě; poznamenává, že cíle sekundárních právních předpisů v oblasti elektřiny – jako jsou kodexy sítě – mohou být dosaženy lépe a nákladově efektivněji tím, že budou stanoveny normy na úrovni EU pro většinu typů technologií mikrogenerace; požaduje aktivní formu správy distribučních systémů na základě úzké spolupráce mezi provozovateli distribučních sítí a provozovateli přenosových soustav a ostatními prvky sítí (zařízení pro výrobu, spotřebu a skladování) s cílem vytvářet pobídky k inovacích a investicím do místních distribučních sítí;

32. vyzývá Agenturu pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER), Evropskou síť provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav (ENTSO-E), Komisi a vlády členských států k tomu, aby v současném procesu vytváření legislativních návrhů a vyjednávání ohledně kodexů pro sítě věnovaly patřičnou pozornost decentralizované výrobě energie z obnovitelných zdrojů;

33. poznamenává, že při šíření mikrogenerace by mohly hrát zásadní úlohu nové formy výroby, vlastnictví a spotřeby, jako je například leasingová společnost, neboť tento přístup má řadu pozitivních rysů, např. nižší počáteční náklady a transparentnost nákladů díky pevným cenám kombinací výrobků a služeb, řešení významných problémů s financováním, kterým čelí spotřebitelé-výrobci s nižšími příjmy, optimální kvalita zařízení a jejich lepší údržba a tím i delší životní cyklus na straně dodavatele;

Konkrétní činnosti

34. vyzývá Komisi, aby vypracovala komplexní vyhodnocení potenciálu mikrogenerace a posoudila osvědčené postupy v EU a potenciální dopady širokého využívání mikrogenerace na evropský vnitřní trh s energií a infrastrukturu;

35. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby mikrogenerace byla způsobilá pro získání finanční podpory z evropských fondů, včetně strukturálních fondů, od období let 2014–2020;

36. požaduje investice v podobě financování výzkumu, vývoje a inovace v oblasti mikrogenerace, aby tak byla vyvinuta vhodná technická řešení a instalace;

37. uvědomuje si význam vůdčího postavení EU v oblasti klimatu a energetiky a prohlašuje, že mikrogenerace by měla přispět ke splnění našich dlouhodobých cílů; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby zlepšily provádění strategií malokapacitní výroby elektřiny a tepla, které jsou obsaženy ve stávajících politickém rámci EU, a tím uznaly význam mikrogenerace a usnadnily její zavádění v členských státech;

38. vyzývá Komisi, aby v budoucích právních předpisech EU v oblasti energetiky zohlednila úlohu mikrogenerace, obzvláště pak v rámci chystaného klimaticko-energetického balíčku EU (2030);

39. vyzývá Komisi, aby společně s členskými státy důkladně přezkoumala stávající strukturu nákladů v oblasti energetických sítí a vypracovala pokyny ohledně způsobů, jak usnadnit povolování mikrogeneračních jednotek, jejich přístup na síť a jejich provozování;

o

o o

40. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

P7_TA(2013)0375

Stejná odměna mužů a žen

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o uplatňování zásady stejné odměny mužů a žen za stejnou nebo rovnocennou práci (2013/2678(RSP))

(2016/C 093/15)

Evropský parlament,

— s ohledem na články 8, 157 a 225 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání ([1]),

— s ohledem na čl. 11 odst. 1 písm. d) Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen, která byla přijata rezolucí Valného shromáždění OSN č. 34/180 dne 18. prosince 1979,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 21. září 2010 nazvané „Strategie pro rovnost žen a mužů 2010–2015“ (COM (2010)0491),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 5. března 2010 nazvané „Posílený závazek pro dosažení rovnosti žen a mužů – Charta žen“ (COM(2010)0078),

— s ohledem na své usnesení ze dne 24. května 2012 obsahující doporučení Komisi k uplatňování zásady stejného odměňování žen a mužů za stejnou či rovnocennou práci ([2]),

---

([1]) Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23.
([2]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0225.

— s ohledem na posouzení evropské přidané hodnoty na téma uplatňování zásady stejné odměny pro muže i ženy za stejnou nebo rovnocennou práci ([1]),

— s ohledem na studii nazvanou „Rozdílná výše důchodů žen a mužů v EU“ ([2]),

— s ohledem na otázku týkající se uplatňování zásady stejné odměny mužů a žen za stejnou nebo rovnocennou práci, která byla položena Komisi (O-000078/2013 – B7-0218/2013),

— s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 24. května 2012, které obsahuje doporučení Komisi k uplatňování zásady stejného odměňování žen a mužů za stejnou či rovnocennou práci, žádal Komisi, aby nejpozději do 15. února 2013 přezkoumala směrnici 2006/54/ES a zohlednila doporučení Parlamentu, včetně revize stávajících právních předpisů;

B. vzhledem k tomu, že v důsledku politik uplatňovaných na trhu práce, jejichž cílem je odstranění zásady a praxe kolektivního vyjednávání, dochází stále častěji k individuálnímu vyjednávání mzdy, takže není k dispozici dostatek informací o individualizovaných systémech odměňování, které nejsou transparentní, což způsobuje prohlubování rozdílů v platech zaměstnanců na podobných pozicích a může mít za následek zvětšení rozdílů v odměňování žen a mužů;

C. vzhledem k tomu, že snižování rozdílů v odměňování pokračuje extrémně pomalu a že v některých členských státech se tyto rozdíly ještě prohloubily; vzhledem k tomu, že navzdory celé řadě právních předpisů, které jsou v platnosti již téměř 40 let, přijatým opatřením a vynaloženým prostředkům zůstává rozdíl v odměňování mužů a žen nadále problémem (na úrovni EU činil v roce 2006 17,7 %, v roce 2007 17,6 %, v roce 2008 17,4 %, v roce 2009 16,9 % a v roce 2010 16,4 %) a v současné době dosahuje v celé EU 16,2 %; vzhledem k tomu, že dodržování zásady stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci je pro dosažení rovnosti mužů a žen naprosto nebytné, vzhledem k tomu, že negativní dopady rozdílů v odměňování na ženy přetrvávají až do důchodového věku a ženy pobírají v průměru o 39 % nižší důchod než muži;

D. vzhledem k tomu, že podle akademického výzkumu zaměřeného na odstraňování rozdílů v odměňování žen a mužů musí být zváženy a náležitě řešeny různé faktory, jako například rozdíly v míře činnosti a zaměstnanosti, ve mzdových strukturách, ve složení pracovní síly a v odměňování, stejně tak jako jiné makroekonomické a institucionální faktory;

E. vzhledem k tomu, že zkušenosti ukázaly, že osvědčené postupy či nástroje předpisů, které nejsou právně vynutitelné (soft law), samy o sobě jen zřídka slouží jako pobídky a že se nedostavuje očekávaný efekt vzájemného učení;

F. vzhledem k tomu, že podle závěrů posouzení evropské přidané hodnoty povede jednoprocentní snížení rozdílu v odměňování žen a mužů ke zvýšení hospodářského růstu o 0,1 % a že odstranění rozdílu v odměňování žen a mužů má v kontextu současného hospodářského útlumu zásadní význam;

G. vzhledem k tomu, že pomalý pokrok v odstraňování rozdílů v odměňování žen a mužů s sebou nese závažné demografické, společenské, právní i ekonomické důsledky;

1. vyjadřuje politování nad pomalým pokrokem ve snižování rozdílů v odměňování žen a mužů v Evropské unii;

2. zdůrazňuje, že snížení genderové nerovnosti prostřednictvím odstranění rozdílů v odměňování žen a mužů bude přínosné nejen pro ženy, ale i pro společnost jako celek, a že by odstraňování rozdílů v odměňování žen a mužů nemělo být považováno za náklad, nýbrž za investici;

3. znovu opakuje, že směrnice 2006/54/ES není ve své současné podobě v odstraňování rozdílů v odměňování žen a mužů a ve snaze dosáhnout cíle rovnosti žen a mužů v oblasti zaměstnání a povolání dostatečně účinná;

([1]) EAVA 4/2013.
([2]) http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/documents/130530_pensions_en.pdf

4. žádá, aby Komise podporovala členské státy ve snižování rozdílů v odměňování žen a mužů o nejméně pět procent ročně s cílem dosáhnout úplného odstranění těchto rozdílů v roce 2020;

5. uznává, že víceúrovňový a mnohostranný přístup vyžaduje, aby Komise podporovala členské státy v prosazování osvědčených postupů a provádění politik s cílem řešit rozdíly v odměňování žen a mužů;

6. naléhavě vyzývá Komisi, aby neprodleně přezkoumala směrnici 2006/54/ES a aby v souladu s článkem 32 této směrnice a na základě článku 157 SFEU navrhla změny a zároveň dbala konkrétních doporučení, která jsou stanovena v příloze k usnesení Parlamentu ze dne 24. května 2012;

7. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám členských států.

P7_TA(2013)0376

Strategie kybernetické bezpečnosti EU: otevřený a bezpečný kyberprostor

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o strategii kybernetické bezpečnosti Evropské unie: otevřený, bezpečný a chráněný kyberprostor (2013/2606(RSP))

(2016/C 093/16)

Evropský parlament,

— s ohledem na společné sdělení Evropské komise dne 7. února 2013 a vysoké představitelky Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku s názvem: Strategie kybernetické bezpečnosti Evropské unie: Otevřený, bezpečný a chráněný kyberprostor“ (JOIN(2013)0001),

— s ohledem na návrh směrnice předložený Komisí dne 7. února 2013 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii (COM(2013)0048),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. května 2010 s názvem „Digitální agenda pro Evropu“ (COM(2010)0245) a ze dne 18. prosince 2012 s názvem „Digitální agenda pro Evropu – digitalizace jako hnací síla evropského růstu“ (COM (2012)0784),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 27. září 2012 nazvané „Uvolnění potenciálu cloud computingu v Evropě“ (COM (2012)0529),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 28. března 2012 s názvem „zřízení Evropského centra pro boj proti kyberkriminalitě“ (COM(2012)0140) a na závěry zasedání Rady ze dne 7. června 2012 v téže věci,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ze dne 12. srpna 2013 o útocích proti informačním systémům a zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV ([1]),

— s ohledem na směrnici Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu ([2]),

---

([1]) Úř. věst. L 218, 14.8.2013, s. 8.
([2]) Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75.

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV ([1]),

— s ohledem na Stockholmský program ([2]) v oblasti svobody, bezpečnosti a práva, sdělení Komise s názvem „Poskytování prostoru svobody, bezpečnosti a práva evropským občanům – Akční plán provádění Stockholmského programu“ (COM (2010)0171) a „Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie: pět kroků směrem k bezpečnější Evropě“ (COM(2010) 0673) a na své usnesení ze dne 22. května 2012 o strategii vnitřní bezpečnosti Evropské unie ([3]),

— s ohledem na společný návrh Komise a vysoké představitelky rozhodnutí Rady o ujednáních týkajících se uplatňování doložky solidarity ze strany Evropské unie (JOIN(2012)0039),

— s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2001/413/SVV ze dne 28. května 2001 o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. června 2012 o ochraně kritické informační infrastruktury „Dosažené výsledky a další kroky: směrem ke globální kybernetické bezpečnosti“ ([5]) a na závěry zasedání Rady ze dne 27. května 2011 o sdělení Komise s názvem „Dosažené výsledky a další kroky: směrem ke globální kybernetické bezpečnosti“ (COM (2011)0163),

— s ohledem na své usnesení ze dne 11. prosince 2012 o dotvoření jednotného digitálního trhu ([6]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 22. listopadu 2012 o kybernetické bezpečnosti a ochraně ([7]),

— s ohledem na svůj postoj v prvním čtení ze dne 16. dubna 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady týkající se Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) (COM(2010)0521 ([8]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 11. prosince 2012 o strategii digitální svobody v zahraniční politice EU ([9]),

— s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o kyberkriminalitě ze dne 23. listopadu 2001,

— s ohledem na mezinárodní závazky Unie, zejména na Všeobecnou dohodu o obchodu službami (GATS),

— s ohledem na článek 16 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a na Listinu základních práv Evropské unie, zejména její články, 6, 8 a 11,

— s ohledem na probíhající jednání o transatlantickém obchodním a investičním partnerství (TTIP) mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými,

— s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu

A. vzhledem k tomu, že narůstající výzvy v oblasti kybernetiky v podobě stále sofistikovanějších hrozeb a útoků představují hlavní hrozbu národní bezpečnosti, stabilitě a hospodářské prosperitě členských států i soukromého sektoru a širšího společenství; vzhledem k tomu, že ochrana naší společnosti a hospodářství bude přinášet stále se měnící výzvy;

([1]) Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.
([3]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0207.
([4]) Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 1.
([5]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0237.
([6]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0468.
([7]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0457.
([8]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0103.
([9]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0470.

Čtvrtek, 12. září 2013

B. vzhledem k tomu, že kyberprostor a kybernetická bezpečnost by měly být jedním ze strategických pilířů bezpečnostní a obranné politiky EU a všech členských států; vzhledem k tomu, že je tedy velmi důležité zajistit, aby kyberprostor zůstal otevřený pro svobodný tok myšlenek, informací a projevů;

C. vzhledem k tomu, že elektronický obchod a služby on-line jsou životně důležitými hybnými sílami internetu a mají zásadní význam pro cíle strategie EU 2020, z nichž mají prospěch jak občané, tak soukromý sektor; vzhledem k tomu, že Unie musí plně realizovat potenciál a možnosti, které představuje internet pro další rozvoj jednotného trhu včetně jednotného trhu s digitálnímu službami;

D. vzhledem k tomu, že strategické priority zdůrazněné ve společném sdělení o strategii kybernetické bezpečnosti pro Evropskou unii zahrnují dosažení kybernetické odolnosti, snížení kyberkriminality, rozvíjení politiky kybernetické ochrany a kapacit vztahujících se ke společné bezpečnostní a obranné politice (SBOP) a zavedení soudržné mezinárodní politiky v oblasti kyberprostoru pro EU;

E. vzhledem k tomu, že síťové a informační systémy v Unii jsou vzájemně velmi propojeny; vzhledem k tomu, že s ohledem na globální povahu internetu mnoho incidentů v oblasti síťové a informační bezpečnosti překračuje národní hranice a mohou podkopat fungování vnitřního trhu a důvěru spotřebitelů v jednotný digitální trh;

F. vzhledem k tomu, že kybernetická bezpečnost v Unii a rovněž ve zbytku světa je silná pouze natolik, nakolik je silný její nejslabší článek, a že výpadky v jednom odvětví nebo členském státě mají dopady na jiné odvětví nebo členský stát tím, že vytvářejí externality s dopady na hospodářství Unie jako celek;

G. vzhledem k tomu, že do dubna 2013 pouze 13 členských států oficiálně přijalo vnitrostátní strategii kybernetické bezpečnosti; vzhledem k tomu, že mezi členskými státy přetrvávají zásadní rozdíly v oblasti připravenosti, bezpečnosti, strategické kultury a schopností rozvíjet a provádět své vnitrostátní strategie kybernetické bezpečnosti a že by mělo být provedeno posouzení rozdílů mezi jednotlivými členskými státy;

H. vzhledem k tomu, že různá kultura v oblasti bezpečnosti a chybějící právní rámec vedou ke roztříštěnosti a jsou jedním ze základních problémů jednotného digitálního trhu; vzhledem k tomu, že chybějící harmonizovaný přístup ke kybernetické bezpečnosti s sebou přináší závažná rizika pro hospodářskou prosperitu a bezpečnost transakcí, a vzhledem k tomu, že je nutné společné úsilí a užší spolupráce mezi vládami a soukromým sektorem, orgány pro vymáhání práva a zpravodajskými agenturami;

I. vzhledem k tomu, že kyberkriminalita představuje stále nákladnější mezinárodní problém a v současnosti stojí globální ekonomiku podle Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu přibližně 295 miliard EUR ročně;

J. vzhledem k tomu, že mezinárodní organizovaná trestná činnost s ohledem na technologický pokrok nadále přesouvá své pole působnosti do oblasti kyberkriminality, kde tato činnost radikálně mění tradiční strukturu skupin organizovaného zločinu; vzhledem k tomu, že to vedlo k menší lokalizaci organizované trestné činnosti, která na celosvětové úrovni více využívá teritoriality a odlišnosti vnitrostátním právních předpisů;

K. vzhledem k tomu, že nadále přetrvávají různé překážky vyšetřování kyberkriminality příslušnými orgány, mimo jiné používání takzvaných virtuálních měn pro transakce v kyberprostoru umožňujících praní peněz, využívání teritoriality a hranic jednotlivých jurisdikcí, nedostatečné sdílení zpravodajských informací, nedostatek odborně připravených zaměstnanců a nesystematická spolupráce s dalšími zúčastněnými stranami;

L. vzhledem k tomu, že pro rozvíjení kyberprostoru je zásadní technologie, je neustálé přizpůsobování se technologickým změnám klíčové pro zlepšení odolnosti a bezpečnosti kyberprostoru EU; vzhledem k tomu, že je nutno přijmout příslušná opatření na zajištění toho, aby byla legislativa stále aktuální s ohledem na nový technický vývoj a umožňovala účinné zjišťování a stíhání kyberzločinců a ochranu obětí; vzhledem k tomu, že strategie kybernetické bezpečnosti musí

obsahovat opatření zaměřená na zvyšování povědomí, vzdělávání, rozvoj skupin pro reakci na počítačové hrozby (CERT), rozvoj vnitřního trhu pro produkty a služby kybernetické bezpečnosti a podporu investic do výzkumu, vývoje a inovací;

1. vítá společné sdělení pro strategii kybernetické bezpečnosti Evropské unie a návrh směrnice týkající se opatření na zajištění vysoké úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii;

2. zdůrazňuje vrcholný a stále větší význam, který má internet a kyberprostor pro politické hospodářské a společenské výměny v Unii, ale rovněž ve vztahu k dalším aktérům po celém světě;

3. zdůrazňuje, že je nezbytné rozvíjet strategickou komunikační politiku o kybernetické bezpečnosti EU, situacích kybernetické krize, přezkumu strategií, spolupráci mezi veřejným a soukromým sektorem a varováních a doporučeních pro veřejnost;

4. připomíná, že potřeba bezpečnosti sítí a informací není vyžadována pouze pro zachování služeb, jež jsou nezbytné k řádnému fungování společnosti a hospodářství, ale rovněž pro zachování fyzické integrity občanů posílením účinnosti, účelnosti a bezpečného fungování kritických infrastruktur; zdůrazňuje, že i když je třeba zabývat se bezpečností sítí a informací, je důležitou otázkou i zlepšení fyzické bezpečnosti; zdůrazňuje, že infrastruktura by měla být odolná vůči vědomým i nevědomým zásahům; v této souvislosti zdůrazňuje, že strategie kybernetické bezpečnosti by měla klást větší důraz na běžné příčiny nezamýšlených selhání systému;

5. znovu opakuje výzvu členským státům, aby přijaly vnitrostátní strategie kybernetické bezpečnosti, které by zahrnovaly technické a koordinační aspekty týkající se lidských zdrojů a přidělování finančních prostředků i samostatná pravidla týkající se zisků a odpovědnosti soukromého sektoru s cílem zajistit jeho účast bez zbytečných odkladů, a aby vypracovaly souhrnné postupy řízení rizik a zajistily vhodné právní prostředí;

6. konstatuje, že pouze kombinace vedení a politického zvládnutí problematiky ze strany Evropské unie a členských států umožní dosáhnout vysoké úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii, a tak přispět k bezpečnému a hladkému fungování jednotného trhu;

7. zdůrazňuje že politika Unie v oblasti kybernetické bezpečnosti by měla poskytnout bezpečné a spolehlivé digitální prostředí založené na zajištění, ochraně a zachování svobod a respektování základních práv on-line, jak je stanoví Listina EU a článek 16 SFEU, zejména práva na soukromí a ochranu údajů, a měla by být k tomuto účelu navržena; domnívá se, že je třeba věnovat zvláštní pozornost ochraně dětí on-line;

8. vyzývá členské státy a Komisi, aby podnikly veškeré kroky potřebné na předložení vzdělávacích programů zaměřených na podporu a zlepšování povědomí, vědomostí a vzdělávání evropských občanů, zejména s ohledem na osobní bezpečnost, jako součást curricula digitální gramotnosti od dětského věku; vítá iniciativu na uspořádání Evropského měsíce kybernetické bezpečnosti s podporou ENISA a ve spolupráci s veřejnými orgány a soukromým sektorem, s cílem zvýšit povědomí o problémech v oblasti ochrany síťových a informačních systémů;

9. domnívá se, že vzdělávání o kybernetické bezpečnosti zvyšuje povědomí evropské společnosti o kybernetických hrozbách, a tím vybízí k odpovědnému využívání kyberprostoru, a pomáhá zvýšit soubor kybernetických dovedností; uznává klíčovou úlohu, kterou hraje Europol a nové Evropské středisko pro boj proti kyberkriminalitě(EC3) a ENISA nebo Eurojust při poskytování školících činností na úrovni EU, při využívání nástrojů mezinárodní soudní spolupráce a při vymáhání práva vztahujícího se k různým stránkám kyberkriminality;

10. znovu opakuje, že je třeba poskytovat technické poradenství a právní informace a rovněž zavádět programy na předcházení kyberkriminalitě a na boj proti ní; vybízí ke školení inženýrů v oblasti kybernetiky zaměřených na ochranu kritické infrastruktury a informačních systémů i ke školení operátorů dopravních řídících systémů a středisek řízení provozu; zdůrazňuje naléhavou potřebu zavedení systémů pravidelných školení v oblasti kybernetické bezpečnosti pro zaměstnance veřejného sektoru na všech úrovních;

11. znovu opakuje svoji výzvu k obezřetnosti při uplatňování omezení možnosti občanů používat nástroje komunikačních a informačních technologií a zdůrazňuje, že členské státy by při reakci na kybernetické hrozby a útoky nikdy neměly ohrožovat práva a svobody občanů a měly by mít k dispozici vhodné právní nástroje k odlišení mezi civilní a vojenskou rovinou incidentů v oblasti kybernetické bezpečnosti;

12. domnívá se, že regulační opatření v oblasti kybernetické bezpečnosti by se měla zaměřovat na rizika a infrastrukturu zásadního významu, jejíž řádné fungování představuje důležitý veřejný zájem, a měla by vycházet ze stávajícího úsilí odvětví orientovaného na trh s cílem zajistit odolnost sítě; zdůrazňuje rozhodující úlohu spolupráce na operační úrovni při podpoře účinnější výměny informací o kybernetických hrozbách mezi veřejnými orgány a soukromým sektorem, a to jak na úrovni Unie, tak na vnitrostátní úrovni, a rovněž se strategickými partnery Unie, aby se zajistila bezpečnost sítí a informací vybudováním vzájemné důvěry, hodnoty a závazku a výměna odborných znalostí; domnívá se, že partnerství veřejného a soukromého sektoru by měla být založena na neutralitě sítě a na technologické neutralitě a měla by soustřeďovat své úsilí na řešení problémů, které mají výrazný dopad na veřejnost; vyzývá Komisi, aby pobídla všechny zúčastněné účastníky trhu, aby byli obezřetnější a více spolupracovali, a ochránili tak další subjekty od škod způsobených jejich službám;

13. uznává, že odhalování a oznamování kybernetických bezpečnostních incidentů je při podpoře kybernetické odolnosti v Unii důležité; je přesvědčen, že by měly být zavedeny přiměřené a potřebné požadavky na zveřejňování informací, aby bylo možné oznamovat incidenty týkající se závažného narušení bezpečnosti příslušným vnitrostátním orgánům a umožnit tak lepší monitorování incidentů kyberkriminality a usnadnit zvyšování povědomí na všech úrovních;

14. vybízí Komisi a další subjekty, aby zavedly politiky kybernetické bezpečnosti a kybernetické odolnosti, které zahrnou hospodářské pobídky na podporu vysoké úrovně kybernetické bezpečnosti a kybernetické odolnosti;

Kybernetická odolnost

15. konstatuje, že různá odvětví a členské státy mají rozdílné úrovně kapacit a dovedností, a to brání rozvoji důvěryhodné spolupráce a negativně ovlivňuje fungování jednotného trhu;

16. domnívá se, že by požadavky vůči malým a středním podnikům měly vycházet z úměrného přístupu založeného na posouzení rizik;

17. trvá na rozvoji kybernetické odolnosti u kritických infrastruktur a připomíná, že by příští ujednání týkající se provádění doložky solidarity (článek 222 SFEU) měla brát v úvahu rizika kybernetického útoku proti členskému státu; vyzývá Komisi a vysokou představitelku, aby toto riziko zohlednily ve svých společných souhrnných zprávách o posouzení hrozeb a rizik, které budou vydávány od roku 2015;

18. zdůrazňuje, že zejména pro zajištění integrity, dostupnosti a důvěrnosti služeb zásadního významu musí být identifikace a kategorizace kritické infrastruktury aktuální a musí být stanoveny požadavky nezbytné minimální bezpečností na sítě a informační systémy této infrastruktury;

19. uznává, že návrh směrnice týkající se opatření k zajištění vysoké společné úrovně ochrany bezpečnosti sítí a informací v celé Unii již takové minimální bezpečnostní požadavky pro poskytovatele služeb informační společnosti a provozovatele kritických infrastruktur obsahuje;

20. vyzývá členské státy a Unii, aby vytvořily vhodné rámcové podmínky pro rychlé systémy obousměrné výměny informací, které soukromému sektoru zajistí anonymitu, veřejnému sektoru budou neustále zajišťovat nejnovější informace, a aby v případě potřeby poskytly soukromému sektoru pomoc;

21. vítá názor Komise na vytvoření kultury řízení rizik, pokud jde o kybernetickou bezpečnost, a naléhavě vyzývá členské státy a orgány Unie, aby urychleně zahrnuly otázku řešení kybernetických krizí do svých plánů řešení kybernetických krizí a analýzy rizik; dále vyzývá vlády členských států a Komisi, aby podpořily subjekty ze soukromého sektoru při začleňování řešení kybernetických krizí do jejich plánů řízení a analýzy rizik a aby vyškolily jejich zaměstnance v problematice kybernetické bezpečnosti;

22. vyzývá všechny členské státy a orgány Unie, aby vytvořily síť dobře fungujících skupin pro reakci na počítačové hrozby (CERT), které by působily 24 hodin denně 7 dní v týdnu; poukazuje na to, že vnitrostátní skupiny CERT by měly být součástí účinné sítě, v jejímž rámci dochází k výměně relevantních informací při dodržování požadovaných standardů důvěry a důvěrnosti; konstatuje, že zastřešující iniciativy, které spojují skupiny CERT a další relevantní bezpečnostní subjekty, mohou být užitečnými nástroji v rozvoji důvěry v přeshraničním a meziodvětvovém kontextu; uznává význam efektivní a účinné spolupráce mezi skupinami CERT a orgány činnými v trestním řízení v boji proti kyberkriminalitě;

23. podporuje agenturu ENISA při výkonu jejích povinností týkajících se bezpečnosti sítí a informací, zejména prostřednictvím pokynů a poradenství členským státům a podporou výměny osvědčených postupů a rozvoje prostředí důvěry;

24. zdůrazňuje, že je nutné, aby odvětví uplatňovalo odpovídající požadavky na plnění kybernetické bezpečnosti v rámci celého hodnotového řetězce pro produkty IKT používané v dopravních sítích a informačních systémech, vykonávalo řádné řízení rizik, přijalo bezpečnostní normy a řešení a rozvíjelo osvědčené postupy a sdílení informací s cílem zajistit kybernetickou bezpečnost dopravních systémů;

Průmyslové a technologické zdroje

25. je toho názoru, že zajištění vysoké úrovně bezpečnosti sítí a informací hraje ústřední roli při zvyšování konkurenceschopnosti jak dodavatelů, tak uživatelů bezpečnostních řešení v Unii; domnívá se, že ačkoli má odvětví IT bezpečnosti v Unii významný nevyužitý potenciál, soukromí, veřejní a firemní uživatelé často nemají informace o nákladech a přínosech investic do kybernetické bezpečnosti, a jsou tak nadále vystaveni škodlivým kybernetickým hrozbám; zdůrazňuje, že zavedení skupin CERT je v tomto ohledu důležitým faktorem;

26. je přesvědčen, že rozsáhlá nabídka a poptávka po řešeních v oblasti kybernetické bezpečnosti vyžaduje odpovídající investice do vědeckých zdrojů, výzkumu a vývoje a do budování znalostí a kapacit vnitrostátních orgánů, které se zabývají otázkami IKT, aby se podpořily inovace a vytvořilo dostatečné povědomí o bezpečnostních rizicích sítí a informací, což povede ke společnému evropskému odvětví bezpečnosti;

27. vyzývá orgány Unie a členské státy, aby přijaly nezbytná opatření k zavedení „jednotného trhu v oblasti kybernetické bezpečnosti“, na němž budou uživatelé a dodavatelé schopni co nejvíce těžit z nabízených inovací, synergií a souhrnných odborných znalostí a který by umožnil vstup malých a středních podniků na tento trh;

28. vybízí členské státy, aby zvážily společné investice do evropského průmyslu v oblasti kybernetické bezpečnosti, jak tomu bylo již v jiných odvětvích, například v letectví;

Kyberkriminalita

29. domnívá se, že trestná činnost v kybernetickém prostoru může být pro blaho společnosti stejně škodlivá jako trestné činy v reálném světě a že se tyto formy trestné činnosti často navzájem podporují, jak lze například pozorovat v oblasti sexuálního vykořisťování dětí a při organizované trestné činnosti a praní špinavých peněz;

30. konstatuje, že v některých případech existuje propojení mezi dovolenými a nedovolenými obchodními aktivitami; zdůrazňuje význam propojení mezi financováním terorismu a závažné organizované trestné činnosti, které pomocí internetu probíhá snadněji; zdůrazňuje, že veřejnost musí být informována o tom, jak závažným přečinem je zapojení se do kyberkriminality, a že to, co se zpočátku může jevit jako „společensky přijatelná“ trestná činnost – například ilegální stahování filmů –, ve skutečnosti často generuje velké příjmy pro mezinárodní zločinecké syndikáty;

31. souhlasí s Komisí, že stejné normy a zásady, které platí v reálném světě, musí platit rovněž ve virtuálním světě, a že je tedy třeba posílit boj proti kyberkriminalitě pomocí moderních právních předpisů a operačních kapacit;

32. zastává názor, že vzhledem k bezhraniční povaze kyberkriminality je obzvláště důležité společné úsilí a nabídka odborných znalosti na úrovni Unie, jež jde nad rámec jednotlivých členských států, a že Eurojustu, Evropskému centru pro boj proti kyberkriminalitě (EC3) v rámci Europolu, skupinám CERT, univerzitám a výzkumným střediskům musí být proto poskytnuty odpovídající zdroje a kapacity, aby mohly řádně plnit svou funkci center odborných znalostí, spolupráce a sdílení informací;

33. vřele vítá zřízení Evropského centra pro boj proti kyberkriminalitě (EC3) a podporuje budoucí rozvoj této agentury a její klíčovou roli při koordinaci včasné a účinné přeshraniční výměny informací a odborných znalostí s cílem podpořit prevenci, odhalování a vyšetřování kyberkriminality;

34. vyzývá členské státy, aby zajistily, aby občané měli snadný přístup k informacím o kybernetických hrozbách a způsobech, jak proti nim bojovat; je přesvědčen, že takové pokyny by měly obsahovat informace o tom, jak mohou uživatelé chránit své soukromí na internetu, jak zjišťovat a hlásit případy navazování kontaktu s dětmi za účelem jejich pohlavního zneužití (tzv. grooming), jak instalovat software a firewally, jak spravovat hesla a jak odhalit falešné identifikace (phishing), přesměrování na falešné internetové stránky, které požadují zadání osobních údajů (pharming) a další útoky;

35. trvá na tom, že by členské státy, které dosud neratifikovaly budapešťskou Úmluvu Rady Evropy o kyberkriminalitě, měly tak bez zbytečného odkladu učinit; vítá úvahy Rady Evropy o potřebě aktualizovat tuto úmluvu s ohledem na technologický vývoj s cílem zajistit i nadále její účinnost při řešení kyberkriminality, a vyzývá Komisi a členské státy, aby se této diskuse účastnily; podporuje úsilí o prosazení ratifikace úmluvy v dalších zemích a vyzývá Komisi, aby úmluvu mimo Unii aktivně propagovala;

Kybernetická obrana

36. zdůrazňuje, že kybernetické výzvy, hrozby a útoky ohrožují zájmy členských států v oblasti obrany a národní bezpečnosti a že by civilní a vojenské přístupy k úloze chránit příslušné kritické infrastruktury měly maximalizovat prospěch pro obě oblasti prostřednictvím úsilí o dosažení součinnosti;

37. vyzývá proto členské státy, aby posílily spolupráci s Evropskou obrannou agenturou (EDA) s cílem vypracovat návrhy a iniciativy pro kapacity kybernetické obrany, které by vycházely z aktuálních iniciativ a projektů; zdůrazňuje nezbytnost posílit výzkum a vývoj, včetně sdružování a sdílení zdrojů;

38. opakuje, že komplexní strategie kybernetické bezpečnosti EU by měla vzít v úvahu přidanou hodnotu stávajících agentur a subjektů, stejně jako osvědčené postupy z těch členských států, které již mají vnitrostátní strategie kybernetické bezpečnosti;

39. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby začlenila řešení kybernetických krizí do plánů řešení krizových situací, a zdůrazňuje, že je třeba, aby členské státy ve spolupráci s EDA vypracovaly plány na ochranu misí a operací SBOP před kybernetickými útoky; vyzývá členské státy, aby vytvořily společné evropské síly kybernetické obrany;

40. zdůrazňuje dobrou praktickou spolupráci s NATO v otázce kybernetické bezpečnosti a potřebu prohloubit tuto spolupráci, zejména prostřednictvím užší koordinace v oblasti plánování, technologií, školení a vybavení;

41. vyzývá Unii k vynaložení úsilí o výměnu s mezinárodními partnery, včetně NATO, vymezení oblastí spolupráce, zabránění duplicitě a podle možnosti zajištění vzájemného doplňování různých činností;

Mezinárodní politika

42. je přesvědčen, že mezinárodní spolupráce a dialog hrají zásadní úlohu při vytváření důvěry, transparentnosti a při prosazování vysoké úrovně vytváření sítí a výměny informací na celosvětové úrovni; vyzývá proto Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost, aby vytvořily tým pro kybernetickou diplomacii, k jehož povinnostem by patřila podpora dialogu s podobně smýšlejícími zeměmi a organizacemi; požaduje aktivnější účast EU na mnoha mezinárodních konferencích na vysoké úrovni o kybernetické bezpečnosti;

43. domnívá se, že je třeba nastolit rovnováhu mezi protichůdnými cíli v oblasti přeshraničního přenosu dat, ochrany dat a kybernetické bezpečnosti, a to v souladu s mezinárodními závazky Unie, zejména v rámci GATS;

44. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby do vnější činnosti EU, zejména ve vztahu k třetím zemím, začlenila rozměr kybernetické bezpečnosti s cílem prohloubit spolupráci a výměnu zkušeností a informací o tom, jak řešit kybernetickou bezpečnost;

45. vyzývá Unii k vynaložení úsilí o výměnu s mezinárodními partnery s cílem vymezit oblasti spolupráce, zabránit duplicitě a podle možností zajistit vzájemně doplňování činností; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Komisi, aby v mezinárodních organizacích působily aktivně a koordinovaly postoje členských států v otázce účinného prosazování řešení a politik v kybernetické oblasti;

46. je toho názoru, že je třeba vyvinout úsilí s cílem zajistit, aby stávající mezinárodní právní nástroje, zejména Úmluva Rady Evropy o kyberkriminalitě, byly v kybernetickém prostoru posíleny; domnívá se proto, že v současné době není třeba na mezinárodní úrovni vytvářet nové právní nástroje; vítá nicméně mezinárodní spolupráci s cílem vypracovat normy chování pro kybernetický prostor, podporující právní stát v kybernetickém prostoru; domnívá se, že by bylo třeba zvážit aktualizaci stávajících právních nástrojů tak, aby odrážely technologický pokrok; zastává názor, že otázky jurisdikce vyžadují důkladnou diskusi o soudní spolupráci a stíhání v nadnárodních trestních věcech;

47. domnívá se, že zejména pracovní skupina EU-USA pro kybernetickou bezpečnost a kyberkriminalitu by měla sloužit všude, kde je to vhodné, jako nástroj pro výměnu osvědčených postupů v oblasti politik kybernetické bezpečnosti mezi EU a USA; v této souvislosti konstatuje, že oblasti spojené s kybernetickou bezpečností, jako jsou služby závisející na bezpečném fungování sítí a informačních systémů, budou zahrnuty do nadcházejících jednání transatlantického obchodního a investičního partnerství, aby je bylo možné uzavřít způsobem, který zabezpečí svrchovanost EU a nezávislost jejích orgánů;

48. konstatuje, že dovednosti v rámci kybernetické bezpečnosti a schopnost předcházet, odhalovat a účinně čelit hrozbám a nebezpečným útokům nejsou v celém světě rozvíjeny rovnoměrně; zdůrazňuje, že úsilí o zvýšení kybernetické odolnosti a boj proti kybernetickým hrozbám se nesmějí omezovat na podobně smýšlející partnery, ale měly by rovněž směřovat do regionů s méně rozvinutými kapacitami, technickou infrastrukturou a právními rámci; je přesvědčen, že koordinace skupin CERT je v této věci zásadní; vyzývá Komisi, aby vhodnými prostředky usnadnila a případně napomohla třetím zemím v jejich úsilí o vybudování vlastních kapacit kybernetické bezpečnosti;

Provádění

49. požaduje pravidelné hodnocení účinnosti vnitrostátních strategií kybernetické bezpečnosti na nejvyšší politické úrovni s cílem zajistit přizpůsobení se novým globálním hrozbám a zaručit stejnou úroveň kybernetické bezpečnosti v různých členských státech;

50. žádá Komisi, aby vypracovala jasný plán, který stanoví lhůty pro cíle, jež mají být dosaženy na úrovni Unie v rámci strategie kybernetické bezpečnosti, a pro vyhodnocení dosaženého pokroku; vyzývá členské státy, aby se dohodly na podobném prováděcím plánu pro vnitrostátní aktivity v rámci této strategie;

51. požaduje pravidelné zprávy – od Komise, členských států, Europolu a jeho nově zřízeného Evropského centra pro boj proti kyberkriminalitě (EC3), Eurojustu a agentury ENISA –, v nichž bude zhodnocen dosažený pokrok, pokud jde o cíle stanovené ve strategii kybernetické bezpečnosti, včetně klíčových výkonnostních ukazatelů měřících pokrok v provádění;

o

o o

52. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, Europolu, Eurojustu a Radě Evropy.

P7_TA(2013)0377

Digitální agenda pro růst, mobilitu a zaměstnanost

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o digitální agendě pro růst, mobilitu a zaměstnanost: čas přeřadit na vyšší rychlost (2013/2593(RSP))

(2016/C 093/17)

Evropský parlament,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. prosince 2012 nazvané „Digitální agenda pro Evropu – digitalizace jako hnací síla evropského růstu“ (COM(2012)0784),

— s ohledem na otázky Komisi a Radě k „digitální agendě pro růst, mobilitu a zaměstnanost: čas přeřadit na vyšší rychlost“ (O-000085 – B7-0219/2013 a O-000086 – B7-0220/2013),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii ([1]),

— s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ze dne 14. března 2012 o vytvoření víceletého programu politiky rádiového spektra ([2]),

— s ohledem na probíhající jednání o nástroji pro propojení Evropy a zejména s ohledem na pozměněný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o hlavních směrech transevropských telekomunikačních sítí, kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1336/97/ES (COM(2013)0329),

— s ohledem na své usnesení ze dne 5. května 2010 o nové digitální agendě pro Evropu: 2015.eu ([3]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 27. září 2012 nazvané „Uvolnění potenciálu cloud computingu v Evropě“ (COM (2012)0529),

— s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. ledna 2012 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) (COM(2012)0011),

---

([1]) Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 10.
([2]) Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 7.
([3]) Úř. věst. C 81 E, 15.3.2011, s. 45.

— s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 19. října 2011, kterým se vytváří nástroj pro propojení Evropy (COM(2011)0665),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. května 2010 nazvané „Digitální agenda pro Evropu“ (COM(2010)0245),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020: strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),

— s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že Evropská rada plánuje přijmout závěry o digitální agendě pro Evropu na svém zasedání ve dnech 24. a 25. října 2013;

B. vzhledem k tomu, že hlavním cílem digitální strategie pro Evropu, jež byla přijata v roce 2010, musí být snížení nerovnosti mezi členskými státy, zejména v oblasti rychlého a ultra rychlého pevného a mobilního širokopásmového připojení;

C. vzhledem k tomu, že informační a komunikační technologie jsou jádrem digitální společnosti a v dnešní době představují přibližně 20 % ročního růstu produktivity EU, 4,5 % HDP EU a generují 25 % soukromých investic do výzkumu a vývoje v EU, a mají tedy potenciál mimořádně přispívat k růstu a zaměstnanosti;

D. vzhledem k tomu, že rozvinutí potenciálu digitální ekonomiky v EU by mělo pro hospodářství výrazný multiplikační efekt, neboť by vedlo ke zvýšenému růstu a většímu počtu pracovních míst; vzhledem k tomu, že využití tohoto potenciálu tudíž představuje jednu z nejdůležitějších reforem pro růst a konkurenceschopnost, která pomůže EU překonat současnou krizi;

E. vzhledem k tomu, že se odhaduje, že do roku 2020 bude k internetu připojeno 50 miliard zařízení, a že se do konce roku 2017 15krát zvýší globální přenos dat; vzhledem k tomu, že pokud má Evropa dosáhnout většího růstu, konkurenceschopnosti a produktivity, bude exponenciální růst v oblasti širokopásmového připojení vyžadovat ambiciózní politiky na úrovni Unie i členských států zaměřené na rozšíření kapacity pevné i mobilní sítě;

F. vzhledem k tomu, že jiné kontinenty byly rychlejší a předběhly současné cíle digitální agendy, která tudíž již není dostatečně ambiciózní na to, aby zajistila, že EU bude do roku 2020 světovým lídrem v oblasti telekomunikací;

G. vzhledem k tomu, že Parlament a Rada stále čekají na návrhy Komise o neutralitě sítí a univerzálních službách;

1. zdůrazňuje, že digitální agenda a dokončení jednotného digitálního trhu musí být ústředním bodem úsilí EU o tvorbu růstu a překonání krize; domnívá se, že k překonání stávajících překážek jednotnému digitálnímu trhu, který umožní tvorbu pracovních míst i dosahování růstu v EU, je nezbytné politické vedení na evropské i vnitrostátní úrovni; připomíná, že digitální ekonomika roste sedmkrát rychleji než zbytek hospodářství, a konstatuje, že dokončení jednotného digitálního trhu by EU mohlo přinést 110 miliard eur ročně;

2. zdůrazňuje, že pokud jde o růst HDP, čelí EU řadě souběžných tlaků, a to v době, kdy jsou možnosti podporovat růst z veřejných prostředků v důsledku vysoké míry zadlužení a vysokých schodků omezené, a vyzývá orgány a instituce EU a členské státy, aby využily veškeré dostupné nástroje na podporu růstu; připomíná, že informační a komunikační technologie představují transformační technologie ve všech odvětvích hospodářství, především pak v oblastech jako je zdravotní péče, energetika, veřejné služby a vzdělávání;

Evropa bez roamingu v roce 2015

3. vyjadřuje politování nad tím, že je telekomunikační trh dosud rozdělený na vnitrostátní trhy s umělými hranicemi a nelze jej považovat za jednotný ekonomický trh podporující hospodářskou soutěž;

4. zdůrazňuje, že analytici v tomto odvětví uvádějí, že v mnoha případech přináší roaming operátorům EU přibližně 10 % příjmů, a připomíná, že nejnovější analýzy Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací ukazují, že v průměru platí průmysl a spotřebitelé za roamingové hovory dvojnásobek toho, co musí operátoři platit na velkoobchodním trhu;

5. vyjadřuje politování nad tím, že nevyvážené ziskové rozpětí za roaming zvyšuje náklady na mobilitu v EU; zdůrazňuje, že to brání růstu a prosperitě, protože mobilita je jedním z nejvýznamnějších faktorů růstu v EU;

6. zdůrazňuje, že zrušení poplatků za roaming představuje zásadní krok ke stimulaci inovace a k vytvoření většího domácího trhu pro inovační produkty a služby;

7. domnívá se, že jednotný telekomunikační trh v současnosti neexistuje, mimo jiné i kvůli významným rozdílům mezi vnitrostátními cenami a cenami roamingu; domnívá se proto, že k vytvoření skutečného vnitřního digitálního trhu, který by podporoval hospodářskou soutěž a nerozlišoval mezi vnitrostátními a roamingovými sazbami, jsou zapotřebí strukturální opatření, jež povedou k vytvoření celoevropského trhu mobilních komunikací;

8. připomíná Radě a Komisi, že v souladu s digitální agendou pro Evropu by rozdíly mezi roamingovými a vnitrostátními sazbami měly do roku 2015 téměř zmizet a že cílem nařízení (EU) č. 531/2012 je dosáhnout vnitřního trhu mobilních komunikačních služeb a v konečném důsledku nulových rozdílů mezi vnitrostátními a roamingovými sazbami;

9. domnívá se, že opatření na dokončení jednotného digitálního trhu by tedy měla vést k tomu, aby do roku 2015 zmizel rozdíl mezi roamingovými a vnitrostátními sazbami, což povede k EU bez roamingu (v případě hovorů, textových zpráv a dat);

10. připomíná, že nové nabídky telekomunikačních operátorů by měly být uživatelsky vstřícné a transparentní, čímž se zabrání vzniku nových skrytých překážek v telekomunikačním odvětví;

11. připomíná, že Komise má za úkol přezkoumat fungování nařízení (EU) č. 531/2012 a posoudit, jaká je konkurenceschopnost roamingového trhu, nakolik mají spotřebitelé prospěch z reálného snížení cen roamingových služeb, i rozdíl mezi roamingovými a vnitrostátními sazbami, včetně dostupnosti nabídek jednotné sazby pro vnitrostátní a roamingové služby;

12. připomíná, že skutečně jednotný digitální trh se nevytvoří pouhým odstraněním roamingových sazeb; zdůrazňuje, že toto opatření je třeba brát jako součást komplexní evropské digitální strategie zaměřené především na rozvoj a dostupnost infrastruktury s cílem podpořit zachování a vytvoření pracovních míst v tomto odvětví;

13. vítá oznámení Komise, že navrhne legislativní balíček s cílem řešit zbývající překážky fungování jednotného digitálního trhu EU; vyzývá Komisi, aby uskutečnila posouzení dopadu, jaký má vytvoření jednotného digitálního trhu v EU na potenciál růstu telekomunikačního odvětví;

Infrastruktura a mobilita

14. zdůrazňuje, že je třeba, aby k hlavním prioritám i nadále patřilo rozšiřování širokopásmového připojení a zlepšování jeho dostupnosti, elektronický obchod, digitální začlenění, přeshraniční veřejné služby a cíle v oblasti výzkumu a inovace stanovené v digitální agendě pro Evropu, aby tak EU mohla plně využít výhod digitální společnosti;

15. připomíná, že vedle potřeby odstraňovat překážky na jednotném digitálním trhu EU je pro EU absolutní prioritou investovat do optimální, velmi rychlé širokopásmové infrastruktury s cílem plně využít potenciálu digitální ekonomiky;

16. zdůrazňuje, že pokud má být EU průkopníkem digitální revoluce a obnovit své globální vedení, potřebujeme ambiciózní a na budoucnost orientované cíle pro rok 2020; domnívá se, že cílem revidované a na budoucnost orientované digitální agendy pro rok 2020 by mělo být propojení všech domácností EU širokopásmovým připojením se 100 megabity za sekundu, kdy by si 50 % domácností objednalo 1 gigabit za sekundu nebo více; připomíná, že Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku ve své zprávě o hlavních směrech pro transevropské telekomunikační sítě tyto ambiciózní cíle již podpořil, stejně jako zrušení rozhodnutí č. 1336/97/ES;

17. hluboce lituje skutečnosti, že se mnohým členským státům nepodařilo dodržet termín 1. ledna 2013 pro přidělení „digitální dividendy" v pásmu 800 Mhz pro mobilní širokopásmové služby, jak bylo stanoveno v rámci programu politiky rádiového spektra; zdůrazňuje, že toto zpoždění zbrzdilo v EU rozšíření sítí 4G, a vyzývá proto členské státy, aby přijaly nezbytná opatření a zajistily, aby pásmo 800 Mhz bylo k dispozici pro mobilní širokopásmové služby, dále vyzývá Komisi, aby plně využila svých pravomocí a zajistila jejich rychlé zavedení;

18. konstatuje, že lze očekávat, že cíle v oblasti poskytování širokopásmového připojení stanovené v digitální agendě zdaleka nebudou splněny; je proto přesvědčen, že bez vyšších investic do budoucích sítí bude EU globálně ještě méně konkurenceschopná; domnívá se, že by Komise měla v souvislosti s aktem o jednotném trhu předložit rozsáhlou revizi právního rámce pro telekomunikační trh s cílem zvýšit investice do pevných a mobilních sítí;

19. domnívá se, že při podpoře investic do nové digitální infrastruktury na podporu hospodářského růstu by neměla být ohrožena úloha hospodářské soutěže; domnívá se, že je zásadní, aby Komise zaručila regulační rámec, který umožní všem tržním subjektům investovat do inovativní digitální infrastruktury; v této souvislosti se domnívá, že nové předpisy pro stanovování účinných cen za připojení k přístupovým sítím nové generace by měly odrážet související soutěžní proces a zároveň respektovat pravomoci vnitrostátních regulačních orgánů; dále se domnívá, že vnitrostátní regulační orgány by se proto měly snažit prosazovat společné cíle, např. cíle digitální agendy, a to na základě lepších vědomostí a specifických odborných poznatků o svých vnitrostátních trzích;

20. vyzývá Komisi, aby předložila návrhy na důkladný přezkum regulačního rámce pro elektronické komunikace;

21. zdůrazňuje, že je důležité dokončit klíčová opatření oznámená v rámci digitální agendy pro Evropy, se zvláštním důrazem na odolnou a důvěryhodnou infrastrukturu i služby a na systém ochrany údajů;

22. připomíná Komisi, aby uskutečnila hodnocení a revizi směrnice o informační společnosti (2001/29/ES ([1])), aby se tak zajistila předvídatelnost, mobilita a flexibilita na jednotném digitálním trhu EU, jak vyzval Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 11. prosince 2012 o strategii digitální svobody v zahraniční politice EU ([2]);

Informační a komunikační technologie pro zaměstnanost mladých

23. zdůrazňuje, že dosažení plně funkčního jednotného digitálního trhu vyžaduje koordinované úsilí k zajištění toho, aby všichni občané bez ohledu na to, kde se nacházejí, měli přístup k internetu a potřebné dovednosti k jeho používání;

24. vítá zahájení velké koalice pro digitální pracovní místa v březnu 2013, jež bude přístupná všem zúčastněným stranám; vyzývá Komisi, aby velkou koalici urychleně zprovoznila a tuto iniciativu reprodukovala na úrovni členských států a jejím účastníkům poskytla přednostní přístup k finančním prostředkům Unie na podporu jejich činností;

25. zdůrazňuje, že nezaměstnanost, včetně nezaměstnanosti mladých lidí a dlouhodobé nezaměstnanosti, dosáhla v EU nepřijatelně vysoké úrovně a pravděpodobně zůstane vysoká i v blízké budoucnosti a že je potřeba přijmout odhodlaná a naléhavá opatření na všech politických úrovních;

([1]) Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10.
([2]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0470.

26. konstatuje, že v současné době jsou v EU více než 4 miliony pracovníků v oblasti informačních a komunikačních technologií (IKT) a jejich počet roste o 3 % ročně, dále konstatuje, že podle odhadů Komise nebude do roku 2015 obsazeno 700 000 až 1 milion vysoce kvalitních pracovních míst v oblasti IKT, a to navzdory krizi; zdůrazňuje, že počítačová gramotnost a digitální vzdělávání mohou mít pro řešení vzrůstající nezaměstnanosti mimořádný význam, zejména pak u mladých lidí;

27. vítá přijetí unijního programu „záruka pro mladé lidi", jehož cílem je zajistit všem mladým Evropanům kvalitní nabídku pracovních míst, další vzdělávání nebo odbornou přípravu, vyučení nebo stáž do čtyř měsíců od ukončení školní docházky nebo od doby, kdy se stali nezaměstnanými; připomíná však, že částka ve výši 6 miliard EUR vyčleněná v nadcházejícím finančním rámci (VFR) na iniciativu pro podporu zaměstnanosti mladých lidí je k řešení tak rozsáhlého problému zjevně nedostatečná; vyzývá Komisi a členské státy, aby maximalizovaly účinnost těchto opatření tím, že se přednostně zaměří na získávání digitálních dovedností; zdůrazňuje, že digitální dovednosti by měly být nepostradatelnou součástí odborného vzdělávání, aby se zajistilo, že jak nové generace, tak generace, které jsou již v zaměstnání, budou moci získat dovednosti, které potřebují;

Informační a komunikační technologie pro malé a střední podniky (MSP)

28. připomíná, že internet, jakožto platforma, která každému občanovi umožňuje nabídnout službu nebo inovativní produkt komukoli dalšímu, čímž vytváří pracovní místa a malé a střední podniky, a dále funguje jako platforma pro sociální komunikaci, hraje na jednotném digitálním trhu ústřední úlohu;

29. zdůrazňuje, že MSP jsou ústředním prvkem hospodářství EU a že je třeba přijmout další opatření na podporu globální konkurenceschopnosti MSP v EU a vytvořit co nejlepší podmínky pro rozvoj slibných technologických novinek, jako je cloud computing, které mohou mít velký vliv na konkurenceschopnost EU;

30. konstatuje, že vzhledem k nebývalým příležitostem, jež nabízí internet, cloud computing, mobilní platformy, sociální sítě a obrovské toky dat, se stále více Evropanů, a zejména mladých lidí, namísto běžného zaměstnání rozhoduje pro podnikání; vyzývá Komisi a členské státy, aby se zasadily o podnikatelsky příznivější prostředí, v němž bude snadnější přístup k financování (s „právem na neúspěch"), trhům, sítím a dovednostem a které je třeba podpořit prostřednictvím programů pro sdílení rizik, zajištěním rizikového kapitálu, výhodných daňových podmínek a akcí na navazování kontaktů;

Digitalizace veřejného sektoru

31. zdůrazňuje, že mezi nadcházející priority digitální agendy by měla patřit digitalizace veřejného sektoru, neboť vedle snížení nákladů na veřejnou správu a poskytování účinnějších služeb občanům by byl digitální pákový efekt velmi prospěšný pro všechna hospodářská odvětví;

32. považuje za politováníhodné, že se národní strategie v oblasti cloud computingu uskutečňují na úkor ambiciózní a účinné evropské strategie; vyzývá Komisi, aby své návrhy posílila a stanovila zdroje, které budou dostatečně účinné k tomu, aby EU získala vedoucí pozici v oblasti normalizace;

33. zdůrazňuje, že moderní veřejná správa je základním faktorem pro tvorbu a provádění politik na podporu zaměstnanosti, růstu a konkurenceschopnosti; zdůrazňuje, že by se potenciálu informačních a komunikačních technologií mělo využít k dosažení výkonnějšího a efektivnějšího veřejného sektoru a současně ke snížení administrativní zátěže; připomíná, že informační a komunikační technologie mohou urychlit reformu systémů výběru daní a zdravotní péče, snížit zpoždění plateb dodavatelům a zvýšit účinnost soudních systémů; zejména se domnívá, že poskytování zdravotní péče stojí před revoluční změnou, která umožní nabízet pacientům a odborníkům nákladově efektivnější a individualizované služby;

34. vyzývá Komisi a členské státy, aby urychlily činnost Evropského partnerství pro cloud computing;

Financování informačních a komunikačních technologií: víceletý finanční rámec

35. lituje skutečnosti, že částka ve výši 9,2 miliard EUR, kterou Komise navrhla na investice do informačních a komunikačních technologií prostřednictvím nástroje pro propojení Evropy na období 2014–2020 bude razantně snížena; zdůrazňuje, že kvůli nové finanční situaci jsou investice do širokopásmových sítí v rámci strukturálních fondů a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova důležitější než kdy dříve a měly by být ve srovnání s programovým obdobím 2007–2013 zvýšeny;

36. zdůrazňuje, že je třeba, aby se finanční prostředky EU více zaměřovaly na investice do informačních a komunikačních technologií a aby financování těchto technologií v příštím VFR odpovídalo významu a hospodářskému vlivu tohoto odvětví; vyzývá k tomu, aby byl podíl finančních prostředků vyčleněných ve víceletém finančním rámci na informační a komunikační technologie významnější než v letech 2007–2013;

o

o o

37. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

P7_TA(2013)0378

Situace v Sýrii

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o situaci v Sýrii (2013/2819(RSP))

(2016/C 093/18)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o Sýrii,

— s ohledem na závěry, které v otázce Sýrie přijala Rada pro zahraniční věci dne 23. ledna, 18. února, 11. března, 22. dubna, 27. května, 24. června, 9. července a 22. července 2013; s ohledem na závěry, které v otázce Sýrie přijala Evropská rada dne 8. února 2013,

— s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Catherine Ashtonová ze dne 21. srpna 2013 o nejnovějších zprávách o použití chemických zbraní v Damašku, ze dne 23. srpna 2013 o naléhavosti nalezení politického řešení konfliktu v Sýrii (s ohledem na dohodnutý postoj EU k otázce Sýrie ze dne 7. září 2013) a ze dne 10. září 2013 o návrhu umístit chemické zbraně Sýrie pod mezinárodní kontrolu;

— s ohledem na ženevské úmluvy z roku 1949 a jejich dodatkové protokoly, na Ženevský protokol (k Haagské úmluvě) o zákazu užívat ve válce dusivých, otravných nebo podobných plynů a bakteriologických prostředků, podepsaný v Ženevě 17. června 1925, a ustanovení Úmluvy o chemických zbraních,

— s ohledem na čl. 110 odst. 2 a 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že podle Organizace spojených národů bylo v Sýrii od března 2011, kdy začaly násilné zásahy proti pokojně protestujícím demonstrantům, zabito více než 100 000 lidí, většinou civilistů; vzhledem k tomu, že podle Úřadu OSN pro koordinaci humanitární činnosti (OCHA) je v Sýrii 4,25 milionů vnitřně vysídlených osob a více než 2 miliony Syřanů uprchly do zahraničí, především do Turecka, Jordánska, Libanonu, Egypta a Iráku;

Čtvrtek, 12. září 2013

B. vzhledem k tomu, že 21. srpna 2013 došlo na předměstí Damašku k rozsáhlému chemickému útoku, při němž zahynuly stovky lidí včetně mnoha žen a dětí; vzhledem k tomu, že tento útok byl bezostyšným porušením mezinárodního práva, válečným zločinem a zločinem proti lidskosti; vzhledem k tomu, že informace z různých zdrojů potvrzují, že k tomuto útoku skutečně došlo, a zřetelně ukazují na to, že za tyto útoky je pravděpodobně odpovědný syrský režim;

C. vzhledem k tomu, že 25. srpna 2013, čtyři dny po chemickém útoku, dala syrská vláda svolení k tomu, aby místo navštívili inspektoři OSN; vzhledem k tomu, že generální tajemník OSN Ban Ki-moon vyzval tento vyšetřovací tým, aby svá zjištění předložil co nejdříve; vzhledem k tomu, že mandát vyšetřovací mise OSN je omezen na zjištění toho, zda byly, nebo nebyly použity chemické zbraně, aniž by se věnovala otázce, kdo je za tento čin odpovědný;

D. vzhledem k tomu, že generální tajemník OSN Ban Ki-moon 9. září 2013 a místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka Catherine Ashtonová 10. září 2013 přivítali návrh na předání chemických zbraní syrského režimu mezinárodnímu společenství k likvidaci a že tento návrh ochotně přijaly Rusko, Írán a syrský režim; vzhledem k tomu, že Ban Ki-moon uvedl, že zvažuje, že vyzve Radu bezpečnosti, aby požadovala okamžitý přesun těchto zbraní a jejich prekurzorů na místo na území Sýrie, kde je bude možné bezpečně uložit a zlikvidovat;

1. ostře odsuzuje hromadný chemický útok na civilisty, k němuž došlo 21. srpna 2013 a který si podle západních zpravodajských služeb vyžádal život nejméně 1 400 osob včetně 400 dětí, přičemž podotýká, že podle různých zdrojů za tímto útokem stojí pravděpodobně syrský režim;

2. upozorňuje na to, že tomuto šokujícímu použití chemických zbraní nemůže mezinárodní společenství nečinně přihlížet; zdůrazňuje, že prokázané použití chemických zbraní, především vůči civilistům, je bezostyšným porušením mezinárodního práva, válečným zločinem a zločinem proti lidskosti, který si žádá zřetelnou, důraznou, cílenou a jednotnou odpověď, popřípadě i v podobě odrazujících opatření, aby bylo zřejmé, že jsou tyto zločiny nepřijatelné, a aby již v Sýrii ani v jiných zemích k používání chemických zbraní nedocházelo;

3. vítá postoj EU k otázce Sýrie, který byl dojednán na neformální schůzce ministrů zahraničních věci EU dne 7. září 2013; zdůrazňuje, že situace v Sýrii si žádá jednotný společný postup všech členských států; vyzývá EU a její členské státy, aby dále jednaly o situaci v Sýrii v rámci Rady pro zahraniční věci a posoudily, jaká opatření by EU mohla přijmout na podporu demokratických sil v řadách syrské opozice a na podporu dialogu a společného postupu s dalšími členy mezinárodního společenství, a aby poskytly další humanitární pomoc obyvatelům Sýrie a sousedních zemí; zdůrazňuje, že EU by měla důsledně dbát na zapojení všech zainteresovaných stran a zasadit se o to, aby se uklidnila situace v celém regionu;

4. vyzývá OSN, aby urychleně dokončila své zevrubné vyšetřování použití chemických zbraní v Sýrii; žádá, aby byla zpráva vyšetřovacího týmu co nejdříve zaslána Radě bezpečnosti, aby mohla jednat o hromadném zabíjení v Sýrii na základě závěrů přijatých vyšetřovacím týmem OSN a posoudit, jaká následná opatření je třeba přijmout v reakci na použití chemických zbraní v Sýrii a s cílem pohnat osoby, které za tímto činem stojí, k odpovědnosti;

5. vítá návrh, aby byl syrský arzenál chemických zbraní předán mezinárodnímu společenství k co nejrychlejší likvidaci na základě ultimáta mezinárodního společenství spolu se závaznou rezolucí Rady bezpečnosti OSN, že v případě, že tak Sýrie neučiní, může být toto opatření vymáháno prostřednictvím všech nástrojů stanovených v Chartě OSN;

6. domnívá se, že mezinárodní společenství by mělo nalézt politické řešení situace v Sýrii, které umožní ukončit násilí, zabrání dalšímu použití chemických zbraní a podpoří přechod k demokracii; vyzývá zejména Rusko a Čínu jako stálé členy Rady bezpečnosti, aby přijaly svou odpovědnost a přispěly k přijetí společného postoje a dosažení diplomatického řešení syrské krize, a to případně i prostřednictvím Valného shromáždění OSN, které by mohlo tuto záležitost převzít, nepodaří-li se nalézt východisko v Radě bezpečnosti; je přesvědčen, že trvalé řešení stávající krize v Sýrii lze nalézt pouze prostřednictvím širokého politického procesu pod syrským vedením za podpory mezinárodního společenství; nadále

v tomto duchu podporuje úsilí EU a jejích členských států a společného zvláštního zmocněnce OSN a Ligy arabských států Lachdara Brahímího o dosažení pokroku v rámci procesu Ženeva II a v Radě bezpečnosti; znovu vyzývá Radu bezpečnosti, aby se ve věci Sýrie obrátila na Mezinárodní trestní soud s žádostí o formální vyšetřování; znovu vyzývá prezidenta Asada a jeho režim k rezignaci a vytvoření podmínek pro přechod k demokracii;

7. vyjadřuje hluboké znepokojení nad současnou humanitární krizí v Sýrii a nad jejími důsledky pro sousední země; naléhavě vyzývá EU a její členské státy, aby dostály svým humanitárním povinnostem a posílily svou pomoc syrským uprchlíkům; znovu žádá všechny země, aby plnily závazky, které přijaly na konferenci dárců konané 30. ledna 2013 v Kuvajtu; vyzývá všechny strany konfliktu, aby usnadnily poskytování humanitární pomoci a podpory všemi cestami, a to i napříč hranicemi a liniemi konfliktu, a zajistily bezpečnost zdravotníků a humanitárních pracovníků;

8. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, parlamentům a vládám členských států, generálnímu tajemníkovi OSN a všem stranám zapojeným do konfliktu v Sýrii.

P7_TA(2013)0379

Situace v Egyptě

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o situaci v Egyptě (2013/2820(RSP))

(2016/C 093/19)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o Egyptě,

— s ohledem na své usnesení ze dne 23. května 2013 o navracení majetku zemím arabského jara, které procházejí procesem transformace ([1]),

— s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 8. února 2013 o Arabském jaru,

— s ohledem na závěry Rady ze dnů 21. srpna a 22. července 2013 o Egyptě,

— s ohledem na společné prohlášení předsedy Evropské rady Hermana Van Rompuye a předsedy Komise Josého Manuela Barrosy ze dne 18. srpna 2013 o Egyptě,

— s ohledem na komentáře vysoké představitelky Catherine Ashtonové v návaznosti na mimořádné zasedání Rady pro zahraniční věci věnované Egyptu, které proběhlo dne 21. srpna 2013, na prohlášení vysoké představitelky o vývoji situace v Egyptě ze srpna a července 2013 a na společné prohlášení vysoké představitelky a ministra zahraničních věcí USA Johna Kerryho ze dne 7. srpna 2013 o Egyptě,

— s ohledem na dohodu o přidružení uzavřenou mezi EU a Egyptem v roce 2001, která vstoupila v platnost v roce 2004, posílenou akčním plánem z roku 2007, a na zprávu Komise o pokroku při jejím provádění ze dne 20. března 2013,

---

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0224.

Čtvrtek, 12. září 2013

— s ohledem na závěry spolupředsedů ze schůze pracovní skupiny EU-Egypt konané dne 14. listopadu 2012,

— s ohledem na zprávu Evropského účetního dvora o spolupráci EU s Egyptem v oblasti správy věcí veřejných, která byl zveřejněna dne 18. června 2013,

— s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948,

— s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech z roku 1966, mezi jehož smluvní strany Egypt patří,

— s ohledem na ústavní prohlášení vydané v Egyptě dne 8. července 2013, v němž je navržen plán na přijetí ústavních změn a nové volby,

— s ohledem na program „udržení nastolené cesty k demokracii" vypracovaný prozatímní egyptskou vládou,

— s ohledem na čl. 110 odst. 2 a 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že Egypt je největší arabskou zemí, jednou z klíčových zemí jižního Středomoří, významným obchodním partnerem EU a jedním z hlavních příjemců pomoci poskytované Evropskou unií; vzhledem k tomu, že politický, hospodářský a sociální vývoj v Egyptě se výrazně odráží nejen v situaci celého regionu, ale i za jeho hranicemi;

B. vzhledem k tomu, že prezident Mursí a jeho vláda nedokázali splnit ekonomické sliby, vzít v úvahu oprávněné obavy všech demokratických sil egyptské společnosti a uskutečnit přechod k demokracii, který obyvatelstvo v posledních dvou letech požadovalo, což vedlo k rostoucí politické polarizaci, masovým demonstracím vyzývajícím prezidenta Mursího, aby odstoupil, a k násilným střetům;

C. vzhledem k tomu, že dne 30. června 2013 se v Káhiře a jiných egyptských městech shromáždily miliony oponentů prezidenta Mursího a vyzvaly ho k odstoupení; vzhledem k tomu, že dne 3. července 2013 po těchto demonstracích provedl velitel ozbrojených sil generál Abd al-Fattáh Chalíl as-Sísí vojenský převrat, při němž byl svržen prezident Mursí a jeho vláda; vzhledem k tomu, že nejvyšší vojenský soud ve svém prohlášení ze dne 4. července 2013 oznámil, že platnost ústavy se pozastavuje a funkce hlavy státu přechází na předsedu ústavního soudu, a to až do předčasných prezidentských voleb, po nichž budou následovat volby do parlamentu, a že bude vytvořena národní koaliční vláda a výbor pro ústavní změny; vzhledem k tomu, že do úřadu prozatímního prezidenta byl uveden Adlí Mansúr;

D. vzhledem k tomu, že prozatímní prezident rozpustil horní komoru parlamentu, oznámil plán, podle něhož budou v průběhu devítiměsíčního přechodného období provedeny změny ústavy z roku 2012 a přijaty v referendu, po čemž budou následovat parlamentní a prezidentské volby, a jmenoval úřadujícího premiéra; vzhledem k tomu, že plán pro přechodné období podpořili nejvyšší islámské autority, čelní představitelé koptských křesťanů, přední liberální politici a salafistická strana Núr; vzhledem k tomu, že dne 1. září 2013 byl jmenován nový ústavní výbor složený z 50 odborníků, jehož úkolem je vytvořit návrh ústavních změn;

E. vzhledem k tomu, že bývalý prezident Mursí je od 3. července 2013 ve vazbě na neznámém místě a egyptský generální prokurátor jej spolu s dalšími 14 osobami, mezi nimiž jsou i vůdci Muslimského bratrstva, obžaloval z podněcování k vraždám a násilí; vzhledem k tomu, že mnoho členů Muslimského bratrstva, včetně většiny jeho vůdců, bylo pozatýkáno a nyní čekají na soudní proces; vzhledem k tomu, ze dne 22. srpna 2013 byl z vězení propuštěn bývalý diktátor Husní Mubarak a od té doby se nachází v domácím vězení;

F. vzhledem k tomu, že od zásahu armády pořádají stoupenci Muslimského bratrstva rozsáhlé demonstrace po celém Egyptě a žádají propuštění bývalého prezidenta Mursího a jeho návrat do prezidentského úřadu; vzhledem k tomu, že během demonstrací pořádaných Muslimským bratrstvem došlo k násilnostem a smrtelným střetům jak mezi občany, tak i mezi stoupenci Muslimského bratrstva a vojenskými a bezpečnostními složkami; vzhledem k tomu, že dne 14. srpna 2013 egyptská armáda a policie v Káhiře násilně rozehnaly dva tábory stoupenců bývalého prezidenta Mursího a Muslimského bratrstva, z nichž jeden se nacházel u mešity Rábaa al-Adavíja a druhý na náměstí an-Nahda, a že během zásahu zahynuly stovky demonstrantů a několik desítek policistů;

G. vzhledem k tomu, že prozatímní vláda vyhlásila na jeden měsíc výjimečný stav a oznámila, že bude ustavena nezávislá komise tvořená veřejnými činiteli, která bude pověřena vyšetřováním násilného rozehnání táborů u mešity Rábaa al-Adavíja a na náměstí Nahda; vzhledem k tomu, že regionální a egyptské nevládní organizace vyzývají Arabskou ligu k vyslání mise, která by vyšetřila nedávné násilí v zemi; vzhledem k tomu, že pokusy EU a mezinárodních zprostředkovatelů o zahájení širokého politického dialogu zatím selhávají, a vzhledem k tomu, že stále dochází k protestům, střetům a zatýkání;

H. vzhledem k tomu, že po násilném rozehnání těchto shromáždění následovala vlna tragického sektářského násilí proti egyptským křesťanů, které páchali zejména přívrženci Muslimského bratrstva; vzhledem k tomu, že egyptské ozbrojené síly byly obviněny z toho, že se jim nepodařilo ochránit kostely a koptské komunity před odvetnými útoky, které bylo možné předvídat;

I. vzhledem k tomu, že na Sinajském poloostrově sílí teroristické akty a násilné útoky proti bezpečnostním složkám, při nichž bylo mimo jiné na severu poloostrova dne 19. srpna 2013 zabito 25 policistů, kteří byli mimo službu; vzhledem k tomu, že egyptský ministr vnitra Muhammad Ibráhím se dne 5. září 2013 v Káhiře stal terčem pumového útoku;

J. vzhledem k tomu, že prozatímní vláda prohlásila, že národní usmíření a právní stát jsou nejvyššími prioritami její činnosti;

K. vzhledem k tomu, že Egypt čelí stále vážnějším ekonomickým problémům; vzhledem k tomu, že k zajištění hospodářské prosperity v zemi je nutná politická stabilita, zdravá ekonomická politika, boj s korupcí a mezinárodní podpora; vzhledem k tomu, že zásadními prvky přechodu k otevřené, stabilní, demokratické, svobodné a prosperující egyptské společnosti jsou sociální spravedlnost a vyšší životní úroveň občanů;

L. vzhledem k tomu, že v tomto pro Egypt velmi důležitém období politických a společenských změn hrají klíčovou úlohu nezávislé odbory a organizace občanské společnosti; vzhledem k tomu, že svobodný a nezávislý tisk a sdělovací prostředky tvoří ve skutečné demokracii klíčovou součást společnosti; vzhledem k tomu, že fyzické násilí a šikanování novinářů v Egyptě sílí a že dne 3. září 2013 soud v Káhiře nařídil uzavření čtyř televizních stanic provozovaných Muslimským bratrstvem nebo s ním sympatizujících, s odůvodněním, že byly provozovány v rozporu se zákonem; vzhledem k tomu, že bezpečnostní složky provedly v uplynulých šesti týdnech razie v kancelářích několika televizních stanic;

M. vzhledem k tomu, že v současném období přetrvávající politické krize jsou mimořádně ohroženy zvláštně egyptské ženy; vzhledem k tomu, že ženy účastnící se protestů jsou často terčem násilí, sexuálních útoků a dalších forem ponižujícího zacházení, přičemž aktivisté bojující za práva žen čelí výhrůžkám a obtěžování;

N. vzhledem k tomu, že v rámci pomoci, kterou poskytuje EU, obdržel Egypt mezi lety 2007 a 2012 přibližně 1 miliardu EUR, a vzhledem k tomu, že EU přislíbila další pomoc ve výši 5 miliard EUR, která bude plně k dispozici jen tehdy, budou-li splněny podmínky stanovené MMF;

O. vzhledem k tomu, že Rada pro zahraniční věci ve svých závěrech ze dne 21. srpna 2013 o Egyptě pověřila vysokou představitelku, aby ve spolupráci s Komisí přehodnotila pomoc, kterou EU Egyptu poskytuje v rámci evropské politiky sousedství podle dohody o přidružení na základě závazku Egypta, že bude dodržovat zásady, kterými je tato pomoc podmíněna; vzhledem k tomu, že členské státy rozhodly, že pozastaví vývozní licence do Egypta na veškerá zařízení, která by mohla být použita k vnitřním represím, přezkoumá licence na vývoz jiného vojenského vybavení a přehodnotí pomoc poskytovanou Egyptu v oblasti bezpečnosti;

P. vzhledem k tomu, že v souladu s revidovanou evropskou politikou sousedství a zejména s přístupem „více prostředků za lepší výsledky“ je úroveň a rozsah angažovanosti EU s Egyptem založena na pobídkách a závisí na pokroku, jaký tato země činí při dodržování svých závazků, pokud jde o demokracii, právní stát, lidská práva a rovnost pohlaví;

Čtvrtek, 12. září 2013

1. vyjadřuje hlubokou solidaritu s egyptským lidem a upřímnou soustrast rodinám obětí nedávných střetů a násilí; vyzývá egyptské orgány, aby zřídily soudní komisi, která nezávisle prošetří všechny případy usmrcení osob, jak sliboval úřad egyptského prezidenta dne 8. července 2013;

2. odsuzuje nepřiměřené používání síly egyptskými bezpečnostními silami a tragické ztráty na životech během likvidace táborů u mešity Rábaa al Adavíja a na náměstí Nahda; žádá egyptskou vládu, aby zajistila, aby bezpečnostní síly zavedly odpovídající interní kontrolní postupy s cílem zjistit, kdo nese odpovědnost za nadměrné použití síly, a postavit pachatele před soud;

3. zároveň vyjadřuje politování nad tím, že vedení Muslimského bratrstva nedalo své politické základně jasné pokyny, aby se upustilo od veškerých forem násilí namířeného vůči spoluobčanům, vojsku a policii; vyjadřuje politování nad tím, že vedení Muslimského bratrstva nepodniklo žádné kroky, aby těmto útokům zabránilo nebo je zastavilo, nýbrž je pouze zpětně odsoudilo; vyzývá vedoucí představitele Muslimského bratrstva, aby přestali vyzývat k násilí a oslavovat násilné činy, a podporuje soudní stíhání čelních představitelů Muslimského bratrstva, kteří k použití násilí vyzývali;

4. odsuzuje veškeré teroristické útoky, podněcování k násilí a nenávistné projevy; důrazně vyzývá politické činitele a bezpečnostní složky, aby se v nejlepším zájmu své země chovali zdrženlivě a uchránili se provokací, a zabránili tak dalším projevům násilí; připomíná prozatímnímu prezidentovi, prozatímní vládě a egyptské armádě, že je jejich povinností zajistit bezpečnost všech občanů země bez ohledu na jejich politické názory a politickou příslušnost; vyjadřuje hluboké znepokojení nad zprávami o desítkách dětí uvězněných v souvislosti s tvrdým zásahem proti stoupencům Muslimského bratrstva a vyzývá k jejich okamžitému propuštění;

5. je znepokojen politickým vývojem v Egyptě;; vyzývá egyptské orgány, aby za účelem vytvoření nezbytných podmínek pro politický proces, do nějž by byly zahrnuty všechny politické subjekty, ukončily co nejdříve výjimečný stav, propustily všechny politické vězně včetně svrženého prezidenta Mursího a aby se zadrženými zacházely způsobem, který by byl plně v souladu s přijatými mezinárodními závazky;

6. zdůrazňuje, že moc by měla co nejdříve přejít do rukou demokraticky zvolených civilních orgánů; vyjadřuje jednoznačnou solidaritu všem Egypťanům, kteří i nadále věří v demokratické hodnoty a usilují o jejich prosazení ve své zemi, a vyzývá k rychlému návratu k demokratickému procesu, včetně pořádání svobodných a spravedlivých prezidentských a parlamentních voleb v rámci skutečně širokého procesu, jehož se zúčastní všechny demokratické subjekty, a k nezbytným ekonomickým a správním reformám; naléhavě vyzývá Muslimské bratrstvo, aby se zapojilo do procesu usmíření; je přesvědčen o tom, že zákaz, vyloučení nebo pronásledování jakékoli demokratické politické síly či subjektu v Egyptě by byly pouze opakováním chyb z minulosti a vedly by pouze k radikalizaci společnosti;

7. vyjadřuje svou podporu právě probíhajícímu procesu navrhování nové ústavy a reforem a zdůrazňuje, že v rámci tohoto procesu musí být vytvořeny základy nového, skutečně demokratického Egypta, který bude zaručovat základní práva a svobody, včetně svobody náboženského vyznání, pro všechny egyptské občany – muže i ženy – a podporovat soužití osob různých vyznání a jejich vzájemnou toleranci a svobodu sdružování a shromažďování a svobodu sdělovacích prostředků; je pevně přesvědčen o tom, že proces konzultací o ústavních změnách by měl zahrnovat všechny složky egyptského politického spektra, včetně umírněných složek Muslimského bratrstva a přiměřeného zastoupení žen, a že by v návaznosti na tento proces mělo být o nové, pluralitní ústavě uspořádáno referendum a měly by být vypsány svobodné a spravedlivé volby do parlamentu;

8. žádá okamžité ukončení veškerých projevů násilí, sexuálních útoků nebo jiného ponižujícího zacházení s účastnicemi demonstrací a bojovnicemi za práva žen a důkladné a nezaujaté vyšetření všech takových případů, jakož i postavení viníků před soud;

9. odsuzuje násilí páchané na koptské komunitě a zničení velkého počtu kostelů, komunitních center a podniků v celé zemi; vyjadřuje znepokojení nad tím, že státní orgány nedokázaly navzdory mnoha varováním učinit patřičné kroky na ochranu koptské menšiny; poukazuje na tradiční pluralitu egyptské společnosti a staleté tradice egyptské koptské komunity; žádá egyptskou vládu, aby koptskou komunitu všemožně podporovala, aby egyptská koptská komunita mohla být i nadále důležitou složkou egyptské společenské a hospodářské struktury a aby bylo rychle obnoveno mírové soužití s jinými egyptskými komunitami;

10. opět zdůrazňuje, že občanská společnost, odbory a sdělovací prostředky mohou významně přispět k budování pevné a udržitelné demokracie v Egyptě; vyzývá prozatímní vládu, aby domácím a mezinárodním organizacím občanské společnosti, nezávislým odborům a novinářům v Egyptě zajistily svobodný výkon činnosti bez zásahů státní moci; vyzývá egyptské orgány, aby zajistily, že komise pověřená vypracováním nového zákona o nevládních organizacích vytvoří návrh, který bude v souladu s mezinárodními standardy; podporuje rozhodnutí Rady pro zahraniční věci ze dne 21. srpna 2013, že EU bude vzhledem k tvrdým dopadům hospodářské situace na nejzranitelnější skupiny egyptské společnosti nadále poskytovat pomoc v socio-ekonomické oblasti a pomoc občanské společnosti;

11. vítá, že Egyptská národní rada pro lidská práva vydala doporučení vládě, aby v Káhiře otevřela regionální kancelář vysokého komisaře OSN pro lidská práva, a žádá egyptskou vládu, aby otevření této kanceláře schválila;

12. naléhavě vyzývá Unii, aby v rámci dvoustranných vztahů s Egyptem a finanční podpory Egypta přihlížela jak k zásadě podmíněnosti („více prostředků za lepší výsledky"), tak k vážným hospodářským problémům, jimž Egypt čelí; požaduje, aby byla pro tento účel stanovena jasná kritéria, která budou výsledkem vzájemné dohody; vítá nedávné rozhodnutí Rady pro zahraniční věci o pozastavení vývozních licencí do Egypta na veškerá zařízení, která by mohla být použita k vnitřním represím, přezkoumání licencí na vývoz jiného vojenského vybavení a přehodnocení pomoci poskytované Egyptu v oblasti bezpečnosti;

13. znovu potvrzuje své odhodlání pomáhat egyptským občanům během přípravy demokratických a ekonomických reforem; vítá a podporuje snahu místopředsedkyně Komise/vysoké představitelky Catherine Ashtonové a zvláštního zástupce Bernardina Leóna působit jako prostředník mezi stranami s cílem nalézt východisko ze současné politické krize;

14. bere na vědomí zvláštní zprávu Evropského účetního dvora ze dne 18. června 2013 o spolupráci EU s Egyptem v oblasti veřejné správy a vyzývá k přijetí opatření, která by zaručila větší transparentnost a odpovědnost při využívání prostředků EU v Egyptě, přičemž zvláštní pozornost by se měla věnovat projektům na podporu občanské společnosti a na ochranu menšin a práv žen;

15. znovu vyzývá k tomu, aby byl neprodleně vytvořen mechanismus EU k poskytování právní a technické pomoci zemím arabského jara v jejich snaze o navrácení majetku, který byl zmíněn v usnesení ze dne 23. května 2013, avšak odložen kvůli chaotické situaci v Egyptě; opět zdůrazňuje, že je morální povinností EU pomáhat s navracením majetku zcizeného bývalými diktátory a jejich režimy; je přesvědčen o tom, že vrácení majetku je vzhledem k symbolickému významu tohoto aktu vysoce politickou záležitostí a že může v dotčených partnerských zemích výrazně přispět k znovunastolení veřejné kontroly, zajištění stability a vybudování silných institucí v duchu demokracie a právního státu;

16. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise/vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států a vládě Egyptské arabské republiky.

P7_TA(2013)0380

Námořní rozměr společné bezpečnostní a obranné politiky

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o námořním rozměru společné bezpečnostní a obranné politiky (2012/2318(INI))

(2016/C 093/20)

Evropský parlament,

— s ohledem na Hlavu V Smlouvy o Evropské unii (SEU), a zejména na její články 42, 43 a 45,

— s ohledem na článek 222 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na článek 194 SFEU,

— s ohledem na evropskou bezpečnostní strategii nazvanou „Bezpečná Evropa v lepším světě“, kterou přijala Evropská rada dne 12. prosince 2003, a na zprávu o jejím provádění nazvanou „Zajišťování bezpečnosti v měnícím se světě“, kterou schválila Evropská rada ve dnech 11.–12. prosince 2008,

— s ohledem na evropskou integrovanou námořní politiku z roku 2007 (COM(2007)0575) a zprávu o jejím pokroku z roku 2012 (COM(2012)0491),

— s ohledem na prohlášení evropských ministrů odpovědných za integrovanou námořní politiku a Evropské komise ze dne 7. října 2012 o agendě pro růst a zaměstnanost v mořské a námořní oblasti („Limassolské prohlášení“),

— s ohledem na závěry Rady o námořní bezpečnostní strategii ze dne 26. dubna 2010,

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2013 o strategii EU pro oblast Afrického rohu ([1]),

— s ohledem na Chartu Organizace spojených národů a Úmluvu Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS) ze dne 10. prosince 1982,

— s ohledem na společný návrh rozhodnutí Rady o způsobu provádění doložky solidarity Unií ze dne 21. prosince 2012 ([2]),

— s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 7. června 2006 nazvanou „Směrem k budoucí námořní politice Unie: Evropská vize pro oceány a moře“ (COM(2006)0275),

— s ohledem na své usnesení ze dne 20. ledna 2011 o udržitelné politice EU pro nejsevernější oblasti ([3]) a na společné sdělení Evropskému parlamentu a Radě ze dne 26. června 2012 nazvané Vývoj politiky Evropské unie vůči arktické oblasti: pokrok od roku 2008 a další kroky ([4]),

— s ohledem na kodex chování Evropské obranné agentury (EDA) týkající se sdružování a sdílení z roku 2012,

— s ohledem na námořní strategii aliance, kterou přijalo NATO dne 18. března 2011,

— s ohledem na společnou akci Rady z roku 2008 o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství u pobřeží Somálska (ATALANTA) ([5]),

— s ohledem na rozhodnutí Rady z roku 2012 o misi Evropské unie zaměřené na budování regionální námořní kapacity v oblasti Afrického rohu (EUCAP NESTOR) ([6]),

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0006.
([2]) JOIN(2012)0039 – 2012/0370(NLE).
([3]) Úř. věst. C 136 E, 11.5.2012, s. 71.
([4]) JOIN(2012)0019.
([5]) Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 33.
([6]) Úř. věst. L 187, 17.7.2012, s. 40.

— s ohledem na své usnesení ze dne 23. listopadu 2010 o civilně-vojenské spolupráci a rozvoji civilně-vojenských kapacit ([1]),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 14. listopadu 2011 o oblasti Afrického rohu, a zejména na strategický rámec nacházející se v příloze těchto závěrů,

— s ohledem na své usnesení ze dne 22. listopadu 2012 o provádění společné bezpečnostní a obranné politiky ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 14. března 2013 ([3]) o vztazích mezi EU a Čínou,

— s ohledem na svá usnesení ze dne 23. října 2008 o pirátství na moři ([4]) a ze dne 10. května 2012 o námořním pirátství ([5]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A7-0220/2013),

A. vzhledem k tomu, že členským státům EU dohromady náleží pobřeží dvou oceánů a čtyř moří o délce více než 90 000 km spolu se zámořskými územími a vnitrostátními bezpečnostními zařízeními v jiných oceánech; vzhledem k tomu, že členské státy EU odpovídají za kontrolu, bezpečnost a ochranu evropských pobřežních a teritoriálních vod, výlučných hospodářských oblastí, kontinentálního šelfu, námořní infrastruktury a mořských zdrojů; vzhledem k tomu, že členské státy mají hlavní odpovědnost za zajištění bezpečnosti námořníků na lodích plujících pod jejich vlajkou a za poskytování ochrany svým občanům; vzhledem k tomu, že neschopnost států kontrolovat svůj námořní prostor má důsledky, jež daleko přesahují jejich pobřežní a námořní oblasti;

B. vzhledem k tomu, že námořní hranice členských států tvoří vnější hranice Evropské unie;

C. vzhledem k tomu, že námořní prostor je otevřený, obrovský a nezměrný, ohraničený pouze námořní judikaturou; vzhledem k tomu, že námořní prostor je obtížné kontrolovat, zejména s ohledem na to, že hlavním cílem mezinárodního námořního práva je usnadnit obchod a zaručit volný pohyb;

D. vzhledem k tomu, že 90 % zahraničního obchodu a 40 % vnitřního obchodu EU je přepravováno po moři; vzhledem k tomu, že EU je největším světovým námořním dopravcem a že evropští majitelé lodí spravují 30 % plavidel a 35 % světové lodní nosnosti – mj. 55 % kontejnerových lodí a 35 % tankerů, které představují 42 % hodnoty celosvětového námořního obchodu; vzhledem k tomu, že členské státy EU dohromady tvoří největší světovou výlučnou hospodářskou oblast (o rozloze okolo 25 milionů km^2);

E. vzhledem k tomu, že námořní strategie EU by měla v první řadě podporovat základní zásady článku 21 SFEU, jako jsou demokracie, právní stát, univerzálnost a nedělitelnost lidských práv a základních svobod, úcta k lidské důstojnosti, zásady rovnosti a solidarity a dodržování zásad Charty Organizace spojených národů a mezinárodního práva; vzhledem k tomu, že státy mají povinnost usilovat o prosazování a posilování mezinárodního práva, především Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, a o zaručení toku námořních tras a ochrany globálních společných statků a obchodních a environmentálních zájmů;

([1]) Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 7.
([2]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0455.
([3]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0097.
([4]) Úř. věst. C 15 E, 21.1.2010, s. 61.
([5]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0203.

Čtvrtek, 12. září 2013

F. vzhledem k tomu, že v důsledku hospodářského růstu, globalizace a rostoucí světové provázanosti exponenciálně narůstá význam světových námořních toků pro Unii; vzhledem k tomu, že geostrategická námořní rovnováha se rychle mění a nově vznikající mocnosti přijímají technologie a strategie zaměřené na zamezování přístupu ve snaze prosadit se v regionálních a světových námořních oblastech a omezit dřívější absolutní přístup Spojených států amerických a Evropy; vzhledem k tomu, že složitější a nejasná bezpečnostní situace na moři spolu s volným a kolísavým uplatňováním mezinárodních smluv ztěžuje účinný multilateralismus a mezinárodní spolupráci v oblasti regulace námořních záležitostí; vzhledem k tomu, že je proto v zájmu EU zajistit námořní bezpečnost nejen ve vodách u svého vlastního pobřeží, ale ve všech světových oceánech a mořích;

G. vzhledem k tomu, že různé faktory, např. chudoba, nedostatečný rozvoj, nízká míra státní kontroly a vymáhání práva a zranitelnost tras, podporují rozšiřování různých druhů hrozeb pro námořní bezpečnost; vzhledem k tomu, že tyto hrozby mohou pocházet z chování států, které by mohly mít zájem na narušení mezinárodních námořních toků, i z nezákonných činností nestátních aktérů – jako je nadnárodní trestná činnost (např. obchod se zbraněmi a drogami), mezinárodní terorismus nebo pirátství –, které využívají slabých míst roztříštěného místního, regionálního a celosvětového systému správy námořních záležitostí; vzhledem k tomu, že v důsledku rostoucího počtu subjektů operujících na moři se zvyšuje počet i složitost legálních a nelegálních činností na moři, následkem čehož je stále obtížnější odlišit zákonné a nezákonné činnosti; vzhledem k tomu, že tato situace vyvíjí tlak na EU, aby za účelem řešení složitých nadnárodních problémů, se kterými se žádný členský stát sám nevyrovná, investovala do celostního přístupu;

H. vzhledem k tomu, že globální perspektiva námořních kapacit a odhady sil se rychle mění a nově vznikající i stávající mocnosti stále více zpochybňují zásady Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, mezinárodní arbitráž nebo regulaci; vzhledem k tomu, že zejména Čína pokračuje ve své „náhrdelníkové" politice ve snaze zvýšit a rozšířit své působení na moři z mnoha uvedených i neuvedených důvodů, počínaje zajištěním obchodních a energetických tras a konče kontrolou mořských zdrojů a kritické námořní infrastruktury, čímž se dostává do konfliktu s námořními zájmy víceméně všech svých sousedů v Jihočínském a Východočínském moři;

I. vzhledem k tomu, že EU a všechny její členské státy jsou smluvními stranami Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, takže je tato úmluva součástí acquis communautaire;

J. vzhledem k tomu, že EU musí coby globální hráč brát v úvahu bezpečnostní problémy a možné nezávislé reakce, zejména s ohledem na blízké Středozemní moře, oblast Afrického rohu a západního Atlantiku, ale také Tichý oceán skrze Východ i Západ, a od Arktidy po Antarktidu;

K. vzhledem k tomu, že se množí nezákonní námořní nestátní aktéři, kteří ohrožují kritické námořní trasy a infrastrukturu a využívají slabosti států a jejich jurisdikcí;

L. vzhledem k tomu, že boj proti těmto nekonvenčním hrozbám se často odehrává v obtížném a nebezpečném prostředí, což vyžaduje použití civilních i vojenských prostředků; vzhledem k tomu, že SBOP s civilním i vojenským rozměrem je vhodným rámcem pro boj proti nebezpečným hrozbám na moři a podél pobřeží;

M. vzhledem k tomu, že EU nemůže zajistit celosvětovou námořní bezpečnost sama; vzhledem k tomu, že potřebuje vytvořit silné partnerství s třetími zeměmi a regionálními organizacemi, zejména ve vzdálených oblastech, např. v Asii, kde je pro EU obtížnější nasazovat své vlastní zdroje;

N. vzhledem k tomu, že evropská bezpečnostní strategie se konkrétně nezabývá námořním rozměrem s výjimkou toho, že označuje pirátství za hrozbu pro EU; vzhledem k tomu, že evropská integrovaná námořní politika se námořní problematikou sice zabývá, avšak téměř se nedotýká bezpečnostního rozměru, a tím zanedbává oblast, která je zdrojem rostoucích obav EU; vzhledem k tomu, že je nezbytně nutné přehodnotit přístup EU k námořní bezpečnosti, zejména v souvislosti s přijetím evropské strategie námořní bezpečnosti, která vyjasňuje, jak by měla evropská integrovaná

námořní politika přispívat k provádění evropské bezpečnostní strategie; vzhledem k tomu, že evropská strategie námořní bezpečnosti by měla definovat bezpečnostní zájmy a strategické cíle EU a určit cíle, rizika, dostupné a nezbytné prostředky pro intervenci a také možná místa působení;

O. vzhledem k tomu, že evropská strategie námořní bezpečnosti je potřebná za účelem systematického zohledňování zájmů, rizik a příležitostí, které Evropskou unii čekají na moři, včetně ochrany evropských občanů a jejich majetku; vzhledem k tomu, že tato strategie by měla podporovat evropské hodnoty a zásady a zároveň musí být progresivní a aktivní a mobilizovat všechny příslušné orgány a subjekty, civilní i vojenské, a zejména musí zdůrazňovat, že členské státy EU si již nemohou dovolit rozvíjet a udržovat námořní kapacity s jediným cílem používat je výhradně v případných velmi náročných operacích;

P. vzhledem k tomu, že konflikty a nestabilita, které se dotýkají zájmů EU, pokud jde o otevřené námořní toky a bezpečný přístup, vyžadují lepší porozumění souvislostem mezi bezpečností osob, státní správou a rozvojem, a vzhledem k tomu, že strategie EU pro oblast Afrického rohu by tedy měla být vzorem komplexního přístupu, který zahrnuje politické, diplomatické, sociální a hospodářské nástroje EU; vzhledem k tomu, že tento komplexní přístup musí být jádrem strategie námořní bezpečnosti EU a měl by zahrnovat koordinaci různých iniciativ, agentur a nástrojů EU s cílem zaměřit se na hlavní příčiny nestability a pomoci vyřešit konflikty, prosazovat mír a pomáhat při budování států, se správou a s rozvojem, včetně reformy bezpečnostního sektoru, bezpečnosti dodávek energie, námořní bezpečnosti a bezpečnosti dalších odvětví obchodu a dopravy, ochrany rybolovu a životního prostředí a dopadu změny klimatu;

Obecné poznámky k budoucí evropské strategii námořní bezpečnosti

1. je pevně přesvědčen o tom, že EU má zásadní zájem na existenci zabezpečeného, otevřeného a čistého námořního prostředí, které umožňuje volný pohyb obchodu a osob a mírové, legální, spravedlivé a udržitelné využívání bohatství oceánů; že námořní toky představují páteř evropského obchodu a prostředek evropské prosperity a vlivu; že bezpečnost evropských občanů a prosazování zásad článku 21 SFEU jsou odpovědností EU a členských států; a že civilní i vojenský institucionální rámec EU by proto měl být změněn tak, aby zajistil cíle, prostředky a kapacity nezbytné k plnění této odpovědnosti;

2. připomíná členským státům, že pouze v duchu odhodlání, vzájemného porozumění a skutečné solidarity bude Unie moci splnit svou úlohu stanovenou v Lisabonské smlouvě a naplnit své ambice v oblasti zajišťování celosvětové bezpečnosti; v této souvislosti připomíná, že čl. 42 odst. 7 SEU („doložka o vzájemné obraně“ nebo „doložka o vzájemné pomoci“), článek 222 SFEU („doložka o solidaritě) a čl. 42 odst. 6 SEU („stálá strukturovaná spolupráce“), jež zavedla Lisabonská smlouva, poskytují institucionální rámec pro účinnou solidaritu mezi všemi členskými státy v oblasti bezpečnosti a obrany Unie; připomíná, že tyto nástroje ještě musí být uplatněny v praxi; chválí zejména Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ) za společný návrh o způsobu provádění doložky solidarity Unií a vyzývá je, aby vyhodnotily, co by s sebou nesla její aktivace za účelem řešení problémů na moři nebo co by znamenalo, pokud by zahrnovala námořní aktiva nebo infrastrukturu; naléhavě vyzývá Radu, aby tento návrh urychleně schválila;

3. zdůrazňuje, že Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu poskytuje právní rámec pro všechny druhy činností vykonávaných v oceánech a mořích a že může sloužit jako vodítko pro mírové řešení námořních sporů; žádá proto EU a její členské státy, aby prosazovaly univerzálnost této úmluvy a trvaly na tom, že je třeba její ustanovení provádět jednotným a konzistentním způsobem;

4. uznává, že Evropská unie již disponuje některými prostředky a nástroji nezbytnými k řešení problémů v oblasti celosvětové námořní bezpečnosti a potřeby zabezpečeného a stabilního prostředí, a to v rámci ESVČ a Evropské komise, finančních nástrojů, rozvojové spolupráce, humanitární pomoci, řešení krizí, obchodní spolupráce a dalších příslušných nástrojů, s jejichž pomocí lze jednat; konstatuje nicméně, že většina technických a hmotných prostředků je v rukou členských států a že prvořadou roli pro budoucí evropskou námořní bezpečnost hraje jejich ochota rozšířit svou spolupráci;

5. konstatuje však, že evropská strategie námořní bezpečnosti je potřebná k zajištění integrovaného a komplexního přístupu, který se zaměří konkrétně na hrozby, rizika, problémy a příležitosti, jež se objevují na moři; že evropská strategie námořní bezpečnosti, ačkoli je založena na evropských hodnotách a zásadách, musí vytvářet součinnosti a hledat společná řešení mobilizující všechny příslušné orgány a subjekty, civilní i vojenské; že tato strategie by měla odhalit všechny možné hrozby, od obvyklých bezpečnostních hrozeb po ty, které představují přírodní katastrofy a změna klimatu, od hrozeb dotýkajících se ochrany nepostradatelných mořských zdrojů po bezpečnost námořní infrastruktury a obchodních toků; že musí rovněž určit konkrétní prostředky a kapacity potřebné k řešení všech problémů, včetně zpravodajství, sledování a hlídek, pátrání a záchrany, vojenského zásobování po moři, evakuace občanů EU a jiných zemí z krizových oblastí, prosazování embarga a pomoci veškerým misím a operacím vedeným v rámci SBOP;

6. vyzývá vysokou představitelku, Komisi a Radu, aby vypracovaly strategii námořní bezpečnosti EU, která se bude soustřeďovat na jasné rozčlenění a koordinaci všech evropských subjektů a členských států významných pro námořní bezpečnost; vyzývá proto naléhavě Komisi a vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby se zabývaly nedostatky integrované námořní politiky z roku 2007, která nezahrnuje bezpečnostní rozměr, a omezeními evropské bezpečnostní strategie, která není schopna řešit hrozby a rizika námořní bezpečnosti; je toho názoru, že úroveň ambicí, prostředků a kapacit strategie námořní bezpečnosti by měla být zakotvena v evropské bezpečnostní strategii a integrované námořní politice a měla by být určena potřebou jednat jako zajišťovatel celosvětové bezpečnosti, a tak zajišťovat volné námořní toky a přístup k volnému moři po celém světě; zdůrazňuje skutečnost, že regulace námořní bezpečnosti bude mít krátkodobý, střednědobý i dlouhodobý dopad na všechny další složky evropské bezpečnosti a prosperity;

7. žádá členské státy, aby úzce napomáhaly ESVČ a Komisi a aktivně se angažovaly při přípravě nové evropské strategie námořní bezpečnosti s cílem účinně využít všech jejich rozličných zdrojů a současně aby měly na paměti, že je třeba určovat a vytvářet nové kapacity prostřednictvím slučování a společného využívání zdrojů; dále se domnívá, že nová strategie by měla rovněž zahrnovat společné dvoustranné či mnohostranné iniciativy vytváření sil, jako bylo např. francouzsko-britské prohlášení z 2. listopadu 2010;

8. zdůrazňuje skutečnost, že integrovaný námořní přístup jako tento, který spojuje civilní nástroje s vojenskými a pokrývá vnitřní i vnější hlediska bezpečnosti, se na vnitrostátní úrovni již rýsuje v několika členských státech a mezi některými členskými státy je uplatňován dvoustranně, a měl by proto být posílen na úrovni Unie; vyzdvihuje úlohu, kterou by mohly a měly hrát přímořské státy v posilování konstruktivní regionální námořní integrace; zdůrazňuje, že iniciativy regionální námořní integrace mohou a měly by vést ke sdružování a sdílení rozhodujících námořních aktiv za účelem splnění potřeb EU v oblasti kapacity;

Možná rizika

9. uznává, že rostoucí námořní doprava a rozvoj příbřežních a pobřežních činností jsou problémem pro námořní bezpečnost, neboť stále více ztěžují odlišování zákonných a nezákonných činností na moři;

10. bere na vědomí, že EU čelí konvenčnímu ohrožení své bezpečnosti, a to zejména od doby, kdy vznik nových námořních mocností zvýšil pravděpodobnost případné mezistátní rivality ohledně vlastnictví námořních oblastí (spory o jurisdikci, územní nároky, povolení k průzkumu a těžbě v hlubokomořských oblastech); dále konstatuje, že rozvíjející se země zvýšily své námořní kapacity (vojenské námořní loďstvo, ponorky) a současně mají tendenci zpochybňovat zásady mezinárodního námořního práva;

11. varuje před nezákonnou těžbou důležitých přírodních zdrojů a minerálů ve vodách členských států EU nebo v sousedních mořích; konstatuje, že neřízený závod o mořské, přírodní a surovinové zdroje může mít škodlivý dopad na mořský ekosystém a vést ke zvýšení environmentálních dopadů činností na moři; připomíná, že těžba mořských zdrojů může také vést k nežádoucí militarizaci námořních oblastí; zdůrazňuje ovšem právo každého členského státu na provádění průzkumu vlastních mořských přírodních zdrojů a jejich těžbu, a to v souladu s mezinárodním právem a nařízeními v oblasti životního prostředí;

12. konstatuje, že EU potřebuje v zájmu zajištění bezpečnosti a stability obchodu a těžby zdrojů vybudovat pevné partnerství s třetími zeměmi a regionálními organizacemi; zdůrazňuje skutečnost, že silný námořní rozměr SBOP by dal EU schopnost jednat v případě potřeby jako efektivní mezinárodní rozhodce;

13. varuje, že jednu z hlavních obav souvisejících s námořní bezpečností představují v současné době státy, které nejsou ochotny spolupracovat s mezinárodním společenstvím a dodržovat mezinárodní smlouvy a normy a jejichž geografická pozice jim umožňuje blokovat obchodní trasy a které k tomu mají technologické a vojenské kapacity; domnívá se, že ESVČ a vysoká představitelka, místopředsedkyně Komise by měly vynaložit veškeré diplomatické úsilí o zahájení dialogu a spolupráce s těmito státy;

14. podotýká, že i když nelze zcela vyloučit vojenské konfrontace mezi státy, přímá a nepřímá rizika pro bezpečnost EU představují především nekonvenční hrozby, které využívají obtíží souvisejících s prosazováním práva v námořních a pobřežních oblastech a obecně se selháním státu, jeho nestabilitou a nedostatečnou kontrolou;

15. konstatuje, že jednou z hlavních hrozeb pro námořní bezpečnost EU je vzestup námořní teroristické činnosti na celém světě, která přímo ohrožuje civilní a vojenská plavidla EU a přístavní a energetická zařízení a která využívá moří k útokům na pozemní cíle a k proniknutí do těchto cílů; poukazuje na to, že tyto subjekty spolupracují s nadnárodními sítěmi organizované trestné činnosti zapojenými do nezákonných aktivit na moři, jako je pašování, obchod s lidmi, nedovolené přistěhovalectví, obchod s drogami a se zbraněmi, včetně obchodu s ručními a lehkými zbraněmi a složkami zbraní hromadného ničení; zdůrazňuje, že tyto nezákonné činnosti zhoršují politické a humanitární krize, brání společenskému a hospodářskému rozvoji, demokracii a právnímu státu, podněcují deprivaci a vedou k migraci, vnitřnímu vysidlování osob a nesmírnému lidskému utrpení;

16. je znepokojen stále viditelnějšími známkami toho, že teroristické sítě a nestátní subjekty získávají důmyslné námořní kapacity, včetně ponorek a radarových a detekčních technologií, a že mají přístup k logistickým údajům mezinárodního odvětví lodní dopravy, k těžebním kapacitám a vodním improvizovaným výbušným zařízením, čímž významně zvyšují své možnosti hrozby a schopnosti uniknout kontrole a naznačují rozšíření svých činností v blízkosti Evropy, především na obou stranách jižního Atlantiku;

17. domnívá se, že jedním z předních zdrojů světové nestability, jež ohrožuje dopravní a energetické trasy, podněcuje obchod se zbraněmi a usnadňuje činnost nestátním aktérům, jako jsou zločinecké sítě a teroristické buňky, je přetrvávání zamrzlých konfliktů v blízkosti různých námořních oblastí, např. v oblasti jižního Kavkazu, jihovýchodního Středomoří nebo Japonského moře;

18. zůstává znepokojen pirátstvím podél východního a západního pobřeží Afriky; poukazuje na to, že útoky pirátů (od ozbrojených loupeží, únosů plavidel a posádek po vymáhání peněz) vážně ohrožují svobodný přístup a tok v těchto mořích, a představují proto značnou hrozbu pro mezinárodní obchod a námořní bezpečnost; poukazuje na to, že pirátství je obecně problémem pramenícím z nedostatečné správy a rozvoje dotčených pobřežních států; doufá, že EU bude stavět na úspěších operace v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky EU NAVFOR Atalanta a zahájí v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky další operace bojující proti pirátství na jiných místech;

19. varuje před problémy, které obecně představuje pirátství, mezinárodní terorismus a organizovaná trestná činnost pro bezpečnost plaveb v důležitých a kritických místech námořního tranzitu; zdůrazňuje, že některé z nejdůležitějších vodních cest, které zajišťují celosvětové dodávky energie, jsou zeměpisně umístěny v některých z nejméně stabilních námořních oblastí nebo jsou přes tyto oblasti přístupné, například jde o Suezský průplav, Hormuzský průliv a Malacký průliv;

20. konstatuje, že boj proti neobvyklým činnostem se musí opírat o úplnou škálu nástrojů SBOP, včetně nástrojů vojenských, neboť k intervencím často dochází ve vysoce obtížné krajině a aktéři disponují širokou škálou nebezpečných zbraní; tvrdí, že po vzoru akcí EU v oblasti Afrického rohu, kde probíhají operace EU NAVFOR Atalanta a EUCAP NESTOR, musí operace v rámci SBOP doprovázet ostatní vnější nástroje EU, neboť je třeba řešit sociální, hospodářské a politické kořeny krizí a zajistit udržitelnou bezpečnost dotčených regionů;

21. konstatuje, že nelegální migrace bude pravděpodobně nadále vyvíjet tlak na námořní hranice EU, zejména s ohledem na politický a hospodářský vývoj v jižních sousedních oblastech a vyhlídky na pokračující nestabilitu v severní Africe, Sahelu, Africkém rohu a subsaharské Africe; připomíná však, že na migraci nesmí být nahlíženo jako na bezpečnostní hrozbu, ale spíše jako na lidský fenomén, který vyžaduje ráznou strategii řízení spojující regionální, politickou a diplomatickou spolupráci s rozvojovými politikami a investicemi do regionálních partnerství; upozorňuje na skutečnost, že toto úsilí si vyžádá rozvoj námořních kapacit a činností pobřežní stráže v oblasti hlídek a záchrany migrantů cestujících na palubě nelegálních plavidel;

22. uznává, že nárůst dopravy na moři pravděpodobně zvýší možnost výskytu katastrof, jako jsou ropné havárie a další nehody vedoucí ke znečištění životního prostředí, vypouštění toxického odpadu a nezákonné doplňování paliva; zdůrazňuje, že EU musí dále rozvinout strategii, která staví na předchozích zkušenostech se závažnými environmentálními katastrofami na moři tím, že zajistí, aby všechny subjekty, orgány a agentury EU ve spolupráci s orgány členských států jednaly koordinovaně s cílem vytvořit vhodnou součinnost v duchu solidarity a účinnějších opatření;

Kritické mořské oblasti

Středomoří

23. zdůrazňuje skutečnost, že Středozemní moře představuje celou řadu výzev, které by teoreticky mohly ohrozit stabilitu EU a jejích přímých zájmů, zejména vzhledem k politickým zvratům a obtížné společenské a hospodářské situaci, která v některých z pobřežních států pravděpodobně přetrvá; konstatuje, že nelegální činnosti podporované v důsledku této situace, jako je terorismus a všechny druhy nezákonného obchodu, mají dopad na námořní bezpečnost EU, včetně bezpečnosti energetických dodávek na jih; je přesvědčen, že je naléhavě nutné investovat do regionální námořní spolupráce a že součástí takové investice musí být činnosti v oblasti evropské a regionální spolupráce, zpravodajství, sledování, hlídek a pobřežní stráže, které všechny vyžadují příslušné prostředky odhadů námořních sil;

24. zdůrazňuje, že Středomoří se potýká s mnoha regionálními konflikty, mezi které patří spory o námořní hranice, a vyzývá proto EU, aby se zavázala k tomu, že se vyvaruje dalšího stupňování konfliktů v okolí Středozemního moře, což by zesílilo stávající hrozby, jako jsou následky občanské války v Sýrii a dopad na její námořní oblast a na námořní oblasti sousedních zemí, politická nestabilita a chybějící správa v Libyi, Egyptě a Tunisku, nezamýšlený dopad na sousední Maroko a Alžírsko, které jsou stále ve sporu ohledně konfliktu o Západní Saharu a které jsou přímo postiženy vyhrocením konfliktu v Mali a v oblasti Sahelu; dále upozorňuje na nebezpečí plynoucí ze vzájemného propojení krizí ve Středomoří a nestabilní situace a konfliktů na Blízkém východě, v oblasti Sahelu, Afrického rohu, v západní Africe a subsaharské Africe;

25. podotýká, že nedávné objevy zemního plynu ve východním Středomoří vytvořily nové geopolitické prostředí a významně zvýšily možnost sporů, což přímo ovlivňuje oprávněné zájmy a svrchovaná práva členských států EU; vyjadřuje znepokojení nad skutečností, že Turecko, Rusko, USA a Izrael posílily svoji námořní přítomnost ve Středomoří; dále poukazuje na možné důsledky nevyřešeného sporu s Tureckem v Egejském moři a vyhrocení napětí, které je následkem zamýšlené těžby řeckých a kyperských pobřežních zásob uhlovodíku; naléhavě proto vyzývá EU, aby podnikla kroky k prosazení své pozice a zabránila tak konfliktu o přírodní zdroje ve Středomoří a následným bezpečnostním hrozbám pro členské státy EU z této oblasti, které by nakonec mohly zasáhnout celou EU;

Baltské moře

26. podotýká, že po vyloučení ruských mořských oblastí je Baltské moře vnitrozemním mořem EU a důležitou dopravní trasou několika pobřežních států; konstatuje, že stabilita v oblasti Baltského moře a hladký chod námořní dopravy závisí na sladění politických zájmů jak jednotlivých členských států EU, tak zájmů mezi EU a Ruskem; podotýká, že politická stabilita v Baltské oblasti úzce souvisí s otázkami týkajícími se ochrany postavení jazykových menšin v pobřežních státech, přepravy energie, vytížené obchodní námořní dopravy, případných havárií ropných tankerů a zamoření rybích populací a životního

prostředí; konstatuje, že další problémy, s nimiž se námořní bezpečnost v oblasti Baltského moře potýká, představují chemické zbraně na mořském dně vyhozené po skončení druhé světové války, zastaralé jaderné elektrárny podél pobřeží, potenciální teroristické útoky na dodávky energie a případná nelegální přeprava zbraní přes baltské přístavy;

Černé moře

27. domnívá se, že dnes je Černé moře z geostrategického hlediska jednou z nejdůležitějších námořních oblastí, s nimiž EU sousedí, zejména s ohledem na potřebu zajistit dodávky energie do EU a jejich diverzifikaci; konstatuje, že tato oblast se vyznačuje vysokým potenciálem střednědobých a dlouhodobých hrozeb, a to vzhledem ke své strategické poloze coby významné přepravní trasy zboží a energie a ke skutečnosti, že se nachází v blízkosti potenciálně vypjatých oblastí s nevyřešenými konflikty, jako je sporné území Abcházie a Jižní Osetie a s tím související konflikt mezi Moskvou a Tbilisi; zdůrazňuje, že jelikož zabezpečení dodávek energie pro několik členských států EU je značně závislé na bezpečnosti tras pro plyn a ropu, které procházejí přes Černé moře a v jeho blízkosti, má EU strategický zájem na tom, aby zabránila vyhrocení dlouhotrvajících regionálních konfliktů a aby pro ně nalezla trvalé řešení; poukazuje na to, že za tímto účelem bude EU možná muset v případě potřeby mobilizovat evropské námořní prostředky;

28. připomíná své usnesení ze dne 20. ledna 2011 o strategii EU pro oblast Černého moře ([1]), a znovu zdůrazňuje, že je nezbytné, aby EU hrála aktivnější úlohu při utváření bezpečnostní situace v oblasti Černého moře; opětovně vyzývá Komisi a ESVČ, aby pro oblast Černého moře vypracovaly strategii, která bude účinně řešit otázky námořního zabezpečení a bezpečnosti;

29. zdůrazňuje nutnost posíleného dialogu se strategickými partnery ohledně předcházení konfliktům a jejich řešení, ale také podtrhuje, že je důležité zapojovat se do regionálních vícestranných iniciativ, jako je Černomořská synergie, a bojovat tak proti hrozbám, jako jsou zločinecké sítě zabývající se obchodováním s lidmi, drogami a zbraněmi, nebo řešit problémy, jako je nezákonný rybolov a zhoršování stavu životního prostředí;

Atlantský oceán a Západní Afrika

30. podotýká, že Atlantský oceán je pro evropský obchod záchranným lanem; je znepokojen skutečností, že Atlantský oceán, a zejména pak oblast Karibiku, je hlavní trasou využívanou pro přepravu drog z Jižní Ameriky; obává se, že vývoj ekonomických aktivit bude v této oblasti v následujících desetiletích podporovat nárůst trestné činnosti, zejména v souvislosti s rozšířením Panamského průplavu;

31. je přesvědčen, že západoafrické pobřeží, konkrétně Guinejský záliv, je v současnosti místem několika z nejzásadnějších nebezpečí ohrožujících Evropu; je hluboce znepokojen tím, že se podél západoafrického pobřeží objevují závažné problémy týkající se trestné činnosti, obchodu s drogami, lidmi a se zbraněmi; současně země Guinejského zálivu stále více slouží jako operační půda pro regionální teroristické sítě, jako je Boko Haram v Nigérii, jejichž aktivity zasahují do sousedních zemí a které jsou napojeny na sítě s globálním dosahem, jako je Al-Káida v islámských zemích Maghrebu, jak živě dokazuje krize v Mali;

32. se znepokojením konstatuje, že země v Guinejském zálivu jsou nepřetržitě vystavovány politické nestabilitě, některé z nich čelí selhání státu, jako například Guinea-Bissau, která se stala platformou po obchod s drogami mířícími z Latinské Ameriky do Evropy;

33. podotýká, že tato oblast je též důležitým poskytovatelem energie, neboť země Guinejského zálivu se v současné době podílejí 13 % na dovozu ropy a 6 % na dovozu plynu do EU, přičemž Nigérie je odpovědná za 5,8 % celkového dovozu ropy do EU; očekává, že význam této oblasti v důsledku nedávného objevu zásob ropy a plynu v pobřežních vodách vzroste; obává se proto, že konkurenční boj o přírodní zdroje v pobřežních vodách s sebou může přinést další konflikty a trestnou činnost;

([1]) Úř. věst. C 136 E, 11.5.2012, s. 81.

34. poukazuje na to, že nestabilita, terorismus a trestná činnost u západoafrického pobřeží jsou hluboce spojeny s nestabilitou v oblasti Sahelu jako celku; naléhavě proto vyzývá EU v souvislosti s civilní misí společné bezpečnostní a obranné politiky EUCAP Sahel Niger, aby začlenila snahy o potlačení terorismu v oblasti Sahelu do regionální a komplexní strategie boje proti hrozbám na moři u západoafrického pobřeží, zejména v Guinejském zálivu; vyzývá v této souvislosti EU, aby zajistila koordinaci mezi dvěma misemi SBOP v této oblasti (EUCAP Sahel Niger a EUTM Mali) a koordinovala je také se snahami na pevnině a na moři s cílem bojovat proti terorismu a dalším formám organizované trestné činnosti v regionu;

35. vítá oznámení Komise ohledně programu důležitých námořních tras v Guinejském zálivu (CRIMGO), jehož cílem je zlepšit bezpečnost ve vodách Guinejského zálivu prostřednictvím výcviku pobřežní stráže a vytvoření sítě pro sdílení informací mezi orgány sedmi pobřežních států západní Afriky a jenž bude financován z prostředků nástroje stability; vyzývá k okamžitému provedení programu CRIMGO u západoafrického pobřeží; vyzývá též ke zřízení zvláštního mechanismu spolupráce, který by spojil tento program financovaný Komisí s misemi společné bezpečnostní a obranné politiky EUCAP Sahel Niger a EUTM Mali, jejichž provedení má vnitřní spojitost s příčinami nestability u Guinejského zálivu;

36. zdůrazňuje, že je třeba posílit účinnost činností EU v Guinejském zálivu; navrhuje vytvořit zvláštní součinnosti, které by přinesly přidanou hodnotu plynoucí z rozčlenění stávajících nástrojů a struktur EU, jako je například Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA);

37. vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby zmapovala zařízení členských států EU a partnerských zemí AKT ve strategických oblastech, jako je letecká základna Lajes na portugalských Azorech a Kapverdské ostrovy, které by bylo možné využít k rozvoji zvláštních námořních a leteckých operací určených k boji proti šíření zbraní, terorismu, pirátství a organizované trestné činnosti v oblasti Guinejského zálivu a širšího jižního Atlantiku prostřednictvím třístranných partnerství, jež zahrnují transatlantickou spolupráci s USA, Kanadou, Brazílií a dalšími zeměmi Latinské Ameriky a spolupráci EU s Africkou unií;

Adenský záliv a západní část Indického oceánu

38. poukazuje na to, že Adenský záliv je dnes kvůli pirátství jednou z nejnebezpečnějších námořních oblastí na světě; připomíná, že pirátství je zvláštní formou organizované trestné činnosti, která vyžaduje speciální, komplexní a celostní přístup, jenž se zabývá příčinnou souvislostí mezi pirátstvím a sociální, politickou a hospodářskou správou, jak dokazují především případy Afrického rohu a Somálska; podotýká, že důležitou součástí boje proti pirátství je rovněž sledování finančních toků z výkupného, rozkrývání sítí trestné činnosti a soudní stíhání pachatelů, čehož lze dosáhnout pouze využíváním výhod spolupráce mezi orgány členských států, Europolem a Interpolem; konstatuje, že zde se nachází konkrétní propojení mezi vnější bezpečnostní politikou a vnitřním prosazováním práva;

39. vítá vytvoření civilní mise společné bezpečnostní a obranné politiky EUCAP Nestor, která byla navržena za účelem posílení námořních kapacit v Africkém rohu a západní části Indického oceánu a jež se má stát udržitelnějším a místním příspěvkem k dosažení cílů operace EU NAVFOR Atalanta;

40. poukazuje na nedávný úspěch, jehož dosáhla operace EU NAVFOR Atalanta – která musí pokračovat i nadále –, které se podařilo omezit výskyt pirátských útoků v západní části Indického oceánu a posílit důvěryhodnost SBOP; konstatuje, že operace Atalanta je první námořní misí provedenou v rámci SBOP a že by se měla stát vzorem pro další rozvoj a provádění námořního rozměru SBOP, přičemž by měl být vypracován přehled jejích úspěchů, nedostatků a získaných poznatků; vítá pozitivní úlohu EU prostřednictvím operace EU NAVFOR Atalanta v rámci mechanismu SHADE (mechanismu společného získávání poznatků o situaci a odstranění konfliktu) na podporu koordinace mezi nadnárodními, národními a regionálními námořními silami působícími v této oblasti, a zejména s operací NATO „Ocean Shield“; vítá rovněž dobrou spolupráci mezi agenturami EU, například Satelitním střediskem Evropské unie nebo Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost, a třetími subjekty, zejména v oblasti vyhodnocování satelitních snímků lodí, a to i v případě, že neexistují oficiální dohody podporující takovou spolupráci; vyzývá EU, aby formalizovala propojení mezi stávajícími

nástroji a orgány EU, například to, které se vyvinulo mezi operací Atalanta, Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost a Satelitním střediskem EU, aby se zabránilo zdvojování úkolů, zdrojů a odborných poznatků a využilo se jasných provozních výhod těchto součinností;

41. zdůrazňuje, že myšlenka komplexního přístupu, která v tomto konkrétním případě pramení ze strategie strategického rámce pro Africký roh, je zřejmá v kombinaci tří misí SBOP probíhajících v této oblasti (EU NAVFOR Atalanta, školicí mise EU v Somálsku a EUCAP Nestor) doprovázených politickými závazky a rozvojovými politikami; vítá zprovoznění operačního střediska EU, jehož cílem je usnadnit koordinaci a posílit součinnosti mezi těmito misemi a které představuje významný krok ve vývoji SBOP; upozorňuje, že tento příklad vzájemného doplňování se a koordinace by měl být inspirací pro další podobné činnosti, při kterých jsou mise a operace SBOP zapojeny do řešení komplexního problému; podotýká, že schopnost vojenského plánování a provádění by mohla jen dále prohloubit integraci veškerých námořních složek misí a operací SBOP;

42. bere na vědomí ochranná opatření, jež na palubě lodí přijaly lodní společnosti; podporuje nedávné žádosti ze strany námořního průmyslu o regulaci soukromých společností v oblasti námořní bezpečnosti a opětovně vyzývá nejprve Mezinárodní námořní organizaci, státy vlajky a námořní průmysl, aby spolupracovaly na vypracování kodexu chování, který by stanovil jasné, ucelené a vymahatelné mezinárodní standardy upravující využívání ozbrojených zaměstnanců soukromých bezpečnostních společností na palubě lodí, a následně vyzývá soukromé námořní bezpečnostní společnosti, aby jednaly důsledně v souladu s těmito standardy;

Arktida

43. zdůrazňuje, že otevření arktické cesty je přímým důsledkem změny klimatu, a upozorňuje na skutečnost, že v prvé řadě by se EU měla věnovat ochraně a zachování této oblasti a jejího důležitého přírodního bohatství a zároveň zajistit udržitelné využívání arktických zdrojů respektující místní obyvatelstvo; vyzdvihuje důležitost celkové stability a míru v oblasti; zdůrazňuje proto, že je nutné vytvořit jednotnou a koordinovanou politiku EU pro tuto oblast, ve které budou jasně formulovány priority, možné problémy a strategie EU; upozorňuje na skutečnost, že vedle zájmů Dánska, Finska a Švédska o Arktidu by nadcházející přistoupení Islandu k EU prohloubilo proměnu Unie v celek s arktickým pobřežím, což podtrhuje nezbytnost ještě více koordinované politiky pro oblast Arktidy na úrovni EU; vítá v tomto ohledu výše uvedené společné sdělení nazvané „Vývoj politiky Evropské unie vůči arktické oblasti: pokrok od roku 2008 a další kroky“ a znovu opakuje, že je nutný dialog o politikách se všemi partnery v této oblasti, včetně Ruska;

44. zdůrazňuje význam nových obchodních tras vedoucích přes Arktické moře pro hospodářství EU a jejích členských států; podtrhuje skutečnost, že EU a její členské státy by měly aktivně podporovat svobodu moří a právo na svobodný průjezd mezinárodními vodami; zdůrazňuje, že současné dlouhodobé územní spory mezi arktickými státy by měly být vyřešeny mírovou cestou, a požaduje větší zapojení EU v této oblasti a vyhodnocení toho, které nástroje a schopnosti mohou být nutné k řešení konfliktu v Arktidě; vyzdvihuje v každém případě nutnost vyvarovat se militarizace Arktidy; vyzývá Komisi, aby předložila návrhy, pokud jde o možný přínos projektu Galileo pro politiku v oblasti Arktidy a o to, jak by bylo možné tento projekt rozvinout, aby se zajistila bezpečnější doprava v arktických vodách, čímž by se zároveň investovalo do bezpečnosti a přístupnosti zejména severovýchodní cesty;

Tichý oceán

45. podtrhuje celosvětový význam Tichého oceánu, a zejména Jihočínského moře, přes které se přepravuje třetina světového obchodu; je znepokojen stupňujícím se napětím a naléhavě vyzývá všechny dotčené strany, aby upustily od jednostranných politických a vojenských opatření, umírnily svá prohlášení a urovnaly své sporné územní nároky v Jihočínském moři prostřednictvím mezinárodního rozhodčího řízení v souladu s mezinárodním právem, zejména s Úmluvou OSN o mořském právu, aby byla zajištěna regionální stabilita a svobodná a bezpečná doprava v Jihočínském moři;

46. domnívá se, že pokroku v otázce případného mírového řešení napětí v oblasti Jihočínského a Východočínského moře lze dosáhnout díky jednání a společnému uplatňování kodexů chování upravujících mírové využívání dotčených mořských oblastí, včetně vytvoření bezpečných obchodních tras a rybolovných kvót nebo určení oblastí pro výzkum zdrojů;

47. vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby identifikovala rizika, která ohrožují mír a bezpečnost, pokud by došlo ke stupňování napětí a eskalaci ozbrojeného konfliktu ve Východočínském a Jihočínském moři;

48. konstatuje, že některé státy – zejména Austrálie – jsou již v oblasti Tichomoří velmi politicky aktivní a že EU by se měla opírat o dvoustrannou a vícestrannou spolupráci, aby v této oblasti zajistila bezpečnost;

49. zdůrazňuje význam rozšíření Panamského průplavu, které by mělo být dokončeno v roce 2014, pro změnu geostrategické námořní rovnováhy a mimořádné příležitosti, které se tímto otevřou EU a členským státům; upozorňuje, že dopravní a přístavní infrastruktury členských států by měly být připraveny čelit předvídatelnému nárůstu námořních obchodních toků a souvisejícím bezpečnostním a zabezpečovacím rizikům, která plynou mimo jiné z další zátěže životního prostředí a z trestné činnosti; zdůrazňuje, že toto spojení mezi Tichým a Atlantským oceánem by se mohlo stát významnou alternativní dopravní trasou vedoucí mezi Asií a Evropou přes západ;

Stávající nástroje a rozvoj kapacit

50. je pevně přesvědčen, že na finanční a hospodářskou krizi je třeba pohlížet jako na příležitost provést iniciativu týkající se „sdružování a sdílení“ v oblasti vytváření námořních kapacit skutečně evropským způsobem, zejména využitím iniciativy LeaderSHIP 2020 a podporou navazování kontaktů mezi subjekty v oblasti stavby lodí a jejich oprav a v přidružených průmyslových odvětvích, což může přispět k udržení věrohodných vojenských kapacit a je to jediný způsob, jak zaručit, že Evropa bude schopná a způsobilá vyřešit celosvětové bezpečnostní problémy, jež postihují její vody a námořní kapacity;

51. lituje však skutečnosti, že členské státy EU provádějí v reakci na finanční krizi a zpomalení hospodářství výrazné škrty ve svých rozpočtech na obranu a že tyto škrty, které většinou nejsou koordinované na úrovni EU a neberou ohledy na evropskou bezpečnostní strategii, mohou mít závažné důsledky pro schopnost a připravenost Unie čelit námořním a jiným bezpečnostním hrozbám a plnit mezinárodní závazky a mohou být na překážku její úloze zajišťovatele celosvětové bezpečnosti;

52. zdůrazňuje, že priorita „sdružování a sdílení“, kterou navrhla EU s cílem zlepšit koordinaci, optimalizovat výdaje na obranu a zvýšit úspory z rozsahu mezi členskými státy dosud nepřinesla výsledky, a to ani v oblasti námořních bezpečnostních kapacit;

53. chválí přípravné práce Evropské obranné agentury směřující ke „sdružování a sdílení“ prostřednictvím harmonizace požadavků a projektů, pokud jde o odbornou námořní přípravu a logistiku; vítá studii skupiny „Wise Pen“ z roku 2012 o námořních požadavcích a kapacitách; s ohledem na pravomoci a odborné znalosti Evropské obranné agentury naléhavě vyzývá členské státy, aby v případě nezbytnosti provést škrty v rozpočtu na obranu využily jejích rad a odborné pomoci a vyhnuly se tak ohrožení rozvoje strategických kapacit napříč EU, které musí řešit mezery a nedostatky koordinovaným způsobem; vybízí členské státy, aby spolupracovaly s Evropskou obrannou agenturou s cílem určit potřebné kapacity, zejména civilní, vojenské a kapacity schopné dvojího využití v námořní oblasti; naléhavě vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby za pomoci Evropské obranné agentury a GŘ pro námořní záležitosti a rybolov určila veškeré námořní prostředky, které vyhovují námořním kapacitám a požadavkům z roku 2012 a kterým hrozí, že je členské státy EU ztratí v důsledku finančních a hospodářských omezení, a aby prozkoumala způsoby, jak je zachovat a využít pro integrovanou námořní politiku EU a budoucí evropskou strategii námořní bezpečnosti;

54. připomíná, že kapacity schopné dvojího využití jsou při provádění SBOP nezbytné s ohledem na složité bezpečnostní hrozby v současném světě; zdůrazňuje, že současná krize v oblasti Sahelu a Afrického rohu poukazuje na to, že je zapotřebí komplexní přístup, který využije na jedné straně celou škálu možností civilně-vojenského zapojení a na druhé straně vybavení a kapacity schopné dvojího využití, včetně evropských námořních kapacit a civilních a vojenských kapacit pro stavbu lodí, které zajistí bezpečnost a odolnost plavidel; vyzývá členské státy, aby spolupracovaly s příslušnými

orgány a agenturami EU, především s Komisí, Evropskou obrannou agenturou a Evropskou kosmickou agenturou, při hledání finančních prostředků EU pro rozvoj kapacit schopných dvojího využití, což je způsob, jak doplnit chybějící kapacity na vnitrostátní, regionální a unijní úrovni; připomíná možnost dvojího využití programu Galileo a jeho hodnotu pro provádění a účinnost operací SBOP, zejména v námořní oblasti; připomíná nicméně, že by měla být upřednostňována větší transparentnost, účinnost a mnohostranné přístupy v oblasti rozvoje kapacit;

55. připomíná, že je třeba konsolidovat technologickou základnu EU v oblasti obrany financovanou z prostředků EU, včetně kapacit pro stavbu lodí a výrobu zařízení; vzhledem k současné hospodářské a finanční krizi připomíná, že vznik a podpora schopného a soběstačného evropského odvětví obrany znamená vytvoření pracovních míst a růstu; vyzývá k vedení kvalitativnějšího dialogu se zúčastněnými stranami z oblasti průmyslu, neboť vývoj námořních kapacit znamená závazek na mnoho let; zdůrazňuje, že členské státy EU a průmysl musí racionalizovat a harmonizovat normy, aby zajistily provozní slučitelnost Evropy v oblasti námořních kapacit, včetně systémů komunikace a technologií;

56. je přesvědčen, že projekt MARSUR (sdílení informací v oblasti námořního dohledu) Evropské obranné agentury představuje takovou inovaci, která přináší přidanou hodnotu k rozvoji námořního rozměru SBOP; naléhavě vyzývá k tomu, aby byly stanoveny příslušné oblasti spolupráce mezi projektem MARSUR a dalšími projekty EU zaměřenými na rozvoj námořního dohledu, jako je Copernicus – Evropský program pozorování Země (bývalý program GMES – Globální monitoring životního prostředí a bezpečnosti), projekty pro námořní a bezpečnostní služby nebo činnost Evropské agentury pro námořní bezpečnost v oblasti námořního dohledu;

57. je toho názoru, že práci odvedenou Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost, Evropskou kosmickou agenturou a programem Copernicus lze dále využít k zavedení námořního rozměru SBOP a mělo by se tak oficiálně stát; zdůrazňuje, že jejich odborné znalosti jim dávají skvělou příležitost poskytovat služby a podporu probíhajícím misím SBOP v otázkách sledování, dohledu nebo sběru, rozboru a šíření satelitních informací po vzoru již vytvořeného partnerství, ač neoficiálního, mezi Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost a operací EU NAVFOR Atalanta;

58. vyzývá k tomu, aby byla na základě zkušeností, které již získala agentura Frontex a Evropská síť hlídek, vytvořena skutečná evropská pobřežní stráž, jejíž kapacity by poskytly konkrétní vládní orgány a subjekty a která by působila v rámci jurisprudence vyplývající ze spolupráce v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí a zaměřovala se na ochranu hranic EU, evropských občanů a také životů osob, kterým hrozí nebezpečí v pobřežních vodách Unie;

59. chválí práci vykonanou v rámci rozvoje společného prostředí pro sdílení informací (CISE) za účelem dosažení účinné evropské kapacity námořního dohledu; vyzývá proto EU, aby smysluplně investovala do dalšího rozvoje rámce CISE na základě zkušeností s projekty, jako je MARSUNO, BluemassMed a EUROSUR, aby byla připravena sledovat problémy v námořní oblasti ve vodách členských států EU nebo v blízkém okolí EU a reagovat na ně;

60. vzhledem k tomu, že členské státy EU a NATO mají pouze jednu skupinu námořních sil, vyzývá k lepší strategické koordinaci v otázkách námořní bezpečnosti mezi těmito dvěma organizacemi; je toho názoru, že budoucí strategie námořní bezpečnosti EU by měla být nezávislá na strategii aliance, avšak měla by ji doplňovat, aby pomáhala řešit co nejvíce výše zmíněných problémů a zároveň zajistila optimální využití omezeného počtu námořních prostředků; vítá pozitivní výsledky vyplývající ze společného umístění operačních velitelství obou organizací v Northwoodu; je přesvědčen, že EU by se měla zaměřit na jasnou přidanou hodnotu pramenící z jejího komplexního přístupu k řešení složitých problémů, jak ukázal případ diplomatických, finančních a soudních opatření navazujících na účinný boj operace Atalanta proti pirátství; vyzývá k dalšímu zlepšení sdílení informací mezi NATO a EU a k aktivnější koordinaci s dalšími mezinárodními partnery;

61. lituje skutečnosti, že v současné době přetrvává situace, kdy dochází ke zdvojování a překrývání, plýtvání zdroji a bojům o moc a prostředky mezi orgány a agenturami EU činnými v oblasti námořní bezpečnosti; naléhavě vyzývá EU, aby dále prozkoumala způsoby, jak snížit administrativní a finanční zátěž plynoucí ze zbytečného překrývání funkcí, odborných kvalifikací, vybavení a zdrojů, ke kterému dochází mezi různými orgány a subjekty EU, a tak umožnila vysoké představitelce, místopředsedkyni Komise uplatnit její koordinační funkci;

62. s ohledem na výše uvedené vyzývá k tomu, aby úsilí o koordinaci a rozčlenění bylo systematicky zohledňováno ve strategii námořní bezpečnosti EU, která by měla načrtnout jasné pokyny pro konkrétní spolupráci mezi příslušnými generálními ředitelstvími Komise, včetně GŘ pro námořní záležitosti a rybolov, vnitřní věci, spravedlnost, podniky a průmysl, mobilitu a dopravu, daně a celní unii, výzkum a inovace a rozvoj, a Evropskou službou pro vnější činnost a Službou nástrojů zahraniční politiky; totéž by se mělo provést v případě spolupráce mezi agenturami, mezi Evropskou obrannou agenturou, Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost, Satelitním střediskem EU, Europolem, agenturou Frontex, Vojenským štábem EU, ředitelstvím pro řešení krizí a plánování, Střediskem EU pro analýzu zpravodajských informací a příslušnými orgány členských států;

63. vítá činnost fóra velitelů evropských vojenských námořnictev (CHENS) v oblasti podpory porozumění mezi evropskými vojenskými námořnictvy a průzkumu otázek společného zájmu; žádá, aby se výsledky výročních schůzí fóra CHENS a jeho specializovaných pracovních skupin staly podnětem pro strategii námořní bezpečnosti EU a její provedení na úrovni SBOP, a tak podpořily další spolupráci a zajistily jednotný a účinný přístup;

64. vyzývá nadcházející Evropskou radu ve složení pro obranu, která se sejde v prosinci 2013, aby přijala strategii námořní bezpečnosti EU, jejíž součástí budou stanoviska Evropského parlamentu vyjádřená v této zprávě; připomíná členským státům, že dnešní svět a zejména jeho problémy a hrozby vyžadují soudržná, důsledná a přesvědčivá opatření, která ochrání 500 milionů občanů EU; připomíná, že tyto problémy vyžadují též zahraniční politiku EU, která je založena na potřebě míru a bezpečnosti na celém světě a na jejich podpoře;

o

o o

65. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení předsedovi Evropské rady, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a místopředsedkyni Komise, Radě, Komisi, parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi NATO a předsedovi Parlamentního shromáždění NATO.

P7_TA(2013)0381

Vojenské struktury EU: aktuální stav a budoucí výhledy

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o vojenských strukturách EU: aktuální stav a budoucí výhledy (2012/2319(INI))

(2016/C 093/21)

Evropský parlament,

— s ohledem na hlavu V Smlouvy o Evropské unii,

— s ohledem na závěry zasedání Evropské rady, které se uskutečnilo ve dnech 13. a 14. prosince 2012,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 19. listopadu 2012 o rozvoji vojenských schopností,

— s ohledem na hlavní cíl pro rok 2010 schválený na zasedání Evropské rady, které se uskutečnilo ve dnech 17. a 18. června 2004,

— s ohledem na doložky o vzájemné obraně a solidaritě v Lisabonské smlouvě, které po členských státech požadují, aby poskytly pomoc a podporu v případě, že se jiný členský stát stane obětí katastrofy, teroristického útoku nebo ozbrojeného útoku,

— s ohledem na evropskou bezpečnostní strategii, kterou přijala Evropská rada dne 12. prosince 2003, a na zprávu o jejím provádění schválenou na zasedání Evropské rady konaném ve dnech 11. a 12. prosince 2008,

— s ohledem na rozhodnutí Rady 2011/871/SZBP ze dne 19. prosince 2011 o vytvoření mechanismu pro správu financování společných nákladů operací Evropské unie v souvislosti s vojenstvím nebo obranou (Athena) ([1]),

— s ohledem na rozhodnutí Rady 2011/411/SZBP ze dne 12. července 2011, kterým se vymezuje statut, sídlo a způsob fungování Evropské obranné agentury a kterým se zrušuje společná akce 2004/551/SZBP ([2]),

— s ohledem na diskusi ministrů obrany na zasedání Rady pro zahraniční vztahy konaném dne 23. dubna 2013 o přípravách na zasedání Evropské rady pro obranu v prosinci 2013,

— s ohledem na svá usnesení ze dne 22. listopadu 2012 o provádění společné bezpečnostní a obranné politiky ([3]), ze dne 22. listopadu 2012 o doložkách EU o vzájemné obraně a solidaritě: politický a operační rozměr ([4]), ze dne 12. září 2012 o výroční zprávě Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice ([5]) a ze dne 14. prosince 2011 o dopadu finanční krize na odvětví obrany v členských státech EU ([6]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A7-0205/2013),

Obecné informace

1. se stále větší naléhavostí poznamenává, že EU nemá dostatečnou schopnost reagovat včas a účinně na mezinárodní krize, přestože má dlouhodobý závazek udržovat mír, chránit lidská práva, předcházet konfliktům a posilovat mezinárodní bezpečnost v souladu se zásadami Charty OSN; zdůrazňuje, že je v zájmu EU a jejích členských států, aby jednaly soudržně jako zajišťovatel bezpečnosti, a to nejen v rámci Evropy, ale také ve zbytku světa, a především v jejich sousedních zemích;

2. připomíná svůj pevný závazek ke komplexnímu přístupu k řešení krizí, který spojuje široké spektrum diplomatických, hospodářských, rozvojových a jako krajní řešení vojenských prostředků, jak vyjádřil zejména ve svých usneseních o výročních zprávách o společné zahraniční a bezpečnostní politice a společné bezpečnostní a obranné politice; zdůrazňuje, že vojenské struktury a schopnosti jsou nedílnou součástí takového komplexního přístupu a opírá se o ně schopnost EU reagovat na hrozby, konflikty a krize, včetně krizí vyplývajících z humanitárních a přírodních katastrof, pokud by všechny ostatní prostředky selhaly;

([1]) Úř. věst. L 343, 23.12.2011, s. 35.
([2]) Úř. věst. L 183, 13.7.2011, s. 16.
([3]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0455.
([4]) Úř. věst. C 168 E, 14.6.2013, s. 9.
([5]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0334.
([6]) Přijaté texty, P7_TA(2011)0574.

Čtvrtek, 12. září 2013

3. s politováním poznamenává, že nedávné vojenské operace v Libyi i v Mali ukázaly, že se nijak nepokročilo směrem ke skutečné společné bezpečnostní a obranné politice, a zdůrazňuje, že je třeba více koordinovat a spolupracovat na evropské úrovni, pokud má být EU brána vážně coby skutečný a důvěryhodný světový činitel;

4. připomíná, že EU je ve Smlouvě vyzývána, aby pracovala na postupném vymezení rámce společné obranné politiky Unie, která by mohla vést ke společné obraně; dále připomíná povinnosti členských států v rámci doložky o vzájemné obraně;

5. opakuje, že má velkou obavu z pokračujících a nekoordinovaných škrtů v rozpočtech členských států na obranu, neboť to brání snahám o odstranění nedostatků ve schopnostech provádět operace a podrývá důvěryhodnost SBOP; naléhavě vyzývá členské státy, aby tento nezodpovědný trend zastavily a zvrátily a také aby zvýšily úsilí o omezení jeho důsledků na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU prostřednictvím posílené spolupráce a sdružování a sdílení;

6. připomíná své usnesení o dopadu finanční krize na odvětví obrany v členských státech EU a zdůrazňuje svá doporučení čelit negativním dopadům krize na vojenské schopnosti na úrovni EU, a to lepší koordinací plánování obrany, sdružováním a sdílením schopností, podporou výzkumu v oblasti obrany a technologického vývoje, budováním integrovanější, udržitelné, inovativní a konkurenceschopné evropské průmyslové a technologické základny obrany, vytvořením evropského trhu s obranným vybavením a hledáním nových způsobů financování na úrovni EU;

7. naléhavě vyzývá členské státy EU a Komisi, aby přijaly nezbytná opatření k usnadnění restrukturalizace a konsolidace kapacity obranného průmyslu s cílem omezit stávající nadměrné kapacity, které nejsou udržitelné;

8. vítá práci, kterou odvedla pracovní skupina Evropské komise pro obranný průmysl a trhy, jakož i sdělení Komise ze dne 24. července 2013 nazvané „Směrem ke konkurenceschopnějšímu a účinnějšímu odvětví obrany a bezpečnosti“ (COM (2013)0542) a vyzývá Komisi, aby vypracovala návrhy, jak by bylo možné flexibilně využívat širší politiky a nástroje EU na podporu cílů týkajících se obrany a bezpečnosti, zejména v oblastech průřezového charakteru, jako např. technologie dvojího užití;

9. zdůrazňuje, že současné vojenské struktury v rámci EU – na úrovni Unie a mnohonárodní i národní úrovni – musí zůstat v procesu přeměny zachovány, aby byly vybudovány modulární a interoperabilní ozbrojené síly schopné nasazení a přizpůsobené mnohonárodním operacím;

10. vítá, že Evropská rada dala v prosinci roku 2012 nový podnět ke zvýšení operační účinnosti a účelnosti operací SBOP, k posílení evropské koordinace za účelem vytvoření schopností zaměřených na budoucnost a odstranění zásadních nedostatků a rovněž k posílení evropského obranného průmyslu;

11. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku, aby představila návrhy pro zasedání Evropské rady v prosinci 2013, jež budou odrážet doporučení tohoto usnesení a nabídnou možnosti, jak pokročit v evropské spolupráci v oblasti bezpečnosti a obrany mezi členskými státy, které o to budou stát, na základě ustanovení Smlouvy o stálé strukturované spolupráci, pokud nebude možné dosáhnout žádné dohody ani ambiciózního programu pro všechny členské státy;

12. je odhodlán vypracovat v rámci svého programu příštího ústavního konventu návrhy na posílení Smluv, pokud jde o rozvoj SBOP;

Zlepšení schopnosti EU plánovat a provádět vojenské operace

13. konstatuje s politováním, že EU nemá deset let po první samostatné vojenské operaci, kterou vedla, stálý útvar vojenského plánování a schopnost vést vojenské operace, a lituje, že to snižuje schopnost EU reagovat na náhlé krize; připomíná, že stávající uspořádání, kdy je nutná *ad hoc* aktivace vnitrostátními velitelstvími, představuje ryze reaktivní přístup a neposkytuje zdroje pro potřebné plánování předem;

14. zastává názor, že aktivované operační středisko je sice vítáno, protože je jeho úkolem koordinovat mise v Africkém rohu, nicméně tento krok zdaleka nestačí k tomu, aby byl vytvořen stálý útvar, vzhledem k omezeným zdrojům a striktně podpůrným funkcím tohoto střediska; vyjadřuje politování nad tím, že iniciativa pěti států „Výmar plus“ už nepřinesla žádný významnější výsledek; naléhavě vyzývá členské státy, aby se – jako první krok – dohodly na pověření operačního střediska operačním plánováním misí bez výkonných pravomocí, například výcvikových misí EU v Mali a v Somálsku;

15. znovu vyzývá k vytvoření plnohodnotného operačního velitelství EU v rámci Evropské služby pro vnější činnost, v případě potřeby prostřednictvím stálé strukturované spolupráce; zdůrazňuje, že by to měla být civilně-vojenská struktura odpovědná za plánování a provádění civilních misí i vojenských operací EU, jež by měla samostatné systémy velení – civilní a vojenský;

16. poukazuje na to, že vytvoření operačního velitelství EU by velkou měrou posílilo institucionální paměť EU při řešení krizí, přispělo by k rozvoji společné strategické kultury díky přidělování zaměstnanců z členských států, maximálně by zvýšilo přínosy civilně-vojenské koordinace, umožnilo by sdružování některých funkcí, snížilo by náklady z dlouhodobého hlediska a usnadnilo by politický dohled Parlamentu a Rady;

17. zdůrazňuje, že stálý útvar vojenského plánování a schopnosti vést vojenské operace je potřebný také s ohledem na povinnosti vyplývající z doložky o vzájemné obraně a doložky o solidaritě, a upozorňuje, že je nutné zajistit přiměřenou úroveň připravenosti a rychlosti reakce v případě, že by měla být některá z těchto dvou doložek uplatněna; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby navrhla praktická ujednání týkající se doložky o vzájemné obraně, jež by definovala reakci na úrovni EU;

Posílení bojových skupin EU: nástroj Unie pro rychlou reakci a stabilizaci

18. uznává přínos bojových skupin EU k transformaci ozbrojených sil členských států, neboť podněcují vojenskou interoperabilitu a podporují mnohonárodní spolupráci; vyjadřuje politování nad skutečností, že ještě nebyla prokázána užitečnost této koncepce jakožto nástroje rychlé reakce při operacích a že se nezdá pravděpodobné, že bude dosaženo jakékoli dohody ohledně jejich nasazení, pokud nebudou provedeny podstatné změny; domnívá se, že situace v Mali je zmeškanou příležitostí pro první nasazení bojových skupin EU;

19. domnívá se, že za účelem zvýšení efektivity bojových skupin by náležitá pozornost měla být věnována jejich složení, protože je známo, že státy ze stejné oblasti obecně vnímají hrozby podobně, což usnadňuje nezbytnou reakci na tyto hrozby;

20. zastává názor, že revidovaný mechanismus ATHENA pro společné náklady na vojenské operace dosud dostatečně nezohledňuje zvláštní rysy koncepce bojových skupin, a vyzývá k podstatnému navýšení společných nákladů na operace rychlé reakce až k úplnému pokrytí nákladů v případě využití bojových skupin; domnívá se, že uplatnění zásady „náklady platí ten, komu vzniknou“ na bojové skupiny, jež jsou v pohotovosti na základě dobrovolnosti a rotace, je v rozporu se zásadou spravedlivého sdílení nákladů;

21. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby předložila návrhy s cílem přizpůsobit mechanismus ATHENA specifikům bojových skupin, v případě potřeby prostřednictvím stálé strukturované spolupráce vytvořené společně se stálým velitelstvím; zároveň místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku naléhavě vyzývá, aby představila návrh na zřízení a financování fondu pro zahájení operace, z něhož se budou hradit aktivity související s přípravou vojenských operací EU, jak to požaduje Smlouva;

22. bere na vědomí úsilí vyvíjené v Radě a ESVČ v zájmu zvýšení flexibility a upotřebitelnosti bojových skupin, které však k dnešnímu dni přineslo jen nepříliš hmatatelný výsledek; upozorňuje, že je zapotřebí vysoké míry interoperability, nejen na technické úrovni, ale i na úrovni procesní a koncepční, zejména kvůli sladění pravidel pro zapojení se a pro přenesení pravomoci a kvůli odstranění výhrad členských států;

23. vyzývá Evropskou radu, aby prověřila způsoby, jak by bylo možné zefektivnit postup politického rozhodování na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni, aby se rychlá reakce stala skutečností; trvá na tom, aby byla ukázána politická vůle nutná pro řešení těchto problémů; vybízí k uvažování o případných zjednodušených postupech v souvislosti s nasazením bojových skupin na omezená časová období za předpokladu, že budou splněny určité, jasně definované a schválené předběžné podmínky, například konkrétní požadavek ze strany OSN;

24. vítá obnovený závazek členských států týkající se výše ambicí koncepce bojových skupin a příslib plánování příspěvků na základě pravidelně se opakujících závazků, aby se v budoucnosti zabránilo mezerám v rozpisu bojových skupin; vybízí k rozvoji bojových skupin jako dlouhodobých partnerství přetrvávajících i po období pohotovosti, aby se maximalizovaly vojenské a hospodářské přínosy společného zadávání zakázek na vybavení a služby a sdružování a sdílení; konstatuje, že konkrétním příkladem v tomto ohledu je rámcová smlouva pro základní logistické služby poskytované bojové skupině EU ve stavu pohotovosti ve druhém pololetí roku 2012, kterou uzavřela Evropská obranná agentura;

25. upozorňuje na to, že veškeré náklady, které nesouvisejí s vojenskými operacemi, jako jsou náklady na přípravu a stav pohotovosti bojových skupin, by měly být zahrnuty do rozpočtu EU;

26. zdůrazňuje, že bojové skupiny jsou specifickým nástrojem omezené velikosti a udržitelnosti, který je přizpůsoben určitému počtu scénářů a nemůže být považován za univerzální nástroj řešení krizí; připomíná, že původní hlavní cíl z Helsinek z roku 1999, který znovu potvrdila Evropská rada v roce 2008, stanovil pro EU cíl, aby byla schopná nasadit do 60 dnů 60 000 mužů na velkou operaci; konstatuje, že od tohoto cíle sice nebylo formálně upuštěno, ale nikdy jej nebylo reálně dosaženo vzhledem k přetrvávajícím nedostatkům ve schopnostech provádět operace; upozorňuje na to, je naléhavě třeba soustavně usilovat o odstranění nedostatků ve schopnostech provádět operace a o zlepšení vytváření a plánování sil s ohledem na vojenské operace EU obecně, místo aby se stanovovaly nahodilé cíle, které mohou ohrozit důvěryhodnost EU;

Budování struktur a schopností s cílem odstranit hlavní nedostatky ve schopnostech

27. připomíná misi a úkoly Evropské obranné agentury stanovené v čl. 42 odst. 3 a v článku 45 Smlouvy o Evropské unii, zejména na zásadní úlohu této agentury při vytváření a provádění politiky EU v oblasti schopností a vyzbrojování, harmonizaci provozních potřeb, navrhování mnohostranných projektů, koordinaci programů prováděných členskými státy, posílení evropské průmyslové a technologické základny v oblasti obrany a zlepšení účinnosti vojenských výdajů; naléhavě vyzývá členské státy, aby vzhledem k tomu, že se Evropská obranná agentura výrazně soustředí na účinnost z hlediska nákladů, poskytly této agentuře odpovídající finanční prostředky, tak aby mohla plně využít svůj potenciál, a znovu vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby předložila návrhy na financování zaměstnanců této agentury a provozních nákladů z rozpočtu Unie;

28. vyjadřuje politování nad tím, že členské státy nepřijaly pevné závazky týkající se schopností provádět operace, a vyzývá Radu, aby zajistila provádění souvisejícího požadavku na hodnocení uvedeného v čl. 42 odst. 3 a čl. 45 odst. 1 Smlouvy o EU; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby za tímto účelem předložila vhodné návrhy; domnívá se, že Parlament by měl být pravidelně informován o pokroku učiněném při budování vojenských schopností důležitých pro provádění SBOP;

29. vybízí k dalšímu pokroku v provádění plánu rozvoje schopností agentury EDA a v souvislosti s jeho přezkumem v roce 2013 naléhavě vyzývá, aby byl lépe začleněn do vnitrostátního obranného plánování, jež je třeba dále harmonizovat; opětovně vyzývá členské státy, aby zahájily institucionalizovaný postup posílené koordinace plánování obrany mezi sebou i v rámci Vojenského výboru Evropské unie, který se bude opírat zejména o poradenství poskytované agenturou EDA; upozorňuje na to, že je obecně třeba zintenzívnit spolupráci mezi Evropskou obrannou agenturou a Vojenským výborem EU/Vojenským štábem EU; očekává, že hlavy států a předsedové vlád během zasedání Evropské rady pro bezpečnost, které proběhne v prosinci 2013, zahájí přezkum evropské obrany;

30. vyzývá ke strukturovanějšímu přístupu k odstraňování hlavních nedostatků ve schopnostech na úrovni EU a zejména v oblastech hlavních prostředků síly a prostředků ke znásobení síly – jako jsou zdroje pro zpravodajské služby, sledování a průzkum (ISR), strategická letecká doprava, vrtulníky, lékařská podpora, doplňování paliva za letu a přesně naváděná munice – v úzké spolupráci a úplné doplňkovosti s NATO; vítá první výsledky iniciativ sdružování a sdílení řízených agenturou EDA, ale zdůrazňuje, že je nutné v této oblasti i v dalších oblastech dosáhnout dalšího pokroku; vyjadřuje politování nad tím, že dosud nebyl uspokojivě odstraněn žádný z odhalených nedostatků ve schopnostech, přestože se evropské ozbrojené síly při operacích SBOP i jiných operacích opakovaně setkávaly s nedostatkem těchto prostředků síly a prostředků ke znásobení síly;

31. vyzývá k vyhodnocení zřízení stálého skladu SBOP (plnícího podobnou úlohu jako Agentura NATO pro údržbu a zásobování), který bude poskytovat integrovanou mnohonárodní podporu vojenským strukturám EU a členských států, včetně nezbytného vybavení pro všechny mise bez těžkopádných zadávacích řízení;

32. zdůrazňuje, že je třeba, aby EU vyvinula účinný a přiměřený potenciál a nezbytné strategie s cílem čelit zvyšujícím se kybernetickým hrozbám pro její bezpečnost a strategické zájmy; zdůrazňuje, že proto, aby se dosáhlo úspěchu, aby se plně dodržovaly digitální svobody a mezinárodní právní předpisy a aby se zajistil dostatečný demokratický dohled, je třeba spolupracovat se soukromými aktéry;

33. upozorňuje na příklad evropského velitelství letecké dopravy (EATC), které při operacích prokázalo svou funkčnost a přidanou hodnotu, jako obzvláště užitečný model sdružování a sdílení založený na přenesení některých pravomocí na společnou strukturu, aniž by se přitom účastníci vzdali svého podílu na odpovědnosti; vyzývá k napodobování tohoto modelu v dalších oblastech operační podpory a zejména očekává výsledky práce agentury EDA v souvislosti s případným mnohonárodním útvarem vrtulníkového letectva, kterým by se vyřešil další hlavní nedostatek ve schopnostech provádět operace;

34. opětovně vyzývá členské státy, aby zvážily společné vlastnictví některých nákladných zdrojů, zejména v oblasti schopností ve vesmírném prostoru, bezpilotních letounů nebo strategické přepravy; vítá práci Komise, která prověřuje možnosti rozvoje schopností, které EU má, s využitím potenciálu součinnosti mezi obrannými potřebami a potřebami civilní bezpečnosti, například v oblastech civilní ochrany nebo ostrahy hranic;

35. zdůrazňuje, že je třeba vytvořit v Evropě společný přístup k rozvoji systému dálkově pilotovaných letounů dlouhého doletu pro střední hladinu (MALE RPAS), a vybízí Komisi a členské státy, aby vytvořily inovativní přístup k dosažení tohoto cíle;

36. zdůrazňuje klíčový význam satelitních zdrojů pro moderní operace, zejména s ohledem na ISR, schopnosti komunikace a navigace a potřebu maximalizovat využívání vzácných zdrojů na základě společného přístupu a využívání všech možných součinností mezi civilní a vojenskou sférou, aby se zabránilo zbytečnému zdvojování; v tomto ohledu vybízí k další spolupráci mezi Evropskou kosmickou agenturou, Evropskou obrannou agenturou a Komisí a trvá na tom, aby EU pokračovala ve financování programů Copernicus (GMES) a Galileo;

37. vybízí k dalšímu pokroku s programem MUSIS, aby se usnadnilo sdílení satelitních snímků pořizovaných družicemi pro pozorování Země nové generace, vyzývá EU k přímé finanční účasti na tomto programu a požaduje přidružení Satelitního střediska EU, aby byl zajištěn přístup ke snímkům uzpůsobeným potřebám EU, zejména SBOP;

38. vítá přijetí kodexu chování pro sdružování a sdílení jako důležitý krok směrem k větší spolupráci v Evropě a zdůrazňuje, že je třeba do konce letošního roku vytvořit první strategické posouzení jeho provádění; očekává, že Evropská rada v prosinci 2013 bude významným milníkem, pokud jde o poskytnutí politické pobídky ke sdružování a sdílení a jednoznačných pokynů ohledně provádění; upozorňuje na to, že je potřeba, aby EU zintenzívnila informační činnosti, aby tak ještě více posílila úlohu sdružování a sdílení;

39. zdůrazňuje, že je důležité zabezpečit dodávky vybavení, jež potřebují ozbrojené síly členských států, aby mohly plnit své závazky při mezinárodních krizích; je vážně znepokojen zvyšující se závislostí na technologiích mimoevropského původu a zdrojích dodávek a jejími důsledky pro evropskou nezávislost; podtrhuje strategický význam obranného průmyslu a vyzývá agenturu EDA a Komisi, aby pokročily ve své práci na určení hlavních průmyslových kapacit v Evropě, jež je třeba udržet nebo rozvíjet, a na snížení závislosti Evropy na dodávkách;

40. vyjadřuje politování nad tím, že jsou snižovány rozpočty na výzkum v oblasti obrany a že je tento výzkum převážně rozdroben v jednotlivých členských státech; poukazuje na to, že EU má potenciál přinést podstatnou přidanou hodnotu prostřednictvím evropské rámcové spolupráce a větší součinnosti mezi výzkumem v oblasti obrany a v oblasti civilní bezpečnosti; zejména zdůrazňuje, že je třeba se zaměřit na investice do klíčových základních technologií, např. do robotiky, nanoelektroniky a mikroelektroniky, a zajistit, aby finanční prostředky EU vynaložené v těchto oblastech představovaly přínos také pro potřeby obrany;

Čtvrtek, 12. září 2013

Vzrůstající soudržnost ve stálých mnohonárodních strukturách členských států EU

41. bere na vědomí řadu iniciativ dvoustranných, regionálních a mnohostranných partnerství v Evropě, jejichž cílem je sdružování zdrojů a posilování interoperability a jež jsou schopny přispívat k operacím EU, OSN, NATO či operacím koalic ad hoc; vítá sice přínosy spolupráce a plně podporuje princip sdružování, nicméně vybízí k určité formě racionalizace a lepší koordinace mezi četnými strukturami s mnohonárodním rozměrem, které vznikly bez jakéhokoli celkového a koherentního plánu;

42. vyzývá, aby byly posíleny vazby mezi silami Eurocorps a Vojenským štábem EU, a vyzývá, aby se více členských států připojilo k mnohonárodní struktuře Eurocorps, která by mohla vytvořit jádro plně integrované složky evropských ozbrojených sil;

43. bere na vědomí zrušení útvaru EUROFOR a uznává, že byl v minulosti přínosem pro operace EU a rozpis bojových skupin; bere na vědomí specifický přínos útvarů EUROMARFOR a EUROGENDFOR, baltské obranné spolupráce, severské obranné spolupráce, britsko-nizozemských obojživelných jednotek, španělsko-italských obojživelných jednotek, německo-nizozemských sborů, belgicko-nizozemské spolupráce v oblasti vojenského námořnictva, britsko-francouzských iniciativ na vybudování sloučené společné expediční síly, integrované úderné jednotky a sloučených velitelství společných sil i přínos dalších stávajících nebo vznikajících regionálních a dvoustranných stálých struktur;

44. znovu upozorňuje, že je třeba zajistit celkovou soudržnost na úrovni EU, a vyzývá členské státy, aby své iniciativy více koordinovaly v rámci Vojenského výboru EU na základě vstupů od agentury EDA;

Posílení evropského rozměru vzdělávání, odborné přípravy a cvičení

45. znovu vyslovuje plnou podporu evropským strukturám a projektům v oblasti vzdělávání a odborné přípravy a zdůrazňuje zejména přínos Evropské bezpečnostní a obranné školy (EBOŠ) k podpoře společné kultury bezpečnosti a rovněž její potenciál k určení a rozvoji projektů spolupráce mezi vnitrostátními institucemi, které šetří náklady; vítá rozhodnutí Rady ze dne 12. dubna 2013 o posílení této školy tím, že jí bude zajištěna právní subjektivita a poskytnuto financování z rozpočtu Unie; domnívá se, že by to mohlo představovat vzor podpory z rozpočtu EU i pro další struktury SBOP, jako jsou agentura EDA a Satelitní středisko EU; vybízí k dalšímu rozvoji evropské iniciativy na výměnu mladých důstojníků, jež je inspirována programem Erasmus, a rovněž k účasti institucí pro vzdělávání a odbornou přípravu evropských vojenských důstojníků v programu Erasmus;

46. vyjadřuje silnou podporu iniciativám sdružování a sdílení v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, kde lze dosáhnout značných úspor, aniž by byla dotčena národní svrchovanost v souvislosti s operačním nasazením; zdůrazňuje úspěch programu agentury EDA pro vrtulníkový výcvik a vítá, že agentura EDA zahájila cvičení taktické letecké přepravy, jež by měla vést k zavedení stálého výcvikového kurzu evropské taktické letecké přepravy; očekává další pokrok v rozvoji společného integrovaného systému odborné přípravy, jenž bude sloužit k výcviku budoucích bojových pilotů; vítá práci agentury EDA na větším sdružování a sdílení odborné přípravy v oblastech počítačové ochrany, boje proti amatérským výbušným zařízením a námořních operací; upozorňuje na to, že je třeba, aby Evropská obranná agentura vzala v potaz potřeby výcviku, které mají ty členské státy, jejichž letadla jsou vyráběna podniky ze zemí mimo EU;

47. upozorňuje na příležitost ke společné odborné přípravě a cvičením, kterou nabízejí bojové skupiny EU; vyzývá státy podílející se na rámci bojových skupin, aby zpřístupnily cvičení bojových skupin dalším účastníkům, což by přineslo strategický a operační potenciál, a rovněž partnerským organizacím, jako je OSN;

48. upozorňuje na to, že je nutné vyhnout se případnému zdvojování s NATO, např. pokud jde o výcvik v oblasti kybernetické bezpečnosti;

Zvýšení přínosů spolupráce mezi EU a NATO

49. zdůrazňuje, že zvýšení evropských vojenských schopností prostřednictvím posílených struktur EU přinese prospěch i NATO a přispěje ke spravedlivějšímu sdílení zátěže v rámci aliance; doporučuje praktickou spolupráci zaměřenou na zabránění zdvojování mezi iniciativami sdružování a sdílení a inteligentní obrany, zejména prostřednictvím interakcí mezi agenturou EDA a velitelstvím NATO pro transformaci (ACT);

50. naléhavě vyzývá k mnohem užší a pravidelnější spolupráci na politické úrovni mezi místopředsedkyní Komise, vysokou představitelkou a generálním tajemníkem NATO za účelem posuzování rizik, řízení zdrojů, strategického plánování a provádění operací jak civilních, tak i vojenských; zdůrazňuje, že je třeba rozvíjet stávající rámce operační spolupráce EU-NATO, počínaje dohodou „Berlín plus“, jejíž provádění stále blokuje Turecko;

51. poukazuje na to, že vnitrostátní schopnosti, ať již vytvořené v EU nebo v rámci NATO, i nadále podléhají vnitrostátním orgánům, a mohou být tedy využívány k jakýmkoli operacím, o nichž bylo rozhodnuto na vnitrostátní úrovni;

52. podtrhuje význam standardů NATO pro evropskou spolupráci v oblasti obrany a zdůrazňuje, že je třeba, aby byla zajištěna úplná interoperabilita schopností vytvořených v rámci EU s NATO;

53. konstatuje, že síla rychlé reakce NATO a bojové skupiny EU jsou iniciativy, jež se navzájem doplňují a posilují, nicméně vyžadují obdobné úsilí na straně členských států, a vyzývá, aby bylo vynaloženo úsilí o maximalizování součinností mezi nimi;

Posunutí SBOP na novou úroveň

54. vybízí členské státy, aby učinily krok kupředu v kvalitě evropské obrany posílením vojenských struktur EU v souladu s tímto usnesením; podněcuje členské státy, které jsou k tomu ochotné, aby v případě nutnosti postupovaly podle čl. 42 odst. 6 a článku 46 Smlouvy o EU o stálé strukturované spolupráci, a také podle článku 44 této smlouvy; domnívá se, že pokud by měly být tyto formy spolupráce zahájeny, měly by být založeny především na ochotě zúčastněných členských států převzít své odpovědnosti v rámci mezinárodního společenství a lépe Unii vybavit na operace pro řešení krizí;

55. domnívá se proto, že by součástí stálé strukturované spolupráce měly být zejména následující prvky, jejichž cílem je zvýšení účinnosti operací:

— zřízení stálého operačního velitelství EU;

— společné financování operací rychlé reakce, které využívají bojové skupiny EU;

— závazek k příspěvkům do rozpisu bojových skupin se sladěnými pravidly pro zapojení a efektivnějšími postupy rozhodování;

56. upozorňuje na to, že členské státy musí také zvýšit své závazky ohledně vytváření schopností, zejména prostřednictvím sdružování a sdílení, nicméně že je třeba zachovat co největší flexibilitu a možnost zapojování, aby se z různých dvoustranných, regionálních a mnohostranných součinností získalo co nejvíce; domnívá se však, že dohoda o stálé strukturované spolupráci by měla obsahovat přinejmenším následující závazky:

— ke strukturované koordinaci plánování obrany,

— ke společnému hodnocení a přezkumu vytváření schopností,

— k většímu přídělu finančních prostředků pro agenturu EDA;

57. konstatuje, že Smlouva jednoznačně stanoví, že stálá strukturovaná spolupráce má probíhat v rámci Unie, a poznamenává, že by proto mohla mít převážná většina činností spadajících pod tuto spolupráci prospěch z přístupu k rozpočtu EU podle stejných podmínek jako jiné činnosti EU, v souladu s článkem 41 Smlouvy o EU;

58. domnívá se, že stálá strukturovaná spolupráce by také měla usnadnit posílení soudržnosti mezi evropskými iniciativami spolupráce v duchu možnosti zapojování a flexibility, a to díky posílení vazeb mezi různými oddělenými oblastmi spolupráce, jež vznikají v posíleném rámci SBOP;

o

o o

Čtvrtek, 12. září 2013

59. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení předsedovi Evropské rady, Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce, vládám a parlamentům členských států EU, parlamentnímu shromáždění NATO a generálnímu tajemníkovi NATO.

P7_TA(2013)0383

Nátlak Ruska na země Východního partnerství (v souvislosti s nadcházejícím summitem Východního partnerství ve Vilniusu)

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o nátlaku Ruska na země Východního partnerství (v souvislosti s nadcházejícím summitem Východního partnerství ve Vilniusu) (2013/2826(RSP))

(2016/C 093/22)

Evropský parlament,

— s ohledem na summit Východního partnerství, který se má uskutečnit v listopadu 2013 ve Vilniusu,

— s ohledem na skutečnost, že Ukrajina, Gruzie a Moldavsko směřují k podpisu či parafování jednotlivých dohod o přidružení k Evropské unii; s ohledem zejména na novou, bohatší povahu jejich přidružení, jež nabízí rozšířené a prohloubené vztahy s evropskými partnery, a výrazně tedy přesahuje rámec pouhých ekonomických výhod směrem k pevným politickým a společenským vazbám,

— vzhledem k tomu, že memorandum z Budapešti z roku 1994 o jaderném odzbrojení na Ukrajině poskytuje Ukrajině záruky proti použití nebo hrozbě síly a zajišťuje, že bude této zemi poskytnuta podpora, pokud by došlo k pokusu vyvíjet na ni ekonomický nátlak,

— s ohledem na čl. 110 odst. 2 a 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že trvalé zapojení do rámce Východního partnerství poskytlo partnerským zemím obsáhlý program reforem prospěšných pro jejich občany, přičemž dohoda o přidružení a prohloubené a komplexní dohody o volném obchodu mezi EU a zeměmi Východního partnerství jsou závazkem partnerů, kteří jsou ochotni a schopni posilovat vzájemnou spolupráci v mnoha oblastech a úspěšně v ní pokračovat;

B. vzhledem k tomu, že tlak, jemuž v poslední době čelí země Východního partnerství postupující na cestě směrem k dohodám o přidružení, včetně cílených sankcí uvalených na ukrajinský vývoz, zákazu vývozu moldavských vinařských produktů a dalších překážek bránících pokroku na cestě k vyřešení podněsterského konfliktu a hrozeb souvisejících s bezpečností týkajících se Arménie, a jehož cílem je přinutit země Východního partnerství, aby nepodepisovaly či neparafovaly dohody o přidružení nebo prohloubené a komplexní dohody o volném obchodu, ale aby se místo toho připojily k celní unii pod vedením Ruska, kterou Rusko hodlá přeměnit v Euroasijskou unii, přivedl tyto země do nejisté situace, jež je výsledkem geopolitických omezení, kterým by neměly být vystaveny;

C. vzhledem k tomu, že forma nátlaku na země Východního partnerství, který zahrnuje obvyklé hospodářské a politické aspekty až po oznámení budoucích hospodářských restrikcí, signalizuje, že Rusko má v úmyslu nadále považovat region Východního partnerství za výhradně svou sféru vlivu a že se staví proti perspektivě užší integrace těchto zemí s EU prostřednictvím dohod o přidružení, což je přístup, který je v rozporu se zásadami státní suverenity, vzájemné důvěry a dobrých sousedských vztahů;

D. vzhledem k tomu, že země Východního partnerství mají plné svrchované právo a svobodu budovat vztahy jako rovnoprávní partneři s partnery, které si zvolí, a to v souladu s Helsinskými dohodami;

E. vzhledem k tomu, že nyní více než kdy dříve je zapotřebí věnovat pozornost nanejvýš znepokojivému tlaku v oblasti východního sousedství EU a ve vztahu k samotnému projektu Východního partnerství, který Rusko ohrožuje a zpochybňuje;

F. vzhledem k tomu, že dohoda o přidružení k EU s sebou nese politické a právní reformy, které vedou k posílení právního státu, snížení korupce a zajištění důslednějšího dodržování lidských práv; vzhledem k tomu, že přistoupení k celní unii naopak nezahrnuje měřítka a podmínky založené na hodnotách, a tudíž nemůže být považováno za pobídku k domácím reformám;

G. vzhledem k tomu, že přetrvávající konflikty jsou opakovaně používány k oslabování či podlamování plné svrchovanosti zemí Východního partnerství, a to v závislosti na geopolitických a ekonomických zájmech Ruska;

1. připomíná, že zásady rovnosti a respektování práv, která jsou nedílnou součástí svrchovanosti, nevměšování se do vnitřních záležitostí, řádné spolupráce mezi státy a plnění závazků mezinárodního práva v dobré víře, jak bylo dohodnuto v rámci Helsinských dohod, představují základy, jimiž se řídí mezinárodní vztahy mezi nezávislými státy, a jako takové by neměly být žádným způsobem porušovány;

2. vyjadřuje politování nad tím, že s blížícím se summitem Východního partnerství ve Vilniusu se zvyšují různé formy nátlaku na země Východního partnerství, které se dostávají do závěrečné fáze jednání o podpisu či parafování svých dohod o přidružení; považuje tento nátlak za nepřípustný; dále se domnívá, že postupná integrace partnerských zemí s EU je v souladu s jejich udržováním dobrých sousedských vztahů s Ruskem, a vyzývá Rusko, aby se zdrželo jakéhokoli jednání, které zjevně odporuje výše uvedeným helsinským zásadám; vyzývá Ruskou federaci, aby přestala vyvíjet další nátlak na východní partnery a aby plně respektovala jejich suverénní právo na přijímání vlastních politických rozhodnutí;

3. silně zdůrazňuje skutečnost, že svobodná volba zemí Východního partnerství, která nemá naprosto žádný negativní dopad na obchod s Ruskem, by neměla vést k tomu, že tyto země ponesou důsledky, jako jsou obchodní opatření, vízová omezení, omezení mobility pracovníků a ovlivňování přetrvávajících konfliktů; navíc důrazně odmítá hru s nulovým účtem coby paradigma vztahů EU a Ruska se zeměmi Východního partnerství;

4. je přesvědčen, že další politické a hospodářské reformy v těchto zemích založené na hodnotách a normách EU jsou v konečném důsledku ve vlastním zájmu Ruska, neboť by rozšířily pásmo stability, prosperity a spolupráce podél jeho hranic; připomíná, že EU s trvalou platností vyzývá Rusko, aby k tomuto procesu přispělo prostřednictvím konstruktivní spolupráce se zeměmi Východního partnerství;

5. vyzývá Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ), aby tento vývoj považovaly za situaci přesahující čistě obchodní dimenzi, která má pouze skrýt zřetelný politický nátlak, a aby vystoupily na obranu partnerů Unie tím, že vyšlou jasný vzkaz o podpoře všem zemím Východního partnerství v jejich evropském úsilí a směřování;

6. znovu vyjadřuje silnou podporu parafování nebo podpisu dohod o přidružení na summitu ve Vilniusu s těmi zeměmi Východního partnerství, které jsou připraveny a ochotny tak učinit, za předpokladu, že budou splněny příslušné požadavky; domnívá se, že to v reakci na evropské aspirace těchto zemí znovu oživí myšlenku postupné integrace a povede k podstatnému prohloubení vztahů; v této souvislosti vyzývá země Východního partnerství, aby nadále vyvíjely a zvyšovaly úsilí o dokončení své současné práce ještě před summitem a aby nepodléhaly nátlaku, který je na ně vyvíjen;

7. zdůrazňuje, že je nutné, aby EU na základě své odpovědnosti zasáhla a bránila ***ze*** solidarity ty země Východního partnerství, které jsou vystaveny otevřenému alarmujícímu a stále důraznějšímu nátlaku ze strany Ruska, jehož cílem je odradit je od přidružení k EU, a žádá Komisi a Radu, aby navrhly konkrétní a účinná opatření na podporu partnerských zemí;

8. připomíná, že dohody o přidružení a prohloubené a komplexní dohody o volném obchodu mají posílit konkurenceschopnost, hospodářský výkon a výkonnost partnerských zemí a EU při současném respektování hospodářské spolupráce zemí Východního partnerství s Ruskem tak, aby to bylo prospěšné pro všechny strany; poukazuje na to, že dohody o přidružení a prohloubené a komplexní dohody o volném obchodu jako takové nenarušují dlouhodobé obchodní vztahy, které země Východního partnerství udržují ve svém regionu; je přesvědčen, že by naopak neměly být vnímány jako neslučitelné s těmito obchodními vztahy a že, aniž jsou dotčeny povinnosti pramenící z dohod o přidružení a prohloubených a komplexních dohod o volném obchodu, by jakékoli spory obchodní povahy měly být vyřešeny v souladu s pravidly a povinnostmi stanovenými v rámci Světové obchodní organizace; dále potvrzuje, že EU je ochotná napomáhat partnerům v rámci Východního partnerství v jejich úsilí o integraci tím, že bude podporovat prozatímní uplatňování příslušných oddílů dohod o přidružení nebo prohloubených a komplexních dohod o volném obchodu ode dne podpisu, uvolněním pozastavených půjček a programy asistence následujícími po podpisu nebo parafování dohod o přidružení nebo prohloubených a komplexních dohod o volném obchodu, pokud budou splněny vyžadované podmínky, a tím, že bude usilovat o zjednodušení vydávání víz s výhledem na bezvízový cestovní styk;

9. poukazuje na to, že evropská integrace má většinovou podporu mezi obyvatelstvem zemí, které čekají na parafování nebo podpis dohod o přidružení; naléhavě vyzývá Komisi a ESVČ, aby přesto zintenzivnila úsilí a podpořila zviditelnění Východního partnerství a jeho přínosů mezi širokou veřejností v partnerských zemích, což představuje způsob upevnění politického konsenzu, pokud jde o evropské směřování; žádá, aby v krátké době byla vypracována a zahájena široká informační kampaň zvyšující povědomí veřejnosti v příslušných partnerských zemích o povaze, výhodách a požadavcích dohod o přidružení;

10. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, členským státům, vládám a parlamentům zemí Evropského partnerství a Ruské federace, Parlamentnímu shromáždění Rady Evropy a Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

P7_TA(2013)0384

Strategie vnitřní bezpečnosti EU

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o druhé zprávě o provádění strategie vnitřní bezpečnosti EU (2013/2636(RSP))

(2016/C 093/23)

Evropský parlament,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. dubna 2013 nazvané „Druhá zpráva o provádění strategie vnitřní bezpečnosti EU“ (COM(2013)0179),

— s ohledem na své usnesení ze dne 22. května 2012 o strategii vnitřní bezpečnosti Evropské unie [1],

— s ohledem na své usnesení ze dne 11. června 2013 o organizované trestné činnosti, korupci a praní peněz: doporučené kroky a iniciativy (průběžná zpráva) [2],

— s ohledem na Stockholmský program a akční plán provádění Stockholmského programu (COM(2010)0171),

— s ohledem na strategii vnitřní bezpečnosti Evropské unie, kterou přijala Rada dne 25. února 2010,

---

[1] Přijaté texty, P7_TA(2012)0207.
[2] Přijaté texty, P7_TA(2013)0245.

— s ohledem na závěry Rady ze dne 7. června 2013, jimiž se stanoví priority EU pro boj proti závažné a organizované trestné činnosti na období let 2014 až 2017,

— s ohledem na zprávu Europolu o situaci a vývoji terorismu v EU (TE-SAT) v roce 2013,

— s ohledem na posouzení hrozeb závažné a organizované trestné činnosti v EU (SOCTA) v roce 2013 vypracované Europolem,

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise o posouzení politického cyklu EU pro boj proti závažné a organizované trestné činnosti v letech 2011–2013 (SWD(2013)0017),

— s ohledem na článek 2 a čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a na hlavu V kapitoly 1, 2, 4 a 5 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na její články 6, 7, 8, čl. 10 odst. 1, články 11, 12, 21, 47 až 50, 52 a 53,

— s ohledem na příslušnou evropskou judikaturu a judikaturu ústavních soudů členských států týkající se kritéria proporcionality a skutečnosti, že ji veřejné orgány v demokratické společnosti musí uplatňovat,

— s ohledem na příslušná rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva,

— s ohledem na zprávu zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva migrantů Françoise Crépeaua uvedenou ve studii ze dne 24. dubna 2013 a nazvanou „správa vnějších hranic Evropské unie a její dopad na lidská práva migrantů“,

— s ohledem otázku Komisi o druhé zprávě o provádění strategie vnitřní bezpečnosti EU (O-000068/2013/– B7-0213/2013),

— s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva navazuje na Maastrichtskou smlouvu, která zavedla prostor bezpečnosti, svobody a práva, a umožňuje položit základy pro rozvoj bezpečnostní politiky EU a bezpečnostní agendy sdílené EU a jejími členskými státy, která musí vycházet z právního státu a dodržování demokratických hodnot, veřejných svobod, základních práv a solidarity a podléhat demokratické kontrole na evropské i vnitrostátní úrovni; vzhledem k tomu, že tyto předpoklady odrážejí mezinárodní závazky EU a jejích členských států, a to zejména ty, které vyplývají z Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a z dohod OSN, jejichž jsou smluvními stranami;

B. vzhledem k tomu, že se bezpečnostní politiky nemohou zabývat pouze represí, ale musí se také zaměřovat na prevenci, která je klíčová zejména v době, kdy narůstající hospodářské a sociální nerovnosti zpochybňují sociální pakt a skutečné uplatňování základních práv a veřejných svobod;

C. vzhledem k tomu, že bezpečnost občanů EU je zásadní;

D. vzhledem k tomu, že se členské státy a Komise dosud nezabývaly všemi dopady vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, a vzhledem k tomu, že Parlament hraje tudíž se svými stanovisky i nadále relativně okrajovou úlohu, zejména pokud jde o potřebu zohledňovat Listinu základních práv Evropské unie, protože není začleněn do rozhodovacího procesu ([1]);

([1]) Viz usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o stavu dodržování základních práv v Evropské unii (2009) – účinné provádění po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, (Úř. věst. C 169 E, 15.6.2012, s. 49).

Čtvrtek, 12. září 2013

E. vzhledem k tomu, že strategie vnitřní bezpečnosti na období let 2010–2014 určila pět prioritních oblastí, v nichž může EU poskytnout přidanou hodnotu: zastavit aktivity mezinárodních zločineckých sítí a pomáhat při jejich rozbíjení, předcházet teroristickým útokům, zvýšit úroveň kybernetické bezpečnosti, zajišťovat zabezpečení hranic a zvýšit odolnost vůči přírodním katastrofám; vzhledem k tomu, že tato strategie může být uplatňována pouze tehdy, pokud bude dbát na volný pohyb osob, práva migrantů a žadatelů o azyl a dodržování všech mezinárodních závazků EU a jejích členských států;

F. vzhledem k tomu, že druhá výroční zpráva o provádění strategie vnitřní bezpečnosti potvrdila, že všech pět cílů zůstává v platnosti, a nastínila současný stav, dosažené výsledky a další postup;

1. považuje za politováníhodné, že druhé sdělení Komise o provádění strategie vnitřní bezpečnosti ze dne 10. dubna 2013 vyjadřuje určitou kritiku činností vykonávaných v rámci této strategie a potvrzuje tytéž priority jako původní sdělení z listopadu 2010, a zejména nezohledňuje dopady začlenění Listiny základních práv do práva Unie, kdy se většina ustanovení této listiny nevztahuje pouze na občany EU, ale na každého, kdo se nachází na území EU;

2. bere na vědomí činnost zaměřenou na vytvoření strategie vnitřní bezpečnosti i hlavní zásady této strategie, jejímž cílem je umožnit všem orgánům a institucím EU a členským státům směřovat k týmž cílům; zdůrazňuje, že svoboda, bezpečnost a spravedlnost představují cíle, které je nutné sledovat souběžně, a připomíná, že pokud chceme dosáhnout svobody a spravedlnosti, musí být bezpečnost vždy prosazována v souladu se zásadami, které jsou stanoveny ve Smlouvách, s právním státem a závazky Unie v oblasti základních práv; domnívá se, že bezpečnostní opatření EU by se měla soustřeďovat na činnosti, u nichž bylo prokázáno, že přispívají ke snižování kriminality a k předcházení teroristickým útokům, a jež budou vykonávány v souladu se zásadami nezbytnosti, přiměřenosti, dodržování základních práv a na základě řádného dohledu a odpovědnosti;

3. zdůrazňuje, že se vnitrostátní povinnosti v oblasti základních práv vztahují i na vnitřní bezpečnost, a vyjadřuje vážné znepokojení nad skutečností, že orgány EU a členských států a občané byli podrobeni tajnému sledování ze strany členských států, třetích zemí a třetích stran, a to za spolupráce se soukromými firmami; vyzývá orgány EU a členských států, aby v této záležitosti provedly šetření a následně přijaly opatření; zdůrazňuje, že všechny strategie vnitřní bezpečnosti EU musí být založeny na společném chápání toho, co je „vnitřní“ a co „vnější“, a musí být zaměřeny na obranu orgánů EU a členských států EU a jejich občanů proti nezákonnému zahraničnímu sledování a proti nepřiměřenému ovlivňování a manipulaci; požaduje posílení zabezpečení a důvěrnosti komunikačních a logistických systémů EU proti sledování ze strany třetích stran nebo zahraničnímu sledování; zdůrazňuje skutečnost, že právo občanů na soukromí a ochranu údajů a právo na přístup k dokumentům a informacím jsou základními evropskými hodnotami a právy, které musí být podporovány na všech úrovních a na všech fórech;

4. připomíná, že Parlament je nyní plnohodnotným institucionálním aktérem v oblasti bezpečnostních politik, a je proto oprávněn aktivně se podílet na stanovování podoby a priorit strategie vnitřní bezpečnosti a na hodnocení příslušných nástrojů, a to i prostřednictvím pravidelných kontrol provádění strategie vnitřní bezpečnosti, které mají podle článků 70 a 71 SFEU společně vykonávat Evropský parlament, vnitrostátní parlamenty a Rada;

5. je toho názoru, že zásadním předpokladem účinné strategie vnitřní bezpečnosti je náležitá analýza bezpečnostních hrozeb, které je třeba řešit; připomíná Komisi její závazek vypracovat meziodvětvový přehled přírodních a člověkem způsobených hrozeb (úmyslných i neúmyslných) v EU; připomíná Evropské radě její povinnost uvedenou v článku 222 SFEU provádět pravidelné posuzování hrozeb v EU a vybízí Komisi, aby konkrétně navrhla nejlepší způsob realizace výše uvedených povinností, který bude spojovat stávající roztříštěná a úzce zaměřená posuzování hrozeb a rizik na unijní a vnitrostátní úrovni;

6. konstatuje, že účinnost Europolu při hodnocení a analýze teroristických hrozeb a další trestné činnosti do velké míry závisí na ochotě útvarů členských států poskytovat mu informace; navrhuje podpořit poskytování informací Europolu ze strany členských států posílením povinnosti členských států s Europolem spolupracovat;

7. připomíná, že jednou z hlavních hrozeb pro vnitřní bezpečnost EU je organizovaný zločin včetně mafie; s uspokojením bere na vědomí pokrok, kterého dosáhly členské státy a Komise v rámci politického cyklu EU zaměřeného na organizovanou a závažnou mezinárodní trestnou činnost, a vyzývá členské státy, aby obnovily své závazky a poskytly dostatečné zdroje; domnívá se, že je třeba podporovat společné právní normy a operační nástroje jako zabavování, evropské vyšetřovací příkazy a společné vyšetřovací týmy; domnívá se, že je nezbytné posílit soudní a policejní spolupráci mezi členskými státy a EU a se zeměmi mimo EU, aniž by byly dotčeny právní předpisy a mezinárodní závazky EU v oblasti svobod a základních práv, právního státu a ochrany osobních údajů a soukromí občanů a obyvatel EU, a požaduje, aby Evropský parlament hrál zásadní úlohu při hodnocení a vymezování politik vnitřní bezpečnosti, které mají zásadní dopad na základní práva všech osob žijících v EU; zdůrazňuje tedy, že je třeba zajistit, aby tyto politiky podléhaly pravomoci jediného evropského orgánu voleného v přímé volbě, pokud jde o přezkum a demokratickou kontrolu politik EU;

8. opakuje – na základě stávající spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty – svou myšlenku „parlamentního politického cyklu“ (řádně sladěného s předkládáním výročních zpráv Komise v této oblasti), který bude uzavírat výroční zpráva Parlamentu o aktuálním stavu strategie vnitřní bezpečnosti;

9. domnívá se, že zvláštní pozornost je třeba věnovat potírání násilí na dětech a ženách;

10. vítá skutečnost, že boj proti nezákonnému obchodování se střelnými zbraněmi byl začleněn mezi priority EU pro boj proti organizované trestné činnosti; očekává však, že Komise připraví obecné strategické směřování, pokud jde o střelné zbraně, jež se bude zabývat i jejich používáním při pašování, organizovaném zločinu a terorismu;

11. vyjadřuje politování nad tím, že boj proti praní peněz nebyl zařazen – jak doporučoval Europol – mezi samostatné priority EU pro boj proti organizované trestné činnosti; rozhodně se domnívá, že další druhy organizované trestné činnosti jako praní peněz, trestná činnost v oblasti životního prostředí, trestná činnost podniků a korupce jsou propojené a vzájemně se podporující prvky, a vyzývá Komisi a Radu, aby z boje proti korupci a praní peněz bezodkladně učinily svou prioritu;

12. zdůrazňuje, že boj proti terorismu představuje v rámci strategie vnitřní bezpečnosti prioritu; zdůrazňuje, že podle Europolu je teroristická hrozba v EU skutečná, přestože má velmi mnoho podob, zpochybňuje však priority Unie v tomto ohledu, pokud jde o skutečný původ teroristických útoků; zdůrazňuje, že vedle represivních opatření je třeba se více zaměřovat na politiky v oblasti prevence; připomíná, že je třeba se více zaměřit na cílená politická opatření a informační služby a přidělit na ně dostatečné finanční a lidské zdroje, aby bylo možné teroristickým útokům skutečně předejít; připomíná, že je důležité předcházet financování terorismu, a s nadějí očekává návrh rámce pro soudní a správní opatření, jako je zmrazení finančních prostředků osob podezřelých z terorismu podle článku 75 SFEU; vyzývá Komisi a členské státy, aby řádně posoudily povahu a rozsah hrozby vyplývající z opětovné násilné politické radikalizace; domnívá se, že je klíčové rozvinout mechanismy, které umožní brzké odhalení náznaků takovéto radikalizace, a žádá Komisi a členské státy, aby to ve svých oblastech činnosti vzaly v úvahu, a to i pokud jde o prevenci; je znepokojen vzrůstající aktivitou osob, které jsou obecně označovány jako „osamělí vlci“, jsou občany EU nebo třetích zemí, cestují do oblastí konfliktů a poté se vrací na území EU, protože tyto osoby představují nový typ rizika, který není možný řešit za pomoci běžných protiteroristických metod; podporuje výměnu osvědčených postupů pro prevenci radikalizace mladých lidí a podporuje navrhovaný soubor nástrojů EU zaměřený na tuto oblast; očekává, že hodnocení rámcového rozhodnutí o boji proti terorismu všechny tyto parametry zohlední, a zdůrazňuje, že je třeba lépe propojit stávající nástroje pro boj proti terorismu;

13. vyzývá Komisi, členské státy a ostatní orgány a instituce EU, aby důkladně zkoumaly násilná extremistická hnutí na území Unie a přijímaly praktická opatření na potírání násilných činností těchto subjektů;

14. zdůrazňuje, že soukromý sektor, zejména finančnictví, hraje v boji proti organizované trestné činnosti a financování terorismu klíčovou úlohu tím, že odhaluje případy podvodů, praní peněz a dalších podezřelých transakcí a podává o nich zprávy; zdůrazňuje, že finanční sektor musí blíže spolupracovat s vládními agenturami na zjišťování nedostatků ve stávajících předpisech a uplatňovat při řešení těchto problémů inovativní techniky; zdůrazňuje, že je velmi důležité pochopit, že účinnost boje proti organizované trestné činnosti a terorismu závisí na integrovaném přístupu zahrnujícím všechny zúčastněné subjekty na vnitrostátní i unijní úrovni;

15. domnívá se, že je třeba posílit odolnost kritických infrastruktur vůči přírodním či člověkem způsobeným katastrofám; lituje skutečnosti, že stávající směrnice o ochraně evropských kritických infrastruktur (2008/114/ES ([1])) řádně nefunguje, a vyzývá Komisi, aby předložila návrh na zkvalitnění této směrnice;

16. domnívá se, že je třeba provést statistickou studii zaměřenou na přírodní rizika, v níž budou uvedeny nejkritičtější oblasti, protože ta by měla tvořit základ pro rozvoj automatického záchranného a reakčního systému, který bude účinně a rychle reagovat na mimořádné okolnosti;

17. domnívá se, že je mimořádně důležité rozhodně bojovat proti trestné činnosti poškozující životní prostředí a proti všem typům hospodářské trestné činnosti, která má velmi negativní dopad na životní podmínky občanů EU, zejména v době krize;

18. vítá skutečnost, že Komise oznámila iniciativu proti pašování cigaret, a mnoho si od této iniciativy slibuje;

19. bere na vědomí skutečnost, že se strategie vnitřní bezpečnosti prioritně zaměřuje na boj proti kyberkriminalitě; považuje kyberkriminalitu za rostoucí hrozbu pro EU a domnívá se, že umožňuje páchání další trestné činnosti; žádá Komisi, aby dala novému Evropskému centru pro boj proti kyberkriminalitě k dispozici dostatečné finanční prostředky, a naléhavě vyzývá všechny členské státy, aby ratifikovaly Úmluvu Rady Evropy o kybernetické trestné činnosti; připomíná, že zpracování a shromažďování osobních údajů v souvislosti se strategií vnitřní bezpečnosti musí být vždy v souladu se zásadami EU v oblasti ochrany údajů, zejména se zásadou nezbytnosti, přiměřenosti a zákonnosti, a s příslušnými právními předpisy EU a úmluvami Rady Evropy v této oblasti; zdůrazňuje, že v digitálním prostředí je třeba věnovat zvláštní pozornost dětem a že je důležité bojovat proti dětské pornografii; podporuje rozšíření globální aliance proti pohlavnímu zneužívání dětí prostřednictvím internetu;

20. opakuje, že zásadní podmínkou řádného provádění strategie vnitřní bezpečnosti je posílení policejní a soudní spolupráce v EU – mimo jiné prostřednictvím Europolu, Evropské policejní akademie (EPA) a Eurojustu a pomocí náležitých školení – a tato spolupráce musí zahrnovat příslušné orgány členských států i orgány, instituce a agentury EU; domnívá se, že se tato spolupráce nemusí omezovat na zjišťování totožnosti a zadržování osob podezřelých z trestné činnosti, ale měla by se také zaměřovat na prevenci trestné činnosti a recidivy; bere na vědomí příslušné návrhy Komise, včetně návrhu na reformu Eurojustu a předběžných návrhů právních předpisů pro zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce; zdůrazňuje, že je třeba zajistit dodržování zásady oddělení pravomocí mezi soudním a policejním odvětvím a zachovat jejich autonomii;

21. podporuje zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, zejména proto, aby účinněji chránil rozpočet Unie, a vyzývá Komisi, aby urychleně předložila příslušný návrh;

22. lituje skutečnosti, že strategii vnitřní bezpečnosti dosud chybí řádný „soudní rozměr“; v souladu se Stockholmským programem připomíná, že je třeba posílit vzájemnou důvěru tím, že bude postupně rozvíjena evropská kultura soudnictví založená na rozmanitosti právních systémů a zároveň na jednotě vyplývající z evropských právních předpisů, a že tato kultura musí zahrnovat dodržování právního státu, demokratických hodnot a lidských práv a nesmí se omezovat na pouhé pronásledování osob podezřelých z trestné činnosti nebo terorismu; zdůrazňuje velký význam vzájemné důvěry jakožto předpokladu pro posilování soudní spolupráce a domnívá se, že jediným základem pro takovouto důvěru je stanovení a dodržování rovnocenných norem v oblasti občanských svobod a procesních záruk;

([1]) Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75.

23. zdůrazňuje, že je důležité vyvinout integrovanou správu hranic zajišťující jednotnou, bezpečnou a vysoce kvalitní kontrolu vnějších hranic a zároveň usnadňující legitimní cestování přes vnější hranice a podporující mobilitu v schengenském prostoru; vítá nedávné zprovoznění schengenského informačního systému II a vyzývá agenturu eu-LISA, aby zajistila vysoce kvalitní řízení provozu tohoto nového systému; očekává, že nový systém dohledu nad evropskými hranicemi (Eurosur) bude plně funkční do roku 2014, a domnívá se, že půjde o účinný nástroj, který přispěje k odhalování a prevenci přeshraničního zločinu a nelegálního přistěhovalectví a k boji proti těmto jevům a rovněž k ochraně a záchraně životů přistěhovalců; zdůrazňuje, že by měl být pečlivě analyzován možný vývoj nových systémů informačních technologií v oblasti migrace a správy hranic, jako jsou iniciativy „Smart Borders“, zejména s ohledem na zásady nezbytnosti a proporcionality, a tyto systémy by měly být případně vyvíjeny pouze po přijetí příslušných právních nástrojů; zejména vítá nedávnou dohodu dosaženou ohledně schengenského hodnotícího mechanismu a vyzývá Komisi, aby se ujala svých nových úkolů s cílem zajistit vysokou úroveň kompatibility s schengenským acquis v celém schengenském prostoru; zdůrazňuje, že opětovné zavedení kontrol na vnitřních hranicích by mělo být výjimečným opatřením, jež je možné použít pouze jako nejzazší možnost, a že by se přitom měly zvažovat nejen bezpečnostní aspekty, ale rovněž dopad na mobilitu a svobodu pohybu; zdůrazňuje, že migrace a skutečnost, že vnější hranice překračuje značný počet státních příslušníků třetích zemí, by samy o sobě neměly být považovány za hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost; znovu vyjadřuje důraznou podporu vstupu Bulharska a Rumunska do schengenského prostoru a vyzývá Radu, aby s jejich přistoupením rovněž souhlasila, protože se tím posílí vzájemná důvěra a solidarita, jež jsou nezbytnými předpoklady pro zajištění vysokého stupně bezpečnosti v EU;

24. zdůrazňuje, že je důležité posilovat vzájemnou důvěru mezi policejními orgány s cílem podpořit spolupráci, společné vyšetřovací týmy a výměnu informací; v této souvislosti zdůrazňuje, že je klíčové, aby příslušníci policejních orgánů absolvovali evropské školení;

25. domnívá se, že je při vytváření a provádění strategie vnitřní bezpečnosti třeba více zohledňovat stávající interakci mezi vnitřním a vnějším rozměrem bezpečnostní politiky a že by orgány a agentury EU aktivní v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí měly své úkoly plnit v plném souladu s hodnotami a zásadami právních předpisů EU a Listinou základních práv; vyzývá Komisi a členské státy, aby také posoudily dopad strategie vnitřní bezpečnosti na strategii vnější bezpečnosti EU, a to i s ohledem na povinnosti týkající se dodržování a podpory základních práv a svobod a demokratických hodnot a zásad stanovených v mezinárodních dokumentech, úmluvách a dohodách, k nimž přistoupily; vyjadřuje politování nad tím, že provádění pracovního plánu na rok 2011 pro posilování svazků mezi SBOP a aktéry v oblasti svobody, bezpečnosti a práva nepostupuje podle předpokladů, a naléhavě vyzývá Evropskou službu pro vnější činnost, aby tuto činnost urychlila;

26. upozorňuje, že současná strategie vnitřní bezpečnosti skončí v roce 2014; vyzývá Komisi, aby začala připravovat novou strategii vnitřní bezpečnosti pro období 2015–2019, která zohlední vstup Lisabonské smlouvy v platnost a začlenění Listiny základních práv do práva Unie; domnívá se, že by tato nová politika měla být založena na hloubkovém nezávislém vnějším hodnocení stávající strategie a nástrojů, zohledňovat budoucí výzvy a být prováděna na základě rozsáhlých konzultací se zúčastněnými stranami; vyzývá Radu, aby před přijetím nové strategie vnitřní bezpečnosti řádně zohlednila související stanovisko Parlamentu;

27. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TA(2013)0385

Evropská strategie pro bezpečnost a zdraví při práci

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o evropské strategii pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci (2013/2685(RSP))

(2016/C 093/24)

Evropský parlament,

— s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na preambuli a články 3 a 6 této smlouvy,

Čtvrtek, 12. září 2013

— s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 4, 9, 145, 151, 152, 153, 154, 156 a 168 této smlouvy,

— s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 1, 3, 27, 31, 32 a 33 této listiny,

— s ohledem na otázku Komisi o hodnocení evropské strategie pro zdraví a bezpečnosti při práci na období 2007–2012 (O-000073/2013 – B7-0214/2013),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 11. března 2002 s názvem „Přizpůsobit se změnám práce a společnosti: nová strategie Společenství na období 2002–2006 pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci“ (COM(2002)0118),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 21. února 2007 nazvané „Zlepšení kvality a produktivity práce: strategie Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012“ (COM(2007)0062),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 s názvem „Evropa 2020. Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 27. dubna 2011 s názvem „Střednědobá evropská strategie pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012“ (SEC(2011)0547),

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 31. května 2013 s názvem „Hodnocení evropské strategie pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012“ (SWD(2013)0202),

— s ohledem na usnesení ze dne 24. února 2005 o podpoře ochrany zdraví a bezpečnosti na pracovišti ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2008 o strategii Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012 ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. prosince 2011 o přezkumu evropské strategie pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012 v polovině období ([3]),

— s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že strategie Evropa 2020 hodlá dosáhnout do roku 2020 75 % míry zaměstnanosti obyvatelstva ve věku 20 až 64 let;

B. vzhledem k tomu, že technologický pokrok, hospodářský rozvoj a hospodářská a sociální krize mají soustavný dopad na pracovní prostředí a vyžadují rychlou reakci s cílem dosáhnout vysoké úrovně ochrany zdraví a bezpečnosti při práci;

C. vzhledem k tomu, že by hospodářská krize neměla být používána jako omluva k podkopávání politik prevence před pracovními riziky;

D. vzhledem k tomu, že podpora legislativních opatření v oblasti ochrany zdraví a bezpečnosti při práci byla řešena v politických dokumentech a akčních programech na úrovni EU od roku 1978;

E. vzhledem k tomu, že strategie Společenství na podporu ochrany zdraví a bezpečnosti při práci na období 2007–2012 uplynula v roce 2012 a nenásledoval ji až dosud žádný politický dokument na úrovni EU;

F. vzhledem k tomu, že Komise uznává, že strategie Společenství pro zdraví a bezpečnost při práci na období 2007–2012 měla v EU pozitivní dopad a že je i v nadcházejících letech nutno řešit v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci řadu výzev;

([1]) Úř. věst. C 304 E, 1.12.2005, s. 400.
([2]) Úř. věst. C 41 E, 19.2.2009, s. 14.
([3]) Úř. věst. C 168 E, 14.6.2013, s. 102.

1. vyjadřuje znepokojení nad tím, že až dosud Komise nepřijala novou evropskou strategii pro zdraví a bezpečnost při práci;

2. opětovně Komisi žádá, aby předložila novou evropskou strategii pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci pro nadcházející roky až do roku 2020; vyzývá Komisi, aby tak učinila do konce roku 2013;

3. vyslovuje politování nad tím, že Komise dosud nepředložila návrh směrnice o poruchách pohybového ústrojí v důsledku výkonu povolání ani návrh revize směrnice 2004/37/ES o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci, ačkoli byly tyto návrhy zmíněny již v pracovním plánu Komise na rok 2011;

4. připomíná výzvy obsažené v jeho usneseních ze dne 15. prosince 2011 o přezkumu evropské strategie pro ochranu zdraví a bezpečnost při práci na období 2007–2012 v polovině období;

5. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

P7_TA(2013)0386

Přeshraniční kolektivní vyjednávání a nadnárodní sociální dialog

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o přeshraničním kolektivním vyjednávání a nadnárodním sociálním dialogu (2012/2292(INI))

(2016/C 093/25)

Evropský parlament,

— s ohledem na čl. 3 odst. 3 a čl. 6 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU),

— s ohledem na články 9, 151, 152, 154, 155 a 156 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na články 12, 28, na čl. 52 odst. 3 a článek 53 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i na její preambuli a příslušná vysvětlení,

— s ohledem na článek 11 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv,

— s ohledem na články 5 a 6 (revidované) Evropské sociální charty,

— s ohledem na rozhodnutí Komise 98/500/ES ze dne 20. května 1998 o zřízení výborů pro kolektivní vyjednávání k podpoře dialogu mezi sociálními partnery na evropské úrovni,

— s ohledem na směrnici Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, provozoven nebo částí podniků nebo závodů,

— s ohledem na směrnici Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců, a směrnici Rady 2003/72/ES ze dne 22. července 2003, kterou se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství,

Čtvrtek, 12. září 2013

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/38/ES ze dne 6. května 2009 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na úrovni Společenství a skupinách podniků působících na úrovni Společenství,

— s ohledem na závěry Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu zaměstnanců (EPSCO) 17423/11 přijaté dne 1. prosince 2011,

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 10. září 2012 nazvaný „Nadnárodní podnikové dohody: uskutečňování potenciálu sociálního dialogu“, (SWD(2012)0264),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. dubna 2012 nazvané „Na cestě k hospodářské obnově vedoucí k intenzivnímu růstu pracovních míst (COM(2012)0173),

— s ohledem na zprávu skupiny odborníků Komise o nadnárodních podnikových dohodách ze dne 31. ledna 2012,

— s ohledem na revidovaný pracovní dokument skupiny odborníků Komise o nadnárodních podnikových dohodách ze dne 31. ledna 2012,

— s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 17. ledna 2012 nazvanou „Restrukturalizace a předjímání změn: poučení z nedávných zkušeností“ (COM(2012)0007) a na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 17. ledna 2012 nazvaný „Restrukturalizace v Evropě v roce 2011“, který tuto zelenou knihu doprovází (SEC(2012)0059),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 27. října 2010 nazvané „Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace – konkurenceschopnost a udržitelnost ve středu zájmu“ (COM(2010)0614),

— s ohledem na průzkum Komise ze dne 2. července 2008 nazvaný „Mapování nadnárodních textů sjednaných na úrovni podniků“ (EMPL F2 EP/bp 2008 (D) 14511),

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise z roku 2008 nazvaný „Role nadnárodních podnikových dohod v kontextu zvyšující se mezinárodní integrace“ (SEC(2008)2155),

— s ohledem na zprávu Komise z února 2006 nazvanou „Nadnárodní kolektivní vyjednávání: minulost, přítomnost a budoucnost“,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. února 2005 o Sociální agendě (COM(2005)0033),

— s ohledem na úmluvy Mezinárodní organizace práce o pracovních doložkách (veřejné zakázky) (č. 94) a o kolektivním vyjednávání (č. 154),

— s ohledem na judikaturu vypracovanou dozorčími orgány Mezinárodní organizace práce,

— s ohledem na tripartitní prohlášení Mezinárodní organizace práce o zásadách týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky (1977),

— s ohledem na Deklaraci Mezinárodní organizace práce o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci ze dne 10. června 2008,

— s ohledem na deklaraci Mezinárodní organizace práce o základních zásadách a právech při práci ze dne 18. června 1998,

— s ohledem na úmluvy Mezinárodní organizace práce zavádějící všeobecné základní pracovní normy, pokud jde (mimo jiné) o svobodu sdružování a právo kolektivně vyjednávat (úmluvy č. 87 (1948) a č. 98 (1949)) a nediskriminaci v zaměstnání (úmluvy č. 100 (1951) a č. 111 (1958)),

— s ohledem na studii o výkonu základních práv pracovníků, kterou zadal k vypracování Výbor pro zaměstnanost a sociální věci (září 2012),

— s ohledem na studii o přeshraničním kolektivním vyjednávání a nadnárodním sociálním dialogu, kterou zadal k vypracování Výbor pro zaměstnanost a sociální věci (červen 2011),

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2013 obsahující doporučení Komisi o informovanosti a konzultování pracovníků, předvídání a zvládání restrukturalizace ([1]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a stanovisko Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0258/2013),

A. vzhledem k tomu, že podle Komise ([2]) bylo v roce 2012 uzavřeno 244 evropských nadnárodních podnikových dohod (TCAs); vzhledem k tomu, že z toho lze vyvodit, že pracovní podmínky v evropských nadnárodních společnostech se postupně více a více integrují;

B. vzhledem k tomu, že stále více nadnárodních podnikových dohod obsahuje ujednání o mechanismech pro řešení sporů, jak doporučují organizace zaměstnanců i zaměstnavatelů;

C. vzhledem k tomu, že pro tyto dohody neexistuje právní rámec ani na mezinárodní, ani na evropské úrovni; vzhledem k tomu, že by se mělo posoudit, zda je to dostatečný důvod k tomu, aby jich bylo uzavíráno méně;

D. vzhledem k tomu, že každý členský stát Unie má vlastní systém meziodvětvových vztahů, což je výsledkem odlišného historického vývoje a různých tradic, a že je nutno tyto systémy respektovat a není zapotřebí je sjednocovat;

E. vzhledem k tomu, že přeshraniční partnerství sociálních partnerů se ukázala být osvědčeným postupem na podporu volného pohybu pracovníků a přeshraniční podporu jejich práv; vzhledem k tomu, že podpora EU je pro takováto přeshraniční partnerství zásadní;

F. vzhledem k tomu, že evropský dialog podporuje udržování a zvyšování zaměstnanosti, zlepšování pracovních podmínek a tím i zlepšování životní úrovně zaměstnanců nadnárodních podniků, a to inovativně a při zachování nezávislosti kolektivního vyjednávání sociálních partnerů;

G. vzhledem k tomu, že EU uznává svobodu sdružování a právo na kolektivní vyjednávání jako základní práva;

H. vzhledem k tomu, že podniky stále více působí na evropské úrovni, zatímco zástupci zaměstnanců jsou převážně organizováni na vnitrostátním základě;

1. konstatuje, že toto usnesení se nadnárodními podnikovými dohodami zabývá; poukazuje na to, že tyto dohody jsou zpravidla na odvětvové úrovni uzavírány mezi evropskými odborovými svazy na jedné straně a jednotlivými společnostmi a/nebo sdruženími zaměstnavatelů na straně druhé, a konstatuje, že se toto usnesení nevztahuje na mezinárodní rámcové dohody, jež podepsaly mezinárodní odborové svazy a podniky; zdůrazňuje, že je třeba posílit sociální dialog na evropské i mezinárodní úrovni i přeshraniční kolektivní vyjednávání;

2. navrhuje, aby Komise uvážila, zda by pro uvedené evropské nadnárodní podnikové dohody byl vhodný volitelný evropský právní rámec a zda by byl užitečný pro zajištění větší právní jistoty, vyšší transparentnosti a předvídatelných a vynutitelných právních účinků v případě dohod, jež se řídí rámcovými ustanoveními; v souvislosti s evropskými nadnárodními podnikovými dohodami navrhuje propagování postupů, které uznávají autonomii smluvních stran, a doporučuje, aby byla do dohod začleněna ustanovení o řešení sporů;

Volitelný právní rámec pro evropské nadnárodní podnikové dohody

3. zdůrazňuje nezávislost sociálních partnerů, která jim umožňuje na všech úrovních zahájit jednání a uzavřít dohodu;

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0005.
([2]) Nadnárodní podnikové dohody: uskutečňování potenciálu sociálního dialogu, pracovní dokument útvarů Komise,10.9.2012 SWD (2012)0264, s. 2.

4. zdůrazňuje, že nadnárodní podnikové dohody se vzájemně liší, například pokud jde o rozsah použitelnosti, působnost a smluvní strany, a to v souladu s účelem, výchozí situací, potřebami a cíli těchto smluvních stran, že podniková kultura je velmi rozdílná a že je při vytváření různých druhů nadnárodních podnikových dohod nutné respektovat smluvní autonomii stran;

5. navrhuje sociálním partnerům, aby si vyměňovali zkušenosti v oblasti nadnárodních podnikových dohod;

6. zdůrazňuje, že Komise by měla své úvahy o volitelném právním rámci zakládat na dobrovolném využívání pro sociální partnery, zúčastněné podniky i skupiny podniků, které by mělo rovněž být založené na flexibilitě a postupech na vnitrostátní úrovni, aby příslušná nadnárodní podniková dohoda měla právní účinky; výslovně zdůrazňuje autonomii sociálních partnerů a stran kolektivních dohod;

7. má za to, že evropské rady zaměstnanců by měly být plně zapojeny do vyjednávání s evropskými odborovými svazy, zejména proto, že jsou schopny odhalit nové potřeby nebo možnosti nadnárodních podnikových dohod, iniciovat příslušný postup, připravit cestu pro vyjednávání a pomoci zajistit transparentnost a předávání informací týkajících se dohod zúčastněným zaměstnancům; vítá skutečnost, že některé evropské odborové svazy navrhly procesní pravidla pro zapojení evropských rad zaměstnanců;

8. je přesvědčen, že je nezbytné přijmout zásadu příznivějšího ustanovení a ustanovení o zachování úrovně ochrany, a předejít tak riziku, že uzavření evropských nadnárodních podnikových dohod povede k obcházení nebo porušování vnitrostátních kolektivních smluv a vnitrostátních podnikových dohod;

9. doporučuje zavést mechanismy alternativního řešení sporů; zastává názor, že by měl být sjednán první společný mechanismus ad hoc na úrovni podniku, například podpora smluvních stran, aby se na dobrovolném základě dohodly na ustanoveních o řešení sporů s cílem nalézt řešení sporů mezi smluvními stranami; doporučuje, aby tato ustanovení vycházela ze vzorů pro alternativní řešení sporů, které byly dohodnuty a poskytnuty evropskými sociálními partnery na odvětvové úrovni; uznává, že řada nadnárodních podnikových dohod, které již byly na evropské úrovni uzavřeny, obsahuje pracovní postupy pro mimosoudní řešení sporů, a vybízí sociální partnery k intenzivnější výměně názorů v této věci a ke stanovení metod pro jejich další rozvoj či optimalizaci;

10. navrhuje Komisi, aby doporučila sociálním partnerům v souvislosti s evropskými nadnárodními podnikovými dohodami zohlednit následující kritéria: postup pro udělování mandátu, tedy objasnění legitimity a reprezentativnosti stran, které vyjednávají a uzavírají dohodu; místo a datum uzavření dohody; rozsah působnosti z hlediska obsahu a ze zeměpisného hlediska, zásadu příznivějšího ustanovení a ustanovení o zachování úrovně ochrany; období platnosti; podmínky pro vypovězení a mechanismy řešení sporů, subjekty, na něž se dohoda vztahuje, a další formální požadavky;

11. vítá činnosti, které Komise podniká v souvislosti s výměnou informací mezi sociálními partnery a odborníky, aby tyto partnery podpořila, např. jde o shromažďování příkladů, vytváření databází a provádění studií;

12. v této souvislosti připomíná dobré zkušenosti s přeshraničním partnerstvím mezi sociálními partnery a vyzývá Komisi a členské státy, aby pro tato partnerství zajistily budoucí podporu EU;

13. vybízí k tomu, aby evropská sociální partnerství plně využívala možnosti dohod EU, jež nabízí článek 155 SFEU, a to při plném respektování jejich autonomie;

14. vyzývá k tomu, aby evropští sociální partneři hráli významnější úlohu při utváření evropských politik; zejména vyzývá sociální partnery, aby se podíleli na vypracovávání roční analýzy růstu a aby hráli významnější úlohu při monitorování pokroku dosaženého členskými státy;

15. zdůrazňuje potřebu propagovat, podporovat a zvýšit zastoupení a účast žen v rozličných strukturách podílejících se na sociálním dialogu a kolektivním vyjednávání a zohledňovat v příslušných fórech genderovou dimenzi, jelikož je zapotřebí zajímat se o názory žen a začlenit otázky související s rovností žen a mužů do kolektivního vyjednávání; zdůrazňuje, že sociální dialog a kolektivní vyjednávání nepochybně mají velký potenciál jako prostředek podpory rovnosti žen a mužů na pracovišti;

o

o o

16. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, sociálním partnerům EU a vnitrostátním parlamentům.

P7_TA(2013)0387

Situace nezletilých osob bez doprovodu

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o situaci nezletilých osob v EU bez doprovodu (2012/2263 (INI))

(2016/C 093/26)

Evropský parlament,

— s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 3 této smlouvy,

— s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, zejména na články 67 a 79 této Smlouvy,

— s ohledem na ustanovení Listiny základních práv Evropské unie, zejména na její článek 24,

— s ohledem na Evropskou úmluvu o lidských právech a její protokoly,

— s ohledem na rozhodnutí a judikaturu Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva,

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu ze dne 6. května 2010 s názvem Akční plán pro nezletilé osoby bez doprovodu (2010–2014) (COM(2010)0213),

— s ohledem na zprávu Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 28. září 2012 s názvem Zpráva o provádění Akčního plánu pro nezletilé osoby bez doprovodu v polovině prováděcího období (COM(2012)0554),

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 20. dubna 2010 s názvem Akční plán provádění Stockholmského programu (COM(2010) 0171),

— s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2009 o sdělení Komise Parlamentu a Radě o prostoru svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům – Stockholmský program ([1]),

— s ohledem na hlavní směry EU týkající se násilí páchaného na ženách a boje proti všem formám diskriminace žen,

— s ohledem na závěry Rady o nezletilých osobách bez doprovodu přijaté na 3018. zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci dne 3. června 2010,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ([2]),

---

([1]) Úř. věst. C 285 E, 21.10.2010, s. 12.
([2]) Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57.

Čtvrtek, 12. září 2013

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV ([1]), a na sdělení Komise s názvem „Strategie EU pro vymýcení obchodu s lidmi 2012–2016“,

— s ohledem na směrnice, které se týkají azylu, zejména na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany ([2]), na směrnici Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl ([3]), jakož i na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí ([4]),

— s ohledem na reformní návrhy Komise, které se týkají nástrojů společného evropského azylového systému, zejména na pozměněný návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o azyl (přepracované znění) (COM(2011)0320), jakož i na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (přepracované znění) (COM(2011)0319) a na návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění) (COM(2008)0820),

— s ohledem na směrnici Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny ([5]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany ([6]),

— s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 779/2007/ES ze dne 20. června 2007, kterým se na období let 2007–2013 zavádí zvláštní program pro předcházení násilí páchanému na dětech, mladých lidech a ženách a jeho potírání a pro ochranu obětí a ohrožených skupin (program Daphne III) jako součást obecného programu „Základní práva a spravedlnost“ ([7]),

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 23. února 2011 s názvem „Hodnocení dohod EU o zpětném přebírání osob“ (COM(2011)0076),

— s ohledem na texty Rady Evropy, zejména na rezoluci 1810 (2011) jejího parlamentního shromáždění o problémech, s nimiž se děti bez doprovodu potýkají v Evropě při příjezdu, pobytu a návratu, na doporučení jejího výboru ministrů členským státům ve věci životních plánů pro nezletilé migranty bez doprovodu (CM/Rec(2007)9) a na dokument jejího výboru ministrů s názvem „Dvacet pokynů pro nucené navracení“ (CM(2005)40),

— s ohledem na mezinárodní nástroje týkající se práv dětí, především na úmluvu OSN o právech dítěte, a zejména na její článek 3, a na obecné připomínky Výboru OSN pro práva dítěte, zejména obecnou připomínku č. 6 (2005) o zacházení s nezletilými osobami bez doprovodu a mimo jejich zemi původu,

([1]) Úř. věst. L 101, 15.04.2011, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9.
([3]) Úř. věst. L 31, 6.2.2003, s. 18.
([4]) Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.
([5]) Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12.
([6]) Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23.
([7]) Úř. věst. L 173, 3.7.2007, s. 19.

— s ohledem na poznámku k politikám a postupům použitelným v případě dětí bez doprovodu, které žádají o azyl, vydanou v roce 1997 Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky,

— s ohledem na všeobecné doporučení č. 19 Výboru OSN pro odstranění diskriminace žen přijaté roku 1992,

— s ohledem na prohlášení Valného shromáždění OSN o odstranění násilí páchaného na ženách, které bylo přijato v prosinci roku 1993 jakožto první mezinárodní nástroj v oblasti lidských práv, který se týká výhradně násilí páchaného na ženách,

— s ohledem na protokol o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zvláště se ženami a dětmi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů o boji proti nadnárodnímu organizovanému zločinu,

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanoviska Výboru pro rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0251/2013),

A. vzhledem k tomu, že každým rokem přijíždí na evropské území bez doprovodu tisíce státních příslušníků třetích zemí či osob bez státní příslušnosti, kterým je méně než osmnáct let, nebo jsou na tomto území bez doprovodu po příjezdu ponechány;

B. vzhledem k tomu, že počet nezletilých osob bez doprovodu v důsledku pokračujících konfliktů v různých částech světa a přetrvávající globální hospodářské krize prudce roste;

C. vzhledem k tomu, že důvodů, proč nezletilé osoby bez doprovodu přijíždějí, je mnoho: války, násilí, porušování základních práv, přání znovu se shledat s rodinnými příslušníky, přírodní pohromy, chudoba, nezákonné obchodování, vykořisťování atd.;

D. vzhledem k tomu, že zvláštní pozornost je třeba věnovat dětským obětem obchodování s lidmi bez doprovodu, jelikož jsou obzvláště zranitelné, a potřebují proto zvláštní pomoc a podporu;

E. vzhledem k tomu, že mnoho nezletilých osob přichází do EU, aby unikly nuceným sňatkům, a že EU se musí více zasazovat o potírání tohoto jevu;

F. vzhledem k tomu, že tyto nezletilé osoby jsou ze své podstaty obzvláště zranitelné a že je třeba zaručit dodržování jejich základních práv;

G. vzhledem k tomu, že podle Smlouvy o Evropské unii, Listiny základních práv EU a Úmluvy OSN o právech dítěte jsou Evropská unie a členské státy povinny chránit práva dětí;

H. vzhledem k tomu, že ve Stockholmském programu je ochrana nezletilých osob bez doprovodu zařazena mezi priority;

I. vzhledem k tomu, že nezletilým osobám bez doprovodu se v jednotlivých zemích dostává různé úrovně přijetí a péče a že zde chybí srovnatelná a účinná úroveň ochrany;

J. vzhledem k tomu, že je nutné zajistit rovnost žen a mužů a stejnou úroveň ochrany lidských práv migrujících dívek i chlapců bez doprovodu, a vzhledem k tomu, že zvláštní pozornost je potřeba věnovat porušování lidských práv dívek a poskytování přiměřené podpory a vhodné nápravy;

K. vzhledem k tomu, že dochází k četným případům zmizení dětí z ubytovacího či přijímacího střediska pro žadatele o azyl;

Čtvrtek, 12. září 2013

Obecná doporučení

1. připomíná, že nezletilá osoba bez doprovodu je především dítětem, které může být v nebezpečí, a že vůdčí zásadou ve vztahu členských států a Evropské unie k těmto osobám musí být nikoli imigrační politika, ale ochrana dětí a tedy dodržování klíčové zásady nejlepšího zájmu dítěte; připomíná, že každou osobu ve věku do 18 let je nutné bez výjimky považovat za dítě, a tudíž za nezletilou osobu; zdůrazňuje, že nezletilé osoby bez doprovodu, a zejména dívky, jsou dvakrát náchylnější k problémům a obtížím než ostatní nezletilí; připomíná, že jsou mnohem zranitelnější, protože mají stejné potřeby jako ostatní nezletilí a zároveň i jako ostatní uprchlíci, s nimiž sdílí podobné zkušenosti; zdůrazňuje, že dívky a ženy jsou zvlášť zranitelné vůči porušování svých práv během celého migračního řízení a že dívky bez doprovodu jsou zvlášť ohroženy, neboť jsou často hlavním cílem sexuálního vykořisťování, zneužívání a násilí; zdůrazňuje, že k nezletilým osobám bez doprovodu v EU orgány často přistupují jako k delikventům, kteří porušili přistěhovalecké předpisy, spíše než jako k osobám s určitými právy vzhledem k jejich věku a zvláštním okolnostem;

2. připomíná rovněž, že v každém kroku vůči těmto osobám, ať už ze strany veřejných orgánů či soukromých subjektů, musí být před všemi jinými ohledy upřednostněn nejlepší zájem dítěte, jak je definován v právních předpisech a judikatuře; vyzývá Komisi, aby podpořila řádné provedení právních ustanovení EU týkajících se nejlepších zájmů dítěte a navrhla strategické pokyny založené na osvědčených postupech, judikatuře a obecné připomínce č. 6 Výboru OSN pro práva dítěte o zacházení s nezletilými osobami bez doprovodu a mimo jejich zemi původu a na základě souboru ukazatelů a kritérií posoudila, co je v nejlepším zájmu dítěte; vyzývá Komisi, aby provedla legislativní i nelegislativní opatření pro zajištění přiměřené ochrany dětí a nezletilých osob bez doprovodu, jejichž cílem by bylo zejména zlepšit metody hledání trvalých řešení;

3. rozhodně odsuzuje stávající nedostatky v oblasti ochrany nezletilých osob bez doprovodu v Evropské unii a vyjadřuje znepokojení nad skutečností, že podmínky, za nichž jsou přijímány, jsou často žalostné, a dále nad častým porušováním jejich základních práv v některých členských státech;

4. zdůrazňuje, že je naléhavě třeba, aby EU a členské státy navrhly ucelené řešení otázek ochrany nezletilých osob bez doprovodu, které by zahrnovalo úplné dodržování jejich základních práv; vítá skutečnost, že některé členské státy přistoupily k opčnímu protokolu OSN k Úmluvě o právech dítěte o poskytování právní ochrany dětem před nejzávažnějšími formami vykořisťování;

5. vítá skutečnost, že Evropská komise přijala akční plán ve věci nezletilých osob bez doprovodu pro roky 2010–2014; lituje však, že nezvolila přístup, který by byl více zaměřen na ochranu jejich základních práv, a připomíná, že stávající opatření nejsou dostatečná a že komplexní ochrana nezletilých osob bez doprovodu vyžaduje přijetí dalších opatření; připomíná, že jedním z cílů Akčního plánu EU pro nezletilé osoby bez doprovodu je, aby se EU a její členské státy zabývaly základními příčinami migrace a začlenily otázku nezletilých osob bez doprovodu do rozvojové spolupráce, což by přispělo k vytvoření bezpečného prostředí pro děti, které by tak mohly vyrůstat ve svých zemích původu; zdůrazňuje, že je nutné dále rozvíjet preventivní rozměr politik EU, které se týkají nezletilých osob bez doprovodu tím, že se více zaměří na úsilí o odstranění chudoby, na politiky v oblasti zdraví a práce, na lidská práva a demokratizaci a na problematiku obnovy po skončení konfliktů; domnívá se, že mají-li být skutečně posílena základní práva nezletilých osob bez doprovodu, musí jít EU nad rámec akčního plánu navrženého Komisí; obzvláště zdůrazňuje potřebu posílit statut zákonného opatrovníka v EU a partnerských zemích a domnívá se, že je mimořádně důležité vytvořit plán monitorování ve spolupráci se zeměmi původu a veškerými tranzitními zeměmi, aby byla zajištěna náležitá ochrana dítěte po jeho návratu a znovuzačlenění v zemi původu;

6. vyjadřuje politování nad roztříštěností evropských právních ustanovení týkajících se nezletilých osob bez doprovodu a naléhavě žádá Komisi, aby vypracovala uživatelskou příručku pro členské státy a všechny uživatele, v níž budou jednotlivé právní základy shrnuty, s cílem usnadnit členských státům řádné provádění těchto ustanovení a posílit ochranu nezletilých osob bez doprovodu;

7. vyjadřuje politování nad tím, že chybí spolehlivé oficiální statistiky o nezletilých osobách bez doprovodu; vyzývá členské státy a Komisi, aby zlepšily shromažďování statistických údajů o nezletilých osobách bez doprovodu a genderové statistiky pro zlepšení srovnatelnosti shromážděných údajů mezi členskými státy, zavedly koordinované metody pro získávání a sdílení informací ve všech členských státech prostřednictvím platforem sdružujících všechny zúčastněné strany,

které přicházejí s problematikou nezletilých osob bez doprovodu do styku, přičemž zajistí ochranu osobních údajů, a prostřednictvím seznamu vnitrostátních kontaktních míst, a lépe využívaly již dostupné nástroje pro shromažďování statistických údajů na úrovni EU, jako je Eurostat, Frontex, Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) a Evropská migrační síť; zdůrazňuje, že účelem shromažďování těchto údajů je lépe pochopit situaci, zlepšit ochranu nezletilých osob bez doprovodu a lépe řešit jejich potřeby; vyzývá Komisi, členské státy a Evropský institut pro rovnost žen a mužů (EIGE) a mezinárodní a nevládní organizace, aby vyvinuly další úsilí při shromažďování, monitorování a výměně přesných údajů rozdělených podle pohlaví s cílem získat podrobný přehled o počtu mladých dívek bez doprovodu, aby mohly zkoumat zvláštní potřeby této skupiny s cílem poskytnout jim podporu a provádět konkrétní opatření, která by se zaměřovala na tyto problémy, a vyměňovat si osvědčené postupy k jejich zlepšení;

8. připomíná, že EU a členské státy by měly rozšířit svou spolupráci se třetími zeměmi, které jsou zeměmi původu a tranzitu, v otázkách týkajících se nezletilých osob bez doprovodu, dodržování jejich základních práv a v záležitostech vypracovávání trvalých řešení, opětovného shledání rodin, navracení a zpětného přebírání osob, pokud je to v nejlepším zájmu dítěte, obnovování rodinných vazeb a opětovného začlenění v zemi původu; vyzývá ke zlepšení spolupráce se třetími zeměmi, které jsou zeměmi původu a tranzitu, v oblasti prevence a boje proti obchodování s lidmi, zejména s dětmi, a vykořisťování nezletilých osob, prevence nezákonného přistěhovalectví a různých forem násilí na ženách jako jsou nucené sňatky, a to rovněž prostřednictvím pravidelného dialogu mezi EU a těmito státy a Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ); vyzývá Komisi a členské státy, aby zahrnuly ochranu dětí a problematiku nezletilých osob bez doprovodu do politik v oblasti rozvoje a spolupráce; zdůrazňuje význam koherentního vytváření politik EU týkajících se přistěhovalectví, azylu a práv dětí s ohledem na nezletilé osoby v EU a ve třetích zemích a s přihlédnutím k jejich dopadu na rozvojové země; připomíná závazek ohledně soudržnosti politik zakotvený v Lisabonské smlouvě; vyzývá Komisi, členské státy a třetí země, aby posílily kampaně za účelem zvyšování informovanosti veřejnosti v zemích původu, tranzitu a v cílových zemích nezletilých osob bez doprovodu o rizicích souvisejících s migrací dětí, zejména o vykořisťování nezletilých osob a organizovaném zločinu; zdůrazňuje, že vyšetřování týkající se osobní i rodinné minulosti je velmi důležité pro poznání prostředí, z něhož nezletilé osoby pocházejí, a pro vypracování individuálních plánů pro jejich začlenění v zemi příjezdu nebo opětovné začlenění v zemi původu;

9. připomíná, že boj proti obchodování s lidmi je zásadním krokem, jelikož nezletilé osoby, zejména dívky, jsou tomuto riziku vystaveny a jsou obzvlášť zranitelné vůči obchodování s lidmi, genderově specifickému násilí, vykořisťování, zejména pracovnímu a sexuálnímu vykořisťování a zneužívání; zdůrazňuje skutečnost, že by měly být zavedeny účinné mechanismy pro prevenci, odhalování, oznamování, postupování, vyšetřování, zpracování a další sledování případu obchodování s lidmi, pracovního a sexuálního vykořisťování a zneužívání a že by rovněž měla být učiněna opatření v třetích zemích s cílem odstranit primární příčiny obchodování s lidmi; vyzývá v této souvislosti Komisi a členské státy, aby postupovaly velmi obezřetně a účinně provedly směrnici 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí a směrnici 2011/93/EU o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii a směrnici 2012/29/EU, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu; vyzývá rovněž členské státy a EU, aby posílily policejní a soudní spolupráci a při odhalování potenciálních obětí, zvyšování vnímavosti veřejnosti a boji proti obchodování s lidmi spolupracovaly s koordinátorem EU pro boj proti obchodování s lidmi; vítá přijetí strategie EU pro vymýcení obchodování s lidmi na období let 2012–2016, zejména ustanovení o finančních prostředcích na vypracování pokynů k systémům ochrany dětí a výměnu osvědčených postupů; připomíná členským státům článek 11 Úmluvy OSN o právech dítěte, v němž jsou státy vyzvány k přijetí opatření k potírání nezákonného přesunu dětí do jiných zemí; vyzývá členské státy, aby spolupracovaly se třetími zeměmi při řešení narůstajícího problému nelegálního převádění dětí; naléhavě žádá členské státy, aby převaděče stíhaly a ukládaly jim pokud možno vhodné a přiměřené sankce; je znepokojen situací řady nezletilých osob bez doprovodu, které v EU žijí tajně a jež jsou zvlášť zranitelné vůči vykořisťování a zneužití; vyzývá orgány členských států a organizace občanské společnosti, aby spolupracovaly a přijaly veškerá nezbytná opatření pro zajištění jejich ochrany a důstojnosti;

10. považuje za politováníhodné, že ochrana dětí je ve srovnání s jinými humanitárními oblastmi výrazně a systematicky podfinancována; vyzývá Komisi, aby v Azylovém a migračním fondu obzvláště zohlednila nezletilé osoby bez doprovodu s cílem poskytnout dlouhodobé záruky v oblasti ochrany dětí, a to i pokud jde o sekce týkající se uprchlíků, žadatelů o azyl, vnějších hranic a navracení, a aby stejně postupovala v případě Evropského sociálního fondu, a to především v zájmu

podpory nejpostiženějších regionů; domnívá se, že přiměřené dlouhodobé financování by mělo být zajištěno zejména pro programy zaměřené na odhalování nezletilých osob bez doprovodu, jejich náležité přijetí, ochranu, jmenování zákonných zástupců, dohledávání rodinných příslušníků, znovuusídlení, opětovné začlenění i výcvik pohraničních stráží a školení orgánů;

Strategické pokyny

11. žádá Komisi, aby vypracovala strategické pokyny pro všechny členské státy, které by měly být založeny na osvědčených postupech, mít povahu minimálních společných norem a zabývat se každou etapou procesu od příjezdu nezletilé osoby na evropské území až po fázi, kdy je pro ni nalezeno trvalé řešení s cílem zajistit řádnou ochranu těchto osob; vyzývá členské státy, aby přijaly vnitrostátní strategie pro nezletilé osoby bez doprovodu založené na těchto strategických pokynech a určily vnitrostátní kontaktní místo odpovědné za koordinaci a provádění těchto opatření a kroků; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci se stávající skupinou odborníků sledovala situaci a opatření přijímaná členskými státy a každoročně předkládala Parlamentu a Radě zprávu na toto téma;

12. připomíná, že žádnému dítěti by neměl být odepřen přístup na území EU a trvá na tom, že členské státy musí dodržovat mezinárodní a evropské závazky, jež se týkají dětí, které se nacházejí v jejich jurisdikci, a to bez jakýchkoli svévolných omezení; připomíná, že žádné dítě by nemělo být navráceno ve zkráceném řízení na hranici členského státu;

13. vyzývá členské státy, aby důsledně dodržovaly zásadní povinnost nezadržovat za žádných okolností a bez jakékoli výjimky mladistvé osoby; vyjadřuje politování nad skutečností, že pozměněný návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o azyl, nezakázal zadržování nezletilých žadatelů o azyl bez doprovodu, a naléhavě žádá členské státy, aby respektovaly kritérium výjimečných okolností stanovené v této směrnici; vyzývá Komisi, aby při uplatňování ustanovení právních předpisů EU o zadržování nezletilých osob postupovala s ohledem na příslušnou judikaturu s velkou obezřetností; naléhavě žádá členské státy, aby rovněž nezletilé osoby umísťovaly do zvláštních domovů pro děti, a to s přihlédnutím k jejich věku a pohlaví;

14. má za to, že každý členský stát je odpovědný za odhalování mladistvých osob bez doprovodu; vyzývá členské státy, aby tyto osoby směrovaly neprodleně na specializované sociální a vzdělávací služby, které mají jednak vyhodnotit individuální okolnosti a potřeby zvláštní ochrany každé nezletilé osoby, zejména její národnost, vzdělání, etnické, kulturní a jazykové prostředí, z nějž pochází, a úroveň zranitelnosti a na druhé straně jí neprodleně poskytnout veškeré nezbytné informace o jejích právech a možnostech právní pomoci a postupech a jejich významu, a to v jazyce a formě, kterým porozumí, případně prostřednictvím tlumočníků; vyzývá členské státy, aby sdílely osvědčené postupy týkající se nástrojů, které dětem vstřícným způsobem pomohou vyjasnit příslušné postupy a jejich práva; vyzývá v této souvislosti členské státy, aby zvláštním opatřením týkajícím se odhalování, přijímání a ochrany nezletilých osob bez doprovodu, které vyžadují zvláštní ochranu, a zejména nezletilých osob, jež se staly obětí obchodování s lidmi, věnovaly mimořádnou pozornost a poskytly těmto osobám potřebnou pomoc a ochranu podle směrnice 2011/36/EU;

15. vyjadřuje politování nad skutečností, že pro určení věku jsou v některých členských státech používány nevhodné metody invazivní povahy, které mohou způsobit trauma, některé z metod založené na zjišťování kostní zralosti nebo mineralizaci zubů jsou sporné a vykazují velkou míru chybovosti; vyzývá Komisi, aby do strategických pokynů zahrnula společné standardy týkající se metod pro posuzování věku založené na osvědčených postupech, které by měly spočívat ve vícerozměrném a multidisciplinárním posouzení, měly by být prováděny odborně, bezpečně, vůči dětem citlivým způsobem zohledňujícím hledisko pohlaví a nestranně, se zvláštním ohledem na dívky, a to nezávislými, kvalifikovanými lékaři a odborníky; připomíná, že při určování věku musí být náležitě respektována práva dítěte, fyzická nedotknutelnost a lidská důstojnost a že v případě nezletilých osob je třeba v případě pochybnosti vždy rozhodovat v její prospěch; připomíná, že lékařská vyšetření by měla být prováděna pouze, pokud jiné metody pro určení věku byly vyčerpány, a že musí existovat možnost se proti výsledkům tohoto posouzení odvolat; oceňuje práci, kterou v této věci vykonává Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) a jejíž výsledky by měly platit pro všechny nezletilé osoby;

16. vyzývá členské státy, aby neprodleně po příjezdu nezletilé osoby na území Unie zajistily stanovení opatrovníka, který ji bude doprovázet, poskytovat pomoc a zatupovat ji ve všech řízeních a umožní jí využívat svá práva ve všech řízeních, a to až do okamžiku, kdy pro bude pro nezletilou osobu nalezeno trvalé řešení, a požaduje, aby nezletilé osoby byly neprodleně po svém příjezdu do členského státu o jmenování této odpovědné osoby informovány; dále požaduje, aby tyto osoby měly odborné vzdělání v oblasti problematiky nezletilých osob bez doprovodu, ochrany a práv dítěte, právních předpisů v oblasti azylu a migrace, a aby jednaly zcela nezávisle; je přesvědčen, že by tyto osoby měly procházet kontinuální odbornou přípravou a být pravidelně a nezávisle kontrolovány; žádá Komisi, aby do strategických pokynů začlenila společné standardy založené na osvědčených postupech týkající se pověření, funkcí, kvalifikace, schopností a kompetencí této osoby;

17. vyzývá členské státy, aby zajistily, že úředníci a pracovníci orgánů, u nichž je pravděpodobné, že budou v kontaktu s nezletilými osobami bez doprovodu, včetně osob, jež se staly oběťmi obchodování, budou mít kvalifikaci a odbornou průpravu, které jim umožní tyto případy odhalit a náležitě s nimi nakládat, a poskytly těmto osobám příslušnou odbornou přípravu v oblasti zvláštních potřeb nezletilých osob bez doprovodu, práv dítěte, dětského chování a psychologie a právních předpisů v oblasti azylu a migrace; vyzývá členské státy, aby zavedly povinná školení zaměřená na problematiku rovnosti žen a mužů jak pro personál, který v zařízeních přijímá nezletilé osoby bez doprovodu, tak i pro vyslýchající osoby, osoby s rozhodovací pravomocí a právní zástupce nezletilých osob bez doprovodu, a aby zajistily, že tato školení budou pravidelně absolvovat také příslušníci policie a právních orgánů členských států; zdůrazňuje, že osoba odpovědná za nezletilou osobu by tuto osobu měla informovat a poskytovat jí rady, avšak co se týče právního poradenství, může ho pouze doplňovat, nikoli nahradit; upozorňuje, že nezávisle na státní příslušnosti dítěte, ať už je uznána, či nikoliv, musí členský stát, ve kterém se toto dítě bez doprovodu nachází, jednat jako jeho opatrovník a zajistit mu nejvyšší možnou ochranu;

18. vyzývá členské státy, aby v zájmu jednotnosti a rovnocenných norem v oblasti ochrany nezletilých osob v celé EU poskytly nezletilým osobám bez doprovodu přiměřenou ochranu bez ohledu na jejich status a za stejných podmínek jako dětem, které jsou státními příslušníky hostitelské země:

— přístup k odpovídajícímu ubytování – ubytování by mělo vždy splňovat přiměřené hygienické podmínky, v případě ubytování „ve středisku“ by se nikdy nemělo jednat o uzavřené středisko a v prvních dnech by ubytování mělo být zajištěno ve specializovaném zařízení pro mladistvé osoby bez doprovodu; po této první fázi by mělo následovat trvalejší ubytování; mladistvé osoby bez doprovodu musí být vždy odděleny od dospělých; středisko by mělo splňovat potřeby nezletilých osob a být vhodně vybaveno; mělo by se podporovat ubytování v náhradních rodinách či v „dětských vesničkách“ a společné ubytování s nezletilými rodinnými příslušníky nebo jinými nezletilými osobami, které jsou dané nezletilé osobě bez doprovodu blízké, pokud o ně má nezletilá osoba zájem;

— přiměřenou hmotnou, právní a psychologickou podporu je nutné poskytnout od okamžiku, kdy je zjištěno, že se jedná o nezletilou osobu bez doprovodu;

— dále právo na vzdělávání, odbornou přípravu a sociálně vzdělávací poradenství a okamžitý přístup k nim; neprodleně by měla být zajištěna možnost školní docházky v hostitelské zemi; kromě toho by nezletilým osobám bez doprovodu měl být v případě potřeby poskytnut skutečný přístup k jazykovým kurzům příslušného jazyka hostitelské země, a to bezprostředně po jejich příjezdu na území členského státu; členské státy by měly usnadnit uznávání předchozího vzdělání dětí, aby jim tak umožnily přístup k dalšímu vzdělávání v Evropě;

— právo na zdraví a na skutečný přístup k odpovídající základní zdravotní péči; členské státy by měly kromě toho poskytnout odpovídající základní zdravotní péči a psychologickou péči nezletilým osobám, jež se staly oběťmi mučení, pohlavního zneužívání nebo jiných forem násilí; členské státy by rovněž měly v případě potřeby poskytnout zvláštní péči (tj. přístup k rehabilitační péči) pro nezletilé osoby, jež byly oběťmi jakékoli formy zneužívání, vykořisťování, mučení nebo krutého, nelidského a ponižujícího zacházení nebo jež byly postiženy ozbrojeným konfliktem;

— přístup k informacím a k využívání médií (rádio, televize, internet) pro uspokojení jejich komunikačních potřeb;

— právo na volný čas a na zapojení do hry a volnočasových aktivit;

— právo všech nezletilých osob bez doprovodu na trvalé užívání a rozvíjení vlastní identity a hodnot, včetně svého mateřského jazyka;

— právo na projevy a praktikování svého náboženství;

19. připomíná, že všechny postupy musí být přizpůsobené potřebám dětí, zohledňovat jejich věk, míru vyspělosti a úroveň chápání a musí být citlivé vůči potřebám dětí v souladu s Pokyny Rady Evropy o justici zohledňující potřeby dětí, a vítá činnost Komise směřující k prosazování těchto pokynů; ve spolupráci s kompetentními a vyškolenými osobami, jako jsou psychologové, sociální pracovníci a kulturní mediátoři, je třeba vyslyšet stanoviska nezletilých osob a brát je v úvahu ve všech krocích těchto postupů;

20. vítá pokrok, jehož bylo dosaženo v právních předpisech v oblasti azylu a vyzývá členské státy, aby v zájmu účinného provádění těchto ustanovení přijaly nezbytné legislativní a správní reformy; připomíná nicméně, že politiky EU v oblasti azylu musí řešit v první řadě situaci nezletilých osob bez doprovodu jakožto dětí a žádá proto členské státy, aby se na nezletilé osoby bez doprovodu pokud možno nevztahovala zrychlená řízení a řízení na hranici členského státu; připomíná rovněž, že v případě, že na území daného členského státu nepobývá legálně žádný rodinný příslušník nezletilé osoby, je členským státem odpovědným za žádost o azyl podanou nezletilou osobou bez doprovodu ve více než jednom členském státě stát, v němž se nezletilá osoba zdržuje poté, co v tomto státě podala žádost o azyl, a vyzývá členské státy, aby se řídily rozhodnutími Evropského soudního dvora; zdůrazňuje, že vzhledem ke specifickým potřebám nezletilých osob bez doprovodu je rovněž zásadní, aby byly jejich žádosti o azyl posuzovány přednostně, a bylo tak možné co nejrychleji přijmout spravedlivé rozhodnutí; vyzývá členské státy, aby své azylové systémy rozvíjely s cílem vytvořit harmonizovaný a vůči dětem citlivý institucionální rámec, který zohlední zvláštní potřeby a nejrůznější problémy nezletilých osob bez doprovodu, zejména obětí obchodování s lidmi;

21. zdůrazňuje, že jakékoli rozhodnutí týkající se nezletilých osob bez doprovodu by mělo být přijímáno na základě individuálního posouzení a s patřičným ohledem na nejlepší zájmy dítěte;

22. odsuzuje skutečnost, že jakmile tyto nezletilé osoby dosáhnou zletilosti, jsou náhle vystaveny nejisté situaci; vyzývá členské státy, aby sdílely osvědčené postupy a stanovily mechanismy k zajištění přechodu těchto nezletilých osob ke zletilosti; oceňuje práci Rady Evropy v této věci a žádá Komisi, aby do svých strategických linií začlenila osvědčené postupy o vypracovávání „individuálních životních plánů“, které mají být připravovány ve spolupráci s nezletilou osobou a pro její dobro;

23. vyzývá členské státy, aby vymezily odpovědnost každého partnera, zejména vnitrostátních a místních orgánů, sociálních služeb, pedagogických pracovníků, rodin a zákonných zástupců, při uplatňování a monitorování životních plánů a při zajišťování jejich koordinace;

24. důrazně připomíná, že od okamžiku příjezdu nezletilé osoby bez doprovodu na území EU musí být nejdůležitějším cílem nalezení dlouhodobého řešení, které bude v jejím nejlepším zájmu; připomíná, že úsilí o jeho dosažení musí být vždy zahájeno přezkoumáním možnosti opětovného shledání rodiny v EU či mimo ni za předpokladu, že je to v nejlepším zájmu dítěte; zdůrazňuje, že nezletilá osoba v zásadě může být požádána o pomoc při pátrání po rodinných příslušnících, avšak že jakákoli povinnost ke spolupráci nesmí být stanovena jakožto faktor při rozhodování o žádosti o mezinárodní ochranu; připomíná, že v případech, kdy je život nezletilého či jeho rodinných příslušníků ohrožen, zejména pokud tito rodinní příslušníci zůstali v zemi původu, musí být shromažďování, zpracovávání a předávání informací o těchto osobách prováděno důvěrným způsobem, aby nedošlo k ohrožení životů dotčených osob; vyzývá členské státy a veškeré odpovědné orgány, aby zlepšily spolupráci zejména odstraněním byrokratických překážek při dohledávání rodinných příslušníků a slučování rodin a sdílely osvědčené postupy; vyzývá Komisi, aby sledovala provádění směrnice 2003/86/ES o právu na sloučení rodiny, a zejména čl. 10 odst. 3 této směrnice;

25. vyzývá Komisi, aby do strategických pokynů důsledně začlenila společné standardy založené na osvědčených postupech týkající se podmínek, které je nutno splnit, než může být nezletilá osoba navrácena, jež zohledňují nejlepší zájem dítěte a vycházejí ze Srovnávací studie o postupech v oblasti navracení nezletilých zveřejněné Komisí v roce 2011, která obsahuje kontrolní seznam a soubor osvědčených postupů; důrazně připomíná, že rozhodnutí o navrácení nelze přijmout, není-li to v nejlepším zájmu dítěte, nebo existuje-li riziko, že bude ohrožen život nezletilé osoby, fyzické nebo psychické

zdraví a duševní pohoda, její bezpečnost či základní práva nezletilé osoby nebo její rodiny, a že je nutno důkladně zvážit a plně vyhodnotit individuální okolnosti každé nezletilé osoby (a v souvislosti se sloučením rodiny i jejích rodinných příslušníků); připomíná, že rozhodnutí o navrácení může být přijato pouze v případě, pokud je zaručeno, že nezletilá osoba bude po návratu do země požívat výhod z bezpečných, konkrétních a přizpůsobených opatření, která zohledňují její práva a jsou propojena s opatřeními k opětovnému začlenění v zemi návratu; naléhavě žádá členské státy, aby s cílem zaručit bezpečné navrácení dítěte zavedly se zeměmi původu a tranzitu a ve spolupráci s nevládními, místními a mezinárodními organizacemi mechanismy spolupráce a sledování, aby byla zajištěna ochrana a opětovné začlenění nezletilých osob po jejich návratu; konstatuje, že taková opatření jsou základním prvkem postupu navracení; vyzývá Komisi, aby vyžadovala zhodnocení toho, jaký má směrnice 2008/115/ES dopad na nezletilé osoby bez doprovodu, a to zejména dopad článku 10 a čl. 14 odst. 1 písm. c) a článku 17 této směrnice; vyzývá EU, aby se zavázala zlepšit svůj postup v zájmu vymýcení potenciálních faktorů podporujících migraci, včetně sňatků v raném věku a nucených sňatků, škodlivých tradičních zvyků, jako je mrzačení ženských pohlavních orgánů, a sexuálního násilí po celém světě;

26. zdůrazňuje, že začlenění nezletilé osoby bez doprovodu do hostitelské země musí probíhat na základě individuálního životního plánu, který je vypracován ve spolupráci s nezletilou osobou a určen pouze pro ni, přičemž je třeba plně zohlednit její původní etnické, náboženské, kulturní a jazykové prostředí;

27. vyzývá členské státy, aby zavedly povinnost veřejných orgánů přijmout opatření vůči nezletilým osobám bez doprovodu, které se staly obětí žebrání; domnívá se, že vykořisťování nezletilých osoby v souvislosti se žebráním by mělo být za každou cenu zabráněno;

o

o o

28. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a Radě Evropy.

P7_TA(2013)0388

Situace v Konžské demokratické republice

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o situaci v Demokratické republice Kongo (2013/2822 (RSP))

(2016/C 093/27)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení,

— s ohledem na prohlášení vysoké představitelky EU Catherine Ashtonové ze dne 30. srpna 2013 o situaci v Severním Kivu a ze dne 7. června 2012 a 10. července 2012 o situaci ve východním Kongu;

— s ohledem na usnesení Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU o nestabilitě a špatné bezpečnostní situaci v oblasti Velkých jezer a zejména na východě Demokratické republiky Kongo, přijaté na setkání v surinamském Paramaribu, které se konalo 27. až 29. listopadu 2012,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 22. července 2013 týkající se oblasti Velkých jezer a ze dne 10. prosince 2012, 19. listopadu 2012 a 25. června 2012 o situaci na východě Demokratické republiky Kongo,

— s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2053 (2012) o situaci v Demokratické republice Kongo, č. 1925 (2010), č. 1856 (2008) upřesňující mandát mise OSN v Demokratické republice Kongo (Monusco) a č. 2098 (2013) obnovující mandát mise Monusco,

Čtvrtek, 12. září 2013

— s ohledem na zprávu generálního tajemníka OSN ze dne 28. června 2013 o stabilizační misi Organizace spojených národů v Demokratické republice Kongo,

— s ohledem na prohlášení předsedy Rady bezpečnosti OSN ze dne 25. července 2013 o situaci v oblasti Velkých jezer,

— s ohledem na rozhodnutí Rady pro mír a bezpečnost Africké unie (AU) týkající se situace v oblasti Velkých jezer, především ve východní části Demokratické republiky Kongo, které bylo přijato na 393. zasedání dne 28. srpna 2013,

— s ohledem na prohlášení hlav států a vlád členských států mezinárodní konference o oblasti Velkých jezer týkající se bezpečnostní situace v Demokratické republice Kongo, ze dne 6. srpna 2013 a 24. listopadu 2012,

— s ohledem na usnesení Mezinárodní organizace frankofonních zemí o situaci v Demokratické republice Kongo, které bylo přijato na XIV. summitu frankofonních zemích konaném ve dnech 13. a 14. října 2012,

— s ohledem na Dohodu o partnerství z Cotonou podepsanou v červnu 2000,

— s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000), č. 1820 (2008), č. 1888 (2009) a č. 1960 (2010) týkající se žen, míru a bezpečnosti,

— s ohledem na článek 3 Ženevské úmluvy z roky 1949 a na její protokol č. II, který zakazuje hromadné popravy, znásilňování, nucený odvod a další krutosti,

— s ohledem na Mezinárodní úmluvu o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989, která zejména zakazuje zapojení dětí do ozbrojených konfliktů,

— s ohledem na Opční protokol k Mezinárodní úmluvě o právech dítěte o zapojování dětí do ozbrojených konfliktů, který byl ratifikován zeměmi oblasti Velkých jezer,

— s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948 a na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech z roku 1966,

— s ohledem na Africkou listinu lidských práv a práv národů, kterou Demokratická republika Kongo ratifikovala v roce 1982,

— s ohledem na čl. 122 odst. 5 a čl. 110 odst. 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že od července minulého roku ve východní části Demokratické republiky Kongo eskaluje násilí, neboť znovu propukly potyčky mezi skupinou M23 a vládními jednotkami, které způsobily ztráty tisíců životů a při nichž bylo zraněno nespočet osob, včetně útoků na civilní obyvatele a mírové jednotky OSN; vzhledem k tomu, že humanitární situace je i nadále kritická;

B. vzhledem k tomu, že v důsledku opakujícího se ozbrojeného konfliktu dochází v oblasti Kivu k páchání krutých činů a násilí, včetně rabování, sexuálního násilí a násilí založeného na pohlaví, únosů, nucených odvodů dětí prováděných ozbrojenými skupinami a porušování lidských práv, což má ničivé dopady a podrývá úsilí Rady bezpečnosti OSN a regionálních subjektů o ukončení konfliktu;

C. vzhledem k tomu, že dne 28. srpna 2013 byl během útoku na skupinu povstalců M23 v oblasti Kibatiských výšin v severním Kivu, kdy Monusco poskytovalo podporu konžským ozbrojeným silám při ochraně civilních obyvatel v Gomě, zabit příslušník mírových sil OSN a dalších 10 příslušníků těchto jednotek bylo zraněno;

D. vzhledem k tomu, že více než 2,7 milionu vnitřně vysídlených osob bylo nuceno opustit své domovy, včetně více než 1 milionu osob jen v roce 2012, a že více než 440 000 konžských uprchlíků uteklo do dalších afrických zemí, přičemž asi 6,4 milionu osob, které potřebují potraviny a mimořádnou pomoc, nyní stěží přežívá v nejistých podmínkách v důsledku opakujících se bojů a porušování jejich lidských práv i mezinárodního humanitárního práva ve východní části Demokratické republiky Kongo;

E. vzhledem k tomu, že skutečnost, že osoby zodpovědné za porušení lidských práv a válečné zločiny nejsou orgány Demokratické republiky Kongo stíhány, podporuje atmosféru beztrestnosti a motivuje k páchání nových zločinů;

F. vzhledem k tomu že jednání mezi povstaleckými skupinami a orgány Demokratické republiky Kongo jsou od května 2013 přerušena; připomíná, že povstalci ze skupiny M23, kteří byli po uzavření mírové dohody v roce 2 000 začleněni do armády, se v dubnu 2012 vzbouřili a že skupina M23 představuje jednu z mnoha ozbrojených skupin bojujících v této oblasti bohaté na zdroje;

G. vzhledem k tomu, že dne 5. září 2013 byl zahájen 7. summit ICGLR, který vyzval k obnovení a rychlému dokončení mírových jednání;

H. vzhledem k tomu, že rezoluce rady bezpečnosti OSN č. 2098 (2013) ze dne 28. března 2013 prodloužila mandát mise Monusco do 31. března 2014 a zřídila na základě výjimky specializovanou „intervenční brigádu" v rámci jednotek účastnících se operace, které v současné době čítají 19 815 osob;

I. vzhledem k tomu, že v roce 2012 členské státy ICGLR spustily společný ověřovací mechanismus, jehož úkolem je sledování pohybu jednotek ve východní části Demokratické republiky Kongo a případné nasazení nestranných mezinárodních sil;

J. vzhledem k tomu, že skupina expertů OSN zveřejnila důkazy o napojení Rwandy na povstalce a Spojené státy následně vyzvaly Kigali k ukončení poskytované podpory; vzhledem k tomu, že Rwanda opakovaně popírá jakékoli napojení na skupinu M23;

K. vzhledem k tomu, že sexuální násilí a stále častější znásilňování, kterých se používá jako válečných zbraní, mají ohromné dopady, jako je fyzická a psychologická devastace obětí, a musí být považovány za válečné zločiny; vzhledem k tomu, že vnitrostátní orgány i mezinárodní společenství se významným způsobem zasazují o posílení soudního systému, zejména na vojenské straně, a podporují zahájení vyšetřování a stíhání v případech sexuálního násilí; vzhledem k tomu, že sice probíhají soudní řízení, avšak soudní rozsudky nejsou často vykonány a v mnoha případech mohou osoby, které byly shledány vinnými, uprchnout, a pro odškodnění oběti se toho činí jen velmi málo;

L. vzhledem k tomu, že je nutné vypořádat se s následky konfliktů, zejména prostřednictvím demilitarizace, přezkumu místní samosprávy, demobilizace a znovuzačlenění bývalých bojovníků, repatriace uprchlíků, znovupřesídlení obyvatel, kteří byli přemístěni v rámci své země, a prováděním uskutečnitelných rozvojových programů;

M. vzhledem k tomu, že Evropská unie přispívá k obnově sektoru práva a bezpečnosti (policie a armáda) a prostřednictvím finanční a technické pomoci a školení personálu v rámci misí EUSEC RD a EUPOL RD usiluje o to, aby řádně fungovaly;

N. vzhledem k tomu, že jedním z faktorů, které podněcují a vyhrocují konflikt v Demokratické republice Kongo a jsou neustále zdrojem nejistoty v celé oblasti, je nelegální čerpání přírodních zdrojů země, z nichž některé se dostávají do jiných zemí;

O. vzhledem k tomu, že za nestabilitu v zemi a v oblasti Velkých jezer jsou částečně zodpovědné také rostoucí nezaměstnanost, sociální krize, potravinová krize, nedostatečné základní služby, chudoba obyvatelstva a zhoršení životního prostředí;

P. vzhledem k tomu, že se za poslední měsíce nijak nepokročilo v otázce návrhu zákona o ochraně zastánců lidských práv a že se represe vůči aktivistům v oblasti lidských práv a novinářů v Demokratické republice Kongo ještě zvýšily a dochází k jejich svévolnému zatýkání a zastrašování; vzhledem k tomu, že nebyla podniknuta žádná opatření s cílem předat zodpovědné osoby spravedlnosti;

Q. vzhledem k tomu, že poté, co bylo dne 9. dubna 2013 před nejvyšším vojenským soudem obnoveno odvolací řízení v případu vraždy, jejíž obětí se v červnu 2010 stali výkonný ředitel organizace Voice of the Voiceless (VCV) a člen valného shromáždění Světové organizace proti mučení (OMCT) Floribert Chebeya a člen VCV Fidèle Bazana, se obhájci Peter Ngomo Milambo, Emmanuel Ilunga Kabengele a Regine Sesepe stali terčem vyhrůžek;

Čtvrtek, 12. září 2013

R. vzhledem k tomu, že dne 7. srpna 2013 byl ve vesnici Kawakolo v oblasti Pweto (provincie Katanga) brutálně zavražděn člen nevládní organizace Libertas Godfrey Mutombo, a to příslušníky povstaleckých skupin, které od roku 2011 terorizovaly několik vesnic na severu této provincie;

1. vyjadřuje silné znepokojení nad eskalací násilí, k níž v poslední době dochází v Demokratické republice Kongo a která má závažné politické, hospodářské, sociální, humanitární a bezpečnostní důsledky pro tuto zemi i celý region, jenž je i tak nestabilní;

2. rozhodně odsuzuje vypuknutí násilí, k němuž došlo v poslední době ve východní části Demokratické republiky Kongo, zejména bezohledné odstřelování ze strany skupiny M23 a jiných ozbrojených skupin, zejména Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR), která je zodpovědná za smrt a zranění v řadách civilního obyvatelstva a za škody jemu způsobené; odsuzuje cílené útoky povstalců na misi Monusco, které si vyžádaly smrt několika osob, včetně tanzanského příslušníka mírových jednotek, a zranění několika dalších osob; naléhavě žádá všechny dotčené strany, aby poskytly přístup a ochranu humanitárním agenturám, které přicházejí na pomoc strádajícímu civilnímu obyvatelstvu;

3. žádá okamžité ukončení veškerého porušování lidských práv, včetně alarmujícího a rozšířeného sexuálního a na pohlaví založeného násilí (rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1820 (2008) ze dne 19. června 2008) a politováníhodného najímání a využívání dětí armádními silami; vyjadřuje solidaritu obyvatelům Demokratické republiky Kongo zasaženým válkou;

4. důrazně žádá všechny příslušné orgány, aby přijaly okamžitá opatření na zajištění nestranného a důkladného prošetření všech minulých i současných případů porušování lidských práv a plně spolupracovaly s Mezinárodním trestním soudem; naléhavě žádá, aby byla přijata opatření, na jejichž základě by byli ti, kdo porušují lidská práva, páchají válečné zločiny, zločiny proti lidskosti, sexuální násilí na ženách a provádějí nábor dětských vojáků, nahlášeni, identifikováni, trestně stíháni a potrestáni podle vnitrostátního a mezinárodního trestního práva;

5. jednoznačně odsuzuje všechny formy vnější pomoci skupině M23 a jiným rozvratným skupinám v Demokratické republice Kongo a žádá okamžité a trvalé ukončení takovéto podpory;

6. vyjadřuje podporu intervenční brigádě mise Monusco, která je povolána k zásahu proti ozbrojeným skupinám, včetně skupiny M23, a chválí aktivní kroky mise Monusco přijímané za účelem naplnění jí svěřeného mandátu, zejména pokud jde o ochranu civilního obyvatelstva, a vybízí k pokračování v tomto úsilí; naléhavě žádá zejména Radu bezpečnosti OSN, aby přijala veškeré nezbytné kroky v souladu se svou rezolucí č. 2098 (2013) s cílem chránit civilní obyvatelstvo v Demokratické republice Kongo;

7. vyzývá k tomu, aby byl prostřednictvím rozšířeného společného mechanismu ověřování důkladně vyšetřen zdroj minometných granátů a bomb pocházejících z území Demokratické republiky Kongo, které dopadly do sousední Rwandy; vyzývá k tomu, aby zprávy rozšířeného společného mechanismu ověřování byly transparentnější a pravidelnější;

8. zdůrazňuje, že jakýkoli přímý zásah zemí sousedících s Demokratickou republikou Kongo může vést pouze k vyostření situace; vyzývá všechny regionální aktéry, aby projevili maximální zdrženlivost a vyhnuli se jakýmkoli činům či prohlášením, jež by mohly vést k dalšímu zhoršení situace; vyzývá všechny sousední země, aby plně respektovaly svrchovanost Demokratické republiky Kongo a její územní celistvost;

9. vítá úsilí členských států ICGRL, Africké Unie (AU) a OSN, pokud jde o kroky a iniciativy věnované hledání dlouhodobého, strukturálního a mírového politického řešení krize; vyzývá k dodržování všech ustanovení obsažených v rámcové dohodě o míru, bezpečnosti a spolupráci;

10. vyzývá země oblasti Velkých jezer, aby se – zejména v souvislosti se závazky, které učinily v únoru 2013 v rámci dohod z Addis Abeby – společně zasazovaly o podporu míru, stability a bezpečnosti za účelem posílení regionálního hospodářského rozvoje a věnovaly přitom zvláštní pozornost usmíření, dodržování lidských práv, boji proti beztrestnosti, vytvoření nestranného soudního systému a větší vládní odpovědnosti;

11. vítá rozhovory v Kampale zaměřené na mír v tomto regionu, které se uskutečnily dne 5. září 2013 pod záštitou předsedy ICGLR, ugandského prezidenta Yoweriho Museveniho; vyzývá všechny zúčastněné aktéry, aby se těchto rozhovorů zúčastnili, a žádá konžské orgány, aby podpořily dialog mezi jednotlivými společenstvími, a zejména mezi těmi, které jsou konfliktem zasaženy;

12. vyzývá AU a země oblasti Velkých jezer, aby podnikly další kroky v boji proti nezákonné těžbě přírodních zdrojů a obchodování s nimi, což je jeden z důvodů šíření a pašování zbraní, který následně představuje hlavní faktor podněcující a vyostřující konflikty v oblasti Velkých jezer;

13. vyzývá mezinárodní společenství, včetně EU, AU a OSN, aby nadále podnikalo veškeré proveditelné kroky s cílem poskytnout lidem na východě Demokratické republiky Kongo koordinovanější a účinnější pomoc a přispět ke snahám řešit tuto humanitární katastrofu;

14. vítá skutečnost, že Komise uvolnila dodatečných 10 milionů EUR na naléhavě nezbytnou pomoc 2,5 milionům lidí v Demokratické republice Kongo, čímž celkový objem nouzové pomoci Evropské unie Demokratické republice Kongo a oblasti Velkých jezer v roce 2013 dosáhl 71 milionů EUR, a EU se tak v této zemi stala největším humanitárním dárcem;

15. trvá na tom, aby vláda Demokratické republiky Kongo dokončila reformy bezpečnostního odvětví, a žádá, aby bylo na vnitrostátní i mezinárodní úrovni vyvinuto úsilí o posílení autority státu a právního řádu v Demokratické republice Kongo, zejména v oblastech správy věcí veřejných a bezpečnosti, a to i v úzké spolupráci s pomocnou vojenskou misí EU (EUSEC) a pomocnou policejní misí EU (EUPOL), které by měly pokračovat v zájmu upevnění míru a bezpečnosti v této zemi i v oblasti Velkých jezer;

16. vyzývá Parlament, Senát a prezidenta Demokratické republiky Kongo, Josepha Kabilu, aby prováděli veškerá opatření nezbytná k upevnění demokracie a zajištění skutečné účasti všech politických sil, které vyjadřují vůli konžského lidu, na správě země, a to na základě ústavních a právních předpisů i svobodných a spravedlivých voleb; dále připomíná, že je třeba zohlednit doporučení volební pozorovatelské mise EU z roku 2011, aby byly provedeny reformy nezbytné k zajištění volebního cyklu, včetně zaručení konání místních voleb;

17. vyzývá konžské orgány, aby za všech okolností zajistily fyzickou i psychickou integritu obránců lidských práv a provedly rychlé, důkladné, nestranné a transparentní vyšetřování, jež povede ke zjištění všech osob odpovědných za ohrožování, napadení nebo vraždy několika těchto obránců;

18. zdůrazňuje, že je důležité přijmout dlouho očekávané zákony, včetně zákonu o ochraně obránců lidských práv a zákonu o souladu vnitrostátních právních předpisů s Římským statutem;

19. doporučuje, aby Rada OSN pro lidská práva na svém 24. zasedání přijala odhodlanou rezoluci, jež obnoví určitou podobu mechanismu pro monitorování situace v oblasti lidských práv v Demokratické republice Kongo a požádá vysokého komisaře OSN pro lidská práva o předložení zprávy o situaci v oblasti lidských práv v Demokratické republice Kongo;

20. naléhavě žádá konžské orgány, aby zajistily skutečné vytvoření specializovaného smíšeného soudu, který pomůže bojovat proti beztrestnosti a bude soudit pachatele závažného porušování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva v Demokratické republice Kongo, včetně sexuálního násilí na ženách;

21. domnívá se, že transparentní přístup k přírodním zdrojům v Demokratické republice Kongo, jejich kontrola a spravedlivé přerozdělení prostřednictvím státního rozpočtu jsou pro udržitelný rozvoj země nezbytné; žádá proto AU a země oblasti Velkých jezer, aby přijaly další opatření v boji proti nelegální těžbě přírodních zdrojů a obchodování s nimi, a žádá EU a celé mezinárodní společenství, aby zintenzívnily svou spolupráci s Demokratickou republikou Kongo v této oblasti;

22. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Africké unii, vládám zemí oblasti Velkých jezer, prezidentovi, předsedovi vlády a parlamentu Demokratické republiky Kongo, generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, zvláštní zástupkyni OSN pro otázky sexuálně motivovaného násilí páchaného při konfliktech, Radě bezpečnosti OSN, Radě OSN pro lidská práva a Smíšenému parlamentnímu shromáždění AKT-EU.

P7_TA(2013)0389

Situace ve Středoafrické republice

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o Středoafrické republice (2013/2823(RSP))

(2016/C 093/28)

Evropský parlament,

— s ohledem na dohodu z Libreville (Gabon) ze dne 11. ledna 2013 o řešení politicko-vojenské krize ve Středoafrické republice (SAR) podepsané pod záštitou vrcholných představitelů států a vlád Hospodářského společenství států střední Afriky (ECCAS), která stanoví podmínky pro ukončení krize v SAR,

— s ohledem na zprávu generálního tajemníka OSN ze dne 14. srpna 2013 o situaci v SAR a zprávy vedoucího spojené kanceláře OSN pro upevnění míru ve Středoafrické republice (Binuca), zástupce generálního tajemníka pro humanitární záležitosti a zástupce generálního tajemníka pro lidská práva,

— s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 2088 (2013) ze dne 24. ledna 2013 a na prohlášení Rady bezpečnosti o situaci v SAR, a se žádostí, aby Rada bezpečnosti podpořila novou operaci vedenou v Africe,

— s ohledem na rozhodnutí Rady pro mír a bezpečnost Africké unie ze dne 19. července 2013, které schvaluje zahájení operace na podporu míru pod africkým vedením od 1. srpna 2013,

— s ohledem na mimořádné summity vrcholných představitelů států a vlád ECCAS konané v N'Djameně (Čad) dne 21. prosince 2012, 3. dubna 2013 a 18. dubna 2013 a na jejich rozhodnutí zřídit Přechodnou národní radu (NTC) s legislativními a ustavujícími pravomocemi a přijmout časový plán pro proces přechodu v SAR,

— s ohledem na zasedání Mezinárodní kontaktní skupiny dne 3. května 2013 v Brazzaville (Kongo), která validovala časový plán přechodu a zřídila zvláštní fond na pomoc SAR,

— s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku o SAR ze dne 21. prosince 2012, 1. a 11. ledna 2013, 25. března 2013, 21. dubna 2013 a 27. srpna 2013,

— s ohledem na prohlášení komisaře pro humanitární pomoc a civilní ochranu o propuknutí nového konfliktu ve Středoafrické republice ze dne 21. prosince 2012,

— s ohledem na usnesení Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU o SAR ze dne 19. června 2013,

— s ohledem na tisková prohlášení Rady bezpečnosti OSN o Středoafrické republice ze dne 27. prosince 2012 a ze dnů 4. a 11. ledna 2013,

— s ohledem na prohlášení generálního tajemníka OSN Pan Ki-muna ze dne 26. prosince 2012, v němž odsuzuje útoky povstalců a vyzývá všechny strany, aby respektovaly rozhodnutí ECCAS v N'Djameně ze dne 21. prosince 2012 a 5. srpna 2013, které vyzývá k ukončení beztrestnosti za závažná porušování lidských práv v SAR, včetně zvážení sankcí,

— s ohledem na prohlášení vysoké komisařky OSN pro lidská práva Navanethem Pillayové ze dne 16. dubna 2013, ve kterém vyzvala k ukončení násilí a obnovení právního státu v zemi,

— s ohledem na prohlášení předsedy Komise Africké unie, Nkosazany Dlamini-Zumy o situaci v SAR ze dnů 12., 19. a 31. prosince 2012,

— s ohledem na revidovanou dohodu z Cotonou,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 17. ledna 2013 o situaci v SAR ([1]),

— s ohledem na čl. 122 odst. 5 a čl. 110 odst. 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že poté, co bojovníci koalice Séléka dosáhli dne 24. března 2013 vojenského vítězství a chopili se moci, se mnohonásobně zvýšil počet případů násilí na obyvatelstvu, znásilnění, trestných činů, zvýšil se rozsah fyzického násilí, rabování a dalšího porušování lidských práv, a to jak v hlavním městě, tak i na venkově, neboť uvedení bojovníci se zcela vymkli kontrole;

B. vzhledem k tomu, že odzbrojovací operace vedená Sélékou dne 20. srpna roku 2013 v Boy-Rabé, tj. v oblasti, kde převažují stoupenci bývalého prezidenta Françoise Bozizé, vedla k zabití 11 osob, přičemž desítky dalších byly zraněny, a došlo i k drancování;

C. vzhledem k tomu, že 28. srpna 2013 více než 5 000 obyvatel Bangui uprchlo na hlavní mezinárodní letiště v SAR, aby uniklo před drancováním bývalých povstaleckých bojovníků, a obsadilo rozjezdovou dráhu letiště asi na 18 hodin;

D. vzhledem k tomu, že riziko obnovení ozbrojených nepřátelských akcí ze strany bývalých středoafrických ozbrojených sil, které podporují sesazeného prezidenta Françoise Bozizé a vzhledem k možnosti rozdmýchání napětí mezi náboženstvími a vzniku rizik z něho plynoucích;

E. vzhledem k tomu, že státní zástupce požadoval dne 4. září 2013 u soudu v Bangui trest odnětí svobody na 10 let pro 24 bývalých povstalců z koalice Séléka, kteří byli postaveni před soud v první procesu, jenž se zabývá trestnými činy spáchanými v SAR;

F. vzhledem k tomu, že dodržování lidských práv je základní hodnotou Evropské unie a představuje zásadní prvek dohody z Cotonou;

G. vzhledem k tomu, že nemožnost stíhat osoby porušující lidská práva a pachatele válečných zločinů před soudem nahrává ovzduší beztrestnosti a páchání nových trestných činů;

H. vzhledem k tomu, že žalobkyně Mezinárodního trestního soudu (ICC) vydala dne 7. srpna 2013 své druhé varování, že trestné činy spáchané v SAR mohou spadat pod jurisdikci Mezinárodního trestního soudu a že její úřad je bude v případě potřeby stíhat;

I. vzhledem k tomu, že výše uvedené násilí vede k dalšímu vysídlování obyvatelstva, Úřad OSN pro koordinaci humanitární pomoci odhaduje, že z domova odešla třetina populace a trpí podvýživou, že 1,6 milionu lidí zoufale potřebuje pomoc, z toho 200 tisíc zdravotní péči, že 484 000 osob má velký nedostatek potravin, 206 000 osob bylo vysídleno, 60 000 osob nalezlo útočiště v sousedních zemích; navíc 650 000 dětí nechodí do školy, protože školy obsadily ozbrojené skupiny a 3 500 dětí naverbovaly ozbrojené síly a skupiny;

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0033.

Čtvrtek, 12. září 2013

J. vzhledem k tomu, že kamerunské úřady dne 21. srpna 2013 dočasně uzavřely hranici se SAR hned poté, co vydaly prohlášení, že povstalci z koalice Séléka rebelové zaútočili na pohraniční město Toktoyo a zabili kamerunského pohraničníka; vzhledem k tomu, že i když byla hranice znovu otevřena, řidiči nákladních vozů nadále váhají, zda mohou přejet hranice do SAR, a to kvůli zhoršující se bezpečnostní situaci;

K. vzhledem k tomu, že SAR čelí sociálním a hospodářským problémům, protože veřejný i soukromý sektor byl zpleněn a zničen, což vážně podkopalo správu země a její hospodářskou strukturu a způsobilo sociální bouři; vzhledem k tomu, že masivně byly vytunelovány také nemocnice, v důsledku čehož se zdravotní péče v zemi dostala do katastrofální situace;

L. připomínaje, že dohoda z Libreville je i nadále základem pro přechodná ujednání; vzhledem k tomu, že po uplynutí 18měsíčního přechodného období se musí konat svobodné, demokratické, transparentní a regulérní volby, avšak prezident země, předseda vlády, členové přechodného kabinetu a členové předsednictva Přechodné národní rady v nich nebudou moci kandidovat;

M. vzhledem k tomu, že schůzka společenství ECCAS dne 3. dubna 2013 vytvořilo Přechodnou národní radu a na schůzce dne 18. dubna 2013 byl přijat plán jejího složení a fungování;

N. vzhledem k tomu, že v květnu 2013 byla vytvořena Mezinárodní kontaktní skupina pro Středoafrickou republiku, aby koordinovala regionální, celoafrický a mezinárodní postup s cílem nalézt trvalé řešení problémů, do nichž země opakovaně upadá;

O. vzhledem k tomu, že Evropská unie navázala řádný politický dialog se SAR na základě Dohody z Cotonou a je hlavním dárcem finanční pomoci a že se dne 8. července 2013 rozhodla svou humanitární pomoc navýšit o 8 milionů EUR, takže celkově dosahuje 20 milionů EUR; vzhledem k tomu, že tato pomoc EU by nemusela stačit a musí se zapojit i další mezinárodní partneři;

P. vzhledem k tomu, že se SAR již od své nezávislosti, kterou získala v roce 1960, celá desetiletí potýká s nestabilitou a politickými nepokoji; vzhledem k tomu, že navzdory skutečnosti, že jde o zemi bohatou na přírodní zdroje (dřevo, zlato, diamanty, uran atd.), patří SAR až 179. místo v indexu lidského rozvoje OSN (ze 187 zemí) a tato země, v níž žije pod hranicí chudoby zhruba 70 % obyvatel, tak zůstává jednou z nejchudších zemí na světě;

1. odsuzuje neústavní převzetí moci ozbrojenými silami a koalicí Séléka dne 24. března 2013;

2. vyjadřuje hluboké znepokojení nad situací v SAR, kterou charakterizuje naprosté zhroucení právního řádu a veřejného pořádku a neexistence právního státu; odsuzuje násilí z poslední doby, které ještě dále podlomilo fungování těch nejzákladnějších služeb v zemi a ještě zhoršilo již tak děsivou humanitární situaci, v níž se nachází veškeré obyvatelstvo;

3. vyzývá orgány SAR, aby přijaly konkrétní opatření na ochranu civilního obyvatelstva, aby učinily přítrž tomu, aby ozbrojené skupiny najímaly a využívaly děti, a obnovily bezpečnost a veřejný pořádek a také základní služby dodávky elektřiny a vody;

4. důrazně odsuzuje vážná porušení humanitárního práva a široce rozšířené porušování lidských práv, zejména příslušníky povstalecké skupiny Séléka, včetně poprav bez řádného soudu, hromadných poprav, případů násilných zmizení, svévolného zatýkání a zadržování, mučení, sexuální násilí a násilí založené na pohlaví a najímání dětských vojáků;

5. vyzývá orgány SAR a veškeré zúčastněné strany, aby se zabývaly strukturálními příčinami opakujících se krizí v zemi a společně pracovaly na plnění dohody z Libreville, která stanoví podmínky pro přechodnou situaci v zemi a pro návrat k ústavnímu pořádku, s cílem dosáhnout trvalého míru a zavedení demokratických postupů;

6. vyzývá mezinárodní partnery, aby plně podpořili jejich společné úsilí v oblasti bezpečnosti, humanitární pomoci a budování právního státu; vybízí Radu bezpečnosti OSN, aby se bezodkladně zabývala žádostí o podporu, kterou podala Africká unie a která má umožnit financovat 3 600 civilních pracovníků a vojáků v misi pro upevnění míru v SAR;

7. podporuje současný přechod od Mise pro upevnění míru v SAR (Micopax) k Mezinárodní misi na podporu míru v SAR pod africkým vedením (AFISM-CAR), která by měla plnit svůj mandát pod záštitou OSN;

8. vítá rozhodnutí hlav států společenství ECCAS zvýšit výrazně velikost mnohonárodních sil pro střední Afriku (FOMAC) a schválit odpovídající mandát mise, která musí přispět k obnovení bezpečnosti v SAR; zároveň je znepokojen tím, že i když bylo v SAR rozmístěno 1 300 vojáků ze zemí ECCAS, nedokázali zabránit pádu země do stavu, kdy v ní panuje bezpráví; upozorňuje, že zhoršující se situace v SAR by mohla vést k nestabilitě v regionu;

9. žádá, aby ti, kdo porušují lidská práva, páchají válečné zločiny, zločiny proti lidskosti, sexuální násilí na ženách a provádějí nábor dětských vojáků, byli nahlášeni, identifikováni, trestně stíháni a potrestáni podle vnitrostátního a mezinárodního trestního práva; poukazuje v této souvislosti na to, že situace v SAR již byla postoupena Mezinárodnímu trestnímu soudu a že podle statutu soudu se na genocidu, zločiny proti lidskosti ani na válečné zločiny nevztahuje žádná promlčecí doba;

10. vítá rozhodnutí SAR zahájit program shromažďování nezákonně držených zbraní v reakci na násilí a drobnou kriminalitu v této chronicky nestabilní zemi; naléhavě vyzývá vládu, aby odevzdání takových zbraní stanovila jako povinné;

11. bere na vědomí zřízení smíšené vyšetřovací komise, která se má zabývat násilnostmi spáchanými poté, co se chopila moci Séléka, a vyzývá všechny strany zapojené do této struktury, aby společně usilovaly o národní usmíření;

12. dále pokládá za nezbytné řešit důsledky konfliktů, zejména reformou ozbrojených sil a bezpečnostních složek, demilitarizací, demobilizací a znovuzačleněním bývalých bojovníků do společnosti, repatriací uprchlíků, návratem vysídlených osob do jejich domovů a provedením životaschopných rozvojových programů;

13. trvá na tom, že pro nalezení východisek z krize a vybudování cesty pro udržitelný rozvoj v regionu je nezbytně nutné komplexní politické řešení, včetně spravedlivého rozdělování příjmů prostřednictvím státního rozpočtu; vyzývá generálního tajemníka OSN, aby jmenoval expertní komisi, jejímž úkolem by bylo prozkoumat, jak jsou využívány zemědělské a nerostné zdroje SAR, s cílem vytvořit právní rámec, který umožní, aby ze zdrojů země mělo prospěch její obyvatelstvo;

14. vítá větší podporu EU řešení humanitární krize v SAR a vyzývá EU a její členské státy jako hlavní dárce pomoci pro tuto zemi, aby zvýšily koordinaci svého postupu s dalšími dárci a mezinárodními institucemi, aby se podařilo odpovídajícím způsobem pokrýt naléhavé humanitární potřeby a zmírnit utrpení lidu SAR; požaduje, aby se u příležitosti zasedání Valného shromáždění OSN v září 2013 konala mezinárodní schůzka o SAR;

15. požaduje zintenzívnění mezinárodních operací se souhlasem SAR, které mají za cíl zadržet příslušníky skupiny ARS a ukončit ničení, které tato zločinecká skupina provádí;

16. žádá orgány Středoafrické republiky, aby splnily povinnosti obsažené v Římském statutu Mezinárodního trestního soudu, ke kterým se jejich země zavázala;

17. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě bezpečnosti OSN, generálnímu tajemníkovi OSN, orgánům Africké unie, společenství ECCAS, Smíšenému parlamentnímu shromáždění AKT-EU a členským státům Evropské unie.

Čtvrtek, 12. září 2013

P7_TA(2013)0390

Situace v Bahrajnu

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o situaci v oblasti lidských práv v Bahrajnu (2013/2830 (RSP))

(2016/C 093/29)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o Bahrajnu ze dne 27. října 2011 ([1]), 15. března 2012 ([2]) a 17. ledna 2013 ([3]),

— s ohledem na návštěvu delegace podvýboru pro lidská práva v Bahrajnu ve dnech 19. a 20. prosince 2012 a na tiskové prohlášení vydané touto delegací, jakož i s ohledem na návštěvu delegace pro vztahy s Arabským poloostrovem ve dnech 27. až 30. dubna 2013 a tiskové prohlášení této delegace,

— s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, o Bahrajnu, zejména na její prohlášení ze dne 7. ledna, 11. února a 1. července 2013,

— s ohledem na prohlášení generálního tajemníka OSN, zejména na prohlášení ze dne 8. ledna 2013, a na prohlášení mluvčího vysoké komisařky OSN pro lidská práva ze dne 6. srpna 2013,

— s ohledem na 23. zasedání Smíšené rady EU–GCC a zasedání ministrů konané v Manámě v Bahrajnu dne 30. června 2013,

— s ohledem na mimořádné zasedání bahrajnského Národního shromáždění konané dne 28. července 2013, jehož výsledkem byly výnosy o výjimečném stavu, které vydal bahrajnský král Hamad bin Ísá al-Chalífa,

— s ohledem na bahrajnské právní předpisy z roku 2006 o ochraně společnosti před teroristickými činy,

— s ohledem na rozhodnutí zasedání Rady ministrů Ligy arabských států ze dne 1. září 2013 zřídit v hlavním městě Bahrajnu Manámě panarabský soud pro lidská práva,

— s ohledem na zprávu Bahrajnské nezávislé vyšetřovací komise (BICI) z listopadu 2011 a její navazující zprávu ze dne 21. listopadu 2012,

— s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, Úmluvu o právech dítěte a Arabskou chartu lidských práv, k nimž Bahrajn přistoupil,

— s ohledem na obecné zásady EU týkající se obhájců lidských práv z roku 2004, které byly aktualizovány v roce 2008,

— s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948,

— s ohledem na čl. 122 odst. 5 a čl. 110 odst. 4 jednacího řádu,

([1]) Úř. věst. C 131 E, 8.5.2013, s. 125.
([2]) Úř. věst. C 251 E, 31.8.2013, s. 111.
([3]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0032.

A. vzhledem k tomu, že po tvrdém zákroku proti účastníkům protestů za demokracii, které proběhly v roce 2011, vzbuzuje situace v oblasti lidských práv v Bahrajnu i nadále obavy; vzhledem k tomu, že aktivity bahrajnské vlády v poslední době nadále porušují a omezují práva a svobody určitých skupin bahrajnských obyvatel, především právo jednotlivce na účast v pokojném protestu, svobodu slova a digitální svobodu; vzhledem k tomu, že bahrajnské orgány pokračují v tvrdých zásazích proti účastníkům pokojných politických protestů, včetně nepřiměřeného používání násilí a mučení bezpečnostními a policejními silami;

B. vzhledem k tomu, že aktivisté v oblasti lidských práv čelí v Bahrajnu pokračujícímu systematickému pronásledování, obtěžování a zadržování, přičemž někteří z nich byli odsouzeni k doživotnímu odnětí svobody;

C. vzhledem k tomu, že před pokojnými protesty plánovanými na 14. srpna 2013 v Manámě nařídil bahrajnský král dne 1. srpna 2013 provést doporučení přijatá parlamentem, která zahrnují zákaz veškerých stávek vsedě, shromáždění a protestů v hlavním městě Manámě, další omezení činnosti sociálních médií, prodloužení přípustné doby zadržení a odnětí občanství kterékoli osobě uznané vinnou ze spáchání teroristického činu nebo z nabádání k němu;

D. vzhledem k tomu, že Úřad vysoké komisařky pro lidská práva uvedl, že ačkoli vítá doporučení Národního shromáždění, aby „nebyly dotčeny základní svobody, zejména svoboda přesvědčení, s cílem zachovat rovnováhu mezi prosazováním právních předpisů a ochranou lidských práv“, opakovaně vyjadřuje své obavy ohledně omezení veřejných demonstrací a jiných veřejných shromáždění;

E. vzhledem k tomu, že po zprávě BICI se samotné bahrajnské orgány zavázaly provést reformy; vzhledem k tomu, že bylo dosaženo pokroku při přepracovávání právního systému a systému prosazování právních předpisů, že zaměstnanci, kteří byli nespravedlivě propuštěni, byli opět zaměstnáni, že bylo zřízeno zvláštní oddělení prokuratury pro vyšetřování tvrzení o případech zneužití, a rovněž proběhla reforma policie; vzhledem k tomu, že provádění doporučení BICI celkově probíhá pomalu;

F. vzhledem k tomu, že ve dnech 7.–27. září 2013 se oficiální delegace vedená ministrem pro lidská práva věcí, dr. Saláhem bin Alí Abd ar-Rahmánem zúčastní 24. zasedání Rady OSN pro lidská práva a bude během svých schůzí zkoumat provádění doporučení Rady pro lidská práva a doporučení Bahrajnské nezávislé vyšetřovací komise, jakož i doporučení Národního shromáždění, která se vláda Bahrajnu zavázala provést v souladu s časovým plánem a plánem opatření;

G. vzhledem k tomu, že v Bahrajnu byly zatčeny i děti a drženy ve vazebních zařízeních pro dospělé, která nejsou vhodná pro mladistvé, kde byli údajně mučeny a bylo s nimi zacházeno nevhodným způsobem;

H. vzhledem k tomu, že dne 24. dubna 2013 vláda podruhé – tentokrát na neurčito – odložila návštěvu zvláštního zpravodaje pro mučení a jiné kruté, nelidské a ponižující zacházení a trestání;

I. vzhledem k tomu, že dne 2. září 2013 Bahrajn oznámil, že bude hostit stálé sídlo Arabského soudního dvora pro lidská práva po jeho schválení na zasedání Ligy arabských států v Káhiře;

J. vzhledem k tomu, že v červnu 2013 navštívil Bahrajn zvláštní zástupce pro lidská práva Stavros Lambrinidis v rámci zasedání ministrů EU a Rady pro spolupráci v Zálivu;

1. vyzývá bahrajnské orgány, aby dodržovaly lidská práva a základní svobody včetně svobody projevu na internetu i mimo něj a svobodu shromažďování; vyjadřuje hluboké politování nad nedávnými omezujícími nařízeními bahrajnského parlamentu a bahrajnského krále a vyzývá, aby byl odvolán zákaz pokojných demonstrací a volného shromažďování se v hlavním městě Manamě a odvolány rozkazy ministra spravedlnosti ze dne 3. září 2013, které jsou neslučitelné s vládním závazkem zahájit reformy a nikterak nepomohou národnímu usmíření nebo budování důvěry mezi jednotlivými stranami;

Čtvrtek, 12. září 2013

2. naléhavě vyzývá k plnému dodržování práv bahrajnských občanů na svobodné vyjádření svého názoru, pořádání shromáždění a pokojné demonstrace; zdůrazňuje význam svobodných a pluralitních sdělovacích prostředků; vyzývá, aby byl mezinárodním nevládním organizacím a novinářům umožněn plný přístup do země;

3. vítá kroky bahrajnských orgánů na provedení doporučení nezávislé bahrajnské vyšetřovací komise; uznává, že bylo v tomto ohledu podniknuto určité úsilí, nicméně zdůrazňuje, že pro zlepšení situace v oblasti lidských práv v této zemi je třeba učinit více; vyzývá bahrajnskou vládu, aby plně a urychleně provedla doporučení BICI a všeobecného periodického přezkumu; doporučuje 24. zasedání Rady OSN pro lidská práva zavést monitorovací mechanismus pro sledování provádění doporučení BICI a celkového řešení situace v oblasti lidských práv v Bahrajnu,

4. vyzývá bahrajnskou vládu, aby zavedla nezbytné demokratické reformy, a vybízí k vše zahrnujícímu a konstruktivnímu vnitrostátnímu dialogu a usmíření, včetně propuštění disidentů;

5. vyzývá bahrajnské orgány, aby okamžitě ukončily veškeré represivní akty včetně soudního obtěžování, a vyzývá k okamžitému a bezpodmínečnému propuštění všech vězňů svědomí, politických aktivistů, novinářů, bloggerů, lékařů a zdravotníků, obhájců lidských práv a pokojných demonstrantů, včetně Abdulhádího al-Chawádže, Nabíla Radžaba, Ibráhíma Šarífa, Nádžího Fatíla, Zajnab al-Chawádžové, Mahdího Íssy Mahdího Abú Díba a Džalíly as-Salmánové;

6. vítá skutečnost, že král Hámid bin Ísá al-Chalífa zřídil nezávislou komisi pro práva vězňů a zadržovaných osob, a vyzývá tuto komisi, aby účinně sledovala a zlepšovala podmínky vězňů a zadržovaných osob a zacházení s nimi;

7. vítá, že král Hamad bin Ísá al-Chalífa vytvořil ministerstvo pro lidská práva a sociální rozvoj v Bahrajnu, a vyzývá toto ministerstvo, aby jednalo v souladu s mezinárodními standardy a povinnostmi v oblasti lidských práv; zejména konstatuje přetrvávající zdrženlivý postoj Bahrajnu vůči společenské angažovanosti žen;

8. bere na vědomí formální zřízení policejního ombudsmana u bahrajnského ministerstva vnitra v červenci 2013 a vyjadřuje naději, že tento krok umožní účinně se zabývat stížnostmi bahrajnských občanů;

9. konstatuje, že probíhající úsilí bahrajnské vlády o reformu trestního zákoníku a právních řízení podporuje tento proces; vyzývá bahrajnskou vládu, aby podnikla veškeré nezbytné kroky k zajištění práva na řádný proces a nezávislosti a nestrannosti soudnictví v Bahrajnu a k zajištění toho, že soudnictví bude postupovat v plném souladu s mezinárodními normami v oblasti lidských práv;

10. naléhavě vyzývá k tomu, aby bylo vedeno nezávislé vyšetřování všech údajných případů mučení a jiného špatného zacházení a aby byly výsledky vyšetřování zveřejněny; domnívá se, že odpovědnost za minulé případy porušení práva v této oblasti je klíčovým prvkem na cestě k nalezení spravedlnosti a opravdového usmíření, které jsou nezbytné pro společenskou stabilitu;

11. naléhavě vyzývá bahrajnské orgány, aby dodržovaly práva mladistvých a nezadržovaly je v zařízeních pro dospělé a aby zacházely s mladistvými v souladu s Úmluvou o právech dítěte, k jejímž signatářům Bahrajn patří;

12. domnívá se, že svévolné zbavování občanství by mohlo vést ke stavu bez občanství se závažnými důsledky pro ochranu lidských práv jednotlivců, kterých se to týká; konstatuje, že zbavování politických oponentů občanství, k němuž přistupují bahrajnské orgány, je v rozporu s mezinárodním právem;

13. vyjadřuje politování nad slabou reakcí EU na současnou situaci v Bahrajnu a vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby odsoudila probíhající porušování základních lidských práv a základních svobod a aby uvalila cílená restriktivní opatření (prostřednictvím omezení víz a zmražení majetku) na jednotlivé osoby odpovědné za porušování lidských práv a do tohoto porušování zapojené (jak je dokumentují zprávy BICI);

14. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a členské státy, aby spolupracovaly na rozvoji jasné strategie, jak bude EU veřejně i soukromě aktivně prosazovat propuštění vězňů svědomí, a vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby spolupracovala s členskými státy na zajištění přijetí závěrů ze zasedání Rady pro zahraniční věci ohledně situace v oblasti lidských práv v Bahrajnu, která by měla zahrnovat konkrétní výzvu k okamžitému a bezpodmínečnému propuštění těchto vězňů;

15. vyjadřuje politování nad tím, že návštěva zvláštního zpravodaje pro mučení byla znovu odložena a vyzývá bahrajnské orgány, aby vydaly víza zvláštním zpravodajům pro svobodu sdružování a shromažďování a pro situaci obhájců lidských práv;

16. vítá rozhodnutí Ligy arabských států zřídit Arabský soud pro lidská práva v Manámě a vyjadřuje naději, že tento soud bude působit jako katalyzátor v prosazování lidských práv v celém regionu; naléhavě vyzývá bahrajnskou vládu i její partnery v Lize arabských států o zajištění čestnosti, nestrannosti, účinnosti a důvěryhodnosti tohoto soudu;

17. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států a vládě a parlamentu Bahrajnského království.

DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

P7_TA(2013)0382

Politika EU vůči Bělorusku

Doporučení Evropského parlamentu Radě, Komisi a Evropské službě pro vnější činnost ze dne 12. září 2013 k politice EU vůči Bělorusku (2013/2036(INI))

(2016/C 093/30)

Evropský parlament,

— s ohledem na své usnesení ze dne 26. října 2012 o situaci v Bělorusku po parlamentních volbách, které se konaly dne 23. září 2012 ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 29. března 2012 o situaci v Bělorusku ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. května 2011 o Bělorusku ([3]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 20. ledna 2011 o situaci v Bělorusku ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. září 2012 o výroční zprávě Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice ([5]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 14. prosince 2011 o přezkumu evropské politiky sousedství ([6]),

— s ohledem na usnesení konference národní platformy Fóra občanské společnosti Východního partnerství ze dne 1. června 2013,

— s ohledem na své usnesení ze dne 7. dubna 2011 o přezkumu evropské politiky sousedství – východním rozměru ([7]),

— s ohledem na pražskou deklaraci přijatou na summitu o Východním partnerství v roce 2009;

— s ohledem na závěry Rady pro zahraniční věci ze dne 15. října 2012 a na nařízení Rady (EU) č. 1014/2012 ze dne 6. listopadu 2012 o omezujících opatřeních vůči Bělorusku ([8]),

— s ohledem na článek 97 jednacího řádu,

— s ohledem na doporučení Výboru pro zahraniční věci (A7-0261/2013),

A. vzhledem k tomu, že v Bělorusku od roku 1994 neproběhly svobodné a spravedlivé volby podle právních předpisů upravujících volby, které by byly v souladu s mezinárodními normami;

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0410.
([2]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0112.
([3]) Úř. věst. C 377 E, 7.12.2012, s. 162.
([4]) Úř. věst. C 136 E, 11.5.2012, s. 57.
([5]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0334.
([6]) Úř. věst. C 168 E, 14.6.2013, s. 26.
([7]) Úř. věst. C 296 E, 2.10.2012, s. 105.
([8]) Úř. věst. L 307, 7.11.2012, s. 1.

B. vzhledem k tomu, že ústavní reformou z roku 1996 byla prakticky zrušena zásada dělby moci a politická opozice od té doby nebyla zastoupena v politických institucích a nemohla se podílet na formulování a uskutečňování politického zaměření země,

C. vzhledem k tomu, že ve stejné době docházelo k systematickému a rozsáhlému porušování lidských práv a základních svobod, především pokud jde o svobodu projevu, svobodu sdružování a svobodu shromažďování;

D. vzhledem k tomu, že Evropská rada v roce 1997 pozastavila ratifikaci dohody o partnerství a spolupráci a zmrazila prozatímní dohodu o obchodu, a proto se vztahy mezi EU a Běloruskem stále řídí dohodou o obchodu a spolupráci z roku 1989;

E. vzhledem k tomu, že v období 2008–2010 se vztahy mezi EU a Běloruskem začaly více rozvíjet, když Bělorusko projevilo ochotu rozvíjet konstruktivní vztahy s EU a byl zaznamenán určitý posun ke zlepšení podmínek pro činnost občanské společnosti, opozice a svobodného tisku; nicméně přísná opatření po prezidentských volbách v roce 2010 a upevňování represivní politiky, stejně jako zatčení kandidátů na úřad prezidenta, po němž následovalo hromadné zatýkání, politicky motivovaná trestněprávní řízení proti představitelům opozice a vlna represí proti ochráncům lidských práv a nezávislým sdělovacím prostředkům, měla za následek významné zhoršení těchto vztahů;

F. vzhledem k tomu, že běloruské orgány odmítají výzvy EU k dodržování mezinárodně přijatých demokratických norem a uplatňují politiku izolace, kterou vnucují běloruským občanům;

G. vzhledem k tomu, že Evropský parlament neuznává legitimitu běloruského parlamentu; vzhledem k tomu, že za uplynulých deset let navštívila Bělorusko jen jedna oficiální delegace Evropského parlamentu, a to v roce 2010;

H. vzhledem k tomu, že 70 % obyvatel Běloruska si přeje změny ve své zemi; část z nich si nicméně uvědomuje, že zásadní změny by zpočátku vedly ke zhoršení životní úrovně ([1]);

I. vzhledem k tomu, že demokratická transformace by pravděpodobně měla větší šanci, kdyby se do ní zapojila reformní část příslušníků současné vládnoucí elity; vzhledem k tomu, že její hlavní hybatelé by nicméně měli vzejít z organizací občanské společnosti a soukromého sektoru;

J. vzhledem k tomu, že navázání stálého politického dialogu s běloruskými orgány při dodržení výše uvedené podmínky by mělo vést k tomu, že se do vícestranného dialogu a provádění reforem zapojí občanská společnost a opozice;

K. vzhledem k tomu, že summit Východního partnerství ve Vilniusu by se mohl stát další významnou příležitostí pro podmínečné a postupné zlepšení vztahů mezi EU a Běloruskem za předpokladu, že budou propuštěni a politicky rehabilitováni všichni političtí vězni;

L. vzhledem k tomu, že v důsledku uvedených opatření byla revidována a rozšířena omezující opatření EU (týkající se v současnosti 242 osob a 30 subjektů), zatímco běloruské orgány nadále zakazují určitým politikům, úředníkům i zástupcům mezinárodních organizací, novinářům a zástupcům občanské společnosti vstup do země;

M. vzhledem k tomu, že další úsilí o jednotnou strategii a akční plán by mohlo přispět k dosažení cílů politické opozice; vzhledem k tomu, že konkrétní opatření, jakým jsou společné seznamy pro místní volby v roce 2014, vypracování společného politického programu nebo představení jednoho kandidáta pro prezidentské volby v roce 2015, jsou v tomto smyslu pozitivním krokem;

([1]) Údaje Nezávislého institutu sociálně-ekonomických studií, duben 2013.

Čtvrtek, 12. září 2013

N. vzhledem k tomu, že evropský dialog o modernizaci s běloruskou společností, který byl zahájen v roce 2012, měl kladný dopad na zahájení konstruktivní diskuse v běloruské společnosti o nezbytných reformách v zemi a na povědomí o EU; je však nezbytné koncepci, cíl, strategii, odpovídající financování a strukturu řízení dialogu dále rozvíjet a lépe jej koordinovat s iniciativami Východního partnerství;

O. vzhledem k tom, že národní platforma Fóra občanské společnosti Východního partnerství je důležitým a spolehlivým partnerem a jediným komunikačním kanálem spojujícím běloruské obyvatele a EU;

P. vzhledem k tomu, že v Bělorusku jsou nadále političtí vězni ([1]), například Ales Bjaljacki, ochránce lidských práv jmenovaný na Sacharovovu cenu, který byl podroben závažnému psychickému a fyzickému mučení včetně vyhrožování smrtí, neodůvodněných přesunů, nedostatečné zdravotní péče a odpírání práva setkat se s rodinnými příslušníky; propuštění a politická rehabilitace všech politických vězňů a pokrok Běloruska při plnění jeho mezinárodních závazků a respektování základních lidských práv, právního státu a demokratických svobod jsou i nadále hlavními podmínkami normalizace vztahů mezi EU a Běloruskem;

Q. vzhledem k tomu, že snížení absolutního počtu politicky motivovaných zatčení (z 868 v roce 2011 na 235 v roce 2012 podle údajů střediska pro lidská práva Vjasna) by mohlo být vysvětleno ovzduším represí a zastrašování;

R. vzhledem k tomu, že nedávné změny omezujících právních předpisů vedly k dalším represím občanské společnosti, včetně ochránců lidských práv, nezávislých sdělovacích prostředků a obhájců; vzhledem k tomu, že celková situace, pokud jde o lidská práva a základní svobody, je politováníhodná a vyvolává i nadále velké obavy, jak zdůraznila v roce 2013 zpráva zvláštního zpravodaje OSN pro Bělorusko; vzhledem k tomu, že netečnost, s jakou běloruské orgány přistupují k výzvám mezinárodního společenství, vede k dalšímu zhoršování vztahů s EU a přispívá k tomu, že se Bělorusko stále více izoluje;

S. vzhledem k tomu, že v roce 2012 běloruské orgány zavedly legislativní změny, které KGB zaručují široké pravomoci umožňující jí volně používat donucovací opatření; vzhledem k tomu, že podle nových právních předpisů mohou bezpečnostní služby bez omezení vstupovat do bytů a zatýkat a zadržovat jak běloruské občany, tak diplomaty a zástupce mezinárodních institucí, kteří jsou chráněni imunitou; vzhledem k tomu, že tento právní předpis obsahuje rovněž ustanovení, které zbavuje agenty KGB právní odpovědnosti za újmu na zdraví způsobenou osobám, které vyšetřují; vzhledem k tomu, že běloruským zvláštním jednotkám byly poskytnuty široké pravomoci při rozpouštění demonstrací;

T. vzhledem k tomu, že na konci roku 2011 byly zavedeny změny zákona o hromadných akcích, podle kterých by konání masových protestů mohlo vyústit v trestní odpovědnost za rušení veřejného pořádku; vzhledem k tomu, že organizátoři masových protestů musí orgánům poskytnout informace o zdrojích svého financování;

U. vzhledem k tomu, že v roce 2011 se přijímání podpory ze zahraničí stalo trestným činem a definice velezrady byla rozšířena, takže umožňuje orgánům používat trestní zákoník k likvidaci organizací a osob, které obdrží finanční prostředky ze zahraničí nebo se účastní mezinárodních akcí;

V. vzhledem k tomu, že v roce 2012 odmítlo ministerstvo spravedlnosti Běloruska registrovat 19 nevládních organizací a 2 politické strany, přičemž členové neregistrovaných organizací jsou v Bělorusku soustavně zastrašováni, pronásledováni a perzekvováni;

W. vzhledem k tomu, že Bělorusko je jedinou evropskou zemí, která uplatňuje trest smrti; data poprav nejsou rodinám odsouzených a veřejnosti sdělována, tělo popravené osoby není předáno příbuzným k pohřbu a místo pohřbu se nesděluje;

X. vzhledem k tomu, že v roce 2012 byly popraveny dvě osoby, ačkoli soudní řízení nesplňovalo kritéria spravedlivého soudu; vzhledem k tomu, že v roce 2012 se po dlouhém období neobjevily žádné rozsudky smrti, nicméně v roce 2013 byly vyneseny nové rozsudky;

([1]) Seznam politických vězňů zahrnuje rovněž Mikalaje Statkeviče, Paula Sevjarynce, Eduarda Lobava, Mikalaje Autuchoviče, Mikalaje Dzjadoka a Ihara Alineviče.

Y. vzhledem k tomu, že situaci v Bělorusku lze charakterizovat nedostatkem důvěry v soudnictví vyvolaným nedostatečnou nezávislostí a politicky motivovanými rozhodnutími;

Z. vzhledem k tomu, že Bělorusko je jedinou zemí Východního partnerství, kde dosud nebyla ustavena oficiální instituce pro ochranu lidských práv;

AA. vzhledem k tomu, že cenzura je v Bělorusku závažným politickým problémem;

AB. vzhledem k tomu, že podle světového indexu svobody tisku 2013 vypracovaného Reportéry bez hranic se Bělorusko posunulo ze 168. místa na 157. místo ze 179 zemí, nicméně nadále zůstává na nejnižší pozici ze zemí Východního partnerství (Ázerbájdžán – 156. místo, Ukrajina – 126. místo, Gruzie – 100. místo, Arménie – 74. místo, Moldavsko – 55. místo);

AC. vzhledem k tomu, že v současnosti je dostupnost nezávislých televizních a rozhlasových kanálů a tisku velmi omezená, neboť státní sdělovací prostředky mají dominantní postavení v přístupu k informacím;

AD. vzhledem k tomu, že situace v oblasti svobody sdělovacích prostředků v Bělorusku je nepřijatelná, zejména s ohledem na pronásledování novinářů, kterým není dovoleno opustit zemi, omezující právní předpisy o svobodě vysílání a internetu a selektivní soudní řízení vůči nezávislým novinářům, jak prokázaly tři trestní řízení zahájená v létě roku 2012;

AE. vzhledem k tomu, že v roce 2012 bylo nejméně 15 aktivistům a novinářům zakázáno odjet z Běloruska na základě nepravdivých tvrzení;

AF. vzhledem k tomu, že více než polovina občanů Běloruska má přístup k internetu; elektronické sdělovací prostředky přitom poskytují nové možnosti širšího přístupu k nezávislým sdělovacím prostředkům, ačkoli některé opoziční internetové stránky byly ve vládních a vzdělávacích institucích zablokovány;

AG. vzhledem k tomu, že podle nejnovějšího indexu lidského rozvoje OSN obsadilo Bělorusko 50. příčku, a to ve srovnání s Ruskem (55. místo) a zeměmi Východního partnerství – Gruzií (72. místo), Ukrajinou (78. místo), Ázerbájdžánem (82. místo), Arménií (87. místo) a Moldavskem (113. místo);

AH. vzhledem k tomu, že jedním z hlavních důvodů jisté sociální stability v zemi byl systém sociálních výhod, z něhož lidé čerpají výměnou za politickou pasivitu; 65 % běloruských občanů dostává státní podporu v různých formách, jako jsou důchody, stipendia, příspěvky v nezaměstnanosti atd.;

AI. vzhledem k tomu, že nízké míry nezaměstnanosti může být uměle dosaženo prostřednictvím podpor státním podnikům, které vytvářejí přibližně 70 % HDP a zaměstnávají 50 % pracovní síly;

AJ. vzhledem k tomu, že běloruská vláda se snaží získat zahraniční investice – má kvalifikovanou pracovní sílu, privatizační program, šest svobodných ekonomických zón a zóny rozvinutých technologií –, nicméně soustavné zasahování státu do soukromého sektoru je zřejmé;

AK. vzhledem k tomu, že běloruské orgány až dosud vyjadřovaly svůj geopolitický zájem na další hospodářské integraci s Ruskem vytvořením euroasijské celní a hospodářské unie; současně naprostá většina všech přímých zahraničních investic v Bělorusku v posledních letech přichází z Ruska; podle odborníků emigrovalo v posledních desetiletích přibližně 700 000 Bělorusů za prací do Ruska, většinou do Moskvy a Petrohradu;

AL. vzhledem k tomu, že byly zaznamenány signály jak ze strany EU, tak Běloruska, o obnovení jednání o přistoupení Běloruska ke Světové obchodní organizaci, zejména v souvislosti s přistoupením Ruska k této organizaci;

AM. vzhledem k tomu, že nedávné průzkumy provedené v rámci projektu Barometr sousedství EU naznačují, že více než 50 % běloruských obyvatel se domnívá, že EU by měla posílit svou úlohu, pokud jde o spolupráci s Běloruskem v oblasti hospodářského rozvoje, obchodní a regionální spolupráci;

AN. vzhledem k tomu, že program modernizace, který nedávno vyhlásily běloruské orgány, je podle odborníků zaměřen převážně na modernizaci základní průmyslové infrastruktury, zatímco země potřebuje zásadnější hospodářské reformy a transparentní podnikatelské prostředí spolu s omezením státní kontroly ve všech odvětvích podnikání;

AO. vzhledem k tomu, že podle indexu vnímání korupce, který zveřejnila Transparency International v roce 2012, se Bělorusko řadí na 123. místo ze 176 zemí a území ve srovnání s Ukrajinou (144. místo), Ázerbájdžánem (139. místo), Ruskem (133. místo), Arménií (105. místo), Moldavskem (94. místo) a Gruzií (51. místo);

AP. vzhledem k tomu, že Bělorusko se nedávno stalo členem antikorupčního mechanismu Rady Evropy Greco a stalo se členem mechanismu pro potírání obchodu s lidmi Greta;

AQ. vzhledem k tomu, že na Bělorusko se vztahuje politika evropského sousedství, ale s ohledem na politickou situaci nebyl dosud vypracován akční plán;

AR. vzhledem k tomu, že pomoc Bělorusku je v současnosti poskytována v rámci strategického dokumentu pro tuto zemi na období 2007–2013;

AS. vzhledem k tomu, že ve finančním výhledu na období 2007–2013 byla v rámci evropského nástroje sousedství a partnerství přidělena částka 33,4 milionu EUR na projekty přeshraniční spolupráce mezi Běloruskem a jeho sousedními zeměmi, přičemž v současné době je v 50 společných projektech přeshraniční spolupráce Lotyšska, Litvy a Běloruska zapojeno přibližně 60 obcí;

AT. vzhledem k tomu, že v současnosti se různých projektů nástroje evropského sousedství a partnerství účastní pouze 20 běloruských odborníků oproti roku 2008, kdy jich bylo 120;

AU. vzhledem k tomu, že běloruské orgány se aktivně účastní setkání odborníků v rámci vícestranné úrovně Východního partnerství, zejména v projektech přeshraniční spolupráce;

AV. vzhledem k tomu, že 58 měst a obcí v Polsku, 47 v Litvě a 30 v Lotyšsku úspěšně spolupracuje se svými partnerskými městy a obcemi v Bělorusku, přičemž euroregion „Nemunas-Neman-Niemen“ spojující Litvu, Polsko, Kaliningradskou oblast a Bělorusko při realizaci společných projektů by mohl být vnímán jako příklad osvědčeného postupu;

AW. vzhledem k tomu, že Bělorusové získali v minulých letech nejvyšší počet schengenských víz na obyvatele v celosvětovém měřítku; musí však vynaložit mnohem více peněz a často i času a úsilí než občané jiných zemí Východního partnerství a Ruska, aby vízum získali;

1. předkládá místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, ESVČ, Radě, Komisi a členským státům následující doporučení: měli by

a) naléhavě vyzvat běloruské orgány, aby dodržovaly lidská práva a usilovaly o přechod k demokracii s cílem ukončit dobrovolnou izolaci země od zbytku Evropy;

b) opětovně poukázat na to, že zásadním předpokladem jakéhokoli pokroku v dvoustranných vztazích, který by mohl vést k postupnému zrušení omezujících opatření EU a k uvolnění ve vztazích EU-Bělorusko, je bezpodmínečné a okamžité propuštění všech zbývajících politických vězňů a navrácení politických a občanských práv těmto osobám;

K politickému dialogu

c) využít litevského předsednictví a summitu Východního partnerství ve Vilniusu jako další důležité příležitosti ke zlepšení vztahů s Běloruskem, jakmile budou všichni političtí vězni propuštění, a to s cílem opět zahájit politický dialog, mimo jiné o demokratických reformách, svobodných a spravedlivých volbách, dodržování právního státu, lidských práv a základních svobod, zapojení opozice a občanské společnosti, pod podmínkou, že běloruské orgány prokáží dodržování těchto základních hodnot;

d) vzít na vědomí propuštění Zmicera Daškeviče a Aljaksandra Franckeviče z vězení v srpnu a září 2013, ale vyslovit politování nad tím, že tito bývalí političtí vězni získali svobodu pouze poté, co si odpykali svůj trest odnětí svobody v plné výši;

e) co nejlépe využít dočasného a podmíněného vyjmutí úřadujícího ministra zahraničních věcí ze seznamu osob, na něž se vztahuje zákaz udělování víz EU, za účelem rozšíření hlavního a klíčového kanálu diplomatické komunikace s Běloruskem a zejména umožnění jeho účasti na summitu Východního partnerství, jejímž prvním a hlavním cílem má být především smysluplný dialog o propuštění politických vězňů; trvat nicméně na zákazu vydávání víz a zmrazení majetku osob, které jsou přímo zapojeny do porušování standardů demokratických voleb a lidských práv;

f) provést důkladné posouzení stávajících omezujících opatření EU vůči běloruským úředníkům a subjektům s cílem případně zlepšit jejich účinnost a přizpůsobit jejich působnost, povahu a platnost v reakci na vývoj v zemi a na vztahy s EU;

g) připravit strategický akční plán inspirovaný společným prozatímním plánem a založený na zásadě „více za více“, obsahující oblasti pro reformy v Bělorusku, které jsou prioritní pro zlepšení vztahů a účinnou spolupráci v rámci evropské politiky sousedství, pokud budou přijata konkrétní opatření směřující k demokratickým reformám;

h) jakmile budou volby mezinárodními organizacemi prohlášeny za svobodné a spravedlivé, konzultovat s Evropským parlamentem začlenění nových návrhů týkajících se meziparlamentních vztahů, a to jak dvoustranných, tak v rámci Parlamentního shromáždění Euronest, přičemž bude zachována podpora EU běloruským demokratickým silám a občanské společnosti;

i) zajistit v souladu s článkem 24 SEU, aby členské státy podporovaly postoj EU vůči Bělorusku a aby jejich bilaterální vztahy byly v souladu s kroky EU; zdůraznit, že pevné odhodlání všech členských států EU i jiných demokratických zemí vystupovat jednotně může přispět k úspěšnému šíření univerzálních demokratických hodnot a reforem v Bělorusku;

j) podpořit dialog s úředníky, kteří nebyli osobně zapojeni do represí, s cílem posílit spolupráci EU a Běloruska; přispět k jejich spolupráci s běloruskou občanskou společností s konečným cílem usnadnit reformy;

k) vyzvat širší občanskou společnost, včetně odborů a zástupců podnikové sféry a politické pozice, aby se více zapojili do dialogu o modernizaci; na základě doporučení předložených národní platformou Fóra občanské společnosti uspořádat otevřené veřejné konzultace o koncepci, cíli, strategii a struktuře řízení tohoto dialogu; dále podporovat dialog prostřednictvím nezbytné finanční pomoci a odborných znalostí a posilovat komunikační kampaň o jeho obsahu a očekávaném výsledku;

l) zajistit, aby jakákoli účast orgánů na dialogu o modernizaci společně a na stejném základě jako účast demokratické opozice a občanské společnosti byla vedena při plném respektování demokratických zásad s cílem rozvíjet konkurenceschopné hospodářství, zintenzivnit demokratické reformy a posilovat pluralitní společnost a právní stát;

m) trvat na tom, aby občanská společnost i nadále hrála klíčovou roli v politickém dialogu s EU v úsilí o demokratické změny v Bělorusku, a podporovat proto myšlenku vzniku konference občanské společnosti ve Vilniusu před očekávaným třetím summitem Východního partnerství;

n) plně využít Evropské nadace pro demokracii s cílem podpořit klíčové aktéry zabývající se demokracií a problematikou lidských práv v Bělorusku a zaměřit se při tom na ty, kteří měli problémy při získávání tradiční podpory EU;

o) naléhat na Rusko a země Východního partnerství, aby vyzvaly Bělorusko k okamžitému a bezpodmínečnému propuštění všech politických vězňů, jejich politické rehabilitaci a k tomu, aby se zdrželo jakéhokoli dalšího politicky motivovaného pronásledování;

p) zajistit, aby součástí návštěv zástupců EU a členských států v Bělorusku byl i pravidelný kontakt s představiteli občanské společnosti a opozice, aby byla zajištěna vyvážená účast všech stran na jednáních týkajících se vztahů EU-Bělorusko;

q) nalézt veškeré dostupné politické možnosti s cílem podpořit Bělorusko, aby:

— plně uplatňovalo reformy volebního zákona na základě doporučení Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě/Úřadu pro demokratické instituce a lidská práva (OBSE/ODIHR) s cílem vytvořit pluralitní politický systém založený na svobodných a spravedlivých volbách, kde by politické ideje vznikaly ze skutečné politické soutěže politických stran, která je základním prvkem demokracie;

— umožnilo znovuotevření uzavřené kanceláře OBSE v Minsku;

— odstranilo veškeré překážky a omezení výkonu svobod sdružování, projevu, pohybu, pokojného shromažďování a myšlení demokratickou opozicí, organizacemi občanské společnosti a nevládními organizacemi, včetně odstranění všech překážek pro registraci, plnohodnotné fungování a získání technické pomoci pro mezinárodní rozvoj; provedlo reformu ustanovení trestního zákoníku o účasti v neregistrovaných organizacích;

— zavedlo nezbytné institucionální změny k zajištění nezávislosti soudnictví v souladu s doporučeními zvláštního zpravodaje OSN k nezávislosti soudců a právníků, a nezávislosti právníků prostřednictvím změny a účinného uplatňování zákona o právnické profesi;

— neprovádělo popravy osob odsouzených v roce 2013 k trestu smrti a zavedlo moratorium a následně zrušení trestu smrti;

— provádělo rozhodnutí Výboru OSN pro lidská práva a pracovní skupiny OSN pro svévolné zadržování týkající se jednotlivých případů a doporučení učiněná Výborem OSN proti mučení v roce 2011 s cílem zastavit nelidské a ponižující zacházení;

— ;plně spolupracovalo se zvláštním zpravodajem OSN pro situaci v oblasti lidských práv v Bělorusku s cílem řešit závažné problémy uvedené v jeho zprávě z dubna roku 2013 a aby mu jako první krok povolilo vstup do této země

— plně modernizovalo vězeňský systém a posilovalo spolupráci s Radou Evropy, především podepsáním Evropské úmluvy o zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání a tím, že poskytne Výboru pro zabránění mučení pravidelný přístup do vazebních věznic, zejména do míst, kde jsou vězněni političtí vězni a ochránci lidských práv; umožnilo přístup zástupců dalších příslušných mezinárodních a vnitrostátních organizací, skupin občanské společnosti a rodinných příslušníků politických vězňů do běloruských věznic;

— zřídilo nezávislý a plně funkční vnitrostátní orgán na ochranu lidských práv, který by mohl mít podobu úřadu veřejného ochránce práv;

— zaručilo všem národnostním menšinám rovné příležitosti, rovná práva, začlenění a nediskriminaci, a především zajistilo normalizaci situace Svazu Poláků v Bělorusku; ukončilo marginalizaci romské menšiny, dosáhlo pokroku v dodržování náboženských práv a svobod a nediskriminaci lesbických žen, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů;

r) pokud jde o skutečnou svobodu a přístup ke sdělovacím prostředkům přijmout následující opatření: naléhavě vyzvat Bělorusko, aby zrušilo omezení týkající se akreditace novinářů a omezení používání satelitní televize, zintenzívnit finanční a technickou pomoc EU všem druhům nezávislých sdělovacích prostředků (jak v Bělorusku, tak za jeho hranicemi) s cílem zajistit jejich udržitelné fungování a případně jejich širší dostupnost; poskytovat pomoc zaměřenou na vyplňování žádosti o účast na programech evropské pomoci, rozvíjení společných projektů a konsorcií s mezinárodními tiskovými agenturami a zahraničními sdělovacími prostředky;

Ke spolupráci v oblasti hospodářství a energetiky

s) usilovat o konstruktivní odborný dialog EU-Bělorusko o makroekonomickém vývoji a o finančních otázkách, který by vedl k tomu, aby se Bělorusko věrohodně zavázalo k provádění makroekonomických a strukturálních reforem zahrnujících privatizaci státních podniků, liberalizaci cen, obchodu a bankovního systému, rozvoj vhodného sociálního zabezpečení a boj proti korupci;

t) dále zdůrazňovat, že pokud budou splněny klíčové politické požadavky, mají výše uvedené reformy zásadní význam pro hospodářský rozvoj Běloruska, usnadnily by evropské investice a mezinárodní půjčky a vyslaly pozitivní signál pro odstranění stávajících překážek v jednáních v rámci Světové obchodní organizace, a tak by umožnily další integraci do světové ekonomiky;

u) nabídnout odbornou pomoc k vytvoření příznivého podnikatelského prostředí s cílem zavést rovné podmínky, bezpečnost investic a rovné příležitosti pro všechny podniky, a především pro malé a střední podniky;

v) vést další jednání s Běloruskem o otázkách zaměstnanosti, včetně lidského kapitálu a rozvoje dovedností odpovídajících poptávce pracovního trhu;

w) pobízet Bělorusko, aby uplatňovalo doporučení Mezinárodní organizace práce (ILO), a to především v souvislosti se svobodou sdružování, registrace a činnosti nezávislých odborů; naléhat na Bělorusko, aby změnilo své právní předpisy a zaručilo tak, aby pracovníci mohli svobodně a bez omezení dát výpověď v práci, a to jak ve veřejném, tak v soukromém sektoru;

x) vyzvat Bělorusko, aby prosazovalo dodržování nejvyšších mezinárodních bezpečnostních norem a skutečně nezávislé posuzování dopadu na životní prostředí při výstavbě a provozování všech elektráren, aby zlepšilo odborné poradenství i financování ze všech dostupných mezinárodních nástrojů, a to zcela v souladu se stávajícími mezinárodními právními předpisy, jakými jsou Úmluva z Espoo či Aarhuská úmluva, a aby na základě závazku ze dne 23. června 2011 provedlo komplexní posouzení rizik a bezpečnosti (zátěžové testy) s ohledem na přesné požadavky dohodnuté Evropskou komisí a Skupinou evropských dozorných orgánů pro jadernou bezpečnost;

y) pomáhat rozvíjet diverzifikaci zdrojů energie i dodávek energie do Běloruska a sdílet osvědčené postupy EU při provádění mezinárodních a regionálních projektů „zelené ekonomiky“, a to za podpory energeticky účinných obnovitelných zdrojů energie;

z) podporovat další regionální spolupráci s Běloruskem i prostřednictvím iniciativ v rámci Východního partnerství, a to zejména pokud jde o obchod, energetiku, životní prostředí a dopravu; podporovat osvědčené postupy bilaterálních hospodářských fór a zaměřit se rovněž více na budování kapacit nestátních činitelů a na podporu řádné veřejné správy a její reformu;

aa) pokračovat v poskytování technické a zdravotní pomoci obyvatelům postiženým jadernou katastrofou v Černobylu;

ab) podporovat běloruský průzkum a rozvoj v oblasti nekonvenčních zdrojů energie;

Čtvrtek, 12. září 2013

Ke správě hranic

ac) posilovat spolupráci EU-Bělorusko při správě hranic a v boji proti přeshraniční trestné činnosti, a především Bělorusku pomáhat rozvíjet vlastní tranzitní systém, modernizovat cla a postupy hraničních kontrol a plně uplatňovat koncepci integrované správy hranic EU;

ad) zajistit, aby diplomaté a politici EU mohli bez omezení cestovat do Běloruska a volně se po zemi pohybovat;

ae) poskytnout ve společném zájmu běloruské agentuře pro správu hranic další školení v souladu se schengenským acquis;

af) zvážit poskytování odpovídající technické pomoci určené na zavedení aktuálních systémů hraniční kontroly a moderní infrastruktury na straně EU;

ag) poskytovat příslušným běloruským úřadům odpovídající odbornou přípravu v oblasti osvědčených postupů EU při zavádění biometrických cestovních pasů;

ah) zahájit partnerství pro mobilitu EU-Bělorusko a povzbuzovat Bělorusko, aby se aktivně účastnilo pracovní skupiny Východního partnerství v oblasti migrace a azylu;

ai) podporovat spolupráci mezi Běloruskem a Rozvojovým programem OSN a Dětským fondem OSN (UNICEF) s cílem podporovat programy zaměřené na boj proti obchodu s lidmi;

K občanské společnosti a mezilidským kontaktům

aj) zvýšit podíl projektů, které mají větší přínos pro celé obyvatelstvo, jsou pro něj viditelnější a přispívají k tomu, aby občané lépe chápali hodnoty, zásady a politiky EU, a zároveň vyzdvihují výhody modelu i odborných znalostí EU; podporovat v tomto ohledu příležitost, kterou nabízí Fórum občanské společnosti, a to především s ohledem na jeho nadcházející zasedání v Kišiněvu v říjnu tohoto roku;

ak) systematicky a nekompromisně oponovat zkresleným a zavádějícím informacím šířeným běloruskými orgány o politice a projektech EU tím, že budou zveřejňovány a šířeny všechny potřebné informace (data, číselné údaje, právní předpisy);

al) zintenzivnit technickou a finanční podporu organizací občanské společnosti, nezávislých nevládních organizací, ochránců lidských práv a odborů se sídlem v Bělorusku nebo v členských státech, které mají v Bělorusku klíčový vliv, a to i prostřednictvím nové Evropské nadace pro demokracii; aktivněji zapojovat občanskou společnost do provádění, sledování a posuzování projektů financovaných EU; výrazně také zlepšit komunikaci a šíření informací o EU, aby občané lépe chápali přístup EU k základním právům a svobodám i nutnost společenského a hospodářského pokroku;

am) podporovat organizace, které usilují o prosazování demokracie a lidských práv, a to nejen organizace se sídlem v Bělorusku, ale i v zahraničí, neboť běloruské orgány stále odpírají takovým organizacím možnost registrace; naléhavě přepracovat nejnovější pravidla pro podávání žádostí o financování z prostředků EU v rámci nástroje EIDHR/NSLA, protože známé a respektované běloruské nevládní organizace jsou prakticky z procesu podávání žádostí vyloučeny;

an) požadovat, aby běloruské orgány provedly rozhodnutí A/HRC/WGAD/2012/39 pracovní skupiny OSN pro svévolné zadržování v případu ochránce lidských práv Alese Bjaljackého, v němž bylo konkrétně uvedeno, že zadržování pana Bjaljackého, předsedy střediska lidských práv „Vjasna“ a místopředsedy Mezinárodní federace pro lidská práva (FIDH) je svévolné a „v rozporu s čl. 20 odst. 1 Všeobecné deklarace lidských práv (UDHR) a s článkem 22 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech“;

ao) naléhat na Bělorusko, aby rozšířilo trvalé pozvání na všechny zvláštní postupy OSN a aby vyzvalo zvláštního zpravodaje OSN pro situaci zastánců lidských práv k návštěvě země;

ap) přimět běloruské orgány k tomu, aby zrušily trestněprávní odpovědnost za přijetí zahraničních grantů a aby povolily organizacím uchovávat finanční prostředky na zahraničních bankovních účtech;

aq) zvážit jednostranné zjednodušení vydávání víz a snížení jejich ceny ze 60 EUR na cenu pro běloruské občany přijatelnou, plně využít volnosti, kterou vízový kodex nabízí, včetně zrušení nebo snížení poplatků za krátkodobá víza, zejména pro mladé, s cílem usnadnit a zintenzivnit mezilidské kontakty a pomoci předcházet další izolaci obyvatel Běloruska; zvážit rovněž jednostranné snížení nebo zrušení poplatků za dlouhodobá víza, přičemž dlouhodobým cílem by měl být bezvízový režim;

ar) vyzvat běloruské orgány, aby zahájily jednání s EU o zjednodušení vízového režimu a o dohodách o zpětném přebírání osob s dlouhodobým cílem zavést bezvízový styk, a tím podpořit mezilidské kontakty, a aby přijaly naléhavá opatření ohledně provádění dohod s Polskem a Litvou o malém pohraničním styku;

as) podporovat spolupráci mezi městy a obcemi v EU a Bělorusku a využít při tom příkladů osvědčených postupů některých zemí EU, především Polska, Litvy a Lotyšska;

at) usilovat o poskytování více příležitostí ve vzdělávání a výzkumu v EU pro obyvatele Běloruska, a to v rámci vysokoškolského, neformálního a celoživotního vzdělávání; zahájit a podporovat program stáží pro mladé běloruské odborníky v institucích EU a jiných mezinárodních organizacích; dále podporovat Evropskou univerzitu humanitních věd a rozvíjet a podporovat vzdělávací programy a programy odborné přípravy v Bělorusku; zajistit vhodné a dlouhodobé financování programu Erasmus Mundus pro běloruské studenty;

au) aktivně hledat příležitosti, jak s Běloruskem zahájit dialog o provádění zásadních reforem jeho systému vysokoškolského vzdělávání, jejichž cílem by bylo rozvíjet především akademickou svobodu, nezávislost institucí a zapojení studentů, aby se tak Bělorusko případně mohlo připojit k Evropskému prostoru vysokoškolského vzdělávání (Boloňský proces);

av) vyzvat Mezinárodní federaci ledního hokeje, aby vážně přehodnotila své rozhodnutí umožnit Bělorusku pořádat mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2014;

2. pověřuje svého předsedu, aby toto doporučení předal místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, ESVČ, Radě, Komisi a členským státům.

Úterý, 10. září 2013

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÝ PARLAMENT

P7_TA(2013)0336

Změna nařízení Rady (ES) č. 850/98 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 850/98 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů (COM(2012)0432 – C7-0211/2012 – 2012/0208(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/31)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2012)0432),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7–0211/2012),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 14. listopadu 2012 ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 22. listopadu 2012 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů ([2]),

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov (A7-0256/2013),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

([1]) Úř. věst. C 11, 15.1.2013, s. 86.
([2]) Přijaté texty, P7_TA(2012)0448.

P7_TC1-COD(2012)0208

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 10. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 850/98 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

v souladu s řádným legislativním postupem ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (ES) č. 850/98 ([2]) svěřuje Komisi pravomoci k provádění některých ustanovení uvedeného nařízení.

(2) V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je třeba určité pravomoci svěřené nařízením (ES) č. 850/98 sladit s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(3) ~~Za účelem použití některých ustanovení nařízení (ES) č. 850/98 by~~ ***Aby mohla být některá ustanovení tohoto nařízení účinně aktualizována tak, aby zohledňovala technický a vědecký pokrok,*** měla ***by*** být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o:

— rozdělení regionů do zeměpisných oblastí,

— změnu pravidel týkajících se podmínek pro používání určitých kombinací velikostí ok sítí,

— přijetí podrobných pravidel pro výpočet podílu cílových druhů odlovených více než jedním rybářským plavidlem, aby se zajistilo, že tyto podíly budou dodržovat všechna plavidla zapojená do rybolovné operace,

— přijetí pravidel týkajících se technického popisu a metody používání povolených zařízení, která mohou být připojena k rybářské síti a která neucpávají ani významnou měrou nezmenšují otevření ok sítě,

— podmínky, za kterých se plavidlům o celkové délce vyšší než osm metrů povolí v určitých vodách Unie používat vlečné sítě vlečené pomocí výložníků na bocích lodě,

— opatření, jež mají za cíl s okamžitým účinkem řešit neočekávaně nízké nebo výrazné doplnění stavů nedospělých jedinců, změny migračních vzorů nebo jakékoli jiné změny stavu zachování rybích populací,

— ***akty, kterými vyjme konkrétní druhy rybolovu určitého členského státu z uplatňování některých ustanovení týkajících se tenatových sítí na chytání ryb za žábry, tenatových a třístěnných tenatových sítí v podoblastech ICES VIII, IX a X, pokud je úroveň vedlejších úlovků žraloků a výmětů velmi nízká.*** **[pozm. návrh 1]**

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013.

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 850/98 ze dne 30. března 1998 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů (Úř. věst. L 125, 27.4.1998, s. 1).

Úterý, 10. září 2013

(4) Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti pro přijímání aktů v přenesené pravomoci vedla odpovídající konzultace, ***zejména*** ~~a to i~~ na odborné úrovni, ***s cílem získat objektivní, přesné, úplné a aktuální informace***. **[pozm. návrh 2]**

(5) Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(6) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provedení ustanovení nařízení (ES) č. 850/98 by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, které se týkají:

— technických pravidel k měření velikosti ok sítí,

— síťoviny se čtvercovými oky a síly vláken,

— technických pravidel týkajících se struktury síťového materiálu,

— uvedení seznamu zařízení, která mohou ucpávat či jinak významnou měrou zmenšovat otevření ok rybářské sítě,

— předání seznamu plavidel, jimž bylo vydáno zvláštní povolení k rybolovu za použití vlečných sítí vlečených pomocí výložníků na bocích lodě,

— technických pravidel k měření výkonu motoru a rozměrů zařízení,

— povinnosti členských států zajistit, aby nebyly překračovány úrovně intenzity rybolovu v určitých oblastech divize ICES IXa, a

— prozatímních opatření, vyžaduje-li ochrana populací mořských živočichů neprodlený zásah.

(7) Prováděcí pravomoci svěřené Komisi, s výjimkou pravomocí, které se týkají povinnosti členských států zajistit, aby nebyly překračovány úrovně intenzity rybolovu v určitých oblastech divize ICES IXa, by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([1]).

(8) Nařízení (ES) č. 850/98 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 850/98 se mění takto:

1) V článku 2 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Regiony uvedené v odstavci 1 mohou být rozděleny na zeměpisné oblasti, zejména na základě vymezení podle odstavce 2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a, pokud jde o rozdělení regionů ~~na zeměpisné oblasti~~ pro účely určení zeměpisných oblastí, v nichž se použijí zvláštní technická opatření pro zachování zdrojů.“ **[pozm. návrh 3]**

2) Článek 4 se mění takto:

a) V odstavci 4 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem změny přílohy X a přílohy XI s cílem zvýšit ochranu nedospělých ryb v rámci zachování rybích populací.“

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

b) V odstavci 5 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a, pokud jde o metodu výpočtu podílu cílových druhů a jiných druhů na plavidle, pokud byly tyto jiné druhy odloveny jednou nebo více sítěmi taženými několika rybářskými plavidly, a pokud jde ověřovací metodu, jíž se zajistí, aby všechna rybářská plavidla zapojená do společné rybolovné operace, která skladují ryby na palubě, dodržovala podíly druhů, jak jsou stanoveny v přílohách I až V.“

c) Odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Prostřednictvím prováděcích aktů se určí technická pravidla k měření velikosti ok sítí, a to i pro účely kontroly. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2.“

3) V článku 7 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„8. Prostřednictvím prováděcích aktů se určí technická pravidla k měření síťoviny se čtvercovými oky, a to i pro účely kontroly. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2.“

4) V článku 8 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Prostřednictvím prováděcích aktů se určí technická pravidla k měření síly vláken a síťového materiálu, a to i pro účely kontroly. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2.“

5) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

1. Je zakázáno používat zařízení, která ucpávají oka kterékoli části sítě, nebo která významnou měrou zmenšují jejich rozměry.

2. Odstavec 1 nevylučuje používání určitých zařízení, která sice mohou ucpat nebo jinak významnou měrou zmenšovat oka v kterékoli části rybářské sítě, ale která mohou sloužit i k ochraně nebo posílení sítě. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a, pokud jde o technický popis a metodu používání a připojení těchto zařízení.

3. Prostřednictvím prováděcích aktů se určí úplný seznam zařízení, která splňují technický popis stanovený podle odstavce 2 a která mohou být připojena k rybářské síti. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2.“

6) Článek 29 se mění takto:

a) Odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a, pokud jde o podrobné podmínky pro uplatňování kritérií stanovených v odstavci 2, podle nichž je plavidlům o celkové délce vyšší než osm metrů povoleno používat v oblastech uvedených v odstavci 1 vlečné sítě vlečené pomocí výložníků na bocích lodě.“

b) Doplňuje se nový odstavec, který zní:

„7. „Komise stanoví prostřednictvím prováděcího aktu provozní požadavky pro předávání seznamů, které mají Komisi předkládat členské státy, jak je uvedeno v odst. 2 písm. c) první odrážce. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2.“

7) V článku 29b se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Členské státy sdělí Komisi opatření přijatá ke splnění povinnosti stanovené v odstavci 5. Pokud Komise shledá, že opatření členského státu uvedenou povinnost nesplňují, může navrhnout změny těchto opatření. Nedojde-li mezi Komisí a dotyčným členským státem k dohodě o nezbytných opatřeních, může Komise tato opatření stanovit prostřednictvím prováděcích aktů."

8) V článku 34 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Technická pravidla k měření výkonu motoru a rozměrů zařízení se stanoví prováděcím aktem. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2."

8a) V článku 34b se odstavec 11 nahrazuje tímto:

„11. Po konzultaci s VTHVR je Komisi svěřena pravomoc přijmout akty v přenesené pravomoci, kterými vyjme některé konkrétní druhy rybolovu členského státu v podoblastech ICES VIII, IX a X z uplatňování odstavců 1 až 9, pokud informace předložené členskými státy ukazují, že výsledkem těchto rybolovných činností je velmi nízká úroveň vedlejších úlovků žraloků a výmětů." *[pozm. návrh 4]*

9) Článek 45 se nahrazuje tímto:

„Článek 45

1. Dodatkem nebo odchylkou k tomuto nařízení je Komisi, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 48a, svěřena pravomoc určit technická opatření pro zachování zdrojů týkající se používání vlečných zařízení či upevněných lovných zařízení nebo týkající se rybolovných činností v určitých oblastech nebo v určitých obdobích. Tato opatření mají za cíl řešit s okamžitým účinkem neočekávaně nízké nebo výrazné doplnění stavů nedospělých jedinců, změny migračních vzorů nebo jakékoli jiné změny stavu zachování ~~rybích~~ populací ***mořských živočichů***. **[pozm. návrh 5]**

2. Vyžaduje-li ochrana populací mořských živočichů neprodlený zásah, může Komise prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnout o prozatímních opatřeních k nápravě situace. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 48 odst. 3.

3. Je-li ochrana určitých druhů nebo určitých lovišť ryb závažně ohrožena a způsobilo-li by jakékoli prodlení obtížně napravitelnou škodu, může členský stát učinit ve vodách pod jeho jurisdikcí vhodná ochranná a nediskriminující opatření.

4. Opatření podle odstavce 3 a jejich důvody jsou ihned po jejich přijetí sděleny Komisi a ostatním členským státům.

Ve lhůtě desíti pracovních dní od doručení tohoto sdělení potvrdí Komise vhodnost a nediskriminační povahu těchto opatření, nebo požádá o jejich zrušení nebo změnu prostřednictvím prováděcích aktů. Rozhodnutí Komise je neprodleně oznámeno členským státům."

10) V článku 46 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Z podnětu Komise nebo na žádost členského státu může být soulad členským státem uplatňovaného vnitrostátního technického opatření s ustanoveními odstavce 1 tohoto článku předmětem rozhodnutí, které je učiněno Komisí prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2. Je-li takové rozhodnutí přijato, použijí se ustanovení odst. 2 třetího a čtvrtého pododstavce."

11) Článek 48 se nahrazuje tímto:

„Článek 48

1. Komisi je nápomocen Výbor pro rybolov a akvakulturu zřízený nařízením (ES) č. 2371/2002. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 48a

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. ~~Přenesení~~ ***Pravomoc přijímat akty v přenesené*** pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 3, čl. 4 odst. 4 písm. c), čl. 4 odst. 5 písm. b), čl. 16 odst. 2, čl. 29 odst. 6, ***čl. 29d odst. 7, čl. 34b odst. 11*** a čl. 45 odst. 1 je ***Komisi svěřena*** ~~svěřeno~~ na dobu ***tří let od …*** (*) ~~neurčitou~~.***Komise vypracuje nejpozději devět měsíců před koncem tohoto tříletého období zprávu o přenesení pravomocí. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.*** **[pozm. návrh 6]**

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedené v čl. 2 odst. 3, čl. 4 odst. 4 písm. c), čl. 4 odst. 5 písm. b), čl. 16 odst. 2, čl. 29 odst. 6, ***čl. 29d odst. 7, čl. 34b odst. 11*** a čl. 45 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. **[pozm. návrh 7]**

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 3, čl. 4 odst. 4 písm. c), čl. 4 odst. 5 písm. b), čl. 16 odst. 2, čl. 29 odst. 6, ***čl. 29d odst., čl. 34b odst. 11*** a čl. 45 odst. 1 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

(*) ***Datum vstupu tohoto nařízení v platnost.***

[pozm. návrh 8]

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V … dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda nebo předsedkyně*

P7_TA(2013)0337

Majetkové důsledky registrovaného partnerství *

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu nařízení Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství (COM(2011)0127 – C7-0094/2011 – 2011/0060(CNS))

(Zvláštní legislativní postup – konzultace)

(2016/C 093/32)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Radě (COM(2011)0127),

— s ohledem na čl. 81 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C7-0094/2011),

— s ohledem na odůvodněné stanovisko, které v rámci protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality předložil italský Senát, polský Sejm, polský Senát a rumunským Senát a v němž se uvádí, že návrh legislativního aktu není v souladu se zásadou subsidiarity,

— s ohledem na stanovisko Agentury Evropské unie pro základní práva ze dne 31. května 2012,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanovisko Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0254/2013),

1. schvaluje pozměněný návrh Komise;

2. vyzývá Komisi, aby návrh v souladu s čl. 293 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie odpovídajícím způsobem změnila;

3. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;

4. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise;

5. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

Pozměňovací návrh 1

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 8

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(8) Kvůli odlišným rysům obou forem svazku – manželství a registrovaného partnerství – a různým zásadám, jež pro ně platí, byly vytvořeny dva různé nástroje: první upravuje oblast majetkových aspektů manželství a ustanovení druhého nástroje – obsažená v tomto nařízení – se věnují úpravě majetkových aspektů registrovaného partnerství.	***vypouští se***

Pozměňovací návrh 2

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 8 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(8a) Jediným cílem uznání rozhodnutí, které souvisí s majetkovými důsledky registrovaného partnerství, v členském státě je umožnit výkon majetkových důsledků stanovených v daném rozhodnutí. Neznamená, že je v tomto členském státě uznáno partnerství, na kterém jsou založeny majetkové důsledky, jež daly vzniknout danému rozhodnutí. Členské státy, v nichž instituce registrovaného partnerství neexistuje, nemají na základě tohoto nařízení povinnost tuto instituci vytvořit.

Pozměňovací návrh 3

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 10

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(10) Toto nařízení se týká otázek souvisejících s majetkovými důsledky registrovaného partnerství. Pojem „registrované partnerství“ je zahrnut pouze pro potřeby tohoto nařízení. Specifický obsah ***tohoto*** pojmu je určen ve vnitrostátních právních předpisech členských států.	(10) Toto nařízení se týká otázek souvisejících s majetkovými důsledky registrovaného partnerství. Pojem „registrované partnerství“ je zahrnut pouze pro potřeby tohoto nařízení. ***Pro potřeby tohoto nařízení se registrovaným partnerstvím rozumí jiný svazek, než je manželství.*** Specifický obsah pojmu ***registrované partnerství*** je určen ve vnitrostátních právních předpisech členských států.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 4

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 11 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(11a) Toto nařízení by se však nemělo vztahovat na oblasti občanského práva, jež se týkají jiných záležitostí, než jsou majetkové poměry registrovaného partnerství. Za účelem jednoznačnosti by tedy z oblasti působnosti tohoto nařízení měla být výslovně vyloučena řada otázek, jež by bylo možné považovat za otázky související s majetkovými poměry.

(Odpovídá bodu odůvodnění 11 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 3 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 5

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 12

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(12) Vyživovací povinnosti mezi registrovanými partnery ***upravuje nařízení*** Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností, ***proto jsou*** z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny, stejně jako otázky ***platnosti a účinků darů***, kterými se ***zabývá nařízení*** Evropského parlamentu a Rady (***ES***) č. ***593/2008*** ze dne ***17. června 2008 o právu*** rozhodném ***pro smluvní závazkové vztahy***.	(12) Vyživovací povinnosti mezi registrovanými partnery***, které jsou upraveny v nařízení*** Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností, ***by měly být*** z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny, stejně jako otázky ***dědění***, kterými se ***zabývá nařízení*** Evropského parlamentu a Rady (***EU***) č. ***650/2012*** ze dne ***4. července 2012 o příslušnosti,*** rozhodném ***právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu úředních listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení*** ([1]).

([1]) ***Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 107.***

(Odpovídá PN 4 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 6

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(13) ***Z oblasti působnosti tohoto*** nařízení ***by měly být dále vyloučeny otázky povahy věcných práv, které mohou být upraveny ve vnitrostátním právu členských států, jako např. otázky týkající se zveřejňování těchto práv,*** stejně jako ***je tomu v nařízení*** (EU) č. ***… [Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve věcech dědictví a vytvoření evropského dědického osvědčení]. Soudy členského státu, v němž*** se nachází ***majetek jednoho či obou partnerů, tak mohou přijímat opatření věcného práva vztahující se zejména na zápis převodu tohoto majetku do veřejného rejstříku,*** pokud ***to*** právní řád ***tohoto členského státu vyžaduje***.	(13) ***Toto*** nařízení – stejně jako ***nařízení*** (EU) č. ***650/2012 – by nemělo mít dopad na omezený počet (numerus clausus) věcných práv podle vnitrostátního práva určitých členských států. Členský stát by neměl mít povinnost uznat věcné právo ve vztahu k majetku, který*** se nachází ***na jeho území***, pokud ***jeho*** právní řád ***příslušné věcné právo nezná***.

(Odpovídá PN 5 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 7

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(13a) Toto nařízení by však mělo umožnit přizpůsobení neznámého věcného práva nejbližšímu rovnocennému věcnému právu podle práva jiného členského státu, aby měly oprávněné osoby v tomto jiném členském státě možnost vykonávat práva, jež jim vznikla v rámci vypořádání majetkových důsledků registrovaného partnerství nebo jež na ně přešla. V souvislosti s tímto přizpůsobením je třeba zohlednit účel a zájmy sledované příslušným věcným právem a účinky s tímto právem spojené. Pro účely určení nejbližšího rovnocenného věcného práva v rámci vlastního právního řádu se lze obrátit na orgány nebo příslušné osoby státu, jehož právo je rozhodné pro majetkové důsledky registrovaného partnerství, se žádostí o další informace o povaze a účincích daného práva. Za tímto účelem by mohly být využívány stávající sítě v oblasti justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech, jakož i veškeré další dostupné prostředky usnadňující porozumění cizímu právu.

(Odpovídá bodu odůvodnění 16 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 6 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 8

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(13b) Požadavky pro zápis práva k nemovitému či movitému majetku do příslušného rejstříku by měly být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny. To, za jakých právních podmínek a jakým způsobem je zápis prováděn a které orgány, jako například rejstříky nemovitostí nebo notáři, jsou oprávněny kontrolovat, že všechny podmínky jsou splněny a že předložené nebo vytvořené dokumenty jsou dostatečné nebo že obsahují nezbytné informace, proto určí právo členského státu, v němž je rejstřík veden (pro nemovitý majetek lex rei sitae).

(Zčásti odpovídá bodu odůvodnění 18 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 7 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 9

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(13c) Účinky zápisu práva do rejstříku by rovněž měly být vyloučeny z oblasti působnosti tohoto nařízení. Skutečnost, zda má zápis například deklaratorní nebo konstitutivní účinek, by tudíž měla být stanovena právem členského státu, v němž je rejstřík veden. Pokud tedy například podle práva členského státu, v němž je rejstřík veden, vyžaduje nabytí práva k nemovitému majetku zápis do rejstříku, aby byl zajištěn účinek erga omnes nebo aby byly ochráněny právní úkony, měl by se okamžik takového nabytí řídit právem tohoto členského státu.

(Odpovídá bodu odůvodnění 19 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 8 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 10

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13 d (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(13d) Stejně jako nařízení (EU) č. 650/2012 by i toto nařízení mělo respektovat různé systémy řešení otázek týkajících se majetkových poměrů používané v členských státech. Pro účely tohoto nařízení by proto měl být pojem „soud" vykládán široce tak, aby zahrnoval nejen soudy v pravém slova smyslu vykonávající soudní funkce, ale také notáře a rejstříkové úřady v některých členských státech, kteří nebo které v určitých věcech majetkových poměrů vykonávají soudní funkce stejně jako soudy, a notáře a právní odborníky, kteří v některých členských státech vykonávají v konkrétních věcech majetkových poměrů soudní funkce na základě zmocnění soudu. Na všechny soudy ve smyslu tohoto nařízení by se měla vztahovat pravidla příslušnosti, která jsou v něm stanovena. Naproti tomu by pojem „soud" neměl zahrnovat nesoudní orgány členských států, které mají podle vnitrostátních právních předpisů pravomoc jednat ve věcech majetkových poměrů, jako jsou například notáři ve většině členských států, v nichž v souladu s běžnou praxí nevykonávají soudní funkce.

(Odpovídá bodu odůvodnění 20 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 10 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 11

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 15

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(15) Toto nařízení také musí umožnit rozšíření příslušnosti soudů určitého členského státu, který se zabývá žádostí o zrušení registrovaného partnerství nebo jeho prohlášení za neplatné, na otázky majetkových aspektů registrovaného partnerství související s touto žádostí, pokud ***s tím*** oba partneři ***souhlasí***.	(15) Toto nařízení také musí umožnit rozšíření příslušnosti soudů určitého členského státu, který se zabývá žádostí o zrušení registrovaného partnerství nebo jeho prohlášení za neplatné, na otázky majetkových aspektů registrovaného partnerství související s touto žádostí, pokud oba partneři ***příslušnost dotčených soudů výslovně či jiným způsobem přijali***.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 12

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 15 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(15a) V případech, kdy nejde o otázky majetkových poměrů související se zrušením registrovaného partnerství nebo jeho prohlášením za neplatné či s úmrtím jednoho z partnerů, se mohou partneři rozhodnout k předložení otázek týkajících se majetkových poměrů soudům členského státu, jehož právo si zvolili jako rozhodné právo v této oblasti. To vyžaduje dohodu mezi partnery, jež může být uzavřena nejpozději do okamžiku zahájení soudního řízení a poté podle práva místa soudu.

(Odpovídá PN 12 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 13

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 16

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(16) ***V ostatních případech umožňuje*** toto nařízení ***zachovat*** místní ***příslušnost*** soudů určitého členského státu ***pro řízení týkající*** se majetkových aspektů registrovaného partnerství dle ***seznamu*** hierarchicky seřazených hraničních určovatelů, čímž se zajistí existence silné vazby mezi partnery a členským státem, jehož soudy jsou příslušné. Soudy členského státu – s výjimkou členského státu, kde bylo partnerství registrováno – však ***mohou*** odmítnout svou příslušnost v případě, že právo tohoto členského státu neupravuje instituci registrovaného partnerství. ***Pro případy, kdy žádný soud není příslušný zabývat se situací dle ostatních ustanovení tohoto nařízení, se stanoví pravidlo podpůrné příslušnosti, aby se předešlo odepření spravedlnosti.***	(16) Toto nařízení ***musí umožnit zachování*** místní ***příslušnosti*** soudů určitého členského státu ***v řízeních týkajících*** se majetkových aspektů registrovaného partnerství***, s výjimkou rozluky partnerů či úmrtí jednoho z nich,*** dle ***souboru*** hierarchicky seřazených hraničních určovatelů, čímž se zajistí existence silné vazby mezi partnery a členským státem, jehož soudy jsou příslušné. Soudy členského státu – s výjimkou členského státu, kde bylo partnerství registrováno – ***by*** však ***měly mít možnost*** odmítnout svou příslušnost v případě, že právo tohoto členského státu neupravuje instituci registrovaného partnerství.

Pozměňovací návrh 14

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 16 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(16a) Zejména v zájmu napravení případů odepření spravedlnosti by toto nařízení mělo rovněž stanovit forum necessitatis, jež by soudu některého členského státu ve výjimečných případech umožnilo rozhodnout o věci majetkových poměrů, která má úzkou vazbu ke třetímu státu. Takový výjimečný případ může nastat, jestliže se ukáže, že řízení v příslušném třetím státě není možné, například z důvodu občanské války, nebo pokud nelze od oprávněné osoby rozumně očekávat, že v tomto státě podá návrh nebo povede řízení. Příslušnost založená na foru necessitatis by však měla být vykonávána pouze za předpokladu, že věc vykazuje dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu bylo zahájeno řízení.

(Odpovídá bodu odůvodnění 31 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 14 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 15

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 18

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(18) Pro usnadnění každodenní správy majetku partnerů ***se na celý jejich majetek vztahuje právo státu***, kde ***bylo*** partnerství ***zaregistrováno, i kdyby to nebylo právo členského státu EU***.	(18) Pro usnadnění každodenní správy majetku partnerů ***toto nařízení umožňuje, aby si partneři pro svůj majetek, bez ohledu na jeho povahu nebo místo,*** kde ***se nachází, zvolili rozhodné právo v rámci právních systémů, k nimž mají úzkou vazbu z důvodu svého bydliště nebo státní příslušnosti. Neexistuje žádný důvod, aby tato možnost byla registrovaným partnerstvím odepřena. Pokud si partneři zvolí právo, které registrované*** partnerství ***neuznává, měla by být tato volba práva považována za neplatnou. V takovém případě by se uplatňovala objektivní příslušnost práva. Ačkoli jsou dotčené osoby o svých právech zpravidla dobře informovány, měl by být požadavek týkající se zvláštní soudní ochrany vyvážen požadavkem na soudní konzultaci v otázkách dopadů volby práva. Tento požadavek bude splněn zejména v případě, že je tato konzultace zajištěna dodatečnými formálními pravidly týkajícími se volby práva, zejména ohledně notářského ověření.***

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 16

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 18 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(18a) V zájmu zajištění právní jistoty a srozumitelnosti by toto nařízení mělo obsahovat i pravidlo týkající se vícečetné registrace registrovaného partnerství, které by se týkalo poslední registrace. Členské státy by měly zajistit, aby nedocházelo k vícečetným registracím registrovaného partnerství.

Pozměňovací návrh 17

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 18 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(18b) Nedojde-li k volbě rozhodného práva, musí toto nařízení v zájmu zajištění souladu mezi předvídatelností a požadavkem právní jistoty a současně s ohledem na životní situaci partnerů zavést harmonizované kolizní normy na základě různých hraničních určovatelů, jež umožní určit rozhodné právo pro celý majetek partnerů. Prvním kritériem by tak mělo být obvyklé společné bydliště v době uzavření partnerstvi nebo první obvyklé společné bydliště partnerů po uzavření partnerství a druhým právo státu, jehož státní příslušnost měli oba partneři v době uzavření partnerství. Pokud není žádné z těchto kritérií splněno, nebo v případech, kdy partneři mají různou státní příslušnost a nemají první obvyklé společné bydliště v době uzavření registrovaného partnerství, by měl být použit třetí určovatel – právo státu, k němuž mají oba partneři nejužší vazby s přihlédnutím ke všem okolnostem. Tyto vazby musí být posuzovány vůči okamžiku uzavření partnerství. Právo vymezené těmito kritérii by se však nemělo použít, neuznává-li instituci registrovaného partnerství. Výchozím pravidlem je, že by se na majetek partnerů mělo vztahovat právo státu, kde bylo partnerství zaregistrováno.

(Odpovídá PN 15 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 18

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 18 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(18c) Pokud se rozhodné právo určuje podle státní příslušnosti, je třeba zohlednit i skutečnost, že některé státy, jejichž právní systém je založen na zvykovém právu, používají jako hraniční určovatel pojem domicil, a nikoli státní příslušnost.

Pozměňovací návrh 19

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 18 d (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(18d) Aby byla zajištěna právní jistota soudních rozhodnutí a zamezilo se změnám rozhodného práva pro majetkové důsledky registrovaných partnerství, aniž by to bylo oznámeno partnerům, nesmí být jakákoli změna tohoto druhu provedena jinak, než na výslovnou žádost stran. Tato změna, kterou se partneři rozhodli provést, nesmí mít zpětnou účinnost, pokud to partneři výslovně nestanoví. Toto se každopádně nedotýká práv třetích osob a platnosti dříve přijatých aktů.

Pozměňovací návrh 20

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 19 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(19a) Všechny potřebné informace by měly být jednoduše přístupné pomocí vhodných prostředků, zejména prostřednictvím vícejazyčné internetové stránky Komise.

Pozměňovací návrh 21

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 19 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(19b) Měla by být podporována výměna osvědčených postupů mezi právníky.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 22

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 19 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(19c) Komise by vytvořením interaktivního internetového portálu ve všech úředních jazycích orgánů Unie, včetně systému pro výměnu odborných znalostí a postupů, měla zavést informační a vzdělávací nástroj pro příslušné soudní úředníky a právníky.

Pozměňovací návrh 23

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 23

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(23) Jedním z cílů tohoto nařízení je zajistit vzájemné uznávání rozhodnutí vydaných v členských státech, a proto je v něm třeba stanovit pravidla pro uznávání a výkon rozhodnutí vycházející **z *nařízení (ES) č. 44/2001***, která by byla případně pozměněna vzhledem ke specifickým nárokům oblasti, na kterou se toto nařízení vztahuje. Uznávání a výkon rozhodnutí nebo části rozhodnutí týkajícího se majetkových aspektů registrovaného partnerství proto nesmí být zamítnuto, pokud je důvodem skutečnost, že právo členského státu registrované partnerství nezná nebo mu nepřipisuje stejné majetkové důsledky.	(23) Jedním z cílů tohoto nařízení je zajistit vzájemné uznávání rozhodnutí vydaných v členských státech ***ve věcech majetkových poměrů v registrovaném partnerství***, a proto je v něm třeba stanovit pravidla pro uznávání***, vykonatelnost*** a výkon rozhodnutí vycházející ***z jiných nástrojů Unie v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech***, která by byla případně pozměněna vzhledem ke specifickým nárokům oblasti, na kterou se toto nařízení vztahuje. Uznávání a výkon rozhodnutí nebo části rozhodnutí týkajícího se majetkových aspektů registrovaného partnerství proto nesmí být zamítnuto, pokud je důvodem skutečnost, že právo členského státu registrované partnerství nezná nebo mu nepřipisuje stejné majetkové důsledky.

(Odpovídá PN 19 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 24

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 24

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(24) Aby byly zohledněny různé ***způsoby***, ***jak*** členské státy řeší otázky majetkových aspektů registrovaného partnerství, musí toto nařízení zajistit ***uznávání*** a vykonatelnost úředních listin. ***Pokud však jde o jejich uznávání, nemohou být úřední listiny považovány za rovnocenné se soudními rozhodnutími. Uznávání úředních listin znamená, že tyto požívají stejné důkazní hodnoty, pokud se jedná o obsah listiny, že mají stejné účinky jako v domovském členském státě a že platí presumpce platnosti, která může být v případě sporu zrušena.***	(24) Aby byly zohledněny různé ***systémy***, ***kterými*** členské státy řeší otázky majetkových aspektů registrovaného partnerství, musí toto nařízení zajistit ***přijímání*** a vykonatelnost úředních listin ***ve věci majetkových poměrů v registrovaných partnerstvích ve všech členských státech***.

(Odpovídá bodu odůvodnění 60 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 20 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 25

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 24 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(24a) Pokud jde o uznávání, vykonatelnost a výkon soudních rozhodnutí, jakož i přijímání a vykonatelnost úředních listin a vykonatelnost soudních smírů, mělo by toto nařízení stanovit pravidla vycházející především z nařízení (EU) č. 650/2012.

(Odpovídá PN 21 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 26

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 25

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(25) Rozhodné právo v oblasti majetkových důsledků registrovaného partnerství má ***sice*** upravovat právní vztahy mezi partnery a třetími osobami, ***ovšem podmínky účinků tohoto práva by mohly být vymezeny v právu členského*** státu, ***v němž mají partneři*** nebo ***třetí osoby obvyklé bydliště, tak aby byla zajištěna ochrana třetích osob. Právo tohoto členského státu by rovněž mohlo stanovit, že by se tento partner mohl dovolávat použití práva svých majetkových poměrů na třetí osobu pouze tehdy,*** pokud ***by*** byly ***dodrženy podmínky*** registrace nebo zveřejnění platné v tomto ***členském*** státě ***s výjimkou situace, kdy třetí osoba znala nebo musela znát rozhodné právo v oblasti majetkových aspektů registrovaného partnerství***.	(25) Rozhodné právo v oblasti majetkových důsledků registrovaného partnerství má ***podle tohoto nařízení*** upravovat právní vztahy mezi partnery a třetími osobami***. V zájmu zajištění ochrany třetích osob by však v právním vztahu mezi jedním z partnerů a třetí osobou žádný z partnerů neměl mít možnost odvolávat se na toto právo nebo na imperativní ustanovení, pokud partner v právním vztahu s třetí osobou i tato třetí osoba mají obvyklé bydliště v témže státě, který je odlišný od*** státu, ***jehož právo je rozhodné pro majetkové důsledky registrovaného partnerství. Pokud třetí osoba nepotřebuje ochranu, tj. znala*** nebo ***měla znát rozhodné právo, nebo*** pokud byly ***splněny požadavky*** registrace ***partnerství*** nebo zveřejnění platné v tomto státě***, mělo by být možné uplatňovat výjimky***.

(Odpovídá PN 22 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 27

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 26 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(26a) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci v souvislosti se stanovením a následnými změnami potvrzení a formulářů týkajících se prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí, soudních smírů a úředních listin. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí [1].

[1] ***Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.***

(Odpovídá bodu odůvodnění 78 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 23 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 28

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 26 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(26b) Pro přijímání prováděcích aktů, jimiž budou stanovena a následně pozměňována potvrzení a formuláře na základě tohoto nařízení, by měl být použit poradní postup uvedený v článku 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

(Odpovídá bodu odůvodnění 79 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 24 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 29

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 28

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(28) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, a zejména jejími články 7, 9, 17, 21 a 47, které se týkají práva na respektování soukromého a rodinného života, práva uzavřít manželství a založit rodinu v souladu s vnitrostátními právními předpisy, vlastnického práva, zákazu jakékoli diskriminace a práva na účinnou právní ochranu. Soudy členských států musejí při používání tohoto nařízení dodržovat tato práva a zásady.	(28) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, a zejména jejími články 7, 9, 17, ***20,*** 21 a 47, které se týkají práva na respektování soukromého a rodinného života, práva uzavřít manželství a založit rodinu v souladu s vnitrostátními právními předpisy, vlastnického práva, ***rovnosti před zákonem,*** zákazu jakékoli diskriminace a práva na účinnou právní ochranu. Soudy členských států musejí při používání tohoto nařízení dodržovat tato práva a zásady.

(Zčásti odpovídá bodu odůvodnění 81 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 25 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 30

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. a

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
a) osobní důsledky registrovaného partnerství;	***vypouští se***

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 31

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. b

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
b) způsobilost partnerů;	b) ***obecná*** způsobilost partnerů;

(Odpovídá PN 26 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 32

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. b a (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	ba) existence, platnost nebo uznání partnerství;

(Odpovídá PN 27 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 33

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. d

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
d) dary partnerů;	***vypouští se***

Pozměňovací návrh 34

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. e

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
e) ***dědická práva pozůstalého partnera***;	e) ***otázky dědění vzhledem k pozůstalému partnerovi***;

(Odpovídá PN 29 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 35

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. f

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
f) ***společné podnikání partnerů***;	f) ***otázky upravené právem obchodních společností, sdružení a jiných právnických osob***;

(Odpovídá článku 1 písm. h) nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 30 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 36

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. g

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
g) povaha věcných práv ***vztahujících se k majetku a zveřejňování těchto práv.***	g) povaha věcných práv;

(Odpovídá článku 1 písm. k) nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 31 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 37

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. g a (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	ga) jakýkoli zápis práv k nemovitému či movitému majetku do rejstříku, včetně právních požadavků pro takový zápis, a účinky zápisu nebo neprovedení zápisu těchto práv do rejstříku; a

(Odpovídá článku 1 písm. l) nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 32 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 38

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. g b (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	gb) otázky ohledně nároku, v případě zrušení registrovaného partnerství, na převod nebo úpravu práv na starobní nebo invalidní důchod mezi partnery či bývalými partnery nabytého během registrovaného partnerství.

(Odpovídá PN 33 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 39

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. b

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
b) „registrovaným partnerstvím“: režim společného života dvou osob ***upravený*** právními předpisy***, který byl zaregistrován veřejnými orgány***;	b) „registrovaným partnerstvím“: režim společného života dvou osob ***uzavřený v takové formě, která je v členském státě, v němž bylo partnerství zaregistrováno, upravena*** právními předpisy;

Pozměňovací návrh 40

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. b a (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	ba) „dohodou o partnerství“: jakákoli dohoda, kterou partneři nebo budoucí partneři upravují majetkové aspekty svého partnerství;

(Odpovídá PN 35 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 41

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. c – návětí

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
c) „úřední listinou“: dokument, který byl ***úředně*** vyhotoven nebo zaregistrován jako úřední listina ***v domovském*** členském státě a jehož pravost:	c) „úřední listinou“: dokument ***ve věci majetkových poměrů v registrovaném partnerství***, který byl ***formálně*** vyhotoven nebo zaregistrován jako úřední listina ***v některém*** členském státě a jehož pravost:

(Odpovídá článku 3 odst. 1 písm. i) nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 36 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 42

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. d

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
d) „rozhodnutím“: jakékoli rozhodnutí ve věcech majetkových poměrů v registrovaném partnerství zaregistrované soudem členského státu nesoucí jakýkoli název ***jako rozsudek, usnesení, příkaz nebo nařízení výkonu,*** včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem;	d) „rozhodnutím“: jakékoli rozhodnutí ve věcech majetkových poměrů v registrovaném partnerství zaregistrované soudem členského státu nesoucí jakýkoli název, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem;

(Odpovídá článku 3 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 37 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 43

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. e

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
e) „domovským členským státem“: členský stát, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, ***uzavřena smlouva o partnerství,*** vystavena úřední listina nebo ***dokument o vypořádání společného majetku nebo jakákoli jiná listina vystavená soudním orgánem nebo jiným subjektem v jeho přenesené pravomoci***;	e) „domovským členským státem“: členský stát, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, vystavena úřední listina nebo ***schválen či uzavřen soudní smír***;

(Odpovídá článku 3 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 38 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 44

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. f

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
f) „***dožádaným*** členským státem“: členský stát, ***ve kterém se žádá o uznání a/nebo*** výkon rozhodnutí, ***smlouvy o partnerství,*** úřední listiny ***nebo dokumentu o vypořádání společného majetku nebo jakékoli jiné listiny vystavené soudním orgánem nebo jiným subjektem v jeho přenesené pravomoci***;	f) „členským státem ***výkonu***“ členský stát, ***v němž má být vydáno prohlášení vykonatelnosti nebo proveden*** výkon rozhodnutí, ***soudního smíru nebo*** úřední listiny;

(Odpovídá článku 3 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 39 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 45

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. g

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
g) „soudem“: kterýkoli příslušný soudní orgán členského státu vykonávající funkci soudu ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství nebo kterýkoli jiný orgán nebo osoba vykonávající příslušné funkce soudu v přenesené pravomoci či na základě určení soudním orgánem členského státu, jak to stanoví toto nařízení;	***vypouští se***

(Odpovídá PN 40 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 46

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	1a. Pro účely tohoto nařízení se „soudem" rozumějí veškeré soudní orgány a všechny ostatní orgány a právní odborníci s pravomocí ve věcech majetkových poměrů v registrovaném partnerství, kteří vykonávají soudní funkce nebo jednají v souladu se zmocněním soudním orgánem nebo pod dohledem soudního orgánu, jestliže tyto ostatní orgány a právní odborníci nabízejí záruky nestrannosti a práva všech stran být vyslechnut a jestliže jejich rozhodnutí vydaná podle práva členského státu, v němž působí:
	a) mohou být napadena před soudním orgánem nebo přezkoumána soudním orgánem a
	b) mají obdobnou platnost a účinnost jako rozhodnutí soudního orgánu v téže záležitosti.
	Členské státy informují Komisi o ostatních orgánech a právních odbornících uvedených v prvním pododstavci v souladu s článkem 33a odst. 1.

Pozměňovací návrh 47

Návrh nařízení

Článek - 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek - 3
	Příslušnost ve věcech majetkových poměrů v rámci členských států
	Toto nařízení se nedotýká příslušnosti vnitrostátních orgánů členských států ve věcech majetkových poměrů registrovaného partnerství.

(Odpovídá PN 42 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 48

Návrh nařízení

Čl. 3 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Soudy členského státu, ***kde je podána žádost týkající se dědictví jednoho*** z ***partnerů*** podle nařízení (EU) č. ***… [Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve věcech dědictví a vytvoření evropského dědického osvědčení],*** jsou příslušné rovněž ***v záležitostech*** majetkových důsledků registrovaného partnerství ***ve vztahu k této žádosti***.	1. Soudy členského státu, ***které se zabývají dědickými záležitostmi registrovaného partnerství*** podle nařízení (EU) č. ***650/2012***, jsou příslušné rovněž ***ve věcech*** majetkových důsledků registrovaného partnerství ***souvisejících s touto dědickou věcí***.

(Odpovídá PN 43 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 49

Návrh nařízení

Článek 4

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Příslušnost v případě ***rozluky partnerů***	Příslušnost v případě ***zrušení registrovaného partnerství či jeho prohlášení za neplatné***
Pokud s tím oba partneři souhlasí, jsou soudy členského státu, kde je podána žádost o zrušení registrovaného partnerství či jeho prohlášení za neplatné, příslušné rovněž ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství souvisejících s touto žádostí.	Soudy členského státu, kde je podána žádost o zrušení registrovaného partnerství či jeho prohlášení za neplatné, ***jsou*** příslušné rovněž ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství souvisejících s touto žádostí***, jestliže partneři příslušnost dotčených soudů výslovně či jiným jednoznačným způsobem přijali***.
Tato dohoda může být uzavřena kdykoli, i v průběhu řízení. Pokud je uzavřena před začátkem řízení, musí být vyhotovena písemně, opatřena datem a podepsána oběma stranami.	
Pokud ***se partneři nedohodnou***, řídí se příslušnost ***článkem 5***.	Pokud ***nebyla příslušnost soudů uvedených v odstavci 1 přijata***, řídí se příslušnost ***článkem 5***.

(Odpovídá PN 44 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 50

Návrh nařízení

Článek 4 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 4a
	Dohoda o volbě soudu
	1. Partneři se mohou dohodnout, že soudy členského státu, jehož právo si podle článku 15b zvolili jako právo rozhodné pro majetkové důsledky jejich partnerství, jsou příslušné k rozhodování v záležitostech týkajících se majetkových důsledků. Tato příslušnost je výlučná.
	Aniž je dotčen třetí pododstavec, dohodu o volbě soudu je možné uzavřít a změnit kdykoliv, nejpozději však do okamžiku zahájení řízení u soudu.
	Pokud tak stanoví právo země soudu, mohou si partneři soud, který je příslušný, zvolit rovněž po zahájení řízení. V tomto případě soud tuto volbu uvede do zápisu v souladu s právem místa soudu.
	Pokud je dohoda uzavřena před začátkem řízení, musí být vyhotovena písemně, opatřena datem a podepsána oběma partnery. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.
	2. Pokud soud nebyl zvolen, mohou se partneři rovněž dohodnout, že soudy členského státu, jehož právo si podle článku 15 zvolili jako právo rozhodné pro majetkové důsledky jejich partnerství, jsou příslušné.

Pozměňovací návrh 51

Návrh nařízení

Článek 4 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 4b
	Příslušnost založená na účasti odpůrce na řízení
	1. Není-li soud některého členského státu příslušný již podle jiných ustanovení tohoto nařízení, je příslušným soud členského státu, jehož právo bylo zvoleno podle článku - 15b nebo jehož právo je příslušné podle článku 15, k němuž se odpůrce dostaví. Toto pravidlo se nepoužije, pokud se odpůrce dostavil k soudu proto, aby zpochybnil příslušnost soudu, nebo je-li podle článků 3, 4 nebo 5a příslušný jiný soud.

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	2. Soud před uznáním vlastní příslušnosti podle odstavce 1 zajistí, aby byl odpůrce informován o svém právu namítat nepříslušnost soudu a o účincích, které jeho dostavení nebo nedostavení se k soudu vyvolá.

(Odpovídá PN 46 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 52

Návrh nařízení

Článek 5

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. ***Mimo případy uvedené v článcích*** 3 ***a*** 4 jsou pro řízení ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství příslušné soudy členského státu:	1. ***Není-li žádný soud příslušný na základě článků*** 3, 4 ***a 4a,*** jsou pro řízení ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství příslušné soudy členského státu:
a) ***v němž*** mají partneři obvyklé ***společné*** bydliště, nebo případně	a) ***na jehož území*** mají partneři obvyklé bydliště ***v době zahájení řízení u soudu***, nebo případně
b) ***v němž*** měli partneři poslední ***společné*** obvyklé bydliště, pokud zde jeden z nich ještě bydlí, nebo případně	b) ***na jehož území*** měli partneři poslední obvyklé bydliště, pokud zde ***v době zahájení řízení u soudu*** jeden z nich ještě bydlí, nebo případně
c) ***v němž*** má obvyklé bydliště ***odpůrce***, nebo případně	c) ***na jehož území*** má ***odpůrce v době zahájení řízení u soudu*** obvyklé bydliště, nebo případně
	ca) jehož státními příslušníky jsou oba partneři v době zahájení řízení u soudu nebo, v případě Spojeného království a Irska, který je zemí „domicilu" obou partnerů, nebo případně
d) v němž bylo partnerství zaregistrováno.	d) v němž bylo partnerství zaregistrováno.
2. Soudy uvedené v odst. 1 písm. a), b) ***a*** c) mohou příslušnost odmítnout v případě, že právo tohoto členského státu instituci registrovaného partnerství nezná.	2. Soudy uvedené v odst. 1 písm. a), b), c) ***a ca)*** mohou příslušnost odmítnout v případě, že právo tohoto členského státu instituci registrovaného partnerství nezná.

(Pokud jde o čl. 5 písm. ca) (nové), viz pozměňovací návrh k čl. 6 odst. 1 písm. b). Odpovídá PN 47 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 53

Návrh nařízení

Článek 6

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Není-li žádný soud ***některého*** členského státu příslušný na základě článků 3, 4 nebo 5 nebo prohlásí-li se soud za nepříslušný, jsou příslušné soudy některého členského státu, ***pokud:***	Není-li žádný soud členského státu příslušný na základě článků 3, 4***, 4a*** nebo 5 nebo prohlásí-li se soud za nepříslušný, jsou příslušné soudy některého členského státu, ***na jehož území*** se ***nachází nemovitý*** majetek ***nebo registrovaný majetek*** jednoho či obou partnerů; v tom případě má soud, u něhož se řízení koná, rozhodnout pouze o tomto ***nemovitém*** majetku nebo ***registrovaném majetku.***
a) se majetek jednoho či obou ***partnerů nachází na území tohoto členského státu***; ***v*** tom případě má soud, u něhož se řízení koná, rozhodnout pouze o tomto majetku, nebo	
b) jsou ***oba partneři jeho státními příslušníky*** nebo, ***v případě Spojeného království a Irska, se jedná o zemi „domicilu" obou partnerů***.	***V takovýchto případech*** jsou ***soudy členského státu příslušné k rozhodnutí pouze o tom nemovitém majetku*** nebo ***registrovaném majetku***, ***který se nachází v tomto členském státě***.

(Odpovídá PN 48 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 54

Návrh nařízení

Článek 7

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Není-li ***stanovena žádná soudní příslušnost*** na základě ***článků 3***, 4, 5 ***či 6 nebo prohlásí-li se soud za nepříslušný***, mohou ve výjimečných případech ***a pod podmínkou, že věc vykazuje dostatečnou vazbu na určitý členský stát, rozhodovat*** ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství ***soudy tohoto členského státu***, jestliže ve třetím státě, k němuž má daná věc úzkou vazbu, není řízení možné nebo je ***v něm*** nelze rozumně zahájit nebo vést.	Není-li ***žádný soud členského státu příslušný*** na základě ***článků 3***, 4, ***4a,*** 5 ***či 6***, mohou ***soudy členského státu*** ve výjimečných případech ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství ***rozhodnout***, jestliže ve třetím státě, k němuž má daná věc úzkou vazbu, není řízení možné nebo je ***v takovém třetím státě*** nelze rozumně zahájit nebo vést.
	Věc musí vykazovat dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu bylo řízení zahájeno.

(Odpovídá článku 11 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 49 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 55

Návrh nařízení

Článek 8

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Soud, u něhož probíhá řízení na základě článků 3, 4, 5, 6 nebo 7, je rovněž příslušný přezkoumat protinávrh, pokud spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení.	Soud, u něhož probíhá řízení na základě článků 3, 4, ***4a,*** 5, 6 nebo 7, je rovněž příslušný přezkoumat protinávrh, pokud spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení.
	Pokud bylo zahájeno řízení u soudu na základě článku 6, je jeho příslušnost k přezkoumání protinávrhu omezena na nemovitý majetek nebo registrovaný majetek, jenž je předmětem původního řízení.

(Odpovídá PN 50 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 56

Návrh nařízení

Článek 9

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Za zahájení soudního řízení ***se*** považuje:	***Pro účely této kapitoly se*** za zahájení soudního řízení považuje:
a) okamžik, kdy byl u soudu podán návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti žalovanému, ***nebo***	a) okamžik, kdy byl u soudu podán návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti žalovanému,
b) okamžik, kdy je písemnost předána úřadu, který provádí doručení, ***pokud musí být písemnost před svým podáním u soudu doručena žalovanému,*** za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti u soudu.	b) ***pokud musí být písemnost před svým podáním u soudu doručena žalovanému,*** okamžik, kdy je písemnost předána úřadu, který provádí doručení, za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti u soudu***, nebo***
	ba) je-li řízení zahájeno z vlastního podnětu soudu, okamžik, kdy bylo soudem přijato rozhodnutí o zahájení řízení, nebo, není-li takové rozhodnutí vyžadováno, okamžik, kdy soud provedl záznam o podání v dané věci.

(Odpovídá článku 14 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 51 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 57

Návrh nařízení

Čl. 12 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Je-li u soudů různých členských států zahájeno řízení mezi ***týmiž stranami a pro*** tentýž nárok, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost soudu, který zahájil řízení jako první.	1. Je-li u soudů různých členských států zahájeno řízení mezi ***partnery pro*** tentýž nárok, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost soudu, který zahájil řízení jako první.

(Odpovídá PN 52 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 59

Návrh nařízení

Čl. 13 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Jedná-li se o řízení u soudu prvního stupně, může se soud, k němuž byla podána žaloba později, prohlásit na návrh ***jedné ze stran*** nepříslušným, je-li soud, který zahájil řízení jako první, příslušný pro daná řízení a právo tohoto soudu umožňuje spojení věcí.	2. Jedná-li se o řízení u soudu prvního stupně, může se soud, k němuž byla podána žaloba později, prohlásit na návrh ***jednoho z partnerů*** nepříslušným, je-li soud, který zahájil řízení jako první, příslušný pro daná řízení a právo tohoto soudu umožňuje spojení věcí.

(Odpovídá článku 18 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 54 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 60

Návrh nařízení

Článek 14

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Předběžná ***nebo zajišťovací*** opatření, která jsou upravena právem jednoho členského státu, je možné u soudů tohoto státu navrhnout i tehdy, kdy ***jsou*** pro rozhodnutí ve věci samé ***příslušné*** na základě tohoto nařízení ***soudy*** jiného členského státu.	Předběžná opatření, ***včetně zajišťovacích opatření,*** která jsou upravena právem jednoho členského státu, je možné u soudů tohoto státu navrhnout i tehdy, kdy ***je*** pro rozhodnutí ve věci samé ***příslušný*** na základě tohoto nařízení ***soud*** jiného členského státu.

(Odpovídá článku 19 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 56 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 61

Návrh nařízení

Článek - 15 (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek - 15
	Jednotnost a oblast působnosti rozhodného práva
	1. Právo rozhodné pro majetkové důsledky registrovaného partnerství se vztahuje na veškerý majetek, který podléhá těmto důsledkům, bez ohledu na místo, kde se nachází.
	2. Aniž je dotčen čl. 1 odst. 3 písm. g) a ga), právo rozhodné pro majetkové důsledky registrovaného partnerství mimo jiné určí:
	a) rozdělení majetku partnerů do různých kategorií před uzavřením registrovaného partnerství a po jeho ukončení;
	b) převod majetku z jedné kategorie do jiné;
	c) případnou odpovědnost za dluhy partnera;
	d) dispoziční práva partnerů během partnerství;
	e) ukončení a vypořádání majetkových důsledků registrovaného partnerství a rozdělení majetku při zrušení registrovaného partnerství;
	f) dopad majetkových důsledků registrovaného partnerství na právní vztah mezi jedním z partnerů a třetí stranou podle článku 31.

(Odpovídá PN 57 a 58 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 62

Návrh nařízení

Článek - 15 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek - 15a
	Univerzální použitelnost
	Právo určené na základě tohoto nařízení se použije bez ohledu na to, zda je právem některého z členských států, či nikoliv.

(Viz pozměňovací návrh k článku 16; znění bylo pozměněno. Odpovídá článku 20 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 59 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 63

Návrh nařízení

Článek - 15 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek - 15b
	Volba práva
	1. Partneři či budoucí partneři se mohou dohodnout na právu rozhodném pro majetkové poměry svého registrovaného partnerství nebo toto práva změnit za předpokladu, že uvedené právo uznává instituci registrovaného partnerství a spojuje s ní majetkové důsledky a že se jedná o některé z následujících práv:
	a) právo státu, v němž mají partneři nebo budoucí partneři nebo jeden z nich obvyklé bydliště v době uzavření dohody, nebo
	b) právo státu, jehož státní příslušnost má v okamžiku, kdy je dohoda uzavřena, jeden z partnerů či budoucích partnerů, nebo
	c) právo státu, v němž bylo partnerství zaregistrováno.
	2. Pokud zvolené právo instituci registrovaného partnerství nezná nebo s ní nespojuje majetkové důsledky, je rozhodného právo určeno podle článku 15.
	3. Volba práva podle odstavce 1 je účinná pouze tehdy, pokud partneři či budoucí partneři mohou prokázat, že před provedením volby práva požádali o konzultaci týkající se právních dopadů této volby práva.
	Tento požadavek je považován za splněný, pokud tuto konzultaci zajišťují dodatečné vnitrostátní formální požadavky platné pro volbu práva.
	4. Pokud se partneři nedohodnou jinak, má změna rozhodného práva ve věcech majetkových poměrů registrovaného partnerství, k níž došlo v průběhu partnerství, účinek pouze do budoucna.
	5. Pokud se partneři rozhodnou provést změnu rozhodného práva zpětně, není touto zpětnou účinností dotčena ani platnost dřívějších ujednání, jež byla učiněna podle rozhodného práva platného do té doby, ani práva třetích osob z něj odvozená.

(Zčásti odpovídá PN 60 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 64

Návrh nařízení

Článek 15

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Určení rozhodného práva	Určení rozhodného práva ***v případě, že je strany nezvolí***
Rozhodné právo ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství ***je právo státu, kde bylo partnerství zaregistrováno.***	***1. V případě neexistence dohody o volbě práva podle článku 15b je rozhodným právem*** ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství:
	a) právo státu, v němž mají partneři v okamžiku uzavření partnerství své první obvyklé společné bydliště nebo v němž po uzavření partnerství získají své první obvyklé společné bydliště, nebo případně
	b) právo státu, jehož státní příslušnost měli oba partneři v okamžiku uzavření partnerství, nebo případně
	c) právo státu, k němuž mají partneři v okamžiku uzavření partnerství s patřičným přihlédnutím ke všem okolnostem nejužší vazby, nebo případně
	d) právo státu, kde bylo partnerství zaregistrováno.
	2. Ustanovení odst. 1 písm. a), b) a c) se nepoužijí, pokud dotčené právo instituci registrovaného partnerství nezná.
	3. Ustanovení odst. 1 písm. b) se nepoužijí, pokud mají partneři různou státní příslušnost.

(Zčásti odpovídá PN 61a násl. zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 65

Návrh nařízení

Článek 15 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 15a
	Vícečetná registrace
	Bylo-li partnerství týchž osob zaregistrováno v různých státech, je pro stanovení rozhodného práva podle čl. 15 odst. 1 písm. d) rozhodující poslední uzavřené partnerství, a to od okamžiku jeho uzavření.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 66

Návrh nařízení

Článek 16

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Článek 16	***vypouští se***
Všeobecná povaha kolizních norem	
Právo určené podle ustanovení této kapitoly se použije i v případě, že není právem členského státu.	

(Odpovídá PN 68 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 67

Návrh nařízení

Článek 16 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 16a
	Formální náležitosti volby práva
	1. Dohoda o volbě práva uvedená v článku - 15b musí mít písemnou formu, musí být opatřena datem a musí být podepsána oběma partnery. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.
	2. Tato dohoda musí být v souladu s formálními požadavky práva rozhodného pro majetkové poměry registrovaného partnerství nebo práva státu, v němž byla dohoda uzavřena.
	3. Pokud však právo státu, v němž oba partneři měli v okamžiku uzavření dohody o volbě rozhodného práva své obvyklé bydliště, stanoví pro dohody tohoto druhu nebo případně pro dohody o partnerství dodatečné formální požadavky, tyto požadavky se uplatní.
	4. Pokud v okamžiku volby mají partneři své obvyklé bydliště v různých státech a pokud práva těchto států stanoví různé formální požadavky, je dohoda formálně platná, splňuje-li požadavky stanovené právem jednoho z těchto států.

(Podobnost s čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) č. 650/2012. Viz též PN 65 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 68

Návrh nařízení

Článek 16 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 16b
	Formální náležitosti dohody o partnerství
	Pokud jde o formu dohody o partnerství, použije se obdobně článek 16a. Dodatečné formální požadavky ve smyslu čl. 16a odst. 3 se pro účely tohoto článku týkají pouze týkají dohody o partnerství.

(Odpovídá PN 66 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 69

Návrh nařízení

Článek 16 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 16c
	Přizpůsobení věcných práv
	Dovolává-li se osoba věcného práva, které jí náleží na základě práva rozhodného pro majetkové poměry registrovaného partnerství, a dané věcné právo neexistuje v právním řádu členského státu, v němž se tohoto práva dovolává, bude toto věcné právo v případě potřeby a v možném rozsahu přizpůsobeno nejbližšímu rovnocennému věcnému právu v rámci právního řádu daného státu, přičemž bude zohledněn účel a zájem, které toto konkrétní věcné právo sleduje, jakož i účinky, jež jsou s ním spojeny.

(Odpovídá článku 31 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 67 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 70

Návrh nařízení

Článek 17

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Tímto nařízením není v žádném případě dotčeno použití imperativních ustanovení, jejichž ***dodržování je pro členský stát při ochraně jeho veřejných zájmů, jako např. jeho politického, společenského a hospodářského uspořádání, zásadní do té míry, že se vyžaduje jejich použití na jakoukoli situaci, která spadá do jejich oblasti působnosti, bez ohledu na právo, které by se jinak podle tohoto nařízení použilo na majetkové důsledky registrovaného partnerství.***	***1. Imperativní*** ustanovení ***jsou ustanovení***, jejichž ***ignorování by bylo ve zjevném rozporu s veřejným pořádkem (ordre public) daného členského státu. Příslušné úřady by neměly výhradu veřejného pořádku vykládat způsobem, který odporuje Listině základních práv Evropské unie, a zejména jejímu článku 21, který zakazuje jakoukoli formu diskriminace.***

Úterý, 10. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	2. Toto nařízení neomezuje použití imperativních ustanovení práva místa soudu, aniž by tím byla dotčena ustanovení na ochranu transakcí použitelná v souladu s článkem 31.

(Odpovídá PN 69 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 71

Návrh nařízení

Čl. 18 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Uplatnění některého ustanovení práva určeného podle tohoto nařízení je možno odmítnout pouze v případě, že je ve zjevném rozporu s veřejným pořádkem státu, jehož soud ve věci jedná.	1. Uplatnění některého ustanovení práva ***kteréhokoli státu*** určeného podle tohoto nařízení je možno odmítnout pouze v případě, že ***jeho použití*** je ve zjevném rozporu s veřejným pořádkem státu, jehož soud ve věci jedná.

(Odpovídá článku 35 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 70 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 72

Návrh nařízení

Článek 19

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Použitím práva země určeným na základě tohoto nařízení se rozumí použití norem ***hmotného práva*** platných v tomto státě, s výjimkou jejích norem mezinárodního práva soukromého.	Použitím práva země určeným na základě tohoto nařízení se rozumí použití ***právních*** norem platných v tomto státě, s výjimkou jejích norem mezinárodního práva soukromého.

(Odpovídá PN 71 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 73

Návrh nařízení

Článek 20

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Členské státy ***se dvěma nebo více*** právními systémy – územně konfliktní právo	Státy ***s více*** právními systémy – územně konfliktní právo
	1. Pokud právo určené na základě tohoto nařízení je právem státu, který je složen z více územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní normy upravující majetkové poměry registrovaného partnerství, určí se příslušná územní jednotka, jejíž právní normy se uplatní, na základě vnitrostátních kolizních právních předpisů daného státu.

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Je-li stát složen z více územních jednotek, které mají vlastní právní systém nebo soubory pravidel vztahujících se k otázkám, které upravuje toto nařízení:	***1a. V případě neexistence daných vnitrostátních kolizních právních předpisů***:
a) každý odkaz na právní předpisy ***tohoto*** státu se pro účely určení rozhodného práva ***podle tohoto nařízení*** považuje za odkaz na ***platné právní předpisy příslušné*** územní jednotky;	a) každý odkaz na právní předpisy státu ***uvedeného v odstavci 1*** se pro účely určení rozhodného práva ***na základě ustanovení odkazujících na obvyklé bydliště partnerů*** považuje za odkaz na ***právo*** územní jednotky***, v níž mají partneři své obvyklé bydliště***;
b) odkazem na ***obvyklé bydliště v tomto členském státě se rozumí bydliště v územním celku***;	b) ***každý odkaz na právo státu uvedeného v odstavci 1 je pro účely stanovení práva rozhodného na základě ustanovení odkazujících na státní příslušnost partnerů*** odkazem na ***právo územní jednotky, k níž mají partneři nejužší vztah***;
c) každý odkaz na ***státní příslušnost se vztahuje k územní jednotce určené právem tohoto státu, nebo, neexistují-li příslušná pravidla, k územní jednotce zvolené stranami, nebo, nedojde-li k volbě, k územní jednotce, ke které má jeden z partnerů nebo oba partneři nejužší vazbu***.	c) každý odkaz na ***právo státu uvedeného v odstavci 1 je pro účely stanovení práva rozhodného na základě jiných ustanovení, podle nichž jsou hraničními určovateli jiné prvky, odkazem na právo územní jednotky, v níž se příslušný prvek nachází***.

(Odpovídá článku 36 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 72 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 74

Návrh nařízení

Článek 20 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 20a
	Státy s více právními systémy – kolize právních norem z hlediska osobního
	Ve vztahu ke státu, ve kterém dva nebo více právních systémů nebo souborů pravidel použitelných pro různé kategorie osob upravují majetkové poměry registrovaného partnerství, se odkazem na právo tohoto státu rozumí odkaz na právní systém nebo soubor pravidel, který je určen platnými pravidly tohoto státu. Neexistují-li taková pravidla, použije se právní systém nebo soubor pravidel, k němuž mají partneři nejužší vztah.

(Odpovídá PN 73 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 75

Návrh nařízení

Článek 20 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 20b
	Nepoužití tohoto nařízení v případě vnitrostátní kolize právních norem
	Členský stát, který má více územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní normy upravující majetkové poměry registrovaného partnerství, není povinen uplatňovat toto nařízení při kolizích právních předpisů, jež se týkají výhradně těchto jednotek.

(Odpovídá PN 74 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 76

Návrh nařízení

Čl. 21 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Rozhodnutí vydaná v některém členském státě jsou v ostatních členských státech uznávána, aniž by bylo vyžadováno zvláštní řízení.	1. Rozhodnutí vydaná v některém členském státě jsou v ostatních členských státech uznávána, aniž by bylo vyžadováno zvláštní řízení. ***Uznání těchto rozhodnutí však neznamená, že členské státy uznají registrovaná partnerství coby součást svého právního systému.***

Pozměňovací návrh 77

Návrh nařízení

Čl. 21 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Stane-li se sporným, zda rozhodnutí má být uznáno, může každá strana, která uplatňuje uznání jako hlavní věc v daném sporu, v řízení podle článků ***[38 až 56] nařízení (ES) č. 44/2001*** navrhnout, že soudní rozhodnutí má být uznáno.	2. Stane-li se sporným, zda rozhodnutí má být uznáno, může každá strana, která uplatňuje uznání jako hlavní věc v daném sporu, v řízení podle článků ***27b až 27o*** navrhnout, že ***toto*** soudní rozhodnutí má být uznáno.

(Odpovídá článku 39 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 75 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 78

Návrh nařízení

Článek 22 – písm. a

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
a) je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem ***dožádaného*** členského státu;	a) je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu***, v němž se o uznání žádá***;

(Odpovídá článku 40 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 76 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 79

Návrh nařízení

Čl. 22 – písm. b

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
b) jestliže odpůrci nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který by mu umožnil přípravu na obhajobu, ledaže žalovaný ***nevyužil žádný opravný prostředek proti*** rozhodnutí, i když k tomu měl možnost;	b) jestliže odpůrci nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který by mu umožnil přípravu na obhajobu, ledaže žalovaný rozhodnutí ***nenapadl***, i když k tomu měl možnost;

(Zčásti odpovídá čl. 40 odst. 2 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 80

Návrh nařízení

Čl. 22 – písm. c

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
c) je-li neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení mezi týmiž stranami v ***dožádaném*** členském státě;	c) je-li neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení mezi týmiž stranami v členském státě***, v němž se o uznání žádá***;

(Odpovídá článku 40 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 78 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 81

Návrh nařízení

Čl. 22 – písm. d

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
d) je-li neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném členském státě nebo ve třetí zemi v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok, pokud toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání v ***dožádaném*** členském státě.	d) je-li neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném členském státě nebo ve třetí ***zemi*** v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok, pokud toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání v členském státě***, v němž se o uznání žádá***.

(Odpovídá článku 40 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 79 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 82

Návrh nařízení

Článek 25

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Cizí rozhodnutí nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.	Rozhodnutí ***vydané v členském státě*** nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.

(Odpovídá článku 41 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 80 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 83

Návrh nařízení

Článek 26

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Soud členského státu, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, může řízení přerušit, jestliže byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek.	Soud členského státu, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, může řízení přerušit, jestliže byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek ***v členském státě původu***.

(Odpovídá článku 42 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 81 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 84

Návrh nařízení

Článek 27

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Rozhodnutí vydaná ***v členském*** státě a ***tam vykonatelná a*** soudní smíry ***se vykonávají v jiných členských státech*** v souladu ***s články [38 až 56 a článkem 58] nařízení (ES) č. 44/2001.***	Rozhodnutí vydaná ***v některém členském*** státě ***a vykonatelná v tomto státě*** a soudní smíry ***jsou vykonatelné v jiném členském státě, pokud tam byla na žádost kterékoli dotčené strany prohlášena vykonatelnými*** v souladu ***s postupem stanoveným v článcích 27b až 27o.***

(Odpovídá článku 43 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 82 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 85

Návrh nařízení

Článek 27 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27a
	Určení bydliště
	Pro posouzení, zda má strana řízení bydliště na území členského státu výkonu pro účely řízení podle článků 27b až 27o, použije soud, u nějž bylo řízení zahájeno, právo tohoto státu.

(Odpovídá článku 44 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 83 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 86

Návrh nařízení

Článek 27 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27b
	Příslušnost místních soudů
	1. Návrh na prohlášení vykonatelnosti se podává u soudu nebo příslušného orgánu členského státu výkonu, o kterém tento členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 33.
	2. Místní příslušnost se určuje podle bydliště strany, vůči níž je výkon navrhován, nebo podle místa výkonu.

(Odpovídá článku 45 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 84 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 87

Návrh nařízení

Článek 27 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27c
	Postup
	1. Postup pro podání návrhu se řídí právem členského státu výkonu.
	2. Navrhovatel není povinen mít v členském státě výkonu ani poštovní adresu, ani pověřeného zástupce.

Úterý, 10. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	3. K návrhu musí být přiloženy tyto dokumenty:
	a) jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti;
	b) potvrzení vydané soudem nebo příslušným orgánem členského státu původu za použití formuláře stanoveného poradním postupem podle čl. 33c odst. 2, aniž je dotčen článek 27d.

(Odpovídá článku 46 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 85 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 88

Návrh nařízení

Článek 27 d (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27d
	Nepředložení potvrzení
	1. Pokud není předloženo potvrzení uvedené v čl. 27c odst. 3 písm. b), může soud nebo příslušný orgán určit lhůtu pro jeho předložení, přijmout rovnocennou písemnost nebo, pokud nepovažuje za potřebné další objasnění, jeho předložení prominout.
	2. Na požádání soudu nebo příslušného orgánu je třeba předložit překlad takových písemností. Překlad musí být vyhotoven osobou oprávněnou k překladatelské činnosti v některém z členských států.

(Odpovídá článku 47 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 86 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 89

Návrh nařízení

Článek 27 e (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27e
	Prohlášení vykonatelnosti
	Rozhodnutí se prohlásí za vykonatelné bez přezkumu podle článku 22, jakmile jsou splněny formální náležitosti uvedené v článku 27c. Strana, vůči níž je výkon navrhován, není v této části řízení oprávněna činit k návrhu jakákoli podání.

(Odpovídá článku 48 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 87 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 90

Návrh nařízení

Článek 27 f (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27f
	Sdělení rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti
	1. Rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti se bez odkladu sdělí navrhovateli postupem stanoveným právem členského státu výkonu.
	2. Prohlášení vykonatelnosti se doručí straně, vůči níž je výkon navrhován, spolu s rozhodnutím, pokud jí toto rozhodnutí již nebylo doručeno.

(Odpovídá článku 49 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 88 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 91

Návrh nařízení

Článek 27 g (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27 g
	Opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti
	1. Proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti může kterákoli strana podat opravný prostředek.
	2. Opravný prostředek se podává u soudu, o kterém dotyčný členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 33.
	3. Opravný prostředek se projednává v souladu s předpisy upravujícími sporná řízení.
	4. Jestliže se strana, vůči níž je výkon navrhován, neúčastní řízení o opravném prostředku zahájeného navrhovatelem u odvolacího soudu, použije se článek 11, i když strana, vůči níž je výkon navrhován, nemá bydliště v žádném členském státě.

Úterý, 10. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	5. Opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti musí být podán ve lhůtě 30 dnů od doručení tohoto prohlášení. Má-li strana, vůči níž je výkon navrhován, bydliště v jiném členském státě, než ve kterém bylo prohlášení vykonatelnosti vydáno, činí lhůta pro podání opravného prostředku 60 dnů a počíná běžet dnem jeho doručení straně, vůči níž je výkon navrhován, osobně nebo do místa jejího pobytu. Prodloužení této lhůty z důvodu vzdálenosti je vyloučeno.

(Odpovídá článku 50 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 89 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 92

Návrh nařízení

Článek 27 h (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27h
	Postup pro napadení rozhodnutí o opravném prostředku
	Rozhodnutí o opravném prostředku může být napadeno pouze postupem, o němž dotyčný členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 33.

(Odpovídá článku 51 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 90 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 93

Návrh nařízení

Článek 27 i (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27i
	Zamítnutí či zrušení prohlášení vykonatelnosti
	Soud, u něhož byl opravný prostředek podle článku 27 g nebo článku 27h podán, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti pouze na základě důvodů uvedených v článku 22. Rozhodnutí soud vydá neprodleně.

(Odpovídá článku 52 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 91 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 94

Návrh nařízení

Článek 27 j (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27j
	Přerušení řízení
	Soud, u něhož byl podán opravný prostředek podle článku 27 g nebo článku 27h, přeruší řízení na návrh strany, vůči níž je výkon navrhován, jestliže je odložena vykonatelnost rozhodnutí v členském státě původu z důvodu podání opravného prostředku.

(Odpovídá článku 52 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 92 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 95

Návrh nařízení

Článek 27 k (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27k
	Předběžná opatření včetně opatření zajišťovacích
	1. Musí-li být rozhodnutí uznáno v souladu s touto kapitolou, není navrhovatel omezen v podávání návrhů na přijetí předběžných nebo zajišťovacích opatření v souladu s právem členského státu výkonu, aniž by bylo nezbytné prohlášení vykonatelnosti podle článku 27e.
	2. Prohlášení vykonatelnosti s sebou ze zákona nese možnost přijmout jakákoli zajišťovací opatření.
	3. Dokud běží lhůta k podání opravného prostředku proti prohlášení vykonatelnosti stanovená v čl. 27 g odst. 5 a dokud není o tomto opravném prostředku rozhodnuto, nesmí být učiněna jiná opatření než opatření k zajištění majetku strany, vůči níž je výkon navrhován.

(Odpovídá článku 54 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 93 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 96

Návrh nařízení

Článek 27 l (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27l
	Částečná vykonatelnost
	1. Bylo-li vydáno rozhodnutí o více nárocích a nemůže-li být prohlášení vykonatelnosti vydáno pro všechny z těchto nároků, vydá soud nebo příslušný orgán prohlášení vykonatelnosti pro jeden nebo více z těchto nároků.

Úterý, 10. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	2. Navrhovatel může požádat, aby bylo prohlášení vykonatelnosti omezeno na určité části rozhodnutí.

(Odpovídá článku 55 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 94 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 97

Návrh nařízení

Článek 27 m (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27m
	Právní pomoc
	Navrhovatel, jemuž se v členském státě původu dostává výhod úplné nebo částečné právní pomoci nebo který je osvobozen od úhrady nákladů nebo výdajů, požívá v jakémkoli řízení o prohlášení vykonatelnosti nejvýhodnější právní pomoci nebo nejširšího osvobození od úhrady nákladů a výdajů podle práva členského státu výkonu.

(Odpovídá článku 56 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 95 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 98

Návrh nařízení

Článek 27 n (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27n
	Žádná jistota, kauce či záloha
	Po straně, která v jednom členském státě navrhuje uznání, vykonatelnost nebo výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, nesmí být na základě skutečnosti, že je cizím státním příslušníkem nebo že nemá bydliště nebo pobyt v členském státě, v němž se výkon navrhuje, požadována žádná jistota, kauce či vklad, jakkoli označené.

(Odpovídá článku 57 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 96 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 99

Návrh nařízení

Článek 27 o (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 27o
	Bezplatnost
	V řízení o prohlášení vykonatelnosti nemůže být v členském státě výkonu vybírán žádný poplatek stanovený podle hodnoty předmětu sporu.

(Odpovídá článku 58 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 97 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 100

Návrh nařízení

Článek 28

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Uznávání úředních listin	***Přijímání*** úředních listin
1. Úřední ***listiny vypracované*** v jednom členském státě ***jsou uznávány v jiných členských státech, vyjma popření platnosti těchto listin dle rozhodného práva a s výhradou, že toto uznání*** není ***ve zjevném rozporu*** s veřejným pořádkem ***dožádaného*** členského státu.	1. Úřední ***listina vyhotovená*** v jednom členském státě ***má v jiném členském státě stejné důkazní účinky jako ve státě původu, popřípadě účinky co nejvíce srovnatelné, pokud to*** není ***zjevně v rozporu*** s veřejným pořádkem ***dotčeného*** členského státu.
	Osoba, jež má v úmyslu použít úřední listinu v jiném členském státě, může požádat orgán, který listinu vyhotovil v členském státě původu, aby vyplnil formulář stanovený poradním postupem podle čl. 33 odst. 2 a popsal v něm důkazní účinky, které daná úřední listina vyvolává v členském státě původu.
	1a. Jakékoli napadení pravosti úřední listiny se provede u soudu členského státu původu a rozhodne se o něm podle práva tohoto státu. Úřední listina, která byla napadena, nevyvolává do rozhodnutí příslušného soudu žádné důkazní účinky v jiném členském státě.
	1b. Jakékoli napadení právních úkonů nebo právních vztahů zaznamenaných v úřední listině se provede u soudů příslušných podle tohoto nařízení a rozhodne se o něm podle práva rozhodného podle kapitoly III nebo podle práva uvedeného v článku 32. Úřední listina, která byla napadena, nevyvolává do rozhodnutí příslušného soudu žádné důkazní účinky v jiném členském státě, než je členský stát původu, pokud jde o napadenou část.

Úterý, 10. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	1c. Pokud výsledek řízení u soudu členského státu závisí na určení předběžné otázky související s právními úkony nebo právními vztahy zaznamenanými v úřední listině pořízené ve věcech majetkových poměrů, je tento soud příslušný o ní rozhodnout.
2. Uznávání úředních listin znamená, že tyto požívají stejné důkazní hodnoty, pokud se jedná o obsah listiny, a že platí presumpce platnosti.	

(Odpovídá článku 59 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 98 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 101

Návrh nařízení

Čl. 29 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. ***Veřejné listiny, které byly vypracovány a jsou vykonatelné v některém členském*** státě, se ***na návrh*** prohlásí ***za vykonatelné*** v jiném členském státě ***postupem podle článků [38 až 57] nařízení (ES) č. 44/2001.***	1. ***Úřední listina, která je vykonatelná v členském*** státě ***původu***, se prohlásí ***za vykonatelnou*** v jiném členském státě ***na návrh kterékoli dotčené strany v souladu s postupem stanoveným v článcích 27b až 27o.***
	1a. Pro účely čl. 27c odst. 3 písm. b) vydá orgán, který úřední listinu vyhotovil, na návrh kterékoli zúčastněné strany potvrzení za použití formuláře, který bude stanoven poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.
2. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle ***článků [43 a 44] nařízení (ES) č. 44/2001***, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon rozhodnutí na základě této listiny byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu***, v němž byl návrh podán***.	2. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle ***článku 27 g nebo článku 27h***, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon rozhodnutí na základě této listiny byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu ***výkonu***.

(Odpovídá článku 60 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 99 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 102

Návrh nařízení

Článek 30

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Uznávání a vykonatelnost soudních *rozhodnutí*	***Vykonatelnost*** soudních *smírů*
Soudní *rozhodnutí vykonatelná* ***v domovském členském*** státě ***jsou uznána a prohlášena*** za *vykonatelná* v jiném členském státě na ***žádost*** kterékoli zúčastněné strany ***za stejných podmínek jako veřejné listiny.*** Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle článku ***[42 nebo 44] nařízení (ES) č. 44/2001***, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon soudního rozhodnutí byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu výkonu.	***1.*** Soudní *smíry****, které jsou*** *vykonatelné* ***v členském*** státě ***původu, se prohlásí*** za *vykonatelné* v jiném členském státě na ***návrh*** kterékoli zúčastněné strany ***v souladu s postupem stanoveným v článcích 27b až 27o.***

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	1a. Pro účely čl. 27c odst. 3 písm. b) vydá soud, který smír schválil nebo před nímž byl smír uzavřen, na návrh kterékoli zúčastněné strany potvrzení za použití formuláře, který bude stanoven poradním postupem podle čl. 33c odst. 2.
	1b. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle článku ***27 g nebo článku 27h***, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon soudního smíru byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem ***(ordre public)*** členského státu výkonu.

(Odpovídá článku 61 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 100 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 103

Návrh nařízení

Čl. 31 – název

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Účinky vůči třetím osobám	***Ochrana třetích osob***

(Odpovídá PN 101 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 104

Návrh nařízení

Čl. 31 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Majetkové důsledky registrovaného partnerství pro právní vztah mezi partnery a třetími osobami upravuje právo ***státu, kde bylo*** partnerství ***zaregistrováno, v souladu s článkem 15***.	1. Majetkové důsledky registrovaného partnerství pro právní vztah mezi partnery a třetími osobami upravuje právo***, které je podle tohoto nařízení právem rozhodným pro majetkové poměry registrovaných*** partnerství.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 105

Návrh nařízení

Čl. 31 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. V ***právu*** členského státu ***však může být stanoveno, že partneři nemohou uplatňovat rozhodné právo na třetí osoby, pokud má jedna ze stran*** obvyklé bydliště ***na území tohoto státu a pokud formální podmínky zveřejňování nebo zaregistrování stanovené v tomto právu nebyly splněny, s výjimkou případů, kdy třetí osoba rozhodné právo pro majetkové důsledky registrovaného partnerství znala nebo musela znát***.	2. V ***právním vztahu mezi jedním z partnerů a třetí osobou se však žádný z partnerů nemůže odvolávat na právo rozhodné pro majetkové poměry registrovaného partnerství, pokud partner v právním vztahu s třetí osobou i tato třetí osoba mají obvyklé bydliště ve stejném státě, který není státem, jehož právo je rozhodné pro majetkové poměry registrovaného partnerství. V těchto případech je pro účinky majetkových poměrů na třetí stranu rozhodné právo*** členského státu***, v němž mají daný partner a třetí osoba*** obvyklé bydliště.

(Odpovídá PN 102 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 106

Návrh nařízení

Čl. 31 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. ***Stejně tak právo členského státu, na jehož území se nachází nemovitost, může pro právní vztahy mezi partnery a třetími osobami týkající se této nemovitosti stanovit podobná pravidla jako pravidla stanovená v odstavci 2.***	3. ***Odstavec 2 se nepoužije, jestliže:***
	a) třetí osoba znala nebo měla znát právo rozhodné pro majetkové poměry registrovaného partnerství;
	b) byly splněny požadavky na registraci nebo zveřejnění majetkových poměrů registrovaného partnerství podle práva státu obvyklého bydliště třetí osoby a toho partnera, který je v právním vztahu s třetí osobou; nebo
	c) v záležitostech týkajících se nemovitého majetku byly splněny požadavky na registraci nebo zveřejnění majetkových důsledků registrovaného partnerství, pokud jde o nemovitý majetek, podle práva státu, v němž se nemovitost nachází.

(Odpovídá PN 103 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 107

Návrh nařízení

Článek - 32 (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek - 32
	Obvyklé bydliště
	1. Pro účely tohoto nařízení se za obvyklé bydliště obchodní společnosti, sdružení nebo právnických osob považuje místo jejich ústřední správy. Za obvyklé bydliště fyzických osob, které jednají při výkonu své podnikatelské činnosti, se považuje jejich hlavní místo podnikání.
	2. Je-li právní vztah uzavřen prostřednictvím pobočky, zastoupení nebo jiné provozovny nebo pokud podle smlouvy musí být plnění poskytnuto takovou pobočkou, zastoupením nebo provozovnou, považuje se za obvyklé sídlo místo, ve kterém se nachází pobočka, zastoupení nebo jiná provozovna.
	3. Pro účely určování obvyklého bydliště je relevantním časovým okamžikem doba uzavření právního vztahu.

(Odpovídá PN 104 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 108

Návrh nařízení

Čl. 33 – odst. 1 – písm. b a (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	ba) názvy a kontaktní údaje soudů nebo orgánů příslušných pro rozhodování o návrzích na prohlášení vykonatelnosti podle čl. 27b odst. 1 a o opravných prostředcích proti rozhodnutím o těchto návrzích podle čl. 27 g odst. 2;

(Odpovídá článku 78 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 105 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 109

Návrh nařízení

Čl. 33 – odst. 1 – písm. b b (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	bb) postupy pro napadení rozhodnutí o opravném prostředku uvedené v článku 27h.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 110

Návrh nařízení

Čl. 33 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Členské státy ***vyrozumí*** Komisi o veškerých pozdějších změnách těchto předpisů.	2. Členské státy ***informují*** Komisi o veškerých pozdějších změnách těchto předpisů.

Pozměňovací návrh 111

Návrh nařízení

Čl. 33 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. Komise ***vhodnými*** prostředky zveřejní informace sdělené jí podle odstavců 1 a 2, zejména prostřednictvím vícejazyčných internetových stránek Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.	3. Komise ***jednoduše a vhodnými*** prostředky zveřejní informace sdělené jí podle odstavců 1 a 2, zejména prostřednictvím vícejazyčných internetových stránek Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.
	Členské státy zajistí, aby informace na těchto vícejazyčných internetových stránkách byly rovněž přístupné prostřednictvím veškerých oficiálních internetových stránek, které vytvoří, zejména tak, že poskytnou odkaz na internetové stránky Komise.

(Odpovídá článku 78 odst. 3 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 108 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 112

Návrh nařízení

Čl. 33 – odst. 3 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	3a. Komise vytvořením interaktivního internetového portálu ve všech úředních jazycích orgánů Unie, včetně systému pro výměnu odborných znalostí a postupů, zavede informační a vzdělávací nástroj pro příslušné soudní úředníky a právníky.

(Odpovídá PN 109 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 113

Návrh nařízení

Článek 33 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 33a
	Stanovení a následné změny seznamu obsahujícího informace uvedené v čl. 2 odst. 1a
	1. Komise na základě oznámení členských států stanoví seznam ostatních orgánů a právních odborníků podle čl. 2 odst. 1a.
	2. Členské státy oznámí Komisi všechny následné změny informací uvedených na tomto seznamu. Komise seznam odpovídajícím způsobem změní.
	3. Komise zveřejní seznam a všechny následné změny v Úředním věstníku Evropské unie.
	4. Všechny informace oznámené v souladu s odstavci 1 a 2 Komise zpřístupní veřejnosti za použití jakéhokoliv dalšího vhodného prostředku, zejména prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.

(Odpovídá článku 79 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 110 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 114

Návrh nařízení

Článek 33 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 33b
	Stanovení a následné změny potvrzení a formulářů uvedených v článcích 27c, 28, 29 a 30
	Komise přijme prováděcí akty, jimiž budou stanoveny a/nebo následně pozměňovány potvrzení a formuláře uvedené v článcích 27c, 28, 29, a 30. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s poradním postupem uvedeným v čl. 33c odst. 2.

(Odpovídá článku 80 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 111 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 115

Návrh nařízení

Článek 33 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 33c
	Postup projednávání ve výborech
	1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
	2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

(Odpovídá článku 81 nařízení (EU) č. 650/2012 a PN 112 zprávy v rámci postupu 2011/0059(CNS).)

Pozměňovací návrh 116

Návrh nařízení

Čl. 34 – odst. 1 – pododstavec 1 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Komise ve svých zprávách zkoumá zejména tyto otázky:
	— využívání možnosti dohody o volbě rozhodného práva a soudu ze strany registrovaných partnerů a dopad využívání této možnosti v praxi,
	— účinnost požadavku na konzultaci v otázce volby práva,
	— využívání možnosti odmítnout svou příslušnost ze strany soudů členských států, které neznají instituci registrovaného partnerství, a dopad využívání této možnosti v praxi a
	— potenciál dalšího sbližování ustanovení tohoto nařízení s ustanoveními [nařízení o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech majetkových poměrů v manželství], s cílem přispět k větší rovnosti.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 117

Návrh nařízení

Čl. 35 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. Ustanovení kapitoly III se vztahují pouze na partnery, kteří ***své partnerství zaregistrovali.***	3. Ustanovení kapitoly III se vztahují pouze na ***registrované*** partnery, kteří ***po vstupu tohoto nařízení v platnost***
	a) vstoupili do registrovaného partnerství nebo
	b) určili rozhodné právo pro své majetkové poměry.
	Dohoda o volbě práva, která byla uzavřena před [datum vstupu tohoto nařízení v platnost], je rovněž platná, vyhovuje-li podmínkám stanoveným v kapitole III nebo je-li platná podle práva rozhodného v souladu s příslušnými pravidly mezinárodního práva soukromého v době, kdy je uzavřena dohoda o volbě práva.
	V případě, že byla dohoda o volbě práva uzavřena před [datum vstupu tohoto nařízení v platnost] v očekávání možnosti volby práva stanovené v tomto nařízení, avšak tato dohoda nebyla platná podle práva rozhodného v souladu s příslušnými pravidly mezinárodního práva soukromého v době, kdy byla uzavřena dohoda o volbě práva, neboť v rozhodném právu nebyla pro registrované partnerství stanovena možnost volby práva, je tato dohoda platná od [datum vstupu tohoto nařízení v platnost].

P7_TA(2013)0338

Majetkové poměry v manželství *

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu nařízení Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech majetkových poměrů v manželství (COM(2011)0126 – C7-0093/2011 – 2011/0059(CNS))

(Zvláštní legislativní postup – konzultace)

(2016/C 093/33)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Radě (COM(2011)0126),

— s ohledem na čl. 81 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C7-0093/2011),

— s ohledem na odůvodněné stanovisko předložené italským senátem v rámci protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality a uvádějící, že návrh legislativního aktu není v souladu se zásadou subsidiarity,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

Úterý, 10. září 2013

— s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0253/2013),

1. schvaluje pozměněný návrh Komise;

2. vyzývá Komisi, aby návrh v souladu s čl. 293 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie změnila odpovídajícím způsobem;

3. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;

4. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise;

5. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

Pozměňovací návrh 1

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 10

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(10) Toto nařízení se týká otázek souvisejících s majetkovými poměry v manželství. Nevztahuje se na pojem „manželství“, který je vymezen vnitrostátním právním řádem členských států.	(10) Toto nařízení se týká otázek souvisejících s majetkovými poměry v manželství. Nevztahuje se na pojem „manželství“, který je vymezen vnitrostátním právním řádem členských států. ***Toto nařízení je ve vztahu k tomuto pojmu spíše neutrální. Vymezení pojmu manželství ve vnitrostátních právních předpisech členských států není tímto nařízením dotčeno.***

Pozměňovací návrh 2

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 11

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(11) Oblast působnosti tohoto nařízení by se měla rozšířit na všechny otázky v občanských věcech týkající se majetkových poměrů v manželství, pokud jde o každodenní správu majetku manželů a jejich majetkové vypořádání, způsobené zejména rozlukou partnerů či úmrtím jednoho z nich.	(11) Oblast působnosti tohoto nařízení by se měla rozšířit na všechny otázky v občanských věcech týkající se majetkových poměrů v manželství, pokud jde o každodenní správu majetku manželů a jejich majetkové vypořádání, způsobené zejména rozlukou partnerů ***nebo rozvodem*** či úmrtím jednoho z nich.

(Odpovídá bodu odůvodnění 9 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 3

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 11 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(11a) Toto nařízení by se však nemělo vztahovat na jiné oblasti občanského práva než majetkové poměry v manželství. Za účelem jasnosti by proto z oblasti působnosti tohoto nařízení měla být výslovně vyloučena řada otázek, jež by bylo možno považovat za otázky související s majetkovými poměry v manželství.

(Odpovídá bodu odůvodnění 11 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 4

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 12

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(12) Vyživovací povinnosti mezi manželi ***upravuje*** nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností, proto jsou z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny, stejně jako otázky ***platnosti a účinků darů***, kterými se zabývá nařízení Evropského parlamentu a Rady ***(ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I)***.	(12) Vyživovací povinnosti mezi manželi***, které jsou upraveny v*** nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností, ***by měly být*** z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny, stejně jako otázky ***dědění ze zákona***, kterými se zabývá nařízení Evropského parlamentu a Rady ***(EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení*** ([1]).

([1]) ***Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 107.***

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 5

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(13) ***Z oblasti působnosti tohoto nařízení by měly být dále vyloučeny otázky povahy*** věcných práv, ***které mohou být upraveny ve vnitrostátním právu*** členských států, ***jako např. otázky týkající se zveřejňování těchto práv, stejně jako je tomu v nařízení (EU) č. … [Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve věcech dědictví a vytvoření evropského dědického osvědčení]. Soudy členského státu, v němž se nachází majetek jednoho či obou manželů, tak mohou přijímat opatření věcného práva vztahující se zejména na zápis převodu tohoto majetku do veřejného rejstříku, pokud to právní řád tohoto členského státu vyžaduje.***	(13) ***Toto nařízení by nemělo mít dopad na omezený počet (numerus clausus)*** věcných práv ***podle vnitrostátního práva určitých*** členských států, ***stejně jako je tomu v případě nařízení (EU) č. 650/2012. Členský stát by neměl mít povinnost uznat věcné právo ve vztahu k majetku, který se nachází na jeho území, pokud jeho právní řád příslušné věcné právo nezná.***

(Odpovídá zčásti bodu odůvodnění 15 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 6

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(13a) Toto nařízení by však mělo umožnit přizpůsobení neznámého věcného práva nejbližšímu rovnocennému věcnému právu podle práva tohoto jiného členského státu, aby měly oprávněné osoby v jiném členském státě možnost vykonávat práva, jež jim vznikla např. v rámci vypořádání majetkových poměrů v manželství nebo jež na ně přešla. V kontextu tohoto přizpůsobení je třeba zohlednit účel a zájmy sledované příslušným věcným právem a účinky s tímto právem spojené. Pro účely určení nejbližšího rovnocenného věcného práva v rámci vlastního právního řádu se lze obrátit na orgány nebo příslušné osoby státu, jehož právo je rozhodné pro majetkové poměry v manželství, se žádostí o další informace o povaze a účincích daného práva. Za tímto účelem by mohly být využívány stávající sítě v oblasti justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech, jakož i veškeré další dostupné prostředky usnadňující porozumění cizímu právu.

(Odpovídá bodu odůvodnění 16 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 7

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(13b) Požadavky pro zápis práva k nemovitému či movitému majetku do příslušného rejstříku by měly být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny. Proto právo členského státu, kde je rejstřík veden (pro nemovitý majetek lex rei sitae), určí, za jakých právních podmínek a jakým způsobem je zápis prováděn a jaké orgány, jako například katastry nemovitostí nebo notáři, jsou oprávněny kontrolovat, že všechny podmínky jsou splněny a že předložené či vytvořené dokumenty jsou dostatečné nebo že obsahují nezbytné informace.

(Odpovídá zčásti bodu odůvodnění 18 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 8

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(13c) Účinky zápisu práva do rejstříku by rovněž měly být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny. Skutečnost, zda má zápis například deklaratorní nebo konstitutivní účinek, by tudíž měla být stanovena právem členského státu, v němž je rejstřík veden. Pokud tedy například podle práva členského státu, v němž je rejstřík veden, musí být nabytí práva k nemovitému majetku zapsáno do rejstříku, aby byl zajištěn účinek rejstříků erga omnes nebo byly ochráněny právní úkony, měl by se okamžik takového nabytí řídit právem tohoto členského státu.

(Odpovídá bodu odůvodnění 19 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 9

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13 d (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(13d) Pojem „majetkové poměry v manželství“, jenž určuje oblast působnosti tohoto nařízení, by měl zahrnovat všechna pravidla týkající se majetkových vztahů mezi manželi navzájem a jejich vztahů vůči třetím osobám vyplývajících z manželství i po jeho ukončení. Zahrnuje nejen závazná pravidla rozhodného práva, ale také další fakultativní pravidla, na nichž se mohou manželé v závislosti na rozhodném právu dohodnout.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 10

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13 e (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(13e) Stejně jako nařízení (EU) č. 650/2012 by i toto nařízení mělo respektovat rozdílné systémy vypořádání věcí majetkových poměrů, jež se uplatňují v členských státech. Pro účely tohoto nařízení by proto měl být pojem „soud" vykládán široce tak, aby zahrnoval nejen soudy v pravém slova smyslu vykonávající soudní funkce, ale také notáře a rejstříkové úřady v některých členských státech, kteří nebo které v určitých věcech majetkových poměrů vykonávají soudní funkce stejně jako soudy, a notáře a právní odborníky, kteří v některých členských státech vykonávají v konkrétních věcech majetkových poměrů soudní funkce na základě zmocnění soudu. Na všechny soudy ve smyslu tohoto nařízení by se měla vztahovat pravidla soudní příslušnosti, která jsou v něm stanovena. Naproti tomu by pojem „soud" neměl zahrnovat nesoudní orgány členských států, které mají podle vnitrostátních právních předpisů pravomoc jednat ve věcech majetkových poměrů, jako jsou například notáři ve většině členských států, v nichž v souladu s běžnou praxí nevykonávají soudní funkce.

(Odpovídá bodu odůvodnění 20 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 11

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 14

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(14) Vzhledem k rostoucí mobilitě párů v průběhu jejich manželského života a k nutnosti podpořit řádný výkon spravedlnosti jsou do tohoto nařízení zařazena pravidla o soudní příslušnosti, jež stanoví, že záležitostmi týkajícími se majetkových poměrů v manželství včetně jeho vypořádání v souvislosti s rozvodovým řízením, rozlukou nebo prohlášením manželství za neplatné se zabývají soudy členského státu, které jsou příslušné k řešení tohoto rozvodového řízení, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné dle nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti, kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1347/2000.	(14) Vzhledem k rostoucí mobilitě párů v průběhu jejich manželského života a k nutnosti podpořit řádný výkon spravedlnosti jsou do tohoto nařízení zařazena pravidla o soudní příslušnosti, jež stanoví, že záležitostmi týkajícími se majetkových poměrů v manželství včetně jeho vypořádání v souvislosti s rozvodovým řízením, rozlukou nebo prohlášením manželství za neplatné se zabývají soudy členského státu, které jsou příslušné k řešení tohoto rozvodového řízení, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné dle nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti, kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1347/2000, ***pokud manželé výslovně či jiným způsobem uznali příslušnost daných soudů***.

Pozměňovací návrh 12

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 16

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(16) V případech, kdy nejde o otázky majetkových poměrů v manželství související s dědickým řízením, řízením o odluce nebo o prohlášení manželství za neplatné či s úmrtím jednoho z partnerů, mohou se manželé rozhodnout k předložení otázek majetkových poměrů ve svém manželství soudu členského státu, jehož právo si zvolili jako rozhodné právo v této oblasti. ***Toto rozhodnutí se vyjadřuje vzájemnou dohodou*** manželů ***a*** může být ***učiněno kdykoli, i v průběhu řízení***.	(16) V případech, kdy nejde o otázky majetkových poměrů v manželství související s dědickým řízením, řízením o odluce nebo o prohlášení manželství za neplatné či s úmrtím jednoho z partnerů, mohou se manželé rozhodnout k předložení otázek majetkových poměrů ve svém manželství soudu členského státu, jehož právo si zvolili jako rozhodné právo v této oblasti. ***K tomu je třeba vzájemná dohoda*** manželů***, která*** může být ***učiněna nejpozději do okamžiku zahájení soudního řízení a poté podle práva státu, u jehož soudu bylo zahájeno řízení (lex fori)***.

Pozměňovací návrh 13

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 17

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(17) Toto nařízení musí umožnit zachování místní příslušnosti soudů určitého členského státu v řízeních týkajících se majetkových poměrů v manželství, s výjimkou rozluky partnerů nebo úmrtí jednoho z nich, ***a především by mělo stanovit forum necessitatis, aby se předešlo odepření spravedlnosti***.	(17) Toto nařízení musí umožnit zachování místní příslušnosti soudů určitého členského státu v řízeních týkajících se majetkových poměrů v manželství, s výjimkou rozluky partnerů nebo úmrtí jednoho z nich, ***dle souboru hierarchicky seřazených kritérií, čímž se zajistí existence silné vazby mezi manželi a členským státem, jehož soudy jsou příslušné***.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 14

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 17 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(17a) Zejména v zájmu napravení případů odepření spravedlnosti by toto nařízení mělo rovněž stanovit forum necessitatis, jež by soudu některého členského státu ve výjimečných případech umožnilo rozhodnout o věci majetkových poměrů, která má úzkou vazbu ke třetímu státu. Takový výjimečný případ může nastat, jestliže se ukáže, že řízení v příslušném třetím státě není možné, například z důvodu občanské války, nebo pokud nelze od oprávněné osoby rozumně očekávat, že v tomto státě podá návrh nebo povede řízení. Příslušnost založená na foru necessitatis by však měla být vykonávána pouze za předpokladu, že věc majetkových poměrů manželů vykazuje dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu bylo zahájeno řízení.

(Odpovídá bodu odůvodnění 31 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 15

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 21

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(21) Nedojde-li k volbě rozhodného práva, musí toto nařízení v zájmu zajištění souladu mezi předvídatelností a požadavkem právní jistoty a současně s ohledem na životní situaci páru zavést harmonizované kolizní normy na základě různých hraničních určovatelů, jež umožní určit rozhodné právo pro celý majetek manželů. Prvním kritériem by tak mělo být první obvyklé společné bydliště manželů po sňatku a druhým ***právo státu, jehož*** státní příslušnost měli oba manželé v době uzavření manželství. Pokud není žádné z těchto kritérií splněno nebo v případech, kdy manželé mají různou státní příslušnost a nemají první obvyklé společné bydliště v době uzavření manželství, by měl být použit třetí určovatel – právo státu, k němuž mají oba manželé nejužší vazby s přihlédnutím ke všem okolnostem, ***zejména k místu svatebního obřadu***. Tyto vazby musí být posuzovány vůči okamžiku uzavření manželství.	(21) Nedojde-li k volbě rozhodného práva, musí toto nařízení v zájmu zajištění souladu mezi předvídatelností a požadavkem právní jistoty a současně s ohledem na životní situaci páru zavést harmonizované kolizní normy na základě různých hraničních určovatelů, jež umožní určit rozhodné právo pro celý majetek manželů. Prvním kritériem by tak mělo být ***společné obvyklé bydliště v době uzavření manželství nebo*** první obvyklé společné bydliště manželů po sňatku a druhým státní příslušnost***, kterou*** měli oba manželé v době uzavření manželství. Pokud není žádné z těchto kritérií splněno nebo v případech, kdy manželé mají různou státní příslušnost a nemají první obvyklé společné bydliště v době uzavření manželství, by měl být použit třetí určovatel – právo státu, k němuž mají oba manželé nejužší vazby s přihlédnutím ke všem okolnostem. Tyto vazby musí být posuzovány vůči okamžiku uzavření manželství.

Pozměňovací návrh 16

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 22 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(22a) Pro účely použití tohoto nařízení, tj. pokud odkazuje v zájmu uplatnění práva určitého státu na státní příslušnost jakožto kritérium, podléhá otázka řešení případů vícenásobné státní příslušnosti a skutečnosti, kdy je určitá osoba považována za státního příslušníka určitého státu, vnitrostátnímu právu, včetně případných mezinárodních úmluv, při plném respektování obecných zásad Evropské unie.

Pozměňovací návrh 17

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 24

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(24) Vzhledem k významu volby rozhodného práva pro majetkové poměry v manželství musí toto nařízení zavést jisté záruky, tak aby si manželé nebo budoucí manželé byli vědomi následků své volby. ***Volba*** rozhodného práva ***musí mít formu, kterou stanoví pro manželské smlouvy právo zvoleného členského státu nebo státu, v němž je smlouva vypracována, a*** minimálně *musí mít* písemnou podobu, být opatřena datem a podepsána oběma manželi. ***Pokud však právo zvoleného státu nebo státu, v němž je smlouva vypracována, obsahuje doplňující formální pravidla pro platnost, zveřejňování nebo registrování takových dohod, musí být tato pravidla dodržena.***	(24) Vzhledem k významu volby rozhodného práva pro majetkové poměry v manželství musí toto nařízení zavést jisté záruky, tak aby si manželé nebo budoucí manželé byli vědomi následků své volby. ***Dohoda stanovující volbu*** rozhodného práva *by měla* mít minimálně písemnou podobu, být opatřena datem a podepsána oběma manželi. ***Volba rozhodného práva musí mít přitom formu, kterou stanoví právo rozhodné pro majetkové poměry v manželství nebo právo státu, v němž byla dohoda uzavřena.***

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 18

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 24 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(24a) Aby byly zohledněny určité vnitrostátní předpisy, zejména v oblasti ochrany společného obydlí, a rovněž úpravy dispoziční pravomoci ve vztazích mezi manželi, nemělo by být tímto nařízením dotčeno použití imperativních ustanovení ze strany soudu, u něhož bylo zahájeno řízení; nařízení by tedy mělo členským státům umožňovat, aby vyloučily použití cizího práva ve prospěch práva vlastního. V této souvislosti by imperativní ustanovení měla označovat závazná ustanovení, jejichž dodržování je pro členský stát nezbytné při ochraně jeho veřejných zájmů, zejména jeho politického, společenského a hospodářského uspořádání. Aby bylo např. ochráněno společné obydlí, měl by členský stát, na jehož území se toto obydlí nachází, mít možnost použít vlastní právní předpisy, aniž by tím byla dotčena ustanovení na ochranu úkonů platná v dotčeném členském státě, jejichž přednost je zaručena článkem 35.

Pozměňovací návrh 19

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 27

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(27) Vzájemné uznávání rozhodnutí vydaných v členských státech je jedním z cílů tohoto nařízení, proto je v něm třeba stanovit pravidla pro uznávání a výkon rozhodnutí vycházející z ***nařízení (ES) č. 44/2001, která by byla případně pozměněna vzhledem ke specifickým nárokům oblasti, na kterou se toto nařízení vztahuje***.	(27) Vzájemné uznávání rozhodnutí ***ve věcech majetkových poměrů v manželství*** vydaných v členských státech je jedním z cílů tohoto nařízení, proto je v něm třeba stanovit pravidla pro uznávání, ***vykonatelnost*** a výkon rozhodnutí vycházející z ***jiných právních nástrojů Unie v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech***.

Pozměňovací návrh 20

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 28

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(28) Aby byly zohledněny různé ***způsoby, jak*** členské státy řeší ***otázky*** majetkových poměrů v manželství, ***musí*** toto nařízení zajistit ***uznávání*** a vykonatelnost úředních listin. ***Pokud však jde o jejich uznávání, nemohou být úřední listiny považovány za rovnocenné se soudními rozhodnutími. Uznávání úředních listin znamená, že tyto požívají stejné důkazní hodnoty, pokud se jedná o obsah listiny, že mají stejné účinky jako v domovském členském státě a že platí presumpce platnosti, která může být v případě sporu zrušena.***	(28) Aby byly zohledněny různé ***systémy***, ***v jejichž rámci*** členské státy řeší ***věci*** majetkových poměrů v manželství, ***mělo by*** toto nařízení zajistit ***přijímání*** a vykonatelnost úředních listin ***ve věci majetkových poměrů v manželství ve všech členských státech***.

(Odpovídá bodu odůvodnění 60 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 21

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 28 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(28a) Pokud jde o uznávání, vykonatelnost a výkon soudních rozhodnutí, jakož i přijímání a vykonatelnost úředních listin a soudních smírů, mělo by toto nařízení stanovit pravidla vycházející především z nařízení (EU) č. 650/2012.

Pozměňovací návrh 22

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 29

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(29) Právo v oblasti úpravy majetkových poměrů v manželství má ***sice*** upravovat právní vztahy mezi manželi a třetími osobami, ***je přesto třeba, aby podmínky účinků tohoto práva mohly být vymezeny v právu členského státu, v němž mají manželé nebo třetí osoby obvyklé bydliště, tak*** aby byla zajištěna ochrana třetích osob. ***Právo tohoto členského státu by rovněž mohlo stanovit, že by se manželé mohli dovolávat použití práva svých majetkových poměrů v manželství na třetí osobu pouze tehdy, pokud by byly dodrženy podmínky zaregistrování nebo zveřejnění platné v tomto členském státě s výjimkou situace, kdy třetí*** osoba znala nebo musela znát rozhodné právo ***pro majetkové poměry v manželství***.	(29) Právo v oblasti úpravy majetkových poměrů v manželství má ***podle tohoto nařízení*** upravovat právní vztahy mezi manželi a třetími osobami. Aby ***však*** byla zajištěna ochrana třetích osob, ***žádný z manželů by neměl mít možnost dovolávat se použití tohoto práva v právním vztahu mezi jedním z manželů a třetí osobou, pokud ten z manželů, který je v právním vztahu s třetí osobou, a daná třetí osoba mají své obvyklé bydliště ve stejném státě, který je odlišný od státu, jehož právo je rozhodným právem pro majetkové poměry v manželství. Výjimky se uplatní v případě, pokud třetí osoba není způsobilá požívat ochrany, jinými slovy, pokud tato*** osoba znala nebo musela znát rozhodné právo ***nebo pokud byly splněny požadavky, jež se uplatňují na registraci či zveřejnění v dotčeném státě***.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 23

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 30 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(30a) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provedení tohoto nařízení by měly být Komisi v souvislosti se stanovením a následnými změnami potvrzení a formulářů týkajících se prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí, soudních smírů a úředních listin svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí [1]***.***

[1] ***Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.***

(Odpovídá bodu odůvodnění 78 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 24

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 30 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(30b) Pro přijímání prováděcích aktů, jimiž budou stanovena a následně pozměňována potvrzení a formuláře na základě tohoto nařízení, by měl být použit poradní postup uvedený v článku 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

(Odpovídá bodu odůvodnění 79 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 25

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 32

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(32) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, a zejména jejími články 7, 9, 17, 21 a 47, které se týkají práva na respektování soukromého a rodinného života, práva uzavřít manželství a založit rodinu v souladu s vnitrostátními právními předpisy, vlastnického práva, zákazu jakékoli diskriminace a práva na účinnou právní ochranu. Soudy členských států musejí při používání tohoto nařízení dodržovat tato práva a zásady.	(32) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, a zejména jejími články 7, 9, 17, ***20,*** 21***, 23*** a 47, které se týkají práva na respektování soukromého a rodinného života, práva uzavřít manželství a založit rodinu v souladu s vnitrostátními právními předpisy, vlastnického práva, ***rovnosti před zákonem,*** zákazu jakékoli diskriminace a práva na účinnou právní ochranu *a spravedlivý soudní proces*. Soudy členských států musejí při používání tohoto nařízení dodržovat tato práva a zásady.

(Odpovídá zčásti bodu odůvodnění 81 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 26

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. a

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
a) způsobilost k manželství;	a) ***obecná*** způsobilost k manželství;

Pozměňovací návrh 27

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. a a (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	aa) existence, platnost nebo uznání manželství,

Pozměňovací návrh 28

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. c

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
c) dary manželů;	***vypouští se***

Pozměňovací návrh 29

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. d

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
d) ***dědická práva pozůstalého manžela/pozůstalé manželky***;	d) ***otázky dědění vzhledem k pozůstalému manželovi/pozůstalé manželce***;

Pozměňovací návrh 30

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. e

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
e) ***společné podnikání manželů;***	e) ***otázky upravené právem obchodních společností, sdružení a jiných právnických osob;***

(Odpovídá čl. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 650/2012.)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 31

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. f

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
f) povaha věcných práv ***vztahujících se k majetku a zveřejňování těchto práv***.	f) povaha věcných práv;

(Odpovídá čl. 1 písm. k) nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 32

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. f a (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(fa) jakýkoli zápis práv k nemovitému či movitému majetku do rejstříku, včetně právních požadavků pro takový zápis, a účinky zápisu nebo neprovedení zápisu těchto práv do rejstříku a

(Odpovídá čl. 1 písm. l) nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 33

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 3 – písm. f b (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(fb) v případě rozvodu, otázky způsobilosti mezi manželi či bývalými manželi k převodu či úpravě nároku na starobní či invalidní důchod, který byl získán v průběhu manželství.

Pozměňovací návrh 34

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. a

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
a) „majetkovými poměry v manželství“: souhrn všech pravidel ***týkajících se majetkových vztahů*** mezi manželi navzájem a vůči třetím osobám;	a) „majetkovými poměry v manželství“: souhrn všech pravidel ***uplatňovaných na majetkové vztahy*** mezi manželi a jejich ***vztahy*** vůči třetím osobám ***vyplývajících z manželství***;

Pozměňovací návrh 35

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. b

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
b) „manželskou smlouvou“: jakákoli dohoda, v níž manželé upravují své majetkové ***vztahy mezi sebou a vůči třetím osobám***;	b) „manželskou smlouvou“: jakákoli dohoda, v níž manželé ***nebo budoucí manželé*** upravují své majetkové ***poměry v manželství***;

Pozměňovací návrh 36

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. c – návětí

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
c) „úřední listinou“: dokument, který byl ***úředně*** vyhotoven nebo zaregistrován jako úřední listina v ***domovském*** členském státě a jehož pravost:	c) „úřední listinou“: „úřední listinou“: dokument ***ve věci majetkových poměrů***, který byl ***formálně*** vyhotoven nebo zaregistrován jako úřední listina v ***některém*** členském státě a jehož pravost:

(Odpovídá čl. 3(1), písm. i) nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 37

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. d

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
d) „rozhodnutím“: jakékoli rozhodnutí ve věcech majetkových poměrů v manželství vydané soudem členského státu nesoucí jakýkoli název ***jako rozsudek, usnesení, příkaz nebo nařízení výkonu***, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem;	d) „rozhodnutím“: jakékoli rozhodnutí ve věcech majetkových poměrů v manželství vydané soudem členského státu nesoucí jakýkoli název, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem;

(Odpovídá čl. 3(1), písm. g) nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 38

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. e

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
e) „domovským členským státem“: členský stát, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, ***uzavřena manželská smlouva,*** vystavena úřední listina, schválen soudní smír ***nebo vystaven dokument o vypořádání společného majetku nebo jakákoli jiná listina vystavená soudním orgánem nebo jiným subjektem v přenesené pravomoci soudu či jím určeným***;	e) „domovským členským státem“: členský stát, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, vystavena úřední listina ***nebo*** schválen ***či uzavřen*** soudní smír;

(Odpovídá čl. 3(1), písm. e) nařízení (EU) č. 650/2012.)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 39

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. f

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
f) „***dožádaným*** členským státem“: členský stát, ve kterém ***se žádá o uznání a***/nebo výkon rozhodnutí, ***manželské smlouvy,*** úřední listiny***, soudního smíru, dokumentu o vypořádání společného majetku nebo jakékoli jiné listiny vystavené soudním orgánem nebo jiným subjektem v přenesené pravomoci soudu či jím určeným***;	f) „členským státem ***výkonu***“: členský stát, ve kterém ***má být vydáno prohlášení vykonatelnosti*** nebo ***proveden*** výkon rozhodnutí, ***soudního smíru nebo*** úřední listiny;

(Odpovídá čl. 3(1), písm. f) nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 40

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 – písm. g

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
g) kterýkoli příslušný soudní orgán členského státu vykonávající funkci soudu ve věcech majetkových poměrů v manželství nebo kterýkoli jiný orgán nebo osoba vykonávající příslušné funkce soudu v přenesené pravomoci či s určením soudním orgánem členského státu, jak to stanoví toto nařízení.	***vypouští se***

Pozměňovací návrh 41

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	1a. Pro účely tohoto nařízení se „soudem“ rozumějí veškeré soudní orgány a všechny ostatní orgány a právní odborníci s pravomocí ve věcech majetkových poměrů v manželství, kteří vykonávají soudní funkce nebo jednají na základě zmocnění soudním orgánem nebo pod dohledem soudního orgánu, jestliže tyto ostatní orgány a právní odborníci nabízejí záruky nestrannosti a práva všech stran být vyslechnut a jestliže jejich rozhodnutí vydaná podle práva členského státu, v němž působí:
	a) mohou být napadena před soudním orgánem nebo přezkoumána soudním orgánem; a dále
	b) mají obdobnou platnost a účinnost jako rozhodnutí soudního orgánu v téže záležitosti.
	Členské státy informují Komisi o ostatních orgánech a právních odbornících uvedených v prvním pododstavci v souladu s článkem 37a.

(Toto ustanovení odpovídá čl. 3 odst. 2 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 42

Návrh nařízení

Článek - 3 (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek - 3
	Pravomoc ve věcech majetkových poměrů v rámci členských států
	Toto nařízení se nedotýká pravomoci orgánů členských států ve věcech majetkových poměrů.

Pozměňovací návrh 43

Návrh nařízení

Článek 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Soudy členského státu, ***kde je podána žádost týkající se*** dědictví jednoho z manželů podle nařízení (EU) č. … ***[Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve věcech dědictví a vytvoření evropského dědického osvědčení]***, jsou příslušné rovněž v záležitostech majetkových poměrů v manželství ve vztahu k ***této žádosti***.	Soudy členského státu ***zvolené ve věcech*** dědictví jednoho z manželů podle nařízení (EU) č. ***650/2012***, jsou příslušné rovněž v záležitostech majetkových poměrů v manželství ve vztahu k ***věci dědictví***.

Pozměňovací návrh 44

Návrh nařízení

Článek 4

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Soudy členského státu, kde je podána žádost o rozvod, rozluku nebo prohlášení manželství za neplatné podle nařízení (ES) č. 2201/2003, jsou ***v případě, že se na tom manželé dohodnou,*** příslušné rovněž v záležitostech majetkových poměrů v manželství ve vztahu k této žádosti.	Soudy členského státu, kde je podána žádost o rozvod, rozluku nebo prohlášení manželství za neplatné podle nařízení (ES) č. 2201/2003, jsou příslušné rovněž v záležitostech majetkových poměrů v manželství ve vztahu k této žádosti***, jestliže manželé příslušnost dotčených soudů výslovně či jiným jednoznačným způsobem uznali***.
Tato dohoda může být uzavřena kdykoli, i v průběhu řízení. Pokud je uzavřena před začátkem řízení, musí být vyhotovena písemně, opatřena datem a podepsána oběma stranami.	
Pokud ***se manželé nedohodnou***, určuje se příslušnost podle článku 5 a násl.	Pokud ***nebyla příslušnost soudů uvedených v odstavci 1 uznána***, určuje se příslušnost podle článku 5 a násl.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 45

Návrh nařízení

Článek 4 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 4a
	Dohoda o volbě soudu
	1. Manželé se mohou dohodnout, že soudy členského státu, jehož právo si podle článku 16 tohoto nařízení zvolili jako právo rozhodné pro majetkové poměry v manželství, jsou příslušné rozhodovat v záležitostech týkajících se jejich majetkových poměrů v manželství. Tato příslušnost je výlučná.
	Aniž je dotčen odstavec 3, dohodu o volbě soudu je možné uzavřít a změnit kdykoliv, nejpozději však do okamžiku zahájení řízení u soudu.
	Pokud tak stanoví právo místa soudu, mohou manželé určit soud rovněž po zahájení řízení. V tomto případě soud toto určení uvede do zápisu v souladu s právem místa soudu.
	Pokud je dohoda uzavřena před začátkem řízení, musí být vyhotovena písemně, opatřena datem a podepsána oběma manželi. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.
	2. Pokud nebyl zvolen žádný soud, manželé se mohou rovněž dohodnout na příslušnosti soudů členského státu, jehož právo je podle článku 17 při neexistenci volby práva rozhodné.

Pozměňovací návrh 46

Návrh nařízení

Článek 4 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 4b
	Příslušnost založená na účasti odpůrce na řízení
	1. Kromě příslušnosti vyplývající z jiných ustanovení tohoto nařízení je příslušný soud členského státu, jehož právo bylo zvoleno na základě článku 16, nebo jehož právo se uplatňuje na základě článku 17, a ke kterému se odpůrce dostaví. Toto pravidlo se nepoužije, pokud se odpůrce dostavil k soudu proto, aby zpochybnil příslušnost soudu, nebo je-li příslušný jiný soud podle článku 3, článku 4 nebo článku 4a.

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	2. Soud před uznáním vlastní příslušnosti podle odstavce 1 zajistí, aby byl odpůrce informován o svém právu namítat nepříslušnost soudu a o účincích, které jeho dostavení nebo nedostavení k soudu vyvolá.

Pozměňovací návrh 47

Návrh nařízení

Článek 5

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1) Mimo případy uvedené v článcích 3 ***a*** 4 jsou pro řízení ve věcech majetkových poměrů v manželství příslušné soudy členského státu:	***Není-li žádný soud příslušný na základě článků*** 3, 4 ***a 4a***, jsou pro řízení ve věcech majetkových poměrů v manželství příslušné soudy členského státu:
a) ***v němž*** mají manželé obvyklé ***společné*** bydliště, nebo případně	a) ***na jehož území*** mají manželé ***v době zahájení řízení u soudu*** obvyklé bydliště, nebo případně
b) ***v němž*** měli manželé poslední ***společné*** obvyklé bydliště, pokud zde jeden z nich ještě bydlí, nebo případně	b) ***na jehož území*** měli manželé poslední obvyklé bydliště, pokud zde ***v době zahájení řízení u soudu*** jeden z nich ještě bydlí, nebo případně
c) ***v němž má obvyklé bydliště*** odpůrce, nebo případně	c) ***na jehož území má*** odpůrce ***v době zahájení řízení u soudu obvyklé bydliště***, nebo případně
d) jehož státními příslušníky jsou oba manželé nebo, v případě Spojeného království a Irska, který je zemí „domicilu“ obou manželů.	d) jehož státními příslušníky jsou oba manželé ***v době zahájení řízení u soudu*** nebo, v případě Spojeného království a Irska, který je zemí „domicilu“ obou partnerů, ***nebo případně***
2) Obě strany se také mohou dohodnout na tom, že soudy členského státu, jehož právo si zvolily podle článků 16 a 18 tohoto nařízení jako rozhodné právo pro majetkové poměry v manželství, jsou příslušné v záležitostech týkajících se jejich majetkových poměrů v manželství.	***da) jehož státním příslušníkem odpůrce je, nebo, v případě Spojeného království a Irska, který je zemí jeho domicilu.***
Tato dohoda může být uzavřena kdykoli, i v průběhu řízení. Pokud je uzavřena před začátkem řízení, musí být vyhotovena písemně, opatřena datem a podepsána oběma stranami.	

(Odstavec 2 viz pozměňovací návrh k článku 4a (novému); znění bylo pozměněno.)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 48

Návrh nařízení

Článek 6

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Není-li žádný soud některého členského státu příslušný na základě článků 3, 4 a 5, jsou soudy členského státu ***příslušné***, ***pokud se na*** území ***tohoto členského státu*** nachází majetek jednoho či obou manželů; v tom případě má soud, u něhož se řízení koná, rozhodnout pouze o tomto majetku.	Není-li žádný soud členského státu příslušný na základě článků 3, 4, ***4a*** a 5, pak jsou ***příslušné*** soudy členského státu, ***na jehož*** území ***se*** nachází ***nemovitý*** majetek ***nebo registrovaný majetek*** jednoho či obou manželů; v tom případě má soud, u něhož se řízení koná, rozhodnout pouze o tomto ***nemovitém*** majetku ***nebo registrovaném majetku***. ***V takových případech jsou soudy členského státu příslušné k rozhodnutí pouze o tom nemovitém majetku nebo registrovaném majetku, který se nachází v tomto členském státě.***

Pozměňovací návrh 49

Návrh nařízení

Článek 7

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Není-li stanovena žádná soudní příslušnost na základě článků 3, 4, 5 či 6, mohou ve výjimečných případech ***a pod podmínkou, že věc vykazuje dostatečnou vazbu na určitý členský stát, rozhodovat*** ve věcech majetkových poměrů v manželství ***soudy tohoto členského státu***, jestliže ve třetím státě, k němuž má daná věc úzkou vazbu, není řízení možné nebo je v něm nelze rozumně zahájit nebo vést.	*Není-li žádný soud členského státu příslušný* na základě článků 3, 4, ***4a***, 5 či 6, mohou ***soudy členského státu*** ve výjimečných případech ve věcech majetkových poměrů v manželství ***rozhodnout***, jestliže ve třetím státě, k němuž má daná věc úzkou vazbu, není řízení možné nebo je v něm nelze rozumně zahájit nebo vést. ***Věc musí vykazovat dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu bylo řízení zahájeno.***

(Odpovídá článku 11 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 50

Návrh nařízení

Článek 8

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Soud, u něhož probíhá řízení na základě článků 3, 4, 5, 6 nebo 7, je rovněž příslušný přezkoumat protinávrh, pokud spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení.	Soud, u něhož probíhá řízení na základě článků 3, 4, ***4a,*** 5, 6 nebo 7, je rovněž příslušný přezkoumat protinávrh, pokud spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení. ***Pokud bylo zahájeno řízení u soudu na základě článku 6, je jeho příslušnost k přezkoumání protinávrhu omezena na nemovitý majetek nebo registrovaný majetek, jenž je předmětem hlavního řízení.***

Pozměňovací návrh 51

Návrh nařízení

Článek 9

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Za zahájení soudního řízení ***se*** považuje:	***Pro účely této kapitoly se*** za zahájení soudního řízení považuje:
a) okamžik, kdy byl u soudu podán návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost za předpokladu, že ***žalobce*** následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti žalovanému, nebo	a) okamžik, kdy byl u soudu podán návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost za předpokladu, že ***navrhovatel*** následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti žalovanému, nebo
b) okamžik, kdy je písemnost předána úřadu, který provádí doručení, pokud musí být písemnost před svým podáním u soudu doručena žalovanému, za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti u soudu.	b) okamžik, kdy je písemnost předána úřadu, který provádí doručení, pokud musí být písemnost před svým podáním u soudu doručena žalovanému, za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti u soudu.
	ba) je-li řízení zahájeno z vlastního podnětu soudu, bylo soudem přijato rozhodnutí o zahájení řízení, nebo, není-li takové rozhodnutí vyžadováno, okamžik, kdy soud provedl záznam o podání v dané věci.

(Odpovídá článku 14 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 52

Návrh nařízení

Čl. 12 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Je-li u soudů různých členských států zahájeno řízení mezi ***týmiž stranami*** a pro tentýž nárok, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost soudu, který zahájil řízení jako první.	1. Je-li u soudů různých členských států zahájeno řízení mezi ***manželi*** a pro tentýž nárok, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost soudu, který zahájil řízení jako první.

(Odpovídá článku 17 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 54

Návrh nařízení

Čl. 13 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Jedná-li se o řízení u soudu prvního stupně, může se soud, k němuž byla podána žaloba později, prohlásit na návrh ***jedné ze stran*** nepříslušným, je-li soud, který zahájil řízení jako první, příslušný pro daná řízení a právo tohoto soudu umožňuje spojení věcí.	2. Jedná-li se o řízení u soudu prvního stupně, může se soud, k němuž byla podána žaloba později, prohlásit na návrh ***jednoho z manželů*** nepříslušným, je-li soud, který zahájil řízení jako první, příslušný pro daná řízení a právo tohoto soudu umožňuje spojení věcí.

(Odpovídá článku 18 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 55

Návrh nařízení

Článek 13 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 13a
	Poskytování informací manželům
	Příslušný orgán je povinen v rozumné době informovat (oba) manžele o jakémkoli řízení v oblasti majetkových poměrů v manželství, které bylo proti nim (němu) zahájeno.

Pozměňovací návrh 56

Návrh nařízení

Článek 14

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Předběžná ***nebo zajišťovací opatření,*** která jsou upravena právem jednoho členského státu, je možné u soudů tohoto státu navrhnout i tehdy, kdy jsou pro rozhodnutí ve věci samé příslušné na základě tohoto nařízení soudy jiného členského státu.	Předběžná opatření, ***včetně zajišťovacích opatření,*** která jsou upravena právem jednoho členského státu, je možné u soudů tohoto státu navrhnout i tehdy, kdy jsou pro rozhodnutí ve věci samé příslušné na základě tohoto nařízení soudy jiného členského státu.

(Odpovídá článku 19 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 57

Návrh nařízení

Čl. 15 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Právo *v oblasti úpravy majetkových poměrů* v manželství podle článků 16, 17 ***a 18*** se vztahuje na *celý* majetek ***manželů***.	***1.*** Právo *rozhodné pro majetkové poměry* v manželství podle článků 16 ***a*** 17 a se vztahuje na *veškerý* majetek***, který je součástí těchto majetkových poměrů, bez ohledu na místo, kde se nachází***.

Pozměňovací návrh 58

Návrh nařízení

Čl. 15 – odst. 1 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	1a. Aniž by tím byla dotčena ustanovení písm. f) a fa) čl. 1 odst. 3, stanoví právo v oblasti úpravy majetkových poměrů v manželství mimo jiné:
	a) rozdělení majetku manželů do různých kategorií před uzavřením manželství a po jeho ukončení;
	b) převod majetku z jedné kategorie do jiné;
	c) případnou odpovědnost za dluhy manžela/manželky;
	d) dispoziční pravomoci manželů během manželství;
	e) ukončení a vyřešení majetkových poměrů v manželství a vypořádání majetku při ukončení manželství;
	f) důsledky majetkových poměrů v manželství pro právní vztah mezi jedním z manželů a třetí osobou podle článku 35;
	g) věcnou platnost dohody v oblasti majetkových poměrů v manželství.

Pozměňovací návrh 59

Návrh nařízení

Článek 15 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 15a
	Univerzální použitelnost
	Právo určené na základě tohoto nařízení se použije bez ohledu na to, zda je právem některého z členských států, či nikoliv.
	(Viz pozměňovací návrh k článku 21; znění bylo pozměněno.)

Pozměňovací návrh 60

Návrh nařízení

Článek 16

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Manželé či budoucí manželé ***si*** mohou jako rozhodné právo pro své majetkové poměry v manželství ***zvolit*** jedno z těchto práv:	***1.*** Manželé či budoucí manželé ***se*** mohou ***dohodnout, že zvolí či změní*** rozhodné právo pro své majetkové poměry v manželství jedno z těchto práv:

Úterý, 10. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
a) právo státu, v němž mají manželé či budoucí manželé obvyklé společné bydliště, nebo	
b) právo státu, v němž ***má v okamžiku této volby jeden z manželů či budoucích manželů*** obvyklé ***společné*** bydliště, nebo	***a)*** právo státu, v němž ***mají manželé nebo budoucí manželé nebo jeden z nich*** obvyklé bydliště ***v době uzavření dohody***, nebo
c) právo státu, jehož státní příslušnost má v okamžiku ***této volby*** jeden z manželů či budoucích manželů.	***b)*** právo státu, jehož státní příslušnost má v okamžiku ***uzavření dohody*** jeden z manželů či budoucích manželů.
	2. Pokud se manželé nedohodnou jinak, má změna rozhodného práva v oblasti majetkových poměrů manželů, k níž došlo v průběhu manželství, účinek pouze do budoucna.
	3. Pokud se manželé rozhodnou pro zpětnou účinnost změny rozhodného práva, není tímto zpětným účinkem dotčena platnost dřívějších aktů, jež byly přijaty podle předchozího rozhodného práva, jakož ani práva třetích osob z něj odvozená.

Pozměňovací návrh 61

Návrh nařízení

Čl. 17 – odst. 1 – návětí

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. V případě, že ***manželé tuto volbu neučiní,*** je rozhodným právem v oblasti úpravy majetkových poměrů v manželství:	1. V případě, ***že není provedena volba podle článku 16,*** je rozhodným právem v oblasti úpravy majetkových poměrů v manželství:

Pozměňovací návrh 62

Návrh nařízení

Čl. 17 – odst. 1 – písm. a

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
a) právo státu, v němž mají manželé či budoucí manželé první obvyklé společné bydliště po sňatku, nebo případně	a) právo státu, v němž mají manželé či budoucí manželé ***v době uzavření manželství obvyklé společné bydliště nebo v němž mají*** první obvyklé společné bydliště po sňatku, nebo případně

Pozměňovací návrh 63

Návrh nařízení

Čl. 17 – odst. 1 – písm. c

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
c) právo státu, k němuž mají oba manželé nejužší vazby, s přihlédnutím ke všem okolnostem, ***zejména k místu*** svatebního obřadu.	c) právo státu, k němuž mají oba manželé ***v době uzavření manželství*** nejužší vazby, s přihlédnutím ke všem okolnostem, ***bez ohledu na místo*** svatebního obřadu.

Pozměňovací návrh 64

Návrh nařízení

Článek 18

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Článek 18	***vypouští se***
Změna rozhodného práva	
V kterémkoli okamžiku manželství mohou manželé předložit úpravu svých majetkových poměrů jinému právu, než bylo doposud rozhodné. Mohou určit pouze jedno z těchto práv:	
a) právo státu, v němž má v okamžiku této volby obvyklé bydliště jeden z manželů;	
b) právo státu, jehož státní příslušnost má v okamžiku této volby jeden z manželů.	
Pokud se manželé nevyjádří jinak, je změna rozhodného práva v oblasti majetkových poměrů učiněná v průběhu manželství účinná pouze do budoucna.	
Pokud se manželé rozhodnou pro zpětnou účinnost změny rozhodného práva, není tímto zpětným účinkem dotčena platnost dřívějších aktů, jež byly přijaty podle předchozího rozhodného práva, jakož ani práva třetích osob z něj odvozená.	

Pozměňovací návrh 65

Návrh nařízení

Článek 19

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. ***Volba*** rozhodného práva ***má formu, kterou stanoví pro manželské smlouvy právo zvoleného členského státu nebo státu, kde byla smlouva vypracována***.	1. ***Dohoda o volbě*** rozhodného práva ***uvedená v článku 16 musí být vyhotovena písemně, opatřena datem a podepsána oběma manželi. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.***
2. ***Aniž je dotčen odstavec 1, tato volba musí být alespoň učiněna výslovně a v písemné podobě, opatřené datem a podepsané oběma manželi.***	2. ***Tato dohoda musí být v souladu s formálními požadavky rozhodného práva pro majetkové poměry v manželství nebo práva státu, kde byla dohoda uzavřena.***

Úterý, 10. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. Pokud právo ***členského*** státu, v němž mají oba manželé obvyklé společné bydliště v okamžiku ***volby podle odstavce 1***, stanoví dodatečné podmínky týkající se formy manželské smlouvy, ***je třeba*** tyto podmínky ***dodržet***.	3. Pokud ***však*** právo státu, v němž mají oba manželé obvyklé společné bydliště v okamžiku ***uzavření dohody o volbě rozhodného práva***, stanoví dodatečné podmínky týkající se formy ***tohoto druhu dohody nebo*** manželské smlouvy, tyto podmínky ***se uplatní***.
	4. Pokud v okamžiku uzavření dohody mají manželé své obvyklé bydliště v různých státech a pokud práva těchto států stanoví různé formální požadavky, je dohoda formálně platná, splňuje-li požadavky stanovené právem jednoho z těchto států.
	5. Pokud v okamžiku uzavření dohody má místo obvyklého bydliště v členském státě pouze jeden z manželů a pokud tento stát stanoví pro tento typ dohod dodatečné formální požadavky, tyto požadavky se uplatní.

(Obdobné článku 5 odst. 2 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 66

Návrh nařízení

Článek 20

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Rozhodné právo pro formu manželské smlouvy	***Formální požadavky na manželskou smlouvu***
1. Formu manželské smlouvy ***stanoví buď rozhodné právo pro majetkové poměry v manželství, nebo právo státu, kde byla smlouva vypracována***.	***Pokud jde o formální aspekty*** manželské smlouvy***, použije se obdobně článek 19***. ***Všechny dodatečné formální požadavky ve smyslu čl. 19 odst. 3 se pro účely tohoto článku týkají pouze manželské smlouvy.***
2. Aniž je dotčen odstavec 1, manželská smlouva musí mít vždy alespoň písemnou podobu a být opatřena datem a podepsána oběma manželi.	
3. Pokud právo členského státu, v němž mají oba manželé v okamžiku uzavření manželské smlouvy obvyklé společné bydliště, stanoví dodatečné podmínky týkající se formy manželské smlouvy, je třeba tyto podmínky dodržet.	

Pozměňovací návrh 67

Návrh nařízení

Článek 20 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 20a
	Přizpůsobení věcných práv
	Dovolává-li se osoba věcného práva, které jí náleží na základě práva rozhodného pro majetkové poměry v manželství, a dané věcné právo neexistuje v právním řádu členského státu, v němž se tohoto práva dovolává, bude toto věcné právo v případě potřeby a v možném rozsahu přizpůsobeno nejbližšímu rovnocennému věcnému právu v rámci právního řádu daného státu, přičemž budou zohledněny účely a zájmy, které toto konkrétní věcné právo sleduje, jakož i účinky, jež jsou s ním spojeny.

(Odpovídá článku 31 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 68

Návrh nařízení

Článek 21

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Článek 21	***vypouští se***
Všeobecná povaha kolizních norem	
Právo určené podle ustanovení této kapitoly se použije i v případě, že není právem členského státu.	

Pozměňovací návrh 69

Návrh nařízení

Článek 22

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Tímto nařízením není v žádném případě dotčeno použití imperativních ustanovení, jejichž dodržování je pro členský stát při ochraně jeho veřejných zájmů, jako např. jeho politického, společenského a hospodářského uspořádání, zásadní do té míry, že se vyžaduje jejich použití na jakoukoli situaci, která spadá do jejich oblasti působnosti, bez ohledu na právo, které by se jinak podle tohoto nařízení použilo na majetkové poměry v manželství.	***1. Imperativní ustanovení jsou ustanovení, jejichž nedodržování je ve zjevném rozporu s veřejným pořádkem (ordre public) dotčeného členského státu. Příslušné orgány by neměly vykládat výhradu veřejného pořádku způsobem, jenž by byl v rozporu s Listinou základních práv Evropské unie, a zejména s jejím článkem 21, který zakazuje jakoukoli formu diskriminace.***
	2. Tímto nařízením není dotčeno použití imperativních ustanovení práva země soudu, u něhož bylo zahájeno řízení, aniž jsou dotčena ustanovení na ochranu transakcí platná podle článku 35.

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 70

Návrh nařízení

Článek 23

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Uplatnění některého ustanovení práva určeného podle tohoto nařízení je možno odmítnout pouze v případě, že je ve zjevném rozporu s veřejným pořádkem státu, jehož soud ve věci jedná.	Uplatnění některého ustanovení práva ***jakéhokoli státu*** určeného podle tohoto nařízení je možno odmítnout pouze v případě, že je ve zjevném rozporu s veřejným pořádkem státu, jehož soud ve věci jedná.

(Odpovídá článku 35 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 71

Návrh nařízení

Článek 24

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Kde toto nařízení předepisuje použití práva některého státu, ***rozumí se tím předpisy hmotného práva platné*** v tomto státě, s výhradou předpisů mezinárodního práva soukromého.	Kde toto nařízení předepisuje použití práva některého státu, ***týká se právních předpisů platných*** v tomto státě, s výhradou předpisů mezinárodního práva soukromého.

Pozměňovací návrh 72

Návrh nařízení

Článek 25

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Členské státy ***se dvěma nebo více*** právními systémy – ***územně konfliktní právo***	Státy ***s více*** právními systémy – ***kolize právních norem z hlediska územního***
	1. Pokud ***právo určené na základě tohoto nařízení je právem státu, který je*** složen z více územních jednotek, ***z nichž každá má*** vlastní právní ***normy upravující majetkové poměry v manželství, určí se příslušná územní jednotka, jejíž právní normy se uplatní, na základě vnitrostátních kolizních právních předpisů daného státu***.
Je-li stát složen z více územních jednotek, ***které mají*** vlastní právní ***systém nebo soubory pravidel vztahujících se k otázkám, které upravuje toto nařízení:***	***1a. V případě neexistence daných vnitrostátních kolizních právních předpisů:***
a) každý odkaz na právní předpisy ***tohoto*** státu ***se*** pro účely *určení* rozhodného práva ***podle tohoto nařízení považuje za odkaz*** na ***platné*** právní předpisy ***příslušné*** územní jednotky;	a) každý odkaz na právní předpisy státu ***uvedeného v odstavci 1 je*** pro účely *stanovení* rozhodného práva ***na základě ustanovení odkazujících na obvyklé bydliště manželů odkazem*** na právní předpisy územní jednotky, ***v níž mají manželé své obvyklé bydliště***;

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
b) odkazem na ***obvyklé bydliště v tomto členském státě*** se rozumí ***bydliště v územním*** celku;	b) odkazem na ***právní předpisy státu uvedeného v odstavci 1*** se ***pro účely určení rozhodného práva na základě ustanovení odkazujících na státní příslušnost manželů*** rozumí ***odkaz na právní předpisy územní jednotky, k níž mají manželé nejužší vazbu***;
c) každý odkaz na ***státní příslušnost se vztahuje k územní jednotce určené právem tohoto státu, nebo, neexistují-li příslušná pravidla, k územní jednotce zvolené stranami, nebo, nedojde-li k volbě, k územní jednotce, ke které má jeden z manželů nebo oba manželé nejužší vazbu***.	c) každý odkaz na ***právo státu uvedeného v odstavci 1 je pro účely stanovení práva rozhodného na základě jiných ustanovení, podle nichž jsou hraničními určovateli jiné prvky, odkazem na právo územní jednotky, v níž se příslušný prvek nachází.***

(Odpovídá článku 36 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 73

Návrh nařízení

Článek 25 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 25a
	Státy s více právními systémy – kolize právních norem z hlediska osobního
	V souvislosti se státem, ve kterém dva nebo více právních systémů nebo souborů pravidel použitelných pro různé kategorie osob upravují majetkové poměry v manželství, se odkazem na právo tohoto státu rozumí odkaz na právní systém nebo soubor pravidel, který je určen platnými pravidly tohoto státu. Neexistují-li taková pravidla, použije se právní systém nebo soubor pravidel, k němuž mají manželé nejužší vztah.

Pozměňovací návrh 74

Návrh nařízení

Článek 25 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 25b
	Nepoužití tohoto nařízení v případě vnitrostátní kolize právních norem
	Členský stát, který má více územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní normy upravující majetkové poměry v manželství, není povinen uplatňovat toto nařízení při kolizích právních předpisů, jež se týkají výhradně těchto jednotek.

(Odpovídá článku 38 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 75

Návrh nařízení

Čl. 26 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Stane-li se sporným, zda rozhodnutí má být uznáno, může každá strana, která uplatňuje uznání jako hlavní věc v daném sporu, v řízení podle článků ***[38 až 56] nařízení (ES) č. 44/2001*** navrhnout, že soudní rozhodnutí má být uznáno.	2. Stane-li se sporným, zda rozhodnutí má být uznáno, může každá strana, která uplatňuje uznání jako hlavní věc v daném sporu, v řízení podle článků ***31b až 31o*** navrhnout, že ***dané*** soudní rozhodnutí má být uznáno.

(Odpovídá článku 39 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 76

Návrh nařízení

Článek 27 – písm. a

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
a) je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem ***dožádaného*** členského státu;	a) je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu***, v němž se o uznání žádá***;

(Odpovídá článku 40 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 78

Návrh nařízení

Článek 27 – písm. c

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
c) je-li neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení mezi týmiž stranami v ***dožádaném*** členském státě;	c) jestliže je neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení ***v téže věci*** mezi týmiž stranami v členském státě, ***v němž se o uznání žádá***;

(Odpovídá článku 40 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 79

Návrh nařízení

Článek 27 – písm. d

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
d) je-li neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném členském státě nebo ve třetí zemi v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok, pokud toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání v ***dožádaném*** členském státě.	d) je-li neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném členském státě nebo ve třetí zemi v řízení ***v téže věci*** mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok, pokud toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání v členském státě***, v němž se o uznání žádá***.

(Odpovídá článku 40 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 80

Návrh nařízení

Článek 29

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Cizí rozhodnutí nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.	Rozhodnutí ***vydané v členském státě*** nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.

(Odpovídá článku 41 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 81

Návrh nařízení

Článek 30

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Soud členského státu, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, může řízení přerušit, jestliže byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek.	Soud členského státu, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, může řízení přerušit, jestliže byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek ***v členském státě původu***.

(Odpovídá článku 42 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 82

Návrh nařízení

Článek 31

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Rozhodnutí vydaná v členském státě a ***tam*** vykonatelná ***se vykonávají v jiných členských státech v souladu s články [38 až 56 a 58] nařízení (ES) č. 44/2001***.	Rozhodnutí vydaná v *některém* členském státě a vykonatelná ***v tomto státě*** jsou ***vykonatelná v jiném členském státě, pokud tam byla na žádost kterékoli zúčastněné strany prohlášena vykonatelnými v souladu s postupem stanoveným v článcích 31b to 31o***.

(Odpovídá článku 43 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 83

Návrh nařízení

Článek 31 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31a
	Určení bydliště
	Pro posouzení, zda má strana řízení bydliště na území členského státu výkonu pro účely řízení podle článků 31b to 31o, použije soud, u nějž bylo řízení zahájeno, právo tohoto státu.

(Odpovídá článku 44 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 84

Návrh nařízení

Článek 31 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31b
	Příslušnost místních soudů
	1. Návrh na prohlášení vykonatelnosti se podává u soudu nebo příslušného orgánu členského státu výkonu, o kterém tento členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 37.
	2. Místní příslušnost se určuje podle bydliště strany, vůči níž je výkon navrhován, nebo podle místa výkonu.

(Odpovídá článku 45 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 85

Návrh nařízení

Článek 31 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31c
	Postup
	1. Postup pro podání návrhu se řídí právem členského státu výkonu.
	2. Navrhovatel není povinen mít v členském státě výkonu ani poštovní adresu, ani pověřeného zástupce.
	3. K návrhu musí být přiloženy tyto dokumenty:
	a) jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti;
	b) potvrzení vydané soudem nebo příslušným orgánem členského státu původu za použití formuláře stanoveného poradním postupem podle čl. 37c odst. 2, aniž je dotčen článek 31d.

(Odpovídá článku 46 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 86

Návrh nařízení

Článek 31 d (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31d
	Nepředložení potvrzení
	1. Pokud není předloženo potvrzení uvedené v čl. 31c odst. 3 písm. b), může soud nebo příslušný orgán určit lhůtu pro jeho předložení, přijmout rovnocennou písemnost nebo, pokud nepovažuje za potřebné další objasnění, jeho předložení prominout.
	2. Na požádání soudu nebo příslušného orgánu je třeba předložit překlad takových písemností. Překlad musí být vyhotoven osobou oprávněnou k překladatelské činnosti v některém z členských států.

(Odpovídá článku 47 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 87

Návrh nařízení

Článek 31 e (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31e
	Prohlášení vykonatelnosti
	Rozhodnutí se prohlásí za vykonatelné bez přezkumu podle článku 27, jakmile jsou splněny formální náležitosti uvedené v článku 31c. Strana, vůči níž je výkon navrhován, není v této části řízení oprávněna činit k návrhu jakákoli podání.

(Odpovídá článku 48 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 88

Návrh nařízení

Článek 31 f (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31f
	Sdělení rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti
	1. Rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti se bez odkladu sdělí navrhovateli postupem stanoveným právem členského státu výkonu.

Úterý, 10. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	2. Prohlášení vykonatelnosti se doručí straně, vůči níž je výkon navrhován, spolu s rozhodnutím, pokud jí toto rozhodnutí ještě nebylo doručeno.

(Odpovídá článku 49 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 89

Návrh nařízení

Článek 31 g (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31 g
	Opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti
	1. Proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti může kterákoli strana podat opravný prostředek.
	2. Opravný prostředek se podává u soudu, o kterém dotyčný členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 37.
	3. Opravný prostředek se projednává v souladu s předpisy upravujícími sporná řízení.
	4. Jestliže se strana, vůči níž je výkon navrhován, nedostaví k řízení o opravném prostředku zahájeného navrhovatelem u odvolacího soudu, použije se článek 11, i když strana, vůči níž je výkon navrhován, nemá bydliště v žádném členském státě.
	5. Opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti musí být podán ve lhůtě 30 dnů od doručení tohoto prohlášení. Má-li strana, vůči níž je výkon navrhován, bydliště v jiném členském státě, než ve kterém bylo prohlášení vykonatelnosti vydáno, činí lhůta pro podání opravného prostředku 60 dní a počíná běžet dnem jeho doručení straně osobně nebo do místa jejího pobytu. Prodloužení této lhůty z důvodu vzdálenosti je vyloučeno.

(Odpovídá článku 50 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 90

Návrh nařízení

Článek 31 h (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31h
	Postup pro napadení rozhodnutí o opravném prostředku
	Rozhodnutí o opravném prostředku může být napadeno pouze postupem, o němž dotyčný členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 37.

(Odpovídá článku 51 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 91

Návrh nařízení

Článek 31 i (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31i
	Zamítnutí či zrušení prohlášení vykonatelnosti
	Soud, u něhož byl opravný prostředek podle článku 31 g nebo článku 31h podán, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti pouze na základě důvodů uvedených v článku 27. Rozhodnutí soud vydá neprodleně.

(Odpovídá článku 52 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 92

Návrh nařízení

Článek 31 j (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31j
	Přerušení řízení
	Soud, u něhož byl podán opravný prostředek podle článku 31 g nebo článku 31h, přeruší na návrh strany, vůči níž je výkon navrhován, řízení, jestliže je odložena vykonatelnost rozhodnutí v členském státě původu z důvodu podání opravného prostředku.

(Odpovídá článku 53 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 93

Návrh nařízení

Článek 31 k (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31k
	Předběžná a zajišťovací opatření
	1. Musí-li být rozhodnutí uznáno v souladu s tímto oddílem, není navrhovatel omezen v podávání návrhů na přijetí předběžných nebo zajišťovacích opatření v souladu s právem členského státu výkonu, aniž by bylo nezbytné prohlášení vykonatelnosti podle článku 31e.
	2. Prohlášení vykonatelnosti s sebou ze zákona nese možnost přijmout jakákoli zajišťovací opatření.

Úterý, 10. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	3. Dokud běží lhůta k podání opravného prostředku proti prohlášení vykonatelnosti stanovená v čl. 31 g odst. 5 a dokud není o tomto opravném prostředku rozhodnuto, nesmí být učiněna jiná opatření než opatření k zajištění majetku strany, vůči níž je výkon navrhován.

(Odpovídá článku 54 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 94

Návrh nařízení

Článek 31 l (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31l
	Částečná vykonatelnost
	1. Bylo-li vydáno rozhodnutí o více nárocích a nemůže-li být prohlášení vykonatelnosti vydáno pro všechny z těchto nároků, vydá soud nebo příslušný orgán prohlášení vykonatelnosti pro jeden nebo více z těchto nároků.
	2. Navrhovatel může požádat, aby bylo prohlášení vykonatelnosti omezeno na určité části rozhodnutí.

(Odpovídá článku 55 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 95

Návrh nařízení

Článek 31 m (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31m
	Právní pomoc
	Navrhovatel, jemuž se v členském státě původu dostává výhod úplné nebo částečné právní pomoci nebo který je osvobozen od úhrady nákladů nebo výdajů, požívá v jakémkoli řízení o prohlášení vykonatelnosti nejvýhodnější právní pomoci nebo nejširšího osvobození od úhrady nákladů a výdajů podle práva členského státu výkonu.

(Odpovídá článku 56 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 96

Návrh nařízení

Článek 31 n (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31n
	Žádná jistota, kauce či záloha
	Po straně, která v jednom členském státě navrhuje uznání, vykonatelnost nebo výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, nesmí být na základě skutečnosti, že je cizím státním příslušníkem nebo že nemá bydliště nebo pobyt v členském státě, v němž se výkon navrhuje, požadována žádná jistota, kauce či záloha, jakkoli označené.

(Odpovídá článku 57 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 97

Návrh nařízení

Článek 31 o (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 31o
	Bezplatnost
	V řízení o prohlášení vykonatelnosti nemůže být v členském státě výkonu vybírán žádný poplatek stanovený podle hodnoty předmětu sporu.

(Odpovídá článku 58 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 98

Návrh nařízení

Článek 32

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Uznávání úředních listin	***Přijímání*** úředních listin
1. ***Úřední listiny vypracované*** v jednom členském státě ***jsou uznávány v jiných členských státech, vyjma popření platnosti těchto listin dle rozhodného práva a s výhradou, že toto uznání*** není ve ***zjevném*** rozporu s veřejným pořádkem ***dožádaného*** členského státu.	1. ***Úřední listina vyhotovená*** v jednom členském státě ***má v jiném členském státě stejné důkazní účinky jako ve státě původu, popřípadě účinky co nejvíce srovnatelné,*** pokud to není ***zjevně*** v rozporu s veřejným pořádkem ***(ordre public) dotčeného*** členského státu.

Úterý, 10. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Osoba, jež má v úmyslu použít úřední listinu v jiném členském státě, může požádat orgán, který listinu vyhotovil v členském státě původu, aby vyplnil formulář stanovený poradním postupem podle čl. 37c odst. 2 a popsal v něm důkazní účinky, které daná úřední listina vyvolává v členském státě původu.
	1a. Jakékoli napadení pravosti úřední listiny se provede u soudu členského státu původu a rozhodne se o něm podle práva tohoto státu. Úřední listina, která byla napadena, nevyvolává pro rozhodnutí příslušného soudu žádné důkazní účinky v jiném členském státě.
	1b. Jakékoli napadení právních úkonů nebo právních vztahů zaznamenaných v úřední listině se provede u soudů příslušných podle tohoto nařízení a rozhodne se o něm podle práva rozhodného podle kapitoly III nebo podle práva určeného na základě článku 36. Úřední listina, která byla napadena, nevyvolává pro rozhodnutí příslušného soudu žádné důkazní účinky v jiném členském státě, než je členský stát původu, pokud jde o napadenou část.
	1c. Pokud výsledek řízení u soudu členského státu závisí na určení předběžné otázky související s právními úkony nebo právními vztahy zaznamenanými v úřední listině pořízené ve věcech majetkových poměrů, je tento soud příslušný o ní rozhodnout.
2. Uznávání úředních listin znamená, že tyto požívají stejné důkazní hodnoty, pokud se jedná o obsah listiny, a že platí presumpce platnosti.	

(Odpovídá článku 59 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 99

Návrh nařízení

Článek 33

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. ***Veřejné listiny, které byly vypracovány a jsou vykonatelné*** v ***některém*** členském státě, se ***na návrh*** prohlásí za ***vykonatelné*** v jiném členském státě ***postupem podle článků [38 až 57] nařízení (ES) č. 44/2001***.	1. ***Úřední listina, která je vykonatelná*** v členském státě ***původu,*** se prohlásí za ***vykonatelnou*** v jiném členském státě ***na návrh kterékoli dotčené strany v souladu s postupem stanoveným v článcích 31b až 31o***.

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	1a. Pro účely čl. 31c odst. 3 písm. b) vydá orgán, který úřední listinu vyhotovil, na návrh kterékoli zúčastněné strany potvrzení za použití formuláře stanoveného poradním postupem podle čl. 37c odst. 2.
2. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle ***článků [43 a 44] nařízení (ES) č. 44/2001***, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon rozhodnutí na základě této listiny byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem ***dožádaného*** členského státu.	2. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle ***článku 31 g nebo článku 31h***, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon rozhodnutí na základě této listiny byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem ***(ordre public)*** členského státu ***výkonu***.

(Odpovídá článku 60 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 100

Návrh nařízení

Článek 34

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Uznávání a vykonatelnost soudních *rozhodnutí*	Vykonatelnost soudních *smírů*
Soudní *rozhodnutí vykonatelná v domovském členském státě jsou* ***uznána a*** *prohlášena za vykonatelná* v jiném členském státě ***na žádost*** kterékoli zúčastněné strany ***za stejných podmínek jako veřejné listiny***. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle článku [42 nebo 44] nařízení (ES) č. 44/2001, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon soudního rozhodnutí byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu výkonu.	***1.*** Soudní *smír, který je vykonatelný v členském státě původu, se prohlásí za vykonatelný* v jiném členském státě ***na návrh*** kterékoli zúčastněné strany ***v souladu s postupem stanoveným v článcích 31b až 31o***.
	1a. Pro účely čl. 31c odst. 3 písm. b) vydá soud, který smír schválil nebo před nímž byl smír uzavřen, na návrh kterékoli zúčastněné strany potvrzení za použití formuláře stanoveného poradním postupem podle čl. 37c odst. 2.
	1b. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle článku ***31 g nebo článku 31h, zamítne*** nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon soudního *smíru* byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem ***(ordre public)*** členského státu ***výkonu***.

(Odpovídá článku 61 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 101

Návrh nařízení

Čl. 35 – název

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Účinky vůči třetím osobám	***Ochrana třetích osob***

Pozměňovací návrh 102

Návrh nařízení

Čl. 35 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. ***V právu členského státu však může být stanoveno, že manželé nemohou uplatňovat*** rozhodné právo pro majetkové poměry v manželství ***na třetí osoby, pokud má jedna ze stran*** obvyklé bydliště ***na území tohoto státu a pokud podmínky zveřejňování nebo zaregistrování stanovené v tomto právu nebyly splněny, s výjimkou případů, kdy třetí osoba rozhodné právo*** pro majetkové poměry v manželství ***znala nebo musela znát***.	2. ***V právním vztahu mezi jedním z manželů a třetí osobou se však žádný z manželů nemůže odvolávat na*** rozhodné právo pro majetkové poměry v manželství, pokud ***ten z manželů, který je v právním vztahu s třetí osobou, a daná třetí osoba mají své*** obvyklé bydliště ve ***stejném státě, který je odlišný od státu, jehož právo je rozhodným právem*** pro majetkové poměry v manželství. ***V takovém případě se právo členského státu, v němž mají uvedený z manželů a třetí osoba obvyklé bydliště, uplatní na účinky majetkových poměrů v manželství daných manželů na tuto třetí osobu.***

Pozměňovací návrh 103

Návrh nařízení

Čl. 35 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. ***Právo členského státu, na jehož území se nachází nemovitost, může pro právní vztahy mezi manželi a třetími osobami týkající se této nemovitosti stanovit podobná pravidla jako pravidla stanovená v odstavci 2***.	3. ***Odstavec 2 se nepoužije, jestliže:***
	a) třetí osoba znala nebo měla znát rozhodné právo pro majetkové poměry v manželství; nebo
	b) byly splněny požadavky na registraci nebo zveřejnění majetkových poměrů v manželství podle práva státu obvyklého bydliště třetí osoby a toho z manželů, který je ve vztahu s třetí osobou; nebo
	c) v záležitostech týkajících se nemovitého majetku byly splněny požadavky na registraci nebo zveřejnění majetkových poměrů v manželství, pokud jde o nemovitý majetek, podle práva státu, v němž se nemovitost nachází.

Pozměňovací návrh 104

Návrh nařízení

Článek - 36 (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek - 36
	Obvyklé bydliště
	1. Pro účely tohoto nařízení se za obvyklé bydliště obchodní společnosti, sdružení nebo právnické osoby považuje místo jejich ústřední správy.
	Obvyklým bydlištěm fyzické osoby, která jedná při výkonu své podnikatelské činnosti, je její hlavní místo podnikání.
	2. Je-li právní vztah vytvořen prostřednictvím pobočky, zastoupení nebo jiné provozovny nebo pokud podle smlouvy musí být plnění poskytnuto takovou pobočkou, zastoupením nebo provozovnou, považuje se za obvyklé sídlo místo, ve kterém se nachází pobočka, zastoupení nebo jiná provozovna.
	3. Pro účely určování obvyklého bydliště je relevantním časovým okamžikem doba vytvoření právního vztahu.

Pozměňovací návrh 105

Návrh nařízení

Čl. 37 – odst. 1 – písm. b a (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	ba) názvy a kontaktní údaje soudů nebo orgánů příslušných pro rozhodování o návrzích na prohlášení vykonatelnosti podle čl. 31b odst. 1 a o opravných prostředcích proti rozhodnutím o těchto návrzích podle čl. 31 g odst. 2;
(Odpovídá čl. 78(1), písm. a) nařízení (EU) č. 650/2012.)	

Pozměňovací návrh 106

Návrh nařízení

Čl. 37 – odst. 1 – písm. b b (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	bb) řízení o opravných prostředcích proti rozhodnutí uvedených v článku 31h;

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 108

Návrh nařízení

Čl. 37 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. Komise vhodnými prostředky zveřejní informace sdělené jí podle odstavců 1 a 2, zejména prostřednictvím vícejazyčných internetových stránek Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.	3. Komise vhodnými prostředky ***a jednoduchým způsobem*** zveřejní informace sdělené jí podle odstavců 1 a 2, zejména prostřednictvím vícejazyčných internetových stránek Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.
	Členské státy zajistí, aby informace uvedené na těchto vícejazyčných internetových stránkách byly rovněž dostupné prostřednictvím jakýchkoli jiných oficiálních stránek, které vytvoří, a především nabídnou „link" na stránky Komise.

(Odpovídá článku 78 odst. 3 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 109

Návrh nařízení

Čl. 37 – odst. 3 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	3a. Komise vytvoří pro příslušné soudní úředníky a pro odborníky v oblasti práva informační a vzdělávací nástroj v podobě interaktivního portálu dostupného ve všech úředních jazycích institucí Unie, jehož součástí bude systém pro výměnu odborných znalostí a postupů.

Pozměňovací návrh 110

Návrh nařízení

Článek 37 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 37a
	Stanovení a následné změny seznamu obsahujícího informace uvedené v čl. 2 odst. 1a
	1. Komise na základě informací členských států stanoví seznam ostatních orgánů a právních odborníků podle čl. 2 odst. 1a.
	2. Členské státy oznámí Komisi všechny následné změny informací uvedených na tomto seznamu. Komise seznam odpovídajícím způsobem změní.

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	3. Komise zveřejní seznam a všechny následné změny v Úředním věstníku Evropské unie.
	4. Všechny informace oznámené v souladu s odstavci 1 a 2 Komise zpřístupní veřejnosti za použití jakéhokoliv dalšího vhodného prostředku, zejména prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.

(Odpovídá článku 79 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 111

Návrh nařízení

Článek 37 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 37b
	Stanovení a následné změny potvrzení a formulářů uvedených v článcích 31c, 32, 33 a 34
	Komise přijme prováděcí akty, jimiž budou stanoveny a následně pozměňovány potvrzení a formuláře uvedené v článcích 31c, 32, 33 a 34. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 37c odst. 2.

(Odpovídá článku 80 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Pozměňovací návrh 112

Návrh nařízení

Článek 37 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 37c
	Postup projednávání ve výboru
	1. Komisi je nápomocen výbor. Jedná se o výbor ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
	2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

(Odpovídá článku 81 nařízení (EU) č. 650/2012.)

Úterý, 10. září 2013

Pozměňovací návrh 113

Návrh nařízení

Čl. 39 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. Ustanovení kapitoly III se vztahují pouze na manžele, ***kteří uzavřeli manželství nebo kteří určili rozhodné právo pro jejich majetkové poměry v manželství*** po vstupu tohoto nařízení v platnost.	3. Ustanovení kapitoly III se vztahují pouze na manžele, kteří po vstupu tohoto nařízení v platnost:
	a) uzavřeli manželství nebo
	b) určili rozhodné právo pro jejich majetkové poměry v manželství.
	Dohoda o volbě rozhodného práva, která byla uzavřena před [datum vstupu tohoto nařízení v platnost], je rovněž platná, vyhovuje-li podmínkám stanoveným v kapitole III, nebo je-li platná podle práva rozhodného v době uzavření dohody o volbě práva podle příslušných pravidel mezinárodního práva soukromého.

P7_TA(2013)0340

Právo na přístup k obhájci v trestním řízení a právo na komunikaci po zatčení ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a o právu na komunikaci po zatčení (COM(2011)0326 – C7-0157/2011 – 2011/0154(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/34)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (COM(2011)0326),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 82 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0157/2011),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na příspěvky, které k tomuto návrhu legislativního aktu předložily bulharský parlament, italský senát a portugalský parlament,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 7. prosince 2011 ([1]),

— po konzultaci s Výborem regionů,

— s ohledem na příslib zástupce Rady obsažený v dopise ze dne 4. června 2013, že postoj Parlamentu bude schválen, v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanovisko Výboru pro právní záležitosti (A7-0228/2013);

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2011)0154

Postoj Evropského patlamentu přijatý v prvním čtení dne 10. září 2013 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/…/EU o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, směrnice 2013/48/EU.)

P7_TA(2013)0341

Smlouvy o úvěru na bydlení ***I

Pozměňovací návrh přijatý Evropským parlamentem dne 10. září 2013 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o smlouvách o úvěru na bydlení (COM(2011)0142 – C7-0085/2011 – 2011/0062(COD)) ([1])

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/35)

[Pozměňovací návrh č. 117]

POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY EVROPSKÉHO PARLAMENTU (*)

k návrhu Komise

([1]) Úř. věst. C 43, 15.2.2012, s. 51.
([1]) Věc byla vrácena příslušnému výboru k opětovnému projednání podle čl. 57 odst.2) druhého pododstavce (A7-0202/2012).
(*) Pozměňovací návrhy: nový text či text nahrazující původní znění je označen tučně a kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ▌.

Úterý, 10. září 2013

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2013/…/EU

o smlouvách o *spotřebitelském* úvěru na nemovitosti *určené k bydlení a o změně směrnice 2008/48/ES*

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

▌

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V březnu roku 2003 Komise zahájila proces identifikace a posouzení dopadu překážek na vnitřní trh se smlouvami o úvěru na nemovitosti určené k bydlení. Dne 18. prosince 2007 Komise přijala bílou knihu o integraci trhů EU s hypotečními úvěry. Bílá kniha ohlásila záměr Komise posoudit, jaký dopad mají mimo jiné varianty politiky, pokud jde o předsmluvní informace, úvěrové databáze, úvěruschopnost, roční procentní sazbu nákladů a poradenství v oblasti ***smluv o úvěru***. Komise zřídila odbornou skupinu pro úvěrovou historii, aby jí pomohla při přípravě opatření ke zlepšení dostupnosti, porovnatelnosti a úplnosti údajů o úvěrech. Byly také zahájeny studie o roli a fungování zprostředkovatelů úvěru a neúvěrových institucí poskytujících smlouvy o úvěru na nemovitosti určené k bydlení.

(2) V souladu se Smlouvou ***o fungování Evropské unie*** zahrnuje vnitřní trh prostor bez vnitřních hranic, v němž jsou zajištěny volný pohyb zboží a služeb a svoboda usazování. Rozvoj transparentnějšího a efektivnějšího trhu s úvěry v tomto prostoru je nezbytný k podpoře rozvoje přeshraniční činnosti a k vytvoření vnitřního trhu se smlouvami o úvěru na nemovitosti určené k bydlení. Zákony jednotlivých členských států, které se týkají podnikání v oblasti poskytování smluv o úvěru na nemovitosti určené k bydlení, a regulace zprostředkovatelů úvěru a neúvěrových institucí poskytujících smlouvy o úvěru na nemovitosti určené k bydlení a dohled nad nimi se podstatně liší. Tyto rozdíly tvoří překážky, jež omezují úroveň přeshraniční činnosti na straně nabídky i poptávky, a tak omezují konkurenci a výběr na trhu, zvyšují poskytovatelům zápůjční náklady, a dokonce jim brání v podnikání.

(3) Finanční krize ukázala, že neodpovědné chování účastníků trhu může podkopat základy finančního systému a vést ke ztrátě důvěry všech stran, zejména spotřebitelů, a k potenciálně vážným sociálním a hospodářským důsledkům. Mnoho spotřebitelů ztratilo důvěru ve finanční sektor a úvěry se staly pro dlužníky stále neúnosnějšími, což vede k nárůstu prodlení a vynucených prodejů. ***V důsledku toho zadala skupina G 20 Radě pro finanční stabilitu úkol stanovit zásady správného poskytování úvěrů na nemovitosti určené k bydlení. Ačkoli k některým z nejzávažnějších problémů spojeným s finanční krizí došlo mimo Unii, jsou spotřebitelé v Unii značně zadluženi a velká část tohoto dluhu je soustředěna v úvěrech na nemovitosti určené k bydlení. Je proto vhodné zajistit, aby byl regulační rámec Unie v této oblasti dostatečně robustní, odpovídal mezinárodním zásadám a vhodným***

([1]) Úř. věst. C 240, 18.8.2011, s. 3.
([2]) Úř. věst. C 318, 29.10.2011, s. 133.

způsobem využíval veškerých dostupných nástrojů, k nimž může patřit používání poměrů úvěru k hodnotě nemovitosti, úvěru k příjmům, dluhu k příjmům nebo podobných poměrů, minimálních úrovní, při jejichž nesplnění by nebyl úvěr považován za přijatelný, nebo jiných kompenzačních opatření v situacích, kdy jsou spotřebitelé vystaveni vyšším rizikům nebo kdy je to zapotřebí k tomu, aby se předešlo předlužení domácností. S ohledem na problémy zviditelněné finanční krizí a ***ve snaze zajistit*** efektivní a konkurenční vnitřní trh ***přispívající k finanční stabilitě*** Komise ***ve svém sdělení ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“*** navrhla opatření týkající se smluv o úvěru na nemovitosti určené k bydlení včetně spolehlivého rámce pro zprostředkování úvěru v souvislosti s tím, aby byly do budoucna vytvořeny odpovědné a spolehlivé trhy a byla obnovena spotřebitelská důvěra. ***Závazek k efektivnímu a konkurenčnímu vnitřnímu trhu Komise znovu potvrdila ve svém sdělení ze dne 13. dubna 2011 nazvaném „Akt o jednotném trhu – Dvanáct nástrojů k podnícení hospodářského růstu a posílení důvěry“.***

(4) Na trzích ▌s hypotečními úvěry ***v Unii*** byla identifikována řada problémů, které souvisejí s neodpovědným poskytováním a přijímáním úvěrů ▌a s potenciálním prostorem pro neodpovědné chování ***účastníků trhu včetně*** zprostředkovatelů úvěru a neúvěrových institucí ▌. Některé problémy se týkaly úvěrů denominovaných v cizí měně, které spotřebitelé v této měně uzavírali, aby využili výhodnější nabízenou výpůjční úrokovou sazbu, aniž ▌měli dostatečné ***informace*** o souvisejícím kurzovém riziku nebo aniž toto riziko dostatečně chápali. ***Uvedené*** problémy jsou způsobeny selháním trhu a regulace, stejně jako dalšími faktory, například obecným hospodářským prostředím a nízkou úrovní finanční gramotnosti. Další problémy zahrnují neúčinné, nejednotné nebo neexistující režimy ▌pro zprostředkovatele úvěru a neúvěrové instituce poskytující úvěr na nemovitosti určené k bydlení. Shledané problémy jsou spojeny s potenciálně výraznými makroekonomickými efekty přelévání, mohou vést k poškození spotřebitele, působit jako ekonomické nebo právní překážky přeshraniční činnosti a vytvářet nerovné podmínky mezi subjekty.

(5) Aby bylo usnadněno vytvoření hladce fungujícího vnitřního trhu s vysokou úrovní ochrany spotřebitele v oblasti smluv o úvěru na nemovitosti ▌***a*** aby bylo zabezpečeno, že spotřebitelé usilující o uzavření takovéto smlouvy ▌si mohou být jisti, že instituce, se kterými přicházejí do styku, se chovají profesionálně a odpovědně, ***je třeba v řadě oblastí vytvořit náležitě harmonizovaný právní rámec Unie, jenž bude zohledňovat rozdílnosti smluv o úvěru vyplývající zejména z odlišností jednotlivých vnitrostátních a regionálních trhů s nemovitostmi***.

(6) Tato směrnice by proto měla prostřednictvím konzistentních, flexibilních a spravedlivých smluv o úvěru na nemovitosti vytvořit transparentnější, efektivnější a konkurenčnější vnitřní trh a prosazovat udržitelné poskytování a přijímání úvěrů a finanční začleňování, a tím i zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů.

(7) V zájmu vytvoření skutečného vnitřního trhu s vysokou a rovnocennou úrovní ochrany spotřebitele obsahuje tato směrnice ustanovení podléhající maximální harmonizaci, pokud jde o poskytování předsmluvních informací prostřednictvím standardizovaného formátu evropského standardizovaného informačního přehledu (dále jen „ESIP“) a výpočet roční procentní sazby nákladů. Vzhledem ke zvláštním rysům smluv o úvěru na nemovitosti a rozdílnému vývoji a podmínkám na trzích v členských státech, zejména pokud jde o strukturu trhu, účastníky trhu, kategorie dostupných produktů a průběh procesu poskytování úvěru, by členské státy měly mít možnost v oblastech, které nejsou zřetelně označeny jako oblasti podléhající maximální harmonizaci, zachovat nebo zavést přísnější ustanovení, než jsou obsažena v této směrnici. Tento cílený přístup je nezbytný, aby nebyla nepříznivě ovlivněna úroveň ochrany spotřebitele týkající se smluv o úvěru v působnosti této směrnice. Členským státům by například mělo být umožněno zachovat či zavést přísnější ustanovení o požadavcích na znalosti a odbornou způsobilost pracovníků a pokynech k vyplňování ESIP.

(8) Tato směrnice by měla zlepšit podmínky pro vytvoření a fungování vnitřního trhu sbližováním právních předpisů členských států a vytvořením kvalitativních standardů pro určité služby, zejména s ohledem na distribuci a poskytování úvěrů věřiteli a zprostředkovateli úvěru ***a na prosazování osvědčených postupů***. Vytvoření kvalitativních standardů pro služby spojené s poskytováním úvěru s sebou nutně nese zavedení ***některých*** opatření týkajících se požadavků ***na udělení oprávnění k činnosti, dohled*** a obezřetnost.

(9) V oblastech, na které se tato směrnice nevztahuje, mohou členské státy zachovat nebo zavést vnitrostátní právo. Členské státy mohou ***zejména*** zachovat nebo zavést vnitrostátní předpisy v oblastech, jako jsou smluvní právo spojené s platností smluv o úvěru, vlastnické ***právo,*** evidence nemovitostí, smluvní informace ***a v rozsahu, v jakém je neupravuje tato směrnice,*** otázky vyvstávající po uzavření smlouvy. ***Členské státy mohou stanovit, že odhadci či společnosti odhadců nebo notáři mohou být vybíráni vzájemnou dohodou stran. Vzhledem k tomu, že nákup či prodej nemovitostí určených k bydlení probíhá v členských státech rozdílně, existuje prostor k tomu, aby věřitelé nebo zprostředkovatelé úvěru usilovali o získání plateb od spotřebitelů předem s tím, že by jim tyto platby mohly pomoci zajistit uzavření smlouvy o úvěru nebo nákup či prodej nemovitosti, a k tomu, aby byly tyto praktiky zneužívány zejména v případech, kdy spotřebitel nezná požadavky a obvyklou praxi v daném členském státě. Proto je vhodné členským státům umožnit, aby pro tyto platby stanovily omezení.***

(10) Tato směrnice by se měla použít nezávisle na tom, zde je věřitelem či zprostředkovatelem úvěru právnická nebo fyzická osoba. Neměla by se však dotýkat práva členských států vyhradit v souladu s právem Unie úlohu věřitele nebo zprostředkovatele úvěru podle této směrnice právnickým osobám nebo některým formám právnických osob.

(11) ***Jelikož*** se spotřebitelé a podniky nenacházejí ve stejném postavení, nepotřebují stejnou úroveň ochrany. Zatímco ***práva*** spotřebitelů ▌ je důležité zaručit ustanoveními, od nichž se nelze smluvně odchýlit, podnikům a organizacím je vhodné umožnit uzavřít jiné smlouvy. ▌

(12) Definice spotřebitele by měla zahrnovat fyzické osoby, které jednají mimo svou živnost, podnikání nebo povolání. Je-li však smlouva mající dvojí účel uzavřena za účelem spadajícím částečně do živnosti, podnikání nebo povolání dané osoby a částečně mimo ně a je-li význam této živnosti, podnikání nebo povolání natolik omezený, že v celkových souvislostech smlouvy nepřevažuje, měla by být tato osoba rovněž považována za spotřebitele.

(13) Přestože tato směrnice upravuje smlouvy o úvěru, které se výhradně nebo převážně týkají nemovitostí určených k bydlení, nebrání členským státům rozšířit opatření přijatá v souladu s ní v zájmu ochrany spotřebitele na smlouvy o úvěru na jiné nemovitosti nebo tyto smlouvy o úvěru upravit jinak.

(14) ***Definice stanovené v této směrnici určují rozsah harmonizace. Povinnosti členských států provést*** tuto směrnice by se tedy měly ***omezovat na oblast její působnosti stanovenou uvedenými definicemi. Povinnosti členských států provést tuto směrnici jsou například omezeny na smlouvy o úvěru uzavřené se spotřebiteli, tedy s fyzickými osobami, které v případě transakcí, na něž se tato směrnice vztahuje, jednají mimo svou živnost, podnikání nebo povolání. Podobně mají členské státy povinnost provést ustanovení této směrnice, která upravují činnost osob jednajících jako zprostředkovatelé úvěru ve smyslu této směrnice. Touto směrnicí by však nemělo být dotčeno uplatňování této směrnice členskými státy v oblastech, které nespadají do oblasti její působnosti, je-li to v souladu s právem Unie. Definicemi stanovenými v této směrnici by navíc neměla být dotčena možnost, aby členské státy ve vnitrostátním právu přijaly pro zvláštní účely dílčí definice, pokud budou v souladu s definicemi stanovenými v této směrnici. Členské státy by například měly mít možnost vymezit ve vnitrostátním právu podkategorie zprostředkovatelů úvěru, které nejsou stanoveny v této směrnici, jestliže je na vnitrostátní úrovni potřebují například k tomu, aby u jednotlivých zprostředkovatelů úvěru odstupňovaly požadavky na úroveň znalostí a odborné způsobilosti.***

(15) Cílem této směrnice je zajistit, aby se na spotřebitele uzavírající ***smlouvy o úvěru na nemovitosti*** vztahovala vysoká úroveň ochrany. Měla by se proto použít na úvěry zajištěné nemovitostí ***bez ohledu na účel úvěru***, ***na dohody o refinancování nebo jiné smlouvy o úvěru, které by vlastníkovi či spoluvlastníkovi nemovitosti či pozemku pomohly si práva k nemovitosti či pozemku podržet,*** na úvěry, jež jsou používány na nákup nemovitosti v některých členských státech, ***včetně úvěrů, jejichž jistina nemusí být splácena průběžně, nebo nemá-li členský stát přiměřený alternativní rámec, včetně úvěrů, jež mají dočasně poskytovat finanční prostředky v období mezi nákupem jedné nemovitosti a prodejem jiné nemovitosti, a na zajištěné*** úvěry na renovaci nemovitostí určených k bydlení ▌.

(16) Tato směrnice by se neměla vztahovat na některé smlouvy o úvěru, ***u nichž věřitel vyplácí úvěr formou jednorázové částky nebo pravidelných plateb nebo jiným způsobem a výměnou získá určitou částku plynoucí z výnosu z prodeje*** nemovitosti a jejichž hlavním cílem je podpořit spotřebu, jako jsou produkty financování založené na jištění nemovitostí (equity release) nebo jiné rovnocenné specializované produkty. Tyto smlouvy o úvěru mají zvláštní rysy, které jsou mimo oblast působnosti této směrnice. Například posouzení úvěruschopnosti spotřebitele je irelevantní, protože platby jdou směrem od věřitele ke spotřebiteli, a nikoli naopak. Tato transakce by vyžadovala mimo jiné podstatně odlišné předsmluvní informace. Navíc další produkty, jako je odprodej obytné nemovitosti jejím vlastníkem, jenž si ponechává právo v ní doživotně bydlet (home reversions), které mají funkce srovnatelné s reverzními hypotékami, poskytnutí úvěru nezahrnují, a proto by zůstaly mimo působnost této směrnice. ▌

(17) Tato směrnice by se neměla vztahovat na další vyjmenované, úzce specializované smlouvy o úvěru, které jsou svou povahou a riziky odlišné od standardních hypotečních úvěrů, a tudíž vyžadují individuální přístup, zejména na smlouvy o úvěru, které jsou výsledkem urovnání dosaženého před soudem nebo jiným orgánem stanoveným zákonem, a na určité druhy smluv o úvěru poskytovaném zaměstnavatelem jeho zaměstnancům za určitých podmínek, jak je již stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru ([1]). ***Je vhodné členským státům umožnit, aby některé smlouvy o úvěru vyloučily, například ty, které jsou poskytovány omezenému okruhu veřejnosti za zvýhodněných podmínek nebo které jsou poskytovány úvěrovými družstvy, je-li zavedena přiměřená alternativní úprava, jež zajistí, že politických cílů týkajících se finanční stability a jednotného trhu lze dosáhnout, aniž se ztíží finanční začleňování a přístup k úvěrům. Smlouvy o úvěru na nemovitost, jíž nemá obývat jakožto dům, byt nebo jiné obydlí spotřebitel nebo jeho rodinný příslušník a která je jakožto dům, byt nebo jiné obydlí obývána na základě nájemní smlouvy, vykazují rizika a rysy, které jsou od standardních smluv o úvěru odlišné, a mohou tudíž vyžadovat přizpůsobenější rámec. Členské státy by proto měly mít možnost tyto smlouvy o úvěru ze směrnice vyloučit, pokud je pro ně zaveden náležitý vnitrostátní rámec.***

(18) Nezajištěné úvěrové smlouvy na celkovou výši úvěru přesahující 75 000 EUR, jejichž účelem je rekonstrukce nemovitosti určené k bydlení, by měly spadat do oblasti působnosti směrnice 2008/48/ES, aby byla zajištěna rovnocenná úroveň ochrany těchto spotřebitelů a zamezeno jakékoli mezeře v právní úpravě mezi uvedenou směrnicí a touto směrnicí. Směrnice 2008/48/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(19) Z důvodů právní jistoty by měl být ***právní*** rámec Unie v oblasti smluv o úvěru na nemovitosti určené k bydlení v souladu s jinými akty Unie, zejména v oblastech ochrany spotřebitele a obezřetnostního dohledu, a měl by je doplňovat. ***Určité základní*** definice, ***včetně definice*** ▌„spotřebitele“, ▌ a „trvalého nosiče“, stejně jako klíčové pojmy používané ve standardních informacích pro označení finančních charakteristik úvěru, ***včetně*** „celkové částky splatné spotřebitelem“ a „výpůjční úrokové sazby“, by měly být v souladu s těmi, které jsou stanoveny ve směrnici 2008/48/ES tak, aby totožný pojem označoval stejný typ skutečnosti bez ohledu na to, zda se jedná o spotřebitelský úvěr nebo o úvěr na nemovitosti určené k bydlení. Členské státy by proto měly při provedení této směrnice zajistit ▌ důsledné používání a výklad ***těchto základních definic a klíčových pojmů***.

(20) Aby byl v oblasti úvěrů zajištěn konzistentní rámec pro spotřebitele a minimalizováno administrativní zatížení věřitelů a zprostředkovatelů úvěru, měl by základní rámec této směrnice ***pokud možno*** vycházet ze struktury směrnice 2008/48/ES, zejména ze zásad, že by informace obsažené v reklamě na smlouvy o úvěru na nemovitosti určené k bydlení ▌ měly být spotřebiteli poskytovány pomocí reprezentativního příkladu, spotřebitel by měl ▌ obdržet podrobné předsmluvní informace prostřednictvím standardizovaného informačního přehledu, mělo by se

([1]) Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66.

mu ***dostat*** náležitého vysvětlení před ***uzavřením*** smlouvy o úvěru***, měl by být stanoven společný základ pro výpočet roční procentní sazby nákladů bez zahrnutí notářských poplatků*** a věřitelé ▌by měli posoudit úvěruschopnost spotřebitele, dříve než ***poskytnou*** úvěr. Podobně by měl být zajištěn nediskriminační přístup věřitelů do odpovídajících úvěrových databází, aby bylo dosaženo rovných podmínek s ustanoveními směrnice 2008/48/ES. Podobně jako směrnice 2008/48/ES by i tato směrnice měla zajistit náležité ***řízení o udělení oprávnění k činnosti*** a dohled nad všemi věřiteli poskytujícími smlouvy o úvěru na nemovitosti ▌a měla by stanovit požadavky na zřízení mechanismů pro mimosoudní řešení sporů a přístup k nim.

(21) Tato směrnice by měla doplnit směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku ([1]), která požaduje, aby byl ***v případě prodeje na dálku*** spotřebitel informován o existenci nebo neexistenci práva na odstoupení od smlouvy, a stanoví právo na odstoupení od smlouvy. Avšak zatímco směrnice 2002/65/ES stanoví poskytovateli možnost sdělit předsmluvní informace až po uzavření smlouvy, totéž není žádoucí u smluv o úvěru na nemovitosti určené k bydlení vzhledem k významu finančního závazku pro spotřebitele. ***Touto směrnicí by nemělo být dotčeno obecné smluvní právo jednotlivých států, například pravidla platnosti, sjednávání nebo účinku smluv, pokud tato směrnice tyto aspekty obecného smluvního práva neupravuje.*** ▌

(22) Zároveň je důležité zohlednit zvláštnosti smluv o úvěru na nemovitosti určené k bydlení, které ospravedlňují rozdílný přístup. Vzhledem k povaze smlouvy o úvěru na nemovitosti určené k bydlení a důsledkům, které může pro spotřebitele mít, by reklamní materiály a individuální předsmluvní informace měly obsahovat ***přiměřená*** konkrétní upozornění na rizika, například na ***možný vliv fluktuace směnného kurzu na částky, které musí spotřebitel splácet, a považuje-li to členské státy za vhodné,*** na povahu a důsledky sjednání zajištění. S ohledem na to, co již v odvětví existuje na bázi dobrovolnosti v oblasti úvěrů na bydlení, by všeobecné předsmluvní informace měly být vždy dostupné spolu s individuálními předsmluvními informacemi. Odlišný přístup je dále ***odůvodněný***, aby se zohlednilo poučení z finanční krize a aby se zajistilo, že úvěry budou poskytovány rozumně. V porovnání se spotřebitelským úvěrem by v tomto ohledu měla být posílena ustanovení o posouzení úvěruschopnosti, zprostředkovatelé úvěru by měli poskytovat přesnější informace o svém postavení a vztahu k věřitelům, aby byl odhalen potenciální střet zájmů, a všechny subjekty podílející se na sjednávání smluv o úvěru na nemovitosti by měly mít náležité oprávnění k činnosti a měl by nad nimi být vykonáván náležitý dohled.

(23) Je nezbytné upravit některé další oblasti, aby byly zohledněny specifické rysy úvěrů na nemovitosti určené k bydlení. Vzhledem k významu transakce je nutné zajistit, aby spotřebitelé měli dostatečnou dobu alespoň sedmi dní ke zvážení jejích důsledků. Členské státy by měly mít možnost stanovit tuto dostatečnou dobu buď jako lhůtu na rozmyšlenou před uzavřením smlouvy o úvěru, nebo jako lhůtu pro odstoupení od smlouvy o úvěru po jejím uzavření, nebo jako kombinaci obojího. Je vhodné, aby členské státy měly volnost učinit lhůtu na rozmyšlenou nepřekračující deset dní pro spotřebitele závaznou, ale aby v jiných případech mohli spotřebitelé pokračovat v uzavírání smlouvy i během lhůty na rozmyšlenou, budou-li si to přát, a aby v zájmu právní jistoty měly členské státy v souvislosti s transakcemi s nemovitostmi možnost stanovit, že lhůta na rozmyšlenou končí nebo právo na odstoupení od smlouvy zaniká, jestliže spotřebitel podnikne jakýkoli krok, jenž podle vnitrostátního práva vede ke vzniku nebo převodu vlastnického práva k finančním prostředkům získaným na základě smlouvy o úvěru nebo k jejich použití nebo případně převede tyto finanční prostředky na třetí osobu.

([1]) Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16.

(24) ***Vzhledem ke zvláštním rysům smluv o úvěru na nemovitosti určené k bydlení věřitelé obvykle nabízejí spotřebitelům soubor produktů či služeb, který lze zakoupit společně se smlouvou o úvěru. S ohledem na význam těchto smluv pro spotřebitele je proto vhodné stanovit pro tyto vázané prodeje zvláštní pravidla. Spojení smlouvy o úvěru s jednou či několika dalšími finančními službami nebo produkty do balíčků je pro věřitele prostředkem, jak diverzifikovat svou nabídku a konkurovat jiným subjektům, lze-li jednotlivé prvky balíčku rovněž zakoupit samostatně. Přestože spojení smlouvy o úvěru s jednou či několika dalšími finančními službami nebo produkty do balíčků může být pro spotřebitele prospěšné, může též v případě, že jednotlivé prvky balíčku nelze zakoupit samostatně, nepříznivě ovlivnit jejich mobilitu a jejich schopnost informovaně se rozhodovat. Je důležité zabránit praktikám, které mohou přimět spotřebitele k uzavření smlouvy o úvěru, jež není v jeho nejlepším zájmu, jako je svázání takové smlouvy s jinými produkty, avšak neomezovat spojování produktů, z něhož může mít spotřebitel prospěch. Členské státy by však měly trhy retailových finančních služeb i nadále pozorně sledovat, aby zajistily, že spojenými prodeji nedochází k deformaci rozhodování spotřebitelů ani soutěže na trhu.***

(25) ***Obecným pravidlem by mělo být, že vázaný prodej není dovolen, ledaže by finanční službu nebo produkt nabízený společně se smlouvou o úvěru nebylo možné nabídnout samostatně, protože je nedílnou součástí úvěru, například v případě zajištěného přečerpání. V jiných případech však lze považovat za odůvodněné, aby věřitelé smlouvu o úvěru nabízeli nebo prodávali v balíčku s platebním účtem, spořicím účtem, investičním produktem nebo penzijním produktem, například jestliže jsou peněžní prostředky na účtu používány pro splácení úvěru nebo jsou nezbytnou podmínkou pro soustředění zdrojů za účelem získání úvěru, nebo v situacích, kdy například investiční produkt nebo produkt soukromého penzijního spoření slouží jako doplňující zajištění úvěru. Přestože věřitelé mohou od spotřebitele oprávněně vyžadovat příslušné pojištění, aby bylo zaručeno splacení úvěru nebo hodnota zajištění, měl by mít spotřebitel možnost zvolit si vlastního poskytovatele pojištění, pokud jeho pojištění poskytuje rovnocennou úroveň záruky jako pojištění navržené či nabídnuté věřitelem. Členské státy navíc mohou zcela nebo zčásti standardizovat krytí poskytované pojistnými smlouvami, aby usnadnily porovnání různých nabídek spotřebitelům, kteří takové porovnání provádějí.***

(26) ***Je důležité zajistit, aby nemovitosti určené k bydlení byly před uzavřením smlouvy o úvěru náležitě oceněny, zejména pokud má ocenění vliv na zbývající závazky spotřebitele v případě prodlení. Členské státy by proto měly zajistit zavedení spolehlivých oceňovacích standardů. Aby byly považovány za spolehlivé, měly by oceňovací standardy zohledňovat mezinárodně uznávané oceňovací standardy, zejména standardy vytvořené Výborem pro mezinárodní oceňovací standardy (International Valuation Standards Committee), Evropskou skupinou asociací odhadců (European Group of Valuers' Associations) nebo Královskou institucí kvalifikovaných odhadců (Royal Institution of Chartered Surveyors). Tyto mezinárodně uznávané oceňovací standardy obsahují obecné zásady, které od věřitelů mimo jiné vyžadují, aby přijali a dodržovali přiměřené interní procesy řízení rizik a zajištění, jejichž součástí jsou řádné procesy vypracovávání odhadů, aby přijali standardy a metody vypracovávání odhadů vedoucí k realistickému a řádně podloženému odhadu hodnoty nemovitosti, jež zajistí, že všechny zprávy odhadců jsou vypracovány s náležitou odbornou dovedností a péčí a že odhadci splňují určité kvalifikační požadavky, a aby uchovávali přiměřenou dokumentaci o odhadu hodnoty zajištění, která je komplexní a věrohodná. V této souvislosti je žádoucí zajistit náležité monitorování trhů s obytnými nemovitostmi a soulad mechanismů obsažených v takových ustanoveních se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky ([1]). Souladu s ustanoveními této směrnice týkající se standardů oceňování nemovitostí lze dosáhnout například prostřednictvím právní úpravy nebo samoregulace.***

(27) ***Vzhledem k závažným důsledkům, které má pro věřitele, spotřebitele a potenciálně i finanční stabilitu realizace zástavy, jíž je hypoteční úvěr zajištěn, je vhodné podporovat věřitele v proaktivním řešení vznikajícího úvěrového rizika již v rané fázi a je vhodné, aby byla zavedena opatření nezbytná k zajištění toho, že věřitelé budou postupovat s přiměřenou shovívavostí a vyvinou přiměřenou snahu situaci vyřešit jinými prostředky, než zahájí***

([1]) Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.

řízení za účelem realizace zástavy. Je-li to možné, měla by být nalezena možná řešení zohledňující skutečnou situaci spotřebitele a přiměřenou potřebu týkající se jeho životních nákladů. Zbývá-li po realizaci zástavy nesplacený dluh, měly by členské státy zajistit ochranu minimálních životních podmínek a zavést opatření usnadňující splácení, aniž by to způsobilo dlouhodobou předluženost. Členské státy by měly přinejmenším v případech, kdy má cena získaná za nemovitost vliv na částku, kterou spotřebitel dluží, motivovat věřitele k přiměřeným krokům zajišťujícím, že za realizovanou zástavu získají v rámci tržních podmínek nejlepší dosažitelnou cenu. Členské státy by stranám smlouvy o úvěru neměly bránit v tom, aby si výslovně sjednaly, že ke splacení úvěru věřiteli postačuje převod zajištění.

(28) Zprostředkovatelé se často věnují i jiným činnostem ***než*** jen zprostředkování úvěrů, zejména zprostředkování pojištění nebo poskytování investičních služeb. Tato směrnice by proto také měla zajistit určitou soudržnost se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění ([1]) a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů ([2]). Aby se usnadnil proces zahajování a provozování činnosti zprostředkovatele úvěru i jeho přeshraniční působení, ***nemělo by být zejména u úvěrových institucí povolených v souladu se směrnicí 2013/36/EU ani u dalších finančních institucí podléhajících podle vnitrostátního práva rovnocennému řízení o udělení oprávnění k činnosti vyžadováno samostatné oprávnění k činnosti zprostředkovatele úvěru. Plná a bezpodmínečná odpovědnost věřitelů a zprostředkovatelů úvěru za činnosti vázaných zprostředkovatelů úvěru nebo jmenovaných zástupců by se měla týkat pouze činností spadajících do oblasti působnosti této směrnice, pokud se členské státy nerozhodnou tuto odpovědnost rozšířit na další oblasti.***

(29) Aby se zvýšila schopnost spotřebitelů činit v otázkách zodpovědného přijímání úvěrů a řízení dluhu informovaná rozhodnutí, měly by členské státy prosazovat opatření na podporu vzdělávání spotřebitelů v těchto otázkách, zejména v souvislosti se smlouvami o hypotečním úvěru. Zejména je důležité poskytnout vodítka spotřebitelům, kteří si hypoteční úvěr berou poprvé. V této souvislosti by Komise měla nalézt příklady osvědčených postupů, jež usnadní další rozvoj opatření na zvýšení finanční informovanosti spotřebitelů.

(30) Vzhledem ke značným rizikům, která jsou spojena s úvěry poskytovanými v cizí měně, je nezbytné stanovit opatření k zajištění toho, aby si spotřebitelé byli vědomi rizika, které podstupují, a aby měli možnost svou expozici vůči kurzovému riziku v průběhu trvání úvěru omezit. Toto riziko je možné omezit buď tím, že spotřebitel bude mít právo převést úvěr na jinou měnu, nebo jinými mechanismy, jako jsou stanovení horních hranic, nebo pokud to k omezení kurzového rizika stačí, vydávání upozornění.

(31) Použitelný právní rámec by měl poskytnout spotřebitelům důvěru, že věřitelé, zprostředkovatelé úvěru ***a jmenovaní zástupci berou v úvahu zájmy spotřebitele na základě informací, které mají v daném okamžiku k dispozici, a na základě přiměřených předpokladů o rizicích pro situaci spotřebitele po celou dobu trvání navrhované smlouvy o úvěru. To by mohlo mimo jiné znamenat, že by věřitelé neměli uvádět úvěr na trh způsobem, který významně zhoršuje nebo pravděpodobně zhorší schopnost spotřebitele pečlivě zvážit, zda úvěr přijme, nebo že by věřitel neměl používat poskytnutí úvěru jako hlavní marketingovou strategii, když spotřebitelům nabízí zboží, služby nebo nemovitosti.*** Klíčovým prvkem zajištění této spotřebitelské důvěry je požadavek na zajištění vysokého stupně spravedlnosti, čestnosti a profesionality v odvětví, ***náležitého řešení střetu zájmů, včetně střetu zájmů vyplývajícího ze způsobu odměňování, a požadavek na povinnost poskytovat poradenství v nejlepším zájmu spotřebitele***.

(32) V zájmu dosažení vysoké úrovně profesionality je vhodné zajistit, aby příslušní pracovníci věřitelů, zprostředkovatelů úvěru a jmenovaných zástupců měli přiměřenou úroveň znalostí a odborné způsobilosti. Tato směrnice by tudíž měla vyžadovat odpovídající znalosti a odbornou způsobilost, které by měly být prokázány na úrovni obchodní společnosti***, a to na základě minimálních požadavků na znalosti a odbornou způsobilost stanovených v této směrnici.*** Členské státy by měly mít možnost zavést nebo zachovat tyto požadavky vůči

([1]) Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3.
([2]) Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

jednotlivým fyzickým osobám. ***Členské státy by měly mít možnost věřitelům, zprostředkovatelům úvěru a jmenovaným zástupcům povolit, aby stanovili různou úroveň minimálních požadavků na znalosti v závislosti na zapojení do konkrétních služeb nebo procesů. V této souvislosti označení „pracovníci" zahrnuje jak externí personál pracující pro věřitele, zprostředkovatele úvěru nebo jmenovaného zástupce a v jejich rámci, tak jeho zaměstnance. Pro účely této směrnice by mezi pracovníky přímo zapojené do činností podle této směrnice měli patřit jak pracovníci, kteří přicházejí do styku se spotřebiteli, tak pracovníci, kteří s nimi do styku nepřicházejí, včetně vedoucích pracovníků, jestliže ve sjednávání úvěrové smlouvy hrají důležitou úlohu. Osoby vykonávající podpůrné funkce, které nesouvisejí s sjednáváním úvěrových smluv (například personál oddělení lidských zdrojů nebo informačních technologií), by za pracovníky podle této směrnice považováni být neměli.***

(33) ***Poskytuje-li věřitel nebo zprostředkovatel úvěru své služby na území jiného členského státu na základě volného pohybu služeb, měl by za stanovení minimálních požadavků na znalosti a odbornou způsobilost pracovníků odpovídat domovský členský stát. Hostitelský členský stát, který to považuje za nezbytné, by však měl mít možnost v některých specifikovaných oblastech stanovit vlastní požadavky na odbornou způsobilost věřitelů a zprostředkovatelů úvěru, kteří na jeho území poskytují služby na základě volného pohybu služeb.***

(34) ***Jelikož je důležité zajistit, aby byly požadavky na znalosti a odbornou způsobilost v praxi uplatňovány a dodržovány, měly by členské státy od příslušných orgánů vyžadovat, aby nad věřiteli, zprostředkovateli úvěru a jmenovanými zástupci vykonávaly dohled, a měly by příslušným orgánům svěřit pravomoc získávat důkazy potřebné ke spolehlivému posouzení toho, jak jsou uvedené požadavky dodržovány.***

(35) ***Způsob, jakým věřitelé, zprostředkovatelé úvěru a jmenovaní zástupci své pracovníky odměňují, by měl patřit ke klíčovým aspektům zajišťování důvěry spotřebitelů ve finanční sektor. Tato směrnice stanoví pravidla pro odměňování pracovníků, přičemž snahou je omezit nekalé prodejní praktiky a zajistit, aby způsob odměňování pracovníků neztěžoval dodržování povinnosti zohledňovat zájmy spotřebitele. Věřitelé, zprostředkovatelé úvěru a jmenovaní zástupci by především neměli své zásady odměňování nastavovat tak, aby pracovníky motivovaly k uzavírání určitého počtu nebo druhu smluv o úvěru nebo k nabízení konkrétních doplňkových služeb, aniž jsou výslovně uváženy zájmy a potřeby spotřebitele. V této souvislosti mohou členské státy považovat za nezbytné rozhodnout, že určitý postup, například vybírání poplatků vázaným zprostředkovatelem, je se zájmy spotřebitele v rozporu. Členské státy by měly rovněž mít možnost stanovit, že odměna pracovníků nesmí záviset na úrokové sazbě nebo druhu smlouvy o úvěru uzavřené se spotřebitelem.***

(36) ***Tato směrnice stanoví harmonizovaná pravidla pro oblasti znalostí a odborné způsobilosti, které by pracovníci věřitelů, zprostředkovatelů úvěru a jmenovaných zástupců měli mít, pokud jde o tvorbu, nabízení, poskytování a zprostředkování smlouvy o úvěru. Tato směrnice nestanoví konkrétní mechanismy přímo související s uznáváním odborných kvalifikací, které osoba získala v jednom členském státě, za účelem splnění požadavků na znalosti a odbornou způsobilost v jiném členském státě. Podmínky uznávání kvalifikací a vyrovnávací opatření, která může hostitelský členský stát požadovat od osoby, jež nezískala kvalifikaci v jeho jurisdikci, by se tudíž i nadále měly řídit směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací*** ([1]).

(37) Věřitelé a zprostředkovatelé úvěru ve velké míře využívají reklamy, která často uvádí zvláštní podmínky, aby nalákala spotřebitele na určitý produkt. Spotřebitelé by tedy měli být chráněni před nepoctivými a zavádějícími reklamními postupy a měli by mít možnost si reklamy porovnat. Aby si mohli spotřebitelé porovnat různé nabídky, jsou nezbytná zvláštní ustanovení o reklamě na smlouvy o úvěru a seznam bodů, které by měly obsahovat spotřebitelům

([1]) ***Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.***

určené reklamy a marketingové materiály, ***jestliže uvádějí úrokové sazby nebo číselné údaje o nákladech úvěru***. ▌Členské státy by měly mít možnost zavést nebo zachovat ve svém vnitrostátním právu požadavky ohledně poskytování informací u reklamy, která ***neuvádí úrokovou sazbu ani číselné údaje o nákladech úvěru***. ***Každý takový požadavek by měl zohledňovat zvláštnosti smluv o úvěru na nemovitosti určené k bydlení. V každém případě by mělo být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu*** [1] ***zajištěno, aby reklama na smlouvy o úvěru nevyvolávala o daném produktu klamnou představu.***

(38) Reklama se obvykle zaměřuje zejména na jeden nebo několik produktů, avšak spotřebitelé by měli mít možnost se rozhodnout s plnou znalostí škály nabízených úvěrových produktů. V ***tomto*** ohledu hrají důležitou roli všeobecné informace, které poučí spotřebitele ***o*** širokém spektru dostupných produktů a služeb ▌a jejich klíčových vlastnostech. Spotřebitelům by proto vždy měly být přístupné všeobecné informace o ▌dostupných úvěrových produktech. ***Jestliže se tento požadavek nevztahuje na zprostředkovatele úvěru, kteří nejsou vázanými zprostředkovateli, neměla by tím být dotčena jejich povinnost poskytovat spotřebitelům individuální předsmluvní informace.***

(39) Aby byla zajištěna rovnost podmínek a aby se spotřebitelé rozhodovali na základě údajů o nabízených úvěrových produktech, a nikoliv na základě distribučních kanálů, které jim tyto úvěrové produkty zpřístupňují, měli by obdržet informace o úvěru bez ohledu na to, zda jednají přímo s věřitelem nebo se zprostředkovatelem úvěru.

(40) ***Spotřebitelé by dále měli obdržet individuální informace v přiměřeném předstihu před uzavřením smlouvy o úvěru, aby měli možnost porovnat vlastnosti úvěrových produktů a uvažovat o nich. Podle*** doporučení Komise 2001/193/ES ze dne 1. března 2001 o předsmluvních informacích, které mají spotřebitelům poskytnout věřitelé nabízející úvěry na bydlení [2], ***se Komise zavázala sledovat dodržování*** dobrovolného kodexu jednání pro předsmluvní informace o úvěrech na bydlení, obsahujícího ESIP***, jenž*** spotřebiteli podává individuální informace o smlouvě o úvěru, která je mu předkládána. ▌Důkazy shromážděné Komisí ▌zdůraznily potřebu revidovat obsah a podobu ESIP, aby bylo zajištěno, že je jasný, srozumitelný a obsahuje veškeré odpovídající informace pro spotřebitele. Obsah a forma ESIP by měly zahrnovat nezbytná zlepšení identifikovaná v průběhu spotřebitelských testů ve všech členských státech. Struktura ESIP, ▌zejména pořadí informačních bodů ▌, by měla být revidována, text by měl být uživatelsky vstřícnější, měly by být sloučeny oddíly jako „nominální sazba" a „roční procentní sazba nákladů" a doplněny nové oddíly, například ***„flexibilní prvky"***. ***Je-li poskytnut úvěr s odloženým úrokem, je-li po určité počáteční období odloženo splácení jistiny nebo je-li výpůjční úroková sazba stanovena pevně na celou dobu trvání smlouvy o úvěru, měl by být spotřebiteli poskytnut v rámci ESIP ilustrativní splátkový kalendář. Členské státy by měly mít možnost stanovit, že v případě jiných smluv o úvěru není v ESIP tento ilustrativní splátkový kalendář povinný.***

(41) Spotřebitelský průzkum poukázal na to, že je důležité, aby informace poskytované spotřebitelům byly formulovány jednoduše a srozumitelně. Z tohoto důvodu nejsou výrazy použité v ESIP nutně totožné s právními pojmy definovanými v této směrnici, mají však stejný obsah.

(42) Požadavky na informace o smlouvě o úvěru v ESIP by neměly být dotčeny požadavky Unie nebo členských států na informace o dalších produktech nebo službách, jako jsou pojištění proti požáru, životní pojištění nebo investiční produkty, jež mohou být nabízeny společně se smlouvou o úvěru jako podmínka pro její uzavření nebo jako podmínka pro poskytnutí nižší výpůjční úrokové sazby. Členské státy by měly mít možnost zachovat nebo zavést vnitrostátní právní předpisy tam, kde žádná harmonizovaná ustanovení neexistují, například pokud jde o požadavky na informace v předsmluvní fázi o výši sazeb považovaných za lichvářské nebo informace, které mohou být užitečné pro účely finančního vzdělávání nebo mimosoudního vyrovnání. Veškeré doplňující informace by však měly být uvedeny v samostatném dokumentu, který může být k ESIP připojen. Členské státy by měly mít

---

[1] ***Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.***
[2] Úř. věst. L 69, 10.3.2001, s. 25.

možnost použít v ESIP ve svých národních jazycích odlišné výrazy, aniž však změní jeho obsah nebo pořadí informací, pokud je to nezbytné v zájmu lepší srozumitelnosti pro spotřebitele.

(43) ***Aby bylo zajištěno, že ESIP spotřebiteli poskytne veškeré důležité informace, aby se mohl informovaně rozhodnout, měl by se věřitel při vyplňování ESIP držet pokynů uvedených v této směrnici. Členské státy by měly mít možnost na základě pokynů obsažených v této směrnici pokyny k vyplnění ESIP hlouběji rozpracovat nebo blíže specifikovat. Členské státy by například měly mít možnost blíže specifikovat informace, které mají být poskytnuty v popisu „druhu výpůjční úrokové sazby", s cílem zohlednit zvláštnosti svých trhů a produktů, jež jsou na nich nabízeny. Tyto bližší specifikace by však neměly být v rozporu s pokyny obsaženými v této směrnici ani by neměly vést k žádné změně v textu vzorového ESIP, který by měl věřitel převzít jako celek. Členské státy by měly rovněž mít možnost stanovit další upozornění týkající se smluv o úvěru přizpůsobená jejich trhům a praxi, pokud tato upozornění již nejsou v ESIP konkrétně obsažena. Členské státy by měly mít možnost stanovit, že věřitel je v případě, že se rozhodne úvěr poskytnout, informacemi obsaženými v ESIP vázán.***

(44) ***Spotřebitel by měl informace poskytnuté prostřednictvím ESIP obdržet bez zbytečného odkladu poté, co poskytl nezbytné informace o svých potřebách, finanční situaci a preferencích, a v dostatečném předstihu předtím, než je vázán jakoukoli smlouvou o úvěru nebo nabídkou, aby mohl porovnat a uvážit vlastnosti úvěrových produktů a v případě potřeby získat poradenství od třetí osoby. Zejména když je spotřebiteli učiněna závazná nabídka, měl by k ní být připojen ESIP, ledaže byl spotřebiteli poskytnut již dříve a vlastnosti nabídky jsou v souladu s poskytnutými informacemi. Členské státy by však měly mít možnost stanovit povinné poskytování ESIP jak před předložením jakékoli závazné nabídky, tak současně se závaznou nabídkou, jestliže ESIP obsahující tytéž informace nebyl předložen dříve. Přestože by měl být ESIP individualizovaný a zohledňovat preference vyjádřené spotřebitelem, poskytnutí těchto individualizovaných informací by nemělo znamenat povinnost poskytovat poradenství. Smlouva o úvěru by měla být uzavřena pouze tehdy, pokud měl spotřebitel dostatek času porovnat nabídky, posoudit jejich dopady, v případě potřeby získat poradenství od třetí osoby a informovaně se rozhodnout, zda určitou nabídku přijme.***

(45) ***Jestliže spotřebitel uzavřel smlouvu o úvěru na nákup nemovitosti nebo pozemku se zajištěním, přičemž doba trvání zajištění je delší než doba trvání smlouvy o úvěru, a jestliže se může rozhodnout, že po podpisu nové smlouvy o úvěru bude znovu čerpat splacenou jistinu, měl by mu být před podepsáním této nové smlouvy o úvěru poskytnut nový ESIP obsahující novou roční procentní sazbu nákladů a vycházející z konkrétních vlastností nové smlouvy o úvěru.***

(46) ***Přinejmenším v případech, kdy neexistuje právo na odstoupení od smlouvy, by měl věřitel nebo tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru nebo jmenovaný zástupce spotřebiteli poskytnout kopii návrhu smlouvy o úvěru v okamžiku, kdy je předložena nabídka závazná pro věřitele. V ostatních případech by měla být kopie návrhu smlouvy o úvěru v okamžiku, kdy je učiněna závazná nabídka, spotřebiteli alespoň nabídnuta.***

(47) Aby byla zajištěna co největší transparentnost a aby bylo zabráněno zneužívání spojenému s možným střetem zájmů, když spotřebitelé využívají služeb zprostředkovatelů úvěru, měli by zprostředkovatelé úvěru podléhat povinnosti sdělit některé informace, dříve než poskytnou své služby. Tato sdělení by měla obsahovat informace o jejich totožnosti a vztazích k věřitelům, například zda se zabývají produkty širšího okruhu věřitelů nebo pouze omezenějšího počtu věřitelů. ***Spotřebitelům by mělo být před výkonem jakékoli činnosti při zprostředkování úvěru sděleno, zda má věřitel nebo třetí osoba zprostředkovateli úvěru zaplatit v souvislosti se smlouvou o úvěru jakoukoli provizi nebo jinou finanční pobídku, a měli by být v této fázi informováni buď o výši těchto plateb, je-li známa, nebo o tom, že bude tato částka později v předsmluvní fázi uvedena v ESIP, a o právu na informace***

o úrovni těchto plateb ve stávající fázi. Spotřebitelé by měli být informováni o veškerých poplatcích, které by měli uhradit zprostředkovatelům úvěru za jejich služby. Aniž je dotčeno právo hospodářské soutěže, měly by členské státy mít možnost zavést nebo zachovat vnitrostátní předpisy, které zakazují, aby spotřebitelé platili poplatky některým nebo všem kategoriím zprostředkovatelů úvěru.

(48) Spotřebitel může stále ještě potřebovat další pomoc při rozhodování o tom, která smlouva o úvěru z řady nabízených produktů nejlépe odpovídá jeho potřebám a finanční situaci. Věřitelé a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru by měli tuto pomoc poskytovat ve vztahu k úvěrovým produktům, které nabízejí spotřebiteli, ***tím***, že příslušné informace ***včetně zejména*** základních rysů nabízených produktů ***vysvětlí*** spotřebiteli individuálně tak, aby porozuměl možným dopadům těchto produktů na svou ekonomickou situaci. ***Věřitelé a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru by měli způsob,*** jakým toto vysvětlení poskytují, ***přizpůsobit*** okolnostem, za jakých je úvěr nabízen, a tomu, zda ***spotřebitel*** potřebuje pomoc, ***s přihlédnutím ke znalostem a zkušenostem spotřebitele v oblasti úvěru*** a k povaze jednotlivých úvěrových produktů. ***Toto vysvětlení by samo o sobě nemělo představovat individuální doporučení.***

(49) Na podporu vytvoření a fungování vnitřního trhu a zajištění vysokého stupně ochrany spotřebitele v celé Unii je nutné ***jednotně*** zajistit porovnatelnost informací týkajících se ročních procentních sazeb nákladů v celé Unii.

(50) Celkové náklady úvěru pro spotřebitele by měly zahrnout veškeré náklady, které spotřebitel musí zaplatit ve vztahu ke smlouvě o úvěru ***a které jsou věřiteli známy***. Měly by tak zahrnovat úrok, provize, daně, poplatky pro zprostředkovatele úvěru, ***náklady na ocenění nemovitosti za účelem zřízení zástavního práva a s výjimkou notářských poplatků veškeré další poplatky, které jsou vyžadovány*** pro získání úvěru***, například životní pojištění, nebo pro jeho získání*** za nabízených podmínek***, například pojištění proti požáru. Ustanoveními této směrnice, která se týkají doprovodných produktů nebo doplňkových služeb (například nákladů na otevření a vedení bankovního účtu), by neměla být dotčena směrnice 2005/29/ES ani směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách*** ([1]). ***Z celkových nákladů úvěru pro spotřebitele by měly být vyloučeny náklady, které spotřebitel platí v souvislosti s nákupem nemovitosti nebo pozemku, jako jsou související daně a notářské poplatky nebo náklady spojené se zápisem do evidence nemovitostí. Otázka, zda věřitel skutečně zná náklady, by měla být posouzena objektivně se zohledněním požadavků náležité profesionální péče. V tomto směru by se mělo předpokládat, že věřitel má znalosti o nákladech na doplňkové služby, které on sám nebo v zastoupení třetí osoby spotřebiteli nabízí, ledaže jejich cena závisí na zvláštních rysech nebo situaci spotřebitele.***

(51) ***Jsou-li použity odhady, měl by o tom být spotřebitel informován, stejně jako o tom, že jsou dané informace považovány za reprezentativní pro uvažovaný druh smlouvy o úvěru nebo uvažované postupy. Účelem dodatečných předpokladů pro výpočet roční procentní sazby nákladů je její konzistentní výpočet a porovnatelnost. Dodatečné předpoklady jsou nezbytné u zvláštních druhů smluv o úvěru, jako jsou smlouvy, kde výše úvěru, doba jeho trvání nebo jeho náklady jsou nejisté nebo se mohou lišit v závislosti na tom, jak je smlouva nastavena. Pokud sama ustanovení k výpočtu roční procentní sazby nákladů nepostačují, měl by věřitel použít dodatečné předpoklady uvedené v příloze I. Jelikož však bude výpočet roční procentní sazby nákladů záviset na podmínkách konkrétní smlouvy o úvěru, měly by se použít pouze ty předpoklady, které jsou pro daný úvěr nezbytné a relevantní.***

(52) ***V zájmu dalšího zajištění vysoké míry porovnatelnosti roční procentní sazby nákladů u nabídek různých věřitelů by neměly být časové intervaly použité ve výpočtech vyjádřeny ve dnech, mohou-li být vyjádřeny celým číslem počtu let, měsíců nebo týdnů. Implicitně se má v této souvislosti za to, že časové intervaly použité ve vzorci pro výpočet roční procentní sazby nákladů by měly být použity rovněž při zjišťování částek úroku a dalších poplatků použitých v tomto vzorci. Z tohoto důvodu by věřitelé měli k výpočtu hodnot týkajících se poplatků použít metodu***

([1]) ***Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29.***

měření časových intervalů popsanou v příloze I. Tento postup se však týká pouze výpočtu roční procentní sazby nákladů a nemá vliv na částky, které věřitel skutečně účtuje na základě smlouvy o úvěru. Jsou-li tyto číselné hodnoty odlišné, může být zapotřebí je spotřebiteli vysvětlit, aby nebyl uveden v omyl. Při stejné metodě výpočtu a při neexistenci dalších nákladů odlišných od úroků však bude roční procentní sazba nákladů rovna skutečné výpůjční úrokové sazbě úvěru.

(53) Jelikož roční procentní sazba nákladů může být v ***reklamách*** uvedena pouze pomocí příkladu, měl by být tento příklad reprezentativní. Proto by měl odpovídat například průměrné délce trvání a celkové výši úvěru poskytnutého pro uvažovaný druh smlouvy o úvěru. ***Při určování reprezentativního příkladu by se mělo přihlédnout k rozšířenosti určitých druhů smluv o úvěru na konkrétním trhu. Může být vhodnější, aby každý věřitel ve svém reprezentativním příkladu vycházel z výše úvěru, která je reprezentativní z hlediska jeho řady produktů a předpokládaného portfolia klientů, neboť ty mohou být u jednotlivých věřitelů značně odlišné. U roční procentní sazby nákladů uváděné v ESIP je rovněž třeba zohlednit, je-li to možné, preference a informace udané spotřebitelem a věřitel nebo zprostředkovatel úvěru by měl jasně sdělit, zda jsou poskytnuté informace ilustrativní, nebo odrážejí preference a informace udané spotřebitelem. Reprezentativní příklady by v žádném případě neměly v být v rozporu s požadavky směrnice 2005/29/ES. Je důležité, aby bylo z ESIP v příslušných případech spotřebiteli zřejmé, že je roční procentní sazba nákladů založena na předpokladech a může se změnit, a spotřebitel tak mohl vzít tuto skutečnost při porovnávání produktů v úvahu. Důležité je, aby roční procentní sazba nákladů zohledňovala veškerá čerpání podle smlouvy o úvěru, ať již vyplacená přímo spotřebiteli nebo jeho jménem třetí osobě.***

(54) ***V zájmu zajištění konzistentnosti ve výpočtu roční procentní sazby nákladů mezi různými druhy úvěrů by měly být předpoklady pro výpočet u podobných forem smlouvy o úvěru celkově ve vzájemném souladu. V této souvislosti by měly být začleněny předpoklady ze směrnice Komise 2011/90/EU ze dne 14. listopadu 2011, kterou se mění část II přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES, kterou se stanoví dodatečné předpoklady pro výpočet roční procentní sazby nákladů*** ([1])***, jíž se mění předpoklady pro výpočet roční procentní sazby nákladů. Přestože ne všechny předpoklady se budou nutně vztahovat na smlouvy o úvěru, které jsou k dispozici nyní, inovace produktů je v tomto odvětví intenzivní, a je tudíž nezbytné tyto předpoklady mít. Pro účely výpočtu roční procentní sazby nákladů by navíc určení nejpoužívanějšího mechanismu čerpání mělo vycházet z přiměřených očekávání o mechanismu čerpání, který spotřebitelé nejčastěji používají u daného druhu produktu nabízeného daným věřitelem. U existujících produktů by měla být očekávání založena na předchozích dvanácti měsících.***

(55) ***Je nezbytné, aby před uzavřením smlouvy o úvěru byla posouzena a ověřena schopnost a vůle spotřebitele úvěr splatit. Toto*** posouzení úvěruschopnosti by mělo vzít v úvahu všechny nezbytné ***a relevantní*** faktory, které by mohly ovlivnit schopnost spotřebitele daný úvěr ***po dobu jeho trvání*** splácet. ***Zejména by se při posuzování schopnosti spotřebitele úvěr obsluhovat a plně splatit měly mimo jiné vzít v úvahu budoucí platby či navýšení plateb nezbytné v důsledku záporné amortizace nebo odkladu plateb jistiny či úroku a měly by se zohlednit další pravidelné výdaje, dluhy a jiné finanční závazky, stejně jako příjmy, úspory a aktiva. Je třeba přiměřeným způsobem počítat s událostmi, které mohou v budoucnosti během trvání navržené smlouvy o úvěru nastat, jako je snížení příjmu, pokud úvěr přetrvává do důchodového věku, nebo zvýšení výpůjční úrokové sazby či negativní změna směnného kurzu. I když při zjišťování toho, jak vysoký úvěr lze v rámci smlouvy o úvěru se zajištěním spotřebiteli poskytnout, představuje hodnota nemovitosti důležitý prvek, posuzování úvěruschopnosti by se mělo zaměřovat na schopnost spotřebitele plnit závazky ze smlouvy o úvěru. Možnost, že by hodnota nemovitosti mohla převýšit výši úvěru nebo že by se hodnota nemovitosti mohla zvýšit v budoucnosti, by proto obecně neměla být dostačující podmínkou pro to, aby byl daný úvěr poskytnut. Je-li nicméně účelem smlouvy o úvěru výstavba nemovitosti nebo rekonstrukce existující nemovitosti, měl by věřitel moci tuto možnost zohlednit.*** Členské státy by měly ***mít možnost*** k ***těmto nebo dalším*** kritériím ***a k metodám*** posuzování úvěruschopnosti spotřebitele vydat ***další***

([1]) ***Úř. věst. L 296, 15.11.2011, s. 35.***

pokyny, například stanovením limitů na poměr úvěru k hodnotě nemovitosti nebo na poměr úvěru k příjmům, ***a měly by být podporovány v tom, aby uvedly do praxe Zásady správného poskytování hypoték na obytné nemovitosti, které vypracovala Rada pro finanční stabilitu***.

(56) Mohou být zapotřebí zvláštní ustanovení pro jednotlivé prvky, které lze zohlednit při posuzování úvěruschopnosti u některých druhů smluv o úvěru. Členské státy by například měly mít možnost rozhodnout, aby u smluv o úvěru na nákup nemovitosti, v nichž je výslovně uvedeno, že nemovitost nemá obývat jakožto dům, byt nebo jiné místo bydliště spotřebitel nebo jeho rodinný příslušník (smlouvy o nákupu za účelem pronájmu), byl při posuzování toho, zda je spotřebitel schopen úvěr splatit, zohledněn budoucí příjem z pronájmu. V členských státech, jejichž vnitrostátní předpisy takovýto postup nestanoví, se věřitelé mohou rozhodnout, že k obezřetnému posouzení budoucího příjmu z pronájmu přihlédnou. Posouzení úvěruschopnosti by nemělo znamenat, že věřitel přebírá odpovědnost za jakékoli následné nedodržení závazků ze smlouvy o úvěru spotřebitelem.

(57) ***Rozhodnutí věřitele o tom, zda úvěr poskytne, by mělo být v souladu s výsledkem posouzení úvěruschopnosti. Má-li například věřitel možnost přenést část úvěrového rizika na třetí osobu, neměla by ho tato možnost vést k tomu, aby závěry posouzení úvěruschopnosti přehlížel a poskytl smlouvu o úvěru spotřebiteli, který pravděpodobně nebude schopen úvěr splatit. Členské státy by měly mít možnost tuto zásadu provést tak, že budou od příslušných orgánů vyžadovat, aby podnikaly příslušné kroky v rámci dohledových činností a aby sledovaly, zda věřitelé při posuzování úvěruschopnosti postupují v souladu s předpisy.*** Kladné posouzení úvěruschopnosti by ***však*** věřitele nemělo k poskytnutí úvěru zavazovat.

(58) ***V souladu s doporučeními Rady pro finanční stabilitu by mělo posuzování úvěruschopnosti vycházet z informací o finanční a ekonomické situaci spotřebitele, včetně jeho příjmů a výdajů. Tyto informace lze získat z různých zdrojů, mimo jiné i od spotřebitele, a věřitel by je měl před poskytnutím úvěru náležitě ověřit. V této souvislosti by spotřebitelé měli poskytnout informace***, aby posouzení úvěruschopnosti usnadnili, ***neboť pokud tak neučiní, bude jim žádaný úvěr pravděpodobně zamítnut, nebude-li možné příslušné informace získat z jiných zdrojů. Aniž je dotčeno soukromé závazkové právo, měly by členské státy zajistit, aby věřitelé nemohli smluvní vztah ze smlouvy o úvěru ukončit z toho důvodu, že po jejím podepsání zjistili, že posouzení úvěruschopnosti bylo provedeno nesprávně, protože při jeho provádění nebyly k dispozici úplné informace. Tím by však neměla být dotčena možnost členských států stanovit, že věřitelé smluvní vztah ze smlouvy o úvěru ukončit mohou, pokud lze zjistit, že spotřebitel při posuzování úvěruschopnosti záměrně poskytl informace nepřesné či nepravdivé nebo úmyslně neposkytl informace, které by vedly k zápornému posouzení úvěruschopnosti, nebo pokud existují jiné oprávněné důvody slučitelné s právem Unie. Přestože by nebylo vhodné spotřebitele postihovat za to***, že není s to určitou informaci nebo určité posouzení poskytnout ***nebo že se rozhodl v žádání o úvěr nepokračovat***, ***měly by mít členské státy možnost stanovit sankce pro případy***, kdy spotřebitelé vědomě poskytnou neúplné ***nebo nesprávné informace, aby získali kladné posouzení úvěruschopnosti, zejména pokud by úplné a správné informace vedly k zápornému posouzení úvěruschopnosti, a spotřebitel následně není schopen podmínky smlouvy plnit***.

(59) Vyhledávání v úvěrové databázi je užitečný prvek při posuzování úvěruschopnosti. Některé členské státy vyžadují, aby věřitelé posoudili úvěruschopnost spotřebitelů na základě vyhledávání v příslušné databázi. Věřitelé by měli mít možnost v úvěrové databázi vyhledávat během doby trvání úvěru ***výhradně*** s cílem identifikovat a vyhodnocovat možnost selhání. ***Toto vyhledávání v úvěrové databázi by mělo podléhat vhodným zárukám, aby bylo zajištěno, že je používáno ke včasné identifikaci a řešení úvěrového rizika v zájmu spotřebitele, a nikoliv jako zdroj informací pro obchodní jednání.*** Věřitelé by před vyhledáváním v úvěrové databázi měli spotřebitele o vyhledávání informovat v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob

v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ([1]) a spotřebitelé by měli mít právo přístupu k informacím, jež jsou o nich v úvěrové databázi uchovávány, aby mohli případně opravit, vymazat nebo zablokovat osobní údaje, jež se jich týkají a jsou v této databázi zpracovávány, jsou-li nesprávné nebo byly-li zpracovány protiprávně.

(60) Aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže mezi věřiteli, mělo by být zajištěno, aby všichni věřitelé, ▌ včetně úvěrových institucí nebo neúvěrových institucí poskytujících smlouvy o úvěru na nemovitosti určené k bydlení, měli přístup do všech veřejných a soukromých úvěrových databází o spotřebitelích za nediskriminujících podmínek. Tyto podmínky by proto neměly obsahovat požadavek, aby ***věřitelé*** byli úvěrovými institucemi. Podmínky přístupu, jako jsou náklady na ***přístup do databáze*** nebo požadavky ***poskytovat databázi*** informace na základě vzájemnosti, by se měly uplatňovat i nadále. Členské státy by měly mít možnost v rámci svých jurisdikcí stanovit, zda mohou mít přístup do těchto databází rovněž zprostředkovatelé úvěru.

(61) Je-li rozhodnutí o zamítnutí žádosti o úvěr založeno na údajích získaných vyhledáváním v databázi nebo neexistenci údajů v databázi, měl by o tom věřitel spotřebitele vyrozumět ***a sdělit*** mu název použité databáze a veškeré jiné informace požadované podle směrnice 95/46/ES, aby spotřebitel mohl vykonat své právo přístupu a v ***odůvodněných*** případech opravit, vymazat nebo zablokovat osobní údaje, jež se ho týkají a jsou v této databázi zpracovávány. Je-li žádost o úvěr zamítnuta ***na základě záporného posouzení úvěruschopnosti spotřebitele***, měl by ***o tomto zamítnutí*** věřitel spotřebitele informovat ***bez zbytečného odkladu. Členské státy by měly mít možnost se rozhodnout, zda uloží věřitelům povinnost důvody tohoto zamítnutí blíže vysvětlit.*** Po věřiteli by však tyto informace neměly být vyžadovány, pokud by to bylo zakázáno jiným právem Unie, jako jsou předpisy o praní peněz nebo financování terorismu. ***Tyto*** informace ***by neměly*** být poskytovány, pokud by to bylo v rozporu s veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností, například s předcházením trestným činům a jejich odhalováním, vyšetřováním nebo stíháním.

(62) Tato směrnice se zabývá použitím osobních údajů v rámci posuzování úvěruschopnosti spotřebitele. V zájmu zajištění ochrany osobních údajů by se na zpracovávání údajů prováděné v rámci uvedeného posuzování měla vztahovat směrnice 95/46/ES. ▌

(63) ***Poskytování poradenství ve formě individuálních doporučení je samostatnou činností, která může, avšak nemusí být spojena s dalšími aspekty poskytování nebo zprostředkování úvěru.*** Aby byli spotřebitelé schopni porozumět povaze ***služeb, které jsou jim poskytovány***, měli by ***tudíž*** být informováni o tom, zda jim poradenské služby ***jsou v daném okamžiku poskytovány nebo jim poskytnuty být mohou a kdy jim poskytovány nejsou, a o tom, co poradenské služby tvoří. Vzhledem k významu, jaký spotřebitelé používání výrazů „poradenství“ a „poradce“ přikládají, je vhodné, aby členské státy měly možnost používání těchto nebo obdobných výrazů zakázat, jestliže jsou poradenské služby poskytovány spotřebitelům. Je vhodné zajistit, aby členské státy uložily opatření na ochranu toho, že v případě poradenství popisovaného jako nezávislé jsou spektrum zvažovaných produktů a systémy odměňování přiměřené tomu, co spotřebitel od takového poradenství očekává.***

(64) Poskytovatelé ***poradenských služeb*** by měli jednat ve shodě s ***určitými*** standardy, aby bylo zajištěno, že jsou spotřebiteli představeny ▌produkty vyhovující jeho potřebám a situaci. ***Poradenské služby by měly vycházet z přiměřené a dostatečně široké analýzy nabízených produktů, poskytuje-li tyto služby věřitel nebo vázaný zprostředkovatel úvěru, nebo produktů dostupných na trhu, poskytuje-li tyto služby zprostředkovatel úvěru, který***

([1]) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

není vázaným zprostředkovatelem. Poskytovatelé poradenských služeb by měli mít možnost zaměřovat se na určité úzce specializované produkty, jako je překlenovací financování, pokud v rámci daného úzce specializovaného segmentu zvažují určité spektrum produktů a s jejich zaměřením na uvedené úzce specializované produkty byl spotřebitel zřetelně seznámen. Věřitelé a zprostředkovatelé úvěru by v každém případě měli spotřebitele informovat o tom, zda poskytují poradenství pouze o vlastní řadě produktů nebo o širokém spektru produktů z celého trhu, aby bylo zajištěno, že spotřebitel porozumí tomu, na jakém základě je doporučení učiněno.

(65) ***Poradenské služby by měly vycházet ze správného pochopení*** finanční situace, preferencí a cílů ***spotřebitele*** na základě ***nezbytných*** aktuálních informací a přiměřených předpokladů ***o rizicích*** pro situaci spotřebitele po dobu trvání smlouvy o úvěru. Členské státy by měly mít možnost vyjasnit, jak má být v rámci poskytování ***poradenských služeb*** posuzována vhodnost daného produktu.

(66) Schopnost spotřebitele splatit úvěr předčasně před vypršením smlouvy o úvěru může hrát důležitou roli v podpoře hospodářské soutěže na vnitřním trhu a volného pohybu občanů Unie***, stejně jako při zajišťování flexibility po dobu trvání smlouvy o úvěru, která je potřebná k podpoře finanční stability v souladu s doporučeními Rady pro finanční stabilitu.*** Avšak vnitrostátní zásady a podmínky, za kterých spotřebitelé mohou úvěr splatit, a podmínky, za jakých se může předčasné splacení uskutečnit, se výrazně liší. I přes různorodost finančních mechanismů hypoték a šíři dostupných produktů je na úrovni Unie nezbytné stanovit určité standardy předčasného splacení úvěru, aby bylo zajištěno, že spotřebitelé mají možnost splnit své závazky dříve, než je uvedeno ve smlouvě o úvěru, a aby mohli snáze porovnávat nabídky s cílem nalézt nejlepší produkty s ohledem na své potřeby. Členské státy by proto měly právními předpisy nebo ***jinými*** prostředky, ***jako jsou*** smluvní ustanovení, zajistit, aby spotřebitelé měli právo na předčasné splacení. Členské státy by ***však*** měly mít možnost definovat podmínky pro výkon tohoto práva. Tyto podmínky mohou obsahovat časová omezení výkonu práva, rozdílné zacházení v závislosti na druhu výpůjční úrokové sazby ▌ nebo ▌ omezení s ohledem na okolnosti, za kterých může být právo uplatněno. Výkon práva na předčasné splacení v době, po kterou je dohodnuta pevná výpůjční úroková sazba, může být podmíněn existencí ***oprávněného*** zájmu spotřebitele***, který stanoví členský stát***. ***Oprávněný*** zájem může vzniknout například v případě rozvodu nebo ztráty zaměstnání. ***V podmínkách členských států může být stanoveno, že věřitel má nárok na spravedlivé a objektivně odůvodněné odškodnění za případné náklady přímo spojené s předčasným splacením úvěru. Pokud členské státy stanoví, že věřitel nárok na odškodnění má, mělo by jít o spravedlivé a objektivně odůvodněné odškodnění za případné náklady přímo spojené s předčasným splacením úvěru v souladu s vnitrostátními pravidly pro odškodnění. Odškodnění by nemělo převýšit finanční ztrátu věřitele.***

(67) ***Je důležité zajistit dostatečnou transparentnost, aby byla spotřebitelům jasná povaha přijímaných závazků v zájmu zachování finanční stability a aby jim bylo jasné, kde v průběhu doby trvání smlouvy o úvěru existuje flexibilita. Informace o výpůjční úrokové sazbě by měly být spotřebitelům poskytovány v průběhu smluvního vztahu i v předsmluvní fázi. Členské státy by měly mít možnost zachovat nebo zavést omezení či zákazy jednostranných změn výpůjční úrokové sazby věřitelem. Členské státy by měly mít možnost stanovit, že v případě změny výpůjční úrokové sazby má spotřebitel nárok obdržet aktualizovaný splátkový kalendář.***

(68) I když zprostředkovatelé úvěru hrají v Unii hlavní roli při poskytování smluv o úvěru na nemovitosti určené k bydlení, mezi vnitrostátními předpisy o podnikání zprostředkovatelů úvěru a dohledu nad nimi zůstávají podstatné rozdíly, jež tvoří překážky bránící přístupu k činnostem zprostředkovatelů úvěru na vnitřním trhu a výkonu těchto činností. Skutečnost, že zprostředkovatelé úvěru nemohou působit volně v celé Unii, brání řádnému fungování vnitřního trhu se smlouvami o úvěru na nemovitosti určené k bydlení. I přes rozmanitost druhů subjektů zapojených do zprostředkování úvěru jsou na úrovni Unie nezbytné určité standardy pro zajištění vysoké úrovně profesionality a služeb.

(69) Zprostředkovatelé ***úvěru*** by měli ***před zahájením činnosti projít řízením o udělení oprávnění k činnosti*** u příslušného orgánu ***svého domovského členského státu a měli by podléhat průběžnému dohledu k zajištění toho, aby splňovali*** přísné profesní požadavky ***přinejmenším*** ve vztahu ke své kvalifikaci, dobré pověsti ▌ a pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání. ▌ Tyto požadavky by se měly použít alespoň na úrovni instituce. Členské státy však mohou upřesnit, zda se požadavky na udělení oprávnění k činnosti použijí na jednotlivé zaměstnance zprostředkovatele úvěru. ***Domovský členský stát může stanovit další požadavky, například že akcionáři nebo podílníci zprostředkovatele úvěru musí mít dobrou pověst nebo že vázaný zprostředkovatel úvěru může být vázán pouze k jedinému věřiteli, jsou-li tyto požadavky přiměřené a slučitelné s ostatním právem Unie. Relevantní informace o zprostředkovatelích úvěru s oprávněním k činnosti by rovněž měly být zapsány ve veřejném registru. Vázaní zprostředkovatelé úvěru, kteří pracují výhradně s jedním věřitelem a za které tento věřitel nese plnou a bezpodmínečnou odpovědnost, by měli možnost získat oprávnění k činnosti od příslušného orgánu pod záštitou věřitele, jehož jménem jednají. Členské státy by měly mít právo zachovat nebo zavést omezení týkající se právní formy některých zprostředkovatelů úvěru, zda mohou jednat výhradně jako právnické nebo fyzické osoby. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, zda se všichni zprostředkovatelé úvěru zapisují do jednoho registru nebo zda jsou nezbytné různé registry v závislosti na tom, je-li zprostředkovatel úvěru vázaným zprostředkovatelem úvěru či jedná-li jako nezávislý zprostředkovatel úvěru. Členské státy by dále měly mít možnost zachovat nebo zavést omezení možnosti zprostředkovatelů úvěru vázaných k jednomu nebo několika věřitelům účtovat spotřebitelům poplatky.***

(70) V některých členských státech mohou zprostředkovatelé úvěru využívat služeb jmenovaných zástupců, kteří vykonávají činnosti jejich jménem. Členské státy by měly mít možnost zvláštní režim stanovený touto směrnicí uplatňovat na jmenované zástupce. Členské státy by však měly mít možnost tento režim nezavádět nebo umožnit jiným subjektům plnit úlohu srovnatelnou s úlohou jmenovaných zástupců, jestliže se na tyto subjekty vztahuje stejný režim jako na zprostředkovatele úvěru. Pravidla pro jmenované zástupce stanovená v této směrnici neukládají členským státům povinnost, aby jmenovaným zástupcům umožnily působit v jejich jurisdikci, nejsou-li považováni za zprostředkovatele úvěru podle této směrnice.

(71) V zájmu zajištění účinného dohledu příslušných orgánů nad zprostředkovateli úvěru by mělo být zprostředkovateli úvěru, který je právnickou osobou, uděleno oprávnění k činnosti v členském státě, v němž má sídlo. Zprostředkovateli úvěru, který není právnickou osobou, by mělo být oprávnění k činnosti uděleno v členském státě, v němž má ústředí. Kromě toho by členské státy měly vyžadovat, aby se ústředí zprostředkovatele úvěru vždy nacházelo v jeho domovském členském státě a aby tam skutečně vykonával činnost.

(72) Požadavky na udělení oprávnění k činnosti by měly zprostředkovatelům úvěru umožnit působit v jiných členských státech v souladu se zásadami svobody usazování a volného pohybu služeb, pokud byl dodržen odpovídající oznamovací postup mezi příslušnými orgány. I v případech, kdy se členské státy rozhodnou udělit oprávnění k činnosti všem jednotlivým pracovníkům zprostředkovatele úvěru, by se oznámení úmyslu poskytovat služby mělo týkat zprostředkovatele úvěru, a nikoli jednotlivého zaměstnance. ***Tato směrnice poskytuje rámec k tomu, aby všichni zprostředkovatelé úvěru s oprávněním k činnosti včetně těch, kteří jsou vázáni pouze k jednomu věřiteli, působili po celé Unii, avšak neposkytuje stejný rámec pro jmenované zástupce. Jmenovaní zástupci, kteří si přejí působit v jiném členském státě, by v těchto případech museli splnit požadavky pro udělení oprávnění k činnosti zprostředkovatelů úvěru stanovené v této směrnici.***

(73) V některých členských státech mohou zprostředkovatelé úvěru vykonávat své činnosti v souvislosti se smlouvami o úvěru, které nabízejí neúvěrové instituce i úvěrové instituce. Měla by platit zásada, že zprostředkovatelé úvěru s oprávněním k činnosti mohou působit na celém území Unie. Udělení oprávnění k činnosti příslušnými orgány domovského členského státu by však zprostředkovatelům úvěru nemělo umožňovat, aby své služby v souvislosti se smlouvami o úvěru nabízenými neúvěrovými institucemi poskytovali spotřebiteli v členském státě, v němž takovéto neúvěrové instituce působit nesmějí.

(74) ***Členské státy by měly mít možnost stanovit, že osoby, které při své profesionální činnosti vykonávají zprostředkování úvěrů pouze příležitostně, jako jsou právníci či notáři, nepodléhají řízení o udělení oprávnění k činnosti obsaženému v této směrnici, pokud je tato profesionální činnost upravena předpisy a dotyčné předpisy příležitostný výkon činností při zprostředkování úvěrů nevylučují. Toto osvobození od řízení o udělení oprávnění k činnosti stanoveného v této směrnici by však mělo znamenat, že tyto osoby nemohou využívat režimu jednotného pasu podle této směrnice. Osoby, které v rámci své profesionální činnosti příležitostně pouze seznámí spotřebitele s určitým věřitelem či zprostředkovatelem úvěru nebo na ně spotřebitele odkáží, například tím, že se mu zmíní o existenci určitého věřitele či zprostředkovatele úvěru nebo určitého druhu produktu tohoto věřitele nebo zprostředkovatele úvěru, aniž provádějí další reklamu nebo se zapojují do prezentace, nabízení, přípravy nebo uzavírání smlouvy o úvěru, by pro účely této směrnice neměly být považovány za zprostředkovatele úvěru. Za zprostředkovatele úvěru pro účely této směrnice by neměli být považováni ani dlužníky, kteří smlouvu o úvěru pouze převedou na spotřebitele jako postoupení závazku, aniž vykonávají jakoukoli jinou činnost zprostředkování úvěru.***

(75) Aby byla zajištěna rovnost podmínek mezi věřiteli a podpořena finanční stabilita, měly by členské státy do doby, než budou přijata další harmonizační opatření, zajistit, aby byla zavedena příslušná opatření pro udělování oprávnění k činnosti neúvěrovým institucím poskytujícím smlouvy o úvěru na nemovitosti určené k bydlení a pro dohled nad těmito institucemi. ***V souladu se zásadou proporcionality by v této směrnici neměly být stanoveny podrobné podmínky pro udělování oprávnění k činnosti*** věřitelů poskytujících tyto smlouvy o úvěru, kteří nejsou úvěrovými institucemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky ([1]), a pro dohled nad těmito věřiteli. Počet těchto institucí působících v současnosti v ***Unii***, jejich podíl na trhu a počet členských států, ve kterých aktivně působí, jsou omezené, zejména od doby finanční krize. Ze stejného důvodu by se tato směrnice neměla týkat ani zavedení jednotného „pasu“ pro tyto instituce.

(76) Členské státy by měly stanovit ***sankce*** za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a zajistit jejich uplatňování. I když je volba ***sankcí*** i nadále na členských státech, stanovené ***sankce*** by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

(77) Spotřebitelé by měli mít přístup k mimosoudním postupům vyřizování stížností a zjednávání nápravy v případě řešení sporů mezi věřiteli a spotřebiteli i mezi zprostředkovateli úvěru a spotřebiteli vzniklých z práv a povinností stanovených touto směrnicí. ***Členské státy by měly zajistit, aby účast v těchto postupech alternativního řešení sporů nebyla pro věřitele a zprostředkovatele úvěru dobrovolná. V zájmu zajištění hladkého fungování postupů alternativního řešení sporů v případě přeshraniční činnosti by členské státy měly vyžadovat, aby subjekty odpovědné za mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy spolupracovaly, a k takové spolupráci je vybízet. V této souvislosti by měly být subjekty pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy v členských státech vybízeny k tomu, aby se zapojily do sítě pro řešení finančních sporů FIN-NET, kterou tvoří vnitrostátní mimosoudní systémy zodpovědné za vyřizování sporů spotřebitelů s poskytovateli finančních služeb.***

(78) Za účelem zajištění ***důsledné harmonizace a*** zohlednění vývoje na trzích se ***smlouvami*** o úvěru, vývoje úvěrových produktů nebo vývoje hospodářských ***podmínek*** a za účelem ***podrobnější specifikace určitých požadavků obsažených v této směrnici by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat*** akty v souladu s článkem 290 ***Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změnu standardního znění či pokynů k vyplnění ESIP a změny poznámek či aktualizací předpokladů používaných pro výpočet roční procentní sazby nákladů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předávány souběžně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.***

▌

([1]) Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

(79) Aby se usnadnilo přeshraniční poskytování služeb zprostředkovatelů úvěru, za účelem spolupráce, výměny informací a řešení sporů mezi příslušnými orgány, by příslušnými orgány odpovědnými za udělování oprávnění k činnosti zprostředkovatelů úvěru měly být ty, které vystupují pod záštitou ***Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví) (dále jen „Evropský orgán pro bankovnictví")***, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví) ([1]), ***nebo jiné vnitrostátní orgány, jestliže s orgány vystupujícími pod záštitou Evropského orgánu pro bankovnictví spolupracují při plnění svých úkolů podle této směrnice***.

(80) Členské státy by měly určit příslušné orgány oprávněné k tomu, aby zajistily a vynucovaly dodržování této směrnice, a zajistit, aby měly veškeré vyšetřovací a donucovací pravomoci i přiměřené zdroje nezbytné k plnění svých úkolů. Příslušné orgány by mohly v souvislosti s určitými aspekty této směrnice jednat prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí právního rozhodnutí, a to i v řízení o opravném prostředku. Členské státy by tak zejména v případech, kdy byla ustanovení této směrnice provedena v občanském právu, mohly vynucování jejich dodržování přenechat výše uvedeným subjektům a soudům. Členské státy měly mít možnost určit různé příslušné orgány, aby vynucovaly dodržování velmi rozmanitých povinností stanovených touto směrnicí. Pro některá ustanovení by mohly členské státy určit například orgány příslušné pro vynucování dodržování práva v oblasti ochrany spotřebitele, zatímco pro jiná ustanovení by mohly určit orgány obezřetnostního dohledu. Možností určit různé příslušné orgány by neměly být dotčeny povinnosti týkající se průběžného dohledu a spolupráce mezi příslušnými orgány, jak stanoví tato směrnice.

(81) Účinné fungování této směrnice a pokrok při vytváření vnitřního trhu s vysokou úrovní ochrany spotřebitele v oblasti smluv o úvěru na nemovitosti určené k bydlení bude třeba přezkoumat. Přezkum by měl mimo jiné obsáhnout ***posouzení dodržování této směrnice a jejího dopadu, posouzení toho, zda je její oblast působnosti i nadále přiměřená, analýzu poskytování smluv o úvěru neúvěrovými institucemi,*** posouzení potřeby dalších opatření včetně jednotného pasu pro neúvěrové instituce ***a*** prozkoumání nezbytnosti stanovit ***další*** práva a povinnosti týkající se období po uzavření smluv o úvěru ▌.

(82) Je pravděpodobné, že činnost jednotlivých členských států samotných povede k nejednotným pravidlům, což může ohrozit fungování vnitřního trhu nebo vytvořit další překážky jeho fungování. Jelikož cíle této směrnice, totiž vytvoření efektivního a konkurenčního vnitřního trhu se smlouvami o úvěru na nemovitosti určené k bydlení, který se vyznačuje vysokou úrovní ochrany spotřebitele, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu účinnosti opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy ***o Evropské unii***. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(83) Členské státy se mohou rozhodnout, že některé prvky, na něž se tato směrnice vztahuje, například posouzení úvěruschopnosti spotřebitele, provedou ve svém obezřetnostním právu, zatímco jiné prvky, například povinnosti spojené s odpovědným přijímáním úvěru, provedou v občanském právu, trestním právu nebo právu zaměřeném na boj proti podvodům.

(84) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ([2]) ***zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.***

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.
([2]) ***Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.***

(85) Evropský inspektor ochrany údajů zaujal stanovisko dne 25. července 2011 [1]***, vycházející z čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů*** [2],

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Kapitola 1

Předmět, oblast působnosti, definice a příslušné orgány

Článek 1

Předmět

Tato směrnice ***stanoví společný*** rámec pro některé aspekty právních a správních předpisů členských států týkající se ▌ smluv ***o spotřebitelském úvěru zajištěném zástavním právem nebo jinak*** se týkající nemovitosti určené k bydlení, ***včetně povinnosti provést před poskytnutím úvěru posouzení úvěruschopnosti, jakožto základ pro to, aby byly v členských státech vytvořeny účinné standardy pro poskytování úvěrů na nemovitosti určené k bydlení, a dále*** pro některé obezřetnostní a dohledové požadavky, ***včetně požadavků souvisejících s usazováním*** zprostředkovatelů úvěru***, jmenovaných zástupců a neúvěrových institucí a s dohledem nad nimi***.

Článek 2

Úroveň harmonizace

1. Tato směrnice nebrání členským státům, aby v zájmu ochrany spotřebitelů zachovaly nebo zavedly přísnější ustanovení, jsou-li tato ustanovení v souladu s jejich povinnostmi vyplývajícími z práva Unie.

2. Bez ohledu na odstavec 1 členské státy ve svém vnitrostátním právu neponechají nebo nezavedou ustanovení odchylná od čl. 14 odst. 2 a části A přílohy II, pokud jde o standard poskytování předsmluvních informací prostřednictvím evropského standardizovaného informačního přehledu (dále jen „ESIP“), a od čl. 17 odst. 1 až 5, 7 a 8 a přílohy I, pokud jde o společný a konzistentní unijní standard výpočtu roční procentní sazby nákladů..

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato ***směrnice*** se vztahuje na ▌

a) smlouvy o úvěru, které jsou zajištěny zástavním právem k nemovitosti určené k bydlení nebo jiným srovnatelným zajištěním běžně používaným v členském státě na nemovitosti určené k bydlení nebo které jsou zajištěny právem k nemovitosti určené k bydlení; a

b) smlouvy o úvěru, jejichž účelem je nabytí nebo zachování vlastnických práv k pozemku nebo ke stávající nebo projektované ▌ budově.

▌

[1] ***Úř. věst. C 377, 23.12.2011, s. 5.***
[2] ***Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.***

2. Tato směrnice se nevztahuje na

a) smlouvy o úvěru založené na jištění nemovitosti, ***u nichž věřitel***

i) vyplácí úvěr formou jednorázové částky, pravidelných plateb nebo jiným způsobem a výměnou získá určitou částku plynoucí z výnosu z budoucího prodeje nemovitosti určené k bydlení nebo práva souvisejícího s touto nemovitostí a

ii) nebude požadovat úplné splacení úvěru, než u spotřebitele nastane jedna nebo několik blíže určených životních událostí, které stanoví členské státy, pokud spotřebitel neporuší smluvní povinnosti způsobem, který věřiteli umožňuje smluvní vztah z dané smlouvy o úvěru ukončit;

b) smlouvy ***o úvěru***, kde úvěr poskytuje zaměstnavatel svým zaměstnancům v rámci vedlejší činnosti a kde je smlouva o úvěru bezúročná nebo s ročními procentními sazbami nákladů nižšími, než jsou sazby převažující na trhu, a které nejsou obecně nabízeny veřejnosti;

c) smlouvy o úvěru, u nichž je úvěr poskytnut bezúročně a bez jakýchkoli jiných poplatků s výjimkou úhrady nákladů přímo spojených se zajištěním úvěru;

d) smlouvy o úvěru ve formě možnosti přečerpání, kde úvěr musí být splacen do jednoho měsíce;

e) smlouvy o úvěru, které jsou výsledkem urovnání dosaženého před soudem nebo jiným orgánem stanoveným zákonem;

f) smlouvy o úvěru, které se vztahují k bezplatně odložené platbě stávajícího dluhu a které nespadají do působnosti odst. 1 písm. a).

3. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat

a) články 11 a 14 a přílohu II na spotřebitelské smlouvy o úvěru, které jsou zajištěny zástavním právem nebo jiným srovnatelným zajištěním běžně používaným v členském státě na nemovitosti určené k bydlení nebo které jsou zajištěny právem k nemovitosti určené k bydlení, jejichž účelem není nabytí nebo zachování práva k této nemovitosti, jestliže tyto členské státy na takové smlouvy o úvěru uplatňují články 4 a 5 a přílohy II a III směrnice 2008/48/ES;

b) tuto směrnici na smlouvy o úvěru související s nemovitostí, jestliže smlouva o úvěru stanoví, že nemovitost nesmí spotřebitelem nebo jeho rodinným příslušníkem nikdy obývána jakožto dům, byt nebo jiné obydlí a má být jakožto dům, byt nebo jiné obydlí obývána na základě nájemní smlouvy;

c) tuto směrnici na smlouvy o úvěru související s úvěry poskytovanými omezenému okruhu osob na základě právního předpisu pro účely obecného zájmu a zcela bezúročně nebo za nižších výpůjčních úrokových sazeb, než jaké převažují na trhu, nebo na základě jiných podmínek, jež jsou pro spotřebitele výhodnější než podmínky převažující na trhu, a za výpůjčních úrokových sazeb, které nejsou vyšší, než jaké převažují na trhu;

d) tuto směrnici na překlenovací úvěry;

e) tuto směrnici na smlouvy o úvěru, u nichž je věřitelem organizace spadající do oblasti působnosti čl. 2 odst. 5 směrnice 2008/48/ES.

4. Členské státy, které využijí možnost uvedenou v odst. 3 písm. b), zajistí, aby byla u tohoto druhu úvěrů uplatňována vhodná vnitrostátní úprava.

5. Členské státy, které využijí možnost uvedenou v odst. 3 písm. c) nebo e), zajistí uplatňování přiměřených alternativních mechanismů, jež zabezpečí, aby spotřebitelé obdrželi v předsmluvní fázi včas informace o hlavních rysech, rizicích a nákladech těchto smluv o úvěru a aby reklama na tyto smlouvy o úvěru byla přiměřená, jasná a nezavádějící.

Článek 4

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „spotřebitelem“ spotřebitel ve smyslu čl. 3 písm. a) směrnice 2008/48/ES;

2) „věřitelem“ fyzická nebo právnická osoba, která při výkonu své živnosti, podnikání nebo povolání poskytuje nebo slibuje poskytnout úvěr ***spadající*** do ***oblasti působnosti*** podle článku 3;

3) „smlouvou o úvěru“ smlouva, na jejímž základě věřitel ▌poskytuje nebo slibuje poskytnout spotřebiteli úvěr ***spadající do oblasti působnosti*** článku 3 ve formě odložené platby, půjčky nebo jiné podobné finanční služby;

4) „doplňkovou službou“ ▌služba nabízená spotřebiteli ▌ve spojení se smlouvou o úvěru;

5) „zprostředkovatelem úvěru“ fyzická nebo právnická osoba, která nejedná jako věřitel ***nebo notář nebo pouze přímo či nepřímo neseznámí spotřebitele s určitým věřitelem nebo zprostředkovatelem úvěru*** a která při výkonu své živnosti, podnikání nebo povolání ***za odměnu***, která může mít peněžitou anebo jakoukoli jinou dohodnutou finanční podobu,

   a) spotřebitelům ***předkládá nebo*** nabízí smlouvy ▌o úvěru,

   b) pomáhá spotřebitelům v souvislosti se smlouvami o úvěru ▌prováděním přípravných prací ***nebo jiných předsmluvních administrativních činností***, než jsou činnosti uvedené v písmeni a), ***nebo***

   c) uzavírá smlouvy o úvěru ▌se spotřebiteli jménem věřitele;

6) „skupinou“ ***skupina*** věřitelů, kteří ***mají být konsolidováni*** za účelem ***sestavování*** konsolidované účetní závěrky ve smyslu směrnice ***Evropského parlamentu a Rady*** 2013/34/EU ***ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků*** ([1]);

7) „vázaným zprostředkovatelem úvěru“ jakýkoli zprostředkovatel úvěru, který jedná jménem a na plnou ***a bezpodmínečnou*** odpovědnost

   a) jediného věřitele;

   b) jediné skupiny***; nebo***

   c) určitého počtu věřitelů nebo skupin, který nepředstavuje většinu na trhu;

8) „jmenovaným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba, která vykonává činnosti uvedené v bodě 5 a která jedná jménem a na plnou a bezpodmínečnou odpovědnost jediného zprostředkovatele úvěru;

9) „úvěrovou institucí“ úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;

10) „neúvěrovou institucí“ jakýkoli ***věřitel, který*** není úvěrovou institucí;

11) „pracovníky“ ▌:

   a) všechny fyzické osoby pracující pro věřitele nebo zprostředkovatele úvěru, ***které jsou přímo*** zapojeny do činností, jež jsou předmětem této směrnice, ***nebo které v průběhu těchto činností přicházejí do styku se spotřebiteli***;

   b) všechny fyzické osoby pracující pro jmenovaného zástupce, které přicházejí do styku se spotřebiteli v průběhu činností, jež jsou předmětem této směrnice;

([1]) Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19.

c) všechny fyzické osoby, které přímo řídí fyzické osoby uvedené v písmenech a) a b) nebo na ně dohlížejí;

12) „celkovou výší úvěru“ celková výše úvěru ve smyslu čl. 3 písm. l) směrnice 2008/48/ES;

13) „celkovými náklady úvěru pro spotřebitele“ celkové náklady úvěru pro spotřebitele ve smyslu čl. 3 písm. g) směrnice 2008/48/ES, ***včetně nákladů na ocenění nemovitosti, je-li pro získání úvěru nezbytné, avšak bez evidenčních poplatků za převod vlastnictví nemovitosti. Vyloučeny jsou veškeré částky splatné spotřebitelem v důsledku neplnění závazků stanovených ve smlouvě o úvěru;***

14) „celkovou částkou splatnou spotřebitelem“ celková částka splatná spotřebitelem ve smyslu ***čl. 3 písm. h)*** směrnice 2008/48/ES;

15) „roční procentní sazbou nákladů“ celkové náklady úvěru pro spotřebitele vyjádřené jako roční procento celkové výše úvěru, případně včetně nákladů uvedených v čl. 12 odst. 2, ***jež se na ročním základě rovná současné hodnotě všech budoucích nebo stávajících závazků (čerpání, splátek a poplatků) dohodnutých mezi věřitelem a spotřebitelem***;

16) „výpůjční úrokovou sazbou“ výpůjční úroková sazba ve smyslu čl. 3 písm. j) směrnice 2008/48/ES;

17) „posouzením úvěruschopnosti“ hodnocení ***vyhlídky, že dluh vyplývající ze smlouvy o úvěru bude splacen***;

18) „trvalým nosičem“ trvalý nosič ve smyslu čl. 3 písm. m) směrnice 2008/48/ES;

19) „domovským členským státem“:

a) členský stát, v němž má věřitel nebo zprostředkovatel úvěru, který je fyzickou osobou, ***ústředí***;

b) členský stát, v němž má věřitel nebo zprostředkovatel úvěru, který je právnickou osobou, sídlo, nebo jestliže podle svého použitelného vnitrostátního práva žádné sídlo nemá, členský stát, v něž má ústředí;

20) „hostitelským členským státem“ členský stát ***jiný než domovský členský stát***, ve kterém má věřitel nebo zprostředkovatel úvěru pobočku nebo v němž poskytuje služby;

21) „poradenskými službami“ poskytování individuálních doporučení spotřebiteli ohledně jedné či více transakcí týkajících se smlouvy o úvěru; tato činnost je oddělena od poskytnutí úvěru i od činností při zprostředkování úvěru uvedených v bodě 5;

22) „příslušným orgánem“ orgán, který členský stát určí jako příslušný v souladu s článkem 5;

23) „překlenovacím úvěrem“ smlouva o úvěru, která buď nemá pevně stanovenou dobu trvání, nebo má být splacena během dvanácti měsíců a kterou spotřebitel používá jako dočasné finanční řešení při přechodu k jinému mechanismu financování v souvislosti s nemovitostí;

24) „podmíněným závazkem nebo zárukou“ smlouva o úvěru, která funguje jako záruka pro jinou samostatnou, avšak doplňkovou transakci a u které je jistina zajištěná nemovitostí čerpána pouze v případě, že nastane určitá událost nebo události, jež jsou stanoveny ve smlouvě a jež mohou, ale nemusí nastat;

25) „smlouvou o úvěru s podílem na hodnotě nemovitosti“ smlouva o úvěru, u níž se jistina, která má být splacena, určuje na základě smluvně stanoveného procentního podílu z hodnoty nemovitosti v okamžiku splácení jistiny;

26) „vázaným prodejem“ nabízení nebo prodej smlouvy o úvěru v balíčku s dalšími, odlišnými finančními produkty nebo službami, přičemž smlouva o úvěru není spotřebiteli samostatně k dispozici;

27) „spojeným prodejem“ nabízení nebo prodej smlouvy o úvěru v balíčku s dalšími, odlišnými finančními produkty nebo službami, přičemž uvedená smlouva o úvěru je spotřebiteli rovněž k dispozici samostatně, avšak nikoli nutně za stejných podmínek jako při nabídce ve spojení s doplňkovými službami;

28) „úvěrem v cizí měně“ smlouva o úvěru, kde úvěr

a) je denominován v jiné měně, než ve které má spotřebitel příjem nebo ve které drží aktiva, z nichž má být úvěr splácen; nebo

b) je denominován v jiné měně, než je měna členského státu, v němž má spotřebitel bydliště.

Článek 5

Příslušné orgány

1. Členské státy určí ***vnitrostátní*** příslušné orgány oprávněné k tomu, aby zajistily ***a vynucovaly dodržování*** této směrnice, a zajistí, aby měly ***vyšetřovací a donucovací*** pravomoci ***i přiměřené zdroje***, které jsou nezbytné k ***účinnému a účelnému*** plnění jejich úkolů.

Orgány uvedené v prvním pododstavci jsou buď orgány veřejné moci, nebo subjekty uznané vnitrostátním právem nebo orgány veřejné moci, kterým vnitrostátní právo tuto pravomoc výslovně svěřuje. Nejsou jimi věřitelé, zprostředkovatelé úvěru nebo jmenovaní zástupci.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány, všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i auditoři a znalci pověření příslušnými orgány byli vázáni služebním či profesním tajemstvím. Žádné důvěrné informace, které získají při výkonu svých služebních povinností, nesmějí sdělit jiné osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné nebo obecné podobě, aniž jsou dotčeny případy stanovené trestním právem nebo touto směrnicí. To však nebrání příslušným orgánům ve výměně nebo předávání důvěrných informací v souladu s vnitrostátním právem a právem Unie.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušnými pro zajištění ***a vynucování dodržování*** článků ***9, 29, 32, 33, 34 a 35*** této směrnice byly jedny nebo obojí z následujících:

a) příslušné orgány ve smyslu čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) č. 1093/2010;

b) orgány jiné než příslušné orgány uvedené v písmeni a), jestliže vnitrostátní právní či správní předpisy vyžadují, aby tyto orgány spolupracovaly s příslušnými orgány uvedenými v písmeni a), kdykoli je to nutné k plnění jejich úkolů podle této směrnice, a to i za účelem spolupráce s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovnictví) (dále jen „Evropský orgán pro bankovnictví“), jak vyžaduje tato směrnice.

4. Členské státy uvědomí Komisi ***a Evropský orgán pro bankovnictví*** o určení příslušných orgánů ***i jakýchkoli změnách v tomto určení*** a uvedou rozdělení povinností mezi různé příslušné orgány. ***První oznámení se uskuteční co nejdříve a nejpozději …*** (*).

5. Svou pravomoc příslušné orgány vykonávají v souladu s vnitrostátním právem buď

a) přímo v rámci vlastní pravomoci nebo pod soudním dohledem; nebo

(*) ***Dva roky od vstupu této směrnice v platnost.***

b) prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí nezbytného rozhodnutí, a to i v řízení o opravném prostředku, není-li návrhu na přijetí nezbytného rozhodnutí vyhověno, s výjimkou článků 9, 29, 32, 33, 34 a 35.

6. Existuje-li na jeho území více než jeden příslušný orgán, zajistí členský stát ***zřetelné vymezení povinností těchto orgánů a*** úzkou spolupráci mezi nimi, aby mohly své příslušné povinnosti efektivně vykonávat.

7. Komise nejméně jednou ročně zveřejní seznam příslušných orgánů v Úředním věstníku Evropské unie a na své internetové stránce jej průběžně aktualizuje.

Kapitola ***2***

Finanční vzdělávání

Článek 6

Finanční vzdělávání spotřebitelů

1. Členské státy prosazují opatření na podporu vzdělávání spotřebitelů ve vztahu k zodpovědnému přijímání úvěrů a řízení dluhu, zejména v souvislosti se smlouvami o hypotečním úvěru. Pro orientaci spotřebitelů, zejména těch, kteří si hypoteční úvěr berou poprvé, jsou nezbytné jasné a obecné informace o procesu poskytování úvěru. Informace o tom, jaká vodítka jim mohou poskytnout organizace spotřebitelů a vnitrostátní orgány jsou rovněž nezbytné .

2. Komise zveřejní vyhodnocení finančního vzdělávání, které je spotřebitelům v členských státech k dispozici, a nalezne příklady osvědčených postupů, které by bylo možné dále rozvíjet s cílem zvýšení finanční informovanosti spotřebitelů.

Kapitola 3

Podmínky vztahující se na věřitele, zprostředkovatele úvěru ***a jmenované zástupce***

Článek 7

Kodex chování při poskytování úvěru spotřebitelům

1. Členské státy vyžadují, aby věřitel, zprostředkovatel úvěru ***nebo jmenovaný zástupce*** ▌ při ***tvorbě úvěrového produktu nebo*** poskytování úvěru, zprostředkování úvěru ***či poskytování poradenských služeb*** o úvěru a případně doplňkových služeb spotřebiteli ***nebo při plnění smlouvy o úvěru*** jednal čestně, přiměřeně***, transparentně*** a profesionálně ***a zohledňoval práva a zájmy spotřebitele***. ***Při poskytování či zprostředkování úvěru nebo poskytování poradenských služeb o úvěru a případně doplňkových služeb se vychází z informací o situaci spotřebitele, z veškerých zvláštních požadavků, které spotřebitel sdělil, a z přiměřených předpokladů o rizicích, kterým může být spotřebitel po celou dobu trvání smlouvy o úvěru vystaven. Při poskytování poradenských služeb se mimoto vychází z informací požadovaných v čl. 22 odst. 3 písm. a).***

2. Členské státy zajistí, aby způsob, jakým věřitelé odměňují své pracovníky a ▌ zprostředkovatele úvěru, a způsob, jakým zprostředkovatelé úvěru odměňují své pracovníky ***a jmenované zástupce***, nebránil dodržení povinnosti ▌ ***stanovené v odstavci 1***.

3. Členské státy zajistí, aby při stanovování a uplatňování zásad odměňování pracovníků odpovědných za posuzování úvěruschopnosti dodržovali věřitelé způsobem a v rozsahu, který je přiměřený jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností, tato pravidla:

a) zásady odměňování podporují řádné a účinné řízení rizik a jsou s ním v souladu a nepovzbuzují k podstupování rizik překračujících úroveň rizika tolerovaného věřitelem;

b) zásady odměňování jsou v souladu s obchodní strategií, cíli, hodnotami a dlouhodobými zájmy věřitele a zahrnují opatření na předcházení střetu zájmů, zejména stanovením toho, že odměňování není závislé na počtu nebo podílu akceptovaných žádostí o úvěr.

4. Členské státy zajistí, aby v případě, že věřitelé, zprostředkovatelé úvěrů nebo jmenovaní zástupci poskytují poradenské služby, nebyla struktura odměňování pracovníků zapojených do těchto služeb na újmu jejich schopnosti jednat v nejlepším zájmu spotřebitele, a zejména nebyla závislá na prodejních cílech. V zájmu dosažení tohoto cíle mohou členské státy nadto zakázat provize, které věřitel platí zprostředkovateli úvěru.

5. Členské státy mohou uložit zákaz nebo omezení plateb spotřebitele věřiteli nebo zprostředkovateli úvěru před uzavřením smlouvy o úvěru.

Článek 8

Povinnost bezplatně poskytovat informace spotřebiteli

Členské státy zajistí, aby informace poskytované spotřebitelům na základě požadavků této směrnice byly spotřebitelům poskytovány bezplatně.

Článek 9

Požadavky na znalosti a odbornou způsobilost pracovníků

1. ▌Členské státy zajistí, aby ▌ věřitelé, zprostředkovatelé úvěru ***a jmenovaní zástupci u svých pracovníků vyžadovali*** náležitou ***a průběžně aktualizovanou*** úroveň znalostí a odborné způsobilosti v oblasti ***tvorby,*** nabízení nebo poskytování smluv o úvěru, ***výkonu činností*** při zprostředkování úvěrů uvedených v čl. 4 bodu 5 ***nebo poskytování poradenských služeb***. Tam, kde uzavření smlouvy o úvěru zahrnuje i související doplňkovou službu, ***▌jsou vyžadovány*** také příslušné znalosti a odborná způsobilost týkající se dané doplňkové služby.

2. S výjimkou případů uvedených v odstavci 3 domovské členské státy stanoví minimální požadavky na znalosti a odbornou způsobilost pracovníků věřitelů, zprostředkovatelů úvěru a jmenovaných zástupců v souladu se zásadami uvedenými v příloze III.

3. Poskytuje-li věřitel nebo zprostředkovatel úvěru své služby na území jednoho nebo několika dalších členských států

i) prostřednictvím pobočky, odpovídá za stanovení minimálních požadavků na znalosti a odbornou způsobilost pracovníků pobočky hostitelský členský stát;

ii) na základě volného pohybu služeb, odpovídá za stanovení minimálních požadavků na znalosti a odbornou způsobilost pracovníků v souladu s přílohou III domovský členský stát. U požadavků uvedených v příloze III bodě 1 písm. b), c), e) a f) však může minimální požadavky na znalosti a odbornou způsobilost stanovit hostitelský členský stát.

4. Členské státy zajistí, aby na dodržování požadavků stanovených v odstavci 1 dohlížely příslušné orgány a aby měly pravomoc od věřitelů, zprostředkovatelů úvěru a jmenovaných zástupců vyžadovat předložení důkazů, jež pro takový dohled považuje příslušný orgán za nezbytné.

5. V zájmu účinného dohledu nad věřiteli a zprostředkovateli úvěru, kteří poskytují své služby na území jiných členských států na základě volného pohybu služeb, příslušné orgány hostitelského a domovského členského státu úzce spolupracují, aby v oblasti minimálních požadavků na znalosti a odbornou způsobilost stanovených hostitelským členským státem fungoval účinný dohled a vymáhání dodržování předpisů. Za tímto účelem může každý z těchto orgánů přenést určité úkoly a povinnosti na svůj protějšek.

Kapitola 4

Informace a postupy ▌ předcházející uzavření smlouvy o úvěru

Článek 10

Obecná ustanovení použitelná na reklamu a marketing

Aniž je dotčena směrnice 2005/29/ES, vyžadují členské státy, aby veškerá reklamní a marketingová komunikace týkající se smluv o úvěru ▌ byla přiměřená, jasná a nezavádějící ▌ . Zejména jsou zakázány formulace, které mohou u spotřebitele vyvolat falešná očekávání ohledně dostupnosti nebo nákladů úvěru.

Článek 11

Standardní informace uváděné v reklamě

1. Členské státy zajistí, aby jakákoli reklama na smlouvy o úvěru ▌ , jež uvádí úrokovou sazbu nebo jakékoli číselné údaje o nákladech úvěru pro spotřebitele, uváděla standardní informace v souladu s tímto článkem.

Členské státy mohou stanovit, že se první pododstavec nepoužije, pokud vnitrostátní právo vyžaduje, aby v reklamách na smlouvy o úvěru, které neuvádějí úrokovou sazbu ani jakékoli číselné údaje o nákladech úvěru pro spotřebitele ve smyslu prvního pododstavce, byla uváděna roční procentní sazba nákladů.

2. Standardní informace musí obsahovat ▌ jasným, výstižným a zřetelným způsobem ▌

a) totožnost věřitele nebo tam, kde je to relevantní, zprostředkovatele úvěru ***nebo jmenovaného zástupce***;

b) ***informaci, že je*** smlouva o úvěru ▌ zajištěna zástavním právem k nemovitosti určené k bydlení nebo jiným srovnatelným zajištěním běžně používaným v členském státě na nemovitosti určené k bydlení nebo právem k nemovitosti určené k bydlení, je-li to relevantní;

c) výpůjční úrokovou sazbu, přičemž se uvede, zda je pevná, pohyblivá nebo kombinací obojího, spolu s údaji o veškerých poplatcích zahrnutých v celkových nákladech úvěru pro spotřebitele;

d) celkovou výši úvěru;

e) roční procentní sazbu nákladů, ***která musí být v reklamě uvedena alespoň stejně zřetelně jako jakékoli úrokové sazby;***

f) dobu trvání smlouvy o úvěru***, je-li relevantní***;

g) výši splátek***, je-li relevantní***;

h) celkovou částku splatnou spotřebitelem***, je-li relevantní***;

i) počet splátek, je-li relevantní;

j) upozornění na to, že částku splatnou spotřebitelem by mohla ovlivnit možná fluktuace směnného kurzu, je-li to relevantní.

3. Informace vyjmenované v odstavci 2 mimo písmena a), b) nebo j) se uvádějí prostřednictvím reprezentativního příkladu a jsou s ním neustále v souladu. Kritéria pro určení reprezentativního příkladu přijmou členské státy.

4. Je-li pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek spotřebitel povinen uzavřít smlouvu o doplňkové službě ▌ , zejména pojištění, a náklady na tuto službu nelze určit předem, musí být spolu s roční procentní sazbou nákladů jasně, výstižně a zřetelně uvedena rovněž povinnost uzavřít smlouvu o této službě.

▌

5. Informace uvedené v odstavcích 2 a 4 musí být snadno čitelné nebo jasně slyšitelné, podle toho, jaké médium je k reklamě užito.

6. Členské státy mohou vyžadovat zahrnutí výstižných a přiměřených upozornění na konkrétní rizika, která jsou se smlouvami o úvěru spojena. Tyto požadavky oznámí bezodkladně Komisi.

7. Tímto článkem není dotčena směrnice 2005/29/ES.

Článek 12

Vázaný a spojený prodej

1. Členské státy umožní spojený prodej, avšak zakáží vázaný prodej.

2. Bez ohledu na odstavec 1 mohou členské státy stanovit, že věřitelé mohou od spotřebitele, jeho rodinného příslušníka nebo blízkého příbuzného požadovat

a) otevření nebo vedení platebního nebo spořicího účtu, je-li jeho jediným účelem shromažďovat peněžní prostředky pro splácení a obsluhu úvěru, soustředit zdroje za účelem získání úvěru nebo poskytnout doplňující zajištění věřiteli v případě prodlení;

b) pořízení nebo vedení investičního produktu nebo produktu soukromého penzijního spoření, jestliže daný produkt, který investorovi primárně nabízí příjem v důchodu, slouží také k poskytnutí doplňujícího zajištění věřiteli v případě prodlení, ke shromažďování peněžních prostředků pro splácení a obsluhu úvěru nebo k soustředění zdrojů za účelem získání úvěru;

c) uzavření samostatné smlouvy o úvěru ve spojení se smlouvou o úvěru s podílem na hodnotě nemovitosti za účelem získání úvěru.

3. Bez ohledu na odstavec 1 mohou členské státy vázaný prodej povolit, pokud věřitel může příslušnému orgánu prokázat, že ze svázaných produktů nebo kategorií produktů, které nejsou k dispozici samostatně, nabízených za vzájemně podobných podmínek, mají s náležitým ohledem na dostupnost a ceny příslušných produktů nabízených na trhu spotřebitelé zřejmý prospěch. Tento odstavec platí pouze u produktů, které jsou uvedeny na trh po… (*)

4. Členské státy mohou věřitelům povolit, aby od spotřebitelů v souvislosti se smlouvou o úvěru vyžadovali příslušné pojištění. V těchto případech členské státy zajistí, aby věřitel akceptoval pojištění od jiného pojistitele, než jakému by sám dával přednost, pokud dané pojištění poskytuje rovnocennou úroveň záruky jako pojištění navržené věřitelem.

Článek 13

Všeobecné informace

1. Členské státy zajistí, aby věřitelé nebo tam, kde je to relevantní, ***vázaní*** zprostředkovatelé úvěru ***nebo jejich jmenovaní zástupci*** trvale zpřístupnili ***v papírové podobě nebo na jiném trvalém nosiči*** nebo v elektronické podobě ***jasné a srozumitelné*** všeobecné informace o smlouvách o úvěru. ***Členské státy mohou navíc stanovit, aby všeobecné informace zpřístupňoval rovněž zprostředkovatel úvěru, který není vázaným zprostředkovatelem.***

Tyto všeobecné informace musí obsahovat alespoň

a) totožnost a poštovní adresu ***toho, kdo je vydal***;

b) možné účely použití úvěru;

c) formy zajištění, včetně případné možnosti, aby se toto zajištění nacházelo v jiném členském státě;

(*) ***Den vstupu této směrnice v planost.***

d) ***možnou*** dobu trvání smluv o úvěru;

e) ▌typy ▌ ***dostupné výpůjční úrokové sazby, přičemž se uvede, zda je pevná, pohyblivá nebo obojí***, spolu se stručným popisem vlastností pevné a pohyblivé sazby ▌, včetně souvisejících důsledků pro spotřebitele;

f) ***jsou-li k dispozici úvěry v cizí*** měně nebo měnách, ***uvedení této cizí měny nebo měn*** včetně vysvětlení důsledků pro spotřebitele, jestliže je úvěr denominován v cizí měně;

g) ***reprezentativní*** příklad celkové ***výše úvěru, celkových*** nákladů úvěru ***pro spotřebitele, celkové částky splatné*** spotřebitelem a roční procentní sazby nákladů;

h) uvedení možných dalších nákladů, které nejsou do celkových nákladů úvěru spotřebitele zahrnuty a které mají být v souvislosti se smlouvou o úvěru uhrazeny;

i) ***spektrum*** různých dostupných možností splácení úvěru věřiteli (včetně počtu, četnosti a výše pravidelných splátek);

j) tam, kde je to relevantní, jasné a výstižné uvedení toho, že splnění podmínek smlouvy o úvěru nezaručuje splacení celkové výše úvěru podle smlouvy o úvěru;

k) ▌ popis podmínek ***přímo souvisejících*** s předčasným splacením;

l) uvedení toho, zda je nezbytné ocenění nemovitosti, a pokud ano, ***kdo za jeho provedení odpovídá a zda z toho vyplývají pro spotřebitele jakékoli náklady;***

m) uvedení doplňkových služeb, které je spotřebitel povinen si pořídit, aby úvěr získal nebo jej získal za nabízených podmínek, a tam, kde je to relevantní, upozornění, že doplňkové služby mohou být zakoupeny u poskytovatele, který není věřitelem; a

n) obecné upozornění na možné důsledky nedodržení závazků souvisejících se smlouvou o úvěru.

2. Členské státy mohou věřitelům uložit povinnost zahrnout další druhy upozornění, jež jsou v daném členském státě relevantní. Tyto požadavky oznámí bezodkladně Komisi.

Článek 14

Předsmluvní informace

1. Členské státy zajistí, aby věřitel a tam, ke je to relevantní, zprostředkovatel úvěru ***nebo jmenovaný zástupce*** spotřebiteli poskytl individuální informace potřebné k porovnání úvěrů, které jsou na trhu k dispozici, k posouzení jejich důsledků a k učinění informovaného rozhodnutí, zda smlouvu o úvěru uzavře,

a) bez zbytečného odkladu poté, co spotřebitel poskytl nezbytné informace o svých potřebách, finanční situaci a preferencích v souladu s článkem 20, a

b) v dostatečném předstihu předtím, než je spotřebitel smlouvou o úvěru nebo nabídkou vázán.

2. Individuální informace uvedené v odstavci 1 se poskytují na papíře nebo na jiném trvalém nosiči prostřednictvím ESIP obsaženého v příloze II.

3. Členské státy zajistí, že pokud je spotřebiteli předkládána nabídka závazná pro věřitele, musí být ***poskytnuta na papíře nebo na jiném trvalém nosiči a*** doplněna o ESIP, ***jestliže***

a) předtím nebyl žádný ESIP spotřebiteli poskytnut nebo

b) vlastnosti nabídky se od informací obsažených v dříve poskytnutém ESIP liší.

Úterý, 10. září 2013

4. Členské státy mohou stanovit povinné poskytování ESIP před předložením nabídky závazné pro věřitele. Pokud tak členský stát stanoví, vyžaduje opětovné poskytnutí ESIP pouze tehdy, pokud je splněna podmínka odst. 3 písm. b).

5. Členské státy, ve kterých byl před … (*) ***zaveden informační přehled splňující přinejmenším tytéž požadavky na informace, jako jsou požadavky uvedené v příloze II, mohou pro účely tohoto článku takový přehled i nadále používat až do …*** (**).

6. Členské státy stanoví dobu alespoň sedmi dní, během níž bude mít spotřebitel dostatek času porovnat ▌ nabídky, posoudit jejich důsledky a informovaně se rozhodnout.

Členské státy upřesní, zda je doba uvedená v prvním pododstavci lhůtou na rozmyšlenou před uzavřením smlouvy o úvěru, nebo lhůtou pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy o úvěru po jejím uzavření, nebo kombinací obojího.

Jestliže členský stát stanoví lhůtu na rozmyšlenou před uzavřením smlouvy o úvěru,

a) je nabídka pro věřitele závazná po celou dobu trvání této lhůty, a

b) spotřebitel může během této lhůty na rozmyšlenou nabídku kdykoli přijmout.

Členské státy mohou stanovit, že spotřebitelé nabídku nesmějí přijmout před uplynutím nejvíce prvních deset dní lhůty na rozmyšlenou.

Jsou-li výpůjční úroková sazba nebo jiné náklady spojené s nabídkou určovány na základě prodeje podkladových dluhopisů nebo jiných nástrojů dlouhodobého financování, mohou členské státy stanovit, že se výpůjční úroková sazba nebo jiné náklady mohou od těch, které jsou uvedeny v nabídce, lišit v závislosti na hodnotě podkladového dluhopisu nebo nástroje dlouhodobého financování.

Má-li spotřebitel právo na odstoupení od smlouvy podle druhého pododstavce tohoto odstavce, článek 6 směrnice 2002/65/ES se nepoužije.

7. Jestliže věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru ***nebo jmenovaný zástupce poskytl spotřebiteli ESIP***, má se za to, že splnil požadavky ***na*** poskytnutí informací spotřebiteli před uzavřením smlouvy na dálku stanovené v čl. 3 ***odst. 1*** směrnice 2002/65/ES***; za to, že splnil požadavky čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice, se má pouze tehdy,*** pokud ESIP poskytl ***alespoň před uzavřením smlouvy***.

8. Členské státy neupraví vzor ESIP jinak, než jak je stanoveno v příloze II. Veškeré doplňující informace, které věřitel nebo případně zprostředkovatel úvěru ***či jmenovaný zástupce*** může ***nebo podle vnitrostátního práva musí*** spotřebiteli poskytnout, se poskytují v samostatném dokumentu, který lze k ESIP připojit.

9. ***Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 40 za účelem změn standardních formulací obsažených v části A přílohy II nebo pokynů obsažených v části B přílohy II s cílem řešit potřebu informací nebo upozornění v souvislosti s novými produkty, které nebyly nabízeny před …*** (***)***.. Tyto akty v přenesené pravomoci však nesmějí měnit strukturu nebo formát ESIP.***

10. V případě hlasové telefonní komunikace podle čl. 3 odst. 3 směrnice 2002/65/ES musí popis hlavních znaků finanční služby, který má být poskytnut v souladu s čl. 3 odst. 3 ***písm. b)*** druhou odrážkou uvedené směrnice, obsahovat minimálně položky uvedené příloze II v části A oddílech ***2 až 5*** této směrnice.

(*) ***Den vstupu této směrnice v platnost.***
(**) ***Pět let po vstupu této směrnice v platnost.***
(***) ***Den vstupu této směrnice v platnost.***

11. Členské státy zajistí, aby ***přinejmenším v případech, kdy neexistuje právo na odstoupení od smlouvy,*** věřitel ***nebo tam, kde je to relevantní,*** zprostředkovatel úvěru ***či jmenovaný zástupce*** spotřebiteli poskytl kopii návrhu smlouvy o úvěru, ***v okamžiku předložení nabídky závazné pro věřitele. Jestliže právo na odstoupení od smlouvy existuje, členské státy zajistí, aby věřitel nebo tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru či jeho jmenovaný zástupce v okamžiku, kdy je předložena nabídka závazná pro věřitele, poskytnutí kopie návrhu smlouvy o úvěru spotřebiteli nabídl.***

Článek 15

Informační požadavky týkající se zprostředkovatelů úvěru ***a jmenovaných zástupců***

1. ***Členské státy zajistí, aby v dostatečném předstihu před výkonem*** kterékoli z činností při zprostředkování úvěru vyjmenovaných v čl. ***4 bodě 5*** poskytl zprostředkovatel úvěru ***nebo jmenovaný zástupce*** spotřebiteli ***na papíře nebo na jiném trvalém nosiči*** alespoň tyto informace:

a) totožnost a poštovní adresu zprostředkovatele úvěru;

b) registr, v němž je zapsán, ***registrační číslo, bylo-li přiděleno,*** a postupy pro ověření ***této registrace***;

c) ***zda je zprostředkovatel úvěru vázaným zprostředkovatelem nebo pracuje výhradně pro jednoho nebo několik věřitelů. Je-li zprostředkovatel úvěru vázaným zprostředkovatelem nebo pracuje-li výhradně pro jednoho nebo několik věřitelů***, uvede jeho nebo jejich jména či názvy. ***Zprostředkovatel úvěru může uvést, že je nezávislý, pokud splňuje podmínky stanovené v souladu s čl. 22 odst. 4;***

d) zda zprostředkovatel úvěru nabízí poradenské služby;

e) má-li spotřebitel zprostředkovateli úvěru uhradit za jeho služby poplatek***, jeho výši, nebo není-li to možné, způsob jejího výpočtu***;

f) postupy umožňující spotřebitelům ***nebo*** dalším zainteresovaným stranám ***interně*** si stěžovat na zprostředkovatele úvěru a případně postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a zjednávání nápravy;

g) ***případnou*** existenci, ***a je-li známa, výši*** provizí ***nebo jiných finančních pobídek***, které má věřitel ***nebo třetí osoba*** zprostředkovateli úvěru zaplatit ***za služby v souvislosti se smlouvou o úvěru. Není-li v okamžiku poskytnutí těchto informací výše známa, informuje zprostředkovatel úvěru spotřebitele, že bude skutečná částka později uvedena v ESIP.***

2. Zprostředkovatelé úvěru, kteří nejsou vázanými zprostředkovateli, ***ale přijímají provizi od jednoho nebo více věřitelů,*** spotřebitele na jeho žádost informují o různých úrovních provize, kterou jim platí jednotliví věřitelé poskytující smlouvy o úvěru, jež jsou spotřebiteli nabízeny. Spotřebitel musí být informován o tom, že má právo si tyto informace vyžádat.

3. Jestliže zprostředkovatel úvěru účtuje spotřebiteli poplatek a navíc od věřitele nebo třetí osoby přijímá provizi, vysvětlí spotřebiteli, zda tato provize bude či nebude zčásti nebo v plné výši od poplatku odečtena.

4. Členské státy zajistí, aby v případě, že má spotřebitel uhradit zprostředkovateli úvěru za jeho služby poplatek, zprostředkovatel úvěru sdělil tento poplatek věřiteli pro účely výpočtu roční procentní sazby nákladů.

5. Členské státy vyžadují, aby zprostředkovatel úvěru zajistil, že jeho jmenovaný zástupce při navázání styku s jakýmkoli spotřebitelem nebo před obchodováním s ním kromě informací povinně uváděných podle tohoto článku sdělí, v jaké funkci jedná a kterého zprostředkovatele úvěru zastupuje.

Článek 16

Náležité vysvětlení

1. Členské státy zajistí, aby věřitelé a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru ***nebo jmenovaní zástupci*** poskytli spotřebiteli náležité vysvětlení týkající se navrhovaných smluv o úvěru a jakýchkoli doplňkových služeb, aby byl schopen posoudit, zda navrhované smlouvy o úvěru ***a doplňkové služby*** vyhovují jeho potřebám a finanční situaci. ▌

Toto vysvětlení ***obsahuje zejména, jsou-li relevantní,***

a) předsmluvní informace, které mají být poskytnuty podle

i) článku 14 v případě věřitelů;

ii) článků 14 a 15 v případě zprostředkovatelů úvěru nebo jmenovaných zástupců;

b) základní rysy navržených produktů;

c) konkrétní důsledky, které mohou mít nabízené produkty pro spotřebitele, včetně ▌ ***důsledků*** prodlení spotřebitele při splácení; ***a***

d) jsou-li se smlouvou o úvěru spojeny doplňkové služby, zda lze jednotlivé složky balíčku samostatně ukončit a jaké důsledky by to pro spotřebitele mělo.

2. Členské státy mohou upravit způsob a rozsah poskytování vysvětlení podle odstavce 1, jakož i to, kdo je poskytuje, podle konkrétních okolností souvisejících se situací, ve které je smlouva o úvěru nabízena, komu je nabízena a jaký druh úvěru je nabízen.

Kapitola 5

Roční procentní sazba nákladů

Článek 17

Výpočet roční procentní sazby nákladů

1. Roční procentní sazba nákladů ▌ se vypočítá podle matematického vzorce uvedeného příloze I.

2. ***Náklady na otevření a vedení zvláštního účtu***, na používání platebních prostředků pro ▌ operace a čerpání na tomto účtu ▌ a další náklady spojené s platebními operacemi se zahrnou do celkových nákladů úvěru pro spotřebitele, ***jestliže je otevření nebo vedení účtu povinné pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek***.

3. Výpočet roční procentní sazby nákladů je založen na předpokladu, že smlouva o úvěru zůstane platná po dohodnutou dobu a že věřitel a spotřebitel splní závazky podle podmínek a ve lhůtách stanovených ve smlouvě o úvěru.

4. V případě smluv o úvěru obsahujících ustanovení umožňující změny výpůjční úrokové sazby a případně poplatků, které jsou zahrnuty do roční procentní sazby nákladů, avšak nelze je v době výpočtu číselně vyjádřit, se roční procentní sazba nákladů počítá s využitím předpokladu, že výpůjční úroková sazba a další poplatky ***zůstanou pevné ve vztahu k*** úrovni stanovené při ***uzavření*** smlouvy.

▌

5. V případě smluv o úvěru, u nichž je dohodnuta pevná výpůjční úroková sazba na počáteční období alespoň pěti let, na jehož konci se sjednává nová pevná výpůjční úroková sazba na další významně dlouhé období, zahrnuje výpočet doplňkové, ilustrativní roční procentní sazby nákladů uváděné v ESIP pouze počáteční období s pevnou sazbou a vychází z předpokladu, že na konci období s pevnou výpůjční úrokovou sazbou je zbývající jistina splacena.

6. Umožňuje-li smlouva o úvěru změny ve výpůjční úrokové sazbě, členské státy zajistí, aby byl spotřebitel přinejmenším prostřednictvím ESIP informován o možných důsledcích těchto změn pro splatné částky a pro roční procentní sazbu nákladů. Za tímto účelem se spotřebiteli poskytne doplňková roční procentní sazba nákladů, která ilustruje možná rizika související s významným zvýšením výpůjční úrokové sazby. Není-li pro výpůjční úrokovou sazbu stanovena horní hranice, musí být tato informace doprovázena upozorněním zdůrazňujícím, že se celkové náklady úvěru pro spotřebitele vyjádřené roční procentní sazbou nákladů mohou změnit. Toto ustanovení se nepoužije na smlouvy o úvěru, u nichž je dohodnuta pevná výpůjční úroková sazba na počáteční období alespoň pěti let, na jehož konci se sjednává nová pevná výpůjční úroková sazba na další významně dlouhé období, pro které se v ESIP stanoví doplňková, ilustrativní roční procentní sazba nákladů.

7. Kde je to relevantní, použijí se při výpočtu roční procentní sazby nákladů dodatečné předpoklady uvedené v příloze I.

8. Komise je ***zmocněna k přijímání*** aktů v přenesené pravomoci ***v souladu s článkem 40*** za účelem změn ***poznámek*** nebo ***aktualizace*** předpokladů ***používaných k výpočtu roční procentní sazby nákladů podle*** přílohy I, zejména pokud ***poznámky nebo*** předpoklady stanovené v tomto článku a v příloze I nepostačují k výpočtu roční procentní sazby nákladů jednotným způsobem nebo ***již*** nevyhovují obchodní situaci ***na*** trhu.

Kapitola 6

Posouzení úvěruschopnosti

Článek 18

Povinnost posoudit úvěruschopnost spotřebitele

1. Členské státy zajistí, aby před ***uzavřením*** smlouvy o úvěru ***věřitel*** důkladně posoudil ***úvěruschopnost*** spotřebitele. ***Při tomto posuzování se náležitě zohlední faktory, které jsou relevantní pro ověření pravděpodobnosti, že spotřebitel své závazky ze smlouvy o úvěru splní.***

2. Členské státy zajistí, aby ***byly stanoveny, dokumentovány*** a zachovávány ***postupy a informace, na nichž se toto posouzení zakládá.***

3. Při posuzování úvěruschopnosti však nelze spoléhat převážně na to, že hodnota nemovitosti určené k bydlení převyšuje výši úvěru, nebo na předpoklad, že její hodnota vzroste, není-li účelem smlouvy o úvěru výstavba nebo rekonstrukce nemovitosti určené k bydlení.

4. Členské státy zajistí, aby v případě, že věřitel smlouvu o úvěru se spotřebitelem uzavře, nemohl následně tuto smlouvu zrušit nebo změnit v neprospěch spotřebitele z toho důvodu, že posouzení úvěruschopnosti bylo provedeno nesprávně. Tento odstavec se nepoužije, pokud se prokáže, že spotřebitel vědomě neposkytl informace ve smyslu článku 20 nebo že poskytl informace nepravdivé.

5. Členské státy zajistí, ***aby***

a) věřitel dal spotřebiteli úvěr k dispozici pouze tehdy, pokud výsledek posouzení úvěruschopnosti napovídá, že závazky ze smlouvy o úvěru budou pravděpodobně splaceny tak, jak smlouva požaduje;

b) věřitel spotřebitele předem informoval v souladu s článkem 10 směrnice 95/46/ES o tom, že bude vyhledávat v databázi;

c) v případě zamítnutí žádosti o úvěr ▌ věřitel spotřebitele ***neprodleně*** informoval ***o tomto zamítnutí, a pokud uvedené rozhodnutí vychází z automatizovaného zpracování údajů, i o této skutečnosti. Pokud je zamítnutí založeno na výsledcích vyhledávání v databázi, věřitel spotřebitele rovněž informuje o výsledcích tohoto vyhledávání a sdělí mu údaje o použité databázi.***

▌

6. Členské státy zajistí, aby ▌ ***po uzavření smlouvy o úvěru byla*** před jakýmkoli významným zvýšením celkové výše úvěru úvěruschopnost spotřebitele znovu posouzena ***na základě aktuálních informací, nebyl-li tento dodatečný úvěr předpokládán a zahrnut v původním posouzení úvěruschopnosti***.

7. Tímto článkem není dotčena směrnice 95/46/ES.

Článek 19

Oceňování nemovitostí

1. Členské státy zajistí, aby byly na jejich území vytvořeny spolehlivé standardy oceňování nemovitostí určených k bydlení pro účely poskytování hypotečních úvěrů. Členské státy vyžadují, aby věřitelé zajistili používání uvedených standardů, jestliže ocenění nemovitosti provádějí sami, nebo aby podnikli přiměřené kroky k zajištění toho, že uvedené standardy budou použity, provádí-li ocenění třetí osoba. Jsou-li regulací nezávislých odhadců provádějících oceňování nemovitostí pověřeny vnitrostátní orgány, zajistí, aby tito odhadci dodržovali platná vnitrostátní pravidla.

2. Členské státy zajistí, aby interní i externí odhadci provádějící oceňování nemovitostí byli odborně způsobilí a dostatečně nezávislí na procesu poskytování úvěru, a mohli tak poskytnout nestranné a objektivní ocenění, které musí být zdokumentováno na trvalém nosiči a jehož záznam musí věřitel uchovávat.

Článek 20

Poskytování ***informací*** o spotřebiteli ***a jejich ověřování***

▌

1. Posouzení úvěruschopnosti podle článku 18 se provádí na základě nezbytných, dostačujících a přiměřených informací o příjmech a výdajích spotřebitele a o jeho dalších finančních a ekonomických poměrech. Věřitel tyto informace získá z relevantních vnitřních či vnějších zdrojů, mimo jiné i od spotřebitele, a to včetně informací poskytnutých zprostředkovateli úvěru nebo jmenovanému zástupci v průběhu procesu žádání o úvěr. Tyto informace musí být náležitě ověřeny, mimo jiné v případě nutnosti také použitím nezávisle ověřitelné dokumentace.

2. Členské státy zajistí, aby zprostředkovatelé úvěru nebo jmenovaní zástupci správně předkládali nezbytné informace získané od spotřebitele příslušnému věřiteli, a umožnili mu tak posouzení úvěruschopnosti provést.

3. ***Členské státy zajistí, aby věřitelé*** v předsmluvní fázi ***jasně a přímo stanovili*** ▌ ***nutné*** informace ***a*** nezávisle ověřitelné důkazy, ▌ které musí spotřebitel poskytnout, ***a lhůty, v nichž tak musí učinit. Tato žádost o informace musí být přiměřená a omezit se na to, co je nezbytné k řádnému posouzení úvěruschopnosti. Členské státy věřitelům povolí žádat o vysvětlení informací obdržených v reakci na uvedenou žádost, je-li to k posouzení úvěruschopnosti nezbytné.***

Členské státy nedovolí, aby věřitel smluvní vztah ze smlouvy o úvěru ukončil z toho důvodu, že informace poskytnuté spotřebitelem před jejím uzavřením byly neúplné.

Druhý pododstavec členským státům nebrání v tom, aby věřiteli povolily smluvní vztah ze smlouvy o úvěru ukončit, pokud se prokáže, že spotřebitel informace vědomě neposkytl nebo poskytl informace nepravdivé.

4. Členské státy disponují opatřeními k zajištění toho, aby si spotřebitelé byli vědomi nutnosti poskytnout v reakci na žádost podle odst. 3 prvního pododstavce pravdivé informace a aby tyto informace byly úplné v míře, v jaké je to pro řádné posouzení úvěruschopnosti nezbytné. Věřitel, zprostředkovatel úvěru nebo jmenovaný zástupce spotřebitele upozorní, že nebude-li věřitel schopen posouzení úvěruschopnosti provést, protože se spotřebitel rozhodne neposkytnout k tomu nezbytné informace ***či ověření, není možné úvěr*** poskytnout. Toto upozornění lze poskytnout ve standardizované formě.

5. Tímto článkem není dotčena směrnice 95/46/ES, zejména její článek 6.

Kapitola 7

Přístup k databázím

Článek 21

Přístup k databázím

1. Každý členský stát zajistí pro všechny věřitele ▌***ze všech členských států*** přístup k databázím používaným v daném členském státě k posuzování úvěruschopnosti spotřebitelů a ***za výhradním účelem*** kontroly plnění jejich úvěrových závazků po dobu trvání smlouvy o úvěru. ***Podmínky přístupu musí být nediskriminační.***

2. Odstavec 1 se použije na databáze spravované soukromými úvěrovými kancelářemi nebo agenturami, jež referují o úvěrech, ***i na*** veřejné registry.

▌

3. Tímto článkem není dotčena směrnice 95/46/ES.

Kapitola 8

Poradenské služby

Článek 22

Standardy poradenských služeb

▌

1. Členské státy zajistí, aby věřitel, zprostředkovatel úvěru ***nebo jmenovaný zástupce výslovně*** informoval spotřebitele v rámci dané transakce, zda ***spotřebiteli jsou nebo mohou být poskytovány poradenské služby***.

2. Členské státy zajistí, aby před poskytnutím poradenských služeb nebo případně před uzavřením smlouvy o poskytnutí poradenských služeb poskytl věřitel, zprostředkovatel úvěru nebo jmenovaný zástupce spotřebiteli na papíře nebo jiném trvalém nosiči tyto informace:

a) zda bude doporučení vycházet ze zvážení pouze vlastní řady produktů v souladu s odst. 3 písm. b) nebo širokého spektra produktů z celého trhu v souladu s odst. 3 písm. c), tak aby spotřebitel porozuměl tomu, na jakém základě je doporučení učiněno;

b) výši případných poplatků, které má spotřebitel za poskytnutí poradenských služeb uhradit, nebo ji pokud v okamžiku poskytnutí informací nelze zjistit, způsob jejího výpočtu.

Informace uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) mohou být spotřebiteli poskytnuty formou doplňujících předsmluvních informací.

3. Jsou-li spotřebitelům poskytovány ***poradenské služby***, ***členské státy*** vedle požadavků stanovených v článcích 7 ***a 9 zajistí***, aby

a) ***věřitel, zprostředkovatel úvěru nebo jmenovaný zástupce získal*** nezbytné informace o osobní a finanční situaci spotřebitele, jeho preferencích a cílech, a mohl mu tak doporučit vhodné smlouvy o úvěru. Toto posouzení musí vycházet z informací, které jsou v daném okamžiku aktuální, ***a musí zohlednit*** přiměřené předpoklady ohledně ***rizik pro*** situaci spotřebitele po celou dobu trvání navrhované smlouvy o úvěru ▌;

b) věřitel, vázaný zprostředkovatel úvěru nebo jmenovaný zástupce vázaného zprostředkovatele úvěru zvážil dostatečně velký počet smluv o úvěru ve své nabídce produktů a doporučil z ní jednu nebo několik smluv o úvěru vhodných s ohledem na potřeby a finanční a osobní situaci spotřebitele;

c) zprostředkovatel úvěru, který není vázaným zprostředkovatelem, nebo jmenovaný zástupce zprostředkovatele úvěru, který není vázaným zprostředkovatelem, zvážil dostatečně velký počet smluv o úvěru, které jsou k dispozici na trhu, a doporučil z nich jednu nebo několik smluv o úvěru vhodných s ohledem na potřeby a finanční a osobní situaci spotřebitele;

d) věřitel, zprostředkovatel úvěru nebo jmenovaný zástupce jednal v nejlepším zájmu spotřebitele tím, že

i) se informuje o potřebách a situaci spotřebitele a

ii) doporučí vhodné smlouvy o úvěru v souladu s písmeny a), b) a c); a

e) věřitel, zprostředkovatel úvěru nebo jmenovaný zástupce poskytl spotřebiteli záznam svého doporučení v papírové podobě nebo na jiném trvalém nosiči.

4. Členské státy mohou zakázat používání výrazů „poradenství“, „poradce“ nebo obdobných výrazů, jestliže spotřebitelům poskytuje poradenské služby věřitel, vázaný zprostředkovatel úvěru nebo jmenovaný zástupce vázaného zprostředkovatele úvěru.

Pokud členské státy používání výrazů „poradenství“ a „poradce“ nezakáží, uloží pro používání slovních spojení „nezávislé poradenství“ nebo „nezávislý poradce“ věřitelem, zprostředkovatelem úvěru nebo jmenovaným zástupcem poskytujícím poradenské služby tyto podmínky:

a) věřitel, zprostředkovatel úvěru nebo jmenovaný zástupce musí zvážit dostatečně velký počet smluv o úvěru, které jsou k dispozici na trhu; a

b) věřitel, zprostředkovatel úvěru nebo jmenovaný zástupce nesmí být za tyto poradenské služby odměňován jedním nebo více věřiteli.

Druhý pododstavec písm. b) se použije, pouze pokud je zvažován menší počet věřitelů než většina na trhu.

Členské státy mohou pro používání slovních spojení „nezávislé poradenství“ nebo „nezávislý poradce“ věřitelem, zprostředkovatelem úvěru nebo jmenovaným zástupcem stanovit přísnější požadavky, včetně zákazu odměňování věřitelem.

5. Členské státy mohou stanovit, že věřitel, zprostředkovatel úvěru a jmenovaný zástupce má povinnost spotřebitele varovat, pokud z určité smlouvy o úvěru může pro spotřebitele vzhledem k jeho finanční situaci vyplývat specifické riziko.

6. Členské státy zajistí, aby poradenské služby poskytovali pouze věřitelé, zprostředkovatelé úvěru nebo jmenovaní zástupci.

Členské státy mohou rozhodnout, že první pododstavec nepoužijí u osob

a) vykonávajících činnosti při zprostředkování úvěru uvedené v čl. 4 bodě 5 nebo poskytujících poradenské služby, pokud je vykonávají nebo poskytují příležitostně v rámci určité profesionální činnosti, jež se řídí právními nebo správními předpisy nebo etickým kodexem pro danou profesi, které výkon těchto činností nebo poskytování těchto služeb nevylučují;

b) poskytujících poradenské služby v rámci řízení stávajícího dluhu, které jsou konkurzními správci, pokud se daná činnost řídí právními nebo správními předpisy, nebo veřejné či dobrovolnické služby dluhového poradenství, které nejsou provozovány na komerčním základě; nebo

c) poskytujících poradenské služby, které nejsou věřitelem, zprostředkovatelem úvěru ani jmenovaným zástupcem, pokud těmto osobám udělil oprávnění k činnosti a dohlíží na ně příslušný orgán v souladu s požadavky na zprostředkovatele úvěru podle této směrnice.

Osoby požívající výjimky podle druhého pododstavce nemají právo podle čl. 32 odst. 1 poskytovat služby na celém území Unie.

7. Tímto článkem není dotčen článek 16 ani pravomoc členských států zajistit, aby měli spotřebitelé k dispozici služby, které jim pomohou porozumět svým finančním potřebám i tomu, jakými druhy produktů lze pravděpodobně těmto potřebám vyhovět.

Kapitola **9**

Úvěry v cizí měně a úvěry s pohyblivou úrokovou sazbou

Článek 23

Úvěry v cizí měně

1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy se smlouva o úvěru týká úvěru v cizí měně, existoval v okamžiku jejího uzavření vhodný právní rámec, jenž přinejmenším zajistí, že

a) spotřebitel má právo za stanovených podmínek změnit měnu, v níž je podle smlouvy o úvěru poskytnut nebo vyjádřen úvěr, na jinou měnu; nebo

b) existují jiné mechanismy k omezení kurzového rizika, jemuž je spotřebitel na základě smlouvy o úvěru vystaven.

2. Jinou měnou ve smyslu odst. 1 písm. a) je buď

a) měna, ve které má spotřebitel primárně příjem nebo ve které drží aktiva, z nichž má být úvěr splácen, jak bylo uvedeno v době, kdy bylo provedeno nejaktuálnější posouzení úvěruschopnosti ve vztahu ke smlouvě o úvěru; nebo

b) měna členského státu, v němž spotřebitel buď měl bydliště v okamžiku uzavření smlouvy o úvěru, nebo má bydliště v současnosti.

Členské státy mohou upřesnit, zda má spotřebitel k dispozici obě možnosti uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b), nebo jen jednu z nich, nebo mohou ponechat na věřiteli, aby určil, zda má spotřebitel k dispozici obě možnosti uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b), nebo jen jednu z nich.

3. Má-li spotřebitel právo v souladu s odst. 1 písm. a) změnit měnu, v níž je podle smlouvy o úvěru poskytnut nebo vyjádřen úvěr, na jinou měnu, členské státy zajistí, aby směnným kurzem pro tuto změnu byl tržní směnný kurz platný v den žádosti o změnu měny, není-li ve smlouvě o úvěru stanoveno jinak.

4. Členské státy zajistí, aby v případě úvěru v cizí měně věřitel dotyčného spotřebitele pravidelně v papírové podobě nebo na jiném trvalém nosiči upozorňoval přinejmenším tehdy, jestliže se hodnota celkové částky splatné spotřebitelem, kterou zbývá splatit, nebo pravidelných splátek odchýlí o více než 20 % od hodnoty vypočtené za použití směnného kurzu mezi měnou smlouvy o úvěru a měnou příslušného členského státu, platného v okamžiku uzavření smlouvy o úvěru. V tomto upozornění musí být spotřebitel informován o zvýšení celkové částky splatné spotřebitelem, o případném právu na změnu měny a o podmínkách, za jakých lze změnu měny provést, a musí mu být vysvětleny veškeré další použitelné mechanismy k omezení kurzového rizika, jemuž je vystaven.

5. Členské státy mohou dále upravit úvěry v cizí měně, není-li taková právní úprava uplatňována se zpětnou působností.

6. O mechanismech použitelných podle tohoto článku musí být spotřebitel informován v ESIP a ve smlouvě o úvěru. Není-li ve smlouvě o úvěru stanoveno omezení kurzového rizika, jemuž je spotřebitel vystaven, na fluktuaci směnného kurzu nižší než 20 %, musí tato smlouva obsahovat ilustrativní příklad dopadu 20 % fluktuace směnného kurzu.

Článek 24

Úvěry s pohyblivou úrokovou sazbou

Stanoví-li smlouva o úvěru pro úvěr pohyblivou úrokovou sazbu, členské státy zajistí, aby

a) veškeré indexy či referenční sazby používané pro výpočet výpůjční úrokové sazby byly pro strany smlouvy o úvěru i příslušné orgány jasné, dostupné, objektivní a ověřitelné a

b) o indexech používaných pro výpočet výpůjční úrokové sazby uchovávali jejich poskytovatelé nebo věřitelé záznamy.

Kapitola 10

Řádné plnění smluv o úvěru a související práva

Článek 25

Předčasné splacení

1. Členské státy zajistí, aby měl spotřebitel ▌ právo ***zcela nebo zčásti*** splnit své závazky ze smlouvy o úvěru před jejím vypršením. V těchto případech má ***spotřebitel*** nárok na snížení celkových nákladů úvěru pro spotřebitele, ▌ jež ▌ sestává z úroku a nákladů za zbývající dobu trvání smlouvy.

2. Členské státy mohou stanovit, že výkon práva uvedeného v odstavci 1 podléhá určitým podmínkám. Tyto podmínky mohou obsahovat časová omezení spojená s uplatněním tohoto práva, rozdílné zacházení v závislosti na druhu výpůjční úrokové sazby ***či na okamžiku, kdy spotřebitel toto právo uplatní,*** nebo omezení s ohledem na okolnosti, za kterých může být právo uplatněno.

3. Členské státy mohou ▌ stanovit, že věřitel ***má v odůvodněných případech*** nárok na spravedlivé ***a objektivní*** odškodnění za ***případné*** náklady přímo spojené s předčasným splacením úvěru***, avšak nesmí uložit spotřebiteli sankci. Odškodnění v této souvislosti nesmí převýšit finanční ztrátu věřitele. S výhradou uvedených podmínek mohou členské státy stanovit, že odškodnění nesmí přesáhnout určitou výši nebo že je povoleno pouze po určitou dobu.***

4. Chce-li spotřebitel své závazky ze smlouvy o úvěru splnit před jejím vypršením, poskytne mu věřitel na papíře nebo na jiném trvalém nosiči neprodleně po obdržení žádosti informace nezbytné ke zvážení této možnosti. Tyto informace musí přinejmenším obsahovat vyčíslení toho, jaké důsledky bude pro spotřebitele mít splnění závazků před vypršením smlouvy o úvěru, a zřetelně uvést veškeré použité předpoklady. Veškeré použité předpoklady musí být přiměřené a zdůvodnitelné.

5. Pokud k předčasnému splacení dojde v době, po kterou je dohodnuta pevná výpůjční úroková sazba, ***může členský stát*** uplatnění práva ***uvedeného v odstavci 1*** podmínit existencí ***oprávněného*** zájmu spotřebitele.

Článek 26

Flexibilní a spolehlivé trhy

1. Členské státy musí mít vhodné mechanismy k zajištění toho, aby byly nároky ve vztahu k zajištění věřitelem nebo jeho jménem vymahatelné. Členské státy rovněž zajistí, aby věřitelé vedli vhodné záznamy o druzích nemovitostí přijímaných jako zajištění i o souvisejících uplatňovaných zásadách poskytování hypoték.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění vhodného statistického sledování trhu s nemovitostmi určenými k bydlení, a to i pro účely dohledu nad trhem, ve vhodných případech podporou rozvoje a používání konkrétních veřejných, soukromých nebo obojích cenových indexů.

Článek 27

Informace o změnách výpůjční úrokové sazby

1. Členské státy zajistí, aby věřitel spotřebitele informoval na papíře nebo na jiném trvalém nosiči o každé změně výpůjční úrokové sazby předtím, než tato změna nabude účinnosti. Informace musí zahrnovat přinejmenším výši splátek po nabytí účinnosti nové výpůjční úrokové sazby a v případě, že dochází k jejich změně, i údaje o počtu a četnosti splátek.

2. Členské státy však mohou povolit, aby se smluvní strany ve smlouvě o úvěru dohodly, že informace uvedené v odstavci 1 mají být poskytovány spotřebiteli pravidelně, jestliže je změna výpůjční úrokové sazby závislá na změně referenční sazby, nová referenční sazba je vhodným způsobem zveřejněna a informace o nové referenční sazbě jsou zpřístupněny v prostorách věřitele a společně s novou výší pravidelných splátek individuálně sděleny spotřebiteli.

3. Věřitel může i nadále spotřebitele informovat pravidelně v případech, kdy změna výpůjční úrokové sazby není závislá na změně referenční sazby, jestliže to před … (*) ***bylo povoleno vnitrostátním právem.***

4. Pokud se změny výpůjční úrokové sazby stanovují prostřednictvím aukce na kapitálových trzích, a věřitel tedy nemůže spotřebitele informovat o změně předtím, než nabude účinnosti, informuje ho v papírové podobě nebo na jiném trvalém nosiči o nadcházející aukci v dostatečném předstihu před jejím konáním a naznačí, jaký dopad na výpůjční úrokovou sazbu by mohla mít.

Článek 28

Prodlení spotřebitele a realizace zástavy

1. Členské státy přijmou opatření podporující věřitele v tom, aby postupovali s přiměřenou shovívavostí, než zahájí řízení za účelem realizace zástavy.

(*) ***Den vstupu této směrnice v platnost.***

2. Členské státy mohou vyžadovat, aby v případě, že věřitel může stanovit a uložit spotřebiteli poplatky z prodlení, nebyly tyto poplatky vyšší, než je nezbytné k náhradě nákladů, které věřiteli v důsledku selhání vznikly.

3. Členské státy mohou povolit, aby věřitelé uložili spotřebiteli v případě prodlení další poplatky. V takovém případě stanoví členské státy pro tyto poplatky horní hranici.

4. Členské státy nebrání stranám smlouvy o úvěru v tom, aby si výslovně sjednaly, že ke splacení úvěru postačuje vrácení zajištění, jeho převod nebo převod výnosů z jeho prodeje věřiteli.

5. Jestliže má cena získaná za nemovitost vliv na částku, kterou spotřebitel dluží, musí mít členské státy postupy nebo opatření umožňující, aby byla za realizovanou zástavu získána nejlepší dosažitelná cena.

Zbývá-li po realizaci zástavy nesplacený dluh, členské státy zajistí, aby byla v zájmu ochrany spotřebitelů zavedena opatření usnadňující splácení.

Kapitola 11

Požadavky na výkon činnosti zprostředkovatelů úvěru a jmenovaných zástupců a na dohled nad nimi

Článek 29

Udělování oprávnění k činnosti zprostředkovatelům úvěru

1. Zprostředkovatelům úvěru musí být pro výkon všech nebo některých činností při zprostředkování úvěru uvedených v čl. 4 bodě 5 ***nebo poskytování poradenských služeb*** uděleno příslušným orgánem ▌ jejich domovského členského státu řádné oprávnění. ***Jestliže členský stát umožňuje využívání jmenovaných zástupců podle článku 31, nevyžaduje, aby takovému jmenovanému zástupci bylo rovněž uděleno oprávnění k činnosti zprostředkovatele úvěru podle tohoto článku.***

▌

2. Členské státy zajistí, aby ▌ ***udělení oprávnění k činnosti zprostředkovatelů úvěru bylo vedle požadavků podle článku 9 podmíněno také splněním alespoň těchto profesních požadavků:***

a) Zprostředkovatelé úvěru musí mít pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání na územích, kde nabízejí služby, nebo jinou srovnatelnou záruku splnění závazku z porušení povinné péče při výkonu povolání. V případě vázaných zprostředkovatelů úvěru však může domovský členský stát stanovit, že toto pojištění nebo srovnatelnou záruku může poskytnout věřitel, jehož jménem je daný zprostředkovatel úvěru oprávněn jednat.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat, a pokud je to nezbytné, měnit regulační technické normy, jež stanoví minimální peněžní částku pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání nebo srovnatelné záruky podle prvního pododstavce tohoto písmene. Tyto regulační technické normy se přijímají v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Evropský orgán pro bankovnictví vypracuje návrhy regulačních technických norem s cílem stanovit minimální peněžní částku pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání nebo srovnatelné záruky podle prvního pododstavce tohoto písmene a předloží je Komisi do … (*). ***Evropský orgán pro bankovnictví přezkoumá, a pokud to bude nezbytné, vypracuje návrhy regulačních technických norem pozměňující minimální peněžní částku pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání nebo srovnatelné záruky podle prvního pododstavce tohoto písmene a předloží je Komisi poprvé do …*** (**) ***a následně každé dva roky.***

(*) Šest měsíců od vstupu této směrnice v platnost.
(**) Čtyři roky od vstupu této směrnice v platnost.

b) Fyzická osoba zřízená jako zprostředkovatel úvěru, členové představenstva či správní rady zprostředkovatele úvěru zřízeného jako právnická osoba a fyzické osoby s rovnocennými úkoly u zprostředkovatele úvěru, který je právnickou osobou, ale nemá představenstvo či správní radu, musí mít dobrou pověst. Minimálně nesmějí mít záznam v trestním rejstříku nebo jiném vnitrostátním ekvivalentu, pokud jde o závažné majetkové trestné činy nebo činy související s činností ve finančnictví, a nesmějí se v minulosti dostat do úpadku, ledaže byli rehabilitováni v souladu s vnitrostátním právem.

c) Fyzická osoba zřízená jako zprostředkovatel úvěru, členové představenstva či správní rady zprostředkovatele úvěru zřízeného jako právnická osoba a fyzické osoby s rovnocennými úkoly u zprostředkovatele úvěru, který je právnickou osobou, ale nemá představenstvo či správní radu, musí mít příslušnou úroveň znalostí a odborné způsobilosti v oblasti smluv o úvěru. Příslušnou úroveň znalostí a odborné způsobilosti stanoví domovský členský stát v souladu se zásadami stanovenými v příloze III.

3. Členské státy zajistí zveřejnění kritérií, která stanovily pro zprostředkovatele úvěru nebo pracovníky věřitele ke splnění požadavků na jejich odbornou způsobilost.

4. Členské státy zajistí, aby byli všichni zprostředkovatelé úvěru s oprávněním k činnosti ***zapsáni do registru vedeného u příslušného orgánu*** jejich domovského členského státu bez ohledu na to, zda jsou zřízeni jako fyzické či právnické osoby. ***Členské státy zajistí, aby byl registr zprostředkovatelů úvěru průběžně aktualizován a byl veřejně přístupný on-line.***

Registr zprostředkovatelů úvěru musí obsahovat alespoň tyto informace:

a) jména osob ve vedení, které odpovídají za zprostředkování. Členské státy mohou rovněž vyžadovat registraci všech fyzických osob, které v podniku, jenž ***vykonává*** činnost zprostředkování úvěrů, přicházejí do styku s klienty;

b) členské státy, ***kd***e zprostředkovatel ***úvěru podniká*** na základě pravidel pro svobodu usazování nebo volný pohyb služeb***, o nichž zprostředkovatel úvěru*** informoval ***příslušný orgán*** domovského členského státu v souladu s čl. 32 odst. 3;

c) zda je zprostředkovatel úvěru vázaným zprostředkovatelem úvěru, či nikoli.

Členské státy, které se rozhodnou využít možnosti podle článku 30, zajistí, aby byl v registru uveden věřitel, jehož jménem vázaný zprostředkovatel úvěru jedná.

Členské státy, které se rozhodnou využít možnosti podle článku 31, zajistí, aby byl v registru uveden zprostředkovatel úvěru nebo v případě jmenovaného zástupce vázaného zprostředkovatele úvěru věřitel, jehož jménem jmenovaný zástupce jedná.

5. Členské státy zajistí, aby se

a) ústředí každého zprostředkovatele úvěru, který je právnickou osobou, nacházelo v témže členském státě jako jeho sídlo, pokud podle vnitrostátního práva sídlo má;

b) ústředí každého zprostředkovatele úvěru, který není právnickou osobou, nebo každého zprostředkovatele úvěru, který je právnickou osobou, ale podle vnitrostátních právních předpisů dotyčného státu nemá sídlo, nacházelo v členském státě, v němž skutečně vykonává svou hlavní činnost.

6. Každý členský stát zřídí jediné informační místo umožňující rychlý a snadný přístup veřejnosti k informacím ve vnitrostátním registru, který se sestavuje elektronicky a průběžně aktualizuje. Tato informační místa rovněž poskytují identifikační údaje příslušným orgánům každého členského státu.

Evropský orgán pro bankovnictví na svých internetových stránkách zveřejní hypertextové či jiné odkazy na toto informační místo.

7. Domovský členský stát zajistí, aby všichni zprostředkovatelé úvěru a jmenovaní zástupci, kteří mají oprávnění k činnosti, neustále splňovali požadavky uvedené v odstavci 2. Tímto odstavcem nejsou dotčeny články 30 a 31.

8. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat tento článek na osoby vykonávající činnosti při zprostředkování úvěru uvedené v čl. 4 bodě 5, pokud je vykonávají příležitostně v rámci určité profesionální činnosti, jež se řídí právními nebo správními předpisy nebo etickým kodexem pro danou profesi, které výkon těchto činností nevylučují.

9. Tento článek se nevztahuje na úvěrové instituce povolené v souladu se směrnicí 2013/36/EU ani na jiné finanční instituce, které podle vnitrostátního práva podléhají rovnocennému povolovacímu a dohledovému režimu.

Článek 30

Zprostředkovatelé úvěru vázaní k jedinému věřiteli

1. Aniž je dotčen čl. 31 odst. 1, mohou členské státy povolit, aby příslušné orgány udělily oprávnění k činnosti vázanému zprostředkovateli úvěru uvedenému v čl. 4 bodě 7 písm. a) prostřednictvím věřitele, jehož jménem tento ***vázaný*** zprostředkovatel úvěru ***výhradně jedná***.

V těchto případech zůstává věřitel nadále plně a bezpodmínečně odpovědný za jakékoli jednání či opomenutí vázaného zprostředkovatele úvěru, který jedná jeho jménem v oblastech upravených touto směrnicí. Členské státy od věřitele vyžadují zajištění toho, aby tento vázaný zprostředkovatel úvěru splňoval alespoň profesní požadavky stanovené v čl. 29 odst. 2.

2. Aniž je dotčen článek 34, sledují věřitelé činnost vázaného zprostředkovatele úvěru uvedeného v čl. 4 bodu 7 písm. a) za účelem zajištění toho, aby tento zprostředkovatel nadále dodržoval tuto směrnici. Věřitel zejména odpovídá za sledování toho, zda vázaný zprostředkovatel úvěru a jeho pracovníci dodržují požadavky na znalosti a odbornou způsobilost.

Článek 31

Jmenovaní zástupci

1. Členské státy mohou rozhodnout, že umožní zprostředkovateli úvěru ustanovit jmenované zástupce.

Ustanoví-li jmenovaného zástupce vázaný zprostředkovatel úvěru uvedený v čl. 4 bodu 7 písm. a), zůstává věřitel nadále plně a bezpodmínečně odpovědný za jakékoli jednání či opomenutí jmenovaného zástupce, který jedná jménem tohoto vázaného zprostředkovatele úvěru v oblastech upravených touto směrnicí. V jiných případech zůstává plně a bezpodmínečně odpovědný za jakékoli jednání či opomenutí jmenovaného zástupce, který jedná jeho jménem v oblastech upravených touto směrnicí, zprostředkovatel úvěru.

2. Zprostředkovatel úvěru zajistí, aby jeho jmenovaný zástupce splňoval alespoň požadavky stanovené v čl. 29 odst. 2. Domovský členský stát však může stanovit, že pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání nebo srovnatelnou záruku může poskytnout zprostředkovatel úvěru, jehož jménem je daný jmenovaný zástupce oprávněn jednat.

3. Aniž je dotčen článek 34, sleduje zprostředkovatel úvěru činnost svého jmenovaného zástupce za účelem zajištění plného dodržování této směrnice. Zprostředkovatel úvěru zejména odpovídá za sledování toho, zda jmenovaný zástupce a jeho pracovníci dodržují požadavky na znalosti a odbornou způsobilost.

4. Členské státy, které rozhodnou, že umožní zprostředkovateli úvěru ustanovit jmenované zástupce, zřídí veřejný registr obsahující alespoň informace uvedené v čl. 29 odst. 4. Jmenovaní zástupci se zapisují do veřejného registru v členském státě, v němž jsou usazeni. Registr se pravidelně aktualizuje. Je veřejně přístupný on-line.

Článek 32

Svoboda usazování ▌a ▌volný pohyb služeb ***zprostředkovatelů úvěru***

1. Oprávnění k činnosti ***zprostředkovatele úvěru stanovené v čl. 29 odst. 1*** vydané příslušným orgánem jeho domovského členského státu platí pro celé území Unie, aniž se vyžaduje ▌udělení dalšího oprávnění příslušnými orgány hostitelských členských států pro výkon činností a poskytování služeb, na které se vztahuje oprávnění, ***pokud se původní oprávnění týká činností, které zprostředkovatel úvěru hodlá vykonávat v hostitelských členských státech. Zprostředkovatel úvěru však nesmí poskytovat své služby v souvislosti se smlouvami o úvěru nabízenými neúvěrovými institucemi spotřebitelům v členském státě, v němž takovéto neúvěrové instituce nesmějí působit.***

2. Jmenovaní zástupci zapsaní do veřejného registru v členských státech využívajících možnosti podle článku 31 nesmějí vykonávat některé nebo všechny činnosti při zprostředkování úvěru stanovené v čl. 4 bodě 5 ani poskytovat poradenské služby v členských státech, v nichž takovíto jmenovaní zástupci nesmějí působit.

3. Každý zprostředkovatel úvěru s oprávněním k činnosti, který má v úmyslu poprvé vykonávat činnost v jednom nebo několika členských státech na základě volného pohybu služeb nebo ***když zakládá pobočku***, informuje příslušné orgány svého domovského členského státu.

Do jednoho měsíce poté oznámí tyto příslušné orgány příslušným orgánům dotčených hostitelských členských států úmysl zprostředkovatele úvěru a současně o tomto oznámení vyrozumí dotyčného zprostředkovatele úvěru. ***Příslušné orgány domovského členského státu oznámí příslušným orgánům dotčených hostitelských členských států věřitele, k nimž je zprostředkovatel úvěru vázán, zda věřitelé nesou plnou a bezpodmínečnou odpovědnost za jeho činnost. Hostitelský členský stát informace od domovského členského státu použije k zadání potřebných údajů do svého registru.***

Zprostředkovatel úvěru může zahájit činnost jeden měsíc po dni, kdy byl příslušnými orgány domovského členského státu vyrozuměn o oznámení uvedeném v druhém pododstavci.

4. ***Předtím, než pobočka zprostředkovatele úvěru zahájí činnost, nebo do dvou měsíců od obdržení oznámení podle odst. 3 druhého pododstavce se příslušné orgány hostitelského členského státu připraví na dohled nad zprostředkovatelem úvěru v souladu s článkem 34 a v případě potřeby mu sdělí podmínky, za kterých má být tato činnost v oblastech neharmonizovaných právem Unie v hostitelském členském státě vykonávána.***

Článek 33

Odnětí oprávnění k činnosti zprostředkovatelů úvěru

1. Oprávnění k činnosti udělené v souladu s článkem 29 může příslušný orgán domovského členského státu zprostředkovateli úvěru odejmout, jestliže zprostředkovatel úvěru

a) se oprávnění k činnosti výslovně vzdá nebo jestliže v předchozích šesti měsících evykonával činnosti při zprostředkování úvěru uvedené v čl. 4 bodě 5 ani neposkytoval poradenské služby, pokud dotyčný členský stát nestanoví, že v těchto případech se oprávnění k činnosti zrušuje;

b) získal oprávnění k činnosti na základě nepravdivých či zavádějících prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;

c) již nesplňuje požadavky, za nichž bylo oprávnění k činnosti uděleno;

d) se dostane do situace, pro kterou vnitrostátní právo stanoví odnětí oprávnění k činnosti v souvislosti se záležitostmi mimo oblast působnosti této směrnice;

e) vážně nebo systematicky porušuje předpisy přijaté na základě této směrnice, které upravují podmínky výkonu činnosti zprostředkovatelů úvěru.

2. Jestliže příslušný orgán domovského členského státu zprostředkovateli úvěru odejme ***oprávnění k činnosti***, vyrozumí o tom vhodnými prostředky co nejdříve a nejpozději do ***14 dnů příslušné orgány*** hostitelských členských států.

3. Členské státy zajistí, aby zprostředkovatelé úvěru, kterým bylo oprávnění k činnosti odňato, byli bez zbytečného odkladu vymazáni z registru.

Článek 34

Dohled nad zprostředkovateli úvěru a jmenovanými zástupci

1. Členské státy zajistí, aby výkon činnosti zprostředkovatelů úvěru podléhal dohledu příslušných orgánů domovského členského státu.

Domovské členské státy zajistí, aby vázaný zprostředkovatel úvěru podléhal dohledu přímo nebo v rámci dohledu nad věřitelem, jehož jménem jedná, je-li tímto věřitelem úvěrová instituce povolená v souladu se směrnicí 2013/36/EU nebo jiná finanční instituce, která podle vnitrostátního práva podléhá rovnocennému povolovacímu a dohledovému režimu. Poskytuje-li však vázaný zprostředkovatel úvěru služby v jiném členském státě než domovském, podléhá dohledu přímo.

Domovské členské státy, které umožňují zprostředkovatelům úvěru jmenovat zástupce podle článku 31, zajistí, aby takový jmenovaný zástupce podléhal dohledu přímo nebo v rámci dohledu nad zprostředkovatelem úvěru, jehož jménem jedná.

2. Příslušné orgány členských států, kde má zprostředkovatel úvěru pobočku, zajišťují, aby byly služby poskytované zprostředkovatelem úvěru na daném území v souladu s povinnostmi stanovenými v čl. 7 odst. 1, v článcích 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 22 a 39 a v předpisech přijatých na jejich základě.

Jestliže příslušné orgány hostitelského členského státu zjistí, že zprostředkovatel úvěru s pobočkou na daném území porušuje předpisy přijaté v daném členském státě na základě čl. 7 odst. 1 a článků 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 22 a 39, musí vyžadovat, aby dotyčný zprostředkovatel úvěru tuto protiprávní situaci ukončil.

Pokud dotyčný zprostředkovatel úvěru nepodnikne potřebné kroky, přijmou příslušné orgány hostitelského členského státu veškerá vhodná opatření, aby zajistily, že dotyčný zprostředkovatel úvěru uvedenou protiprávní situaci ukončí. Povahu těchto opatření sdělí příslušným orgánům domovského členského státu.

Pokud i přes opatření přijatá hostitelským členským státem zprostředkovatel úvěru nadále porušuje předpisy uvedené v prvním pododstavci platné v hostitelském členském státě, může tento hostitelský členský stát poté, co uvědomí příslušné orgány domovského členského státu, přijmout vhodná opatření k tomu, aby zabránil dalšímu protiprávnímu jednání nebo za ně uložil sankce, a pokud je to nutné, aby zabránil zprostředkovateli úvěru zahajovat na jeho území další transakce. Komise je o veškerých těchto opatřeních bez zbytečného odkladu informována.

Pokud s těmito opatřeními hostitelského členského státu příslušný orgán domovského členského státu nesouhlasí, může záležitost postoupit Evropskému orgánu pro bankovnictví a požádat ho o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. V takovém případě může Evropský orgán pro bankovnictví postupovat v souladu s pravomocemi, které mu byly uvedeným článkem svěřeny.

3. Příslušné orgány členských států, kde se pobočka nachází, mají právo prověřovat opatření přijatá pobočkou a požadovat změny, které jsou nezbytně nutné k tomu, aby splnila své povinnosti podle odstavce 2 a aby mohl příslušný orgán domovského členského státu vynucovat dodržování povinností podle čl. 7 odst. 2, 3 a 4 a předpisů přijatých na jejich základě v souvislosti se službami poskytovanými pobočkou.

4. Pokud má příslušný orgán hostitelského členského státu jasné a prokazatelné důvody učinit závěr, že zprostředkovatel úvěru činný na jeho území v rámci volného pohybu služeb porušuje povinnosti vyplývající z předpisů přijatých na základě této směrnice nebo že zprostředkovatel úvěru, který má na jeho území pobočku, porušuje povinnosti vyplývající z předpisů přijatých na základě této směrnice jiné než uvedené v odstavci 2, postoupí tato zjištění příslušnému orgánu domovského členského státu, jenž učiní vhodná opatření.

Pokud příslušný orgán domovského členského státu nepřijme žádná opatření do jednoho měsíce od obdržení těchto zjištění nebo pokud dotyčný zprostředkovatel úvěru i přes opatření přijatá příslušným orgánem domovského členského státu i nadále jedná způsobem, který jasně poškozuje zájmy spotřebitelů hostitelského členského státu nebo řádné fungování trhů, příslušný orgán hostitelského členského státu

a) informuje příslušný orgán domovského členského státu a poté přijme veškerá vhodná odpovídající opatření nutná k ochraně spotřebitelů a k zajištění řádného fungování trhů včetně toho, že zabrání zprostředkovateli úvěru poškozujícímu zájmy spotřebitelů nebo řádné fungování trhů, aby na jeho území zahajoval další transakce. Komise a Evropský orgán pro bankovnictví jsou o těchto opatřeních bez zbytečného odkladu informovány;

b) může záležitost postoupit Evropskému orgánu pro bankovnictví a požádat ho o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. V takovém případě může Evropský orgán pro bankovnictví postupovat v souladu s pravomocemi, které mu byly uvedeným článkem svěřeny.

5. Každý členský stát zajistí, aby v případě, že zprostředkovatel úvěru s oprávněním k činnosti v jiném členském státě zřídil pobočku na jeho území, mohly příslušné orgány domovského členského státu při výkonu svých úkolů a po informování příslušných orgánů hostitelského členského státu provádět v této pobočce kontroly na místě.

6. Rozdělením úkolů mezi členské státy podle tohoto článku nejsou dotčeny pravomoci členských států v oblastech, na něž se tato směrnice nevztahuje, v souladu s jejich povinnostmi vyplývajícími z práva Unie.

Kapitola 12

Udělování oprávnění k činnosti neúvěrových institucí a dohled nad nimi

Článek 35

Udělování oprávnění k činnosti neúvěrových institucí a dohled nad nimi

Členské státy zajistí, aby neúvěrové instituce podléhaly odpovídajícímu řízení o udělení oprávnění k činnosti, včetně zápisu neúvěrové instituce do registru, a mechanismu dohledu příslušného orgánu.

Kapitola 13

Spolupráce mezi příslušnými orgány různých členských států

Článek 36

Povinnost spolupracovat

1. Příslušné orgány různých členských států vzájemně spolupracují, kdykoli je to nezbytné pro účely plnění jejich úkolů podle této směrnice, a využívají své pravomoci stanovené v této směrnici nebo ve vnitrostátním právu.

Příslušné orgány poskytují pomoc příslušným orgánům ostatních členských států. Zejména si vyměňují informace a spolupracují při vyšetřování nebo činnostech dohledu.

K usnadnění a urychlení spolupráce, a zejména výměny informací, určí členské státy jediný příslušný orgán jako kontaktní místo pro účely této směrnice. Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům názvy orgánů, které určí k přijímání žádostí o výměnu informací nebo o spolupráci podle tohoto odstavce.

2. Členské státy přijmou veškerá správní a organizační opatření, aby usnadnily pomoc stanovenou v odstavci 1.

3. Příslušné orgány členských států, které byly v souladu s odstavcem 1 určeny jako kontaktní místa pro účely této směrnice, si bez zbytečného odkladu vzájemně poskytnou informace vyžadované pro účely plnění úkolů příslušných orgánů určených v souladu s článkem 5 a stanovené v předpisech přijatých na základě této směrnice.

Příslušné orgány, které si podle této směrnice vyměňují informace s jinými příslušnými orgány, mohou v okamžiku sdělení informací uvést, že tyto informace nesmějí být bez jejich výslovného souhlasu dále sděleny, a v tom případě lze výměnu těchto informací provádět výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas.

Příslušný ***orgán určený jako kontaktní místo může obdržené informace předávat ostatním příslušným orgánům, avšak jiným orgánům nebo fyzickým či právnickým osobám předá tyto informace pouze s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které informace poskytly, a výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas, s výjimkou řádně odůvodněných okolností, kdy ihned uvědomí kontaktní místo, které informace poskytlo.***

4. Příslušný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o spolupráci při provádění vyšetřování nebo dohledu nebo o výměnu informací podle odstavce 3 pouze v případech, kdy

a) by takové vyšetřování, kontrola na místě, dohled nebo výměna informací mohly nepříznivě ovlivnit svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek dožádaného členského státu;

b) před orgány dožádaného členského státu již bylo zahájeno soudní řízení ve vztahu ke stejným osobám a stejným činům;

c) v dožádaném členském státě již bylo ve vztahu ke stejným osobám a za stejné činy vydáno pravomocné rozhodnutí.

V případě takového odmítnutí o něm příslušný orgán vyrozumí dožadující orgán a poskytne co nejpodrobnější informace.

Článek 37

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány různých členských států

Příslušné orgány se mohou na Evropský orgán pro bankovnictví ***obrátit v případě***, že byla žádost o spolupráci, zejména o výměnu informací, odmítnuta nebo jí nebylo vyhověno v přiměřené lhůtě, a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. V takových případech může Evropský orgán pro bankovnictví postupovat v souladu s pravomocemi, které mu byly uvedeným článkem svěřeny, ***a dotčené příslušné orgány jsou vázány jakýmkoli jeho závazným rozhodnutím přijatým v souladu s uvedeným článkem bez ohledu na to, zda jsou členy Evropského orgánu pro bankovnictví či nikoli.***

Kapitola ***14***

Závěrečná ustanovení

Článek 38

Sankce

1. ***Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušování vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice*** a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. ***Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.***

2. Členské státy ***zajistí***, aby příslušný orgán ***mohl zveřejnit*** jakoukoli ***správní*** sankci, která bude uložena za nedodržení předpisů přijatých k provedení této směrnice, ledaže by toto zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo neúměrnou škodu dotčeným osobám.

Článek 39 ▌

Mechanismy řešení sporů

1. Členské státy zajistí zavedení odpovídajících a účinných postupů vyřizování stížností a zjednávání nápravy v rámci mimosoudního řešení ***spotřebitelských*** sporů ***s věřiteli,*** zprostředkovateli úvěru a ***jmenovanými zástupci, které se týkají smluv o úvěru,*** přičemž se ve vhodných případech využijí stávající subjekty. Členské státy ▌ zajistí, aby ***byly tyto postupy uplatnitelné ve vztahu k*** věřitelům a zprostředkovatelům úvěru ***a aby se vztahovaly na činnost jmenovaných zástupců.***

2. Členské státy od subjektů příslušných pro mimosoudní urovnávání spotřebitelských sporů ***vyžadují, aby*** spolupracovaly ***na řešení*** přeshraničních sporů ***týkajících se smluv o úvěru***.

Článek 40 ▌

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. ***Pravomoc*** přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v ▌ čl. 14 odst. 9 a ***čl. 17 odst. 8*** je Komisi svěřena na dobu neurčitou ***počínaje dnem*** … (*).

3. ***Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci podle čl. 14 odst. 9 a čl. 17 odst. 8 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.***

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 14 odst. 9 a čl. 17 odst. 8 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ***či Rada nevysloví námitky*** ve lhůtě ***tří*** měsíců ▌ ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, ***nebo pokud*** Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, ***že námitky nevysloví. Z podnětu*** Evropského parlamentu nebo Rady ***se tato lhůta prodlouží o tři měsíce*** ▌ .

Článek 41

Závazná povaha této směrnice

Členské státy zajistí, aby

a) se spotřebitelé nemohli vzdát práv, která jsou jim přiznána vnitrostátními právními předpisy provádějícími tuto směrnici;

b) předpisy, které přijmou k ***provedení*** této směrnice, nemohly být obcházeny ***způsobem, jenž by mohl spotřebitele připravit o ochranu, kterou jim tato směrnice poskytuje,*** v důsledku formulace smluv, zejména zahrnutím smluv o úvěru spadajících do oblasti působnosti této směrnice do smluv o úvěru, jejichž povaha nebo účel by umožnily vyhnout se použití ***uvedených předpisů***.

▌

Článek ***42***

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do … (**). Jejich znění neprodleně sdělí Komisi.

(*) Den vstupu této směrnice v platnost.
(**) Dva roky od vstupu této směrnice v platnost.

Pokud dokumenty, které členské státy připojily k oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice, nestačí pro plné posouzení souladu prováděcích právních předpisů s konkrétními ustanoveními této směrnice, může Komise na žádost Evropského orgánu pro bankovnictví za účelem provádění úkolů podle nařízení (EU) č. 1093/2010 nebo z vlastního podnětu požadovat, aby členské státy poskytly podrobnější informace o provádění této směrnice a uplatňování daných předpisů.

2. Členské státy předpisy uvedené v odstavci 1 použijí ode dne … (*).

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek ***43***

Přechodná ustanovení

1. Tato směrnice se nevztahuje na smlouvy o úvěru již existující před … (**).

2. Zprostředkovatelé úvěru, kteří před … (***) ***již vykonávali činnosti při zprostředkování úvěru uvedené v čl. 4 bodě 5 a kterým ještě nebylo uděleno oprávnění k činnosti v souladu s podmínkami stanovenými vnitrostátními právními předpisy domovského členského státu provádějícími tuto směrnici, mohou pokračovat ve výkonu těchto činností v souladu s vnitrostátním právem až do …*** (****). ***Využívá-li zprostředkovatel úvěru této odchylky, může vykonávat tyto činnosti pouze ve svém domovském členském státě, pokud současně nesplňuje nezbytné právní požadavky hostitelských členských států.***

3. Věřitelé, zprostředkovatelé úvěru nebo jmenovaní zástupci vykonávající činnosti upravené touto směrnicí před … (*****) ***dosáhnou souladu s vnitrostátními právními předpisy provádějícími článek 9 do …*** (****)***.***

Článek 44

Ustanovení o přezkumu

1. Komise provede přezkum ***této směrnice do …*** (******). Tento přezkum zváží efektivnost a přiměřenost jednotlivých ustanovení pro spotřebitele a vnitřní trh.

Přezkum se zaměří na

a) posouzení ***toho, jak je využíván ESIP,*** jak mu spotřebitelé ***rozumí a jak*** jsou s ním spokojeni;

b) ***analýzu*** poskytování dalších předsmluvních informací;

c) analýzu přeshraničního podnikání zprostředkovatelů úvěru a věřitelů;

d) analýzu vývoje trhu pro neúvěrové instituce poskytující smlouvy o úvěru na nemovitosti určené k bydlení;

e) posouzení potřeby dalších opatření včetně jednotného pasu pro neúvěrové instituce poskytující smlouvy o úvěru na nemovitosti určené k bydlení;

f) přezkoumání ***potřeby*** stanovit ***další*** práva a povinnosti týkající se doby po uzavření smluv o úvěru;

(*) Dva roky od vstupu této směrnice v platnost.
(**) Dva roky po dni vstupu této směrnice v platnost.
(***) Dva roky od vstupu této směrnice v platnost.
(****) Tři roky od vstupu této směrnice v platnost.
(*****) Den vstupu této směrnice v platnost.
(******) Pět let od vstupu této směrnice v platnost.

g) posouzení toho, ***zda je oblast působnosti této směrnice i nadále přiměřená, s ohledem na její dopad na další, nahraditelné formy úvěru;***

h) posouzení toho, zda je nezbytné přijmout další opatření, aby byla zajištěna sledovatelnost smluv o úvěru zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení;

i) posouzení dostupnosti údajů o vývoji cen obytných nemovitostí a o míře jejich srovnatelnosti;

j) posouzení toho, zda je i nadále vhodné uplatňovat směrnici 2008/48/ES na nezajištěné úvěry, jejichž účelem je rekonstrukce nemovitosti určené k bydlení a jejichž celková výše přesahuje maximální částku uvedenou v čl. 2 odst. 2 písm. c) uvedené směrnice;

k) posouzení toho, zda mechanismus zveřejňování sankcí podle čl. 38 odst. 2 poskytuje dostatečnou transparentnost;

l) posouzení přiměřenosti upozornění uvedených v čl. 11 odst. 6 a v čl. 13 odst. 2 a potenciálu pro další harmonizaci upozornění na rizika.

Článek 45

Další iniciativy týkající se odpovědného poskytování a přijímání úvěrů

Do … (*) ***předloží Komise souhrnnou zprávu analyzující obecnější problémy předluženosti soukromých osob přímo související s úvěrovou činností. Zabývat se bude rovněž potřebou dohledu nad úvěrovými registry a možností vytvoření flexibilnějších a spolehlivějších trhů. Ke zprávě budou případně připojeny legislativní návrhy.***

Článek 46

Změna směrnice 2008/48/ES

V článku 2 směrnice 2008/48/ES se vkládá nový odstavec, který zní:

„2a. Bez ohledu na odst. 2 písm. c) se tato směrnice vztahuje na nezajištěné úvěrové smlouvy na celkovou výši úvěru přesahující 75 000 EUR, jejichž účelem je rekonstrukce nemovitosti určené k bydlení.“

Článek 47

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek ***48***

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda* nebo *předsedkyně*

(*) ***Pět let od vstupu této směrnice v platnost.***

Úterý, 10. září 2013

PŘÍLOHA I

VÝPOČET ROČNÍ PROCENTNÍ SAZBY NÁKLADŮ

I. Základní rovnice vyjadřující ekvivalenci mezi čerpáním na jedné straně a splátkami a poplatky na straně druhé.

Základní rovnice, kterou se stanoví roční procentní sazba nákladů (RPSN), odpovídá na ročním základě celkové současné hodnotě čerpání na jedné straně a celkové současné hodnotě splátek a plateb poplatků na straně druhé, tj.:

$$\sum_{k=1}^{m} C_k (1+X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1+X)^{-s_l}$$

kde:

— X je RPSN,

— m je číslo posledního čerpání,

— k je číslo čerpání, proto $1 \leq k \leq m$,

— C_k je částka čerpání k,

— t_k je časový interval mezi datem prvního čerpání a datem každého následného čerpání vyjádřený v letech a zlomcích roku, proto $t_1 = 0$,

— m' je číslo poslední splátky nebo platby poplatků,

— l je číslo splátky nebo platby poplatků,

— D_l je výše splátky nebo platby poplatků,

— s_l je časový interval mezi datem prvního čerpání a datem každé splátky nebo platby poplatků vyjádřený v letech a zlomcích roku.

Poznámky:

a) Částky placené oběma stranami v různých okamžicích nemusí být nutně stejné a nemusí být nutně placeny ve stejných časových intervalech.

b) Počátečním datem je datum prvního čerpání.

c) Časové intervaly použité ve výpočtech se vyjadřují v letech nebo ve zlomcích roku. Má se za to, že rok má 365 dní (nebo 366 dní u přestupných roků), 52 týdnů nebo dvanáct stejně dlouhých měsíců. Má se za to, že takový měsíc má 30,41666 dní (tzn. 365/12), bez ohledu na to, zda se jedná o přestupný rok.

Nelze-li časové intervaly použité ve výpočtech vyjádřit celým číslem počtu týdnů, měsíců nebo let, vyjádří se celým číslem počtu jednoho z uvedených časových úseků v kombinaci s počtem dní. Při použití dní se

i) počítá každý den včetně víkendů a svátků;

ii) stejné časové úseky a poté dny odpočítávají směrem nazpět ke dni prvního čerpání;

iii) délka období ve dnech určí bez prvního dne a včetně posledního dne a vyjádří se v letech tak, že se toto období vydělí počtem dní (365 nebo 366) úplného roku počítaného nazpět od posledního dne do téhož dne předchozího roku.

d) Výsledek výpočtu se vyjadřuje s přesností na nejméně jedno desetinné místo. Je-li hodnota číslice na následujícím desetinném místě větší nebo rovna 5, hodnota číslice na ***předcházejícím*** desetinném místě se zvyšuje o jednu.

e) Rovnice může být přepsána pomocí jediné sumy a tokové veličiny (A_k), která bude kladná nebo záporná, jinými slovy buď zaplacena, nebo obdržena v obdobích 1 až ***n***, vyjádřeno v letech, tj.:

$$S = \sum_{k=1}^{n} A_k \left(1 + X\right)^{-t_k},$$

S představuje současný zůstatek toků. Je-li cílem udržet rovnost toků, hodnota je nulová.

II. Dodatečné předpoklady pro výpočet roční procentní sazby nákladů

a) Dává-li smlouva o úvěru spotřebiteli volnost v čerpání, považuje se celková výše úvěru za vyčerpanou okamžitě a v plné výši.

b) Stanoví-li smlouva o úvěru různé způsoby čerpání s různými poplatky nebo výpůjčními úrokovými sazbami, považuje se celková výše úvěru za vyčerpanou při nejvyšším poplatku a nejvyšší výpůjční úrokové sazbě uplatňovaných na nejpoužívanější mechanismus čerpání u tohoto druhu smlouvy o úvěru.

c) Dává-li smlouva o úvěru spotřebiteli obecně volnost v čerpání, avšak u různých způsobů čerpání stanoví omezení výše ***úvěru*** nebo období čerpání, považuje se celková výše úvěru za vyčerpanou k nejbližšímu datu stanovenému ve smlouvě ***o úvěru*** a v souladu s těmito omezeními čerpání.

d) Jsou-li po omezenou dobu nebo pro omezenou výši nabízeny různé výpůjční úrokové sazby a poplatky, považují se ty nejvyšší z nich za výpůjční úrokovou sazbu a poplatky za celou dobu trvání smlouvy o úvěru.

e) U smluv o úvěru, u kterých je sjednána pevná výpůjční úroková sazba pro počáteční období, na jehož konci je stanovena nová výpůjční úroková sazba, a ta je následně pravidelně upravována podle dohodnutého indexu ***nebo vnitřní referenční sazby***, vychází výpočet roční procentní sazby z předpokladu, že na konci období s pevnou výpůjční úrokovou sazbou je výpůjční úroková sazba stejná jako v okamžiku ***výpočtu*** roční procentní sazby, na základě hodnoty dohodnutého indexu ***nebo vnitřní referenční sazby*** v tomto okamžiku***, ale není nižší než pevná výpůjční úroková sazba***.

f) Pokud ještě nebyla dohodnuta horní hranice úvěru, předpokládá se ve výši 170 000 EUR. V případě smluv o úvěru, jejichž účelem není nabytí nebo zachování práv k nemovitosti nebo pozemku a nejedná-li se o podmíněné závazky nebo záruky, dále v případě přečerpání, debetních karet s odloženou splatností a kreditních karet se tato horní hranice předpokládá ve výši 1 500 EUR.

g) V případě smluv o úvěru jiných, než jsou přečerpání, překlenovací úvěry, smlouvy o úvěru s podílem na hodnotě nemovitosti, podmíněné závazky nebo záruky či smlouvy o úvěru na dobu neurčitou, jak jsou uvedeny u předpokladů v písmenech i), j), k), l) a m),

i) jestliže nelze zjistit datum nebo výši splátky jistiny, kterou má spotřebitel provést, předpokládá se, že se splátka provede k nejbližšímu datu stanovenému ve smlouvě o úvěru a v nejnižší výši, kterou smlouva o úvěru stanoví;

ii) jestliže nelze zjistit časový interval mezi dnem prvního čerpání a dnem první platby, kterou má spotřebitel provést, předpokládá se, že jde o nejkratší časový interval.

h) Jestliže den nebo výši platby, kterou má spotřebitel provést, nelze zjistit na základě smlouvy o úvěru nebo předpokladů stanovených v písmenech g), i), j), k), l) a m), předpokládá se, že se platba provede v souladu s daty a podmínkami požadovanými věřitelem, a nejsou-li známy, že

i) úroky se platí společně se splátkou jistiny,

ii) další náklady odlišné od úroků vyjádřené jako jediná částka se platí v den uzavření smlouvy o úvěru,

iii) další náklady odlišné od úroků vyjádřené jako několik plateb se platí v pravidelných intervalech počínaje dnem první splátky jistiny, a jestliže výše těchto plateb není známa, předpokládá se, že je stále stejná,

iv) s poslední platbou jsou zůstatek jistiny, úroky a případné další náklady vyrovnány.

i) V případě možnosti přečerpání se celková výše úvěru považuje za vyčerpanou v plné výši a na celou dobu trvání smlouvy o úvěru. Není-li doba trvání možnosti přečerpání známa, vypočítá se roční procentní sazba nákladů za předpokladu, že doba trvání úvěru je tři měsíce.

j) V případě překlenovacího úvěru se celková výše úvěru považuje za vyčerpanou v plné výši a na celou dobu trvání smlouvy o úvěru. Není-li doba trvání smlouvy o úvěru známa, vypočítá se roční procentní sazba nákladů za předpokladu, že doba trvání úvěru je dvanáct měsíců.

k) V případě smlouvy o úvěru na dobu neurčitou, nejedná-li se o možnost přečerpání nebo překlenovací úvěr, se předpokládá, že

i) u smluv o úvěru, jejichž účelem je nabytí nebo zachování práv k nemovitosti, se úvěr poskytuje na dobu 20 let počínaje dnem prvního čerpání a že s poslední platbou, kterou spotřebitel provede, jsou zůstatek jistiny, úroky a případné další náklady vyrovnány; u smluv o úvěru, jejichž účelem není nabytí nebo zachování práv k nemovitosti nebo které jsou čerpány prostřednictvím debetních karet s odloženou splatností či kreditních karet, je tato doba jeden rok;

ii) spotřebitel jistinu splácí ve stejných měsíčních platbách počínaje jeden měsíc po dni prvního čerpání. Nicméně v případech, kdy musí být jistina splacena v rámci každého platebního období pouze v plné výši a v jediné platbě, se předpokládá, že následná čerpání a splácení celé jistiny spotřebitelem probíhají po dobu jednoho roku. Úroky a další náklady jsou uplatňovány v souladu s uvedeným čerpáním a splácením jistiny a v souladu s tím, jak stanoví smlouva o úvěru.

Pro účely tohoto písmene se smlouvou o úvěru na dobu neurčitou rozumí smlouva o úvěru bez pevně stanovené doby trvání a zahrnuje úvěry, které musí být plně splaceny v rámci určitého období nebo po něm, ale jakmile jsou splaceny, mohou být čerpány znovu.

l) V případě podmíněných závazků nebo záruk se

i) celková výše úvěru považuje za vyčerpanou v plné výši jako jediná částka v tom z následujících okamžiků, který nastane dříve:

a) nejzazší datum čerpání podle smlouvy o úvěru, která je potenciálním zdrojem podmíněného závazku nebo záruky; nebo

b) v případě revolvingové smlouvy o úvěru na konci výchozího období, před obnovením smlouvy.

m) V případě smluv o úvěru s podílem na hodnotě nemovitosti se má za to, že

i) spotřebitel provádí platby k poslednímu dni nebo posledním dnům povoleným smlouvou o úvěru;

ii) procentní zvýšení hodnoty nemovitosti, kterou je tato smlouva zajištěna, a hodnota jakéhokoli referenčního indexu inflace uvedeného ve smlouvě je procentní hodnota, která se rovná inflačnímu cíli centrální banky platnému v době uzavření smlouvy o úvěru nebo výši inflace v této době v členském státě, kde se nemovitost nachází, podle toho, která hodnota je vyšší, nebo 0 %, jsou-li tyto hodnoty záporné.

PŘÍLOHA II

Evropský standardizovaný informační přehled (ESIP)

ČÁST A

Znění uvedené v tomto vzoru se reprodukuje jako takové v ESIP. Údaje v hranatých závorkách se nahradí odpovídajícími informacemi. Pokyny ***pro věřitele nebo případně pro zprostředkovatele úvěru*** k vyplnění ESIP jsou uvedeny v části B.

Všude, kde ***je*** uvedeno „připadá-li v úvahu“, ***uvede*** věřitel ***požadované*** informace***, jestliže jsou*** pro danou smlouvu o úvěru relevantní. Nejsou-li pro danou smlouvu o úvěru relevantní, věřitel tyto informace nebo celý oddíl vypustí ***(například pokud se daný oddíl příslušné smlouvy o úvěru netýká)***. ***V případě vypuštění celého oddílu*** se číslování oddílů ESIP patřičně upraví.

Informace uvedené níže ▌ se poskytují v jediném dokumentu. Použitý druh písma musí být jasně čitelný. Ke zvýraznění informací se použijí tučné písmo, stínování nebo větší velikost písma. ***Všechna relevantní upozornění na rizika musí být zvýrazněna.***

Vzor ESIP

(Úvodní text)
Tento dokument byl vypracován dne [aktuální datum] a je určen [jméno spotřebitele]. ***Byl vytvořen na základě informací, které jste nám dosud předložil/a, a na základě aktuálních podmínek na finančním trhu.*** ***Níže uvedené informace – (připadá-li v úvahu) kromě úrokové sazby a dalších nákladů – jsou platné do [datum konce doby platnosti]. Po tomto datu se mohou změnit v souladu s podmínkami na trhu.*** ***(Připadá-li v úvahu) Tento dokument nezavazuje [jméno nebo název věřitele], aby Vám poskytl/a úvěr.***
1. Věřitel
[Jméno nebo název] ***[Telefonní číslo]*** ***[Poštovní adresa]*** ***(Nepovinné) [E-mailová adresa]*** ***(Nepovinné) [Číslo faxu]*** ***(Nepovinné) [Adresa internetových stránek]*** ***(Nepovinné) [Kontaktní osoba/místo]*** ***(Připadá-li v úvahu, informace o tom, zda jsou poskytovány poradenské služby:) [(„Po posouzení Vašich potřeb a situace doporučujeme, abyste si vzal/a tento hypoteční úvěr.“/„Nedoporučujeme Vám žádný konkrétní hypoteční úvěr. Na základě Vašich odpovědí na několik otázek Vám však o tomto hypotečním úvěru poskytujeme informace, abyste se mohl/a sám/sama rozhodnout.“)]***

2. (Připadá-li v úvahu) Zprostředkovatel úvěru
[Jméno nebo název] ***[Telefonní číslo]*** ***[Poštovní adresa]*** ***(Nepovinné) [E-mailová adresa]*** ***(Nepovinné) [Číslo faxu]*** ***(Nepovinné) [Adresa internetových stránek]*** ***(Nepovinné) [Kontaktní osoba/místo]*** ***(Připadá-li v úvahu, [informace o tom, zda jsou poskytovány poradenské služby]) [(„Po posouzení Vašich potřeb a situace doporučujeme, abyste si vzal/a tento hypoteční úvěr.“/„Nedoporučujeme Vám žádný konkrétní hypoteční úvěr. Na základě Vašich odpovědí na několik otázek Vám však o tomto hypotečním úvěru poskytujeme informace, abyste se mohl/a sám/sama rozhodnout.“)]*** ***[Odměna]***
3. Hlavní znaky úvěru
Výše a měna úvěru, který má být poskytnut: [hodnota][měna] ***(Připadá-li v úvahu) „Tento úvěr není poskytnut v [národní měna dlužníka].“*** ***(Připadá-li v úvahu) „Hodnota Vašeho úvěru v [národní měna dlužníka] by se mohla změnit.*** ***(Připadá-li v úvahu) Pokud by například hodnota [národní měna dlužníka] v poměru k [měna úvěru] poklesla o 20 %, hodnota Vašeho úvěru by se zvýšila na [uveďte výši v národní měně dlužníka]. Mohlo by to však být více, pokud by hodnota [národní měna dlužníka] poklesla o více než 20 %.“*** ***(Připadá-li v úvahu) Maximální hodnota Vašeho úvěru bude [uveďte výši v národní měně dlužníka]. (Připadá-li v úvahu) Pokud výše úvěru dosáhne [uveďte výši v národní měně dlužníka], budete na tuto skutečnost upozorněn/a. (Připadá-li v úvahu) Budete mít možnost [uveďte právo sjednat nové podmínky úvěru v cizí měně nebo právo změnit měnu úvěru na [příslušná měna] a podmínky].*** ***Doba trvání úvěru: [trvání]*** ***[Druh úvěru]*** ***[Druh použité úrokové sazby]*** ***Celková částka ke splacení:*** ***To znamená, že za každý/ou/é vypůjčený/ou/é [měnová jednotka] zaplatíte zpět [částka].*** ***(Připadá-li v úvahu) „Tento úvěr/Část tohoto úvěru je úvěrem, u něhož se průběžně platí pouze úroky. Na konci doby splatnosti hypotečního úvěru budete stále dlužit [uveďte částku pro případ úvěru, u něhož se průběžně platí pouze úroky].“*** ***(Připadá-li v úvahu) Hodnota nemovitosti předpokládaná při přípravě tohoto informačního přehledu: [uveďte výši]*** ***(Připadá-li v úvahu) Maximální výše dostupného úvěru v poměru k hodnotě nemovitosti [uveďte poměr] nebo Minimální vyžadovaná hodnota nemovitosti pro získání úvěru ve výši zvolené jakožto ilustrativní příklad [uveďte výši]*** ***(Připadá-li v úvahu) [Zajištění]***

4. Úroková sazba a jiné náklady
Roční procentní sazba nákladů (RPSN) vyjadřuje celkové náklady úvěru jako roční procento. RPSN Vám má pomoci porovnat různé nabídky. ***RPSN použitá na Váš úvěr je [RPSN].*** ***Zahrnuje:*** ***úrokovou sazbu [hodnota v procentech nebo, připadá-li v úvahu, uvedení referenční sazby a procentní hodnoty úrokového rozpětí věřitele]*** ***[další složky RPSN]*** ***náklady placené jednorázově*** ***(Připadá-li v úvahu) Budete muset zaplatit poplatek za zápis hypotéky do katastru nemovitostí. [Uveďte výši poplatku, pokud je známa, nebo základ pro jeho výpočet.]*** ***náklady placené opakovaně*** ***(Připadá-li v úvahu) Tato RPSN je vypočítána s využitím předpokladů týkajících se úrokové sazby.*** ***(Připadá-li v úvahu) Vzhledem k tomu, že Váš úvěr [část Vašeho úvěru] je úvěrem s pohyblivou úrokovou sazbou, skutečná RPSN by se od této RPSN mohla lišit, pokud se úroková sazba k Vašemu úvěru změní. Pokud by se například úroková sazba zvýšila na [scénář popsaný v části B], RPSN by se mohla zvýšit na [uveďte ilustrativní RPSN odpovídající danému scénáři].*** ***(Připadá-li v úvahu) Upozorňujeme, že výpočet této RPSN vychází z předpokladu, že úroková sazba zůstane po celou dobu trvání smlouvy na úrovni stanovené pro počáteční období.*** ***(Připadá-li v úvahu) Následující náklady nejsou věřiteli známy, a tudíž nejsou do RPSN zahrnuty: [Náklady]*** ***(Připadá-li v úvahu) Budete muset zaplatit poplatek za zápis hypotéky do katastru nemovitostí.*** ***Ujistěte se prosím, že víte o veškerých dalších daních a nákladech spojených s Vaším úvěrem.***
5. Četnost a počet plateb
Četnost splácení: [četnost] ***Počet plateb: [počet]***

6. Výše každé splátky:
[výše][měna] ***Váš příjem se může změnit. Zvažte prosím, zda si budete stále moci dovolit Vaše [četnost] splátky, pokud se Váš příjem sníží.*** ***(Připadá-li v úvahu) Vzhledem k tomu, že tento úvěr/část tohoto úvěru je úvěrem, u něhož se průběžně platí pouze úroky, budete muset přijmout zvláštní opatření za účelem splacení částky [uveďte částku pro případ úvěru, u něhož se průběžně platí pouze úroky], kterou budete dlužit na konci doby splatnosti hypotečního úvěru. Nezapomeňte přičíst ke splátce, která je zde uvedena, jakékoli další platby, jež budete muset provést.*** ***(Připadá-li v úvahu) Úroková sazba k tomuto/části tohoto úvěru se může změnit. To znamená, že Vaše splátky by se mohly zvýšit nebo snížit. Pokud by se například úroková sazba zvýšila na [scénář popsaný v části B], Vaše splátky by se mohly zvýšit na [uveďte výši splátky odpovídající danému scénáři].*** ***(Připadá-li v úvahu) Hodnota částky, kterou máte splácet v [národní měna dlužníka] každý [četnost splácení] by se mohla změnit. (Připadá-li v úvahu) Vaše splátky by se mohly zvýšit na [uveďte maximální výši v národní měně dlužníka] každý [uveďte období]. (Připadá-li v úvahu) Pokud by například hodnota [národní měna dlužníka] v poměru k [měna úvěru] poklesla o 20 %, musel/a byste splácet další/ch [uveďte výši v národní měně dlužníka] každý [uveďte období]. Vaše splátky by se mohly zvýšit ještě více.*** ***(Připadá-li v úvahu) Pro přepočet splátky v [měna úvěru] na [národní měna dlužníka] bude použit směnný kurz zveřejněný [název instituce zveřejňující směnný kurz] dne [datum] nebo vypočtený ke dni [datum] za použití [uveďte název referenční hodnoty nebo metodu výpočtu].*** ***(Připadá-li v úvahu) [Podrobné údaje o vázaných spořících produktech, úvěry s odloženým úrokem]***
7. (Připadá-li v úvahu) Ilustrativní splátkový kalendář
Tato tabulka ukazuje částku, která má být zaplacena každý [četnost]. ***Jednotlivé splátky (sloupec [příslušné č.]) jsou součtem příslušného úroku (sloupec [příslušné č.]), příslušné splátky jistiny (sloupec [příslušné č.]) a případných ostatních nákladů, které mají být uhrazeny (sloupec [příslušné č.]). (Připadá-li v úvahu) Náklady ve sloupci ostatních nákladů se týkají [seznam nákladů]. Zbývající nesplacená jistina (sloupec [příslušné č.]) je výše úvěru, kterou po každé splátce ještě zbývá splatit.*** ***[Tabulka]***
8. Další povinnosti
Dlužník musí splnit následující povinnosti, aby se na něho vztahovaly podmínky úvěru uvedené v tomto dokumentu. ***[Povinnosti]*** ***(Připadá-li v úvahu) Upozorňujeme, že podmínky úvěru popsané v tomto dokumentu (včetně úrokové sazby) se mohou změnit, pokud nejsou tyto povinnosti splněny.*** ***(Připadá-li v úvahu) Upozorňujeme, že pokud některou z doplňkových služeb souvisejících s úvěrem později zrušíte, může to mít tyto důsledky:*** ***[Důsledky]***

9. Předčasné splacení
Máte možnost tento úvěr předčasně splatit, a to buď zcela, nebo zčásti. *(Připadá-li v úvahu) [Podmínky]* *(Připadá-li v úvahu) Poplatek za předčasné splacení: [uveďte výši poplatku nebo, pokud to není možné, metodu výpočtu]* *(Připadá-li v úvahu) Pokud se rozhodnete splatit tento úvěr předčasně, kontaktujte nás prosím, abychom stanovili přesnou výši poplatku za předčasné splacení v daném okamžiku.*
10. Flexibilní prvky
(Připadá-li v úvahu) [Informace o možnosti převedení úvěru/subrogaci] Máte možnost převést tento úvěr na [jiného věřitele] [nebo] [jinou nemovitost]. [Uveďte podmínky] *(Připadá-li v úvahu) Nemáte možnost převést tento úvěr na [jiného věřitele] [nebo] [jinou nemovitost].* *(Připadá-li v úvahu) Další prvky: [uveďte vysvětlení dalších prvků uvedených v části B a případně jakýchkoli dalších prvků nabízených věřitelem v rámci smlouvy o úvěru, které nejsou uvedeny v předchozích oddílech].*
11. Další práva dlužníka
(Připadá-li v úvahu) Počínaje [začátek lhůty na rozmyšlenou] máte [délka lhůty na rozmyšlenou] na rozmyšlení toho, zda se zavážete vzít si tento úvěr. (Připadá-li v úvahu) Tuto smlouvu nesmíte přijmout dříve než po uplynutí [délka lhůty na rozmyšlenou] od obdržení smlouvy o úvěru od věřitele. *(Připadá-li v úvahu) Ve lhůtě [délka lhůty na odstoupení] od [začátek lhůty na odstoupení] můžete uplatnit své právo na odstoupení od smlouvy. [Podmínky][Uveďte postup]* *(Připadá-li v úvahu) O právo odstoupit od smlouvy můžete přijít, pokud v průběhu této lhůty koupíte nebo prodáte nemovitost spojenou s touto smlouvou o úvěru.* *(Připadá-li v úvahu) Rozhodnete-li se právo na odstoupení [od smlouvy o úvěru] uplatnit, zkontrolujte prosím, zda budou nadále platit Vaše další povinnosti spojené s úvěrem [včetně doplňkových služeb souvisejících s úvěrem][, uvedené v oddíle 8].*
12. Stížnosti
Máte-li stížnost, kontaktujte prosím [uveďte interní kontaktní místo a zdroj informací o postupu]. *(Připadá-li v úvahu) Maximální lhůta pro vyřízení stížnosti [lhůta]* *(Připadá-li v úvahu) [Pokud stížnost interně nevyřešíme k Vaší spokojenosti,] můžete kontaktovat [uveďte název vnějšího subjektu pro mimosoudní vyřizování stížností a zjednávání nápravy] (Připadá-li v úvahu) nebo se můžete obrátit na síť FIN-NET pro informace o takovém subjektu ve Vaší zemi.*

13. Nedodržení závazků vyplývajících z úvěru: důsledky pro dlužníka
[Druhy nedodržení] ***[Finanční nebo právní důsledky]*** ***Pokud byste měl/a potíže s dodržením [četnost] plateb, neprodleně nás prosím kontaktujte, abychom našli možná řešení.*** ***(Připadá-li v úvahu) Jestliže nebudete splácet, může být v krajním případě Vaše nemovitost zabavena.***
(Připadá-li v úvahu) 14. Další informace ▌
(Připadá-li v úvahu) [Určení práva rozhodného pro smlouvu o úvěru]. ***(Hodlá-li věřitel použít jazyk, který se liší od jazyka ESIP) Informace a smluvní podmínky budou poskytnuty v [jazyk]. Pokud souhlasíte, máme v úmyslu s Vámi po dobu trvání smlouvy o úvěru komunikovat v [jazyk/y].*** ***[Uveďte prohlášení o právu na poskytnutí nebo případně nabídnutí návrhu smlouvy o úvěru]***
15. Orgán dohledu
Dohled nad věřitelem vykonává [název/názvy a adresa/y internetových stránek orgánu/ů dohledu]. ***(Připadá-li v úvahu) Dohled nad tímto zprostředkovatelem úvěru vykonává [název a adresa internetových stránek orgánu dohledu].***

ČÁST B

Pokyny k vyplnění ESIP

Při vyplňování ESIP musí být dodrženy ***alespoň*** následující pokyny. ***Členské státy však mohou pokyny k vyplnění ESIP hlouběji rozpracovat nebo dále upřesnit.***

Oddíl „Úvodní text“

1) Doba platnosti musí být řádně zvýrazněna. ***Pro účely tohoto oddílu se „dobou platnosti“ rozumí časový úsek, po který informace obsažené v ESIP, například výpůjční úroková sazba, zůstanou nezměněny a použijí se, rozhodne-li se věřitel v tomto časovém úseku poskytnout úvěr. Jestliže určení použitelné výpůjční úrokové sazby a dalších nákladů závisí na výsledcích prodeje podkladových dluhopisů, mohou se konečná výpůjční úroková sazba a další náklady od uvedených hodnot lišit. Pouze v těchto případech je třeba poukázat na to, že doba platnosti se nevztahuje na výpůjční úrokovou sazbu a další náklady tím, že se vloží slova „kromě úrokové sazby a dalších nákladů“.***

Oddíl „1. Věřitel“

1) Jméno nebo název, telefonní číslo ***a poštovní*** adresa ▌ věřitele odkazují na ***kontaktní údaje, které může spotřebitel využít v budoucí korespondenci.***

2) Informace o ***e-mailové adrese, čísle faxu, adrese internetových stránek a*** kontaktní osobě ***/kontaktním místu*** nejsou povinné.

3) V souladu s článkem 3 směrnice 2002/65/ES, pokud je transakce nabízena na dálku, věřitel musí uvést, připadá-li to v úvahu, jméno nebo název a poštovní adresu svého zástupce v členském státě bydliště ***spotřebitele***. Uvedení telefonního čísla, e-mailové adresy a adresy internetových stránek zástupce poskytovatele úvěru není povinné.

4) Nepřipadá-li v úvahu oddíl 2, věřitel informuje spotřebitele pomocí formulace uvedené v části A o tom, zda a na jakém základě jsou poskytovány poradenské služby.

(Připadá-li v úvahu) Oddíl „2. Zprostředkovatel úvěru"

Pokud informace o produktu poskytuje spotřebiteli zprostředkovatel úvěru, uvede zprostředkovatel tyto údaje:

1) Jméno nebo název, telefonní číslo a poštovní adresa zprostředkovatele úvěru odkazují na kontaktní údaje, které může spotřebitel využít v budoucí korespondenci.

2) Informace o e-mailové adrese, čísle faxu, adrese internetových stránek a kontaktní osobě/kontaktním místu nejsou povinné.

3) Zprostředkovatel úvěru informuje spotřebitele pomocí formulace uvedené v části A o tom, zda a na jakém základě jsou poskytovány poradenské služby.

4) Vysvětlení toho, jakým způsobem je zprostředkovatel úvěru odměňován. Dostává-li provizi od věřitele, musí být uvedena její výše a jméno nebo název věřitele, pokud se liší od jména nebo názvu uvedeného v oddíle 1.

Oddíl „2. Hlavní znaky úvěru"

1) ***V tomto oddíle musí být jasně vysvětleny hlavní znaky úvěru, včetně jeho hodnoty, měny a možných rizik souvisejících s výpůjční úrokovou sazbou, včetně rizik uvedených v bodě 8, a se způsobem umořování.***

2) V případech, kdy se měna úvěru liší od národní měny dlužníka, uvede věřitel, že spotřebitel bude upozorněn přinejmenším vždy, když se úroková sazba změní o více než 20 %, a připadá-li to v úvahu, uvede rovněž informace o právu změnit měnu, v níž je podle smlouvy o úvěru poskytnut nebo vyjádřen úvěr, na jinou měnu či o možnosti sjednat nové podmínky úvěru, nebo o jiných mechanismech, které jsou spotřebiteli dostupné za účelem omezení jeho expozice vůči kurzovému riziku. Je-li ve smlouvě o úvěru stanoveno omezení kurzovního rizika, věřitel uvede maximální částku, kterou bude spotřebitel muset splatit. Není-li ve smlouvě o úvěru stanoveno omezení kurzového rizika, jemuž je spotřebitel vystaven, na fluktuaci směnného kurzu nižší než 20 %, věřitel uvede ilustrativní příklad toho, jaký dopad na hodnotu úvěru by měl 20 % pokles hodnoty národní měny spotřebitele v poměru k měně úvěru.

3) Doba trvání úvěru musí být ***vyjádřena*** v letech nebo měsících podle toho, co je nejvhodnější. Pokud se doba trvání úvěru může v průběhu ***doby trvání*** smlouvy změnit, věřitel musí vysvětlit, kdy a za jakých podmínek se tak může stát. ***Jedná-li se o úvěr na dobu neurčitou, například ve formě zajištěné kreditní karty, věřitel tuto skutečnost zřetelně uvede***.

4) Musí být jasně uveden druh úvěru (například hypoteční úvěr, úvěr na bydlení, zajištěná kreditní karta). Popis druhu úvěru musí jasně uvádět, jak budou jistina a úrok po dobu trvání úvěru spláceny (tj. ***způsob umořování), a zřetelně upřesnit, zda je daná smlouva o úvěru založena na průběžném splácení jistiny nebo pouze na průběžných platbách úroků, nebo na spojení obou způsobů***.

5) Pokud je úvěr zcela nebo zčásti úvěrem, u něhož se průběžně platí pouze úroky, musí tato skutečnost být zřetelně uvedena na konci tohoto oddílu pomocí formulace uvedené v části A.

6) V tomto oddíle musí být uvedeno, zda je ***výpůjční*** úroková sazba pevná nebo pohyblivá, a tam, kde je to relevantní, doba, po kterou výpůjční úroková sazba zůstává pevně stanovena, četnost následných přezkoumání a existence horních a dolních hranic variability výpůjční úrokové sazby.

Musí být vysvětlen vzorec použitý pro přezkoumání ***výpůjční úrokové sazby a jeho jednotlivé složky*** (***například referenční sazba***, úrokové ***rozpětí***). Věřitel uvede, ***například prostřednictvím adresy internetových stránek***, kde lze o indexech či sazbách použitých ve vzorci zjistit další informace (***například o sazbě Euribor nebo referenční sazbě centrální banky***).

Úterý, 10. září 2013

7) ***Uplatňují-li se za různých okolností různé výpůjční úrokové sazby, musí být uvedeny informace o všech použitelných sazbách.***

8) „***Celková*** částka ke splacení“ ***odpovídá celkové částce, kterou má spotřebitel zaplatit.*** Je ***vyjádřena*** jako součet výše úvěru a celkových nákladů úvěru pro spotřebitele. ***Není-li výpůjční úroková sazba stanovena pevně na celou dobu trvání smlouvy, musí být zvýrazněno, že je tato částka pouze ilustrativní a může se změnit, zejména v závislosti na změnách ve výpůjční úrokové sazbě.***

9) ***Pokud bude úvěr zajištěn zástavním právem k nemovitosti či jiným srovnatelným zajištěním nebo právem souvisejícím s nemovitostí, musí na to věřitel spotřebitele upozornit. Připadá-li to v úvahu, musí věřitel uvést předpokládanou hodnotu nemovitosti nebo jiného zajištění, která byla použita při přípravě tohoto informačního přehledu.***

10) ***Připadá-li to v úvahu, věřitel uvede***

a) buď „***maximální*** výši dostupného úvěru v poměru k hodnotě nemovitosti“, ***což označuje*** poměr mezi úvěrem a hodnotou. Tento poměr by měl být doplněn příkladem maximální částky v absolutním vyjádření, kterou si lze vypůjčit za danou hodnotu nemovitosti, ***nebo***

b) ***„minimální hodnotu nemovitosti požadovanou věřitelem pro účely poskytnutí úvěru ve výši zvolené jakožto ilustrativní příklad“.***

11) ***Pokud jsou úvěry vícedílnými úvěry (například částečně pevná sazba, částečně pohyblivá sazba), promítne se to do informací o druhu úvěru a požadované informace se poskytují pro každou jednotlivou část úvěru.***

Oddíl „4. Úroková sazba ***a jiné náklady***“

1) ***„Úrokovou sazbou“ se rozumí výpůjční úroková sazba nebo úrokové sazby.***

2) ***Výpůjční úroková sazba musí být uvedena v procentech. Je-li výpůjční úroková sazba pohyblivá a je-li založena na referenční sazbě, může věřitel výpůjční úrokovou sazbu vymezit prostřednictvím uvedení referenční sazby a procentní hodnoty úrokového rozpětí věřitele. Věřitel však musí uvést výši referenční sazby platnou ke dni vydání ESIP.***

Je-li výpůjční úroková sazba pohyblivá, uvedené informace musí zahrnovat: a) předpoklady použité pro výpočet RPSN, b) použitelné horní a dolní hranice, připadá-li to v úvahu, a c) upozornění, že variabilita úrokové sazby by mohla mít vliv na skutečnou výši RPSN. Toto upozornění musí být napsáno větším písmem a uvedeno na dobře viditelném místě v hlavní části ESIP, aby si jej spotřebitel všiml. Upozornění by mělo být doplněno ilustrativním příkladem RPSN. Je-li stanovena horní hranice výpůjční úrokové sazby, měl by být tento příklad založen na předpokladu, že výpůjční úroková sazba se zvýší při nejbližší možné příležitosti na nejvyšší úroveň, kterou smlouva o úvěru umožňuje. Není-li horní hranice stanovena, musí být jako ilustrativní příklad uvedena RPSN při nejvyšší výpůjční úrokové sazbě, která se vyskytla za období nejméně posledních 20 let nebo za nejdelší období, pro něž jsou k dispozici údaje, z nichž výpočet výpůjční úrokové sazby vychází, pokud je takové období kratší než 20 let, přičemž daný příklad musí vycházet z nejvyšší hodnoty jakékoli vnější referenční sazby použité pro výpočet výpůjční úrokové sazby, připadá-li to v úvahu, nebo z nejvyšší hodnoty referenční sazby stanovené příslušným orgánem nebo Evropským orgánem pro bankovnictví, pokud věřitel vnější referenční sazbu nepoužívá. Tento požadavek se nepoužije na smlouvy o úvěru, u nichž je dohodnuta pevná výpůjční úroková sazba na počáteční významně dlouhé období několika let, na jehož konci mohou věřitel a spotřebitel sjednat novou pevnou sazbu na další období. V případě smluv o úvěru, u nichž je dohodnuta pevná výpůjční úroková sazba na počáteční významně dlouhé období několika let, na jehož konci mohou věřitel a spotřebitel sjednat novou pevnou sazbu na další období, musí uvedené informace zahrnovat upozornění, že RPSN je vypočítána na základě výpůjční úrokové sazby pro počáteční období. Toto upozornění musí být doplněno dalším, ilustrativním příkladem RPSN vypočítané v souladu s čl. 17 odst. 4. Pokud jsou úvěry vícedílnými úvěry (například částečně pevná sazba, částečně pohyblivá sazba), informace se poskytují pro každou jednotlivou část úvěru.

3) V části věnované „dalším složkám RPSN“ musí být uvedeny veškeré další náklady obsažené v RPSN, jako jsou například jednorázové náklady typu správních poplatků a pravidelné náklady typu ročních poplatků za vedení úvěru. Věřitel zařadí všechny náklady do příslušné kategorie (náklady placené jednorázově, náklady placené opakovaně a zahrnuté ve splátkách, náklady placené opakovaně, ale nezahrnuté ve splátkách) a uvede, v jaké výši, komu a kdy mají být hrazeny. Nemusí zde být uvedeny náklady vzniklé porušením smluvních závazků. Není-li příslušná částka známa, uvede věřitel, pokud je to možné, její orientační výši, a pokud to možné není, popíše, jak bude částka vypočítána; v obou případech uvede, že jde pouze o orientační údaj. Pokud určité náklady nejsou do RPSN zahrnuty, protože nejsou věřiteli známy, musí být tato skutečnost zvýrazněna.

Pokud spotřebitel informoval věřitele o jednom nebo více aspektech jím preferovaného úvěru, jako například o době trvání smlouvy o úvěru a celkové výši úvěru, musí věřitel tyto aspekty pokud možno použít; stanoví-li smlouva o úvěru různé způsoby čerpání s různými poplatky nebo výpůjčními úrokovými sazbami a použije-li věřitel předpoklady uvedené v části II přílohy I, uvede, že jiné mechanismy čerpání uplatňované na tento typ smlouvy o úvěru mohou vést k vyšší RPSN. Jsou-li při výpočtu RPSN použity podmínky čerpání, musí věřitel zvýraznit poplatky spojené s jinými mechanismy čerpání, jež nejsou nutně totožné s těmi, které byly použity při výpočtu RPSN.

4) Pokud je třeba zaplatit poplatek za zápis hypotéky či srovnatelného zajištění do evidence, musí tato skutečnost být uvedena v tomto oddíle spolu s výší daného poplatku, je-li známa, nebo pokud to není možné, musí zde být uveden základ pro stanovení výše tohoto poplatku. Jsou-li tyto poplatky známy a zahrnuty do RPSN, musí být tato skutečnost a výše poplatků uvedeny jako „náklady placené jednorázově“. Pokud tyto poplatky nejsou věřiteli známy, a nejsou tudíž zahrnuty do RPSN, musí být existence takového poplatku jasně zmíněna v přehledu nákladů, které nejsou věřiteli známy. V obou případech se v rámci příslušné položky použije standardní formulace uvedená v části A.

Oddíl „5. Četnost a počet plateb“

1) Pokud se platby mají pravidelně ***opakovat***, uvede se četnost plateb (například měsíčně). Pokud bude četnost plateb nepravidelná, spotřebiteli to musí být jasně vysvětleno.

2) Počet uvedených plateb musí pokrýt celou dobu trvání úvěru.

Oddíl „5. Výše každé splátky“

1) Musí být zřetelně uvedena měna úvěru ***a měna splátek***.

2) Pokud se výše splátek může v průběhu doby trvání úvěru měnit, musí věřitel stanovit období, během kterého zůstane počáteční výše splátky ***nezměněna***, a kdy a jak často se poté bude měnit.

3) Pokud ***je úvěr zcela nebo zčásti úvěrem, u nějž se průběžně platí pouze úroky, musí tato skutečnost být zřetelně uvedena na konci tohoto oddílu pomocí formulace uvedené v části A.***

Podléhá-li poskytnutí úvěru, u nějž se platí pouze úroky a který je zajištěn zástavním právem k nemovitosti nebo jiným srovnatelným zajištěním, podmínce, že si spotřebitel pořídí vázaný spořicí produkt, musí být rovněž uvedena výše a četnost jakýchkoli splátek pro tento produkt.

4) Pokud je výpůjční úroková sazba pohyblivá, musí zmíněné informace zahrnovat také prohlášení v tomto smyslu, a to ve znění formulace uvedené v části A, a ilustrativní maximální výši splátky. Je-li stanovena horní hranice výpůjční úrokové sazby, musí být jako ilustrativní příklad uvedena výše splátky v případě nárůstu úrokové sazby na tuto horní hranici. Není-li horní hranice stanovena, musí být jako ilustrativní příklad uveden nejhorší scénář odpovídající výši splátek při nejvyšší výpůjční úrokové sazbě za posledních 20 let nebo za nejdelší období, pro něž jsou k dispozici údaje, z nichž výpočet výpůjční úrokové sazby vychází, pokud je takové období kratší než 20 let, přičemž daný příklad musí vycházet z nejvyšší hodnoty jakékoli vnější referenční sazby použité pro výpočet výpůjční úrokové sazby, připadá-li to v úvahu, nebo z nejvyšší hodnoty referenční sazby stanovené příslušným orgánem nebo Evropským orgánem pro bankovnictví, pokud věřitel vnější referenční sazbu nepoužívá. Poskytnutí ilustrativního příkladu není vyžadováno pro smlouvy o úvěru, u nichž je dohodnuta pevná výpůjční úroková sazba na počáteční významně dlouhé období několika let, na jehož konci mohou věřitel a spotřebitel sjednat novou pevnou sazbu na další období. Pokud jsou úvěry vícedílnými úvěry (například částečně pevná sazba, částečně pohyblivá sazba), informace se poskytují pro každou jednotlivou část úvěru i za celý úvěr.

Úterý, 10. září 2013

5) (Připadá-li v úvahu) Pokud se měna úvěru liší od národní měny spotřebitele nebo pokud je úvěr navázán na měnu odlišnou od národní měny spotřebitele, musí věřitel uvést číselný příklad, ze kterého je zřejmé, jaký vliv mohou mít změny příslušného směnného kurzu na výši splátek, ***prostřednictvím formulace uvedené v části A. Tento příklad musí vycházet z případu 20 % poklesu hodnoty národní měny spotřebitele a musí zahrnovat zvýrazněné prohlášení, že by se splátky mohly zvýšit ještě více, než se v daném příkladu předpokládá. Je-li stanovena hranice, jež se zvyšuje na méně než 20 %, musí být místo toho uvedena maximální hodnota plateb v měně spotřebitele a prohlášení o možnosti dalšího zvýšení splátek se neuvede.***

6) Je-li úvěr zcela nebo zčásti úvěrem s pohyblivou úrokovou sazbou a zároveň platí bod 3, musí se ilustrativní příklad podle bodu 5 zakládat na výši splátky uvedené v bodě 1.

7) Používá-li se pro úhradu splátek jiná měna, než je měna úvěru, ***nebo závisí-li výše každé splátky vyjádřená v národní měně spotřebitele na odpovídající částce v jiné měně, musí být v tomto oddíle uvedeno datum, k němuž se použitelný směnný kurz určí, a buď směnný kurz nebo základ, který se použije pro jeho určení, jakož i četnost jejich úprav. Připadá-li to v úvahu,*** zahrnují ***tyto informace*** název instituce, která směnný ***kurz*** zveřejňuje.

8) Pokud je úvěr úvěrem s odloženým úrokem, u něhož nejsou nesplacené úroky plně hrazeny v rámci splátek a přičítají se k celkové výši nesplaceného úvěru, musí být poskytnuto vysvětlení toho, jak a kdy se odložené úroky přičítají k úvěru jako částka v hotovosti a jaké důsledky z toho plynou pro spotřebitele, pokud jde o jeho zbývající dluh.

Oddíl „7. Ilustrativní splátkový kalendář“

1) ***Tento oddíl se do informačního přehledu zahrne v případech, kdy je úvěr úvěrem s odloženým úrokem, u něhož nejsou nesplacené úroky plně hrazeny v rámci splátek a přičítají se k výši nesplaceného úvěru, nebo kdy je výpůjční úroková sazba stanovena pevně na celou dobu trvání smlouvy o úvěru. Členské státy mohou stanovit, že tento ilustrativní splátkový kalendář je povinný v jiných případech.***

Má-li spotřebitel právo obdržet revidovaný splátkový kalendář, musí být tato skutečnost uvedena spolu s podmínkami, za nichž spotřebitel toto právo má.

2) Členské státy mohou požadovat, že pokud se výpůjční úroková ***sazba*** může v průběhu ***doby trvání*** úvěru měnit, věřitel musí uvést období, během kterého zůstane počáteční výpůjční úroková sazba ***nezměněna***.

3) Tabulka uvedená v této části musí obsahovat následující sloupce: „***harmonogram*** splácení“ ***(například měsíc 1, měsíc 2, měsíc 3)***, „výše splátky“, „úrok placený v každé splátce“, „ostatní náklady zahrnuté ve splátce“ (připadá-li v úvahu), „jistina splacená ve splátce“ a „zbývající nesplacená jistina po každé splátce“.

4) V prvním roce splácení musí být informace poskytnuty pro každou jednotlivou splátku a na konci prvního roku musí být pro každý sloupec vyznačen mezisoučet. Pro následující roky lze údaje poskytnout na ročním základě. Na konci tabulky se musí doplnit řádek „celkem“, který uvádí celkové částky pro každý sloupec. Celkové ***náklady úvěru*** placené spotřebitelem (tj. celkový součet sloupce „výše splátky“) musí být jasně vyznačeny a jako takové uváděny.

5) Pokud výpůjční úroková sazba podléhá přezkoumání a výše splátky po každém přezkoumání není známa, může věřitel ve splátkovém kalendáři uvést stejnou výši splátky po celou dobu trvání úvěru. V tomto případě na to musí věřitel spotřebitele upozornit viditelným odlišením částek, které jsou známy, od těch, které jsou hypotetické (například použitím jiného písma, ohraničení nebo stínování). Kromě toho musí být jasně čitelným textem vysvětleno, ve kterých obdobích se mohou částky uvedené v tabulce lišit a proč.

Oddíl „8. Další povinnosti“

1) V tomto oddíle věřitel uvede povinnosti, jako je ***povinnost*** nemovitost pojistit, sjednat životní pojištění, ***posílat mzdu na účet u věřitele*** nebo zakoupit jakýkoli jiný produkt nebo službu. U každé povinnosti musí věřitel uvést, vůči komu a dokdy musí být splněna.

2) Věřitel musí ***uvést dobu trvání povinnosti, například po celou dobu platnosti smlouvy o úvěru. V souvislosti s každou povinností musí věřitel uvést jakékoli náklady, které má hradit spotřebitel a jež nejsou zahrnuty v RPSN.***

3) Věřitel uvede, zda má spotřebitel za účelem získání úvěru na základě uvedených podmínek povinnost využít některé doplňkové služby, a pokud ano, zda je spotřebitel povinen pořídit tyto služby od věřitelem vybraného poskytovatele nebo je může pořídit od poskytovatele, kterého si sám zvolí. Jestliže je tato možnost podmíněna tím, že doplňkové služby musí mít určité minimální vlastnosti, musí být tyto vlastnosti v tomto oddíle popsány.

Jsou-li se smlouvou o úvěru spojeny další produkty, uvede věřitel klíčové vlastnosti těchto dalších produktů a jasně stanoví, zda má spotřebitel právo smluvní vztah ze smlouvy o úvěru nebo s ní spojených produktů ukončit zvlášť, za jakých podmínek a s jakými důsledky, a připadá-li to v úvahu, možné důsledky ukončení doplňkových služeb vyžadovaných v souvislosti se smlouvou o úvěru.

Oddíl „9. Předčasné splacení“

1) Věřitel musí uvést, za jakých podmínek může spotřebitel ***úvěr předčasně zcela či z části splatit.***

2) ***V oddíle týkajícím se poplatků za předčasné splacení*** musí věřitel upozornit spotřebitele ***na jakékoli poplatky za předčasné splacení nebo jiné náklady, které je třeba uhradit v případě předčasného splacení za účelem odškodnění věřitele, a pokud možno musí uvést jejich*** výši. V případech, kdy by výše ***odškodnění*** závisela na různých faktorech, jako je splacená částka nebo úroková sazba převažující v okamžiku předčasného splacení, musí věřitel specifikovat, jak ***se toto odškodnění vypočítá, a uvést maximální možnou výši tohoto poplatku, nebo pokud to není možné, ilustrativní příklad,*** na němž spotřebitel uvidí výši ***odškodnění*** při různých možných scénářích.

Oddíl „10. Flexibilní prvky“

1) Připadá-li to v úvahu, věřitel vysvětlí možnost a podmínky převedení úvěru na jiného věřitele nebo nemovitost.

2) (Připadá-li v úvahu) Další prvky: Pokud produkt obsahuje kterýkoli z prvků uvedených v bodě 5, musí být v tomto oddíle uveden seznam těchto prvků, včetně stručného vysvětlení: okolností, za jakých může spotřebitel prvek použít; veškerých podmínek spjatých s prvkem; skutečnosti, že pokud prvek tvoří součást úvěru zajištěného zástavním právem k nemovitosti nebo jiným srovnatelným zajištěním, znamená to, že spotřebitel ztrácí jakoukoli zákonnou nebo jinou ochranu, která je s tímto prvkem obvykle spojena; a podniku, který prvek poskytuje (pokud jím není věřitel).

3) Jestliže daný prvek zahrnuje jakýkoli dodatečný úvěr, musí se v tomto oddíle spotřebiteli vysvětlit: celková výše úvěru (včetně úvěru zajištěného zástavním právem k nemovitosti nebo jiným srovnatelným zajištěním); zda je daný dodatečný úvěr zajištěn, či nikoli; příslušné výpůjční úrokové sazby; a zda je úvěr regulovaný, či nikoli. Výše takového dodatečného úvěru musí buď být zahrnuta do původního posouzení úvěruschopnosti, nebo pokud není, musí být v tomto oddíle jasně uvedeno, že dostupnost této dodatečné částky závisí na dalším posouzení schopnosti spotřebitele úvěr splatit.

4) Jestliže prvek zahrnuje spořící nástroj, musí být vysvětlena příslušná úroková sazba.

5) Možné dodatečné prvky jsou: „přeplatky/nedoplatky“ [zaplacení vyšší nebo nižší částky, než je splátka běžně vyžadovaná v rámci struktury umořování]; „platební prázdniny“ [období, během nichž se od spotřebitele nevyžaduje odvádění plateb]; „zpětná půjčka“ [možnost, aby si spotřebitel opětovně půjčil prostředky, které již čerpal a splatil]; „dodatečná půjčka dostupná bez dalšího schvalování“; „dodatečná zajištěná nebo nezajištěná půjčka“ [v souladu s výše uvedeným bodem 3]; „kreditní karta“; „provázaný běžný účet“ a „provázaný spořící účet“.

6) Věřitel může do tohoto oddílu zahrnout další prvky, které nabízí v rámci smlouvy o úvěru a které nejsou uvedeny v předchozích oddílech.

Oddíl „11. ***Další práva dlužníka"***

1) ***Věřitel objasní*** dostupné/á právo/a, ***jako například*** právo na odstoupení od smlouvy, ***lhůtu na rozmyšlenou nebo případně jiná práva, jako je možnost převedení úvěru (včetně subrogace)***, upřesní podmínky, s nimiž je/***jsou*** toto/***tato*** právo/***a*** spojeno/***a***, postup, jakým jej/***je*** spotřebitel má uplatnit, mimo jiné adresu, na niž ***musí být zasláno*** oznámení o odstoupení od smlouvy, a odpovídající poplatky (připadá-li v úvahu).

2) ***Má-li se spotřebitel lhůtu na rozmyšlenou nebo právo na odstoupení od smlouvy, musí to být jasně uvedeno.***

3) V souladu s článkem 3 směrnice 2002/65/ES, pokud je transakce nabízena na dálku, musí být spotřebitel informován o existenci či neexistenci práva na odstoupení.

Oddíl „12. ***Stížnosti"***

1) V tomto oddíle je uvedeno interní kontaktní místo [název příslušného oddělení] a způsob, jak jej kontaktovat za účelem podání stížnosti [poštovní adresa] nebo [telefonní číslo], nebo [kontaktní osoba:] [kontaktní údaje] a odkaz na postup podávání stížností na příslušné internetové stránce nebo podobném informačním zdroji.

2) Musí zde být uveden název příslušného vnějšího subjektu pro mimosoudní vyřizování stížností a zjednávání nápravy, a pokud je využití vnitřního postupu podávání stížností podmínkou pro přístup k takovému subjektu, musí zde tato skutečnost být uvedena prostřednictvím formulace v části A.

3) V případě smluv o úvěru se spotřebitelem, který má bydliště v jiném členském státě, odkáže věřitel na existenci sítě FIN-NET (http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/).

Oddíl „13.

Nedodržení závazků vyplývajících z úvěru:

důsledky pro dlužníka"

1) Může-li mít nedodržení jakékoli povinnosti spotřebitele ve vztahu k úvěru pro něho finanční nebo právní důsledky, musí věřitel v tomto oddíle popsat jednotlivé ***hlavní*** případy (například pozdní platby/prodlení, nesplnění povinností stanovených v oddíle 8 „Další povinnosti") ***a uvést, kde lze získat další informace***.

2) Pro každý z těchto případů musí věřitel uvést jasnou, ***snadno*** srozumitelnou formou možné sankce nebo důsledky. Odkaz na vážné důsledky ***musí*** být zvýrazněn.

3) Pokud může být nemovitost, kterou je úvěr zajištěn, vrácena věřiteli nebo převedena na věřitele v případě, že spotřebitel nedodrží své závazky, musí být tato skutečnost v tomto oddíle uvedena pomocí prohlášení ve znění formulace uvedené v části A.

Oddíl „***14.*** Další informace

1) V případě uvádění na trh na dálku bude tento oddíl obsahovat ***jakoukoli*** doložku o právu rozhodném pro smlouvu o úvěru nebo příslušném soudu.

2) Hodlá-li věřitel komunikovat se spotřebitelem v průběhu doby trvání smlouvy v jiném jazyce, než v jazyce ESIP, musí být tato skutečnost uvedena, včetně jazyka, který má být pro komunikaci používán. Tímto ustanovením není dotčen čl. 3 odst. 1 bod 3 písm. g) směrnice 2002/65/ES.

3) Věřitel nebo zprostředkovatel úvěru uvede prohlášení o právu spotřebitele na poskytnutí nebo případně nabídnutí návrhu smlouvy o úvěru přinejmenším poté, co byla učiněna nabídka závazná pro věřitele.

Oddíl „***15. Orgán dohledu***

1) Musí být uveden orgán nebo orgány příslušné k dohledu v předsmluvní fázi úvěru.

PŘÍLOHA III

Minimální požadavky na znalosti a odbornou způsobilost

1. Je třeba, aby minimální požadavky na znalosti a odbornou způsobilost pracovníků věřitele, zprostředkovatele úvěru a jmenovaného zástupce uvedené v článku 9 a osob podílejících se na vedení zprostředkovatele úvěru nebo jmenovaného zástupce uvedené v čl. 29 odst. 2) písm. c) a čl. 31 odst. 2 zahrnovaly alespoň

a) patřičné znalosti úvěrových produktů spadajících do oblasti působnosti podle článku 3 a doplňkových služeb, které jsou s nimi obvykle nabízeny;

b) patřičné znalosti právních předpisů týkajících se spotřebitelských smluv o úvěru, zejména ochrany spotřebitele;

c) patřičné znalosti a věcné porozumění, pokud jde o postup při koupi nemovitostí;

d) patřičné znalosti týkající se oceňování zajištění;

e) patřičné znalosti uspořádání a fungování evidence nemovitostí;

f) patřičné znalosti trhu v příslušném členském státě;

g) patřičné znalosti etických standardů v odvětví;

h) patřičné znalosti procesu posuzování úvěruschopnosti spotřebitele nebo případně odborná způsobilost v oblasti posuzování úvěruschopnosti spotřebitele;

i) patřičnou úroveň finanční a ekonomické odborné způsobilosti.

2. Při stanovování minimálních požadavků na znalosti a odbornou způsobilost mohou členské státy stanovit různou úroveň a druh požadavků na pracovníky věřitele, zprostředkovatele úvěru nebo jmenovaného zástupce a na vedení zprostředkovatele úvěru nebo jmenovaného zástupce.

3. Členské státy určí patřičnou úroveň znalostí a odborné způsobilosti na základě

a) odborné kvalifikace, například diplomů, titulů, odborného vzdělávání, dovednostních testů; nebo

b) odborné praxe, kterou lze definovat jako určitý minimální počet let odpracovaných v oblastech spojených s vytvářením, distribucí nebo zprostředkováním úvěrových produktů.

Po … (*) ***se určení patřičné úrovně znalostí a odborné způsobilosti nesmí zakládat pouze na metodách uvedených v prvním pododstavci písm. b).***

P7_TA(2013)0342

Obchodování zasvěcených osob a manipulace s trhem (zneužívání trhu) ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (COM(2011)0651 – C7-0360/2011 – 2011/0295(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/36)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (COM(2011)0651) a pozměněný návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (COM(2012)0421,

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7–0360/2011),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ze dne 22. března 2012 ([1]),

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 28. března 2012 ([2]),

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 26. června 2013 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a Výboru pro právní záležitosti (A7-0347/2012),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

(*) ***Pět let od vstupu této směrnice v platnost.***
([1]) Úř. věst. C 161, 7.6.2012, s. 3.
([2]) Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 64.

P7_TC1-COD(2011)0295

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 10. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 596/2014.)

P7_TA(2013)0343

Změna nařízení Rady (ES) č. 2187/2005, kterým se stanoví technická opatření pro zachování rybolovných zdrojů ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2187/2005, kterým se stanoví technická opatření pro zachování rybolovných zdrojů ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu (COM(2012)0591 – C7-0332/2012 – 2012/0285(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/37)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (COM(2012)0591),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7–0332/2012),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 11. července 2012 ([1]),

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov (A7-0259/2013),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

([1]) Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 157.

Úterý, 10. září 2013

P7_TC1-COD(2012)0285

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 10. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2187/2005, kterým se stanoví technická opatření pro zachování rybolovných zdrojů ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (ES) č. 2187/2005 ([3]), svěřuje Komisi pravomoci k provádění některých ustanovení uvedeného nařízení.

(2) V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je třeba uvést pravomoci svěřené Komisi nařízením (ES) č. 2187/2005 do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(3) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci k zajištění jednotných podmínek provádění nařízení (ES) č. 2187/2005, pokud jde o opatření přijatá členskými státy, která se vztahují pouze na rybářská plavidla plující pod jejich vlajkou.

(4) Pravomoci k přijetí podrobných pravidel k provádění nařízení (ES) č. 2187/2005 již nejsou požadovány. Ustanovení, kterým se svěřují uvedené pravomoci, by proto mělo být zrušeno.

(5) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem změn pravidel týkajících se konstrukce některých lovných zařízení. Uvedené změny by měly odrážet změny selektivity rybolovu, nové technické poznatky o konstrukci lovných zařízení či změnách jejich příslušenství, jimiž lze zvýšit selektivitu daných zařízení.

(6) Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti pro účely přijímání aktů v přenesené pravomoci vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(7) Nařízení (ES) č. 2187/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

([1]) Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 157.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013.
([3]) Nařízení Rady (ES) č. 2187/2005 ze dne 21. prosince 2005 , kterým se stanoví technická opatření pro zachování rybolovných zdrojů ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu, mění nařízení (ES) č. 1434/98 a zrušuje nařízení (ES) č. 88/98 (Úř. věst. L 349, 31.12.2005, s. 1).

Článek 1

Nařízení (ES) č. 2187/2005 se mění takto:

1) V článku 26 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Jestliže Komise shledá, že opatření nejsou v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 1, přijme prováděcí ~~rozhodnutí~~ ***akt*** požadující, aby členský stát opatření odvolal nebo upravil.“ **[pozm. návrh 1]**

2) Článek 28 se zrušuje.

3) Článek 29 se nahrazuje tímto:

„Článek 29

Změny dodatků 1 a 2 k příloze II

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 29a, kterými se mění nebo doplňují dodatky 1 a 2 k příloze II, a to tím, že specifikace lovného zařízení přizpůsobí:

a) změnám selektivity;

b) zdokonalení technických poznatků o nových materiálech pro konstrukci lovných zařízení;

c) změnám příslušenství, jimiž se zvýší selektivita lovného zařízení.“

4) Vkládá se nový článek 29a, který zní:

„Článek 29a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. ~~Přenesení pravomocí uvedené v článku 29 je svěřeno~~ ***Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 29 je svěřena Komisi*** na dobu ~~neurčitou~~ ***tří let počínaje …*** (*) ***Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto období. Přenesení pravomocí se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.*** **[pozm. návrh 2]**

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedené v článku 29 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 29 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

(*) ***Datum vstupu tohoto nařízení v platnost.***

4a) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 31a

Celkové hodnocení a přezkum

Do … (*) ***Komise přezkoumá účinnost opatření stanovených v tomto nařízení a případně Evropskému parlamentu a Radě předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení s cílem zajistit, aby bylo v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013*** ([1])***.***

[pozm. návrh 3]

([1]) ***Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013 o společné rybářské politice (Úř. věst. L …)*** (**) ”
(*) ***Jeden rok po vstupu nařízení (EU) č. …/2013 [o společné rybářské politice] v platnost (viz. dokument 2011/0195(COD)).***
(**) ***Poznámka pod čarou odkazem k dokumentu 2011/0195(COD).***

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V … dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*

P7_TA(2013)0349

Jmenování Luigiho Berlinguera do výboru zřízeného podle článku 255 SFEU

Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 navrhující jmenování Luigiho Berlinguera členem výboru zřízeného podle článku 255 Smlouvy o fungování EU (2013/2161(INS))

(2016/C 093/38)

Evropský parlament,

— s ohledem na druhý pododstavec článku 255 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 107a jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že Luigi Berlinguer splňuje podmínky stanovené v druhém pododstavci článku 255 Smlouvy o fungování Evropské unie,

1. navrhuje, aby byl Luigi Berlinguer jmenován členem výboru;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal toto rozhodnutí předsedovi Soudního dvora.

P7_TA(2013)0352

Návrh opravného rozpočtu č. 2/2013 – Zvýšení odhadů dalších příjmů z pokut a sankcí – navýšení položek plateb

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 2/2013 na rozpočtový rok 2013, oddíl III – Komise (11693/2013 – C7-0245/2013 – 2013/2056(BUD))

(2016/C 093/39)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 314 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 106a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ([1]),

— s ohledem na souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2013, schválený s konečnou platností dne 12. prosince 2012 ([2]),

— s ohledem na společná prohlášení o platbách za rok 2012 a 2013, která Parlament, Rada a Komise podepsaly v prosinci 2012,

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([3]),

— s ohledem na rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství ([4]),

— s ohledem na návrh opravného rozpočtu č. 2/2013, který Komise předložila dne 27. března 2013 (COM(2013)0183),

— s ohledem na postoj k návrhu opravného rozpočtu č. 2/2013, který Rada přijala dne 9. července 2013 (11693/2013 – C7-0245/2013),

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. března 2013 o závěrech zasedání Evropské rady ve dnech 7.-8. února týkajících se víceletého finančního rámce ([5]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 3. července 2013 o politické dohodě o víceletém finančním rámci pro období 2014–2020 ([6]),

— s ohledem na články 75b a 75e jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0287/2013),

A. vzhledem k tomu, že opravný rozpočet č. 2/2013 k souhrnnému rozpočtu na rok 2013 obsahuje návrh, aby byly zvýšeny odhady příjmů plynoucích z pokut a sankcí o 290 milionů EUR a prostředky na platby o 11,2 miliard EUR v okruzích 1a, 1b, 2, 3a, 3b a 4 víceletého finančního rámce (VFR) s cílem uspokojit potřeby týkající se plateb do konce tohoto roku tím, že se splní povinnosti vyplývající z minulých i současných závazků;

([1]) Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 66, 8.3.2013.
([3]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 163, 23.6.2007, s. 17.
([5]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0078.
([6]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0304.

Středa, 11. září 2013

B. vzhledem k tomu, že celková částka neuhrazených žádostí o platby ke konci roku 2012 v oblasti politiky soudržnosti (2007–2013) ve výši 16,2 miliard EUR musela být přenesena do roku 2013, v důsledku čehož se v rozpočtu na rok 2013 snížil objem prostředků na platby potřebných na platby v tomto roce;

C. vzhledem k tomu, že se Parlament, Rada a Komise v prosinci 2012 zavázaly prostřednictvím společného prohlášení, že na počátku roku 2013 budou pokryty veškeré neuhrazené žádosti o platby za rok 2012 prostřednictvím opravného rozpočtu;

D. vzhledem k tomu, že politická dohoda o VFR pro období 2014–2020, které bylo dosaženo dne 27. června 2013 na nejvyšší politické úrovni mezi Parlamentem, předsednictvím Rady a Komisí, zahrnuje politický závazek Rady, že učiní všechny potřebné kroky k tomu, aby zajistila, aby všechny závazky Unie splatné v roce 2013 byly plně proplaceny a aby byl formálně přijat návrh opravného rozpočtu č. 2/2013 ve výši 7,3 miliardy EUR a rovněž bezodkladně přijat další návrh opravného rozpočtu, který Komise předloží na počátku podzimu, aby nedošlo k jakémukoli propadu v odůvodněných prostředcích na platby;

E. vzhledem k tomu, že Rada oficiálně přijala dne 9. července 2013 svůj postoj k návrhu opravného rozpočtu č. 2/2013 ve výši 7,3 miliardy EUR, který pokryje zbývající potřeby v souvislosti s neuhrazenými platbami v rámci okruhů 1a, 1b, 2, 3a, 3b a 4;

F. vzhledem k tomu, že Parlament ve svém usnesení ze dne 3. července 2013 spojuje přijetí dalšího návrhu opravného rozpočtu Radou začátkem podzimu s přijetím nařízení o VFR nebo s rozpočtem na rok 2014;

1. bere na vědomí návrh opravného rozpočtu č. 2/2013 v podobě předložené Komisí a postoj Rady k tomuto návrhu, jenž je v souladu s politickou dohodou, které bylo dosaženo během jednání o VFR na období 2014–2020;

2. chápe, že celkové navýšení ve výši 11,2 miliardy EUR bylo původně navrženo Komisí na této úrovni proto, aby nebyl narušen strop pro platby VFR v roce 2013 a aby se zamezilo revizi stávajícího VFR; vyjadřuje nicméně obavy, že tato částka nemusí být dostatečná pro pokrytí všech žádostí o platby předložených do konce roku 2013; připomíná především, že velká část faktur v okruhu 1b je tradičně předkládána členskými státy ke konci každého rozpočtového roku, aby se předešlo případnému rušení závazků s ohledem na uplatňování pravidla N+2 a N+3;

3. zdůrazňuje, že společná prohlášení z prosince 2012 byla nedílnou součástí dohody o rozpočtu na rok 2013 a představují oficiální závazek tří orgánů, který musí být plně dodržen jakožto výraz vzájemné důvěry a loajální spolupráce; chápe však finanční omezení, kterým čelí členské státy, a akceptuje proto, že neuhrazené platby do konce roku 2013 (podle odhadů Komise 11,2 miliardy EUR) budou pokryty ve dvou fázích;

4. připomíná Radě oficiální závazek, který na výslovnou žádost Parlamentu přijala v rámci politické dohody o VFR pro období 2014-2020, pokud jde o pokrytí druhé části neuhrazených plateb, čímž se zaručí vyřešení těchto plateb ještě před začátkem nového VFR; naléhavě vyzývá Komisi, aby začátkem podzimu předložila další návrh opravného rozpočtu, který by se zaměřil výhradně na tento problém;

5. připomíná svůj postoj, který zaujal ve svém usnesení ze dne 3. července 2013 o politické dohodě o VFR na období 2014–2020, a to, že Parlament neodsouhlasí nařízení o VFR ani nepřijme rozpočet na rok 2014, dokud Rada nepřijme v plném rozsahu tento nový opravný rozpočet pokrývající zbývající schodek plateb za rok 2013, který stanovila Komise;

6. domnívá se, že částka 11,2 miliardy EUR představuje naprosté minimum potřebné k pokrytí skutečných potřeb do konce roku 2013; vyzývá tři orgány, aby přišly s konkrétním a závazným řešením, pokud by se ukázalo, že navýšení navržené ve dvou částech návrhu opravného rozpočtu č. 2/2013 není dostatečné a neumožňuje zajištění toho, aby do příštího VFR nebyly převáděny žádné platby;

7. považuje Komisi za jediný orgán, který je schopen rozpočtovému orgánu poskytnout přesné údaje o očekávaných potřebách v oblasti plateb na základě požadavků členských států v roce N a jejich odhadech pro rok N+1; zdůrazňuje, že Rada nemá žádné objektivní důvody pro zpochybnění údajů předložených Komisí, které se zakládají na údajích shromážděných 27 členskými státy; připomíná, že každý členský stát nese odpovědnost za své vlastní údaje, které jsou proto jedinými údaji, které mohou samy zpochybnit;

8. připomíná, že přijetí návrhu opravného rozpočtu č. 3/2013 by snížilo podíl příspěvku členských států podle HND do rozpočtu Unie, a tudíž by částečně vykompenzovalo jejich příspěvek k financování opravného rozpočtu č. 2/2013; zdůrazňuje proto, že na tyto dva dokumenty se vztahuje společný harmonogram schvalování, neboť jsou z politického hlediska naprosto provázány;

9. schvaluje postoj Rady k návrhu opravného rozpočtu č. 2/2013;

10. pověřuje svého předsedu, aby prohlásil opravný rozpočet č. 2/2013 za přijatý s konečnou platností a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TA(2013)0353

Návrh opravného rozpočtu č. 3/2013 – Přebytek z plnění rozpočtu na rok 2012

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 3/2013 na rozpočtový rok 2013, oddíl III – Komise (11694/2013 – C7-0246/2013 – 2013/2070(BUD))

(2016/C 093/40)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 314 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 106a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ([1]), a zejména na článek 18 tohoto nařízení,

— s ohledem na souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2013, přijatý s konečnou platností dne 12. prosince 2012 ([2]),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([3]),

— s ohledem na rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství ([4]),

— s ohledem na návrh opravného rozpočtu č. 3/2013, který předložila Komise dne 15. dubna 2013 (COM(2013)0224),

---

([1]) Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 66, 8.3.2013.
([3]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 163, 23.6.2007, s. 17.

— s ohledem na postoj Rady k návrhu opravného rozpočtu č. 3/2013, který Rada přijala dne 9. července 2013 (11694/2013 – C7-0246/2013),

— s ohledem na články 75b a 75e jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0284/2013),

A. vzhledem k tomu, že cílem návrhu opravného rozpočtu č. 3/2013 je zapsat přebytek rozpočtu na rok 2012 ve výši 1 023,3 milionu EUR do rozpočtu na rok 2012,

B. vzhledem k tomu, že hlavními složkami tohoto přebytku jsou nevynaložené výdaje ve výši 244,3 milionu EUR, kladný zůstatek na straně příjmů ve výši více než 719,1 milionu EUR a kladný zůstatek prostředků na kurzové rozdíly ve výši 59,9 milionu EUR,

C. vzhledem k tomu, že na straně příjmů vychází tento nárůst zejména z náhrad a příspěvků souvisejících s dohodami a programy Unie (350 milionů EUR), ze zvýšení skutečně vybraných vlastních zdrojů ve srovnání se zdroji plánovanými v rozpočtu (231 milionů EUR) a z pokut a úroků za zpožděné platby (159 milionů EUR),

D. vzhledem k tomu, že nevynaložené výdaje činí 244 milionů EUR, z čehož 168 milionů EUR se týká prostředků z rozpočtu na rok 2012 a 76 milionů EUR se týká přenosu prostředků z roku 2011,

1. bere na vědomí návrh opravného rozpočtu č. 3/2013, který se týká výhradně zapsání přebytku z roku 2012 ve výši 1 023,3 milionu EUR do rozpočtu v souladu s článkem 18 finančního nařízení, a postoj Rady k tomuto návrhu;

2. připomíná, že přijetí tohoto návrhu opravného rozpočtu sníží podíl příspěvku členských států podle HND do rozpočtu Unie, a tudíž částečně vykompenzuje jejich příspěvek k financování opravného rozpočtu č. 2/2013; zdůrazňuje proto, že na tyto dva dokumenty se vztahuje společný harmonogram schvalování, jelikož jsou z politického hlediska velmi úzce provázány;

3. schvaluje postoj Rady k návrhu opravného rozpočtu č. 3/2013;

4. pověřuje svého předsedu, aby prohlásil opravný rozpočet č. 3/2013 za přijatý s konečnou platností a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

5. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TA(2013)0355

Mobilizace prostředků z Fondu solidarity EU: záplavy ve Slovinsku, Chorvatsku a Rakousku, k nimž došlo na podzim roku 2012

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie podle bodu 26 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (COM(2013)0259 – C7-0116/2013 – 2013/2085(BUD))

(2016/C 093/41)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2013)0259 – C7-0116/2013),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([1]), a zejména na bod 26 uvedené dohody,

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2012/2002 ze dne 11. listopadu 2002, kterým se zřizuje Fond solidarity Evropské unie ([2]),

— s ohledem na společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise o Fondu solidarity přijaté v rámci dohodovacího řízení dne 17. července 2008,

— s ohledem na dopis Výboru pro regionální rozvoj,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0283/2013),

1. schvaluje rozhodnutí uvedené v příloze k tomuto usnesení;

2. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady toto rozhodnutí podepsal a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s jeho přílohou Radě a Komisi.

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie podle bodu 26 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení

(Znění této přílohy zde není uvedeno, neboť odpovídá konečnému znění finálního aktu, rozhodnutí 2013/714/EU.)

P7_TA(2013)0356

Návrh opravného rozpočtu č. 5/2013 – Mobilizace prostředků z Fondu solidarity po záplavách ve Slovinsku, Chorvatsku a Rakousku v roce 2012

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 5/2013 na rozpočtový rok 2013, oddíl III – Komise (11697/2013 – C7-0248/2013 – 2013/2086(BUD))

(2016/C 093/42)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 314 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 106a Smlouvy o Euratomu,

---

([1]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 311, 14.11.2002, s. 3.

Středa, 11. září 2013

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ([1]),

— s ohledem na souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2013, přijatý s konečnou platností dne 12. prosince 2012 ([2]),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([3]) a zejména na bod 26 této dohody,

— s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady ze dne 22. července 2013, kterým se mění interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení, pokud jde o víceletý finanční rámec, s cílem zohlednit požadavky na výdaje vzniklé v důsledku přistoupení Chorvatska k Evropské unii ([4]),

— s ohledem na návrh opravného rozpočtu Evropské unie č. 5/2013 na rozpočtový rok 2013, který přijala Komise dne 2. května 2013 (COM(2013)0258),

— s ohledem na postoj k návrhu opravného rozpočtu č. 5/2013, který Rada přijala dne 15. července 2013 (11697/2013 – C7-0248/2013),

— s ohledem na články 75b a 75e jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0286/2013),

A. vzhledem k tomu, že předmětem návrhu opravného rozpočtu č. 5/2013 je uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie (FSEU) ve výši 14 607 942 EUR v prostředcích na závazky a na platby v souvislosti s vydatnými dešťovými srážkami a následnými povodněmi, které zasáhly Slovinsko, Chorvatsko a Rakousko na podzim roku 2012;

B. vzhledem k tomu, že účelem návrhu opravného rozpočtu č. 5/2013 je formálně zapsat tuto rozpočtovou úpravu do rozpočtu na rok 2013;

1. bere na vědomí návrh opravného rozpočtu č. 5/2013 v podobě předložené Komisí a postoj Rady k tomuto návrhu;

2. zdůrazňuje naléhavou potřebu uvolnit finanční pomoc z FSEU zemím postiženým touto přírodní katastrofou; lituje toho, že Rada se znovu rozhodla nezkrátit z naléhavých důvodů – jak výslovně stanoví článek 4 protokolu č. 1 Smlouvy – lhůtu osmi týdnů pro zpřístupnění návrhu vnitrostátním parlamentům předtím, než přijme svůj postoj k tomuto opravnému rozpočtu;

3. vítá postoj Rady, který potvrzuje návrh Komise beze změny, a je tak zajištěno, že na opravný rozpočet č. 5/2013 budou poskytnuty nové prostředky; zdůrazňuje, že nedostatek prostředků na platby na rok 2013, který byl důvodem předložení NOR 2/2013, *a priori* vylučoval, že by zdroje pro opravný rozpočet č. 5/2013 bylo možno získat přesunem prostředků;

4. schvaluje proto postoj Rady k návrhu opravného rozpočtu č. 5/2013;

([1]) Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 66, 8.3.2013.
([3]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 209, 3.8.2013, s. 14.

5. pověřuje svého předsedu, aby prohlásil opravný rozpočet č. 5/2013 za přijatý s konečnou platností a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

6. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TA(2013)0357

Směrnice o jakosti paliv a směrnice o energii z obnovitelných zdrojů ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (COM(2012)0595 – C7-0337/2012 – 2012/0288(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/43)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2012)0595),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2, čl. 192 odst. 1 a článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0337/2012),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 17. dubna 2013 ([1]),

— po konzultaci s Výborem regionů,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Výboru pro rozvoj, Výboru pro mezinárodní obchod, Výboru pro dopravu a cestovní ruch, Výboru pro regionální rozvoj a Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova (A7-0279/2013);

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

([1]) Úř. věst. C 198, 10.7.2013, s. 56.

Středa, 11. září 2013

P7_TC1-COD(2012)0288

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 11. září 2013 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/…/EU, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy ve spojení s článkem 114 této smlouvy ve vztahu k čl. 1 odst. 2 až odst. 9 a čl. 2 odst. 5 až odst. 7 této směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 3 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ([3]) se ukládá členským státům, aby zajistily, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů energie ve všech druzích dopravy v roce 2020 činil alespoň 10 % jejich konečné spotřeby energie. Přimíchávání biopaliv je jednou z metod, jimiž členské státy ke splnění tohoto cíle disponují, a očekává se od něj největší příspěvek k dosažení tohoto cíle. ***Jinými metodami k dosažení tohoto cíle je snížení spotřeby energie, což je naléhavé, protože závazného procentního cíle pro energii z obnovitelných zdrojů bude stále těžší dosáhnout udržitelným způsobem, pokud celková poptávka po energii v dopravě i nadále poroste, a také využívání elektrické energie z obnovitelných zdrojů energie.*** **[pozm. návrh 123]**

(2) Vzhledem k cílům Unie v podobě dalšího snižování emisí skleníkových plynů a ke značnému podílu, jímž k těmto emisím přispívá silniční doprava, požaduje se v čl. 7a odst. 2 směrnice Evropakého parlamentu a Rady 98/70/ES ([4]), aby dodavatelé paliv do 31. prosince 2020 snížili nejméně o 6 % emise skleníkových plynů během životního cyklu na jednotku energie („intenzitu skleníkových plynů“) z paliv používaných v Unii silničními vozidly, nesilničními stroji, zemědělskými a lesnickými traktory a rekreačními plavidly, pokud se neplaví po moři. Přimíchávání biopaliv ~~je jednou z metod~~ ***s nulovými nebo nízkými emisemi skleníkových plynů a dalších paliv získávaných z odpadního plynu, k jehož vzniku nevyhnutelně dochází, za použití metody zachycování uhlíku a jeho využívání v dopravě patří k metodám***, jimiž disponují dodavatelé fosilních paliv ke snížení intenzity skleníkových plynů z dodávaných fosilních paliv. **[pozm. návrh 2]**

(3) V článku 17 směrnice 2009/28/ES se stanoví kritéria udržitelnosti, jimž musí biopaliva a biokapaliny odpovídat, aby se započítala do cílů uvedené směrnice a aby byly způsobilé k zařazení do programů veřejné podpory. Tato kritéria zahrnují požadavky na minimální úspory emisí skleníkových plynů, jichž musí biopaliva a biokapaliny dosáhnout oproti fosilním palivům. Stejná kritéria udržitelnosti jsou pro biopaliva stanovena v článku 7b směrnice 98/70/ES.

([1]) Úř. věst. C 198, 10.7.2013, s. 56.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013.
([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).
([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzinu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS (Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58).

(3a) Přestože směrnice 98/70/ES a směrnice 2009/28/ES používají termín „biopaliva a biokapaliny", jejich ustanovení, včetně příslušných kritérií udržitelnosti, se vztahují na veškerá paliva z obnovitelných zdrojů tak, jak jsou definována v těchto směrnicích. **[pozm. návrh 4]**

(4) Pokud se na výrobu biopaliv začne využívat zemědělská půda nebo pastviny dříve určené pro trhy s potravinami, krmivy a vlákny, bude nadále třeba uspokojovat poptávku po jiných než palivových produktech buďto intenzifikací stávající produkce, nebo přeměnou nezemědělské půdy někde jinde na půdu pro zemědělskou produkci. Druhý případ představuje nepřímou změnu ve využívání půdy, a pokud zahrnuje přeměnu půdy s velkou zásobou uhlíku, může vést k uvolnění značných emisí skleníkových plynů. ~~Směrnice 98/70/ES a 2009/28/ES by proto měly zahrnovat ustanovení k řešení nepřímé změny ve využívání půdy, pokud se současná biopaliva převážně vyrábějí z plodin pěstovaných na stávající zemědělské půdě.~~ **[pozm. návrh 124]**

(4a) Čl. 19 odst. 7 směrnice 2009/28/ES a čl. 7d odst. 6 směrnice 98/70/ES vyžadují přijetí vhodných opatření za účelem řešení dopadu nepřímé změny ve využívání půdy na emise skleníkových plynů, přičemž musí být zohledněna nutnost chránit dosavadní investice. **[pozm. návrh 126]**

(5) ~~Na základě~~ ***Z*** prognóz poptávky po biopalivech poskytnutých členskými státy a odhadů emisí vyplývajících z nepřímé změny ve využívání půdy u různých vstupních surovin pro výrobu biopaliv ~~je pravděpodobné~~ ***vyplývá***, že emise skleníkových plynů spojené s nepřímou změnou ve využívání půdy jsou značné a ~~mohly by~~ ***budou*** negovat některé nebo veškeré úspory skleníkových plynů z jednotlivých biopaliv. ***Biopaliva vyráběná z plodin pěstovaných na půdě totiž získala velký objem veřejných dotací (10 000 000 000 ročně), a proto se*** očekává ~~se totiž~~, že téměř celá výroba biopaliv bude v roce 2020 pocházet z plodin pěstovaných na půdě, která by se mohla využít k uspokojení poptávky trhů s potravinami a krmivy. ***Kromě toho výroba biopaliv z potravinářských plodin přispívá ke kolísání cen potravin a může mít značné negativní sociální dopady na život lidí a schopnost prosazovat lidská práva, včetně práva na potravu nebo přístup k půdě*** pro ***místní komunity žijící v chudobě v zemích mimo Unii.*** Pro snížení těchto emisí ***a zmírnění negativního sociálního dopadu a negativních dopadů na zajišťování potravin*** je třeba ***se*** náležitě ~~rozlišovat mezi skupinami~~ ***zaměřit především na snížení plánované míry používání biopaliv vyrobených*** z plodin, ~~například olejninami, obilovinami, cukronosnými plodinami a jinými plodinami obsahujícími škrob~~ ***pěstovaných na půdě a při výpočtu úspory emisí skleníkových plynů vyžadované na základě kritérií udržitelnosti stanovených ve směrnici 2009/28/ES a ve směrnici 98/70/ES zohlednit emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy. V zájmu střednědobého a dlouhodobého řešení této situace je navíc nezbytné podporovat výzkum a vývoj v nových odvětvích zaměřených na moderní biopaliva, která nekonkurují potravinářským plodinám, a nadále zkoumat vlivy různých druhů plodin na přímé i nepřímé změny ve využívání půdy.*** **[pozm. návrh 8]**

(6) V odvětví dopravy bude ke snížení emisí skleníkových plynů pravděpodobně třeba tekutých obnovitelných paliv. Moderní biopaliva, jako jsou biopaliva vyrobená z odpadů a řas, zajišťují vysoké úspory skleníkových plynů při malém riziku způsobení nepřímé změny ve využívání půdy a neucházejí se přímo o zemědělskou půdu určenou pro trhy s potravinami a krmivy. Proto je třeba povzbudit větší výrobu těchto moderních biopaliv, neboť ta nejsou v současné době komerčně dostupná ve velkých množstvích, částečně v důsledku soutěže o veřejné subvence s etablovanými technologiemi výroby biopaliv z potravinářských plodin. Další pobídky by se být zajištěny zvýšením podílu moderních biopaliv na 10 % cíli pro dopravu stanoveném ve směrnici 2009/28/ES oproti biopalivům konvenčním. V této souvislosti by se měla podporovat pouze moderní biopaliva s nízkými odhadovanými dopady na nepřímou změnu ve využívání půdy a s vysokými celkovými úsporami skleníkových plynů jakožto součást politického rámce pro energii z obnovitelných zdrojů po roce 2020.

(6a) Má-li být zajištěna účinnost motivačních opatření, zejména těch, která jsou zaměřena na podporu biopaliv, je důležité, aby podpůrné politiky a mechanismy zavedené členskými státy umožňovaly identifikaci, ověřování a kontrolu kvality biopaliv, což zamezí klamným nebo zavádějícím prohlášením ohledně původu biopaliv, a aby tyto politiky a mechanismy odrazovaly od podávání vícenásobných prohlášení o objemech biopaliv v rámci dvou nebo více vnitrostátních systémů nebo mezinárodních akreditačních systémů. **[pozm. návrh 11]**

(6b) ***I když má výroba biopaliv a biokapalin z odpadu a zbytků potenciál dosáhnout vysokých úspor emisí skleníkových plynů, aniž by měla velké nepříznivé ekologické, sociální a hospodářské dopady, je třeba provést další posouzení její dostupnosti, přínosů a rizik, mimo jiné v zájmu zajištění podkladů pro politiku po roce 2020. Současně je zapotřebí dalších informací o výhodách konvenčních i moderních biopaliv z hlediska zajištění dodávek energie, zejména jsou-li k její výrobě přímo či nepřímo využívána fosilní paliva. V souvislosti s těmito otázkami by Komise měla mít mandát k předložení zprávy a případně i návrhů Evropskému parlamentu a Radě. V této zprávě by se měly zohlednit ekologické, sociální a hospodářské „náklady obětované příležitosti" využít suroviny pro jiné účely, než je výroba biopaliv a biokapalin, čímž se zajistí, že zde budou pojednány celkové příznivé i nepříznivé aspekty této praxe.*** **[pozm. návrh 12]**

(6c) ***Ve všech členských státech by měla být na trhu k dispozici konvenční i moderní biopaliva ve stálé a vysoké kvalitě. Komise by měla napomoci dosažení tohoto cíle a bezodkladně udělit Evropskému výboru pro normalizaci (CEN) jasný mandát pro přípravu technických výkonnostních norem pro moderní biopaliva a výsledné palivové směsi a v případě potřeby i pro revizi norem pro konvenční biopaliva, aby bylo zajištěno, že kvalita konečného palivového produktu nezhorší vlastnosti z hlediska emisí CO_2 ani celkovou provozní výkonnost vozidel.*** **[pozm. návrh 13]**

(7) K zajištění dlouhodobé konkurenceschopnosti průmyslových odvětví založených na biopalivech a v souladu se sdělením z roku 2012 „Inovace pro udržitelný růst: biohospodářství pro Evropu" a Plánem pro Evropu účinněji využívající zdroje, jež podporují integrované a diverzifikované biorafinerie po celé Evropě, měly by se stanovit zvýšené pobídky podle směrnice 2009/28/ES tak, aby se upřednostnilo využívání vstupních surovin na bázi biomasy, jež nemají vysokou ekonomickou hodnotu pro jiná využití než pro biopaliva ***nebo jejichž dopad na životní prostředí není takový, aby ohrožoval místní ekosystémy tím, že k pěstování potravinářských plodin nebude k dispozici dostatečné množství půdy a vody.*** **[pozm. návrh 129]**

(7a) ***Měla by být zlepšena soudržnost mezi směrnicí 98/70/ES, směrnicí 2009/28/ES a právními předpisy v jiných oblastech politiky Unie, aby byla využita součinnost a zlepšena právní jistota. Definice odpadu a zbytků pro účely směrnice 98/70/ES a směrnice 2009/28/ES by měla být sladěna s definicemi stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES*** [1]***. Řetězec odpadu a zbytků uvedený ve směrnici 98/70/ES a ve směrnici 2009/28/ES by měl být lépe určen pomocí kódů odpadů uvedených v Evropském katalogu odpadů stanoveném rozhodnutím Komise 2000/532/ES*** [2] ***s cílem usnadnit uplatňování těchto směrnic příslušnými orgány v členských státech. Podpora biopaliv a biokapalin v souladu se směrnicí 98/70/ES a směrnicí 2009/28/ES by měla být v souladu s cíli a s účelem směrnice 2008/98/ES. Měla by být plně zavedena hierarchie způsobů nakládání s odpady stanovená v článku 4 směrnice 2008/98/ES, aby bylo dosaženo cíle Unie, jímž je přechod k recyklační společnosti. Za tímto účelem by se použití odpadu a zbytků k výrobě biopaliv a biokapalin mělo stát součástí plánů nakládání s odpady a programů prevence vzniku odpadů, které členské státy zavedly v souladu s kapitolou V směrnice 2008/98/ES. Provádění směrnice 98/70/ES a směrnice 2009/28/ES by nemělo ohrožovat plné uplatňování směrnice 2008/98/ES.*** **[pozm. návrh 16]**

(8) S účinkem od 1. července 2014 by se měla zvýšit minimální prahová hodnota úspor skleníkových plynů pro biopaliva a biokapaliny vyráběné v nových zařízeních, aby se zlepšila jejich celková bilance skleníkových plynů a aby se odrazovalo od dalších investic do zařízení s nízkou výkonností z hlediska úspor skleníkových plynů. Tímto zvýšením se vytvářejí investiční záruky v kapacitách pro výrobu biopaliv a biokapalin v souladu s čl. 19 odst. 6 druhým pododstavcem směrnice 2009/28/ES.

---

[1] ***Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).***

[2] ***Rozhodnutí Komise 2000/532/ES ze dne 3. května 2000, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech (Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3).***

(8a) V rámci podpory rozvoje trhu s obnovitelnými zdroji energie a palivy by se měl kromě dopadu na změnu klimatu brát ohled také na dopady na regionální a místní rozvoj a zaměstnanost. Výroba biopaliv druhé generace a moderních biopaliv má potenciál vytvářet pracovní místa a zvyšovat růst, zejména ve venkovských oblastech. Dalším cílem podpory trhu s obnovitelnými zdroji energie a palivy z obnovitelných zdrojů je zajistit regionům Unie energetickou soběstačnost a spolehlivé dodávky energie. **[pozm. návrh 17]**

(9) Pro přípravu přechodu na moderní biopaliva a minimalizaci celkových dopadů nepřímé změny ve využívání půdy v období do roku 2020 je třeba omezit množství biopaliv a biokapalin získávaných z potravinářských plodin v části A přílohy VIII směrnice 2009/28/ES a části A přílohy V směrnice 98/70/ES, jež lze započítat do cílů stanovených ve směrnici 2009/28/ES. Bez omezení celkového využití těchto biopaliv by se podíl biopaliv a biokapalin vyrobených z obilovin a jiných plodin bohatých na škrob, z cukronosných plodin a z olejnin, jež lze započítat do cílů směrnice 2009/28/ES, měl omezit na podíl těchto biopaliv a biokapalin spotřebovaných v roce 2011.

(10) ~~5~~ **6** % limitem stanoveným v čl. 3 odst. 4 písm. d) směrnice 2009/28/ES není dotčena svoboda členských států stanovit vlastní cestu k dodržení předepsaného podílu konvenčních biopaliv v rámci celkového 10 % cíle. V důsledku toho zůstává plně otevřen přístup na trh pro biopaliva vyráběná zařízeními, jež budou v provozu před koncem roku 2013. Novelizační směrnicí tudíž zůstávají nedotčena legitimní očekávání provozovatelů těchto zařízení. **[pozm. návrh 183]**

(10a) Je třeba, aby existovaly pobídky, které budou motivovat k využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy. Dále by v odvětví dopravy měla být podporována opatření pro energetickou účinnost a úspory energie. **[pozm. návrh 133]**

(11) Odhadované emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy by se měly zahrnout do vykazování emisí skleníkových plynů z biopaliv podle směrnic 98/70/ES a 2009/28/ES. Biopalivům vyráběným ze vstupních surovin, jež nevedou k další poptávce po půdě, například biopalivům z odpadových vstupních surovin, by se měl přidělit nulový emisní faktor.

(11a) Členským státům by mělo být povoleno přesměrovat své finanční prostředky vyhrazené v současnosti zcela či zčásti na dosažení podílu energie z biopaliv vyrobených z obilovin a dalších plodin bohatých na škrob, z cukru, olejnin a dalších energetických plodin pěstovaných na půdě, na zvýšení podpory energie z obnovitelných zdrojů, zejména energie větru, sluneční energie, energie mořských vln a geotermální energie, které již prokázaly svoji obnovitelnost a udržitelnost. **[pozm. návrh 22]**

(11b) Nepovinné režimy uznávané Komisí jsou hlavním nástrojem, který hospodářské subjekty používají k prokázání toho, že dodržují kritéria udržitelnosti stanovená v článku 7b směrnice 98/70/ES a článku 17 směrnice 2009/28/ES. Neexistuje však dostatek kritérií, která tyto režimy musí splňovat, aby byly uznány. Proto by měla být ustanovena jasnější pravidla. Pouze ty režimy, které poskytují účinné mechanismy pro záruku nezávislosti a spolehlivosti auditů a zapojení místních a původních komunit, by měly být považovány za této směrnici vyhovující. Tyto režimy by měly dále obsahovat jasná a přísná pravidla ohledně vyřazení dodávek biopaliv a biokapalin z režimů v případě, že nesplňují její ustanovení. V zájmu monitorování a prosazování účinného fungování režimů by Komise měla mít přístup ke všem relevantním dokumentům, které vzbuzují obavy z nekalých praktik, a zveřejňovat je. **[pozm. návrh 23]**

(11c) Směrnice 98/70/ES a směrnice 2009/28/ES neobsahují žádná ustanovení zabývající se postupem uznávání těchto nepovinných režimů a proto nezajišťují dostatečnou účinnost, co se týče souladu režimů s kritérii udržitelnosti a transparentnosti. Proto je vhodné, aby Komise pro tyto režimy zavedla povinné minimální požadavky, na jejichž základě se bude předpokládat, že režimy splňují kritéria udržitelnosti. **[pozm. návrh 24]**

(11d) Využití půdy pro pěstování biopaliv by nemělo vést k přesídlení místních a původních komunit. Pozemky místních společenství je tedy nutno zvláštním způsobem chránit. **[pozm. návrh 25]**

Středa, 11. září 2013

(11e) Směrnice 98/70/ES a 2009/28/ES stanoví různý přístup k surovinám, jež klasifikují jako odpad, zbytky a vedlejší produkty. Nicméně chybějící aktuální definice těchto kategorií vytváří nejistotu, která může být na překážku účinnému provádění a dodržování příslušných právních přepisů. Je třeba tedy stanovit orientační seznam surovin v těchto různých kategoriích. **[pozm. návrh 27]**

(12) Komise by měla zrevidovat metodu pro odhad emisních faktorů změny ve využívání půdy v příloze VIII směrnice 2009/28/ES a příloze V směrnice 98/70/ES, pokud jde o přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku. Za tímto účelem, a pokud to bude zaručeno nejnověji dostupnými vědeckými důkazy, by měla Komise zvážit možnost zrevidovat faktory nepřímé změny ve využívání půdy u navržených skupin plodin, jakož i možnost zavedení faktorů na dalších úrovních rozložení a včetně dalších hodnot, pokud by měly být na trh uvedeny nové vstupní suroviny biopaliv.

(13) Čl. 19 odst. 8 směrnice 2009/28/ES a čl. 7d odst. 8 směrnice 98/70/ES obsahují ustanovení pro povzbuzení kultivace biopaliv na závažným způsobem degradované nebo silně kontaminované půdě jakožto přechodné opatření ke zmírnění nepřímé změny ve využívání půdy. Tato ustanovení již v současné formě nejsou adekvátní a musí se začlenit do přístupu stanoveného v této směrnici k zajištění toho, aby celková opatření k minimalizaci emisí z nepřímé změny ve využívání půdy zůstala soudržná.

(14) Je třeba uvést do souladu pravidla pro používání standardních hodnot, aby se zajistilo rovné zacházení s producenty bez ohledu na to, kde probíhá výroba. Zatímco třetí země smějí používat standardní hodnoty, výrobci z EU musí používat skutečné hodnoty, pokud jsou vyšší než hodnoty standardní, nebo pokud daný členský stát nepředloží zprávu, čímž se zvyšuje jejich administrativní zátěž. Stávající pravidla by se tudíž měla zjednodušit tak, aby používání standardních hodnot nebylo omezeno na oblasti v Unii zahrnuté do seznamů uvedených v čl. 19 odst. 2 směrnice 2009/28/ES a čl. 7d odst. 2 směrnice 98/70/ES.

(14a) V zájmu dosažení cíle týkajícího se podílu energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy a současné minimalizace negativních dopadů změny ve využívání půdy je třeba podporovat elektřinu z obnovitelných zdrojů, přechod na jiný druh dopravy, větší využívání veřejné dopravy a energetickou účinnost. V souladu s bílou knihou o dopravě by tedy členské státy měly usilovat o zvýšení energetické účinnosti a snížení celkové spotřeby energie v dopravě a zároveň podporovat pronikání elektrických vozidel na trh a využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů v dopravě. **[pozm. návrhy 29 a 139]**

(15) ~~Cílů~~ ***Cíle*** této směrnice, ~~totiž zajištění jednotného trhu~~ ***by měly zajistit jednotný trh*** s palivy pro ~~silniční dopravu a nesilniční pojízdné stroje a zajištění~~ ***odvětví dopravy a*** dodržování minimální úrovně ochrany životního prostředí ~~v důsledku používání~~ ***a vyloučení negativních dopadů na bezpečnost potravin a na práva na užívání půdy v souvislosti s výrobou a používáním*** těchto paliv. ***Jelikož těchto cílů*** nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ~~a proto~~ ***ale může*** jich ~~může~~ být lépe dosaženo na úrovni Unie, ***může*** Unie ~~tedy může~~ přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii~~fungování Evropské unie~~. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů. **[pozm. návrh 30]**

(16) V důsledku vstupu Smlouvy o fungování Evropské unie v platnost se musí pravomoci přenesené na Komisi podle směrnic 2009/28/ES a 98/70/ES uvést do souladu s článkem 290 uvedené Smlouvy.

(17) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([1]).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(18) Aby se směrnice 98/70/ES mohla přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku, měla by se na Komisi přenést pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus sledování a snižování emisí skleníkových plynů, metodické zásady a hodnoty nezbytné pro posouzení, zda byla splněna kritéria udržitelnosti biopaliv, kritéria a zeměpisné oblasti pro určování vysoce rozmanitých travnatých porostů, metodu pro výpočet emisí skleníkových plynů během životního cyklu a jejich vykazování, metodu pro výpočet emisí vyplývajících z nepřímé změny ve využívání půdy, přípustnou úroveň obsahu kovových přísad v palivech, přípustné analytické metody týkající se specifikací paliv a povolené odchylky tlaku par u benzinu obsahujícího bioetanol.

(19) Aby se směrnice 2009/28/ES mohla přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku, měla by se na Komisi přenést pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o seznam vstupních surovin biopaliv, jež se vícenásobně započítávají do cíle stanoveného v čl. 3 odst. 4, obsah energie pohonných hmot, kritéria a zeměpisné oblasti pro určování vysoce rozmanitých travnatých porostů, metodu pro výpočet emisí vyplývajících z nepřímé změny ve využívání půdy a metodické zásady a hodnoty nezbytné pro posouzení, zda byla splněna kritéria udržitelnosti biopaliv a biokapalin.

(20) Komise by měla na základě nejlepších a nejnověji dostupných vědeckých důkazů přezkoumat efektivnost opatření zavedených touto směrnicí v omezení emisí skleníkových plynů vyplývajících z nepřímé změny ve využívání půdy a řešit způsoby, jak dále minimalizovat jejich dopad, což by mohlo zahrnovat zavedení odhadovaných emisních faktorů nepřímé změny ve využívání půdy do režimu udržitelnosti od 1. ledna 2021.

(21) Je obzvlášť důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla při uplatňování této směrnice odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(22) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(23) Směrnice 98/70/ES a 2009/28/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 98/70/ES

Směrnice 98/70/ES se mění takto:

-1. ***V článku 2 se doplňují nová písmena, která znějí:***

„9a. ‚nepotravinářskou celulózovou vláknovinou‘ se rozumí nepotravinářské energetické plodiny pěstované na půdě za účelem výroby bioenergie, včetně ozdobnice, dalších energetických druhů trav, některých odrůd čiroku a průmyslového konopí, ale vyjma plodin s vysokým obsahem ligninu, jako jsou stromy. **[pozm. návrh 34]**

9b. ‚nepotravinářskou lignocelulózovou vláknovinou‘ se rozumí dřevité energetické plodiny pěstované na půdě, jako jsou rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích na lesní půdě. **[pozm. návrh 35]**

Středa, 11. září 2013

9c. ‚přímou změnou ve využívání půdy' rozumí jakákoli změna ve využívání půdy z jedné na jinou ze šesti kategorií půdního pokryvu používaných IPCC (lesní půda, zemědělská půda, travnatý porost, mokřady, osídlení, jiná půda) či na sedmou kategorii pro trvalé kultury, která pokrývá zejména víceleté plodiny, jejichž stonek či kmen není obvykle každoročně sklízen, jako jsou rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a palma olejná. **[pozm. návrh 36]**

9d. ‚obnovitelnými kapalnými a plynnými palivy nebiologického původu' se rozumí plynná a kapalná paliva jiná než biopaliva, jež jsou získávána z obnovitelných zdrojů energie jiných než biomasy a jež jsou používána v dopravě."

[pozm. návrh 37]

-1a. V článku 3 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy budou vyžadovat, aby dodavatelé až do konce roku 2018 uváděli na trh benzin s maximálním obsahem kyslíku 2,7 % a maximálním obsahem ethanolu 5 % a pokud to považují za nutné, mohou vyžadovat, aby byl tento benzin na trh uváděn po delší časové období. Zajistí, aby spotřebitelé přímo na čerpacích stanicích obdrželi náležité informace o obsahu biopaliva v benzinu, a zejména o náležitém použití různých benzinových směsí. V tomto ohledu by měla být dodržována doporučení na označování EN228:2012 na čerpacích stanicích po celé Unii."

[pozm. návrh 38]

-1b. V čl. 4 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„V případě, že podíl FAME přimíchávaného do motorové nafty překročí 7 % objemu, **členské státy zajistí, aby spotřebitelé obdrželi náležité informace** ***o obsahu FAME přímo na čerpacích stanicích."***

[pozm. návrh 39]

1. Článek 7a se mění takto:

-a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy povolí dodavatelům biopaliv pro použití v letectví, aby se rozhodli, zda budou přispívat k plnění povinnosti snižování stanovené v odstavci 2 v tom smyslu, že jimi dodávaná biopaliva budou splňovat kritéria udržitelnosti stanovená v článku 7b."

[pozm. návrh 40]

(-aa) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy zajistí, aby maximální podíl energie z biopaliv vyráběných z obilovin a jiných plodin bohatých na škrob, cukronosných plodin a olejnin nebo plodin určených přímo pro výrobu energie pro účely dosažení cíle uvedeného v prvním pododstavci nepřesáhl maximální příspěvek stanovený v čl. 3 odst. 4 písm. d) směrnice 2009/28/ES."

[pozm. návrh 184/REV]

a) v odst. 5 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10a, zejména pokud jde o:"

b) vkládá se nový odstavec 6, který zní:

„6. Dodavatelé paliv musí každoročně do 31. března oznámit orgánu, který určí dotyčný členský stát, způsoby výroby biopaliv, jejich objemy a emise skleníkových plynů během životního cyklu na jednotku energie, včetně odhadovaných emisí vyplývajících z nepřímé změny ve využívání půdy podle přílohy V. Členské státy oznámí tyto údaje Komisi."

2. Článek 7b se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv zohledněná pro účely uvedené v odstavci 1 musí činit alespoň 60 % u biopaliv vyráběných v zařízeních, jejichž provoz začne po 1. červenci 2014. Zařízení je ‚v provozu', pokud došlo k fyzické výrobě biopaliv.

V případě zařízení, jež byla v provozu ke dni 1. července 2014 nebo dříve, pro účely uvedené v odstavci 1 musí biopaliva do 31. prosince 2017 dosahovat úspory emisí skleníkových plynů nejméně 35 % a od 1. ledna 2018 nejméně 50 %.

Úspora emisí skleníkových plynů vyplývající z používání biopaliv se vypočítá postupem podle čl. 7d odst. 1."

b) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10a, pokud jde o kritéria a zeměpisné oblasti k určení travních porostů, na které se vztahuje první pododstavec písm. c)."

ba) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Biopaliva a biokapaliny uvažované pro účely uvedené v odstavci 1 se nevyrábějí ze surovin pocházejících z daných pozemků, pokud nebyla respektována zákonná práva třetích osob týkající se využívání a vlastnického práva, včetně jejich svobodného, předběžného a jasného souhlasu a účasti institucí, které je zastupují."

[pozm. návrh 49]

bb) v odstavci 7 se první věta druhého pododstavce nahrazuje tímto:

„Komise každé dva roky podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu zvýšené poptávky po biopalivech na sociální udržitelnost ve Společenství a ve třetích zemích, o příspěvku výroby biopaliv k omezování nedostatku rostlinných bílkovin v Unii a o dopadu politiky Unie v oblasti biopaliv na dostupnost potravin za přijatelné ceny, zejména pro obyvatele rozvojových zemí, a o širších otázkách týkajících se rozvoje."

[pozm. návrh 50]

2a. Článek 7c se mění takto:

a) v odstavci 3 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise vypracuje poradním postupem podle čl. 11 odst. 3 seznam příslušných informací, které jsou uvedeny v prvních dvou pododstavcích. Usiluje o zajištění co nejvyššího možného souladu se základními povinnostmi uvedenými v tomto odstavci a zároveň o maximální snížení přílišné administrativní zátěže kladené zejména na menší provozovatele."

[pozm. návrh 53]

b) v odstavci 3 se pátý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy předloží informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce, včetně zpráv vypracovaných nezávislými auditory, v souhrnné podobě Komisi. Komise tyto informace zveřejní v rámci platformy pro transparentnost podle článku 24 směrnice 2009/28/ES."

[pozm. návrh 54]

c) v odstavci 4 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Unie usiluje o uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod s třetími zeměmi, které obsahují povinné závazky týkající se ustanovení o kritériích udržitelnosti odpovídajících kritériím podle této směrnice. Takové dohody by také měly stanovit pravidla zajišťující, že celní postupy třetích zemí nepovedou k podvodům v souvislosti s dovozem a vývozem biopaliv a biokapalin, i ustanovení o usnadnění obchodu. Unie rovněž usiluje o uzavření dohod se třetími zeměmi, které tyto země zaváží k ratifikaci a prosazování úmluv Mezinárodní organizace práce a vícestranných dohod v oblasti životního prostředí uvedených v čl. 7b odst. 7. Pokud Unie uzavře dohody, které obsahují povinné závazky týkající se ustanovení, jejichž obsah souvisí s kritérii udržitelnosti uvedenými v čl. 7b odst. 2 až 5, může Komise rozhodnout, že tyto dohody prokazují, že biopaliva a biokapaliny vyrobené ze surovin vypěstovaných v těchto zemích splňují daná kritéria udržitelnosti. Při uzavírání těchto dohod je třeba brát náležitě v úvahu přijatá opatření na ochranu oblastí poskytujících základní služby ekosystému v kritických situacích (například ochranu vodního koryta a regulaci eroze), na ochranu půdy, vody a ovzduší, pro nepřímé změny ve využívání půdy, k obnově znehodnocené půdy a k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a otázky uvedené v čl. 7b odst. 7 druhém podostavci.“

[pozm. návrh 55]

d) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„9a. Komise předloží do [jednoho roku po vstupu této směrnice v platnost] Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž přezkoumá fungování dohod nebo nepovinných režimů, pro něž bylo přijato rozhodnutí podle odstavce 4, a určí osvědčené postupy. Zpráva se opírá o nejlepší dostupné informace, včetně konzultací se zúčastněnými stranami, a o praktické zkušenosti s uplatňováním dohod nebo režimů. Zpráva zohledňuje příslušné mezinárodně uznávané normy a pokyny, a to včetně norem a pokynů vypracovaných Mezinárodní organizací pro normalizaci a Mezinárodní aliancí pro sociální a ekologickou akreditaci a značení (ISEAL). Zpráva u každé dohody a u každého režimu mimo jiné analyzuje:

— nezávislost, postupy a četnost auditů;

— dostupnost metod pro zjišťování nedodržení předpisů a řešení těchto případů a zkušenosti s uplatňováním těchto metod;

— transparentnost, zejména v souvislosti s dostupností režimu, překladů do úředních jazyků zemí a regionů, z nichž suroviny pocházejí, dostupností seznamu certifikovaných hospodářských subjektů a příslušných certifikátů a dostupností auditorských zpráv;

— zapojení zúčastněných stran, zejména do konzultací s původními a místními komunitami v průběhu vytváření a přezkumu režimu a auditů;

— celkovou stabilitu režimu, především v kontextu pravidel pro akreditaci, kvalifikace a nezávislost auditorů a příslušných orgánů režimu;

— aktualizaci režimu v závislosti na trhu.

Je-li to s ohledem na zprávu vhodné, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě návrh na změnu ustanovení této směrnice, která se týkají dobrovolných režimů, s cílem podpořit osvědčené postupy.“

[pozm. návrh 58]

„9b. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10a týkající se podrobných pravidel, kterými se řídí nezávislé ověřování a certifikace dodržování hierarchie způsobů nakládání s odpady stanovené v článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES* (*). *Tyto akty v přenesené pravomoci se přijmou do 30. června 2016.

[pozm. návrh 59]

(*) ***Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/2008/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).“***

3. Článek 7d se mění takto:

-a) v odstavci 1 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Pro účely článku 7a se od roku 2020 množství emisí skleníkových plynů během životního cyklu biopaliv stanoví součtem příslušné hodnoty uvedené v příloze V a hodnoty získané podle prvního pododstavce.“

[pozm. návrh 60]

-aa) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10a týkající se zařazení postupu pro výpočet emisí skleníkových plynů z obnovitelných kapalných nebo plynných paliv nebiologického původu do přílohy IV za účelem ověření jejich souladu s článkem 7b. Tyto akty v přenesené pravomoci se přijmou do 31. prosince 2015.“

[pozm. návrh 61]

a) odstavce 3 až 6 se nahrazují tímto:

„3. Komisi se mohou předložit typické emise skleníkových plynů z pěstování zemědělských surovin ve zprávách podle čl. 7d odst. 2 v případě členských států a v rovnocenných zprávách v případě území mimo Unii.

4. Komise může prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 11 odst. 3 rozhodnout, že zprávy uvedené v odstavci 3 musí obsahovat přesné údaje pro účely měření emisí skleníkových plynů spojených s pěstováním vstupních surovin biopaliv typicky produkovaných v uvedených oblastech pro účely čl. 7b odst. 2.

5. Komise nejpozději do 31. prosince 2012 a poté každé dva roky vypracuje ***a uveřejní*** zprávu ohledně odhadovaných typických a standardních hodnot uvedených v příloze IV částech B a E se zvláštním důrazem na emise skleníkových plynů z dopravy a zpracovatelské výroby. **[pozm. návrh 62]**

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 10a týkající se opravy odhadnutých typických a standardních hodnot v příloze IV částech B a E.

6. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 10a týkající se přizpůsobení přílohy V technickému a vědeckému pokroku, a to i revizí navržených hodnot nepřímé změny ve využívání půdy u skupin plodin. ***Pro účely vyhodnocení ekonomických modelů používaných k odhadu těchto hodnot nepřímé změny ve využívání půdy zahrne Komise do svého přezkumu nejnovější dostupné informace týkající se klíčových předpokladů ovlivňujících výsledky modelování, včetně měřených trendů v zemědělských výnosech a produktivitě, přidělování vedlejších produktů a pozorované míry změn v celosvětovém využívání půdy a odlesňování. Komise zajistí, aby do tohoto přezkumného postupu byly zapojeny zúčastněné strany. První takovýto přezkum bude dokončen nejpozději 30. června 2016.***

Středa, 11. září 2013

Komise případně navrhne ~~zavedení~~ nové hodnoty ***nepřímé změny ve využívání půdy*** na dalších úrovních rozložení, začlenění případných doplňkových hodnot, pokud by na trh byly uvedeny nové vstupní suroviny biopaliv, revizi kategorií, ve kterých jsou biopalivům přiděleny nulové emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy, a zpracování faktorů u vstupních surovin z nepotravinářských celulózových a lignocelulózových vláknin.“;

[pozm. návrh 189]

b) v odstavci 7 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„7. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 10a týkající se přizpůsobení přílohy IV technickému a vědeckému pokroku, a to i doplněním hodnot pro další způsoby výroby biopaliv v případě stejných nebo jiných surovin a změnou metodiky stanovené v části C.“

c) odstavec 8 se zrušuje.

ca) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8a. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10a, pokud jde o stanovení podrobných definic včetně technických specifikací, které jsou nezbytné pro kategorie stanovené v příloze IV části C bodě 9.“

[pozm. návrh 65]

4. Článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy sledují shodu s požadavky článků 3 a 4, pokud jde o benzin a motorovou naftu, pomocí analytických metod podle platné verze evropských norem EN 228 a EN 590.“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy předloží každoročně do 30. června zprávu o jakosti paliva na vnitrostátní úrovni za předchozí kalendářní rok. Komise vytvoří společný formát pro předkládání souhrnných údajů o jakosti paliv v jednotlivých státech, a to prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 11 odst. 3. První zpráva se předloží do 30. června 2002. Od 1. ledna 2004 musí formulář této zprávy odpovídat formuláři popsanému v dané evropské normě. Kromě toho podají členské státy zprávu o celkovém množství benzinu a motorové nafty uvedeném na trh na jejich území a o celkovém množství bezolovnatého benzinu a motorové nafty o maximálním obsahu síry 10 mg/kg uvedeném na trh na jejich území. Členské státy dále každoročně podají zprávu o geograficky vyvážené dostupnosti benzinu a motorové nafty s maximálním obsahem síry 10 mg/kg uváděných na trh na jejich území.“

5. V článku 8a se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 10a týkající se revize limitu pro obsah MMT v palivu stanoveného v odstavci 2. Tato revize se provede na základě výsledků posouzení provedeného za použití zkušební metodiky podle odstavce 1. Jestliže to bude na základě posouzení rizik odůvodněno, může být snížena na nulovou hodnotu. Zvýšena může být pouze v případě, jestliže to bude odůvodněno na základě posouzení rizik.“

5a. V článku 9 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„2a. Komise by měla dohlížet na výkonnost biopaliv za všech sezónních podmínek, které nastávají v celé Unii, aby zajistila, že kvalita biopaliv používaných pro vozidla nezpůsobuje zhoršení emisí znečišťujících látek, CO_2 nebo celkové výkonnosti vozidel.

Komise bude v případě potřeby zmocněna přijímat podle článku 10a akty v přenesené pravomoci týkající se přizpůsobení příloh I a II této směrnice technickému pokroku a zavedení konkrétních parametrů, limitů a metod testování.“

[pozm. návrh 66]

6. V článku 10 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 10a týkající se přizpůsobení analytických metod uvedených v přílohách I, II a III technickému a vědeckému pokroku.“

7. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 7a odst. 5, čl. 7b odst. 3 druhém pododstavci, čl. 7d odst. 5, ~~6, a~~ ***7 a 8a***, čl. 8a odst. 3 a čl. 10 odst. 1 je svěřena na dobu neurčitou ode dne vstupu této směrnice v platnost.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7a odst. 5, čl. 7b odst. 3 druhém pododstavci, čl. 7d odst. 5, ~~6 a~~ 7 ***a 8a***, čl. 8a odst. 3 a čl. 10 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7a odst. 5, čl. 7b odst. 3 druhého pododstavce, čl. 7d odst. 5, ~~6 a~~ ***7 a 8a***, čl. 8a odst. 3 a čl. 10 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví ve lhůtě dvou měsíců od oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud před uplynutím této lhůty Evropský parlament i Rada Komisi uvědomí, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

[pozm. návrh 149]

8. V článku 11 se zrušuje odstavec 4.

9. Přílohy se mění v souladu s přílohou I této směrnice.

Článek 2

Změny směrnice 2009/28/ES

Směrnice 2009/28/ES se mění takto:

1. V článku 2 se doplňují nová písmena, která znějí:

„p) ‚odpadem‘ se rozumí odpad ve smyslu definice v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (*). Látky, jež byly záměrně modifikovány nebo kontaminovány, aby odpovídaly uvedené definici, do této kategorie nespadají.

q) „nepotravinářskou celulózovou vláknovinou“ se rozumí nepotravinářské energetické plodiny pěstované na půdě za účelem výroby bioenergie, včetně ozdobnice, dalších energetických druhů trav, některých odrůd čiroku a průmyslového konopí, ale vyjma plodin s vysokým obsahem ligninu, jako jsou stromy. *[pozm. návrh 69]*

r) „nepotravinářskou lignocelulózovou vláknovinou“ se rozumí dřevité energetické plodiny pěstované na půdě, jako jsou rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích na lesní půdě. *[pozm. návrh 70]*

s) „vedlejšími produkty“ se rozumí suroviny, které mají tržní hodnotu nebo alternativní využití, a materiály, které představují podstatný výsledek výrobního procesu, co se týče ekonomické hodnoty, nebo pokud byl hlavní výrobní proces záměrně pozměněn s cílem vyrobit větší množství nebo jinou jakost materiálu na úkor hlavního výrobku. *[pozm. návrh 71]*

t) „obnovitelnými kapalnými a plynnými palivy nebiologického původu“ se rozumí plynná a kapalná paliva jiná než biopaliva, jež jsou získávána z obnovitelných zdrojů energie a používána v dopravě. *[pozm. návrh 72]*

u) „přímou změnou ve využívání půdy“ se rozumí jakákoli změna ve využívání půdy z jedné na jinou ze šesti kategorií půdního pokryvu používaných IPCC (lesní půda, zemědělská půda, pastviny, mokřady, osídlení, jiná půda) či na sedmou kategorii pro trvalé kultury, která pokrývá zejména víceleté plodiny, jejichž stonek či kmen není obvykle každoročně sklízen, jako jsou rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a palma olejná. *[pozm. návrh 74]*

v) „zachycováním a využíváním uhlíku pro účely dopravy“ se rozumí proces, jímž se zachycují řetězce odpadních a zbytkových plynů bohatých na uhlík (CO/CO_2) z neobnovitelných zdrojů energie a přeměňují se na paliva, která se používají v odvětví dopravy; *[pozm. návrh 75]*

w) „zbytkem ze zpracování“ se rozumí látka, která není konečným produktem, jenž má být přímo vyroben v procesu výroby. Nejedná se o primární cíl výrobního procesu a proces nebyl záměrně upraven pro jeho výrobu. *[pozm. návrh 76]*

(*) ***Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/2008/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).“***

2. Článek 3 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Závazné národní cíle a opatření pro využívání energie z obnovitelných zdrojů“;

b) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely dosažení souladu s cílem uvedeným v prvním pododstavci nesmí být maximální společný příspěvek z biopaliv a biokapalin vyráběných z obilovin a jiných plodin bohatých na škrob, cukronosných plodin a olejnin větší než množství energie odpovídající maximálnímu příspěvku stanovenému v čl. 3 odst. 4 písm. d).“;

c) odstavec 4 se mění takto:

-i) v prvním pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Každý členský stát zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů v případě benzinu v roce 2020 byl alespoň 7,5 % konečné spotřeby energie v případě benzinu v uvedeném členském státě.“

-ii) za první pododstavec se vkládají nové pododstavce, které znějí:

„V roce 2016 bude podíl energie z moderních biopaliv na konečné spotřebě energie v dopravě činit nejméně 0,5 %.

V roce 2020 musí podíl energie z moderních biopaliv činit alespoň 2,5 % konečné spotřeby energie v odvětví dopravy.“

[pozm. návrh 152/REV]

i) v druhém pododstavci písmeni b) se doplňuje nová věta, která zní:

„Toto písmeno se použije, aniž je dotčen čl. 17 odst. 1 písm. a) a d) tohoto odstavce;“

ii) v druhém pododstavci se doplňují nová písmena, která znějí:

„d) pro výpočet biopaliv v čitateli nesmí být podíl energie z biopaliv vyráběných z obilovin a jiných plodin bohatých na škrob, cukronosných plodin, ~~a~~ olejnin ***a jiných energetických plodin pěstovaných na půdě*** v roce 2020 větší než ~~5 % (odhadovaný podíl na konci roku 2011)~~ **6 %** konečné spotřeby energie v dopravě.;

Podíl energie z moderních biopaliv uvedených v části A a C přílohy IX musí být v roce 2020 nejméně 2,5 % konečné spotřeby energie v dopravě.

[pozm. návrh 181]

e) Příspěvek, který tvoří

i) biopaliva vyráběná ze vstupních surovin uvedených v části A přílohy IX, se považuje za ~~čtyřnásobek~~ ***rovnocenný*** jejich ~~energetického~~ ***energetickému*** obsahu;

ii) biopaliva vyráběná ze vstupních surovin uvedených v části B přílohy IX, se považuje za dvojnásobek jejich energetického obsahu;

iii) ~~obnovitelná kapalná a plynná paliva nebiologického původu~~ ***biopaliva vyráběná ze vstupních surovin uvedených v části C přílohy IX,*** se považuje za čtyřnásobek jejich energetického obsahu.

Členské státy zajistí, aby žádné suroviny nebyly záměrně modifikovány s cílem spadat do kategorií i) až iii).

S cílem minimalizovat riziko toho, že bude jedna dodávka v Unii uplatněna více než jednou, usilují členské státy a Komise o posílení spolupráce mezi vnitrostátními systémy a mezi vnitrostátními systémy a nepovinnými režimy zřízenými podle článku 18, jež bude případně zahrnovat i výměnu informací. Aby se zabránilo tomu, že budou materiály záměrně modifikovány s cílem spadat do oblasti působnosti přílohy IX, podporují členské státy vývoj a používání systémů, jež vstupní suroviny a výsledná biopaliva sledují a vyhledávají napříč celým hodnotovým řetězcem. Členské státy zajistí, aby byla v případě zjištění podvodu přijata náležitá opatření.

Seznam vstupních surovin stanovený v příloze IX lze přizpůsobit vědeckému a technickému pokroku, aby se zajistilo přesné provádění pravidel započítávání stanovených v této směrnici. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 25b, pokud jde o seznam vstupních surovin stanovený v příloze IX.“

[Am. 185]

ca) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4a. Do [jednoho roku po vstupu této směrnice v platnost] Komise doporučí další opatření, která by členské státy mohly přijmout za účelem podpory a prosazování energetické účinnosti a úspor energie v odvětví dopravy. Součástí doporučení musí být odhady množství energie, které lze přijetím jednotlivých opatření uspořit. Množství energie odpovídající opatřením, která členský stát zavedl, musí být zohledněno pro účely výpočtu uvedené v písmenu b).“

[pozm. návrh 153]

Středa, 11. září 2013

2a. V článku 4 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3a. Do [jednoho roku po vstupu této směrnice v platnost] každý členský stát zveřejní a předá Komisi dokument s předběžnými odhady, v němž uvede dodatečná opatření, která hodlá přijmout v souladu s čl. 3 odst. 4a.“

[pozm. návrh 154]

3. V čl. 5 odst. 5 se poslední věta nahrazuje tímto:

„Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 25b, které se týkají přizpůsobení energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy uvedeného v příloze III vědeckému a technickému pokroku.“

4. V čl. 6 odst. 1 se zrušuje druhý pododstavec.

4a. V čl. 15 odst. 2 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Záruka původu nemá žádný význam z hlediska dodržování čl. 3 odst. 1 členským státem. Převody záruk původu, samostatně nebo spolu s fyzickým převodem energie, nemají vliv na rozhodnutí členských států použít statistické převody, společné projekty nebo společné režimy podpory za účelem splnění cíle či pro výpočet hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů podle článku 5.“

[pozm. návrh 88]

5. Článek 17 se mění takto:

-a) v odstavci 1 se návětí prvního pododstavce nahrazuje tímto:

„1. Bez ohledu na to, zda byly suroviny vypěstovány na území nebo mimo území Společenství, zohlední se energie z biopaliv a biokapalin pro účely uvedené v písmenech a), b) a c), pouze pokud tato biopaliva a biokapaliny splňují kritéria udržitelnosti stanovená v odstavcích 2 až 7 a nepřesahují podíly stanovené v čl. 3 odst. 4 písm. d):“

[pozm. návrh 89]

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. „Úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv a biokapalin zohledněná pro účely uvedené v odstavci 1 musí činit alespoň 60 % u biopaliv a biokapalin vyráběných v zařízeních, jejichž provoz začne po 1. červenci 2014. Zařízení je ‚v provozu', pokud došlo k fyzické výrobě biopaliv nebo biokapalin.

V případě zařízení, jež byla v provozu ke dni 1. července 2014 nebo dříve, pro účely uvedené v odstavci 1 musí biopaliva a biokapaliny do 31. prosince 2017 dosahovat úspory emisí skleníkových plynů nejméně 35 % a od 1. ledna 2018 nejméně 50 %.

Úspora emisí skleníkových plynů vyplývající z používání biopaliv a biokapalin se vypočítá postupem podle čl. 19 odst. 1.“;

b) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 25b s cílem stanovit kritéria a zeměpisné oblasti k určení travních porostů, na které se vztahuje první pododstavec písm. c).“

ba) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Biopaliva a biokapaliny zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) nesmí být vyrobeny ze surovin pocházejících z určitých pozemků, pokud nebyla respektována zákonná práva třetích osob týkající se využívání těchto pozemků a vlastnického práva k nim, mimo jiné získáním jejich svobodného, předběžného a informovaného souhlasu, za účasti institucí, které je zastupují.“

[pozm. návrh 96]

bb) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Suroviny používané pro biopaliva a biokapaliny pro účely uvedené v odstavci 1 se vyrobí na základě udržitelných postupů obhospodařování půdy.“

[pozm. návrh 97]

6. Článek 18 se mění takto:

a) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„2a. Eurostat shromažďuje a zveřejňuje podrobné obchodní informace o biopalivech vyráběných z potravinářských plodin, jako jsou biopaliva na bázi obilovin a dalších plodin bohatých na škrob, cukronosných plodin a olejnin. Dostupné informace v podobě obchodních údajů musí být rozčleněny pro etanol a bionaftu, neboť stávající údaje jsou zveřejňovány souhrnně, takže dovozy a vývozy etanolu a bionafty jsou sloučeny do jednoho souboru údajů označeného jako biopaliva. Údaje o dovozu a vývozu musí uvádět typ a objem biopaliv dovážených a spotřebovávaných v členských státech. Musí také obsahovat informace o zemi původu nebo zemi vyvážející tyto produkty do Unie. Údaje o dovozu a vývozu surovin pro výrobu biopaliv nebo částečně zpracovaných produktů jsou dále zdokonalovány tím, že Eurostat shromažďuje a zveřejňuje informace o dovozu a vývozu vstupních surovin, typu a zemi původu, včetně informací o vstupních surovinách, s nimiž se obchoduje na vnitřním trhu nebo s nimiž se obchoduje částečně. **[pozm. návrh 98]**

2b. Eurostat shromažďuje a zveřejňuje podrobné informace o počtech zaměstnanců, dobách trvání pracovního poměru a platech spojených s přímou, nepřímou a vyvolanou zaměstnaností, kterou přináší průmysl Unie v oblasti biopaliv. Komise by měla vypracovat dohodnutou metodiku pro měření počtu pracovních míst, na jejímž základě by se systematicky posuzovala a sledovala úroveň zaměstnanosti v členských státech a na úrovni Unie. Údaje o zaměstnanosti by měly být rozčleněny pro odvětví etanolu a bionafty a mělo by se vyjasnit určování pozice pracovního místa v rámci dodavatelského řetězce biopaliv. Údaje o zaměstnanosti v odvětví biopaliv nejsou v současné době součástí oficiálních statistik, což znamená, že odhady týkající se zaměstnanosti, které mají tvůrci politik k dispozici, se liší v závislosti na základní definici nebo metodice přijaté v rámci konkrétní studie, na přístupu použitém k počítání pracovních míst a na tom, do jaké míry dávají studie do souvislosti zemědělskou činnost a odvětví biopaliv. Formální postup vyžadující, aby se údaje o zaměstnanosti opíraly o podkladové údaje a transparentní předpoklady, by zlepšil dostupnost informací.“

[pozm. návrh 99]

b) v odstavci 4 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„4. Unie usiluje o uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod s třetími zeměmi, které obsahují povinné závazky týkající se ustanovení o kritériích udržitelnosti odpovídajících kritériím podle této směrnice. Takové dohody by také měly stanovit pravidla zajišťující, že celní postupy třetích zemí nepovedou k podvodům v souvislosti s dovozem a vývozem biopaliv a biokapalin, i ustanovení o usnadnění obchodu. Unie rovněž usiluje o uzavření dohod se třetími zeměmi, které tyto země zaváží k ratifikaci a prosazování úmluv Mezinárodní organizace práce a vícestranných dohod v oblasti životního prostředí uvedených v čl. 17 odst. 7. Pokud Unie uzavře dohody, které obsahují povinné závazky týkající se ustanovení, jejichž obsah souvisí s kritérii udržitelnosti uvedenými v čl. 17 odst. 2 až 7, může Komise rozhodnout, že tyto dohody prokazují, že biopaliva a biokapaliny vyrobené ze surovin vypěstovaných v těchto zemích splňují daná kritéria udržitelnosti. Při uzavírání těchto dohod je třeba brát náležitě v úvahu přijatá opatření na ochranu oblastí poskytujících základní služby ekosystému v kritických situacích (např. ochranu vodního koryta a regulaci eroze), na ochranu půdy, vody a ovzduší, pro nepřímé změny ve využívání půdy, k obnově znehodnocené půdy a k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a otázky uvedené v čl. 17 odst. 7 druhém pododstavci. *[pozm. návrh 100]*

Komise ~~může rozhodnout~~ ***rozhodne,*** zda nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy stanovující normy pro výrobu produktů z biomasy obsahují přesné údaje pro účely čl. 17 odst. 2 nebo prokazují, že dodávky biopaliva nebo biokapaliny splňují kritéria udržitelnosti uvedená v čl. 17 odst. 3 až ~~5~~***5a, a zda materiály nebyly záměrně modifikovány tak, aby se na ně vztahovala ustanovení čl. 3 odst. 4 písm. e) bodů i) až iii)***. Komise může rozhodnout, že tyto režimy obsahují přesné údaje pro účely informování o přijatých opatřeních na ochranu oblastí poskytujících základní služby ekosystému v kritických situacích (např. ochranu vodního koryta a regulaci eroze), na ochranu půdy, vody a ovzduší, pro nepřímé změny ve využívání půdy, k obnově znehodnocené půdy, k zamezení nadměrné spotřebě vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a o otázkách uvedených v čl. 17 odst. 7 druhém pododstavci. Komise může rovněž uznat oblasti určené k ochraně ekosystémů či druhů, které byly mezinárodními dohodami uznány jako vzácné či ohrožené nebo které byly zařazeny na seznamy sestavené mezivládními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody pro účely čl. 17 odst. 3 písm. b) bodu ii). **[pozm. návrh 101]**

Komise a členské státy zajistí vzájemné uznávání režimů ověřování, které zabezpečí dodržování kritérií udržitelnosti biopaliv a biokapalin, pokud byly tyto režimy zavedeny v souladu s touto směrnicí.“

[pozm. návrh 102]

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„9a. Komise předloží do tří let [po vstupu této směrnice v platnost] Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž přezkoumá fungování nepovinných režimů, pro něž bylo přijato rozhodnutí podle odstavce 4, a určí osvědčené postupy. Zpráva se opírá o nejlepší dostupné informace, včetně konzultací se zúčastněnými stranami, a o praktické zkušenosti s uplatňováním režimů. Zpráva zohledňuje vývoj příslušných mezinárodně uznávaných norem a pokynů, a to včetně norem a pokynů vypracovaných Mezinárodní organizací pro normalizaci a Mezinárodní aliancí pro sociální a ekologickou akreditaci a značení (ISEAL). Zpráva u každého režimu mimo jiné analyzuje:

— nezávislost, postupy a četnost auditů;

— dostupnost metod pro zjišťování případů nedodržení předpisů a jejich řešení a zkušenosti s uplatňováním těchto metod;

— transparentnost, zejména v souvislosti s dostupností režimu a překladů do úředních jazyků zemí a regionů, z nichž suroviny pocházejí, dostupností seznamu certifikovaných hospodářských subjektů a souvisejících certifikátů a dostupností auditorských zpráv;

— zapojení zúčastněných stran, zejména do konzultací s původními a místními komunitami v průběhu vytváření a přezkumu režimu i během auditů;

— celkovou stabilitu režimu, především v kontextu pravidel pro akreditaci, kvalifikace a nezávislost auditorů a příslušných orgánů režimu;

— aktualizaci režimu v závislosti na trhu.

Bude-li to s ohledem na zprávu vhodné, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě návrh na změnu kritérií uvedených v čl. 18 odst. 5.“

[pozm. návrh 103]

7. Článek 19 se mění takto:

-a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 25b týkající se zařazení postupu pro výpočet emisí skleníkových plynů z obnovitelných kapalných nebo plynných paliv nebiologického původu do přílohy V za účelem ověření jejich souladu s článkem 17. Tyto akty v přenesené pravomoci se přijmou do 31. prosince 2015.“

[pozm. návrh 106]

a) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Komisi se mohou předložit typické emise skleníkových plynů z pěstování zemědělských surovin ve zprávách podle čl. 19 odst. 2 v případě členských států a v rovnocenných zprávách v případě území mimo Unii.

4. Komise může prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 25 odst. 3 rozhodnout, že zprávy uvedené v odstavci 3 musí obsahovat přesné údaje pro účely měření emisí skleníkových plynů spojených s pěstováním vstupních surovin biopaliv a biokapalin typicky produkovaných v uvedených oblastech pro účely čl. 17 odst. 2.“

b) v odstavci 5 se poslední věta nahrazuje tímto:

„Komise je za tímto účelem v souladu s článkem 25b zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 25b týkající se přizpůsobení přílohy VIII technickému a vědeckému pokroku, a to i revizí navržených hodnot nepřímé změny ve využívání půdy u skupin plodin.

Pro účely vyhodnocení ekonomických modelů používaných k odhadu těchto hodnot nepřímé změny ve využívání půdy zahrne Komise do svého přezkumu nejnovější dostupné informace týkající se klíčových předpokladů ovlivňujících výsledky modelování, včetně měřených trendů v zemědělských výnosech a produktivitě, přidělování vedlejších produktů a pozorované míry změn v celosvětovém využívání půdy a odlesňování. Komise zajistí, aby do tohoto přezkumného postupu byly zapojeny zúčastněné strany. První takovýto přezkum bude dokončen nejpozději do 30. června 2016. ~~zavedení~~ ***Komise případně navrhne*** nové hodnoty ***nepřímé změny ve využívání půdy*** na dalších úrovních rozložení ~~(tj. na úrovni vstupních surovin)~~, začlenění případných doplňkových hodnot, pokud by na trh byly uvedeny nové vstupní suroviny biopaliv, a zpracování faktorů u vstupních surovin z nepotravinářských celulózových a lignocelulózových vláknin.;

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 25b, jejichž prostřednictvím zanese do přílohy VIII hodnoty emisí spojených s nepřímými změnami ve využívání půdy pro vstupní suroviny z nepotravinářských celulózových a lignocelulózových vláknovin a zařadí tyto hodnoty do metody pro výpočet dopadů biopaliv a biokapalin na skleníkový efekt, jak se stanoví v tomto článku. Tyto akty v přenesené pravomoci se přijmou do 30. června 2016.“

[pozm. návrhy 107 a 190]

d) v odstavci 7 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„7. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 25b týkající se přizpůsobení přílohy V technickému a vědeckému pokroku, a to i doplněním hodnot pro další způsoby výroby biopaliv v případě stejných nebo jiných surovin a změnou metodiky stanovené v části C.“;

e) odstavec 8 se zrušuje.

8. Článek 21 se zrušuje.

9. V článku 22 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Při odhadu čisté úspory emisí skleníkových plynů při používání biopaliv může členský stát pro účely zpráv uvedených v odstavci 1 použít typické hodnoty uvedené v příloze V částech A a B a přidá odhady emisí vyplývajících z nepřímých změn ve využívání půdy podle přílohy VIII.“

9a. V článku 23 se vkládá nový odstavec, který zní:

„8a. Komise předloží do 31. prosince 2015 zprávu o pozitivních a negativních environmentálních a ekonomických dopadech biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, vedlejších produktů nebo vstupních surovin, jež nevyužívají půdu. Hodnocené dopady na životní prostředí zahrnou emise skleníkových plynů, biologickou rozmanitost, vodu a úrodnost půdy. Zohlední se rovněž možné či ztracené přínosy použití těchto vstupních surovin k jiným účelům, zejména pro výrobu výrobků. Hodnocené hospodářské dopady zahrnují výrobní náklady, náklady obětované příležitosti použít tyto vstupní suroviny k jiným účelům i možnou návratnost energetické investice získanou používáním těchto vstupních surovin na výrobu moderních biopaliv a biokapalin po celou dobu jejich životního cyklu.“

[pozm. návrh 109]

10. V článku 25 se zrušuje odstavec 4.

11. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 25b

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 4 písm. d), čl. 5 odst. 5, čl. 17 odst. 3 písm. c) třetím pododstavci a čl. 19 odst. 5, 6 a 7 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od [data vstupu této směrnice v platnost].

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 4 písm. d), čl. 5 odst. 5, čl. 17 odst. 3 písm. c) třetím pododstavci, čl. 19 odst. 5, 6 a 7 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 4 písm. d), čl. 5 odst. 5, čl. 17 odst. 3 písm. c) třetím pododstavci, čl. 19 odst. 5, 6 a 7 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

12. Přílohy se mění v souladu s přílohou II této směrnice.

Článek 3

Přezkum

Komise před 31. prosincem 2017 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, jež na základě nejlepších nejnověji dostupných vědeckých důkazů přezkoumá efektivitu opatření zavedených touto směrnicí k omezení emisí skleníkových plynů vyplývajících z nepřímé změny ve využívání půdy v souvislosti s výrobou biopaliv a biokapalin. Ke zprávě bude případně přiložen legislativní návrh (vypracovaný na základě nejlepších dostupných vědeckých důkazů) na zavedení odhadovaných emisních faktorů nepřímé změny ve využívání půdy do vhodných kritérií udržitelnosti, jež se mají používat od 1. ledna 2021. ~~a~~

Zpráva rovněž zahrnuje přezkum efektivity pobídek pro biopaliva ze vstupních surovin, jež nevyužívají půdu, a nepotravinářských plodin podle čl. 3 odst. 4 písm. d) směrnice 2009/28/ES. ***Zahrnuje také posouzení dostupnosti těchto biopaliv a jejich environmentálních, ekonomických a sociálních dopadů. Mimo jiné posuzuje dopad výroby biopaliv na dostupnost dřeva jakožto zdroje a na odvětví využívající biomasu.***

Ke zprávě bude případně přiložen legislativní návrh na stanovení vhodných kritérií udržitelnosti pro biopaliva ze vstupních surovin, jež nevyužívají půdu, a nepotravinářských plodin.

Investoři vezmou v potaz, že technologie výroby biopaliv jsou stále ve fázi vývoje a že v pozdější fázi mohou být přijata další opatření ke zmírnění nepříznivých dopadů. **[pozm. návrh 111]**

Článek 4

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [*12 měsíců po vstupu této směrnice v platnost*]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Tato směrnice je určena členským státům.

V dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

Středa, 11. září 2013

PŘÍLOHA I

Přílohy směrnice 98/70/ES se mění takto:

1) V příloze IV se část C mění takto:

a) bod 7 se nahrazuje tímto:

„7. Anualizované hodnoty emisí pocházejících ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy, e_l, se vypočtou rozdělením celkových emisí rovnoměrně mezi dvacet let. Pro výpočet těchto emisí se použije následující pravidlo:

$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3{,}664 \times 1/20 \times 1/P$,

kde

e_l = anualizované emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy (vyjádřené jako ekvivalentní hmotnost (v gramech) CO_2 na jednotku energie biopaliva (v megajoulech));

CS_R = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s referenčním využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost (v gramech) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). Za referenční využívání půdy se považuje využívání půdy v lednu 2008 nebo 20 let před získáním suroviny, přičemž se použije pozdější datum;

CS_A = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená se skutečným využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost (v gramech) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). V případech, kdy dochází k hromadění zásob uhlíku po dobu přesahující jeden rok, stanoví se hodnota činitele CS_A jako odhad zásoby na jednotku plochy za období dvaceti let nebo v době zralosti plodiny, přičemž se použije situace, která nastane dříve; a

P = produktivita plodiny (vyjádřená jako energie z biopaliva na jednotku plochy za rok).“;

b) body 8 a 9 se zrušují.

2) Doplňuje se nová příloha, která zní:

„Příloha V

Část A. Odhad emisí z nepřímých změn ve využívání půdy v souvislosti s biopalivy

Skupina vstupních surovin	Odhadované emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy (gCO_{2eq}/MJ)
Obiloviny a jiné plodiny bohaté na škrob	12
Cukronosné plodiny	13
Olejniny	55

Část B. Biopaliva, u nichž se odhadované emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy považují za nulové

U biopaliv vyrobených z následujících kategorií vstupních surovin se budou odhadované emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy považovat za nulové:

a) vstupních surovin, jež nejsou obsaženy v části A této přílohy;

b) vstupních surovin, jejichž produkce vedla k přímé změně ve využívání půdy, tj. ke změně jedné z následujících kategorií půdního pokryvu používaných IPCC – lesní půdy, travnatého porostu, mokřadů, osídlení nebo jiné půdy – na zemědělskou půdu nebo na trvalé kultury ([1]). V takovém případě by se ‚hodnota emisí vyplývajících z přímé změny ve využívání půdy (el)' měla vypočítat podle části C bodu 7 přílohy IV."

([1]) Trvalými kulturami se rozumí víceleté plodiny, jejichž kmen se zpravidla nesklízí ročně, např. rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a palma olejná (viz definice v 2010/C 160/02).

PŘÍLOHA II

Přílohy směrnice 2009/28/ES se mění takto:

1) V příloze V se část C mění takto:

a) bod 7 se nahrazuje tímto:

„7. Anualizované hodnoty emisí pocházejících ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy, e_l, se vypočtou rozdělením celkových emisí rovnoměrně mezi dvacet let. Pro výpočet těchto emisí se použije následující pravidlo:

$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3{,}664 \times 1/20 \times 1/P$,

kde

e_l = anualizované emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy (vyjádřené jako ekvivalentní hmotnost (v gramech) CO_2 na jednotku energie biopaliva (v megajoulech));

CS_R = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s referenčním využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost (v tunách) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). Za referenční využívání půdy se považuje využívání půdy v lednu 2008 nebo 20 let před získáním suroviny, přičemž se použije pozdější datum;

CS_A = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená se skutečným využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost (v gramech) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). V případech, kdy dochází k hromadění zásob uhlíku po dobu přesahující jeden rok, stanoví se hodnota činitele CS_A jako odhad zásoby na jednotku plochy za období dvaceti let nebo v době zralosti plodiny, přičemž se použije situace, která nastane dříve; a

P = produktivita plodiny (vyjádřená jako energie z biopaliva nebo biokapaliny na jednotku plochy za rok).";

b) body 8 a 9 se zrušují.

~~2) Doplňuje se nová příloha VIII, která zní:~~

~~„Příloha VIII~~

~~Část A. Odhad emisí z nepřímých změn ve využívání půdy v souvislosti se vstupními surovinami biopaliv a biokapalin~~

~~Skupina vstupních surovin~~	~~Odhadované emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy (gCO_{2eq}/MJ)~~
~~Obiloviny a jiné plodiny bohaté na škrob~~	~~12~~
~~Cukronosné plodiny~~	~~13~~
~~Olejniny~~	~~55~~

Středa, 11. září 2013

~~**Část B. Biopaliva a biokapaliny, u nichž se odhadované emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy považují za nulové**~~

~~U biopaliv a biokapalin vyrobených z následujících kategorií vstupních surovin se budou odhadované emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy považovat za nulové:~~

~~a) vstupních surovin, jež nejsou obsaženy v části A této přílohy;~~

~~b) vstupních surovin, jejichž produkce vedla k přímé změně ve využívání půdy, tj. ke změně jedné z následujících kategorií půdního pokryvu používaných IPCC lesní půdy, travnatého porostu, mokřadů, osídlení nebo jiné půdy na zemědělskou půdu nebo na trvalé kultury ([1]). V takovém případě by se „hodnota emisí vyplývajících z přímé změny ve využívání půdy (el) měla vypočítat podle části C bodu 7 přílohy V.“~~

([1]) ~~Trvalými kulturami se rozumí víceleté plodiny, jejichž kmen se zpravidla nesklízí ročně, např. rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a palma olejná (viz definice v 2010/C 160/02).~~

[pozm. návrh 164]

3) Doplňuje se nová příloha IX, která zní:

„Příloha IX

Část A. Vstupní suroviny ***z odpadů a zbytků,*** u nichž je ~~se za~~ příspěvek k cíli uvedenému v čl. 3 odst. 4 ~~považuje čtyřnásobek~~ ***rovný*** jejich energetického obsahu ***a které přispívají k 2,5 % cíli uvedenému v čl. 3 odst. 4 druhém pododstavci písm. d)***

~~a) řasy;~~

b) podíl biomasy na směsném komunálním odpadu, nikoli však tříděné domácí odpady, který spadá pod cíle recyklace ***nebo tříděného sběru*** podle ***čl. 11 odst. 1 a*** podle čl. 11 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES; ***členské státy mohou udělit výjimky pro tříděný sběr biologického odpadu, pokud postupy umožňují výrobu jak kompostu, tak biopaliv;***

c) podíl ~~biomasy~~ ***biologicky rozložitelného materiálu*** na průmyslovém, ***maloobchodním a velkoobchodním*** odpadu, ***ale nikoli na odpadu, který podléhá tříděnému sběru podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2008/98/ES, přičemž je nutné dodržovat hierarchii způsobů nakládání s odpady a zásadu kaskádového využití;***

d) sláma;

e) hnůj a kal z čistíren odpadních vod;

~~f) odpadní vody z lisovny palmového oleje a trsy prázdných palmových plodů;~~

g) dehet z tálového oleje;

h) surový glycerin;

i) bagasa;

j) matoliny a vinné kaly;

k) ořechové skořápky;

l) plevy;

m) kukuřičné klasy;

n) kůra, větve, listí, piliny a třísky.

na) lignocelulózová vláknina kromě pilařského dřeva a dýhařského dřeva.

Část B. Vstupní suroviny, ***z odpadů a zbytků,*** u nichž se za příspěvek k cíli uvedenému v čl. 3 odst. 4 považuje dvojnásobek jejich energetického obsahu

a) použitý kuchyňský olej;

b) živočišné tuky zařazené do kategorie I a II podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 (*).

~~c) nepotravinářská celulózová vláknina;~~

~~d) Lignocelulózová vláknina kromě pilařského dřeva a dýhařského dřeva.~~

Část C. Vstupní suroviny, u nichž se za příspěvek k cíli uvedenému v čl. 3 odst. 4 považuje čtyřnásobek jejich energetického obsahu a které přispívají k 2,5 % cíli uvedenému v čl. 3 odst. 4 druhém pododstavci písm. d)

a) řasy (autotrofní);

b) obnovitelná kapalná a plynná paliva nebiologického původu;

c) zachycování a využívání uhlíku pro účely dopravy;

d) bakterie.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1.).“

[pozm. návrh 186]

P7_TA(2013)0358

Opatření pro obnovu populace úhoře říčního ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1100/2007, kterým se stanoví opatření pro obnovu populace úhoře říčního (COM(2012)0413 – C7–0202/2012 – 2012/0201(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/44)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (COM(2012)0413),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0202/2012),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 14. listopadu 2012 ([1]),

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov (A7-0242/2013),

([1]) Úř. věst. C 11, 15.1.2013, s. 86.

Středa, 11. září 2013

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2012)0201

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 11. září 2013 k přijetí nařízení evropského parlamentu a rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1100/2007, kterým se stanoví opatření pro obnovu populace úhoře říčního

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(-1) ***Na základě informací, které mají poskytnout členské státy, by Komise měla vypracovat zprávu o výsledku provádění plánů řízení stavu úhoře a v případě potřeby navrhnout okamžitá vhodná opatření, jejichž prostřednictvím by se s velkou pravděpodobností dosáhlo obnovení populace úhoře říčního.*** **[pozm. návrh 1]**

(1) Nařízení Rady (ES) č. 1100/2007 ([3]) svěřuje Komisi pravomoce k provádění některých ustanovení uvedeného nařízení.

(2) Vzhledem ke vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je třeba pravomoce svěřené Komisi nařízením (ES) č. 1100/2007 uvést do souladu s ~~články 290 a~~ ***článkem*** 291 Smlouvy o fungování Evropské unie. **[pozm. návrh 2]**

(3) Za účelem uplatnění některých ustanovení nařízení (ES) č. 1100/2007 by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o přijímání opatření pro řešení podstatného snížení průměrných tržních cen úhořů používaných pro doplnění stavu ve srovnání s cenami úhořů používaných pro jiné účely. ***Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace vycházející z nejnovějších vědeckých doporučení, zejména na odborné úrovni, s cílem zajistit, že informace, které má k dispozici, jsou nestranné, přesné, úplné a aktuální. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně a včas Evropskému parlamentu a Radě.*** **[pozm. návrh 3]**

([1]) Úř. věst. C 11, 15.1.2013, s. 86.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013.
([3]) Nařízení Rady (ES) č. 1100/2007 ze dne 18. září 2007, kterým se stanoví opatření pro obnovu populace úhoře říčního (Úř. věst. L 248, 22.9.2007, s. 17).

~~(4) Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti pro účely přijímání aktů v přenesené pravomoci vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.~~

~~(5) Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.~~ **[pozm. návrh 4]**

(6) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění ustanovení nařízení (ES) č. 1100/2007, pokud jde o schvalování plánů řízení stavu úhořů Komisí na základě ***nejlepších a nejnovějších dostupných*** technických a vědeckých ~~údajů~~ ***informací***, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoce. Tyto pravomoce by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([1]). **[pozm. návrh 5]**

(6a) Rada ICES by měla v roce 2013 poskytnout nové a komplexnější doporučení týkající se stavu populace úhoře. Při přípravě těchto doporučení by se ICES měla zabývat všemi důvody pro snížení populace úhoře, včetně těch, které souvisí s místy pro jeho tření. V případě, že ICES potvrdí, že stav populace úhoře zůstává kritický, měla by Komise co nejdříve předložit návrh nového nařízení na obnovu populace úhoře říčního. Uvedené nařízení by mělo rovněž zahrnovat dlouhodobá řešení, jako např. způsoby, jak uvolnit migrační cesty. **[pozm. návrh 6]**

(7) Vzhledem k tomu, že Komise obdržela relevantní informace od některých členských států pozdě, nebude moci podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu o opatřeních týkajících se doplnění stavu včetně vývoje tržních cen do 1. července 2011. Lhůta pro předložení této zprávy by tudíž měla být prodloužena do 31. prosince 2012.

(7a) Je důležité, aby Komise postihovala členské státy, které nepředaly nebo neanalyzovaly veškeré údaje, které mají k dispozici, aby bylo možné vypracovat vyčerpávající a vědecky podložený přehled o situaci úhoře říčního. **[pozm. návrh 7]**

(8) Stávající znění nařízení (ES) č. 1100/2007 týkající se pravomoci k přijímání alternativních opatření k dosažení cílů úlovků svěřuje tuto pravomoc ke změně jiných než podstatných prvků uvedeného nařízení Radě. Jelikož tento rozhodovací postup již není podle Smlouvy o fungování EU možný, mělo by toto ustanovení být zrušeno.

(9) Rozhodnutím Komise 2008/292/ES ([2]) bylo stanoveno, že Černé moře a říční systémy, které jsou s ním spojeny, netvoří přírodní stanoviště úhoře říčního pro účely nařízení (ES) č. 1100/2007. Ustanovení čl. 1 odst. 2 uvedeného nařízení zastaralo a mělo by být zrušeno.

(10) Rozhodnutím Komise 2009/310/ES ([3]) byly schváleny žádosti Kypru, Malty, Rakouska, Rumunska a Slovenska o udělení výjimky z povinnosti vypracovat plán řízení stavu úhořů. Žádné další žádosti o udělení výjimky z této povinnosti na vyřízení nečekají. Ustanovení článku 3 uvedeného nařízení (ES) č. 1100/2007 zastaralo a mělo by být zrušeno.

(11) Nařízení (ES) č. 1100/2007 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

([2]) Rozhodnutí Komise 2008/292/ES ze dne 4. dubna 2008, kterým se stanoví, že Černé moře a říční systémy, které jsou s ním spojeny, netvoří přírodní stanoviště úhoře říčního pro účely nařízení Rady (ES) č. 1100/2007 (Úř. věst. L 98, 10.4.2008, s. 14).

([3]) Rozhodnutí Komise 2009/310/ES ze dne 2. dubna 2009, kterým se schvalují žádosti Kypru, Malty, Rakouska, Rumunska a Slovenska o výjimku z povinnosti vypracovat plán řízení stavu úhořů v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1100/2007 (Úř. věst. L 91, 3.4.2009, s. 23).

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1100/2007 se mění takto:

1) V článku 1 se zrušuje odstavec 2.

1a) V článku 2 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy určí a vymezí jednotlivá povodí na svém vnitrostátním území, která tvoří přírodní stanoviště úhoře říčního (‚povodí úhoře'), jež mohou zahrnovat mořské vody."

[pozm. návrh 9]

1b) V článku 2 se odstavec 10 nahrazuje tímto:

„10. V rámci plánu řízení stavu úhořů provede každý členský stát co nejdříve opatření pro snížení úmrtnosti úhoře způsobené jinými faktory než rybolovem, včetně turbín vodních elektráren a čerpadel. Další opatření budou přijata, bude-li to nezbytné pro snížení úmrtnosti způsobené jinými faktory v zájmu splnění cílů plánu."

[pozm. návrh 10]

2) Článek 3 se zrušuje.

3) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Plány řízení stavu úhořů schvaluje Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijatých v souladu s přezkumným postupem podle čl. 12b odst. 2."

3a) V článku 5 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členský stát, který do 31. prosince 2008 předložil Komisi ke schválení plán řízení stavu úhořů, jenž však Komise nemůže v souladu s odstavcem 1 schválit nebo který nesplňuje podmínky týkající se podávání zpráv a hodnocení uvedené v článku 9, sníží intenzitu rybolovu o nejméně 50 % vůči průměrné intenzitě rybolovu uplatňované v období let 2004 až 2006, anebo sníží intenzitu rybolovu tak, aby bylo zajištěno snížení odlovů úhoře o nejméně 50 % vůči průměrnému odlovu v období let 2004 až 2006, a to buď zkrácením lovné sezóny pro úhoře, nebo jinými prostředky. Toto snížení se provede do tří měsíců od rozhodnutí o neschválení plánu nebo do tří měsíců od nesplnění povinnosti podat zprávu."

[pozm. návrh 11]

3b) V článku 5 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„7. Od 1. ledna 2014 se všechny plány řízení stavu úhořů každé dva roky revidují a aktualizují, přičemž jsou zohledňována nejnovější vědecká doporučení."

[pozm. návrh 12]

4) V článku 7 se odstavce 6 a 7 nahrazují tímto:

„6. V případě podstatného snížení průměrných tržních cen úhořů používaných pro doplnění stavu ve srovnání s cenami úhořů používaných pro jiné účely informují dotyčné členské státy Komisi. Za účelem řešení situace může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12a přechodně snížit procentní množství úhořů používaných pro doplnění stavu podle odstavce 2, ***pokud je plán řízení stavu úhořů v souladu s čl. 2 odst. 4***.

7. Komise předá nejpozději do 31. ~~prosince 2012~~ ***prosince 2013*** Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž vyhodnotí opatření směřující k doplnění stavu***, s přihlédnutím k nejnovějším vědeckým doporučením týkajícím se podmínek, za nichž může doplnění stavu přispět ke zvýšení biomasy reprodukující se populace. Komise v této zprávě podrobí přezkumu vývoj*** ~~včetně vývoje~~ tržních cen."

[pozm. návrh 13]

4a) V článku 7 se odstavec 8 nahrazuje tímto:

„8. Doplnění stavu se považuje za ochranná opatření pro účely čl. 38 odst. 2 nařízení (EU) č. …[EMFF]*, pokud:*

— je součástí plánu řízení stavu úhořů vypracovaného v souladu s článkem 2,

— se ***týká úhořů ulovených a řízených za pomoci metod a zařízení, jež zaručují nejnižší možnou úmrtnost během lovu, uchování, přepravy a rozmnožování,***

— k němu dochází v oblastech s vysokou pravděpodobností přežití a migrace,

— přispívá k dosažení 40 % cílové úrovně úniku podle čl. 2 odst. 4,

— jsou tito úhoři umístěni do karantény s cílem zabránit rozšíření chorob či parazitů.“

[pozm. návrh 14]

5) ~~V článku~~***Článek*** 9 se ~~zrušuje odstavec 3~~.***nahrazuje tímto:***

„Článek 9

Podávání zpráv a hodnocení

1. Členské státy shromažďují výzkumné údaje, aby mohly vyčíslit dopady přijatých opatření na stav úhořů, stanovit zmírňující opatření a doporučit cíle v oblasti řízení. Členské státy podávají zprávy Komisi zpočátku každý třetí rok, přičemž první zpráva se předloží do 30. června 2012, a dané informace zpřístupňují určeným vědeckým orgánům. Četnost podávání zpráv se po předložení první zprávy za tříleté období zvýší na jednou za dva roky. Ve zprávách se uvedou informace týkající se sledování, provádění, účinnosti a výsledků, a zejména nejlepších dostupných odhadů:

a) pro každý členský stát, podíl biomasy úhoře stříbrného, který uniká do moře za účelem tření, nebo podíl biomasy úhoře stříbrného, který opouští území daného členského státu v rámci migrace do moře za účelem tření, v poměru k cílové úrovni úniku uvedené v čl. 2 odst. 4;

b) úrovně intenzity rybolovu při celoročním lovu úhoře a snížení provedené v souladu s čl. 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 4;

c) úrovně úmrtnosti způsobené jinými faktory než rybolovem a snížení provedené v souladu s čl. 2 odst. 10;

d) množství ulovených úhořů o délce menší než 12 cm a poměry, v jakých je používán k různým účelům;

e) míry přežití úhořů, jimiž byly doplněny stavy, ať už v průběhu rybolovu, přepravy, doplňování stavu nebo úniku do Sargasového moře za účelem tření;

f) na dobrovolném základě identifikace míst tření ulovených úhořů.

2. Komise předloží do 31. října 2013 Evropskému parlamentu a Radě zprávu sestávající ze statistického a vědeckého zhodnocení výsledků provádění plánu řízení stavu úhořů spolu se stanoviskem výboru VTHVR. Na základě zjištění této zprávy může Komise předložit návrhy na rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení, aby zahrnovala i jiné faktory úmrtnosti úhořů, než je rybolov.

3. Komise předloží nejpozději do 31. prosince 2013 hodnocení unijního a mezinárodního obchodu s úhořem říčním, které se zaměří především na dodržování povinností Unie vyplývajících z Úmluvy CITES, a odhad nezákonného obchodu s úhořem říčním v členských státech. Tato zpráva označí nesrovnalosti v různých dostupných souborech údajů a navrhne opatření ke zlepšení sledování obchodu, včetně úpravy stávajících celních kódů s cílem umožnit efektivnější sledování.“

[pozm. návrh 15]

5a) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

Následná opatření

Komise po zvážení zjištění zpráv uvedených v čl. 7 odst. 7 a čl. 9 odst. 2 a 3 a veškerých nových a komplexnějších doporučení ICES ohledně stavu populace úhoře říčního v roce 2013 předloží Parlamentu a Radě do 31. března 2014 nový legislativní návrh, jehož cílem bude dosáhnout s vysokou mírou pravděpodobnosti obnovy populace úhoře říčního. Komise může zároveň zvážit způsoby, jak rozšířit oblast působnosti tohoto nařízení, aby zahrnovala i jiné faktory úmrtnosti úhořů, než je rybolov.“

[pozm. návrh 16]

6) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 12a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Přenesení ~~pravomocí~~ ***pravomoci*** uvedené v čl. 7 odst. 6 je svěřeno ***Komisi*** na dobu ***tří let od …*** (*). ~~neurčitou~~ ***Nejpozději devět měsíců před koncem tohoto tříletého období vypracuje Komise zprávu o výkonu přenesené pravomoci. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.***

[pozm. návrh 17]

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedené v čl. 7 odst. 6 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 6 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 12b

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro rybolov a akvakulturu zřízený článkem 30 nařízení (ES) č. 2371/2002. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“

(*) ***Datum vstupu tohoto nařízení v platnost.***
(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*

P7_TA(2013)0359

Celní kodex Unie ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví celní kodex Unie (přepracované znění) (COM(2012)0064 – C7-0045/2012 – 2012/0027 (COD))

(Řádný legislativní postup – přepracování)

(2016/C 093/45)

Evropský parlament

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2012)0064),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a články 33, 114 a 207 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0045/2012),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 23. května 2012 ([1]),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 28. listopadu 2001 o systematičtějším využívání metody přepracování právních aktů ([2]),

— s ohledem na dopis, který dne 12. července 2012 zaslal Výbor pro právní záležitosti Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu,

([1]) Úř. věst. C 229, 31.7.2012, s. 68.
([2]) Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1.

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 22. května 2013 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na články 87 a 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a na stanovisko Výboru pro mezinárodní obchod (A7-0006/2013),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení a bere na vědomí doporučení poradní skupiny složené z právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2012)0027

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 11. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 952/2013.)

P7_TA(2013)0360

Sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropském společenství (COM(2011)0855 – C7-0468/2011 – 2011/0416(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/46)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (COM(2011)0855),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0468/2011),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 22. února 2012 ([1]),

([1]) Úř. věst. C 143, 22.5.2012, s. 149.

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 27. května 2013 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova (A7-0179/2012),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2011)0416

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 11. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropském společenství

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 1318/2013.)

P7_TA(2013)0361

Změna směrnic o bezpečnosti potravin, pokud jde o pravomoci, které mají být svěřeny Komisi ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o návrhu nařízení Evropského Parlamentu a Rady, kterým se mění směrnice 1999/4/ES, 2000/36/ES, 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES, pokud jde o pravomoci, které mají být svěřeny Komisi (COM(2012)0150 – C7-0089/2012 – 2012/0075(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/47)

Evropský parlament

— s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (COM(2012)0150),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2, čl. 43 odst. 2 a čl. 114 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0089/2012),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na odůvodněné stanovisko předložené rakouskou Spolkovou radou v rámci protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality a uvádějící, že návrh legislativního aktu není v souladu se zásadou subsidiarity,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 23. května 2012 ([1]),

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 28. května 2013 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A7-0045/2013),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2012)0075

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 11. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES a 2000/36/ES a směrnice Rady 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES, pokud jde o pravomoci, které mají být svěřeny Komisi

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 1021/2013.)

P7_TA(2013)0362

Dohoda mezi EU a Kapverdskou republikou o zjednodušení vízového režimu pro krátkodobý pobyt občanů Kapverdské republiky a EU***

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zjednodušení vízového režimu pro krátkodobý pobyt občanů Kapverdské republiky a Evropské unie (05674/2013 – C7-0110/2013 – 2012/0271(NLE))

(Souhlas)

(2016/C 093/48)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh rozhodnutí Rady (05674/2013),

— s ohledem na návrh Dohody mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zjednodušení vízového režimu pro krátkodobý pobyt občanů Kapverdské republiky a Evropské unie (14203/2012),

([1]) Úř. věst. C 229, 31.7.2012, s. 143.

— s ohledem na žádost o souhlas, kterou předložila Rada v souladu s čl. 77 odst. 2 písm. a) a čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (C7–0110/2013),

— s ohledem na článek 81 a čl. 90 odst. 7 svého jednacího řádu,

— s ohledem na doporučení Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0266/2013),

1. uděluje svůj souhlas s uzavřením dohody;

2. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a Kapverdské republiky.

P7_TA(2013)0363

Dohoda mezi EU a Kapverdskou republikou o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob ***

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob (14546/2012 – C7-0109/2013 – 2012/0268(NLE))

(Souhlas)

(2016/C 093/49)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh rozhodnutí Rady (14546/2012),

— s ohledem na návrh Dohody mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob (14759/2012),

— s ohledem na žádost o souhlas, kterou předložila Rada v souladu s čl. 79 odst. 3 a čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (C7-0109/2013),

— s ohledem na článek 81 a čl. 90 odst. 7 svého jednacího řádu,

— s ohledem na doporučení Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0267/2013),

1. uděluje svůj souhlas s uzavřením dohody;

2. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a Kapverdské republiky.

Středa, 11. září 2013

P7_TA(2013)0354

Návrh opravného rozpočtu č. 4/2013 – Zaměstnanci Evropského úřadu pro dohled nad GNSS (GSA) – Zaměstnanci Výkonné agentury pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA) – Zaměstnanci Soudního dvora Evropské unie

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 o postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 4/2013 na rozpočtový rok 2013, oddíl III – Komise, oddíl IV – Soudní dvůr Evropské unie (11696/2013 – C7-0247/2013 – 2013/2084(BUD))

(2016/C 093/50)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 314 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 106a Smlouvy o Euratomu,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ([1]), a zejména na článek 41 tohoto nařízení,

— s ohledem na souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2013, přijatý s konečnou platností dne 12. prosince 2012 ([2]),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([3]),

— s ohledem na rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství ([4]),

— s ohledem na návrh opravného rozpočtu č. 4/2013, který předložila Komise dne 29. dubna 2013 (COM(2013)0254),

— s ohledem na postoj k návrhu opravného rozpočtu č. 4/2013, který Rada přijala dne 15. července 2013 (11696/2013 – C7-0247/2013),

— s ohledem na články 75b a 75e jednacího řádu,

— s ohledem na dopis Výboru pro kulturu,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0285/2013),

A. vzhledem k tomu, že cílem návrhu opravného rozpočtu č. 4/2013 je změnit plán pracovních míst Agentury pro evropský GNSS vytvořením dodatečných 20 pracovních míst se zřetelem k novým úkolům, které byly agentuře svěřeny, plán pracovních míst Výkonné agentury pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA) vytvořením dodatečných 2 pracovních míst pro dočasné zaměstnance a 13 pracovních míst pro smluvní zaměstnance v souvislosti s rozšířením mandátu agentury a plán pracovních míst Soudního dvora Evropské unie vytvořením dodatečných 7 pracovních míst v návaznosti na vytvoření dalšího postu generálního advokáta Soudního dvora Evropské unie;

([1]) Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 66, 8.3.2013.
([3]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 163, 23.6.2007, s. 17.

B. vzhledem k tomu, že navrhovaná zvýšení stavu zaměstnanců jsou předkládána jako rozpočtově neutrální, neboť mají být plně vyrovnána odpovídajícím snížením výdajů v oddílu rozpočtu určeném Komisi a finanční prostředky na další zaměstnance Soudního dvora Evropské unie se budou čerpat z prostředků, které jsou k dispozici v jeho vlastním oddílu;

C. vzhledem k tomu, že obsazení 20 výše uvedených pracovních míst pro Agenturu pro evropský GNSS je naléhavě nutné, aby se agentura mohla připravit na své nové úkoly, které má plnit od ledna 2014,

D. vzhledem k tomu, že tento opravný rozpočet zahrnuje jen část pracovních míst z původní žádosti Soudního dvora Evropské unie založené na prohlášení č. 38 připojeného k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, a neobsahuje 9 míst referendářů, která Soudní dvůr Evropské unie požadoval;

E. vzhledem k tomu, že další referendáři by mohli ulevit Soudnímu dvoru Evropské unie při jeho zvýšené zátěži, která je důsledkem toho, že Rada se dosud nedokázala dohodnout na nějakém systému, jak přidávat další soudce Tribunálu (jakkoli nutnost takovéto reformy nikdo nezpochybňuje), a že taková místa také skutečně byla obsažena v opravném rozpočtu předloženém Komisí pro rok 2014;

1. bere na vědomí návrh opravného rozpočtu č. 4/2013 v podobě předložené Komisí a postoj Rady k tomuto návrhu;

2. v souvislosti se zvýšením stavu zaměstnanců Agentury pro evropský GNSS poznamenává, že s jeho vyrovnáním snižováním stavu zaměstnanců Komise se nezačne hned v roce 2013, nýbrž bude plně provedeno až v průběhu období příštího VFR;

3. je znepokojen zavádějící prezentací toho, jak se sníží počet zaměstnanců v plánu pracovních míst Komise; konstatuje, že 13 míst smluvních zaměstnanců a 2 místa jsou uvolněna v přímých službách Komise, jsou však přidána do plánu pracovních míst agentury EACEA; poznamenává, že jelikož jsou všechny výkonné agentury součástí administrativní struktury Komise, nelze žádné „odstranění" těchto míst z rozpočtu Komise – jak se praví v návrhu – zaznamenat; je si vědom, že zaměstnanci ve výkonných agenturách jsou v plném rozsahu placeni z provozních prostředků;

4. má v úmyslu podpořit vytvoření dodatečných pracovních míst pro Soudní dvůr Evropské unie, která Komise do svého návrhu nezahrnula, v rámci ročního rozpočtového procesu pro rok 2014;

5. schvaluje postoj Rady k návrhu opravného rozpočtu č. 4/2013;

6. pověřuje svého předsedu, aby prohlásil opravný rozpočet č. 4/2013 za přijatý s konečnou platností a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

7. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

Čtvrtek, 12. září 2013

P7_TA(2013)0369

Činnost evropského veřejného ochránce práv za rok 2012

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o výroční zprávě o činnosti evropského veřejného ochránce práv za rok 2012 (2013/2051(INI))

(2016/C 093/51)

Evropský parlament,

— s ohledem na výroční zprávu o činnosti evropského veřejného ochránce práv za rok 2012,

— s ohledem na čl. 24 odst. 3, článek 228 a článek 298 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na články 41 a 43 Listiny základních práv Evropské unie,

— s ohledem na své usnesení ze dne 18. června 2008 ([1]) o přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu, kterým se mění rozhodnutí Evropského parlamentu 94/262/ESUO, ES, Euratom ze dne 9. března 1994 o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv ([2]),

— s ohledem na rámcovou dohodu o spolupráci uzavřenou mezi Evropským parlamentem a evropským veřejným ochráncem práv dne 15. března 2006, která vstoupila v platnost dne 1. dubna 2006,

— s ohledem na prováděcí opatření statutu veřejného ochránce práv ze dne 1. ledna 2009 ([3]),

— s ohledem na svá předchozí usnesení o činnosti evropského veřejného ochránce práv,

— s ohledem na čl. 205 odst. 2 druhou a třetí větu jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Petičního výboru (A7-0257/2013),

A. vzhledem k tomu, že výroční zpráva o činnosti evropského veřejného ochránce práv za rok 2012 byla oficiálně předložena předsedovi Parlamentu dne 21. května 2013 a že evropský veřejný ochránce práv Nikiforos Diamandouros předložil svou zprávu Petičnímu výboru dne 28. května 2013 v Bruselu;

B. vzhledem k tomu, že výroční zpráva za rok 2012 je poslední zprávou pana Diamandourose ve funkci evropského veřejného ochránce práv, jelikož dne 14. března 2013 informoval předsedu Evropského parlamentu o svém záměru odejít do důchodu ke dni 1. října 2013; vzhledem k tomu, že pan Diamandouros byl poprvé zvolen evropským veřejným ochráncem práv v roce 2003 a následně opakovaně zvolen v letech 2005 a 2010;

C. vzhledem k tomu, že pan Diamandouros ve funkci evropského veřejného ochránce práv působí 10 let; vzhledem k tomu, že jeho nástupce je volen na období od 1. října 2013 do evropských voleb v roce 2014, po nichž musí být zahájen nový volební proces s novým složením Parlamentu;

D. vzhledem k tomu, že podle článku 24 SFEU „každý občan Unie se může obracet na veřejného ochránce práv ustanoveného v souladu s článkem 228“;

E. vzhledem k tomu, že na základě článku 228 SFEU je evropský veřejný ochránce práv oprávněn přijímat stížnosti týkající se případů nesprávného úředního postupu orgánů, institucí nebo jiných subjektů EU s výjimkou Soudního dvora Evropské unie při výkonu jeho soudních pravomocí;

([1]) Úř. věst. C 286 E, 27.11.2009, s. 172.
([2]) Úř. věst. L 113, 4.5.1994, s. 15.
([3]) Přijat dne 8. července 2002 a změněn rozhodnutími veřejného ochránce práv ze dne 5. dubna 2004 a 3. prosince 2008.

F. vzhledem k tomu, že podle článku 298 SFEU „se orgány, instituce a jiné subjekty Unie opírají o otevřenou, efektivní a nezávislou evropskou správu“ a že tentýž článek umožňuje, aby za tímto účelem byla v sekundárním právu formou nařízení zakotvena konkrétní ustanovení použitelná na celou správu EU;

G. vzhledem k tomu, že v článku 41 Listiny základních práv je stanoveno, že „každý má právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány, institucemi a jinými subjekty Unie řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě“;

H. vzhledem k tomu, že EU vyhlásila rok 2013 „Evropským rokem občanů“ na oslavu 20. výročí evropského občanství;

I. vzhledem k tomu, že článek 43 Listiny základních práv stanoví, že „každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo obracet se na evropského veřejného ochránce práv v případě nesprávného úředního postupu orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, s výjimkou Soudního dvora Evropské unie při výkonu jeho soudních pravomocí“;

J. vzhledem k tomu, že Parlament ve svém usnesení ze dne 6. září 2001 schválil pravidla řádného úředního postupu, která připravil veřejný ochránce práv;

K. vzhledem k tomu, že nesprávný úřední postup vzniká tehdy, když veřejný orgán nefunguje v souladu s pravidly či principy, které jsou pro něj závazné;

L. vzhledem k tomu, že tato definice neomezuje nesprávný úřední postup pouze na případy, kdy nejsou dodržena právně závazná pravidla nebo zásady; vzhledem k tomu, že zásady řádné správy představují vyšší úroveň závazku než rámec zákona a nevyžadují pouze, aby orgány EU plnily své zákonné povinnosti, ale také aby vykonávaly svou službu svědomitě a aby zajistily, že postup vůči všem občanům bude spravedlivý, nestranný a důstojný a občané budou moci stejnou měrou plně využít svá práva;

M. vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv v roce 2012 zaznamenal 2 442 stížností (2 510 v roce 2011) a vyřídil 2 460 stížností (2 544 v roce 2011); vzhledem k tomu, že do jeho působnosti spadalo 740 stížností (30 %);

N. vzhledem k tomu, že většina stížností (56 %) je přijímána v elektronickém formátu pro registraci prostřednictvím interaktivní internetové stránky evropského veřejného ochránce práv, která je přístupná ve všech 23 úředních jazycích;

O. vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv zahájil na základě stížností 450 šetření (382 v roce 2011); vzhledem k tomu, že se jedná o 18 % nárůst oproti roku 2011; vzhledem k tomu, že zahájil 15 šetření z vlastního podnětu (14 v roce 2011) a předložil jednu zvláštní zprávu Parlamentu;

P. vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv uzavřel 390 šetření (včetně 10 šetření z vlastního podnětu), z nichž 206 bylo z roku 2012, 113 z roku 2011 a 71 z dřívějších let; vzhledem k tomu, že 85,3 % (324) uzavřených šetření bylo od jednotlivých občanů a 14,7 % (56) od podniků, sdružení či jiných právních subjektů;

Q. vzhledem k tomu, že 1 467 obdržených stížností spadalo do kompetence některého z členů Evropské sítě veřejných ochránců práv; vzhledem k tomu, že tuto síť tvoří vnitrostátní a regionální veřejní ochránci práv a podobné subjekty v EU, EHP, Švýcarsku a kandidátských zemích; vzhledem k tomu, že Petiční výbor Parlamentu je plnohodnotným členem sítě; vzhledem k tomu, že evropský veřejný ochránce práv tomuto výboru předal 63 stížností;

R. vzhledem k tomu, že se 52,7 % šetření zahájených v roce 2012 týkalo Evropské Komise, 5,2 % Evropského parlamentu, 3,0 % Evropské služby pro vnější činnost, 1,5 % Evropské investiční banky a 20,9 % jiných orgánů, agentur či institucí EU;

Čtvrtek, 12. září 2013

S. vzhledem k tomu, že údajné nesprávné úřední postupy, které byly nejčastěji šetřeny v roce 2012, se týkaly zákonnosti (27,7 %), požadavků na informace (12,5 %), spravedlnosti (10,3 %), lhůt pro rozhodnutí (8 %) a žádostí o přístup k dokumentům (6,7 %);

T. vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv nesprávný úřední postup nezjistil v 76 uzavřených případech (19 %) a v 56 případech jej zjistil (14 %);

U. vzhledem k tomu, že i když není zjištěn nesprávný úřední postup, neznamená to pro stěžovatele nutně negativní výsledek, jelikož se mu od dotčeného orgánu dostane úplného vysvětlení a od evropského veřejného ochránce práv také nezávislé analýzy případu a dostane se mu ujištění, že dotčená instituce jednala v souladu se zásadami řádné správy;

V. vzhledem k tomu, že v roce 2012 bylo v 80 případech dosaženo smírného řešení, případně záležitost urovnal dotčený orgán; vzhledem k tomu, že pokud veřejný ochránce práv nezjistí žádný nesprávný úřední postup nebo neexistuje důvod, proč v šetření pokračovat, může učinit další připomínku; vzhledem k tomu, že cílem další připomínky je poradit instituci, jak může zlepšit kvalitu služeb poskytovaných občanům;

W. vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv uzavřel 47 případů, u nichž zjistil nesprávný úřední postup, kritickou připomínkou k dotčenému orgánu; vzhledem k tomu, že v devíti případech dotčený orgán přijal návrh doporučení;

X. vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv učiní kritickou připomínku, pokud:

i) daný orgán již nemá možnost nesprávný úřední postup odstranit,

ii) nesprávný úřední postup nemá žádné obecné důsledky a

iii) nepovažuje za nezbytné provést návazná opatření; vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv učiní kritickou připomínku i v případě, že se domnívá, že návrh doporučení by byl neúčelný, a stejně postupuje v případech, kdy orgán návrh doporučení nepřijme a nepovažuje se za vhodné předložit zvláštní zprávu;

Y. vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv vydává návrh doporučení v případě, kdy je dotčený orgán schopný nesprávný úřední postup odstranit nebo kdy je nesprávný úřední postup obzvlášť závažný a má obecné důsledky; vzhledem k tomu, že v roce 2012 veřejný ochránce práv vydal 17 návrhů doporučení;

Z. vzhledem k tomu, že v roce 2012 veřejný ochránce práv zaslal Evropskému parlamentu jednu zvláštní zprávu; vzhledem k tomu, že tato zvláštní zpráva se týkala toho, jak Komise naložila se stížností občanských iniciativ bojujících s, podle jejich názoru, negativními důsledky rozšiřování vídeňského letiště; vzhledem k tomu, že zvláštní zpráva Parlamentu je nejsilnějším nástrojem evropského veřejného ochránce práv a představuje poslední věcný krok, který může při řešení případu podniknout;

AA. vzhledem k tomu, že v této zprávě Parlamentu týkající se zvláštní zprávy se dospělo k závěru, že obavy veřejného ochránce práv ohledně možného nesprávného úředního postupu jsou oprávněné;

AB. vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv každoročně zveřejňuje studii o opatření orgánů EU podniknutých v návaznosti na jeho kritické a další připomínky; vzhledem k tomu, že studie z roku 2011 ukázala, že u 84 % kritických a dalších připomínek byla podniknuta uspokojivá návazná opatření;

AC. vzhledem k tomu, že v roce 2012 se veřejný ochránce práv soustředil především na začleňování osob s různým stupněm zdravotního postižení; vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv spolu s Petičním výborem Parlamentu, Evropskou komisí, Agenturou pro základní práva a Evropským fórem zdravotně postižených pracuje na ochraně, propagaci a monitorování rámce EU pod Úmluvou OSN o právech osob se zdravotním postižením; vzhledem k tomu, že tato úmluva je první smlouvou o lidských právech, kterou kdy EU ratifikovala;

AD. vzhledem k tomu, že Rada podpořila návrh rámce na úrovni EU – včetně veřejného ochránce práv a Petičního výboru – k monitorování provádění Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením;

AE. vzhledem k tomu, že Evropská nadace pro řízení kvality veřejnému ochránci práv oficiálně udělila cenu za excelenci („committed to excellence“);

1. schvaluje výroční zprávu za rok 2012 předloženou evropským veřejným ochráncem práv; bere na vědomí, že pan Diamandouros ke dni 1. října 2013 odejde do důchodu;

2. vyjadřuje panu Diamandourosovi vděčnost za jeho příkladnou práci ve funkci evropského veřejného ochránce práv, kterou v uplynulých deseti letech odváděl, a za výsledky, kterých dosáhl ve snaze o spravedlivější a transparentnější EU; doufá, že si užije důchod ve zdraví a přeje mu do budoucna vše nejlepší;

3. oceňuje vynikající práci, kterou veřejný ochránce práv vykonal pro posílení a prohloubení dialogu s občany, občanskou společností, orgány a dalšími zúčastněnými stranami na všech úrovních;

4. s přihlédnutím ke skutečnosti, že polovina občanů Evropy souhlasí s tím, že druhé nejdůležitější občanské právo je právo na řádnou správu, má za to, že nepřetržité úsilí veřejného ochránce práv o posílení a zlepšení otevřenosti, transparentnosti a odpovědnosti v rozhodovacích procesech a správních útvarech Evropské unie zásadním způsobem přispěla k vytvoření Unie, kde jsou rozhodnutí přijímána a prováděna „co nejotevřeněji a co nejblíže občanům“, jak stanoví článek 1 Smlouvy o Evropské unii; vyzývá příštího evropského veřejného ochránce práv, aby pokračovala v kvalitní práci svého předchůdce na dosažení těchto důležitých cílů;

5. s uznáním oceňuje neutuchající odhodlání, se kterým se veřejný ochránce práv obracel na občany, aby je upozornil na jejich práva zakotvená ve Smlouvách, a podporoval správní útvary orgánů a institucí EU, aby byly transparentnější a vykonávaly svou službu svědomitěji;

6. má za to, že veřejný ochránce práv vždy vykonával své pravomoci aktivně a vyrovnaně a děkuje mu za vynikající pracovní vztahy a spolupráci s Parlamentem a zejména s jeho Petičním výborem;

7. konstatuje, že 52 % evropských občanů se domnívá, že nejdůležitější funkcí veřejného ochránce práv je zajistit, aby občané EU znali svá práva a věděli, jak je používat, a že proto musí veřejný ochránce práv zlepšit svou komunikaci s evropskými občany a posílit spolupráci s Evropskou sítí veřejných ochránců práv;

8. vyzývá k přijetí nezbytných opatření k urychlení postupů šetření stížností, provádění vyšetřování a přijímání rozhodnutí;

9. znovu opakuje skutečnost, že 42 % evropských občanů není spokojeno s mírou transparentnosti správy EU, a zdůrazňuje, že je potřebné, aby veřejný ochránce práv pokračoval ve svém úsilí pomoci evropským orgánům, aby byly otevřenější, efektivnější a přátelštější k občanům, a aby budoval mosty mezi orgány a občany;

10. konstatuje, že stížnosti týkající se transparentnosti byly pro veřejného ochránce práv vždy na prvním místě; poznamenává také, že od roku 2008, kdy bylo stížností na údajnou nedostatečnou transparentnost nejvíce, tj. 36 % v porovnání s 21,5 % v roce 2012, jejich počet klesá; má za to, že je to ukazuje na značné úsilí orgánů EU o větší transparentnost; vyzývá orgány, agentury a instituce EU, aby pomohly toto číslo dále snižovat tím, že budou spolupracovat s evropským ochráncem práv a budou provádět jeho doporučení; je však nadále znepokojen stále velkým počtem stížností týkajících se otevřenosti, veřejného přístupu a osobních údajů, neboť tyto problémy ohrožují interinstitucionální dialog, obraz EU v očích veřejnosti a postoj veřejnosti k EU;

Čtvrtek, 12. září 2013

11. zdůrazňuje, že transparentnost, otevřenost, přístup k informacím, dodržování práv občanů a vysoké etické standardy jsou základní předpoklady pro zachování důvěry mezi občany a orgány a že tato důvěra je zejména v současné složité ekonomické situaci mimořádně důležitá pro budoucnost evropské integrace;

12. vyzývá orgány EU, aby vzhledem ke stále větší míře digitalizace veřejné správy reagovaly na zvláštní potřeby starších lidí, z nichž mnoho se nevyzná v moderních informačních a komunikačních technologiích, a poskytly jim nějaké vyrovnání prostřednictvím uživatelsky vstřícných aplikací, praktických programů pomoci online a snadno přístupných možností nedigitálního kontaktu;

13. konstatuje, že v roce 2012 zaznamenal veřejný ochránce práv 2 442 stížností a že se jednalo o rekordní rok jak s ohledem na zahájená šetření (46, tj. nárůst o 18 % v porovnání s rokem 2011), tak s ohledem na uzavřená šetření (390, tj. nárůst o 23 %);

14. s uspokojením bere na vědomí „špičkové případy", které představil veřejný ochránce práv a jež jsou vzorovými příklady správní praxe v různých orgánech EU v řadě oblastí;

15. má za to, že snížení celkového počtu stížností předložených veřejnému ochránci práv v roce 2012 svědčí o úspěšnosti interaktivního průvodce na jeho internetových stránkách, což je významný nástroj navržený tak, aby se snížil počet stížností podávaných veřejnému ochránci práv ze špatného důvodu a aby se zlepšily možnosti, jak stěžovatelům poradit, kam jinam se mají obrátit; konstatuje, že vývoj potvrzuje nárůst počtu lidí, kteří se na evropského veřejného ochránce práv obracejí opodstatněně; navrhuje, aby poslanci Evropského parlamentu, orgány, instituce a agentury EU a členové Evropské sítě veřejných ochránců práv umístili na své internetové stránky a sociální média přímé odkazy na tohoto interaktivního průvodce;

16. zdůrazňuje skutečnost, že počet stížností nespadajících do působnosti veřejného ochránce práv byl nejnižší za deset let (1 720); vyzývá veřejného ochránce práv, aby pokračoval ve svém úsilí o další snižování počtu těchto případů;

17. uznává významný přínos Evropské sítě veřejných ochránců práv a zdůrazňuje prospěšnost efektivní spolupráce pro evropské občany; poznamenává, že 60 % stížností zpracovaných veřejným ochráncem práv v roce 2012 spadalo do pravomoci některého z členů sítě; připomíná, že Petiční výbor je plnoprávným členem sítě; poznamenává, že veřejný ochránce práv v roce 2013 předal výboru 63 stížností; blahopřeje evropskému ochránci práv k úspěšné koordinaci sítě; má za to, že se jedná o zásadní funkci činností veřejného ochránce práv a že spolupráci se sítí by bylo třeba prohloubit, aby se zlepšilo uplatňování právních předpisů EU na vnitrostátní úrovni; doporučuje, aby se síť rozšířila o příslušné vnitrostátní orgány; domnívá se, že účast veřejného ochránce práv v evropských a mezinárodních sdruženích veřejných ochránců práv by měla být zachována a posílena;

18. konstatuje, že stejně jako v předchozích letech se většina šetření zahájená veřejným ochráncem práv týkala Komise (52,7 %); poznamenává, že počet šetření zahájených v roce 2012, která se týkala Evropského parlamentu, se oproti roku 2011 téměř zdvojnásobil; vyzývá svůj sekretariát k plné spolupráci s veřejným ochráncem práv a k zajištění souladu a jednotnosti s jeho doporučeními a připomínkami ke správním postupům;

19. zdůrazňuje skutečnost, že každé uzavřené šetření představuje krok správným směrem a dobrou příležitost pro zlepšení věcí, které veřejnost identifikovala jako záležitosti vyžadující nápravu, což je způsob, jak učinit koncept evropského občanství co nejvíce participativním s ohledem na evropský legislativní proces;

20. chválí veřejného ochránce práv za jeho iniciativu zveřejnit soubor zásad veřejné služby, jimiž by se mělo řídit chování úředníků EU; připomíná pět zásad veřejné služby: závazek vůči Evropské unii a jejím občanům, etický rozměr, objektivnost, úcta k ostatním a transparentnost; vyzývá orgány, agentury a instituce EU, aby tyto zásady začlenily do všech svých činností;

21. vítá skutečnost, že veřejný ochránce práv zveřejnil v červnu 2013 nové vydání Evropského kodexu řádné správní praxe, který zohlední zásady evropského správního práva obsažené v judikatuře evropských soudů;

22. je potěšen zapojením veřejného ochránce práv do řady různých konferencí zaměřených na lepší veřejnou správu, včetně té, kterou pořádal společně s výzkumnou sítí pro správní právo EU (ReNEUAL);

23. znovu připomíná výzvu Komisi ve svém usnesení ze dne 15. ledna 2013 ([1]), aby přijala společná závazná pravidla a zásady o správním řízení v rámci správy EU a předložila za tímto účelem návrh nařízení na základě článku 298 SFEU; domnívá se, že dosavadní zkušenosti veřejného ochránce práv a zprávy, které o nich zveřejnil, poskytují vhodné vodítko pro vytvoření obsahu takového legislativního návrhu; domnívá, že by to byl nejlepší způsob, jak zajistit trvalou změnu ve správní kultuře orgánů EU;

24. s potěšením konstatuje, že orgány poskytly 98 pozitivních odpovědí na 120 připomínek a doporučení, jež veřejný ochránce práv vyslovil v souvislosti se svými šetřeními v roce 2012, což znamená, že v 82 % případů orgány EU plní návrhy veřejného ochránce práv; vyzývá všechny orgány, agentury a instituce EU, aby vyvinuly co největší snahu o zajištění souladu s připomínkami a doporučeními veřejného ochránce práv a aby mu byly nápomocny při rychlých reakcích na šetření, a to, mimo jiné, tím, že s ním budou spolupracovat na zkracování lhůt v procesu šetření;

25. připomíná, že v roce 2012 předložil veřejný ochránce práv Parlamentu jednu zvláštní zprávu, která se týkala neschopnosti Komise řešit střet zájmů při rozšiřování vídeňského letiště, chybějícího posouzení vlivů na životní prostředí tohoto rozšíření a nedostupnosti kontrolních postupů pro ty, kdo si na stavební projekt a chybějící posouzení EIA stěžovali; uznává, že pro tyto otázky je taková zpráva velkou příležitostí; připomíná, že Petiční výbor v reakci na tuto zvláštní zprávu předložil návrhy orientované do budoucna, týkající se současného přezkumu směrnice o posuzování dopadů na životní prostředí a správního zákona EU;

26. má za to, že vědomí, že zejména po vypracování návrhu doporučení by mohla následovat zvláštní zpráva Parlamentu, často pomáhá daný orgán nebo instituci přimět k přehodnocení svého stanoviska;

27. podotýká, že předchozí a současný veřejný ochránce práv předložili za 17 a půl roku jen 18 zvláštních zpráv; má za to, že se jedná o důkaz přístupu založeného na spolupráci, jímž se ve většině případů orgány EU řídí; uznává význam těchto zvláštních zpráv a vybízí veřejného ochránce práv, aby případy, v nichž se jedná o důležité případy nesprávného úředního postupu orgánů, institucí a agentur EU, dále sledoval;

28. zdůrazňuje, že iniciativa stanovit den 28. září Mezinárodním dnem práva na informace zlepšuje obraz veřejného ochránce práv v očích evropské veřejnosti a je příkladem správné praxe;

29. vítá, že se veřejný ochránce práv vedle Petičního výboru Parlamentu, Evropského fóra zdravotně postižených, Komise a Agentury pro základní práva podílí na rámci EU pro čl. 33 odst. 2, jehož cílem je ochrana, podpora a monitorování provádění Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením; vyzývá veřejného ochránce práv, aby při své práci kladl zvláštní důraz na potřeby vysoce ohrožených sociálních skupin, včetně osob se zdravotním postižením;

30. vítá úsilí veřejného ochránce práv o zajištění provádění Listiny základních práv ze strany orgánů EU, a to prostřednictvím šetření z vlastního podnětu; předpokládá, že další podobná povinnost bude veřejnému ochránci práv svěřena po přistoupení Unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, jak je požadováno v článku 6 Smlouvy o Evropské unii;

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2013)0004.

31. zdůrazňuje význam šetření veřejného ochránce práv z vlastního podnětu, které mu umožní zabývat se problémy, na které by jinak nebyl upozorněn v důsledku toho, že občané nemají potřebné informace nebo zdroje, aby se na něho obrátily; považuje za důležité zvýšit viditelnost úřadu evropského veřejného ochránce práv;

32. vítá, že v Turecku byl v roce 2012 přijat zákon, jímž byl vytvořen úřad veřejného ochránce práv; uznává úlohu podpory a rad evropského veřejného ochránce práv v tomto vývoji; je potěšen skutečností, že všechny kandidátské země mají na vnitrostátní úrovni zavedený úřad veřejného ochránce práv; má za to, že podle zkušeností je veřejný ochránce práv vysoce užitečným orgánem pro zlepšení řádné správy, právního státu a ochrany lidských práv a že členské státy, které dosud úřad veřejného ochránce práv nemají, by tedy o jeho vytvoření měly aktivně uvažovat; vyzývá evropského veřejného ochránce práv, aby dál pomáhal budoucím kandidátským zemím v tomto procesu;

33. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení a zprávu Petičního výboru předal Radě, Komisi, evropskému veřejnému ochránci práv, vládám a parlamentům členských států a jejich veřejným ochráncům práv nebo obdobným příslušným orgánům.

P7_TA(2013)0370

Třetí země, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (COM(2011)0290 – C7-0135/2011 – 2011/0138(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/52)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2011)0290),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 77 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0135/2011),

— s ohledem na čl. 294 odst.3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 18. července 2013 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a na stanovisko Výboru pro zahraniční věci (A7-0139/2013),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu/svou předsedkyni, aby předal/předala postoj Parlamentu Radě, Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2011)0138

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 12. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 1289/2013.)

P7_TA(2013)0371

Evropský orgán pro bankovnictví a obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), pokud jde o jeho vztah k nařízení Rady (EU) č. …/…, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (COM (2012)0512 – C7–0289/2012 – 2012/0244(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/53)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2012)0512),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7–0289/2012),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ze dne 27. listopadu 2012 ([1]),

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 15. listopadu 2012 ([2]),

---

([1]) Úř. věst. C 30, 1.2.2013, s. 6.
([2]) Úř. věst. C 11, 15.1.2013, s. 34.

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 18. dubna 2013 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na dopis Výboru pro právní záležitosti,

— s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanoviska Rozpočtového výboru a Výboru pro právní záležitosti (A7-0393/2012),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení ([1]);

2. bere na vědomí společné prohlášení předsedy Evropského parlamentu a předsedy Evropské centrální banky, které je přílohou tohoto usnesení

3. zdůrazňuje, že na rozšíření mandátu Evropského orgánu pro bankovnictví by se měl vztahovat bod 47 interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ze dne 17. května 2006; zdůrazňuje, že jakékoli rozhodnutí legislativního orgánu ve prospěch takového rozšíření nemá vliv na rozhodnutí rozpočtového orgánu týkající se ročního rozpočtového procesu;

4. žádá Komisi, aby předložila finanční výkaz plně zohledňující výsledek legislativní dohody mezi Evropským parlamentem a Radou, aby byly splněny rozpočtové a personální potřeby Evropského orgánu pro bankovnictví, útvarů Komise a případně Evropské centrální banky;

5. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

6. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2012)0244

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 12. září 2013 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), pokud jde o svěření zvláštních úkolů Evropské centrální bance podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 1022/2013.)

([1]) Tento postoj nahrazuje pozměňovací návrhy přijaté dne 22. května 2013 (Přijaté texty P7_TA(2013)0212).

Příloha k legislativnímu usnesení

Prohlášení předsedy Evropského parlamentu a předsedy Evropské centrální banky u příležitosti hlasování EP o přijetí nařízení Rady (EU) č. 1024/2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi

My, předseda Evropského parlamentu a předseda Evropské centrální banky, v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1024/2013, zejména článkem 20 tohoto nařízení, tímto vyjadřujeme plnou podporu navrženému textu interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou o spolupráci v rámci postupů souvisejících s jednotným mechanismem dohledu (SSM), na němž se shodly naše vyjednávací týmy. Vyzýváme proto EP a ECB, aby tuto interinstitucionální dohodu schválily co nejdříve.

Dohoda stanoví, že ECB se při výkonu svých úkolů v rámci SSM důsledně zodpovídá Evropskému parlamentu, a zavádí náležité záruky pro ochranu důvěrných informací. Návrh interinstitucionální dohody především ukládá přísný parlamentní dohled nad kontrolními úkoly ECB, jenž bude vykonáván prostřednictvím pravidelných výměn názorů s příslušným výborem EP a důvěrných osobních diskusí s předsednictvem tohoto výboru a bude zajištěn větším přístupem k informacím, včetně záznamů z jednání Rady dohledu. Rovněž je zajištěna spolupráce ECB s Evropským parlamentem v rámci jeho šetření.

Interinstitucionální dohoda kromě toho stanoví účast EP na výběru předsedy Rady dohledu. Vzhledem k tomu, že společně usilujeme o co nejrychlejší zavedení SSM, jenž je prvním krokem k vybudování úplné bankovní unie, hodlají EP a ECB bezodkladně zahájit první výběrové řízení na post předsedy Rady dohledu.

Štrasburk/Frankfurt, 12. září 2013

Martin Schulz Mario Draghi

P7_TA(2013)0372

Svěření zvláštních úkolů týkajících se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, Evropské centrální bance *

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o návrhu nařízení Rady, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (COM(2012)0511 – C7-0314/2012 – 2012/0242(CNS))

(Zvláštní legislativní postup – konzultace)

(2016/C 093/54)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Radě (COM(2012)0511),

— s ohledem na čl. 127 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C7-0314/2012),

— s ohledem na protokol č. 4 o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky,

— s ohledem na dopis Výboru pro právní záležitosti,

— s ohledem na dopis Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci,

— s ohledem na odůvodněné stanovisko předložené švédským parlamentem v rámci protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality uvádějící, že návrh legislativního aktu není v souladu se zásadou subsidiarity,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanoviska Výboru pro ústavní záležitosti (A7-0392/2012),

1. schvaluje pozměněný návrh Komise ([1]);

2. bere na vědomí společné prohlášení předsedy Evropského parlamentu a předsedy Evropské centrální banky, které je přílohou tohoto usnesení;

3. vyzývá Komisi, aby návrh v souladu s čl. 293 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie změnila odpovídajícím způsobem;

4. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;

5. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise;

6. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-CNS(2012)0242

Postoj Evropského parlamentu přijatý dne 12. září 2013 k přijetí nařízení Rady (EU) č. …/2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 1024/2013.)

Příloha k legislativnímu usnesení

Prohlášení předsedy Evropského parlamentu a předsedy Evropské centrální banky u příležitosti hlasování EP o přijetí nařízení Rady (EU) č. 1024/2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi

My, předseda Evropského parlamentu a předseda Evropské centrální banky, v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1024/2013, zejména článkem 20 tohoto nařízení, tímto vyjadřujeme plnou podporu navrženému textu interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou o spolupráci v rámci postupů souvisejících s jednotným mechanismem dohledu (SSM), na němž se shodly naše vyjednávací týmy. Vyzýváme proto EP a ECB, aby tuto interinstitucionální dohodu schválily co nejdříve.

([1]) Tento postoj nahrazuje pozměňovací návrhy přijaté dne 22. května 2013 (Přijaté texty P7_TA(2013)0213).

Dohoda stanoví, že ECB se při výkonu svých úkolů v rámci SSM důsledně zodpovídá Evropskému parlamentu, a zavádí náležité záruky pro ochranu důvěrných informací. Návrh interinstitucionální dohody především ukládá přísný parlamentní dohled nad kontrolními úkoly ECB, jenž bude vykonáván prostřednictvím pravidelných výměn názorů s příslušným výborem EP a důvěrných osobních diskusí s předsednictvem tohoto výboru a bude zajištěn větším přístupem k informacím, včetně záznamů z jednání Rady dohledu. Rovněž je zajištěna spolupráce ECB s Evropským parlamentem v rámci jeho šetření.

Interinstitucionální dohoda kromě toho stanoví účast EP na výběru předsedy Rady dohledu. Vzhledem k tomu, že společně usilujeme o co nejrychlejší zavedení SSM, jenž je prvním krokem k vybudování úplné bankovní unie, hodlají EP a ECB bezodkladně zahájit první výběrové řízení na post předsedy Rady dohledu.

Štrasburk/Frankfurt, 12. září 2013

Martin Schulz Mario Draghi

P7_TA(2013)0373

Přístup ke genetickým zdrojům a spravedlivé a rovnocenné rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání v Unii ***I

Pozměňovací návrhy přijaté Evropským parlamentem dne 12. září 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání v Unii (COM(2012)0576 – C7-0322/2012 – 2012/0278(COD)) ([1])

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2016/C 093/55)

Pozměňovací návrh 1

Návrh nařízení

Právní východisko - 1 (nové)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	s ohledem na Úmluvu o biologické rozmanitosti a na Nagojský protokol o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání,

([1]) Věc byla vrácena příslušnému výboru k opětovnému projednání podle čl. 57 odst.2) druhého pododstavce (A7-0263/2013).

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 2

Návrh nařízení

Bod odůvodnění - 1 (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(-1) Unie začala provádět strategii EU pro biologickou rozmanitost do roku 2020, která ji zavazuje k tomu, aby se aktivněji zasazovala o odvrácení celosvětové ztráty biologické rozmanitosti do roku 2020.

Pozměňovací návrh 3

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(1) Velký počet ***aktérů*** v Unii, včetně výzkumných pracovníků z akademické sféry a podniků z různých odvětví průmyslu, využívá genetické zdroje pro účely výzkumu, vývoje i pro komerční účely; někteří z nich rovněž využívají tradiční znalosti související s genetickými zdroji.	(1) Velký počet ***uživatelů a dodavatelů*** v Unii, včetně výzkumných pracovníků z akademické sféry a podniků z různých odvětví průmyslu, využívá genetické zdroje pro účely výzkumu *a* vývoje i pro komerční účely; někteří z nich rovněž využívají tradiční znalosti související s genetickými zdroji. ***Součástí výzkumné a vývojové činnosti je nejen studium a analýza genetického nebo biochemického složení genetických zdrojů, ale rovněž opatření na podporu inovací a praktického využití. Úspěšné uplatňování Nagojského protokolu rovněž závisí na tom, jakým způsobem jsou uživatelé a dodavatelé genetických zdrojů či tradičních znalostí souvisejících s těmito zdroji schopni dohodnout se na společných podmínkách pro podporu zachování biologické rozmanitosti v souladu se strategií EU pro biologickou rozmanitost do roku 2020.***

Pozměňovací návrh 4

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(2) Genetické zdroje představují genofond jak přírodního, tak pěstovaného či domestikovaného původu a hrají významnou a rostoucí roli v mnoha hospodářských odvětvích, včetně produkce potravin, lesnictví, vývoje léčiv nebo vývoje ***obnovitelných*** zdrojů energie biologického původu.	(2) Genetické zdroje představují genofond jak přírodního, tak pěstovaného či domestikovaného původu a hrají významnou a rostoucí roli v mnoha hospodářských odvětvích, včetně produkce potravin, lesnictví, ***biotechnologií,*** vývoje ***a výroby*** léčiv ***a kosmetických přípravků*** nebo vývoje zdrojů energie biologického původu. ***Genetické zdroje jsou velmi důležité při provádění strategií zaměřených na obnovu poškozených ekosystémů a na ochranu ohrožených druhů.***

Pozměňovací návrh 5

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 2 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(2a) Unie si je vědoma vzájemné závislosti všech zemí, pokud jde o genetické zdroje pro výživu a zemědělství, a uvědomuje si zvláštní povahu a význam těchto zdrojů pro zajišťování potravin na celém světě a pro trvale udržitelný rozvoj zemědělství v kontextu zmírňování chudoby a změny klimatu. V této souvislosti uznává zásadní úlohu Mezinárodní smlouvy o rostlinných genetických zdrojích pro výživu a zemědělství a Komise pro genetické zdroje pro výživu a zemědělství Organizace spojených národů pro výživu a zemědělství (FAO).

Pozměňovací návrh 6

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 2 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(2b) Výzkum genetických zdrojů se postupně rozšiřuje na další oblasti, zejména oceány, které nadále představují nejméně prozkoumaná a nejméně známá prostředí naší planety. Zejména hlubiny oceánů představují nejzazší hranici naší planety a přitahují rostoucí zájem o výzkum, průzkum a využívání zdrojů. V tomto kontextu je studium nesmírné biologické rozmanitosti, již skrývají hlubinné mořské ekosystémy, novou, velmi nadějnou oblastí výzkumu usilujícího o objevení genetických zdrojů, které by nabízely potenciálně širokou škálu využití.

Pozměňovací návrh 7

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 2 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(2c) Je uznávanou praxí vyměňovat si veškeré genetické zdroje rostlin pro výživu a zemědělství za účelem výzkumu, pěstitelství a odborného vzdělávání za podmínek stanovených ve Standardní dohodě o poskytování genetických zdrojů (SMTA), jež byla uzavřena v rámci Mezinárodní smlouvy o rostlinných genetických zdrojích pro výživu a zemědělství (ITPGRFA), jak je uvedeno v Memorandu o porozumění o zřízení evropského integrovaného systému genových bank (AEGIS); v souladu s čl. 4 odst. 3 Nagojského protokolu se uznává, že tato praxe podporuje cíle Úmluvy a Nagojského protokolu a není s nimi v rozporu.

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 8

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(3) Tradiční znalosti, *které mají domorodá* a *místní* společenství, mohou poskytnout důležité základní informace při vědeckých objevech ***zajímavých*** genetických nebo biochemických vlastností genetických zdrojů.	(3) Tradiční znalosti *domorodých* a *místních* společenství mohou poskytnout důležité základní informace při vědeckých objevech ***potenciálně cenných*** genetických nebo biochemických vlastností genetických zdrojů***, včetně znalostí, inovací a postupů domorodých a místních společenství, která představují tradiční životní styl vhodný pro zachování a trvale udržitelné využívání biologické rozmanitosti. Je třeba dodržovat práva těchto společenství stanovená v úmluvě Mezinárodní organizace práce č. 169 o domorodém a kmenovém obyvatelstvu a rovněž v deklaraci OSN o právech původních obyvatel, kterou přijalo Valné shromáždění OSN v roce 2007, a dosažení tohoto cíle by měla usnadnit prováděcí opatření Unie.***

Pozměňovací návrh 9

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 3 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(3a) Je důležité připomenout, že v souladu s Evropskou patentovou úmluvou nelze patentovat odrůdy rostlin a plemena zvířat ani biologické pěstitelské a chovné postupy. Jsou-li vynálezy založeny na genetických zdrojích nebo složkách genetických zdrojů, měly by být v žádostech o udělení patentu, jenž se týká mj. těchto zdrojů, produktů, včetně derivátů, a postupů odvozených od využívání biotechnologie nebo tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji, tyto zdroje označeny a jejich původ je třeba sdělit dotčeným orgánům a následně poskytnout příslušnému orgánu. Tatáž povinnost by se měla vztahovat i na nová odrůdová práva.

Pozměňovací návrh 10

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 3 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(3b) Pravomoc a odpovědnost za praktické provádění opatření na ochranu přístupu původních a místních společenství na území Unie a společného využívání přínosů bude ponechána členským státům a jejich soudům.

Pozměňovací návrh 11

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 4 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(4a) Genetické zdroje by měly být zachovány „in situ" a využívány udržitelným způsobem a přínosy plynoucí z jejich využívání by měly být rozděleny spravedlivým a rovnocenným způsobem. Přispělo by to k vymýcení chudoby a tím k dosažení rozvojových cílů tisíciletí OSN, jak jsou potvrzeny v předmluvě Nagojského protokolu o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání k Úmluvě o biologické rozmanitosti (Nagojský protokol), který byl smluvními stranami Úmluvy přijat dne 29. října 2010. Unie a většina jejích členských států podepsaly Nagojský protokol jako strany Úmluvy. Je třeba podpořit kapacitu pro účinné provádění tohoto protokolu.

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 12

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 4 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(4b) Při rozdělování přínosů je třeba mít na paměti, že genetické zdroje poskytují především rozvojové země s bohatou biologickou rozmanitostí, zatímco uživatelé těchto zdrojů se nacházejí hlavně v rozvinutých zemích. Přístup ke zdrojům a rozdělení přínosů mohou přispívat nejen k zachování a k trvale udržitelnému využívání biologické rozmanitosti, ale rovněž k vymýcení chudoby a k udržitelnosti životního prostředí, a tím i k dosažení rozvojových cílů tisíciletí, jak je potvrzeno v preambuli Nagojského protokolu. Při provádění Nagojského protokolu je třeba usilovat i o využití tohoto potenciálu.

Pozměňovací návrh 13

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 4 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(4c) Právo na potraviny stanovené v článku 25 Všeobecné deklarace lidských práv a v článku 11 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, stejně jako právo na nejvyšší dosažitelnou úroveň zdraví uznané v článku 12 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech mají mimořádný význam a měla by být za všech okolností chráněna.

Pozměňovací návrh 14

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 4 d (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(4d) Stejně jako genetické zdroje i tradiční znalosti související s těmito zdroji se nacházejí především v rozvojových zemích, zejména v domorodých a místních společenstvích. Je třeba dodržovat práva těchto společenství stanovená v úmluvě Mezinárodní organizace práce č. 169 o domorodém a kmenovém obyvatelstvu a rovněž v deklaraci OSN o právech původního obyvatelstva, kterou přijalo Valné shromáždění OSN v roce 2007, a jejich dodržování by měla usnadnit prováděcí opatření Unie.

Pozměňovací návrh 15

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 5

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(5) Úmluva uznává, že státy mají *suverénní právo* na přírodní zdroje nacházející se v jejich *působnosti* a pravomoc určit přístup *k jejich* genetickým zdrojům. Úmluva ukládá všem smluvním stranám povinnost, aby usnadnily přístup ke genetickým zdrojům, na něž mají *suverénní právo*. Zároveň musí všechny smluvní strany přijmout taková opatření, aby byly výsledky výzkumu a vývoje a přínosy vyplývající z komerčního a jiného využívání genetických zdrojů rozděleny spravedlivě a rovnocenně se smluvní stranou poskytující takové zdroje. Takové rozdělení ***se musí dít*** na základě vzájemně dohodnutých podmínek. Úmluva rovněž řeší přístup a rozdělení přínosů, pokud jde o znalosti, inovace a postupy domorodých a místních společenství vhodné pro ochranu a trvale udržitelné využívání biologické rozmanitosti.	(5) Úmluva uznává, že státy mají *svrchovaná práva* na přírodní zdroje nacházející se v jejich *jurisdikci* a pravomoc určit přístup *ke svým* genetickým zdrojům. Úmluva ukládá všem smluvním stranám povinnost, aby usnadnily přístup ke genetickým zdrojům, na něž mají *svrchovaná práva*, ***jiným smluvním stranám, které je musí využívat ekologicky***. Zároveň musí všechny smluvní strany přijmout taková opatření, aby byly výsledky výzkumu a vývoje a přínosy vyplývající z komerčního a jiného využívání genetických zdrojů rozděleny spravedlivě a rovnocenně se smluvní stranou poskytující takové zdroje. Takové rozdělení musí ***být provedeno výhradně s předchozím informovaným souhlasem země původu tohoto zdroje a přínosy musí být stanoveny*** na základě vzájemně dohodnutých podmínek. Úmluva rovněž řeší přístup a rozdělení přínosů, pokud jde o znalosti, inovace a postupy domorodých a místních společenství vhodné pro ochranu a trvale udržitelné využívání biologické rozmanitosti. ***Genetické zdroje by měly být využívány vskutku vyváženě a udržitelně s právoplatnou účastí místních společenství, protože jedině takto mohou mít všechny strany spravedlivý a rovnocenný prospěch z příležitostí, rozvoje a přínosů plynoucích z jejich využívání.***

Pozměňovací návrh 16

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 6

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(6) Nagojský protokol o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání k Úmluvě o biologické rozmanitosti (dále jen „Nagojský protokol“) je mezinárodní smlouvou přijatou dne 29. října 2010 smluvními stranami Úmluvy. Nagojský protokol ***výrazně rozšiřuje*** obecná pravidla Úmluvy týkající se přístupu ke genetickým zdrojům a k tradičním znalostem s nimi souvisejícím a rozdělení přínosů z jejich využívání.	(6) Nagojský protokol o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání k Úmluvě o biologické rozmanitosti (dále jen „Nagojský protokol“) je mezinárodní smlouvou přijatou dne 29. října 2010 smluvními stranami Úmluvy. Nagojský protokol ***upřesňuje*** obecná pravidla Úmluvy týkající se přístupu ke genetickým zdrojům a k tradičním znalostem s nimi souvisejícím a rozdělení ***peněžitých a nepeněžitých*** přínosů z jejich využívání ***a následného uvádění na trh***.

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 17

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 7 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(7a) Nagojský protokol se vztahuje na genetické zdroje ve smyslu článku 15 Úmluvy, jenž má v porovnání s článkem 4 Úmluvy omezenou oblast působnosti. To znamená, že Nagojský protokol se nevztahuje na celou oblast působnosti podle článku 4, tedy např. na činnosti prováděné v mořských oblastech za hranicemi vnitrostátní jurisdikce. Žádné ustanovení Nagojského protokolu však smluvním stranám nebrání v tom, aby své zásady rozšířily na činnosti prováděné v těchto mořských oblastech.

Pozměňovací návrh 18

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 8

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(8) Je třeba vytvořit srozumitelný a spolehlivý rámec pro provedení Nagojského protokolu, který by měl ***v Unii posílit možnosti výzkumu a vývoje v oblasti přírody. Je rovněž nezbytné, aby se*** v Unii ***zabránilo*** využívání protiprávně získaných genetických zdrojů nebo tradičních znalostí souvisejících s ***genetickými*** zdroji ***a podpořilo účinné provádění závazků týkajících se rozdělení přínosů, které byly stanoveny v podmínkách, na nichž se mezi sebou dohodli poskytovatelé a uživatelé genetických zdrojů***.	(8) Je třeba vytvořit srozumitelný a spolehlivý rámec pro provedení Nagojského protokolu ***a příslušných ustanovení Úmluvy***, který by měl ***podpořit jejich hlavní cíl, tj. zachování biologické rozmanitosti a trvale udržitelné využívání jejích složek a spravedlivé a rovnocenné rozdělení přínosů plynoucích*** z ***využívání genetických zdrojů***. ***Znamená to rovněž, že je*** v Unii ***nutné zabránit*** využívání protiprávně získaných genetických zdrojů nebo tradičních znalostí souvisejících s ***těmito*** zdroji. ***Je také velmi důležité podpořit v Unii příležitosti k výzkumu a vývoji vycházejících*** z ***přírody, zejména*** zlepšením ***právní jistoty, pokud jde o využívání genetických zdrojů a tradičních znalostí.***

Pozměňovací návrh 19

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 8 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(8a) Používání nezákonně získaných genetických zdrojů nebo uvedení produktů na trh, které byly získány z takových zdrojů či pomocí souvisejících tradičních znalostí, by mělo být zakázáno.

Pozměňovací návrh 20

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 8 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(8b) Rámec vytvořený tímto nařízením je rovněž zapotřebí k zachování a prohloubení důvěry mezi smluvními stranami, domorodými a místními společenstvími a skupinami zúčastněných stran, jež využívají přístupu a rozdělení přínosů z genetických zdrojů.

Pozměňovací návrh 21

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 9

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(9) Aby byla zajištěna právní jistota, je důležité, aby se prováděcí předpisy k Nagojskému protokolu vztahovaly pouze na ***genetické zdroje*** a ***tradiční znalosti související*** s genetickými zdroji, ***k nimž bude umožněn přístup až poté, kdy vstoupí Nagojský protokol*** v platnost pro Unii.	(9) Aby byla zajištěna právní jistota, je důležité, aby se prováděcí předpisy k Nagojskému protokolu vztahovaly pouze na ***nové získávání nebo nové využívání genetických zdrojů*** a ***tradičních znalostí souvisejících*** s genetickými zdroji***, tj. na činnosti, které jsou uskutečňovány nebo zahájeny po vstupu Nagojského protokolu*** v platnost pro Unii.

Pozměňovací návrh 22

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 11

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(11) *Je důležité stanovit* v souladu s Nagojským protokolem, že využívání genetických zdrojů se týká výzkumu a vývoje v oblasti genetického a biochemického složení ***vzorků genetického materiálu, což zahrnuje výzkum a vývoj izolovaných složek extrahovaných z genetického materiálu, ke kterému byl v smluvní straně Nagojského protokolu dán přístup***.	(11) V souladu s Nagojským protokolem *je důležité stanovit*, že využívání genetických zdrojů se týká výzkumu a vývoje v oblasti genetického a biochemického složení ***genetických zdrojů. Výzkum a vývoj by měly být chápány jako zkoumání a studium genetického nebo biochemického složení genetických zdrojů s cílem získat poznatky a dospět k závěrům, včetně zajištění inovací a praktického využití.***

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 23

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 14

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(14) S cílem zajistit efektivní provedení Nagojského protokolu by měli *mít* všichni uživatelé genetických zdrojů a tradičních znalostí souvisejících s těmito zdroji *za povinnost* postupovat s náležitou pečlivostí při zajišťování toho, aby byl přístup ke genetickým zdrojům a souvisejícím tradičním znalostem využíván v souladu s platnými právními předpisy, a *při* ***případném*** *rozdělování přínosů*. Vzhledem k rozmanitosti uživatelů v Unii není vhodné uložit všem uživatelům povinnost přijmout stejná opatření při uplatňování náležité pečlivosti. ***Měly by být proto stanoveny pouze minimální prvky pro opatření náležité pečlivosti.*** Konkrétní volba nástrojů a opatření použitých při uplatňování náležité pečlivosti *uživateli* by měla být podporována uznáváním osvědčených postupů a ***doplňujícími opatřeními na podporu*** odvětvových kodexů chování, vzorových smluvních ustanovení a pokynů, aby se zvýšila právní jistota a snížily náklady. Povinnost uživatelů uchovávat informace relevantní pro přístup a rozdělení přínosů by měla být časově omezena a mělo by být ponecháno určité časové rozpětí pro případnou inovaci.	(14) S cílem zajistit efektivní provedení Nagojského protokolu by měli *být* všichni uživatelé genetických zdrojů a tradičních znalostí souvisejících s těmito zdroji *povinni* postupovat s náležitou pečlivostí při zajišťování toho, aby byl přístup ke genetickým zdrojům a souvisejícím tradičním znalostem využíván v souladu s platnými právními předpisy a *aby byly rozdělovány přínosy*. Vzhledem k rozmanitosti uživatelů v Unii není vhodné uložit všem uživatelům povinnost přijmout stejná opatření při uplatňování náležité pečlivosti. Konkrétní volba nástrojů a opatření použitých *uživateli* při uplatňování náležité pečlivosti by měla být podporována uznáváním osvědčených postupů a odvětvových kodexů chování, vzorových smluvních ustanovení a pokynů, aby se zvýšila právní jistota a snížily náklady. Povinnost uživatelů uchovávat informace relevantní pro přístup a rozdělení přínosů by měla být časově omezena a mělo by být ponecháno určité časové rozpětí pro případnou inovaci.

Pozměňovací návrh 24

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 14 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(14a) Úspěšné provádění Nagojského protokolu závisí na tom, zda uživatelé a poskytovatelé genetických zdrojů nebo tradičních znalostí spojených s genetickými zdroji se vzájemně shodnou na podmínkách, které nejenže povedou ke spravedlivému rozdělení přínosů, ale rovněž podpoří širší cíl protokolu, jímž je posílení ochrany biologické rozmanitosti.

Pozměňovací návrh 25

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 16

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(16) Při stanovování opatření náležité pečlivosti by měly hrát důležitou úlohu osvědčené postupy vyvinuté uživateli, které jsou zvlášť vhodné pro dodržení systému provádění Nagojského protokolu s vysokou právní jistotou a s nízkými náklady. Uživatelé by měli mít možnost navazovat na stávající kodexy chování zabývající se přístupem a rozdělováním přínosů, které byly vytvořeny pro akademickou sféru a různá průmyslová odvětví. Sdružení uživatelů by měla mít možnost požádat Komisi, aby určila, zda může být konkrétní kombinace postupů, nástrojů nebo mechanismů, na kterou sdružení dohlíží, uznána za osvědčený postup. Příslušné orgány členských států by měly vycházet z toho, že provádění uznaného osvědčeného postupu uživatelem snižuje riziko, že uživatel nedodrží pravidla, a odůvodňuje menší míru nutné kontroly dodržování pravidel. Totéž by mělo platit pro osvědčené postupy, jež byly přijaty společně smluvními stranami Nagojského protokolu.	***vypouští se***

Pozměňovací návrh 26

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 17

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(17) Uživatelé by měli při přesně stanovených příležitostech v rámci řetězce činností***, které tvoří využívání,*** prohlásit, že plní povinnost náležité pečlivosti. *Vhodné příležitosti* pro tato prohlášení jsou obdržení ***veřejných*** prostředků na výzkum, *schválení uvedení produktu vyvinutého na základě genetických zdrojů na trh*, nebo v případě, kdy takové schválení není vyžadováno, okamžik jeho uvedení na trh. Prohlášení učiněné při ***podávání*** žádosti o schválení produktu pro uvedení na trh by nebylo součástí schvalovacího postupu jako takového a bylo by určeno pro příslušné orgány zřízené podle tohoto nařízení.	(17) Uživatelé by měli při přesně stanovených příležitostech v rámci řetězce činností prohlásit, že plní povinnost náležité pečlivosti***, a tuto skutečnost by měli doložit***. *V případě, kdy se vyžaduje schválení produktu vyvinutého na základě genetických zdrojů pro jeho uvedení na trh,* jsou *vhodnými příležitostmi* pro tato prohlášení ***udělení předchozího informovaného souhlasu a stanovení vzájemně dohodnutých podmínek,*** obdržení prostředků na výzkum***, podání žádosti o práva duševního vlastnictví u příslušných vnitrostátních, regionálních nebo mezinárodních institucí,*** nebo v případě, kdy takové schválení není vyžadováno, okamžik jeho uvedení na trh. Prohlášení učiněné při ***podání žádosti o uznání práv duševního vlastnictví nebo*** žádosti o schválení produktu pro uvedení na trh by nebylo součástí schvalovacího postupu jako takového a bylo by určeno pro příslušné orgány zřízené podle tohoto nařízení.

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 27

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 18

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(18) Sběr genetických zdrojů ve volné přírodě většinou provádějí ***pro nekomerční účely univerzitní*** výzkumní pracovníci ***a sběratelé***. V převážné většině případů a v téměř všech sektorech se přístup k nově získaným genetickým zdrojům uskutečňuje prostřednictvím zprostředkovatelů, sbírek nebo subjektů, které získávají genetické zdroje ve třetích zemích.	(18) Sběr genetických zdrojů ve volné přírodě většinou provádějí ***soukromí sběratelé a soukromé společnosti, často pro komerční účely, a akademičtí*** výzkumní pracovníci ***či vědecké instituce pro nekomerční účely***. V převážné většině případů a v téměř všech sektorech se přístup k nově získaným genetickým zdrojům uskutečňuje prostřednictvím zprostředkovatelů, sbírek nebo subjektů, které získávají genetické zdroje ve třetích zemích ***pro komerční i nekomerční účely***. ***Toto nařízení by mělo zajistit, aby všechny zúčastněné strany dodržovaly ustanovení vzájemně dohodnutých podmínek prvotního přístupu týkajícího se převodu provedeného třetí stranou. V mnoha případech by následné využívání nebo uvedení na trh mohlo vyžadovat další stanovení nových vzájemně dohodnutých podmínek.***

Pozměňovací návrh 28

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 19

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(19) ***Hlavními*** dodavateli genetických zdrojů a tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji využívaných v Unii ***jsou sbírky***. Je třeba ***zavést*** v Unii systém ***důvěryhodných*** sbírek. Díky tomuto systému ***by bylo*** u sbírek ***uvedených v registru důvěryhodných sbírek*** Unie zaručeno, že ***by*** třetím osobám ***byly*** dodávány pouze vzorky genetických zdrojů s dokumentací prokazující jejich zákonné získání a v případě potřeby existenci vzájemně dohodnutých podmínek. Systém ***důvěryhodných*** sbírek Unie by výrazně snížil riziko, že by se v Unii využívaly protiprávně získané genetické zdroje. Příslušné orgány členských států by ověřily, zda sbírka splňuje požadavky pro uznání za ***důvěryhodnou*** sbírku Unie. U uživatelů, kteří získali nějaký genetický zdroj ze sbírky zařazené do registru Unie, by mělo platit, že postupovali s náležitou pečlivostí při získávání všech nezbytných informací. To by mělo být výhodné zvláště pro výzkumné pracovníky v akademické sféře, jakož i pro malé a střední podniky.	(19) ***Nejdostupnějšími*** dodavateli genetických zdrojů a tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji využívaných v Unii ***je většina sbírek***. ***Jakožto dodavatelé mohou hrát významnou úlohu a pomoci jiným uživatelům v dokumentačním řetězci dodržovat své povinnosti. Za tímto účelem*** je třeba v Unii ***zavést*** systém ***registrovaných*** sbírek. Díky tomuto systému ***je*** u sbírek ***registrovaných na úrovni*** Unie zaručeno, že třetím osobám jsou dodávány pouze vzorky genetických zdrojů s dokumentací prokazující jejich zákonné získání a v případě potřeby existenci vzájemně dohodnutých podmínek. Systém ***registrovaných*** sbírek Unie by výrazně snížil riziko, že by se v Unii využívaly protiprávně získané genetické zdroje. Příslušné orgány členských států by ověřily, zda sbírka splňuje požadavky pro uznání za ***registrovanou*** sbírku Unie ***a zda je schopna zohledňovat širší cíle Nagojského protokolu, tj. spravedlivě a rovnocenně rozdělovat přínosy plynoucí z využívání genetických zdrojů a podporovat zachování biologické rozmanitosti***. U uživatelů, kteří získali nějaký genetický zdroj ze sbírky zařazené do registru Unie, by mělo platit, že postupovali s náležitou pečlivostí při získávání všech nezbytných informací. To by mělo být výhodné zvláště pro výzkumné pracovníky v akademické sféře, jakož i pro malé a střední podniky.

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 29

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 19 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(19a) Registrované sbírky Unie by měly podporovat cíl Nagojského protokolu. V souladu s články 21 a 22 tohoto protokolu by měly přispívat ke zvyšování informovanosti a budování kapacit v rozsahu, v jakém to umožňují zdroje, které mají k dispozici. Příslušné orgány mohou zvážit, zda sbírkám na tyto činnosti poskytnou finanční prostředky. Každá registrovaná sbírka Unie by se měla ve spolupráci s domorodými a místními společenstvími, orgány, antropology a případě i jinými subjekty podílet na úsilí o zdokumentování tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji. Při využívání těchto znalostí je nezbytné plně dodržovat příslušná práva. Informace o těchto znalostech by měly být zveřejňovány, pokud to slouží dané věci a v žádném případě nenarušuje ochranu příslušných práv nebo jejich ochraně nebrání.

Pozměňovací návrh 30

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 20

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(20) Příslušné orgány členských států by měly ověřit, zda uživatelé dodržují své povinnosti. V této souvislosti by měly příslušné orgány přijímat mezinárodně uznávaná osvědčení o shodě jakožto důkaz, že byly genetické zdroje získány legálně a že byly vzájemně dohodnuty podmínky. Příslušné orgány by také měly uchovávat záznamy o provedených kontrolách a v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí by měly zpřístupňovat příslušné informace.	(20) Příslušné orgány členských států by měly ověřit, zda uživatelé dodržují své povinnosti. V této souvislosti by měly příslušné orgány přijímat mezinárodně uznávaná osvědčení o shodě jakožto důkaz, že byly genetické zdroje získány legálně a že byly vzájemně dohodnuty podmínky. ***Není-li k dispozici mezinárodní osvědčení, měly by se za důkaz toho, že příslušné genetické zdroje byly získány legálně a že byly stanoveny vzájemně dohodnuté podmínky, považovat ostatní právně přípustné formy souladu.*** Příslušné orgány by také měly uchovávat záznamy o provedených kontrolách a v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí by měly zpřístupňovat příslušné informace.

Pozměňovací návrh 31

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 22 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(22a) Unie by se měla chopit iniciativy a zajistit, aby bylo dosaženo cílů Nagojského protokolu týkajících se globálního mnohostranného mechanismu rozdělení přínosů s cílem posílit zdroje na podporu zachování biologické rozmanitosti a trvale udržitelného využívání jejích složek na celém světě.

Pozměňovací návrh 33

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 23

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(23) Platforma Unie pro přístup by měla umožnit projednávání takových otázek, jako jsou podmínky přístupu v členských státech, navržení a účinnost režimů přístupu, jednodušší přístup pro nekomerční výzkum, postupy přístupu ke sbírkám v Unii, přístup zúčastněných stran Unie v třetích zemích či sdílení osvědčených postupů, a přispět k optimálnímu řešení uvedených problémů.	(23) Platforma Unie pro přístup ***a spravedlivé a rovnocenné rozdělení přínosů*** by měla umožnit projednávání takových otázek, jako jsou podmínky přístupu v členských státech, navržení a účinnost režimů přístupu ***a rozdělení přínosů***, jednodušší přístup ***a rozdělení přínosů*** pro nekomerční výzkum, postupy přístupu ke sbírkám v Unii ***a rozdělení přínosů***, přístup ***a rozdělení přínosů*** zúčastněných stran Unie v třetích zemích či sdílení osvědčených postupů, a přispět k optimálnímu řešení uvedených problémů. ***Platforma Unie by měla plně respektovat pravomoci členských států a případně usilovat o to, aby bylo zajištěno zapojení domorodých a místních společenství v souladu s Nagojským protokolem.***

Pozměňovací návrh 34

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Toto nařízení stanoví pravidla upravující přístup ke genetickým zdrojům a tradičním znalostem souvisejícím s genetickými zdroji a rozdělení přínosů z nich plynoucích v souladu s ustanoveními Nagojského protokolu o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání k Úmluvě o biologické rozmanitosti (Nagojský protokol).	Toto nařízení stanoví pravidla upravující ***požadavky na*** přístup ke genetickým zdrojům a tradičním znalostem souvisejícím s genetickými zdroji a rozdělení přínosů z nich plynoucích v souladu s ustanoveními Nagojského protokolu o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání k Úmluvě o biologické rozmanitosti (Nagojský protokol).

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 35

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 1 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Cílem tohoto nařízení je spravedlivé a rovnocenné rozdělení přínosů plynoucích z využívání genetických zdrojů, a přispět tak k zachování biologické rozmanitosti a trvale udržitelnému způsobu využívání jejích složek v souladu s cíli Úmluvy o biologické rozmanitosti („Úmluva“).

Pozměňovací návrh 36

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 1 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Toto nařízení stanoví povinnosti uživatelů genetických zdrojů a tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji. Součástí systému, který je zřízen tímto nařízením pro provedení Nagojského protokolu, jsou i opatření, jež uživatelům usnadní plnění jejich povinností, a rovněž rámec opatření pro sledování a kontrolu, jež vypracují a zavedou členské státy Unie. Nařízení také zahrnuje ustanovení, jež podporují činnost příslušných subjektů zaměřenou na zvyšování informovanosti o významu genetických zdrojů a tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji a o souvisejících otázkách přístupu a rozdělení přínosů, jakož i činnosti, které napomáhají budování kapacit v rozvojových zemích v souladu s ustanoveními Nagojského protokolu.

Pozměňovací návrh 37

Návrh nařízení

Článek 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Toto nařízení se vztahuje na genetické zdroje, na něž mají státy *suverénní právo*, a na tradiční znalosti související s genetickými zdroji, k nimž je umožněn přístup po vstupu Nagojského protokolu v platnost pro Unii. Vztahuje se také na přínosy plynoucí z využívání těchto genetických zdrojů a tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji.	Toto nařízení se vztahuje na genetické zdroje, na něž mají státy *svrchovaná práva*, a na tradiční znalosti související s genetickými zdroji, k nimž je umožněn přístup po vstupu Nagojského protokolu v platnost pro Unii. Vztahuje se také na přínosy plynoucí z využívání těchto genetických zdrojů a tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji.

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Toto nařízení se nevztahuje na genetické zdroje, u nichž je přístup a rozdělení přínosů upravováno zvláštním mezinárodním nástrojem, jehož je Unie smluvní stranou.	Toto nařízení se nevztahuje na genetické zdroje, u nichž je přístup a rozdělení přínosů upravováno zvláštním mezinárodním nástrojem, jehož je Unie smluvní stranou.
	Nařízení se nevztahuje na genetické zdroje, jejichž země původu se rozhodla, že nepřijme vnitrostátní předpisy pro přístup v souladu s požadavky Nagojského protokolu nebo pro obchod s komoditami obecně. Je vhodné pečlivě sledovat užitečnou a relevantní aktuální činnost nebo postupy jiných mezinárodních organizací.

Pozměňovací návrh 38

Návrh nařízení

Čl. 3 – bod 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. „genetickými zdroji“ genetický materiál skutečné nebo potenciální hodnoty;	3. „genetickými zdroji“ genetický materiál skutečné nebo potenciální hodnoty ***či jejich deriváty***;

Pozměňovací návrh 39

Návrh nařízení

Čl. 3.– bod 3 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	3a. „derivátem“ přirozeně se vyskytující biochemická sloučenina plynoucí z genetické exprese nebo metabolismu biologických či genetických zdrojů, a to i pokud neobsahuje funkční jednotky dědičnosti;

Pozměňovací návrh 40

Návrh nařízení

Čl. 3 – bod 5

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
5. „uživatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá genetické zdroje nebo tradiční znalosti související s genetickými zdroji;	5. „uživatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá genetické zdroje nebo tradiční znalosti související s genetickými zdroji ***nebo která genetické zdroje nebo produkty, které pocházejí z genetických zdrojů či jsou založené na tradičních znalostech souvisejících s genetickými zdroji, následně uvádí na trh***;

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 41

Návrh nařízení

Čl. 3 – bod 6

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
6. „využíváním genetických zdrojů“ uskutečňování výzkumu a vývoje v oblasti genetického nebo biochemického složení genetických zdrojů;	6. „využíváním genetických zdrojů“ uskutečňování výzkumu a vývoje v oblasti genetického nebo biochemického složení genetických zdrojů***, a to i pomocí biotechnologií***;

Pozměňovací návrh 42

Návrh nařízení

Čl. 3. – bod 6 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	6a. „uvedením na trh“ první dodání výrobku na trh Unie.

Pozměňovací návrh 43

Návrh nařízení

Čl. 3 – bod 6 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	6b. „biotechnologií“ jakákoli technologie, která využívá biologických systémů, živých organismů nebo jejich derivátů k produkci nebo modifikaci výrobků či procesů pro specifické použití;

Pozměňovací návrh 44

Návrh nařízení

Čl. 3. – bod 8 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	8a. „protiprávně získanými genetickými zdroji“ genetické zdroje a tradiční znalosti související s genetickými zdroji získané v rozporu s platnými mezinárodními a vnitrostátními právními předpisy, které upravují přístup a rozdělení přínosů v zemi původu;

Pozměňovací návrh 45

Návrh nařízení

Čl. 3 – bod 11

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
11. „mezinárodně uznávaným osvědčením o shodě“ povolení přístupu nebo obdobný dokument vydaný příslušným vnitrostátním orgánem v souladu s čl. 6 odst. 3 písm. e) Nagojského protokolu, který má k dispozici Informační systém pro přístup a rozdělení přínosů;	11. *(Netýká se českého znění.)*

Pozměňovací návrh 46

Návrh nařízení

Čl. 3 – bod 12

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
12. „Informačním systémem pro přístup a rozdělení přínosů“ celosvětový portál pro sdílení informací zřízený podle čl. 14 odst. 1 Nagojského protokolu.	12. *(Netýká se českého znění.)*

Pozměňovací návrh 47

Návrh nařízení

Čl. 4 – odst. - 1 (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	-1. Využívání protiprávně získaných genetických zdrojů je v Unii zakázáno.

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 48

Návrh nařízení

Čl. 4 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Uživatelé musí postupovat s náležitou pečlivostí při zajišťování toho, aby byly genetické zdroje a tradiční znalosti související s genetickými zdroji využívány ***v souladu s*** platnými právními předpisy o přístupu a rozdělení přínosů nebo regulačními požadavky a aby byly ***případné*** přínosy spravedlivě a rovnocenně rozděleny na základě ***vzájemně*** dohodnutých podmínek. Uživatelé získávají, uchovávají a předávají dalším uživatelům informace významné z hlediska přístupu a rozdělení přínosů.	1. Uživatelé musí postupovat s náležitou pečlivostí při zajišťování toho, aby byly genetické zdroje a tradiční znalosti související s genetickými zdroji využívány ***s předchozím informovaným souhlasem a na základě vzájemně dohodnutých podmínek, jak je stanoveno*** platnými právními předpisy o přístupu a rozdělení přínosů nebo regulačními požadavky, a aby byly přínosy spravedlivě a rovnocenně rozděleny na základě ***těchto*** dohodnutých podmínek. Uživatelé získávají, uchovávají a předávají dalším uživatelům ***všechny*** informace ***a dokumenty, které jsou*** významné z hlediska přístupu a rozdělení přínosů ***a důležité pro dodržování ustanovení tohoto nařízení***.

Pozměňovací návrh 49

Návrh nařízení

Čl. 4 – odst. 1 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	1a. Genetické zdroje a související tradiční znalosti jsou dalším uživatelům předávány pouze na základě mezinárodně uznávaného osvědčení o shodě a vzájemně dohodnutých podmínkách nebo na základě předchozího informovaného souhlasu a vzájemně dohodnutých podmínkách. Pokud nejsou k dispozici vzájemně dohodnuté podmínky nebo pokud následní uživatelé zamýšlejí využívat genetické zdroje či tradiční znalosti za podmínek, které nejsou uvedeny v původních podmínkách, musí tito uživatelé se zemí původu stanovit vzájemně dohodnuté podmínky.

Pozměňovací návrh 51

Návrh nařízení

Čl. 4 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Uživatelé:	2. Uživatelé:

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
a) získávají, uchovávají a předávají dalším uživatelům informace o	a) ***v případě genetických zdrojů získaných od smluvních stran Nagojského protokolu, které mají regulovaný přístup ke svým genetickým zdrojům v souladu s článkem 6 Nagojského protokolu,*** získávají, uchovávají a předávají dalším uživatelům informace o ***mezinárodně uznávaném osvědčení o shodě, jakož i informace o obsahu vzájemně dohodnutých podmínek nebo informace o:***
1) datu a místě přístupu ke genetickým zdrojům a tradičním znalostem souvisejícím s těmito zdroji;	1) datu a místě přístupu ke genetickým zdrojům a tradičním znalostem souvisejícím s těmito zdroji;
2) popisu genetických zdrojů nebo tradičních znalostí souvisejících s těmito využívanými zdroji, včetně dostupných unikátních identifikátorů;	2) popisu genetických zdrojů nebo tradičních znalostí souvisejících s těmito využívanými zdroji, včetně dostupných unikátních identifikátorů;
3) bezprostředním původu získaných zdrojů nebo znalostí, jakož i o dalších uživatelích genetických zdrojů nebo tradičních znalostí souvisejících s těmito zdroji;	3) bezprostředním původu získaných zdrojů nebo znalostí, jakož i o dalších uživatelích genetických zdrojů nebo tradičních znalostí souvisejících s těmito zdroji;
4) existenci nebo neexistenci práv a povinností týkajících se přístupu a rozdělení přínosů;	4) existenci nebo neexistenci práv a povinností týkajících se přístupu a rozdělení přínosů;
5) ***rozhodnutích o*** přístupu a případně vzájemně dohodnutých podmínkách;	5) ***povoleních k*** přístupu a případně vzájemně dohodnutých podmínkách***, včetně opatření týkajících se rozdělení přínosů***;
	6) uplatňování požadavků kladených specializovanými mezinárodními nástroji ve smyslu článku 2 na přístup a rozdělení přínosů, které mohou omezit nebo zmírnit povinnosti uživatele podle tohoto nařízení; v tomto případě informace rovněž uvádějí, že využití je upraveno zvláštními nástroji;
b) získávají doplňující informace nebo dokumenty, pokud přetrvávají pochybnosti ohledně legality přístupu a využívání, a	b) získávají doplňující informace nebo dokumenty, pokud přetrvávají pochybnosti ohledně legality přístupu a využívání, a
c) získávají řádné povolení k přístupu, vypracovávají vzájemně dohodnuté podmínky nebo ukončují využívání, pokud se ukáže, že přístup nebyl v souladu s platnými právními předpisy nebo regulačními požadavky týkajícími se přístupu a rozdělení přínosů.	c) získávají řádné povolení k přístupu, vypracovávají vzájemně dohodnuté podmínky nebo ukončují využívání, pokud se ukáže, že přístup nebyl v souladu s platnými právními předpisy nebo regulačními požadavky týkajícími se přístupu a rozdělení přínosů.

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 52

Návrh nařízení

Čl. 4 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. Uživatelé uchovávají informace, které jsou významné pro přístup a rozdělení přínosů, po dobu dvaceti let po skončení doby využívání.	3. Uživatelé uchovávají informace, které jsou významné pro přístup a rozdělení přínosů, po dobu dvaceti let po skončení doby využívání ***nebo po následném uvedení produktů na trh***.

Pozměňovací návrh 53

Návrh nařízení

Čl. 4 – odst. 4 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	4a. Komise je oprávněna do … [1] ***přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14a s cílem stanovit pravidla rozdělení přínosů v souladu s odstavcem 4a. Tato pravidla vyžadují, aby k rozdělení přínosů docházelo alespoň na úrovni osvědčených postupů v dotčeném odvětví, a stanoví podmínky rozdělení nepeněžních přínosů.***

[1] ***Šest měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost.***

Pozměňovací návrh 54

Návrh nařízení

Čl. 4 – odst. 4 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	4b. Uživatelé se při sjednávání vzájemně dohodnutých podmínek s poskytovateli genetických zdrojů nebo tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji snaží zajistit, aby tyto podmínky přispívaly k zachování biologické rozmanitosti a trvale udržitelnému využívání jejích složek a k předávání technologií do rozvojových zemí.

Pozměňovací návrh 55

Návrh nařízení

Článek 5

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Článek 5	***vypouští se***
Důvěryhodné sbírky Unie	
1. Komise vytvoří a bude spravovat registr důvěryhodných sbírek Unie. Tento registr bude na internetu, snadno dostupný pro uživatele a bude obsahovat sbírky genetických zdrojů, které splňují kritéria důvěryhodné sbírky Unie.	
2. Každý členský stát zváží na žádost sbírky v rámci své působnosti její zařazení do registru důvěryhodných sbírek Unie. Po ověření, že sbírka splňuje kritéria stanovená v odstavci 3, oznámí členský stát neprodleně Komisi název sbírky, kontaktní údaje a druh sbírky. Komise neprodleně zařadí takto získané informace do registru důvěryhodných sbírek Unie.	
3. Aby mohla být sbírka zařazena do registru důvěryhodných sbírek Unie, prokáže vlastník sbírky, že je schopen:	
a) používat standardní postupy při výměně vzorků genetických zdrojů a souvisejících informací s jinými sbírkami i při dodávaní vzorků genetických zdrojů a souvisejících informací třetím osobám pro jejich využití;	
b) dodávat vzorky genetických zdrojů a související informace k využití třetím osobám pouze s dokumentací dokládající, že ke zdrojům a informacím získal přístup v souladu s příslušnými právními předpisy, a případně za vzájemně dohodnutých podmínek pro spravedlivé a rovnocenné rozdělení přínosů;	
c) vést záznamy o všech vzorcích genetických zdrojů a souvisejících informacích dodaných k využití třetím osobám;	
d) zavést nebo využívat unikátní identifikátory u vzorků genetických zdrojů dodaných třetím osobám;	
e) používat vhodné nástroje ke sledování a monitorování výměn vzorků genetických zdrojů a souvisejících informací s jinými sbírkami.	

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
4. Členské státy pravidelně ověřují, zda každá sbírka v rámci jejich působnosti, která je zařazená do registru důvěryhodných sbírek Unie, efektivně uplatňuje opatření stanovená v odstavci 3.	
Členské státy neprodleně informují Komisi, pokud sbírka v rámci jejich působnosti, která byla zařazena do registru Unie, již není v souladu s odstavcem 3.	
5. Pokud existuje důkaz, že sbírka zařazená do registru důvěryhodných sbírek Unie neuplatňuje opatření stanovená v odstavci 3, určí dotyčný členský stát po projednání s majitelem dotyčné sbírky neprodleně nápravná opatření.	
Komise vyškrtne sbírku z registru důvěryhodných sbírek Unie, pokud se zjistí, zejména na základě informací poskytnutých podle odstavce 4, že sbírka zařazená do registru důvěryhodných sbírek Unie má výrazné nebo přetrvávající problémy s dodržováním odstavce 3.	
6. Komise je oprávněna přijmout prováděcí akty pro stanovení postupů k provádění odstavců 1 až 5 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem stanoveným v čl. 15 odst. 2.	

Pozměňovací návrh 56

Návrh nařízení

Čl. 6 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Komise zveřejní seznam příslušných orgánů, a to rovněž na internetu. Komise tento seznam aktualizuje.	2. Komise zveřejní seznam příslušných orgánů, a to rovněž na internetu. Komise tento seznam aktualizuje. ***Zvláštní pozornost věnuje nejvzdálenějším regionům vzhledem k významu a zranitelnosti genetických zdrojů nacházejících se na jejich území a s cílem zabránit jejich nadměrnému využívání.***

Pozměňovací návrh 57

Návrh nařízení

Čl. 6 – odst. 3 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	3a. Kontaktní místo určené Komisí podle odstavce 3 zajistí konzultace s příslušnými orgány Unie zřízenými podle nařízení (ES) č. 338/97 [1] ***a s příslušnými vnitrostátními orgány, které uvedené nařízení provádějí.***

[1] ***Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1.***

Pozměňovací návrh 58

Návrh nařízení

Čl. 6 – odst. 3 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	3b. Příslušné orgány a kontaktní místo pro otázky přístupu a rozdělení přínosů poskytují poradenství veřejnosti a potenciálním uživatelům, kteří hledají informace o uplatňování tohoto nařízení a příslušných ustanovení Úmluvy a Nagojského protokolu v Unii.

Pozměňovací návrh 59

Návrh nařízení

Čl. 7 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Členské státy a Komise požádají všechny příjemce, kteří dostávají veřejné finanční prostředky na výzkum spojený s využíváním genetických zdrojů a tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji, aby prohlásili, že budou postupovat s náležitou pečlivostí v souladu s článkem 4.	***vypouští se***

Pozměňovací návrh 60

Návrh nařízení

Čl. 7 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Uživatelé příslušným orgánům určeným podle čl. 6 odst. 1 oznámí, že ***postupovali s náležitou pečlivostí v souladu s článkem*** 4, když ***žádali*** o *schválení uvedení* na trh *u produktu vyvinutého* na základě genetických zdrojů nebo tradičních znalostí souvisejících s těmito zdroji, nebo v okamžiku jeho uvedení na trh, pokud se takové schválení nevyžaduje.	2. Uživatelé příslušným orgánům určeným podle čl. 6 odst. 1 oznámí, že ***splnili povinnosti podle článku*** 4***, a předloží související informace***, když:

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	a) získali předchozí informovaný souhlas a byly stanoveny vzájemně dohodnuté podmínky;
	b) obdrželi finanční prostředky na výzkum spojený s využíváním genetických zdrojů a tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji;
	c) podali žádost o udělení patentu nebo práv k novým odrůdám u příslušných vnitrostátních, regionálních nebo mezinárodních institucí, jež se týká mj. genetických zdrojů, k nimž byl poskytnut přístup, produktů, včetně derivátů, a postupů odvozených na základě využívání biotechnologií nebo tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji;
	d) požádali o schválení, *aby mohl být* na trh *uveden produkt vyvinutý* na základě genetických zdrojů nebo tradičních znalostí souvisejících s těmito zdroji. nebo
	e) v okamžiku jeho uvedení na trh, pokud se takové schválení nevyžaduje.

Pozměňovací návrh 61

Návrh nařízení

Čl. 7 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Příslušné orgány zašlou ***Komisi každé dva roky*** informace získané ***na základě odstavců 1 a 2***. Komise ***shrne*** získané informace a ***dá je k dispozici Informačnímu systému pro přístup a rozdělení přínosů***.	Příslušné orgány ***ověří informace poskytnuté podle odst. 2 písm. b) až e) a do tří měsíců*** zašlou informace získané ***podle tohoto článku Informačnímu systému pro přístup a rozdělení přínosů, Komisi a případně příslušným orgánům dotčeného členského státu***. Komise ***do tří měsíců*** získané informace ***shrne*** a ***zveřejní je v snadno přístupném otevřeném internetovém formátu***.

Pozměňovací návrh 62

Návrh nařízení

Článek 8

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Osvědčené postupy	***vypouští se***
Jakékoli sdružení uživatelů může Komisi předložit žádost o uznání určité kombinace postupů, nástrojů nebo mechanismů, kterou vypracovala a na niž dohlíží, za osvědčený postup. Žádost musí být podložena dokumentací a informacemi.	

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
V případě, že Komise na základě informací a dokumentace, kterou jí sdružení uživatelů poskytlo, dojde k závěru, že specifická kombinace postupů, nástrojů nebo mechanismů umožňuje uživateli, který ji efektivně provádí, dodržovat povinnosti stanovené v článcích 4 a 7, uzná ji jako osvědčený postup.	
Sdružení uživatelů uvědomí Komisi o jakékoli změně nebo aktualizaci uznaného osvědčeného postupu, pro který bylo uděleno uznání v souladu s odstavcem 2.	
Mají-li příslušné orgány členských států nebo jiné zdroje důkazy o opakovaných případech, kdy uživatelé uplatňující osvědčený postup nedodržují své povinnosti podle tohoto nařízení, Komise přezkoumá se zapojením příslušného sdružení uživatelů, zda opakované případy nedodržování předpisů neukazují na možné nedostatky v osvědčeném postupu.	
Komise zruší uznání osvědčeného postupu, pokud zjistí, že změny v osvědčeném postupu ohrožují schopnost uživatele dodržovat podmínky stanovené v článcích 4 a 7, nebo pokud opakované nedodržování předpisů uživateli ukazuje na nedostatky v daném postupu.	
Komise vytvoří a aktualizuje internetový seznam uznaných osvědčených postupů. Tento seznam shromáždí do jednoho oddílu osvědčené postupy uznané Komisí v souladu s odstavcem 2 tohoto článku a do druhého oddílu osvědčené postupy přijaté na základě čl. 20 odst. 2 Nagojského protokolu.	
Komise je oprávněna přijmout prováděcí akty pro stanovení postupů k provádění odstavců 1 až 5 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem stanoveným v čl. 15 odst. 2.	

Pozměňovací návrh 63

Návrh nařízení

Článek 9

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Příslušné orgány provádějí kontroly, aby ověřily, zda uživatelé splňují požadavky stanovené v článcích 4 a 7.	1. Příslušné orgány provádějí kontroly, aby ověřily, zda uživatelé splňují požadavky stanovené v článcích 4 a 7.

Čtvrtek, 12. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Kontroly uvedené v odstavci 1 tohoto článku jsou prováděny podle pravidelně aktualizovaného plánu a používají přístup založený na analýze rizika. ***Při vytváření tohoto přístupu založeného na analýze rizika musí členské státy vycházet z toho, že provádění osvědčeného postupu uznaného podle čl. 8 odst. 2 tohoto nařízení nebo podle čl. 20 odst. 2 Nagojského protokolu omezuje riziko, že uživatel nedodrží předpisy.***	2. Kontroly uvedené v odstavci 1 tohoto článku jsou prováděny podle pravidelně aktualizovaného plánu a používají přístup založený na analýze rizika***, jehož hlavní zásady stanoví Komise postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2***.
3. ***Kontroly mohou být prováděny*** v případě, že příslušný orgán má k dispozici důležité informace, včetně opodstatněných obav třetích osob, o nedodržování tohoto nařízení uživatelem.	3. V případě, že příslušný orgán má k dispozici důležité informace, včetně opodstatněných obav třetích osob, o nedodržování tohoto nařízení uživatelem***, provede dodatečné kontroly***.
4. Kontroly uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:	4. Kontroly uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
a) posouzení opatření, která uživatel přijal s cílem postupovat s náležitou pečlivostí v souladu s článkem 4;	a) posouzení opatření, která uživatel přijal s cílem postupovat s náležitou pečlivostí v souladu s článkem 4;
b) prověření dokumentace a záznamů, které prokazují v souvislosti s konkrétním využitím, že bylo postupováno s náležitou pečlivostí v souladu s článkem 4;	b) prověření dokumentace a záznamů, které prokazují v souvislosti s konkrétním využitím, že bylo postupováno s náležitou pečlivostí v souladu s článkem 4;
c) namátkové kontroly, včetně auditů na místě;	c) namátkové kontroly, včetně auditů na místě;
d) přezkoumání případů, kdy byl uživatel povinen učinit prohlášení podle článku 7.	d) přezkoumání případů, kdy byl uživatel povinen učinit prohlášení podle článku 7.
5. Příslušné orgány akceptují mezinárodně uznávané osvědčení o shodě jako doklad skutečnosti, že přístup ke genetickým zdrojům, na které se vztahuje, se uskutečnil v souladu s předchozím souhlasem a že byly stanoveny vzájemně dohodnuté podmínky, a to způsobem vyžadovaným vnitrostátním právem nebo regulačními požadavky ohledně přístupu a rozdělení přínosů smluvní strany Nagojského protokolu poskytující předchozí souhlas.	5. Příslušné orgány akceptují mezinárodně uznávané osvědčení o shodě jako doklad skutečnosti, že přístup ke genetickým zdrojům, na které se vztahuje, se uskutečnil v souladu s předchozím souhlasem a že byly stanoveny vzájemně dohodnuté podmínky, a to způsobem vyžadovaným vnitrostátním právem nebo regulačními požadavky ohledně přístupu a rozdělení přínosů smluvní strany Nagojského protokolu poskytující předchozí souhlas. ***Není-li k dispozici mezinárodně uznávané osvědčení, za dostatečný důkaz toho, že genetické zdroje byly získány zákonně a že byly stanoveny vzájemně dohodnuté podmínky, se považují jiné právně přípustné formy souladu.***
6. Uživatelé poskytnou veškerou pomoc nezbytnou pro snazší provádění kontrol uvedených v odstavci 1, zejména pokud jde o přístup do prostorů a předkládání dokumentace nebo záznamů.	6. Uživatelé poskytnou veškerou pomoc nezbytnou pro snazší provádění kontrol uvedených v odstavci 1, zejména pokud jde o přístup do prostorů a předkládání dokumentace nebo záznamů.

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
7. Aniž by tím byl dotčen článek 11, jsou-li při kontrolách uvedených v ***odstavci*** 1 tohoto článku zjištěny nedostatky, příslušné orgány uloží uživateli, aby přijal nápravná opatření.	7. Aniž by tím byl dotčen článek 11, jsou-li při kontrolách uvedených v ***odstavcích*** 1 ***a 3*** tohoto článku ***nebo po ověření podle čl. 7 odst. 2*** zjištěny nedostatky, příslušné orgány uloží uživateli, aby přijal nápravná opatření.
Kromě toho mohou členské státy podle charakteru zjištěných nedostatků přijmout okamžitá prozatímní opatření, a to i včetně zabavení protiprávně nabytých genetických zdrojů a pozastavení jejich konkrétního využívání.	***Pokud uživatel nereaguje kladně nebo uspokojivě,*** mohou členské státy podle charakteru zjištěných nedostatků přijmout okamžitá prozatímní opatření, a to i včetně zabavení protiprávně nabytých genetických zdrojů a pozastavení jejich konkrétního využívání***, včetně uvádění výrobků, které jsou založené na genetických zdrojích a souvisejících tradičních znalostech, na trh. Taková prozatímní opatření musí být účinná, přiměřená a odrazující.***
8. Komise je oprávněna přijmout ***prováděcí*** akty ***pro stanovení postupů k*** provádění odstavců 1 až 7 tohoto článku. ***Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem stanoveným v čl. 15 odst. 2.***	8. Komise je oprávněna přijmout akty ***v přenesené pravomoci podle článku 14a, v nichž stanoví postup*** provádění odstavců 1 až 7 tohoto článku ***a stanoví procesní záruky, jako je právo na odvolání, pro ustanovení článku 7 a článků 9 až 11.***

Pozměňovací návrh 64

Návrh nařízení

Čl. 10 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Informace uvedené v odstavci 1 se zpřístupní v souladu se směrnicí 2003/4/ES.	2. Informace uvedené v odstavci 1 se zpřístupní v souladu se směrnicí 2003/4/ES ***ve snadno dostupném otevřeném internetovém formátu***.

Pozměňovací návrh 65

Návrh nařízení

Čl. 11 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Tyto sankce mohou zahrnovat:	2. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Tyto sankce mohou zahrnovat:
a) peněžité sankce;	a) peněžité sankce ***přiměřené hodnotě využívání dotčených genetických zdrojů, kterými budou odpovědné osoby přinejmenším účinně připraveny o hospodářský zisk vyplývající z porušení předpisů***;

Čtvrtek, 12. září 2013

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
b) okamžité pozastavení konkrétního využívání genetických zdrojů;	b) okamžité pozastavení konkrétního využívání genetických zdrojů***, jakož i uvádění výrobků, které jsou založené na genetických zdrojích a souvisejících tradičních znalostech, na trh***;
c) konfiskaci protiprávně nabytých genetických zdrojů.	c) konfiskaci protiprávně nabytých genetických zdrojů.

Pozměňovací návrh 66

Návrh nařízení

Čl. 12 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Příslušné orgány spolupracují mezi sebou, se správními orgány třetích zemí a s Komisí, aby zajistily dodržování tohoto nařízení uživateli.	1. Příslušné orgány spolupracují mezi sebou, se správními orgány třetích zemí a s Komisí, aby ***upevnily účinnou koordinaci a*** zajistily dodržování tohoto nařízení uživateli. ***Ke spolupráci dochází rovněž s dalšími příslušnými subjekty, mezi něž patří sbírky, nevládní organizace a zástupci domorodých a místních společenství, je-li to důležité pro řádné provádění Nagojského protokolu a tohoto nařízení.***

Pozměňovací návrh 67

Návrh nařízení

Čl. 12 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Příslušné orgány si s příslušnými orgány jiných členských států a s Komisí vyměňují informace o závažných nedostatcích zjištěných kontrolami podle ***čl. 9 odst. 1*** a druzích sankcí uložených podle článku 11.	2. Příslušné orgány si s příslušnými orgány jiných členských států a s Komisí vyměňují informace ***o organizaci svých kontrolních systémů pro sledování toho, jak uživatelé dodržují toto nařízení***, o závažných nedostatcích zjištěných kontrolami podle čl. ***9 odst. 4 a čl. 10 odst. 1*** a druzích sankcí uložených podle článku 11.

Pozměňovací návrh 68

Návrh nařízení

Čl. 12 – odst. 2 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	2a. Komise usiluje o ujednání s Evropským patentovým úřadem a se Světovou organizací duševního vlastnictví, aby zajistila, aby v registracích patentů byly uváděny genetické zdroje a jejich původ.

Pozměňovací návrh 69

Návrh nařízení

Čl. 13 – název

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Platforma Unie pro přístup	Platforma Unie pro přístup ***a rozdělení přínosů***

Pozměňovací návrh 70

Návrh nařízení

Čl. 13 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Zřizuje se platforma Unie pro přístup ke genetickým zdrojům a tradičním znalostem souvisejícím s genetickými zdroji.	1. Zřizuje se platforma Unie pro přístup ke genetickým zdrojům a tradičním znalostem souvisejícím s genetickými zdroji ***a pro spravedlivé a rovnocenné rozdělení přínosů. Členské státy, které mají v úmyslu přijmout pravidla pro přístup ke svým genetickým zdrojům, vypracují nejprve posouzení dopadů těchto pravidel a jeho výsledky předloží k přezkoumání platformě Unie postupem uvedeným v odstavci 5 tohoto článku.***

Pozměňovací návrh 71

Návrh nařízení

Čl. 13 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Platforma Unie přispěje k optimalizaci podmínek přístupu na úrovni Unie, neboť se zde budou projednávat související otázky, včetně navrhování a efektivity režimů přístupu zavedených v členských státech, jednoduššího přístupu pro nekomerční výzkum, postupů pro přístup ke sbírkám v Unii, přístupu zúčastněných stran Unie ve třetích zemích ***a sdílení*** osvědčených postupů.	2. Platforma Unie přispěje k optimalizaci podmínek přístupu na úrovni Unie, neboť se zde budou projednávat související otázky, včetně navrhování a efektivity režimů přístupu zavedených v členských státech, ***podpory výzkumu, jenž přispívá k zachování a trvale udržitelnému využívání biologické rozmanitosti, zejména v rozvojových zemích, včetně*** jednoduššího přístupu pro nekomerční výzkum, postupů pro přístup ke sbírkám v Unii, přístupu zúčastněných stran Unie ve třetích zemích ***na základě vzájemně dohodnutých podmínek poté, co získaly předchozí informovaný souhlas, postupů pro rozdělení přínosů, provádění a dalšího propracování*** osvědčených postupů ***a fungování mechanismů pro urovnávání sporů***.

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 72

Návrh nařízení

Čl. 13 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. Platforma Unie může poskytovat nezávazné poradenství, pokyny nebo stanoviska týkající se otázek v rámci jejího mandátu.	3. Platforma Unie může poskytovat nezávazné poradenství, pokyny nebo stanoviska týkající se otázek v rámci jejího mandátu. ***Takové poradenství, pokyny nebo stanoviska musí náležitě zohledňovat požadavek na zapojení příslušných domorodých a místních společenství.***

Pozměňovací návrh 73

Návrh nařízení

Čl. 14 – písmena da, db, dc, dd, de a df (nová)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	da) přijmou opatření – i v rámci stávajících výzkumných programů – na podporu sbírek, které přispívají k zachování biologické a kulturní rozmanitosti, avšak nemají dostatečné prostředky na to, aby své sbírky zaregistrovaly v registru Unie;
	db) zajistí, aby poskytovatelé příslušní k poskytnutí přístupu ke genetickým zdrojům a k podpisu vzájemně dohodnutých podmínek byli v případě, že genetické zdroje a související tradiční znalosti jsou využívány protiprávně nebo v rozporu s předchozím informovaným souhlasem nebo vzájemně dohodnutými podmínkami, oprávněni podat žalobu a zabránit tak tomuto využívání nebo je ukončit, a to i prostřednictvím soudních příkazů, jakož i požadovat náhradu škod způsobených tímto využíváním a případně dotčené genetické zdroje zabavit;
	dc) vybízejí uživatele a poskytovatele, aby přínosy plynoucí z využívání nebo následného uvádění genetických zdrojů na trh směrovali na ochranu biologické rozmanitosti a trvale udržitelný způsob využívání jejích složek;
	dd) na žádost podporují – i budováním kapacit – regionální spolupráci při rozdělování přínosů plynoucích z přeshraničních genetických zdrojů a souvisejících tradičních znalostí.
	de) zváží, zda je v zájmu lepších poznatků o biologické rozmanitosti nutné sestavit katalogy dostupných genetických zdrojů pocházejících z každého členského státu v souladu s článkem 17 Úmluvy o biologické rozmanitosti;

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	df) podporují výzkum a sestavování genetických katalogů na území Unie i ve třetích zemích.

Pozměňovací návrh 74

Návrh nařízení

Článek 14 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 14a
	Výkon přenesené pravomoci
	1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
	2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 4b a čl. 9 odst. 8 je svěřena Komisi na dobu pěti let od … [1]***. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.***
	3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 4a a čl. 9 odst. 8 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení pravomoci se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po jeho zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
	4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
	5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 4a a čl. 9 odst. 8 vstupuje v platnost pouze v případě, že proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví do dvou měsíců ode dne jeho oznámení Evropskému parlamentu a Radě námitky, či v případě, že před uplynutím této lhůty Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

[1] ***Datum uvedené v čl. 17 odst. 1.***

Čtvrtek, 12. září 2013

Pozměňovací návrh 75

Návrh nařízení

Článek 15 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 15a
	Konzultační fórum
	Komise při uplatňování tohoto nařízení zajistí vyváženou účast zástupců členských států a příslušných organizací poskytovatelů, sdružení uživatelů, mezivládních i nevládních organizací a zástupců domorodých a místních společenství. Tyto strany se podílejí zejména na vymezení a přezkumu aktů v přenesené pravomoci podle čl. 4 odst. 4a a čl. 9 odst. 8, na provádění článků 5, 7 a 8 a pokynů ke stanovení vzájemně dohodnutých podmínek. Tyto strany se setkávají v rámci konzultačního fóra. Jednací řád fóra stanoví Komise.

Pozměňovací návrh 76

Návrh nařízení

Čl. 16 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. Každých ***deset*** let po první zprávě Komise na základě zpráv a zkušeností s prováděním tohoto nařízení přezkoumá fungování a účinnost tohoto nařízení. Při podávání zpráv Komise posoudí zejména administrativní důsledky pro veřejné výzkumné instituce, malé a střední podniky a mikropodniky. Posoudí rovněž ***potřebu dalších*** opatření Unie pro přístup ke genetickým zdrojům a tradičním znalostem souvisejícím s genetickými zdroji.	3. Každých ***pět*** let po první zprávě Komise na základě zpráv a zkušeností s prováděním tohoto nařízení přezkoumá fungování a účinnost tohoto nařízení. Při podávání zpráv Komise posoudí zejména administrativní důsledky pro ***konkrétní odvětví,*** veřejné výzkumné instituce, malé a střední podniky a mikropodniky. Posoudí rovněž***, zda je třeba přezkoumat provádění ustanovení tohoto nařízení, která se týkají tradičních znalostí souvisejících s genetickými zdroji, a to s ohledem na vývoj v jiných relevantních mezinárodních organizacích***, ***a zda jsou potřebná další*** opatření Unie pro přístup ke genetickým zdrojům a tradičním znalostem souvisejícím s genetickými zdroji***, pokud jde o uplatňování čl. 5.2, čl. 6.2 a článků 7 a 12 Nagojského protokolu a dodržování práv domorodých a místních společenství.***

Pozměňovací návrh 77

Návrh nařízení

Článek 16 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 16a
	Změna směrnice 2008/99/ES
	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí [1] ***se s účinností od…*** (*) ***mění takto:***
	1) V článku 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:
	„j) nezákonné získávání genetických zdrojů“
	2) V příloze A se doplňuje nová odrážka, která zní:
	„— nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2013 ze dne … o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání v Unii“

[1] ***Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28.***
(*) ***Rok ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.***

Pozměňovací návrh 78

Návrh nařízení

Čl. 17 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. ***Články*** 4, 7 a 9 se použijí rok po vstupu tohoto nařízení v platnost.	2. ***Čl.*** 4 ***odst. 1 až 4 a články*** 7 a 9 se použijí rok po vstupu tohoto nařízení v platnost.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS